

ספר

עין חיים

חלק שלישי הנקרא

נהר שלום

אשר אסף איש מהור זה האיש מרעיש הארץ עיר וקדיש נחית מן שמיא
הרב המקובל האלהי ח"ק כמוהר"ר שלום מזרחי ידידע שרעבי זצוק"ל.
ושלשה ספרים נפתחים בו :

האחד נקרא **אמת ושלום** סובב הולך על ספר המורה עין חיים ספרק בלאחר יד ומתוך חירוצא וטרה
וינע ברה סבינו לתוך השלום וצלל במים אדירים להוציא לאור דברי קדשן וכבר הדפסנו אותם כל ענין
על מקומו בתוך העין חיים בהגהה המחיל (השמו"ש) שני בקדש הכי קרא שמו **רחובות הנהר**
סובב הולך על הקדמות רבינו הקי האר"י ויל. שלישי הכי נקרא ונקרא שמו **נהר שלום** סובב הולך על
ספר סוגת התפלות והמצות ויחודים ישל הרב ויעיא והוציא לאור כסלת נקיה אמירה נעימה אמרי קדש. והיו
מונחים בקופסא בגנוי סגולה פתחים. עד שהובא לבית הדפוס פעם אחד בשאלוניקי יעיא בשנת תקס"ו לפ"ק
ויען כי ברפוס הגויל לא סדרוהו על סדר נכון כל ענין למקום השייך לו ובלבלו הדברים מה למעלה מה
למטה. עירוב פרשיות שנו. והיה כל מבקש הי אוהב שלום לריות את צמאו מן הנהר הויד מן הנהר
הקדיש ילאה למצוא הפתח סגר עליהם המרבה. **וימן** הי לנו אשלי הדברי הבקאים בליטור חכמה זאת
ובעזרת סיומים סדרו אותו בסדר נכון וישל הלא המה הרבנים המובהקים כמהור"ד **יוסף ויטאל** וכמהור"ד
יצחק קאלאמארו היו הם המה המנהיגים את הספר הנורא עין החיים הגיל וניכ. הספר הקדוש הזה
הוא עשינו שהבדלנו עם העין החיים למען כל הבא לטעום ספרי העין יעיר לחיכו כאשר יעבור את הנהר
הזה ויעסיק בדבריו או ימצא מינוע לנפשו באטור ספי הרב החסיד **היר"א** יציו בהקדמתו לע"ה וכידוע
ליודעי חן והדפסנו בנייה יפה ואותיות מהודרים כיתר שאת ויתר עז כאשר עינו הקרא החווה מיששים
יעלוו חסידים ויראו צדיקים וישמחו :

עוד זאת למודעי אנו צריכים שכל ההגהות הכתובים בפנים הם סמורינו הרב **שר שלום** וללה"ה
בעצמו ישמא הרב המובהק מהר"י קאלאמארו ניי בכתיבות ששלח הרישש וללה"ה בעית **חונם**
יעיא להרבנים הג' דשם. בעת היותו שם בשליחות מצוה בשנת תרי"ח לפ"ק. וכתוב בגל הנה"ה והגהה סכ"י.
ושאר ההגהות וצינונים ישל הרב תו"ח וללה"ה הכל הוא מן הריציק הגיל בים זכור לסוב. והעמדנו הדפים
ישל הספר נהר שלום הדפס בשאלוניקי בחצאי עגולים כזה (.) באותיות מרובעות למען יקל על הקורא
למצוא המקומות שצינו בההגהות עפ"י דפי הספר דיסאלוניקי הגיל ובטחנו כי ימצא חן בעיני כל מבקש ה'.
ויאספנו הביתה ויאמר בוא ברוך הי :

נדפס פעם שניה כדמותו וכצלמו סמש לא יותר ולא פחות בהשתרלות והוצאות השותפים
מנחם מענדל היילפרין י"ז רפאל י' דוד אפרים י"ז משה י' דוד אליגורא י"ז
משה חיים י' הי מאיר מנשרווי י"ז
יצא לאור בשנת **ע"ן** חיים היא למחזיקים בה ויתמניה מאש"ך

ירושלם

СЕРФЕРЪ ЭИЪ ХАНМЪ
т. е. дерево Лесниц или основы Каббалистики. соч. Х. Витала
Второе издание безъ изменений
דפוס הגויל לעווי ושותפיו

דמ"ג דכל פרט עד חין קן ירדו עם הכלים דמ"ג לבי"ע . והנה בהלכות עם עשר החותיות דמ"ג מספר שלהם והוא המדרגה ה' והוא הפנים דמלכות דמכמה דפרטוף דגבורה הזכר יעלו למספר ע"ב והכולל :

ושני מדרגות עליונות דמ"ה והם פנים ואחור דאותיות עלמן לבד דט"ס עליונות דכח דמ"ה נשאר באליות והם נחומים בכלים דמ"ה דח"א וממדרגה השלישית שהיא הפנים דמ"ה דבאר דפרטוף מל' דפרטוף ח"ת דח"י שהיא מספר ד' אותיות הוי"ה שהוא כ"ו דכל פרט עד חין קן ירדו עם הכלים דמ"ה לבי"ע . והנה בהלכות עם הכ"ו הזכר מדרגה השנייה שהיא מספר מ"ה שהיא פנים דמלכות דמכמה דפרטוף ח"ת הנו יעלו עם הכולל למספר ע"ב :

ג שני מדרגות העליונות דשלושה שמות י"ה והם פנים ואחור דאותיות עלמן דט"ס עליונות דכח דמ"ה דמ"ה דפרטוף המלכות דפרטופי נה"י דח"י נשאר באליות (ואור סכ"י) דמ"ה נחומים בכלים דח"א ואור דיסוד בכלים דמ"ה דח"א . וממדרגה השלישית שהיא הפנים דמלכות דכח דמ"ה דפרטוף המלכות דפרטוף נה"י דח"י שהיא מספר ג' י"ה העולים מ"ה דכל פרט עד חין קן ירדו עם הכלים דמ"ה (לבי"ע סכ"י) ומדרגה זו השלישית לבדה שהיא מספר ה' י"ה העולים מ"ה עמדה בט"ס עליונות דמכמה דמלכות דפר' ח"ת דמ"ה שנשאר ריקס ונבדלתי אור שלו שהם העשר אותיות דמ"ה לפי שנשאר מחוזרים בכלים דמ"ג בדרחם לבריאה ופגעו בעשר אותיות דמ"ג והתחברו עמהם ולא ירדו לכלים שלהם וכדי שלא יגדר ויעלה ג"כ המספר שלו אחד האותיות (דמ"ג סכ"י) ולא יוכל לקום בהחית הנחומים ע"כ נשאר מדרגה זו דמ"ה במקומה ולא ירדה לכלים שלה :

וכדרגות הראשונה העליונה דכ"ן והוא הפנים דאותיות עלמן דט"ס דכח דכ"ן נשאר באליות והיא נחומה בכלים דמ"ה דח"א . וממדרגה השנייה שהיא אחוריים דט"ס עליונות דכח דפרטוף מלכות דפר' מלכות (דאליות סכ"י) שהיא ' אותיות עלמן דריבוע דהוי"ה עד חין קן ירדו עם הכלים דכ"ן לבי"ע . והנה מספר המדרגה הוא הכ"ן דכ"ן שהיא בהחוזרים דמלכות דכח הנו היא ע"ב הרי ד"פ ע"ב הם רפ"ה והם מספר המדרגות הראשונות אשר נחם התחילו לירד החורות דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן דמ"ה וב"ן דכ"ן דח"ק עם הכלי לבי"ע ובאר המדרגות שמהם ולמטה לא עלו בשם דמל בכן הוא ובאר המדרגות שמהם ולמטה נשאר באליות בכלים דח"א וח"א כנו"ל וזה היה בכל פרטי פרטופי חבי"ע דמחלב העולמות והגשמות :

ודנה אחר שצורת הכלים דמלכים דאליות שהיא החיה דכל פרט וירידתם לבי"ע שהוא הנר"ן דכל פרט נתגלו ונפרדו מהם הקלי' . ובאר ר"ה המאליל העליון להעלות הכלים הנו עם החורות דרפ"ה שנשאר בהם למ"ן (ע"ב) להשלים צירוף ותיקוף ולהויה הע"ס העליונות דכ"ן החסדים מכל פרט אשר עדיין לא ילאו וי"ס דמ"ה ע"י וזוג (לת) עליון דע"ב וכ"ג דח"ק . ונדע כי חין וזוג בעולם זולתי ע"י העלאת (לט) מ"ן מן החחומים והנה עדיין אדם חין להעלות המ"ן הנו כי הכס ירד כי תמיד חי אפשר לברורים בשם חופן לעלות למ"ן בלי מי שיעלה אותם והוא ע"י החחומים ר"ל ע"י הפרטופים החחומים שכבר ילאו ונהקטו והם נק' בנים דערך הפרטופים העליונים שעליהם . והענין כי כל פרטוף חתון מחבירו נקרא בן אליו והוא מברר צירורי פרטוף העליון ההוא פעלו ונעלה אותם לפרטוף שכל נבי פרטוף פעלו לחקם וכמ"ס צמ"ס ס"ג ח"ב פ"ט וז"ל וכל חתון מחבירו נק' בן אליו והוא המעלה המ"ן שלו נמלא כי כל הפרטופים דכל העולמות נקרא בנים שכן וז"ן ח"א

שכל פרטוף נק' ב"ן שהוא וז"ן דערך הפרטוף פעלו ונק' ח"א דערך הפרטוף שחתון ונקרא ח"א דערך הפרטוף החתון השליש אליו ונקרא עתיק דערך הפרטוף החתון הרביעי אליו נמלא שכל פרטופי כל העולמות נקראים וז"ן שהם ו"ק וכמ"ס דבשער ג' שער (יו) שיעולים וישר פרק ג' וז"ל דע כי (ח"א) בחינת וז"ן שג כלל העולמות כולם הם נקרא ז' קלוה של נוף של חיות היעלם כי בן ילאו צפה האליות הראשון שנאלו חסדים ג' ר' ל"ה וע"י לעוקבה ואלו הב' לריבים ג' ומגיס עיבור ייקה ומחין להשלים נמלא כי בכל עולם ועולם חנים לריבים מוחין ועיבור רק וז"ן של חיות העולם דערך ח"א וח"א של חיות העולם שהם שלמים כפי חיות העולם החנים בהחיתם הכולל יהיו כל הה' פרטופים של חיות העולם נקראים וז"ן של עולם שלמעלה ממנו ויהיו חסדים מוחין בחמי' הכולל כמזכר ובהן זה היעצ עכ"ל :

דרי מבוחר כי כל פרטופי כל העולמות הם וז"ן למטה שלמעלה מהם ושכל חמשה פרטופים דכל עולם הם וז"ן שהם ו"ק לה' פרטופי' של עולם שלמעלה מהם כל פרטוף לפרטוף שכנגדו בעולם העליון המשל בזה כי חמשה פרטופי האל"ה הם וז"ן שהם ו"ק לה' פרטופי ח"ק והנחמה פרטופי ח"ק כל אחד נקרא ח"א לפרטוף שכנגדו בה' פרטופי האל"ה יבד ה' פרטופי ח"ק גם הם נקראו וז"ן שהם ו"ק דערך הקודם אליו וכמ"ס הרב דבשער ההקדמות דדרושי ח"ק (מז) וז"ל וענה יתבאר ענין אחד נמשך מן האמור והוא כי הנה שם אדם חינו נקרא ח"א הזכר והנקבה שהם וז"ן שהם נ"ה וב"ן ונמלא כי ח"ק הוא בחי' וז"ן מ"ה וב"ן דערך הקודם אליו ורי בזה ויש זו כללות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וכן בחי' חורות היולחים ממנו כולם יחד הם וז"ן כלול מע"ב ס"ג מ"ה ב"ן . והנה מ"ה וב"ן שבהם שהם נקרא אחרי התיקוף עולם האליות הוא בחינת וז"ן של אל"ה האחרים חילוקים ולכן נקרא אדם דאליות ולכן חינו מושפט ח"א מהשיבור דח"ק ולמטה וכן אדם זה דאליות כולל ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והמ"ה והב"ן שלו שהם וז"ן דאליות ילאו מהעבור ח"א וח"א מסס ולמטה עכ"ל : (מד) הרי נה' היעצ מה שכחנו כי חפ"י ח"ק עלמו הוא וז"ן שהם ו"ק שהם מ"ה וב"ן דערך הקודם אליו ואלו המ"ה וב"ן הכוללים שבו נפרטים לעכמ"ב שהם י"ס שהם הה' פרטופי' שבו כ"ו בפנימיותו וכמד"ל במ"ה וב"ן הכוללי' (מה) בחליונותו שנפרטים (צ"ח ע"א) לעכמ"ב שהם י"ס שהם ה' פרטופים שבו ואותם המ"ה וב"ן הפרטים שהם וז"ן שהם הו"ק שצחוליותו המתפשטים מעצורו ולמטה נפרטים גם הם לעכמ"ב שהם י"ס והם הם ה' פרטופי האליות הנולדשים לח"ק מעצורה דיליה ולתהא ולינס רק וז"ן שהם ז"ק ח"א שנפרטו לי"ס ומהם נעשו עתיק וח"א וח"א וז"ן דאליות . ובחילתה ילא שם ב"ן שהוא ז"ק וז"ן שהם מ"ה וב"ן דכ"ן דח"ק והם הם הו' מלכים דכ"ן דמיון ולינס רק ז' מלכים ח"א שנפרטו לי"ס שהם עכמ"ב והם עתיק וח"א וח"א וז"ן דכ"ן דב"ן דאליות . והח"כ בחיקון ילא שם מ"ה החדש שהוא ז"ק וז"ן שהם מ"ה וב"ן דמ"ה דח"ק ונפרטו גם הם לעכמ"ב ע"ד הנ"ל וצורר ותיקן לע"ב ס"ג מ"ה ב"ן דכ"ן כמ"ס בע"ה . וכן מבוחר בדרוש ח' משער מ"ד ומ"ן כי לא ילאו רק ז' מלכים ח"א שנפרטים לעשרה ע"ד ז' היכלות שהיכל העליון כולל ל' והאחרון כולל מ' . וכן נבחר בפ"ח משער מוחין דללם כי שם ב"ן שהם הו' מלכים לבד (עם שהם ז' מלכים לבד סכ"י) יש בהם רפ"ח שהם עכמ"ב והוא לסיבה כי הו"ק נעשו י"ס גמורות ע"ס והוא כי התרין פרקין שילחין (מ) דחג"ס עלו ונעשו חב"ד ופרקין עילחין דנה"י נעשו חב"ח וכמ"ס לקמן בע"ה . ונמלא כי הח"כ (מ) שהם ע"ב ס"ג

דגרות וביאורים (נה) טיין ט"י בשר כתיקון ח"א : (נו) טיין טיין בשר ח"ד ומ"ן ט"ג וכוף בשר כתיקונים : (נז) ג"ל קיוה חליות : (ח) חות דקל"ג ט"ב : (מ) דף י"א ח"א : (מב) טיין בשר עקורים פ"ס ד"ס חמס : (מד) טיין חות דף ק"א כו"ב : (מה) מן בחליונות וכו' עד כו"ק יתח"ב : (מו) טיין חות דק"ס ח"א : (מז) טיין כש"ה ח"א : (מח) טיין כש"ה ח"א : (מט) טיין כש"ה ח"א : (נ) טיין חות דק"ס ח"א : (נא) טיין כש"ה ח"א : (נב) טיין כש"ה ח"א : (נז) טיין כש"ה ח"א : (נח) טיין כש"ה ח"א : (נט) טיין כש"ה ח"א : (ס) טיין כש"ה ח"א

ס"ג דב"ן הגמנים בכלל רפ"ח הם מכלל אורות דמלכים שפלו לבי"ע והיום ה"א ואר"ה שפלו אחוריהם באילנות עלמו כי אם היו הם אך הנו מכוונים בק"ש להעלותם מבי"ע . באופן כי כל הגללים מראש ה"ק עד סוף העשיה כולם בחי' ו"ק שהם ז"ן מ"ה וז"ן אלא שפרטים לי"ם שהם עהמ"ב ואותם המ"ה וז"ן הפרטים שהם הו"ן הפרטיים חוזרים ונפרטים לי"ם וכעד"ז עד סוף העשיה . הרי נחבחר היטב מ"ש כי כל פרטופי כל העולמות הם נק' ז"ן שהם ו"ק כל פרטוף נקרה בן שהוא (מח) ז"ן בערך הפרטוף העליון שעליו שנקרא חו"ה בערכו וגם אוחו הפרטוף העליון גם הוא נקרה ז"ן בערך הפרטוף שלמעלה ממנו וכן כולם . ואע"פ שהנ"ר שלימים וכלולים מו"ם הגה אוחו הכללה אינו אלא בערך הפרטופים התחתונים מזה אמנם בערך הפרטופים העליונים מזה כל אוחו הכללות אינו רק פרטי הו"ם דו"ק . נחזור לענין כי כל פרטוף התחתון נקרה בן לפרטוף שעליו והוא נזכר ביורוי הפרטוף העליון ההוא ומעלה אותם לפרטוף שעל גבי פרטוף שעליו לתקנם . המשל בזה הגה ידוע כי ישראל נקראו בני לז"ן דאילנות וע"י החורה והתפלות והמלוא שפויים ישראל מתבררים מבחינת ביורוי המלכים דו"ן ומבחי' הנשמות ומעלים אותם למ"ן ליסו"ה לתקנם וכפי ריבוי או מיעוט אותם הביורויים שמעלים ישראל מבחי' הו"ן כך כפי אוחו השיעור יתן כח בזו"ן ומזכרים גם הם מביורוי יסו"ה ומעלים אותם לחו"ה עילאין לתקנם כי הו"ן נק' בני ליסו"ה . וכן יסו"ה שנק' בני לחו"ה עילאין מזכרים גם הם מביורוי חו"ה עילאין כפי ערך אוחו השיעור שגבר מזה ומעלים אותם הביורויים לח"ה לתקנם וכעד"ז חו"ה שנק' בני לח"ה מבררים מבחינת חו"ה ומעלים אותם לעתיק לתקנם וכעד"ז ח"ה שנקרה בן לעתיק גם הוא נזכר מביורוי עתיק ומעלה אותם לפרטוף הקודם אליו לתקנם וכל זה הוא בערך מה שנהבחר ועלה מן הו"ן כמבואר (מנ) בע"ח ובס' מבז"ש ש"ב ח"ב פ"ו עם מ"ש בש"ב ח"ג פ"ח ופ"ט ע"ב היטב . אמנם היקון כולם עליונים והתחתונים הלוי בתיוקן ז"ן דל"ה ותיקון ז"ן דל"ה הלוי ביד ישראל הנק' בני לז"ן דל"ה (ע"ב) וע"י התפלות של ישראל מתבררים מביורוי המלכים דו"ן מבחי' העולמות ומבחינת הנשמות שיעור קלוב בכל הפלה ותפלה ומעלים אותם למ"ן וכפי גודל כוחם וזכותם ומעשיהם וזכות הזמן שבו נאמרה התפלה הפלה הם גודל היקום להעלות גיטות רבים דמ"ן הם בכמות הם בחיובת ובכל יום מעלים גיטות חדשות מהדש ואין יום דומה לחבירו ואין בריה דומה לחבירה ואין לדיק דומה לחבירו . והוא גודל חיוב מלות התפלות והמלות וכל אחד מהקן ומעלה כפי בחי' הראויה אליו ותתקן החלכנה מה שלא תתקן הלכונה ולכן הכל לריכים זו לזה ולא יוכל שום אחד מוישראל לעשות מה שיעשה חבירו וכפי גודל הביורוי שמהבחר ועלה יתחוסף כח למעלה ויורד שפע מלמעלה ע"י זיוג העליונים להשפיע בתחתונים וע"י השפע היורד מוסיף כח בתחתונים ללקט ולזכר ולהעלות מו"ן כמזכר כל זה בפרקים הנ"ל : (ג)

העליון שהוא בחי' חכמה הכללית הנקרה נקודות שהוא שורשם ולא עוד אלא שאפילו באילנות עלמו אינם נגמרים להחבר ולהתחלק לגמרי עד עלותם אל האילנות דכל פרטוף שהוא החיה והוא פרטוף הרביעי (נח) דכל פרטוף שהוא חב"ה דכל פרטוף הנקרה מתעבה כי במתעבה מתעביר כולל והוא זריק פסולת מנו מתעבה ובעלותם עד שם אז אין יכולת בסיגים ההם (שנבארו בה הכ"י) לישאר שם והם נפרדים מהם על סדר הגז"ל כי בפרטוף מתעבה דעתיק נזכרו ונחקו ביורוי ח"ה ומוק' ובפרטוף מתעבה ח"ה נזכרו ונחקו ביורוי חו"ה עילאין ובפרטוף מתעבה חו"ה עילאין נזכרו ונחקו ביורוי יסו"ה ובפרטוף מתעבה יסו"ה נזכרו ונחקו ביורוי ז"ן ובפרטוף מתעבה ז"ן (דל"ה) נזכרו ונחקו ביורוי עתיק דבריאה וכן עד"ז מפרטוף לפרטוף וכן הוא בפרטי פרטים מספי' לכפי' וכמבואר כל זה במז"ש ש"ה ח"ה פ"ב ושאי אפשר לסיגים להפרד מן הביורויים לגמרי אם לא על ידי מתעבה דחב"ה דכל פרטוף המזכר ומתקן ביורוי הפרטוף שתחתיו וכן נחבאר בש"ב ח"ג פ"ג פ"ח כי סדר הביורוי הוא כי הביורויים דפרטוף (נב) התחתון עולים להחבר ולהתחלק ע"י הפרטוף העליון שעל גביו הסמוך לו כגון מנפש לרוח או מרוח לנשמה וכיוצא ואי אפשר לשום ביורוי לעלות ולהתחלק ע"י הפרטוף העליון שעל גבי פרטוף שעליו כגון : מנפש על סדר הגז"ל . אמנם לדיק להבין עם זה מה שנבחר לעלות להתברר ולהתחלק ע"י שורשם (נג) העליון מזה שהם העומים דע"ב וס"ג דפנימיות דח"ק אשר מיוזגם ילאו כל העשר נקודות ולא ילאו זה מזה ומה שנבחר בני"ה כי מיוזג דח"ה ילאו חו"ה ומיוזג דח"ה ילאו חו"ה מלכים הוא בפרט האחרון שאיפשר לפרט (נד) כגודע וכמזכר לעיל וכל העשר נקודות ילאו חברים וכלתו מתוקנים ולפיכך לדיק להעלה כל הביורויים דכל העשר נקודות למ"ן לשורשם העליון דע"ב וס"ג הנזכר דח"ק כדי שיוזגו וס"ג הנזכר להנתיח ח"ה הע"ם דב"ן החברים לחותם הביורויים וגם להנתיח ע"י היוזג הנזכר ח"ה הו"ם דמ"ה החדש המתייחס לחותם הביורויים וכ"ז אי אפשר אם לא ע"י זיוג העומים דע"ב וס"ג (צ"ב ע"א) דפנימיות דח"ק כגודע . וגודע כי כפי הסדר שנזכר ונתקן ונעשה בשפת ימיו בראשית וגם מזה שנתקן ביום הששי דנעשה בראשית ע"י אדה"ר כדוגמתו ממש נתקן ונעשה בכל יום כגודע וכמזכר בכמה מקומות ובספר הכוונה בדרוש הנזכר וכמו שיתבאר לקמן בע"ה בחריבות באופן שכל הביורויים לריכים לעלות למ"ן לשורשם העליון דח"ק כנ"ל :

אמנם

לפי מה שנבחר עתה בע"ה בקיור יתבאר הענין כי שתי הבחינות הנזכרים אחת ושניהם מוכרחים ושניהם כחתם עובים . והענין הוא כי לפי מה שיתבאר לקמן בע"ה כי בתיוקן העולמות נתקנו ונכללו ונתקשרו פרטופי כל העולמות זה בזה וכל פרטוף נכלל מכל העולמות כולם ואין בו מחלקי בחי' עלמותו רק ספי' אחת לבד ושאר הספי' שבו הם מקובלות מכל העולמות אמנם הם נבחינות המתייחסות לאוחו הפרטוף בדקדוק ע"ש היטב . המשל בזה כי כל פרטופי חזי"ע דח"ה דל"ה נתקנו ונעשו מן הכהרי' (נה) דכל פרטי פרטופי חזי"ע דאילנות דכל העולמות וכל פרטי הפירות שהיו בו מתחילה נתקנו ונעשו פרטופי כהרים

והנה גודע כי בכל עת וזמן שמהבחרים ועולים האורות דרפ"ח והכלים דמלכים דב"ן מבי"ע למ"ן הם מתבררים ועולים ונתקנים קלת בכל מדרגה ומדרגה ובכל פרטוף ופרטוף אבל אינם נגמרים להבחר לגמרי כי אין הסיגים שבהם נפרדים מהם לגמרי עד עלותם אל האילנות

הנהרות וביאורים (מת) עיין הו"ה דק"ט ז' : (מט) נפ"ה שער קיור אילנות פ"ב ס"א ע"ה : (נ) הו"ה דק"ט ע"ה : (נא) עיין הו"ה דפ"ג כ"א : (נב) הו"ה דפ"ד ע"ה : (נג) עיין ע"ה ש"י פ"א : (נד) כהוא נ"ים בכלל נקודה חסד' נקודות שכלל פרטוף כרטי' הנב הם חב"ה ילאו זה מה הכל כל נקודה ונקודת עולם ילאו כ"ה מביעים כמ"ע וכנ"ל . אחת מ"ש נפרט האחרון ר"ל על הפרט ה'הריון שבו או נעם יתהיה מביעים כי לאהר בתיוקן הרי יתחוסף בכל נקודת הביורוי רבות אין הקר כמ"ש בסמוך ובגודע . וגם חס' בעולם כהבו כנה אחר ש"א כל נקודת ונקודת מביעים כנה הים מהחילם כל פרטי חו"ם שנה כולם כלולים נבחר בנה (ובמ"ש נקודות ס"ד) והח"ה ילאו וזולת זה מזה והנפרטו ג"כ לנספחות רבות אין הקר היינו עשר מעשר ועשר מעשר עד אין הקר ונמו שמונה מכל הסבון כמדרגות אחר אחר הכי נבד"ה פ"ג ונדברנו כמעט לביול אשר היו בכל מקר ומקר אלא . שבעולם הכהו כיון כולם המלכות לבר אצל עכ"פ היו בחי' רבות כריה מזה כי הם כרטי כל פרטי הנבדלים כולם בכל מקר זמן דקיום העולם וכמו שכתבנו נמ"ה בלרוב . וא"כ פס בלחמ רבינו שיתאחד זה מזה סיה רק נבשרת האחרון האשכנז לפרט כוונתו כוא על הפרט כהארון כפי מה שבו או נלאוה השת כשילאו מביעים חלל הדיק אחר יתלבב ילאו נאחמ מעשר לפרט וכ מזה עד אין הקר . ה"ר גנ"ה : (נז) עיין סוף שפ"ג ס"ד וכער פקודים פ"ה :

דבינה הגו' דא"ח ובחובו פרטוף כתר דבינה דו"ן דא"ק
 הוא מנולה למעלה מלביש מהטבור דפרטוף בינה דא"ק עד
 סוף הת"ת הוא מלביש לפרטוף כתר דבינה דא"ח . ופרטוף
 חכמה דבינה דא"ח ובחובו פרטוף חכמה דבינה דו"ן דא"ח
 קדמון מהפשט מהגרון עד החזה דא"ח סוף פרטוף בינה
 דא"ח ובינה (מהחזה ככ"י) עד הטיבור (ס) דו"ן מהטיבור
 עד סוף האלי' (סא) ע"ד סדר הגזר ככה ממש :

ובן כשנהקטו פרטוף ז"ח דפרטוף א"ק ואבי"ע נחלבשו
 חמשה פרטופי ז"ח דו"ן דא"ק סוף ה' פרטופי ז"ח
 דא"ח דאילנות והוא מלביש מטבור דפרטופי ז"ח דא"ק עד
 סוף האילנות ע"ד סדר הגז' דפרטוף הכתר . כי פרטוף
 כתר דו"ח הגזר דא"ח ובחובו פרטוף כתר דו"ח דא"ק
 הוא מנולה למעלה בראש האלי' מלביש מהטיבור דפרטוף
 ז"ח דא"ק עד סוף הת"ת הוא מלביש לפרטוף הכתר דבינה
 דא"ח . ופרטוף חכמה דו"ח דא"ח וזו"ח דו"ן דא"ק מתפשט
 מהגרון ועד החזה סוף פרטוף ז"ח דא"ח ואמא ובינה עד
 הטיבור (סב) דו"ן מהטיבור עד סוף האילנות (סג) ע"ד הגז'ל
 ככה ממש :

ובן כשנהקטו פרטופי המלכות נוקבה דו"ח דפרטופי א"ק
 ואבי"ע נחלבשו ה' פרטופי מל' טק' דו"ח דו"ן דא"ק
 סוף ה' פרטופי מלכות נוקבה דו"ח דא"ח דאילנות והוא
 מלביש מהטיבור דפרטופי מלכות נוקבה דו"ח דא"ק עד סוף
 האילנות ע"ד הגז'ל דפרטוף הכתר . כי פרטוף כתר דמלכות
 נוקבה דו"ח הגז' דא"ח ובחובו פרטוף כתר דמלכות נוקבה
 דו"ח דו"ן דא"ק הוא מנולה למעלה בראש האילנות מלביש
 מהטיבור דפרטוף מלכות נוקבה דו"ח דא"ק עד סוף הת"ת
 הוא מלביש לפרטוף כתר דו"ח דא"ח . ופרטוף חכמה מהגרון
 עד החזה (סד) ופרטוף בינה מהחזה עד הטבור (סה) ופרטופי
 ז"ן מהטבור עד סוף האילנות (סו) הכל ע"ד הגז'ל דפרטוף
 הכתר ממש וזה בכללות . חונס הענין היה דפרטופי פרטוף
 שאפשר לפרט כחופן כי כלים ואורות דא"ן דא"ק מהפשיט
 ומתלבשים סוף כל (ק' ע"א) פרטי ספי' פרטופי דעתיק ואריך
 דאלי' והם מתלבשי' סוף כל פרטי ספירות פרטופי האילנות
 חין לך ספירה בכל פרטי האלי' סוף מלכות בה מבחנה
 כלים ואורות דעתיק ואריך חפנין ומבחי' ועיר וגוקביה
 דא"ס קדמון כפי' הבחי' המתיתים אליהם ודל' . והנה ע"י
 התפילות ומלות שטופים ישרה'ל בימי החול מהבכרים וביצורי
 אורות דרפ"ח וכלים דבינה דו"ן דאילנות דא"ק ואבי"ע
 דכל העולמות (סז) המתפשטים מטבור דא"ח דאלי' דכ
 פרט עד סוף האלי' דכל פרט ועולים להתקן ע"י יסכו"ח
 דאלי' דא"ק ואבי"ע דכל העולמות המתפשטים מחזה דא"ח
 עד הטבור דכל פרט ואז מזדווגי' יסכו"ח וגם מזדווגים פרט
 בינה דו"ן דא"ק המלובשים בתוכם (סח) ומתקנים הבכורים
 ההם ומזוירים וממשיכים אותם בבחי' מוחין מלובשים כלם
 הנמשך ממוחין דיסכו"ח עם נרמתי' דגשמה הנמשכים מאור
 הא"ס המלובש דפרטוף בינה דו"ן דא"ק לה' פרטופי בינה
 דו"ן דאילנות דא"ק ואבי"ע דכל העולמות כל פרט לפרט
 המתיתים אליו . ועי"כ נגדל שיפור קומת הו"ן דאלי' דכל
 העולמות כשיפור קומת יסכו"ח שהוא עד החזה דא"ח כו"פ
 לקמן (סט) באורך צע"ה ענין זה וענין המוחין והללס הזה
 מה ענינו . וכן ע"י התפלות של ישרה'ל כגון בשחרית ומוסף
 דשבת ובכרים מביצורי אורות וכלים דחכמה דו"ן דאילנות
 דא"ק ואבי"ע דכל העולמות ועולים להתקן ע"י א"ח
 עילאין

הם א"ח לכל פרטי פרטופי אבי"ע דאילנות (נו) וכעד"י
 פרטופי אבי"ע דא"ח עילאין דאילנות נעשו מחכמות דפרטופי
 אבי"ע דאילנות והספירות שהיו להם נעשו חכמות (שהם א"ח
 יט') לכל פרטופי אבי"ע דאילנות וכן פרטוף יסכו"ח דאילנות
 נעשו מבינות דכל פרטופי אבי"ע דאילנות והספירות שהיו בהם
 ועשו בינות (שהם יסכו"ח וכו') לכל פרטופי אבי"ע דאילנות
 כן הו"ן דאילנות נעשו מו"ק דפרטופי אבי"ע דאילנות והספירות
 שהיו להם נעשו ו"ק שהם ז"ן לכל פרטי פרטופי אבי"ע דאלי' :

ג (נו) נהבאר שם כי כשנהקטו כ"ה פרטופי כל העולמות
 נהקטו כ"ה פרטופי הכתרים דכל פרטי פרטופי כל העולמות
 עד סוף העשיה והלבישו זה לזה ע"ד הסדר הגז' שם קודם
 שיתקנו כ"ה פרטופי חכמה דא"ק ואח"כ נהקטו פרטופי החכמות
 דא"ק ואבי"ע ע"ד הגז' והלבישו לפרטופי הכתרי' הג"ל סוף
 בשוה כנו' שם ואח"כ נהקטו פרטופי הבינות דא"ק ואבי"ע
 ע"ד הגז' ואח"כ פרטופי ז"ן דא"ק ואבי"ע ע"ד הגז' וזה
 בכללות חונס הענין דפרטופי פרטופי האחרון שאפשר
 לפרט . גם נבאר שם כי כל פרטופי כל עולם נקרא ז"ן
 לפרטופי העולם שלמעלה מהם ע"ש הי"ט . ומנולא כי פרטופי
 האלי' הם כל אחד נק' ז"ן לפרטופי סגנונו דפרטופי א"ק .
 והנה ז"ן דא"ק שהם מ"ה וב"ן שבו המהגלים מטבורא
 דיליה ולתחתיה הם מלובשים סוף א"ח דאילנות המלביש לה"ק
 דעצמותא דיליה ולתחתיה נחלבשו חמשה פרטופי ז"ן דא"ק סוף ה'
 פרטופי א"ח דאילנות באופן זה . כי בתחילה כשנהקטו פרטופי הכתרים
 דא"ק ואבי"ע נחלבשו ה' פרטופי כתר דו"ן דא"ק הו"ח' פרטופי
 כתר דא"ח דאילנות המתפשט עד סוף עולם האילנות . והנה פרטוף
 הכתר דכתר דא"ח ובחובו פרטוף כתר דכתר דו"ן דא"ק
 הוא מנולה למעלה מלביש מן הטבור דפרטוף הכתר [דכתר]
 דא"ק עד סוף התפארתה הוא . ופרטוף חכמה דכתר דא"ח
 יבחוכו פרטוף חכמה דכתר דו"ן דא"ק מלביש מטבור החכמה
 דכתר דא"ק . ולתחתיה מתפשט מן הגרון ועד החזה (דכתר)
 דא"ח סוף פרטוף כתר דא"ח עילאין המלביש לה"ח מן
 הגרון ועד החזה . ופרטוף בינה דכתר דא"ח ובחובו פרטוף
 בינה דכתר דו"ן דא"ק מלביש מטבור (דכתר) דבינה דכתר
 דא"ק . ולתחתיה [מתפשט] מן החזה ועד הטבור . ופרטופי
 דיסכו"ח המלביש לה"ח מן החזה (ע"ב) ועד הטבור . ופרטופי
 ז"ן דכתר דא"ח ובחובו פרטופי ז"ן דכתר דו"ן דא"ק
 [מלביש מטבור דו"ן דכתר דא"ק . ולתחתיה] מתפשטים
 מן הטבור עד סוף האילנות מלובשים סוף פרטופי כתרים דו"ן
 דאילנות המלבישי' לה"ח כשיפור הגזר : וכשנהקטו פרטופי החכמות
 דפרטופי א"ק ואבי"ע נחלבשו ה' פרטופי חכמה דו"ן דא"ק סוף ה'
 פרטופי חכמה דא"ח דאלי' המלביש מהטיבור דפרטופי חכמה
 דא"ק עד סוף האילנות והוא ע"ד הסדר הגז'ל דפרטופי
 כתר דחכמה דו"ן דא"ק הוא מנולה למעלה מלביש מן הטבור
 דפרטוף חכמה דא"ק עד סוף הת"ת הוא מלביש לפרטוף
 כתר דכתר דא"ח . ופרטוף חכמה דחכמה דא"ח ובחובו
 פרטוף חכמה דחכמה דו"ן דא"ק מהפשט מן הגרון עד החזה
 דא"ח סוף פרטוף חכמה דא"ח ובינה מהחזה עד הטיבור (כח)
 ז"ן מהטיבור ועד סוף האילנות (כט) ע"ד הגז'ל ככה ממש :

ובן כשנהקטו פרטופי הבינות דפרטופי א"ק ואבי"ע נחלבשו
 ה' פרטופי בינה דו"ן דא"ק סוף ה' פרטופי בינה דא"ח
 דאילנות המלביש מטבור דפרטוף בינה דא"ק עד סוף
 האילנות ע"ד הסדר הגז'ל דפרטוף הכתר כי פרטוף כתר

הנהרות וביצורים (נו) ר"ל דאילנות דכל העולמות . וכן הוא הכוונה ג"כ בגל מה שאמר למעט כשנדר כל א"ח וביצורים וזו"ן דאילנות כי נעשו פחמה
 ובינה ז"ן . וכספירה שהיו להם נעשו לחי' ובינות ז"ן . הכל ככוונה להחכמות ובינות ז"ן דכל פרטי פרטופי אבי"ע דאילנות דכל העולמות .
 י"ד ט"ח : (זו) ש"י סוף חפנין ס"ה : (נח) סוף פרטוף חכמה דיסכו"ח . י"ד ט"ח : (נז) סוף פרטופי חכמה דו"ן . י"ד ט"ח : (נד) ר"ל בינה דיסכו"ח . י"ד
 ט"ח : (נב) ר"ל בינה דו"ן . י"ד ט"ח : (נא) והוא ט"ח דיסכו"ח . י"ד ט"ח : (נ) וכו' וז"ל דו"ן . י"ד ט"ח : (ס) וכו' כנוקבה דא"ח עילאין .
 י"ד ט"ח : (סג) וכו' כנוקבה דיסכו"ח . י"ד ט"ח : (סב) וכו' כנוקבה דו"ן . י"ד ט"ח : (סא) י"ד ט"ח : (ס) ר"ל על ספירות פרטופי שאפשר לפרט . י"ד ט"ח : (כה) ר"ל
 על כל פרטופי הבינות כשנחלבשם ביסכו"ח ובינו בינה דכתר דו"ן דא"ק והא"ח המתלבש ככהר דיסכו"ח ובינה דחכמה דו"ן דא"ק והא"ח המתלבש כ
 בינה דבינה דו"ן דא"ק והא"ח המתלבש ככהר דיסכו"ח . ובינה דו"ן דא"ק והא"ח סג . כלם מ"ח דיסכו"ח . ובינה דמלכות נוקבה דא"ח דו"ן דא"ק והא"ח
 המתלבש כמלכות נוקבה דו"ח דיסכו"ח . י"ד ט"ח : (פ) ד"ו ט"ח :

הנשארים חזרו להתברר והו' מהחלקים שיש להו' זהם נעשו
 בתי' או' והשאר שלא היה עוד זהם חלקי או' נשארו
 בצדו סינים ומהם חזרו להתברר בנושי האמ' והחלקים אשר
 לזו' זהם נעשו זו' של אל' והו' כל הנשאר נק' בינים בערך
 עולם האל' וכל בתי' אל' יולאות בצדו דם הגידה והאונס
 עדיין יש בהם קדושה שהם בתי' העולמות של ב"ע ולכן
 חוזרים ומתבררים בצדו עיבור בתוך הנקבה של ז"ה
 ומהמובחר שבו נעשה ה"ה דעולם הבריאה וכל השאר יולא
 מנוק' דו' בצדו דם לידה ונק' בינים בערך הרך דבריאה
 וכן יולא בזה עוד תשלים עולם העשיה הרי מבוחר מ"ש .
 וכן תבחר נ"ב בהחילה פ"ד משער מ"ד ומ"ן ו"ל וגחזור
 לענין ראשון כי הגה בדוגמה מה שציארנו בענין ד' עולמות
 אבי"ע בכללותם כן הדבר בכל עולם ועולם מהם ונחמיל
 בעולם האל' וגחמור כי הגה היותר משובח מכל בירודי
 האלילות שהוברר מהשבעה מלכים כנז' הגה או' עלה והוברר
 בעתיק והגרוע ממונו בחרך חכפין והגרוע ממונו הוברר
 באו"ה והגרוע ממונו בזו"ן וכעד"ז בבי"ע וכעד"ז ב"ם עלאום
 שהם בכל פרלוף ופרלוף וכעד"ז בפרטי פרטים והדברים
 מובנים . (ע"ב) והנה ה"ה עדיין לה נהקן כי אדם אין שהם
 או"ה המעלים תמיד הביוריים דה"ה לעתיק למ"ן והי אפשר
 לביוריים להעלות למ"ן אם לא על ידי הכנים שכבר יולאו
 ונהקנו שהו' הפרלוף שלומטה ממונו נק' בן אליו ועדיין לה
 נהקן והו' סליק ברעוה' דעתיק למברי עלמה הוא ה"ה
 ר"ל כי השלשה פרלופי דה"ד הגו' דמ"ה וב"ן הנק' רעוה'
 דעתיק מאליהם בלי מה שיעלה להם מ"ן ביררו היותר
 מובחר מכל שארית חלקי אורות הגו' דב"ן אורות הראוים
 לשלשה פרלופי הפעמיים שהם חב"ד דה"ה דאלילות דכל פרט
 והעלו אותם למ"ן להם וגדווגו החב"ד הגו' דעתיק ותיקנו
 את אורות הגו' דחב"ד דה"ה והיברו עמהם את הכחב"ד
 דפרלוף חכמה דמ"ה ונהקנו החב"ד דה"ה שהם הג' פרלופי'
 הפעמיים הנק' רעוה' דה"ה ואחר שנהקנו הג"ר הגו' דה"ה
 הנק' בינים לעתיק או' הם העלו מ"ן מהביוריים דו"ק דעתיק
 לג"ר דעתיק וגדווגו הג"ר דעתיק ותיקנום וחברו עמהם
 הראוי להם ומחלקי אורות וכלים דו"ק דפרלוף בתר דמ"ה .
 וכן ע"ז' היה צתיקון או"ה בהיות שעדיין לה נהקנו או"ה
 ואדם אין שהם יסבול' להעלות הביוריים שלהם למ"ן לה"ה
 ולכן סליק ברעוה' דה"ה למברי עלמה הם או"ה והוא כי
 עלו ביוריים דג"ר דאו"ה מאליהם לרעוה' דה"ה שהם הג"ר
 הגו' דה"ה וגדווגו הג"ר הגו' דה"ה ותיקנום וחברו עמהם
 הראוי להם מחלקי אורות וכלים (ג) דחב"ד דחב"ד
 דפרלוף בינה דמ"ה וכמ"ש לקמן והו' הג"ר הגו' דאו"ה אחר
 שנהקנו הם העלו מ"ן מהביוריים דו"ק דה"ה לג"ר שלו
 וגדווגו ותיקנום וחברו עמהם הראוי להם מחלקי אורות
 וכלים דו"ק דפרלוף חכמה דמ"ה . וכן היה צתיקון יסבול'
 בהיות שעדיין לה נהקנו יסבול' ואדם אין שהם או"ן להעלות
 הביוריים שלהם למ"ן להו"ה והו' סליק ברעוה' דאו"ה
 למברי עלמה הוא יסבול' והוא כי עלו הביוריים דג"ר של
 יסבול' מאליהם לרעוה' דאו"ה שהם הג"ר הגו' דאו"ה
 וגדווגו הג"ר הגו' דאו"ה ותיקנום וחברו עמהם הראוי להם
 מחלקי אורות וכלים דג"ר דו"ק דפרלוף בינה דמ"ה והו'
 הג"ר הגו' דיסבול' אחר שנהקנו הם העלו מ"ן מהביוריים
 דו"ק דאו"ה לג"ר שלהם וגדווגו הג"ר הגו' דאו"ה ותיקנום
 וחברו עמהם הראוי להם מחלקי אורות וכלים דו"ק דג"ר
 דפרלוף בינה דמ"ה . וכן היה צתיקון ו"ן והוא בהיות שעדיין
 לא נהקנו או"ן כי אדם אין שהוא (ג) אה"ר להעלות את
 הביוריים שלהם למ"ן ליסבול' להסתקן ולכן סליק ברעוה' את

דיסבול' למברי עלמה דו"ן והו' עלו הביוריים דג"ר דו"ן
 מאליהם לרעוה' דיסבול' שהם הג"ר הגו' שלהם והו' גודווגו
 יסבול' זיווג דרעוה' ותיקנום וחברו עמהם הראוי להם
 מחלקי אורות וכלי' דג"ר דפרלוף ו"ק דמ"ה ואחר שכבר
 נהקנו הג"ר הגו' דו"ן או' העלו הם מ"ן מהביוריים דו"ק
 דיסבול' וגדווגו הג"ר הגו' דיסבול' ותיקנום וחברו עמהם
 הראוי להם מחלקי אורות וכלים דו"ק דו"ק דפרלוף בינה
 דמ"ה (ג) וידוע כי בההתקן ו"ן נהקנו ב"ע כי אינם
 עולמות נמורים בפני עצמם כמו עולם האל' כי אינם אלא
 ההפשטות כחות הטק' ומייליה ולבניה כמ"ש במ"ש ש"ב ח"ג
 פ"ח . ומ"ש במ"א נגד זה הוא בבי"ע הכוללים ועיין היעב .
 הרי נהקנו הג"ר דו"ק דמ"ה וב"ן דו"ן ועדיין סו"ק דו"ק
 דמ"ה ודב"ן דו"ן לא נבררו ולא נהקנו :
(ק"ג ע"א) ואחר שנהברר ונהקן כל מה שהיה לורך
 להעשות מהם כל חלקי פרלופי ד'
 עולמות אבי"ע כנז' וכמ"ש לקמן בע"ה או' נברר אה"ר
 מומחב הנשמות להעלות מ"ן מביוריו ו"ק דו"ן וכל שארית
 הביוריים ע"י מעשיו ומלותיו ומפלותיו והדרבה נחשבר בעץ
 הדעת (ג) עו"ר בסוגי המלכים ונפל וגרם להפיל כל המ"ן
 דכל הפרלופים העליונים שהם כל הביוריים הגו' שגברו ועלו
 מנוק' דעתיק ולמטה כמ"ש בס' גולת תמיד בדרוש ר"ה
 וע"ש ואפי' סלח נבררו ועלו על ידו וכ"ש שארית הביוריים
 ההחטוים וכל הנשמות ומלבושיהם והו' נגזר עליו מיתה
 דוגמת המלכים ונתגרש מוג'ע לחזור (ד) לברר מה שגרם
 להפיל עד ששלים לברר ולתקן מה שפגם ע"י החטא בהפירות
 ובנשמות והו' יחזור למקומו לג"ע לעשות חיובו הראשון
 (ה) וד"ל . ומבוחר מזה כי ע"י הפלות והנמות שכל
 יום ויום מהבררים מביוריו חלקי ד' עולמו אבי"ע ומביוריו
 הנשמות חף גם עתה ובמבוחר כ"ז במ"ש ש"ב ח"ג פ"ח
 ע"ש ומ"ש בקה"ש מוקומום שלה נשאר רק חלקי הנשמות (ו)
 זה היה קודם (ז) חטא אה"ר ע"ה . והנה כהז הרב נשער
 התיקון פ"ה ובספר מ"ש ש"ב ח"ג פ"ו דקודם התיקון היו
 הי"ם הכוללים כל העולם האל' עצמות וכלים אלא שהיו
 הכלים קטנים כי עתיק וה"ה היו נוספי' הכהר לבד ובו
 נכללים כל הי"ם שבהם וכעד"ז שאר הפרלופים אבא מספי'
 החכמה ואינוה נוספי' הבינה וו"ה מו"ק דו"ק ר"ל חסד
 מוחד נבורה נגבורה כו' ונוק' מוג' . ועוד שטיי אחר היה
 בהם קודם התיקון כי כל אחד היה זו למעלה מזו ואין זו
 מתלבשת בזו והו' נמלא שגולם נקראו פרלוף אחד לבדו
 וגם בלתי התלבשת שום ספי' בהצרתה והייתה שיפור קומתו
 כמו שהוא עתה ממש כל אורך האל' ואחר כל התיקון
 נתפשטו כל הפרלופים מתחת שניחוסף זהם שלימות י"ם
 ונתחרך כל אחד מהם אורך כל האל' ונכללו אליו באלו
 ונתלבשו אליו בתוך אלו שיים בקומתם בהשואה גמורה עד
 שהנוק' מלבשת לכל הפרלופים בשה לכל קומתם . ולה זו
 בלבד היה אלא אפי' פרטי הי"ם דכל פרלוף נחארך כל אחד
 אורך כל האל' ונכללו אליו באלו ונתלבשו אליו בתוך אלו שיים
 בקומתם המשל בזה עתיק נשלים ל"ם וכל אחד מהם כלולה
 מו"ם ונחארכה כל א' אורך כל האל' ונכללו אליו באלו ונתלבשו
 אלו באלו עד שנמלאו עשר פרלופים זה בתוך זה שיים בקומתם
 בהשואה גמורה וכולם הם פרלוף עתיק ועד"ז מלבישים עליו
 עשר פרלופי א"ה וכולם א"ה ועליו עשר פרלופי אבא וכולם
 אבא ועליו עשר פרלופי חימה ועליו עשר פרלופי ז"ה ועליו
 עשר פרלופי נוק' . וכל זה ההתכללות וההתלבשות וההפשטות
 הוא בנקודה אחת וכן בשאר הנקודות :

וענין

הגהות וביאורים (ג) דחב"ד הי' מיוחד (כ"ה) : (ה) מו' הדט"ו ע"ב ד"ה ונראה : (ג) מו' וק"ג ע"א : (ג) עיין ש"ש במשעו הנה פ"ד ס'ו חו"ה ו' מה
 סהקטש בס' בזה ס"ר שניה : (ד) ח"כ עיין בשער המערי רש"י ז"ל דכ"ח ע"ה ונדרש' ד"ו ד"ה אלא וכו' : (ה) עיין בזה במאמרי
 חז"ן ו' ג' ע"ה . ס"ר שניה : (ו) עיין בשמן שכן כמ"ן ומ"ד ע"כ אה"ט כמס' שאמר בס' כי עיין זריך נחל על סו"ק דו"ק אימתי וכן תיקנום . ס"ר שניה :
 (ז) מו"ם ד"ו ע"ב :

הנני דועיר הנפין מהטיבור ולמטה והרי אלו חמשה פרטוי
 נהר [דכאר] דה"א (ע"ב) דארס קדמון נרגח" דיחידה שבו .
 קודם שיטוקן פרטוף חכמה [דכאר] דה"א הנז' דה"ק נתקן
 פרטוף כתר דכר דה"א דארס קדמון ונתקן ונעשה מחכמות
 דה' פרטוי הכתרים דכתרים דה"א ודו"ה ויטסו"ת וזו"ן
 דה"ק ע"ד הנז' בפרטוף הכתר דכתר דה"א הנז' דה"ק והוא
 מלביש בזה לפרטוף הכתר דכתר דה"א הנז' ועליו מלביש
 פרטוף כתר דכתר דכר דיטסו"ת הנתקן ונעשה מבינות דה' פרטוי
 הכתרים דכתרים דפרטופים הנז' דארס קדמון ועליו מלביש
 פרטוף כתר דכתר דז"ה הנתקן ונעשה מו"ק דחמשה פרטוי
 הכתרים דכתרים דפרטופים הנז' דה"ק ועליו מלביש פרטוף
 כתר דכתר דמלכות נוק' דז"ה הנתקן ונעשה ממלכות נוק'
 דז"ה דחמשה פרטוי הכתרים דכתרים דפרטופים הנז' דה"ק
 הרי נתקנו פרטוי הכתרים דכתרים דפרטוי ח"ק ששם
 פרטוף ח' מוכ"ה פרטופים דה"א לכל פרטוף דפרטוי ח"ק שוים
 בקומתם כקומת ח"ק מלבישים זה את זה בזה . חמגס פרטי
 ח"ם דכל פרטוף ח'גס שוים בקומתם אלא עומדים זה התח
 זה כדכר הנז' בפרטוף כתר דכתר דה"א דארס קדמון על
 סדר (ק) ההוא היה תיקון כל פרטי פרטוי ח"ק ואח"כ
 דארס קדמון ודח"כ"ע וקודם שיטוקן פרטוי החכמות דפרטוי
 הכתרים דפרטוי ח"ק נתקנו פרטוי הכתרים דכתרים דפרטוי
 האיליות ע"ד הנז' בפרטופי הכתרים דכתרים דה"ק :

תחלה נתקן פרטוף כתר דכתר דה"א דאיליות שהוא

יחידה דיחידה שבו ונתקן ונעשה מהכתרים
 דחמשה פרטוי הכתרים דכתרים דה"א ודו"ה ויטסו"ת וזו"ן
 דהיליות ע"ד הנז' בפרטוף הכתר דכתר [דח"א] דה"ק נגזש
 והוא מלביש לפרטוף הכתר דכתר דזו"ן דפרטופים הנז'
 דארס קדמון שהוא מהטיבור דכללות דה"ק ולמטה ועליו
 מלביש בזה פרטוף כתר דכתר דה"א דאיליות הנתקן ונעשה
 מחכמות דה' פרטוי הכתרים דכתרים דפרטוי האיליות ועליו
 מלביש בזה פרטוף כתר דכתר דיטסו"ת הנתקן ונעשה
 מהבינות דה' פרטוי הכתרים דכתרים דה' פרטוי האיל' ועליו
 מלביש בזה פרטוף כתר דכתר דז"ה הנתקן מו"ק דה' פרטוי
 הכתרים דכתרים דפרטופי ח' ועליו מלביש בזה פרטוף
 כתר דכתר דמל' נוק' דז"ה דאיליות הנתקן מומלכות נוק'
 דז"ה דה' פרטוי הכתרים דכתרים דפרטופי האיל' :

הרי נבחר תיקון פרטוי הכתרים דכתרים ששם פרטוף

ח' מוכ"ה פרטופים דה"א לכל פרטוף דפרטוי
 האיליות דארס קדמון שוים בקומתם כקומת ח"ק הנפין
 דאיליות מלבישים זה את זה בזה . חמגס פרטי ח"ם לכל
 פרטוף מהם ח'גס שוים בקומתם אלא עומדים זה התח זה
 כדכר הנז' בפרטופי הכתר דכתר דה"א דה"ק ואחריהם
 כמו כן ע"ד הנז' נתקנו ונעשו פרטוי הכתרים דכתרים
 דפרטופי ז"ע הפרטים והכללים ואח"כ התחילו להתקן
 פרטוי הכתרים דחכמות ששם פרטוף ח' מוכ"ה פרטופים
 דה"א לכל פרטוף דפרטופי ח"ק . ותחלה נתקן פרטוף כתר
 דחכמה [דח"א] דארס קדמון שהוא יחידה דחיה שבו ונתקן
 ונעשה מחכמות דה' פרטופי הכתרים דפרטופי החכמות
 דפרטופי ארס קדמון ע"ד פרטופי הכתר דכתר כנו"ל והלביש
 בזה לפרטוף כתר דכתר דמלכות נוק' דז"ה דארס קדמון
 (ק"ה ע"א) . ועליו הלביש בזה פרטוף כתר דחכמה דה"א
 דארס קדמון הנתקן ונעשה מחכמות דכתרים דחכמות דפרטופי
 ח"ק . ועליו הלביש בזה פרטוף כתר דחכמה דיטסו"ת הנתקן
 מבינות דכתרים דחכמות דפרטופי ח"ק . ועליו הלביש בזה
 פרטוף כתר דחכמה דז"ה הנתקן מו"ק דז"ה דכתרים דחכמות
 דפרטופי ח"ק . ועליו הלביש בזה פרטוף כתר דחכמה
 דמלכות נוק' דז"ה דארס קדמון הנתקן ממלכות דכתרים
 דחכמות דפרטופי ארס קדמון . הרי נתקנו פרטופי הכתרים

דחכמות דפרטופי ארס קדמון שוים בקומתם כקומת ארס
 קדמון מלבישין זה את זה בזה . חמגס פרטי ח"ם
 דכל פרטוף ח'גס שוים בקומתם אלא עומדים ככדכר ע"ד
 הנז' בפרטוף כתר דכתר דה"א דה"ק :

ואח"כ כמו כן נתקנו פרטופי הכתרים דחכמות דפרטופי

ח"כ"ע ע"ד הנזכר בפרטופי הכתרים דחכמות
 דפרטופי ח"ק כנו"ל . ואחר כך נתקנו פרטופי הכתרים דבינות
 ששם יטסו"ת דפרטופי ח"ק ואח"כ ע"ד הנז' . ואחר כך
 נתקנו פרטופי הכתרים דז"ק ששם ז"ה דפרטופי ארס קדמון
 ואח"כ ע"ד הנז' . ואחר כך נתקנו פרטופי הכתרים דמלכות
 ששם נוק' דז"ה דפרטופי ארס קדמון ואח"כ ע"ד דרך
 הנז' . הרי נתקנו פרטופי הכתרים דכל פרטי פרטופי ארס
 קדמון ואח"כ ע"ד ח"ק . ועד"ו היה תיקון פרטופי הכתרים
 דפרטופי ארס קדמון ואח"כ ע"ד ח"כ"ע :

ואח"כ התחילו להתקן פרטופי החכמות דכתרים דפרטי

פרטופי ארס קדמון ואח"כ ע"ד ח"ק ע"ד הנז' . וכן
 עד"ו היה תיקון פרטופי החכמות דכתרים דפרטופי ארס קדמון
 ואח"כ ע"ד ח"כ"ע . ואחריהם נתקנו פרטופי החכמות דחכמות
 דפרטי פרטופי ארס קדמון ואח"כ ע"ד דארס קדמון ודח"כ"ע
 הכללים ע"ד הנז' . ואחריהם החכמות דבינות דכללות כל
 העולמות ע"ד הנז' . ואחריהם החכמות דז"ק דז"ה דכללות
 כל העולמות ע"ד הנז' . ואחריהם החכמות דמלכות נוקבות
 דז"ה דכללות כל העולמות ע"ד הנז' :

ואח"כ התחילו להתקן פרטופי הבינות דכתרים דכללות

כל העולמות ע"ד הנז' . ואחריהם נתקנו פרטופי
 הבינות דחכמות דכללות כל העולמות ע"ד הנז' . ואחריהם
 הבינות דבינות דכללות כל העולמות ע"ד הנז' . ואחריהם
 דז"ק דז"ה דכללות כל העולמות ע"ד הנז' . ואחריהם
 הבינות דמלכות נוקבות דז"ה דכללות כל העולמות ע"ד הנז' :

ואח"כ התחילו להתקן פרטופי ח"ה דכתרים דחכמות

ודבינות דז"ה ודמל' נוק' דז"ה דכללות כל
 העולמות ע"ד הנז' . ואח"כ התחילו להתקן פרטופי המל'
 נוקבות דז"ה דכתרים דחכמות ודבינות דז"ה ודמל' נוק'
 דז"ה דכללות כל העולמות ע"ד הנז' :

הרי נבחר דרך תיקון כללות הכ"ה פרטופים דכל פרטוף

דפרטי פרטופי ח"ק ואח"כ ע"ד ח"ק ודח"ק ואח"כ ע"
 דח"כ"ע ואח"כ כל פרטופי כל עולם ועולם שוים בקומתם
 ומלבישים זה את זה בזה כשישור אותו העולם . חמגס פרטי
 ספירות כל פרטוף ספירות ח'גס שוים בקומתם אלא שזה
 חתם זה ע"ד הנז' בפרטוף כתר דכתר [דח"א] דה"ק כן
 היה סדר תיקון כל הפרטופים דכל (ע"ב) העולמות וגם
 נבחר ח"ך ח'ין בכל פרטוף מחלקי בתי' עלמותו רק ספירה
 אחת ובאר הספירות שבו הם מקובלות מפרטופי אותו העולם
 חמגס הם מבינות המחייבות להיות כלולים זה בזה ומקשרים זה
 זה כי קודם התיקון היו כל הפרטופים דכל עולם מלבישים
 זה את זה בזה ומתפשטים בחורף מעילת לתחת והיו כל
 ח"ם דכלי פרטוף חבת' עצמו לבד ולה היו כלולים זה בזה
 אבל עתה בתיקון נכללו זה בזה כנו"ל ואח"כ ח"ם דכל
 פרטוף שהיו מתפשטים בחורף נתקנו ונעשו עתה בעובי
 כנו"ל . ולכן כל פרטי ספירות דה"א נתקנו עתה ונעשו
 כתרים שהוא ח"ה בראש כל פרטי פרטופי האיליות ובתוכם
 מלבישים כל פרטי פרטופי זו"ן דארס קדמון כל פרטוף בחורף
 פרט' שכנגדו בחריף והם מלבישים זה את זה . בעובי מטיבורח
 דח"ק ולמטה . וכל פרטי ספירות דה"א נעשו חכמות שהם
 ח"ה לכל פרטי פרטופי האיליות והם מלבישים זה את זה
 בעובי מכנגד הגרון דה"א ועד החזה . וכל פרטי ספירות
 ישראל כבא ותבונה נעשו בינות ששם יטסו"ת לכל פרטי
 פרטופי

דיובר דארס קדנון עד קרוב לסוס רגלי הרס קדמון כנו"ל :
א"א ונק' נתקמו ונעשו (קיו) מי"ם דחמה דמ"ה ונחלי
 התחוק דכר דב"ן ונחוספו לו עוד חלי עליון
 דכר וט"ם חתרה להשלים י"ם דכר דב"ן הדכורא נמ"ה
 וב"ן דמ"ה ועומד בלד ימין והנוק' ממ"ה וב"ן דב"ן ועומד בלד
 שמאל ונכללו חלו באלו ונחלבו חלו באלו והלבושו למג"ה
 והי"ם דיובר דעתיק עד סוף האלילות וכל חלו הר' פרנפוס
 נק' חפ"ד שבכר שהם שורשי המוחין חו"ב הם עתיק
 ונוקביה ודעת הכולל חו"ג הם הרק' חפ"ן ונוקביה והם
 נר"ן דשמה :

א"א שהם חו"ב דב"ן נחוספו ט"ם אחרות דב"ן לכל
 אחד להשלים י"ם לכל אחד ונאלו הי"ם לקח עתיק
 חיה מלקים מג"ר דחמה ומד' ראשונה דבינה חלף שהם
 כספק הם אורות עם כלים דאחור או דפנים באופן ששאר
 לחצה מהחכמה דב"ן הו"ק שבה שהם הו"ן שבה שלמים וכן
 מבינה דב"ן לחימה ובין שניהם הלכו י"ם שם אור"א וו"ן
 דמ"ה וב"ן דבינה דמ"ה חלי לחצה והם חלף וו"א דבינה
 דמ"ה וחלי לחימה והם אימא ונוקבא דעיר חפ"ן דבינה דמ"ה :
ונבוצ"א כי חבא נתקן ונעשה מו"ק שהם ז"ן דחמה
 דב"ן והם מ"ה דב"ן ומחצה וו"א דבינה דמ"ה
 והם מ"ה דמ"ה ונחבצו חבא דבינה דמ"ה עם ז"א דחכמה
 דב"ן ונכללו חלו באלו והלבושו ללד ימין דח"א מהגרין עד
 החמה מכל לדיו (ק"ו ע"א) כנגד ב' חדדי וחלי הסחמים
 (קיד) דיסוד דעתיק ושתי בחי' חלו נק' חו"א עילאין ובכללות
 נק' חבא עילאה :

וכן נחבצו ז"א דבינה דמ"ה עם מלכות דחכמה דב"ן
 ונכללו חלו באלו והלבושו ללד ימין דח"א מהחמה עד
 הטיבור מכל לדיו כנגד ב' חדדים וחלי המגולים דיסוד
 דעתיק ושתי בחי' חלו נק' חו"א החלין ובכללות נק' יס"ם
 וגם נק' ישראל כבא ותבונה וחיומה נתקנה ונעשים מו"ק
 שהם ז"ן דבינה דב"ן והם ב"ן דב"ן ומחיומה ונק' דו"ה
 דבינה דמ"ה והם ב"ן דמ"ה ונחבצו חיומה דבינה דמ"ה עם
 ז"א דבינה דב"ן ונכללו חלו באלו והלבושו ללד שמאל דח"א
 מהגרין עד החמה מכל לדיו כנגד ב' גבורות וחלי המגולים
 שכנגד הסחוס דיסוד דעתיק וב' בחי' חלו נק' יסו"ה עילאין
 ובכללות נק' אימא עילאה כי בערך חו"א עילאין הגו"ל נק'
 חלו יסו"ה עילאין ובערך מה שאותם חו"א נק' חבא עילאה
 גם חלו נקרא חיומה עילאה וכן נחבצו נוק' דו"א דבינה
 דמ"ה עם נוק' דו"א (דבינה) דב"ן ונכללו חלו באלו והלבושו
 ללד שמאל דח"א מהחמה עד הטיבור מכל לדיו כנגד ב'
 נבורות וחלי המגולים דיסוד דעתיק ושתי בחי' חלו נק'
 יסו"ה חחלין ובכללות נק' חבונה הרי הם שמנה פרנפוס
 דמ"ה וב"ן והם ד' זוגות . ולפעמים והוא כשמשכים מוחין
 גדלות לזו"ן נבקע היסוד (קטו) דעתיק ומחלין כל החו"ג
 יאז ככלים כל הח' פרנפוס הגו' ונעשי' ב' פרנפוס מהגרין
 עד הטיבור וכל זה הוא אחר הפרט האחרון ואחר שנכללו
 חלו באלו ונחלבו חלו באלו כנו' בהקדמה . ואז היה ויילוקם
 ועמידתם באופן הגו' והנה גם הם נתלקים באופן אחר והוא
 כי פנימות (קטו) כל השמנה פרנפוס הגו' בלבוים ודמיונם
 נק' חו"א עילאין ונק' חמה דחיליות ונק' חלי' דחיליות ונק'
 ג"ר ונק' פנים ונק' נרנח"י דחיה דחלי' ונק' עה"ב וזיווגם נק'
 זיווג שלים חלף שהוא כולל משלים ודלף שלים וכללות שניהם
 נק' שלים ומזיווגם נמשכים מוחין לזו"ן פ"י החפילות והחורה
 וברכותיהם שהם מלות החליות כפה וכנגדם בארס הם
 הקנה והריאה :

דו"ג לפעמים גם הר' פרנפוס העליונים החו"ל המלכיים
 מנרון דלר"ך חפ"ן עד החמה כנו"ל בחיליותם
 ופנימותם מתכנים בדימויים חלו וכנו"ש ע"ה . וחיליותם כל
 הח' פרנפוס הגו' בלבוים ודמיונם נק' יסו"ה ונקרא בינה
 דחלי' ונק' בריאה דחלי' ונק' ו"ק ונק' חמור ונקרא נרנח"י
 דשמה דחלי' ונק' עה"ב וזיווגם נקרא זוג דלף שלים חלף שהוא
 כולל משלים ודלף שלים וכללות שניהם נק' דלף שלים . ומזיווגם
 נמשכים מוחין דחיות וזיווג לזו"ן ולפעמים גם הר' פרנפוס
 החתומים הגו"ל המלכיים מוחה דח"ה עד הטיבור כנו"ל
 בחיליותם ופנימותם מתכנים בדימויים חלו . וכללות ד' זוגות
 חלו נק' חפ"ד החתומים והם החרין עימדין חו"ב ודעת
 הכולל חו"ג המתפשט והחו"ב והם החרין עימדין נק' חו"א
 ודעת הכולל חו"ג הוא יסו"ה ונק' נר"ן דרוח גם נק'
 חג"ה וזו"ן נתקמו ונעשו מו"ה דמ"ה וזו"ה דב"ן כי ילחו
 ונחוספו להם ט"ם עליונות להשלים י"ם לכל מלכות מו'
 ונליות דו"ה דב"ן ונאלו הי"ם העליונות שיתחוספו לכל מל'
 הוא שלקח העתיק חו"ה השבעה כפרים דו"ה דב"ן כנו"ל
 חלף (ע"ב) שהוא ספק הם לקחם הם לזו ונחבצו ו"ק שהם
 ז"א דמ"ה עם ו"ק שהם ז"ה דב"ן ונכללו חלו באלו ונחלבו
 חלו באלו והלבושו לתנה"י דח"ה מהטיבור ולמטה מכל לדיו
 פנים ואחור ונק' וו"ן הגדולים כי ו"ק דב"ן נק' רחל הגדולה
 מלכות שבגופו ולפעמים (קיו) נק' בשם לחה ובכללותם נק'
 ז"א וו"ק דמ"ה נק' חותיות עלמם מוחם וו"ק דב"ן נק'
 ברינת חשבון החיות דו"ה . וכן נחבצו מלכות נוק' דעיר
 חפ"ן דמ"ה עם מלכות נוק' דו"ה דב"ן ונכללו חלו באלו
 ונחלבו חלו באלו והלבושו לתנה"י דו"ן הגדולים וחלו נק' יעקב
 ורחל ובכללותם נק' נוקבא דו"ה :

ובשנושבים ללמי המוחין חו"א לזו"ן הנה הללם
 דמוחין דחבא נמשך ומחפשט ב"ק
 דמ"ה הנק' ו"ה דכורה והם בחי' חותיות עלמם וללם דמוחין
 דחיומה נמשך ומחפשט ב"ק דב"ן הנק' נוק' דו"ה והם
 בחי' מספר וחשבון דחיות דו"ה וזה בערך ו"ק דמ"ה
 חמס בערך מלכות דב"ן נק' גם הם בחי' חותיות מוחם .
 ואח"כ יולא הארס הבינות והגבו' מהמוחין שנתפשטו בזו"ן
 ובינים ומתקיים את יעקב ורחל כו"ש כבונה ברכת חבות
 בע"ה וחלו יעקב ורחל הם הנולכיות הנק' ענרת (קיו)
 דיסוד דו"ק דמ"ה וב"ן דו"ן הגדולים עלמם לא הנולכיות
 דמ"ה וב"ן הגו"ל שהם המלך השביעי כי אותם יש להם
 בחי' חותיות ומספר וכמ"ס כפ"ו משער י"ד שער חו"ה ע"ש
 והם דוגמת בינות דח"ה וכל חלו הו"ן הגדולים עם הנוק'
 שהם יעקב ורחל הגדולים עם הקטנים כולם היקו' וזיווגם
 נתקן ונעשה ע"י האש"י ללד וכולם נק' בחי' דכורה בערך
 הנק' הכוללת הנחמקת ע"י הנשים אשר יש בה כל הפרעות
 הגו"ל ועיין מאד להבין ענין זה היטב . וכל חלו הפרנפוס
 דו"ן ויעקב ורחל שהם חו"ה דמ"ה וב"ן נק' נה"י נופא
 דעיר ונוקביה ונק' נר"ן דנפש

וה הגלל כל י"ם דכל פרנפוס נתלקים (קיו) לשלשה חלקות
 אחת הוא הגולגולתא שהוא הכתר שהוא גדול מהמוחין
 לחין קן והוא שורש הר' מוחין חפ"ד שנים הוא המוחין שהם
 חפ"ד שלשיות הוא גופא שהם הו"ק והנה שורש הארבע מוחין
 דחפ"ד שבכר הגו' החו"ב שבהם נק' עתיק ונוק' והדעת
 העליון המחברם הם הנק' ח"א ונק' חלו הם החפ"ד
 שבכר שהם שורשי המוחין וכללותם נק' נר"ן דשמה והמוחין
 שהם החפ"ד שחמה הכתר הם הנק' חו"א ויסו"ה החו"ב
 שבהם הם נק' חו"א עילאין והחו"ג דדעת נק' יסו"ה
 ובערך

חזרות וביאורים (קיו) שיון ע"ה שער החיקון פ"ה : (קטו) שיון ע"ה שער חו"ה דק"ס כ' ד"ה כ' :
 ונע"ה שער י"ו חו"ב ופ"ה שם הכב ז"ל : (קטו) הו"ה דח"ה ע"ב ד"ה ונכוח כו' : (קיו) שיון ע"ה שער חו"ה פ"ו מ"ב : (קיה) שיון
 דכ"ה דכ"ה ד"ה שם ושיין כו"ה כוונות כו"ה ד"ה נכוח יוצר חו"ב וכו' ככה שער ה' :
 פ"ט שם חלל המונח כתיבתם ח"ה רחל וכו' . ושיין ע"ה שער פ"ו ח"ה וכו' : (קטו) שיון ע"ה שער חו"ה פ"ה :
 ד"ה שמה ודק"ו ע"ב : (קטו) שיון ע"ה שער חו"ה פ"ה ד"ה נחלל ח"ה פ"ה :

ובערך החב"ד העליונים שבכתר נק' אלו חנ"ת וחז"ל נק' אור"א ח"ת יסב"ח גם נק' דעת התחונן הכולל חרין שטרין ודעת כי הב' עטרין נק' חו"ב אור"א ודעת התחונן שבהם נק' יסב"ח וכללותם נק' נר"ן דרוח והו"ק שהם גופא הם הנק' זו"ן ובערך שנק' אור"א ויסב"ח חנ"ת כנ"ל נק' אלו נה"י נו"ה נק' זו"ן הגדולים שהם ו"ק דמ"ה וו"ק דז"ן ויסוד נק' יעקב ורחל ואלו יעקב ורחל הם דגופא דז"א עלמו כי היסוד הוא מכלל הו"ק וגם המל' דמ"ה וז"ן נקרא יעקב ורחל וכללותם נק' נר"ן דנפש . וזה הכלל הוא בכל י"ם דכל פרטו שמתחלקים (קב) ל"ד פרטופים כנ"ל ע"ד סדר המתחלקות י"ד פרטופי ז"ס דכללות כל עולם האלילות כי עתיק ונוק' וא"א ונוק' הם חב"ד דכחר דכללות עולם האל"י ותחתיהם חו"ה ויסב"ח מלבישים לחנ"ת (ק"ח ע"א) דה"ה ונק' חנ"ת בערך חב"ד העליונים וחב"ד בערך זו"ן ותחתיהם זו"ן ויעקב ורחל הו' קמות דכללות עולם האלילות ונק' נה"י"ם בערך החב"ד העליונים . גם כללות כל העולמות נחלקים בשלשה חלוקות הגו' בחופן זה כי כחב"ד דה"ק הם עתיק ונוק' וא"א ונוק' נר"ן דנשמה ואורות אח"פ המלבישים לחנ"ת שלו הם אור"א ויסב"ח נר"ן דרוח ואבי"ע המלבישים לנה"י שלו הם זו"ן ויעקב ורחל נר"ן דנפש וכמבואר כל זה היטב בשער ההקדמות דרושי ח"ק ע"ש ובע"ה שער ה"ה ובכונה נוקמות ובפרט בדרוש הדעת ששם הרחיב והעמיק נוסחתי ו"ל בענין זה וכתב כי מבלעדי הקדמה זו אין ידיעה שורשיה בענין הו"ס ע"ש היטב מואר כי ההקדמה זו לריכה היא מואר כי עליה מיוסדים הכונות . בחופן כי כל הו"ס דכל פרטוף חב"י"ע נחלקים לג' קוים קו יעוין מח"ן חכמה נק' פרטוף דעתיק דכורה וחד פרטוף חב"ה וכלה פרטוף ז"א וקו שמאל בני"ה בינה נק' פרטוף נוק' דעתיק וגבורה פרטוף הימנה והוד פרטוף נוק' דז"א וקו האמצעי דה"ה דעה כולל מחו"ג נק' א"א ונוק' וח"ת פרטופי יסב"ח יסוד פרטופי יעקב ורחל וכל פרטוף כולל ממ"ה וז"ן וגם מל' דמ"ה ומלכות דב"ן . נק' נוק' רחל אלה שמלכות דמ"ה נק' יעקב בערך מלכות דב"ן שנק' רחל וכנ"ל :

הוא הנקרא חשי ולא משי ביהרנו בענין הכתר והחכמה והבינה הם שהם בחינה שם ו"ה במלוי הו"ן ושם נבחרה איך נעשו בחי' ד"ו או ו"ד וכיוצא בזה וע"ש . והנה עתה בסעודה שחרית דשבת עולה עתיקא קדישא דעולם האל"י עד אוחס הרה"ן אשר שם ולכן סעודה זו נק' סעודה דעתיקא קדישא עכ"ל (ע"ב) הרי מבואר כל מה שכתבנו ונמנה שכל דברי הרב זו"ן הוא בכל פרטופי כל העולמות שכולם נקראים זעיר ומוקב"י וכולם נהקיים כאלה הוקוין שיה כנ"ל :

והענין ידוע כי הו"ן דהלילות דכל פרט כבד הם שלמים מלד עלמם מובח"י ו"ק דכללות האלילות שהם השני פרטופים חזוין והמוצעי נה"י וחנ"ה הכוללים כל אחד כולל מה' פרטופים עם נרנח"י דנפש ורוח הכוללים מלוצביש בהם וזה מלד הנחליל העליון והאינס חסרים מהו"ה לכולם וכל אוחס המוחין והלמים שמקבלים הו"ן מויסב"ח שהם עיבור יעקב ומוחין גדלות רחבון הוא ביבור ותיקוין ה' פרטופים דפרטוף השלישי הנקרא בינה דו"ן הנתקן על ידי יסב"ח הנקרא בינה נשמה דאל"י וכנ"ל בתחילה פ"ח מושער המוחין ע"ש . וגנובכים להם ה' בחי' נרנח"י דנשמה . בה' ללמי המוחין מלוצביש בה' פרטופי יסב"ח לה' פרטופי בינה הגו' דו"ן ועי"כ נגדל קומת ז"א עד שיגור כל קומת יסב"ח"ה שהוא עד חוה דה"ה כי הלביש לה' פרטופי יסב"ח כי ע"ה התלככות ה' ללמי המוחין הגו' בה' פרטופי יסב"ח ואח"כ כל פרטוף עם הללם המוחין שבו מושפצט בו"ק דכל פרטוף מנה' פרטופי בינה דו"ן נגדל כל פרטוף ונעשה בן ו"ס נגמורה כשיעור אוחס הפרטוף שנתפשט בו . בחופן כי כשלקח ז"א כל גדלות רחבון שהם נרנח"י דנשמה או כבר הוא גדו כשיעור יסב"ח ונק' בשם יסב"ח שהם נרנח"י דנשמה דאל"י ויסב"ח נק' עתה בשם אור"ה עילאין כי כפי עליית הו"ה ביסב"ח ולקחתו המוחין דנשמה מנהם כך עליית יסב"ח בחו"ה עילאין ולקחתם המוחין דחיה מנהם וזה בערך האלילות . המנס בעררם גם אלו נק' מוחין דנשמה וגם אור"ה עלו וקבלו מוחין מא"ה ונקרא בשם ח"ה ער"ז וא"ה בשם אח"פ שהם אורות דס"ג דה"ק ואח"פ בשם אורות דע"ז דחכמה דה"ק ואורות דע"ב בשם אורות שערות גולגלתה כחר דה"ק :

נחזור לבאר בע"ה חופן הגדלה הו"ן וכל הפרטופים ע"י קבלתם המוחין עם שהוא פשוט וכבר נבחר לעיל כי כפי סדר מדריגת עליית זו"ן דהלילות בכל עה וזמן לקבל מוחין או דנשמה או דחיה או דיחידה מהפרטופים של מעלה מהם כנ"ל כך כפי אוחס הסדר והשיעור מונש עולים כל הפרטופים של כל העולמות העליונים שעליהם ושל כל העולמות התחתונים דז"ע לקבל מוחין או דנשמה או דחיה או דיחידה כל פרטוף מהפרטופים שעליו וכנ"ל וכמ"ש בספר הכונה בדרוש ענין סעודת שחרית דשבת וז"ל ודע כי אלו העולמות שאזו אומרים למעלה שהם עולים זו"ן מוכרח הוא כי בעלותם למעלה גם שאר העולמות דז"ע אשר תחתיהם עולים תחיהם כפי סדר עליית זו"ן ובעד"ז כל העולמות אשר למעלה מן זו"ן דאל"י מוכרח הוא לעלות גם הם ממקומם כפי סדר עליית זו"ן לתת להם מקום לעלות במקומם ואין כח בקולמוס לפרט הכל אבל נדבר דרך קלרה כי הנה כל הפרטופים וכל העולמות יחד כולם עולים זה אחר זה עד שנמלא כי עתיקא קדישא דהלילות עולה עד מקום ח"ק לכל קדומים כמבואר אצלנו באורך בדרוש אדה"ר איך היה צנ"ע קודם שחטא ומה פנס גרם בכל העולמות וע"ש היטב :

ג חשיין דרוש ראשון שביארנו בענין שבעה מלכי שילאו מבחי' און עליונה דה"ק ואירע בהם פנס קרוב לענין המיתה והביבול ואין הכוונה ח"ו לומר כי הם המלכים דארץ ארום דפ' וישלח כי אוחס המלכים ילאו מן העין דה"ק אבל הם בחי' אחרות שלמעלה מהם שילאו מן האון ושם בדרוש

ובן נוק' הכוללה דהלילות הנקרא נוק' דז"ה עלתה לקבי מוחין מהו"ה הכולל ונגדלה כמזוה ונק' עתה בשם ז"א דאל"י והבריאה עלה למקום הנוק' הגו' דהלילות ונק' בשם נוקבא דאל"י והיורה עלה למקום הבריאה ונקרא בשם בריאה ועשיה עלה למקום היורה ונקרא בשם יורה הרי (קב"ה) בעלות הו"ן דהלילות לקבל מוחין דנשמה ונתקן ונגדל פרטוף השלישי הנקרא בינה שלהם כמזכר על ג"כ פרטי פרטופי כל העולמות עליונים ותחתונים וקבלו גם הנ מוחין דנשמה כל פרטוף מפרטוף שעליו כפי סדר עליית הו"ן כנ"ל :

ובן בעלות הו"ן דהלילות עוד לקבל מוחין דחיה הנקרא קטנות וגדלות שני מוא"ה עילאין כגון בשחרית ומימן דשבת ויו"ט או כליל פסח והוא מויסב"ח שעלו כבר ונקראי בשם אור"ה עילאין כנ"ל מהם מקבלים מוחין דחיה לפרטוף הו' דו"ן הנק' חכמה ע"ד סדר קבלתם המוחין דנשמה כנ"ל ועי"כ נגדל הו"ה עד שיגור קומת אור"ה עילאין שהוא עד הגרון דה"ה ונק' עתה בשם חו"ה עילאין (ויסב"ח"ת שכבר נק' בשם חו"ה עילאין עולים עתה ומקבלים מוחין דחיה מה"ה והוא מאור"ה עילאין ככ"ו) שעלו כבר ונק' חו"ה מהם מקבלים מוחין דחיה ונק' עתה בשם חו"ה ואור"ה עילאין עולים עתה ומקבלים מוחין דחיה מה"ה שעלם כבר ונקרא בשם אח"פ ונק' עתה בשם (קב"ה) ע"ב דה"ק ואורות אח"פ עולים לנגלגלה

הגדרות וביאורים (קב) עיין לקמן דף קי"א סע"ב ועיין הו"ה דף כ"ב סע"ב : (קב"ה) עיין הו"ה דף פ"ה : (קב"ה) ח"ה וז"ה עולה ומקבל מוחין דחיה מאורות ע"כ דחכמה דה"ק ע"כ המזכר ונקרא עתה בשם וכו' כפי עיין הו"ה דכ"ב ע"כ :

לגולגלחה דא"ק ונקרא בשם הגולגלחה וכן נוקבא דז"א עולה (ק"ט ע"א) עתה למקום יסו"ת והבריחה למקום ז"א וילירה למקום נוקבא והעשיה למקום הבריחה :

וכן עד"ו בעלות הזו"ן דהיליות עוד לקבל מוחין דיחידה מח"ה כגון במחנה דשבת והוא מיסו"ת שעלו כבר ונקרא בשם ח"ה מהם מקבלים עתה מוחין דיחידה לפרטוף החושי דזו"ן הגק' כתר ע"ד סדר קבלת המוחין דשמה ועי"כ נגדל הז"א עד שיטור קומת ח"ה שהוא עד טבורא דא"ק אשר שם שורשו ונק' בשם ח"ה ויסו"ת עולים לח"פ שהם אורו דס"ג דבינה דא"ק שורשי יסו"ת וח"ה לע"ב דמחנה דא"ק שהוא שורשם וח"ה לגולגלחה כתר דא"ק שהוא שורשו וכן נוק' דז"א עולה עתה למקום ח"ה עילתא והבריחה למקום יסו"ת שהוא שורשו והילירה למקום ז"א שהוא שורשו והעשיה למקום נוק' דז"א דהיליות שהוא שורש העשיה :

וכתב בסוף פ"ב משער המוחין שזכו תכליה עליית הז"א כי אז נשלים הז"א לגמרי והסוד צומח שידעת כי העולמות נכלו ממוקומם ומקום ז"א דראשונה הוא צנוקם שהוא עתה ח"ה והצן זה עכ"ל. אמנם יש חילוק והפרש גדול בין עלייתו בח"ה ביום שצוטת לעלייתו בח"ה בשבת וכמ"ס בע"ה לקמן וכן יובן יהיה מלהכתת הוכל נפש שצוטת משה"כ בשבת שחאסרה מלהכתי מתחילת ליל שבת ועדיין לא עלה ח"ה ביסו"ת וחלו העליות שכתבנו כחצם הרב בשער המוחין פ"ה וכתב בתחילת הפרק כי ה' בחי' נרנח"י הם כל ח' כלולה מ"ה בחי' והז"א יש בו כללות כ"ה בחי' דנפש וכ"ה דרוח וח"כ כ"ה בחי' דשמה וכ"ה דחיה וכ"ה דיחידה מקבל ע"י ח"ה וח"ה ויסו"ת כי ח' אפשר לו"ה לקבל נשמתו ח"ה לא עד שתלכש החלה מוך חילוגיה יסו"ת ולפעמים ע"י ח"ה ולפעמים ע"י ח"ה עכ"ל. וח"כ כתב בחומו הפרק ח"ל והנה נכתב ה' בחי' הנז' של ז"ה וחמום לפעמים לוקח כולם ע"י הבינה הכללית שהם בחי' יסו"ת ולפעמים עולה יותר ולוקח כולם ממוקום החכמה הכללית שהם ח"ה עילתא ולפעמים עולה יותר ולוקח כולם ממוקום הכתר הכללי שהוא ח"ה ונק' אמנם דע כי לעולם ח' אפשר שיקחם ח"ה ע"י יסו"ת כי הרי הם עליונים מומנו חך הענין הוא כי ח' אפשר לעלות למעלה ממדריגתו כי הרי חין נוקם פנוי וחלל חנוס לריך שתחילה יתעלו יסו"ת למקום ח"ה וח"ה יעלו למקום יסו"ת ויעלו ח"ה למקום ח"ה ונקב' ויעלו ח"ה ונק' למדריגה שעלו וכדל"ז עליה למעלה מעליה עד שיחזעטו ויהחלפו כולם ממוקומם. ונמלא כי בעלות יסו"ת למעלה במקום ח"ה הנה נמלא ז"ה ונקב' במדריגת יסו"ת ובעלות יסו"ת יותר למעלה בח"ה ונק' יעלו ז"ה במקום ח"ה עלמן ונמלא כי הרי הם נק' ח"ה עלמן חמוס חינוס מקבלים החרה והנוחין שלהם ח"ה ע"י יסו"ת שגם הם עלו ודי בזה עכ"ל הרי בפירוט כל מה שכתבנו :

אמנם לריך להבין ענין עליות חלו לפי משמעות פשט הדברים העפ"י שאינם כפשוטם שיש בהם סודות נעלמים הנה ממוך פשטם אפשר להבין מעט נוסודם העפ"י שאין לבודם דוגמא עם הפשט כי הם סודות נעלמים עמוק עמוק (ע"ב) לית מחשבה תופכה בהם כ"ס דיבור ח"ה שדברה תורה כלשון בני אדם וכמוכר בסוף ההקדמה ראשונה משער ההקדמות ח"ל ואמנם דבר גלוי הוא כי חין למעלה גוף ולא כח צנוק תלילה וכל הדמויות והעוירים חלו לה מפני שהם כך ח"ו אמנם לשך את האון לכסובל האדם להבין הדברים העליונים הרחמיים בלתי נחפסים ונרשמים בשכל האנושי לכן ניתן רשות לדבר בחי' לורים ודמויות כאשר הוא פשוט בכל ספרי הזוהר וגם בפסוקי החורה. עלמס כלס כאחר עומס ואומרים דבר הזה כמס"ה עיני ה' המה

משועטים בכל הארץ שני ה' אל לדיקים וישמע ה' וירח ה' וידבר ה' וכחלה רבות. וגדולה מכולם מס"ה ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה וגו' ואם החורה עלמה דברה כך גם אמתו נוכל לדבר כלשון הזה עם היות שפשוט הוא שאין סם למעלה ח"ה אורות דקים בהכליה הרחמיית בלתי נחפסים שם כלל וכמס"ה כי לא רחיתם כל תמונה וכחלה רבות. ואמנם יש עוד דרך אחרת כדי להמשיל וללייר בה הדברים העליונים והם בחינת כתיבת לורת החויות כי כל אות ואות מורה על אור פרטי עליון וגם תמונה זו דבר פשוט הוא כי חין למעלה לא אות ולא נקודה וגם זה דרך משל וליור כדי לשך את האון כנו' וב' בחי' לורים חלו אס ליור האדם והם ליור חויות שחיהס מוכרחות להבין ענין החורות העליונים כאשר תראה ספרי הזוהר צנויים ע"פ ב' בחי' העוירים החלה עכ"ל. והענין הוא שלריך להבין חס עליות חלו הוא כענין דילוג סמדלגים ונעקרים ממקומם עולים הפרטופים למעלה זה מפני זה אס כן מה מעלה וגדולה זו היא להם אחר שכל הפרטופים של כל העולמות עליונים ותחתונים בציונם ודמויות עולים כפי שיעור עליית הזו"ן ולמה יתנה שגם ויקראו בשם הפרטופים שעלו למקומם אחר שגם אותם הפרטופים עלו כזכר וכמה שאלות כיוולא בזה :

אע"פ שיש לישב חין הישוב ההוא חמייתו לפי סודן של דברים ועוד שלא כל העמים שוות לעליות החלו וכמ"ס בע"ה ואם עליות חלו הם מכת קבלתם המוחין שכן הוא האמת כי ע"י התלבבות ללמי המוחין הפרטופים העליונים וח"כ מהפעטים צו"ק דז"ה ועי"כ נגדלים חו"ק ההם דז"ה ונעשים י"ה וע"י ההפעטות צמוכו ללמי דחג"ה וחב"ד נגדל כשיטור קומת הפרטוף העליון ההוא. הנשל בזה בטח שנוקבל הז"ה מוחין דנרנח"י דשמה ע"י יסו"ת הגק' מוחין דעיבור וייקה ומוחין דגדלות ראשון לה' פרטופים דפרטוף השלישי דז"ה הנקרא בינה הנה צירידה הנרנח"י דשמה עם ללמי המוחין ההם מלמעלה ומתלבשים בה' פרטופי יסו"ת וח"כ כל פרטוף מה' פרטופים ההם עם הלגס שבו מתלבש ומתפשט צו"ק דפרטוף ח' מנה' פרטופי בינה דז"ה וח"ה חו"ק ההם ומתחלקים לחי' פרקים ובהם מתלבשי' ע' פרקי' דל' דללס המלוכס בנ' פרקי' נה' דכל פרטוף מה' פרטופי יסו"ת כל פרק בחרין פרקין דז"ה ונעשים ע"ם כל ספי' מתלפת פרקין שהם חב"ד חג"ה מה' שפספי' הריא. ואחר כך מתפשטים ומתלבשים צמוכו ללמי דחב"ד וחג"ה דכל פרטוף מה' פרטופי יסו"ת וח"ה נגדלים ה' פרטופי בינה דז"ה כשיטור קומת יסו"ת וח"ה לא עלה וכתחלק ממוקומו ונס יסו"ת לא עלו ונסחלקו ממוקומם ואם היו יולאים מוקוט ועולים ומתחלקים (ק"י ע"א) ממוקומם היה חוזר ח"ה לבחי' ח"ק וחך כתב הרב שתחלה יעלו יסו"ת למקום ח"ה וח"ה יעלו למקום יסו"ת כו' חך יגדלו ויעלו למקום יסו"ת כי ח' אפשר להם לקבל המוחין שלהם מנחלי התלבשותם ביסו"ת כמ"ל :

האמנם לפי מ"ס לעיל שכל פרטופי כל העולמות נקראים זו"ן שהם ח"ק בערך הפרטופים העליונים שעלי"הם ולריכים עיבור ייקה ומוחין ע"ד מ"ס צו"ן דחגי' וגם כתבאר (קכג) שכל פרטוף לריך שיהיה כלול מה' פרטופים כוללים כל פרטוף מהה' כלול מ"ה בחי' נרנח"י שהם ה' בחי' נרנח"י כל אחד כלול מה' וכבר כל פרטוף כלול מו"ק שהם שני פרטופי נה"י וחג"ת הכוללים עם נרנח"י דנ"ר הכוללים וחסר להם ג"ר שהם ג' פרטופי פח"צ עם נרנח"י דנח"י הכוללים וכבר נת"ל שאע"פ שכל פרטוף מהג' פרטופים העליונים דחב"ד הגק' ח"ה וח"ה ויסו"ת דכל פרט כל ח' כלול מ"ס ולא כמו חו"ק הנה אותו הכללות הוא בערך הפרטופים

ונוק' דחכמה וזהו כמו סדר תיקון ד' עולמות ה'בי"ע איך נהקמו ונחמתו זה מזה כך סדר תיקון אלו הד' מוחין ואח"כ נשאר בהם חלקי המוחין הראויים להם ושארית המוחין מופשטים בחכ"ד עלמם של הפרלוקי והוא ונתקנים גם הם ע"ד הנו"ל ואח"כ נשאר בהם חלקי בחי' המוחין הראוי להם ושארית המוחין מופשטים צו"ה הנק' זו"ן ונתקנים גם הם ע"ד הנו"ל וכמוצא כ"ז צם' הכמות בכמות ד' כריעות וד' זקופות בסוף דרום כונה שים כלום ע"ש ובסוף פ"א נשענר מוחין דללס ע"ש וזה (קל) הסדר הוא עין צעבור בין ביטקס בין בגדלות ככל פרע לריך לחקן תחילה השורש ואח"ך מניולה הענפים נתקנים וכמוצא לעיל (קלא) עיין עליו היעב בכללות ובפרטות כנו' שם ועם זה יזכר היעב ענין הנו"ל :

הקדמה דהוה היא בסדר תיקון מחצב הנשמות כפי סדר תיקונם בשורשים העליון :

ידוע כי התורה עלמה היה הגוף הקדוש והתרי"ג מלות הם התרי"ג חיצוי (קי"ב ע"א) גוף התורה והענין הוא כי התורה היא שורש ומקור עלמות אור הגרנח"י המופשטים בכל פרלוקי והוא אור הח"ס המופשט חוץ הגרנח"י דמורה דתנופה פרלופי הכהר דח"ק ותוך גרנח"י דחיה דה' פרלופי חכמה דח"ק ותוך גרנח"י דשמה דה' פרלופי בינה דח"ק ותוך גרנח"י דרונו דה' פרלופי ז"א דח"ק ותוך גרנח"י דה' פרלופי המלכות דח"ק :

עוד מופשט עלמות אור הח"ס הנו"ל חוץ הגרנח"י דגרנח"י דחיה דכ"ה פרלופי האלילות דחרט קדמון (קלב) ע"ד הנו"ל וכן הוא מופשט ומחיר חוץ הגרנח"י דגרנח"י דכל פרלוקי מכל"ה פרלופי דכל עולם מופלמות זי"ע דח"ק הכולל :

וכערך הנו"ל הוא מופשט ומחיר חוץ הגרנח"י דכל פרלוקי מפרטי פרלופי ח"ק וחב"י"ע דח"י' הכולל המלביש לח"ק וחב"י"ע דח"ק הנו"ל הכולל :

וכן ע"ד הנו"ל הוא מופשט ומחיר חוץ הגרנח"י דכ"ה פרלוקי מפרטי פרלוקי ח"ק וחב"י"ע דכל עולם מטולמות זי"ע הכוללים המלבישים זה לזה בשוה והם מלבישים בשוה לח"ק וחב"י"ע דח"י' הכולל הנו"ל המלביש בשוה לאדם קדמון וחב"י"ע דח"ק הכולל הנו"ל וכ"ז נק' מחלב הספי' :

ועל ח"ק וחב"י"ע דכל פרט דמחלב הספירות הנו"ל מלביש עליו בשוה נוכל לדיון וסביבותיו אדם קדמון וחב"י"ע דמחלב הנשמות המתייחס אליה ונקרא בשמו דוגמתו מנוב בכל פרטיו וכלל ויפרט בכל פרטי ספירותיו ופרלופיו בעוב ובחורך ע"ד הנו"ל במחלב הספי' הנו"ל במ"א בהקדמה :

וכשנברא הדי"ר נכלל זו כל מחלב הנשמות הד' והנה גופו שהם הכלים דו"ס שבו כלול מרמ"ה חיצרים ועס"ה גידים שהם תרי"ג ויש בו תנופה פרלופים כוללים דתנופה פעמים ח"ק וחב"י"ע דפרטות ח"ק וחב"י"ע ע"ד הנו"ל במחלב הספירות וכל פרלוקי מפרטי פרלופי ח"ק וחב"י"ע הנו"ל כלול מתנופה פרלופים הנקראים בשם עור ובשר גידים ועלמות ומות שבעלמות כלול מהתרי"ג חיצרים שבתוכם מחלבים תרי"ג חיצרי הללם שבהוך הללם מחלבים תרי"ג חיצרי הגרנח"י דכל פרט ובתוכם מחלבים תרי"ג חיצרים דו"ס דכל פרלוקי דפרטי ח"ק וחב"י"ע דמחלב הספי' עם כלמי המוחין וגרנח"י שבו המתייחסים אליו שבתוכם מחלבים גוף הקדוש של הדי"ר הדי"ר :

ונתבאר כי בחי"ר נכלל כל מחלב הנשמות והיו כלולים

לפרלוקי חכ"ד ובהוכס מחלבים המוחין דו"ל והם נעשים מרכבה למוחין ודי בזה לתכס ומבין מדעוהו כי על זה ארו"ל במופלא ממך כו' כנו' צפרק הנו' והיא היא נשמתא דחיי שהזכיר רש"י ע"ה באדרתא רבא כד"ל ויפח באפי' נשמה חיים עברקא דגופפנקא גו כנו וכל דא למה צנין לאשתלפא ולעילא ביה סתים דשתימא עילאה עד כופא דכל התימין הו"ד ויפח באפי' נשמה חיים נשמתא דכל חיי דעילה ותחא תליין מוהיחא נשמתא ומתקיימי בה ויחי האדם לנפש חיה לאהרקא ולעילתא בתקונין צנוותא דא ולהשלפא להיחא נשמתא מדרגה לדרגא עד כופא דכל דרגין צנין דיהוי היחא נשמתא משתכחה בצולה ולמהוי כלא ביחודה חד ונאון דפסיק האי יחודא מן עלמא כמאן דפסיק נשמתא דא ומחוי דהיה נשמתא חמרה בר מהאי וצנין כך ישתלי הוא ודוכרייה מן עלמא לדרי דרין צהאי דיוק' דאדם שארי ותקין כללח דכר ונוק' כו' ע"ש . ואם יראה האדם להעמוק ילטיין ולעמוד על ציכור דצרים אלו אם יזכה אפשר שיוכל להבין קלה מענין זה אם יהיה אלהים עמו :

וכרי שיפשט שפע אור הא"ס כנו' לריך לבוין בכל המשכה מוחין להמשך בתוכס העשר היות המנוקות שהם הגרנח"י לחותם המוחין והם חיוחס (ע"ב) וקיומם והם עיקר הציבור והתיקון כנו' בשער המוחין ובכל המנוקות וכמ"ס כי נקודות (קכת) בחכמה שהוא הח"י והוא המחשבה העליונה כנו"ל דמחשבה אהכריכר כולא והוא קיום והעמדה הכלים והאורות דרפ"ח שעלו מבי"ע לאלילות שהוא המחשבה הנו"ל ואח"ך יכוין להמשך הללם דמוחין עם י' היות המנוקות שבו לתוך י' כלים דגופא דו"ן הנוצחאים בשער השמות ולכוין בשמות הכלים הנו"ל שם ולהלבוש בהם חת פרקי הללם עם ההווי"ת המנוקות כסדר הנו"ל שם והוה תכלית ציבורם ותיקונם (קכט) ונצלעדי ההיות המנוקות שהם הגרנח"י שלהם אין להם קיום והעמדה באלילות כי הם גוף בלא נשמה כמו שהיו מתחילה . וגם שם מו"ה החדש שהוא עיקר התיקון עם שהוא כלול מנח"ח נק' בכללות נקודות צערך שם צ"ן וכנו' צפ"ה משער טנת"א ובפ"ד מושער חלוניות ופנימיות ובכמה מקומות ודי בזה לבקי ונוצן בדברי הרב ז"ל . באופן כי העשר היות המנוקות הם עיקר המשכה המוחין ועי"כ יוכל להמשך בתוכס המוחין דכתר שהם העשמים ובתוכס אור הח"ס וכמדוע דכל עוד שאין אור החכמה מופשט למטה במוחין אי אפשר לאור הכהר להפשט כי כולם בחכמה עשית וכנוצר בכמה מקומות ובשער סדר האל"י ע"ש :

ובזה אפשר לאדם להמלט מנושג האמור במאמר רש"י ע"ה הנו"ל וכן מוח החכמה הנק' אבא דכל פרלוקי הוא שנתקן תחילה ואליו נמשכים כל כלמי המוחין דחו"ב וחו"ג ואחר שנתקנים דכר ונוק' שבו אח"כ מופשטים הארת כל המוחין לדכר ונוק' דמות הבינה הנקרא חיומה ונתקנים ואחך כך ממות הבינה מופשט הארת כל המוחין לדכר ונוק' דמות החסדים הנק' ז"א ונתקנים ואח"ך ממות החסדים מופשט הארת כל המוחין לדכר ונוק' דמות הגבורות הנקרא טוק' דו"ל ונתקנים וכל אלו הד' מוחין הם הד' שאותן שכתר והם שורשי הד' מוחין הנו"ל והם נק' צערך הכהר או"א ח"י"ן אמנם צערך כללות הפרלוקי נק' עתיק ונוקביה ואח"ך ונוק' . באופן כי עיקר כל הטווח הוא לתקן מוח החכמה לאט לאט בפרטות ואחר שנתקנו הדכר ונוק' שבו אז אח"כ ממנו מופשטים הארת כל המוחין בכללות לדכר ונוק' דמות בינה דחו"ג ונתקנים גם הם כפי שיעור מה שנתקן בדכר

הגהות וביאורים (קכה) מרה דף קל"ו ע"ב טעם ו' : (קכט) שם דף ס"ה ע"א ד"ה וכתב : (קל) מרה דף כ"ה טעם : (קלא) דק"ו פ"א : (קלב) וכאן באר"ח דח"ק כי מ"ס מקדם נד"ס ינוע סם קאי על הח"ק דח"ק כחא ח"א דח"ק . ומ"ס סם דתנופה פנומי כהר דח"ק ר"ל על כהר דח"א דח"ק . ומ"ס סם דח"ק פרלופי חכמה דח"ק ר"ל על חכמה דח"א דח"ק . וכן מ"ס דה' פרלופי ז"א דח"ק ר"ל על ח"ק דח"א דח"ק . וכן מ"ס דה' פרלופי ז"א דח"ק ר"ל על ח"ק דח"א דח"ק . ומדבר סם על הגרנח"י דגרנח"י דח"ק דח"ק וכלן מדבר על הגרנח"י דגרנח"י דח"ק דח"ק שם אור ח"א דח"ק :

וט"כ למכונה חוץ מהחמ"כ שכבר היה בו וט"ס לבינה חוץ מהבינה שכבר היה בו וכעד"ז כולם וגעשו עשרה פרלופים (ק"ע ע"א) ונכללו זה בזה ונתלבשו זה בזה כי פרלוף הכתר נעשה מ"ה כתיים דכל עשרה פרלופי' הגז' והי"ס שבו געשו כתיים לסלם וכן פרלוף החכמה נעשה מחכמות דכולם והי"ס שבו געשו חכמות לכולם וכעד"ז כולם הכי פרלוף הכתר כלול מעשרה פרלופים וכעד"ז היה בפרלוף חכמה דא"א וכן לפרלוף הבינה דאריך אנפין וכעד"ז היה לכל פרלוף ופרלוף דכל פרטי פרלופי ארס קדמון ואבי"ע וכמבואר בהקדמה ע"ש כי זהו סדר ההתכללות וההתלבשות. אמנם זה היה בפרטי פרעות כי נפרטו כל י"ס לאין קץ ע"ש וזה היה במחלף הספירות וכן היה בל"ק ואבי"ע דמחלף הגשמות המלביש לחדם קדמון ואבי"ע דמחלף הספירות :

דע כי אין כל נזוה כלולה חלף מתרי"ג מולת המתייחסות חליה בשמה והוא באופן זה כי כמו שבארנו סדר ההתכללות וההתלבשות בכל עשר ספירות דכל פרלוף וחמרנו כי ב"ס דפרלוף הכתר דא"א נתוספו חשעים ספירות ט"ס לכל ספירה ונכללו זה בזה ונתלבשו זה בזה וגעשו עשרה פרלופים מלבישים זה לזה בשוה וגמלה כי הי"ס דפרלוף הכתר שהוא הפרלוף הפנימי דעשרה פרלופים הגז' געשו מעשרה כתיים דכל הי' הפרלופים והין נזוה בו קום ספי' אשר לח תקרה קהר וכתובו נהפשו גרמ"ח דיתידות דגרמ"ח דעשרה הפרלופי' הגז'. אמנם בערכו חלו העשרה כתיים שבו נקרא י"ס חב"ד הג"ה נהי"ס ממש כי ספירת החכמה שבו ח"ע"פ שהיא כהר דחכמה ובה נהפשו יחידה דחיה הגה בערך הכתר שבו נק' חכמה כיון שיעקרה מזורם חכמה וכן ספי' הבינה שבו ח"ע"פ שהיא כהר דבינה וכתובה נהפשו יחידה דגשמה הגה בערכו נקרא בינה ממש כיון שיעקרה מזורם בינה וכעד"ז בכל הי"ס שבו :

וכן הוא ב"ס דפרלוף החכמה שנעשה מוחכמות דעשרה הפרלופים אמנם בערכו יקרא י"ס חב"ד חג"ה נהי"ס ממש כי ספירת הכתר שבו ח"ע"פ שהיא חכמה דכתר ובה נהפשו חיה דיתידה הגה בערך החכמה שבו נקרא כתר כיון שיעקרה מזורם פרלוף הכתר וכן על דרך זה תקיף לכל השאר ולכל העשרה פרלופים :

אמנם ידוע כי זהו סדר של י"ס דפרלוף ח' שנתוספו בהם מלה ספירות וגעשו עשרה פרלופים כנז' אבל ידוע שעוד נתוספו בהם חלף ספירות וגעשו נזוה פרלופים ונכללו זה בזה ונתלבשו זה בזה ע"ד הגז' וגעשה כל פרלוף כלול מעשרה פרלופים :

עוד ניתוספו בהם כלים ואורות רבים ונכללו זה בזה ונתלבשו זה בזה ע"ד הגז' עד שנעשה כל פרלוף כלול מתרי"ג פרלופים עוד נכללו ונתלבשו זה בזה ע"ד המזכר עד שנעשה כל פרלוף כלול נוס' רבוא פרלופים והכל ע"ד הגז' שאין כל פרלוף נכלל חלף מחסירות המתייחסות חליו ונקראים על שמו אמנם בערכו הם י"ס ממש כיון שמזורם הי"ס חולבו וד"ל וכמוכר בהקדמה בלורך ע"ש וכנז' בע"ח ברוב המקומות ובפרט בשער כ"ד שער פרקי הללם ובפרק ז' שבו ע"ש וד"ל כי זהו שורש ויחוד התקון כנודע :

ובתורה לענין כי כמו כן היה בחקון מהלב הגשמות ממש הנכלל בחדה"ר כמזכר (ע"ב) לעיל וגמלה כי פרלוף הפנימי שבו שהוא פרלוף כתר דא"ק הגה הוא מהפשוט בכל שיעור קומת חדה"ר עד סוף העשיה והוא כלול מתרי"ג איברים שהם חרי"ג פרלופים וכל אבר כלול מתרי"ג פרלופים כי נכללו כל חרי"ג איברים הכלולים זה בזה ונתלבשו זה בזה ע"ד הגז' והיה כל אבר כלול מתרי"ג איברים הנותיחים חליו ונקראים בשמו לצד כי קודם לכן היה כל אבר

בו כל הגשמות מוכתר דחדם קדמון עד סוף העשיה ונתבאר כי כל פרלופי מכל פרטי פרלופי ח"ק ואבי"ע דפרטות דא"ק ואבי"ע כלול מתרי"ג חברים וכל אבר מתרי"ג חברים ההם כלול מכל חרי"ג איברים לפי שנכללו חרי"ג איברים זה בזה ונתלבשו זה בזה וגעשו חרי"ג פרלופים מלבישים זה לזה בשוה ע"ד הגז' ב"ס דכל פרלוף והכל ח' כי הגה יוף חדה"ר שהם הכלים גבו היה מלביש מכתר דא"ק עד סוף העשיה והיה כלול מתרי"ג איברים וגידיים אמנם כ"ו היה בפרט ח' מכל פרלוף פרטי פרלופי ח"ק ואבי"ע כיון נרמח' דיתידה שבו המתפשטים ומתלבשים בה' (ע"ב) פרלופי הכתר דא"ק מתלבשים ומתפשטים בכל אורך שיעור קומת דחדה"ר מראשו ועד רגליו המלביש מכתר דא"ק עד סוף העשיה כלול מתרי"ג איברים וגידיים וכל אבר גיד כלול מכל חרי"ג כי כל אבר גיד נעשה פרלוף ח' שלם כלול מתרי"ג והיו חרי"ג פרלופים מלבישים זה לזה בשוה. והנה חלו חרי"ג איברים שהם חרי"ג פרלופים הגז' דפרלוף הכתר הגז' דא"ק כל פרלוף מהם נק' שורש אחד גדול שהוא נשמה אחת שלימה ובאלו חרי"ג איברים שהם חרי"ג שרשים הגדולים שהם חרי"ג גשמות השלימות נמשכו מנוף התורה אור חרי"ג מולת ונתפשטו בחרי"ג איברים האלו הגדולים הגז' כל מזה בפרלוף אחד שלם הכולל מתרי"ג שהוא שורש נשמה ח' שלימה והיו כל נזוה כלולה מכל חרי"ג מולת מתפשטים בחרי"ג פרלופים דפרלוף אחד נזוה"ג פרלופים הכוללים הגדולים הגז'. נזוה"ג כי כל מזה הכלולה מתרי"ג היא שורש נשמה ח' שלימה גדולה אמנם חלו חרי"ג מולת התכללות בכל מזה אמנם חרי"ג מולת השלימות השקטיות הכוללות הגדולות הגז' כי אם כן בזה שכתבה מזה מנמלה אחרת בנמה ובמטעים ובמה ישמנה אבר זה מאבר זה ותיקון נשמה זו מנשמה אחרת :

והנה מנוף התורה מתפשט ומאיר חרי"ג מניי הארות להלכש בכל חרי"ג איברים הנזכרים לכל אבר כפי סדר הראוי לו חרי"ג מניי אורות חלו נק' חרי"ג מולת התורה וכפי ערך האור ורוביו או מעוט ודיוקן וקירוב (קלג) האורות הגז' המתפשטים בחרי"ג האיברים כך נשתנה כל שם מזה מזה אחרת בשמה ובמעשה ההיא להמשיך אור גוף התורה אל האבר ההוא כך נקרא שמה על שם האור המהפשוט באבר ההוא המתייחס חליו והכל אחד אבל עיקר שורש האור חיוו מכתנה כלל חלף כלל חדא ותיקון האבר (קלה) ההוא ולהמשיך חליו המוחין והשפט מנוף התורה כך נלטינו במעשה אורה המלוה המתייחס ונק' ע"ש האבר ההוא וגם אם היא במעשה אם דריוור אם במתשבה כי ע"י פרטי המעשה או הדיבור או המתשבה הנעשה בשלימות גמור במלוה היא נגמר להתקן האבר ההוא לגמרי ופחות מזה ח"א לו להתקן ח"א לו להתקן באופן אחר וגם לא במעשה מלוה אחרת כי בזה נשתנה מעשה מלוה ח' ממעשה מלוה אחרת כפי התיקון הלריך אל האבר ההוא המייחס אל המלוה ההיא כנז' ולפי שאינו דומה האור המהפשוט מנוף התורה באבר זה לאור המהפשוט באבר אחר על כן נשתנה שם כל מלוה ומלוה אחרת על שם התפשטות האור באבר ההוא אבל עיקר ושורש כל האור המהפשוט בכלם חיוו נשתנה כלל חלף כולת חד :

ודנה נח"ל בהקדמה (קלו) כי בתיקון העולמות ניתוספו לכל י"ס דכל פרלוף כלים ואורות רבים ונכללו זה בזה ונתלבשו זה בזה וגעשו הי"ס ההם עשרה פרלופים מלבישים זה לזה בשוה הנמשל בזה כי לי"ס דפרלוף הכתר דא"א דח"א ניתוספו ט' ספירות לכל ספירה באופן זה כי להפירת הכתר ניתוספו ט"ס חוץ מהכתר שכבר היה בו

הנהרות וביאורים (קלג) ר"ל כפי ערך יחסיים וקירובם אל המקור והכונה דכ"א . ה"ר שני"ה : (קלד) מתינה ומתשבה וכו' עד חדא מוקף ככ"א : (קלז) ז"ל ונ"י ספירתו הגז' כהנהג . כהוא וכפי הנהג להמשיך חליו כמזכר ונשפ"ו . ה"ר שני"ה : (קלז) דף ב' ע"ד ד"ה אמנם :

הבר מתרי"ג איברים הכוללים שיעור כל קומת אדם"ר כלול
 נהר"ג איברים שורשיים ועמה שכלל ומהלכו זה בזה
 נעשה כל הבר כלול מתרי"ג פרטי איברים דתרי"ג האיברים
 הכוללים הנקראים בשמו כגון זרוע הימין שנעשה מתרי"ג
 זרועות הימין דכולם וכן עד"ל כולם ונעשה כל הבר כלול
 מתרי"ג פרטופים ומאלא שנעשו תרי"ג פעמים תרי"ג פרטופים
 מלבישים זה לזה בשום ובאלו התרי"ג איברים הכוללים
 נמשכו ומתפשטו התרי"ג מלות :

והענין כי כל מלוא נחלבה ומשכה מאור כל גוף החורה
 והיתה כל מלוא כלולה מכל התרי"ג מלות
 הכוללות המתייחסות וזהו הבר השם (קלו) והח"כ נכללו זו בזו
 ע"ד הנז"ל בתרי"ג האיברים ונעשית כל מלוא כלולה מתרי"ג
 מלות המתייחסים לה ונקראים בשמם ובמעשה כגון מלות
 הפילין שכללו-בה כל התרי"ג מלות של הפילין דכל מלוא
 ומלוא נהר"ג הכוללות והתרי"ג מלות שהיו בה נעשו מלות
 תפילין לכל מלוא ונלוא מתרי"ג מלות הכוללות :

וה"ק הבר השם שבהם של מלוא כלולה מכל התרי"ג
 מלות הכוללות הפרטיות ואמנם ודאי כי בערך
 אורחותיהם אינם דומים זו לזו כי ודאי כי בערך חור המלוא
 המופשטת בתרי"ג פרטופי אברי פרטופי הכתר של הפרטופי
 הוא שהוא חור נרנח"י דיתידה של כל התרי"ג מלות הכוללות
 ודאי שהוא היותר מועלה מכולם כי הוא יותר פנימי וקרוב
 אל המקור והשורש יותר מכולם אמנם לפי שהוא כלול
 מנרנח"י שלימים והוא מתפשט בתרי"ג איברים שלימים שהם
 תרי"ג פרטופים דפרטופי הכתר של פרטופי הוא בערך זה
 נקראים התרי"ג אורות שבו תרי"ג מלות שלימות כוללות
 (אמנם בערך אורות דשאר המלות המופשטת בפרטופי אבר
 חב"ד וחג"ה ונה"ס של הפרטופי הוא והיא שורש נשמה
 אחת שלימות גדולה הנקראה יחידה). אמנם בערך כי כל
 התרי"ג אורות של היחידה הנז"ל אינם מתפשטים אלא בתרי"ג
 פרטופי דאבר אחד כולל נקראים כל אורותיו חור מלוא אחת
 שלימות בערך אורות דשאר התרי"ג מלות הכוללות. וכעד"ל
 בכל התרי"ג מלות (כי בערך) שכל מלוא כלולה מכל התרי"ג
 מלות הכוללות ומתפשטת בתרי"ג איברים שהם תרי"ג פרטופי
 בערך זה נקראו תרי"ג מלות שלימות ובערך שכל התרי"ג
 איברים שהם התרי"ג פרטופים הנזכר אינם אלא דאבר אחד
 כולל דתרי"ג איברים הכוללים נקרא מלוא אחת שלימות
 ומכל מלוא ומלוא מהתרי"ג מלות הכוללות נחלבה ומשכה
 שורש נשמה אחת גדולה שלימות :

ואח"כ נכללו זו בזו ע"ד הנז"ל בתרי"ג האיברים ונעשית
 כל מלוא כלולה מתרי"ג מלות המתייחסים לה
 ונקראים בשמה כגון התרי"ג מלות הכוללות בנלות התפילין
 שהיא אחת מהתרי"ג מלות הכוללות כי עמה אחר ההתכללות
 הנזכר נשאר (ק"ד ע"א) בה מלוא התפילין הפרטית שבה
 כי היא שורש"י ושאר התרי"ג מלות שהיו כלולות בה נעשו
 מלות תפילין לכל מלוא ומלוא מהתרי"ג מלות הכוללות כי
 משורש מלות התפילין השורשית הכוללת נלוא ומלות התפילין
 דכל מלוא ומלוא מהתרי"ג מלות הכוללות ריחמו בה ונעשו
 בה תרי"ג מלות שלימות חוץ ממלוא תפילין שכבר היה בה
 כי משורש התרי"ג מלות הכוללות נלוא לה וכעד"ל כולן
 וכעד"ל בתרי"ג הנשמות שנושכו וכשרשו מהם ונכללו בחב"ד
 וכ"ל היה בכל פרטופי ופרטופי מה' פרטופי הכתר דח"ק וכעד"ל
 בפרטי פרטופי התנהגה וכן בפרטי פרטופי הבינה והזו"ן דח"ק
 וכן היה בכל פרט מכל פרטי פרטופי אבי"ע דח"ק דמחלב
 הנשמות המלביש למחלב הספירות כנז"ל וכעד"ל הנז"ל היה
 בפרטי פרטופי ח"ק ואבי"ע דח"ק המלביש לה"ק ואבי"ע
 דח"ק וכעד"ל בפרטי פרטופי ח"ק ואבי"ע דח"ק המלביש

עליו וכן בא"ק ואבי"ע דח"ק המלביש עליו וכן היה בא"ק
 ואבי"ע דעשיה המלביש עליו כל זה במחלב הנשמות
 המלבישים למחלב הספירות שכולם נכללו בחב"ד כנז"ל :
נמצינו למדן מהנז"ל כי כל פרטופי מה' פרטופי הכתר
 דח"ק מלבישים זה את זה בזה ושיעור התפשטות
 כל פרטופי מהם הוא כל שיעור קומת ח"ק ואבי"ע עד סוף
 מלכות דעשיה והוא שיעור כל קומת אדם"ר וכל פרטופי מהם
 כלול מתרי"ג איברים גדולים שורשיים והם תרי"ג פרטופים
 מלבישים זה לזה בשום (וכל) [דכל] אבר מהתרי"ג הנז"ל כלול
 גם הוא מהתרי"ג איברים [וגמלה] שהם תרי"ג פרטופים
 מלבישים זה לזה בשום כנז"ל ובאלו התרי"ג איברים הגדולים
 השורשיים נתפשטו התרי"ג מלות הכוללות ומהם נחלבו תרי"ג
 נשמות כוללות שורשיים שלימות כל נשמה מהם ממלוא ח'
 שורשיית המופשטת באבר אחד מהתרי"ג הגדולים המתייחסים
 אליה ומתפשטים עד סוף העשיה כנז"ל אלו הם התרי"ג מלות
 השורשיות שנתפשטו בתרי"ג האיברים השורשיים ומהם נחלבו
 תרי"ג נשמות גדולות שורשיות ואין עוד פרטופי יותר מתרי"ג
 אלו ואעפ"י שפרטופי יותר עד ס' רבוא הוא פרט קטן ולא
 כולל כמו שנבאר בע"ה. ועליו (קלח) מלבישים בשום כל
 פרטי פרטופי כל פרטופי מה' פרטופי הכמה דח"ק הפרט
 לכל הפרטים הנז"ל ועליהם פרטי פרטופי הבינה ועליהם
 פרטופי זו"ן ועליהם מלבישים בשום כל פרטי פרטופי האלילות
 הנפרט לכל הפרטים הנז"ל מכתר דח"ק עד סוף העשיה
 ועליהם מלבישים בשום כל פרטי פרטופי זי"ע הנפרטים
 לכל הפרטים הנז"ל כל זה בא"ק ואבי"ע דח"ק ועד"ל מלבישים
 עליהם ח"ק ואבי"ע דח"ק ואבי"ע וכנז"ל בכל הפרטים. באופן
 שחי אפשר לשום פרטופי פרטי שהיה פחות מתרי"ג איברים
 כוללים שבהם נתפשטו תרי"ג מלות הכוללות ותרי"ג נשמות
 שורשיות וכל אבר מתרי"ג איברים הכוללים הנז"ל וכל נשמה
 נהר"ג השורשיות שכלל אבר והאבר נקרא שורש גדול וכל
 אבר נפרט לתרי"ג איברים ותרי"ג מלות והזו"ן נשמות
 אמנם אלו התרי"ג נקראים תרי"ג פרטים קטנים כי כולם
 שורש נשמה אחת כל זה (קלט) פרטופי ח' נזה' פרטופי נרנח"י
 דנפש דעשיה המלביש מבחון נכתר דח"ק עד סוף מלכות
 דעשיה כנז"ל לפנים נזונו נרנח"י דרוח ע"ד הנז"ל ולפנים
 נרנח"י דנשמה דנפש כו' עד בלפנים מן הכל הוא נרנח"י
 דיתידה דיתידה דח"ק. וסדר התפשטות הנרנח"י דכל נשמה
 נהר"ג הנכמות הגדולות השורשיות המופשטות (ע"ב) בתרי"ג
 הפרטופים הפרטיים דכל אבר הטולל. כל נשמה באבר המתייחס
 לה. סדר התפשטותם בו הוא באופן זה בתחילה כל כללות
 בכתר של אוחו האבר כנגד אדם"ר (קנו) והח"כ מתפשטות
 לג' קוי הח"ן ובג"ה דח"ק דחב"ד כנגד ג' האבות אברהם
 יצחק ויעקב והח"כ מתפשטות ונפרטה ל"ב כנגד י"ב שבטים
 והח"כ נהפשה ונפרטה עוד לע' כנגד ע' נפש ואח"כ
 מתפשטת ונפרטה עוד עד ששים ריבוא פרטופים כל פרטופי
 כלול נהר"ג איברים ובאלו הם ריבוא פרטופים דכל אבר
 הכולל מהששים פרטי הנרנח"י דכל נשמה השורשית הנפרטה
 לס' ריבוא נרנח"י ואלו הם ריבוא אינם נקראים ששים
 אלא ג' מלות דפרטי שורש אחד דנשמה אחת שלימה ובאלו
 הם רבוא פרטופים דכל אבר כולל אבר כל פרטופי מהם כלול
 נזה' פרטופים כל פרטופי מהם כלול נהר"ג מתפשטת בהם
 מלוא אחת שלימה נהר"ג מלות הכוללות ונפרטה לס' רבוא
 פעמים תרי"ג :

ומאור גוף החורה מתייחס ומתפשטים ששים ריבוא מיני
 פניונים עפ"י הנפש לס' רבוא פרטופי העשיה
 שהם פרטופי הנרנח"י דנפש דכל פרטופי מששים ריבוא
 פרטופים הנז"ל :

דברות וביאורים (קלו) מן ואח"כ נכללו עד סוף הכתר מוקף כנז"ל ואולי חסתי בכתב כנז"ל דה"ק נה"ל (קלט) כ"ה
 כ"ה : (קט) היה פיין כנז"ל מלכות דח"ק כנז"ל דה"ק נה"ל :

יכוין להעלות הציבורים דפ"פ ואז יתוקן גם הוא פכ"פ שימשכו לו מוחין גשמות דפכ"פ :

והנה מודע כי אור מחלב הגשמות הזה גמורה וילא מבחינת זווג דאב"ה דבחינה העליונה שהוא זווג דסליק ברעותא כמודע כי עדיין אדם חין לעלות מ"ן שהם הציבורים דפכ"פ דבחי' הפרלופים העליונים כי גם הם עדיין עומדים אב"ה כמודע כי כך היא המזיזה וכנ"ל בהקדמה ע"ש כי שם נכתבאר עליון זיווג זה דכד סליק ברעותא באורך ובפרעות כל הפרלופים ע"ש. ואז נכרא גוף אדה"ר מבחי' הכלים דו"ס כמודע ויפת באפיו גשמת חיים שהוא אור דנחלב הגשמות הנו' ועליו נאמר בעים אחס לה' הליכס כדי שצ"י התורה וההפלות והנולות שיעשה יעלה מ"ן שהם הציבורי' דפכ"פ לפרלופים העליונים ואז נגשרים וחזורים פכ"פ כי נמשכים להם האורות והנוחין לפרלופים הכנים כמודע ואז מודווגים פכ"פ ואז יתוקן גם אדה"ר שהוא הכלים ואורות דפרלופים דנחלב הגשמות לנכור חוץן ולהחזירן פכ"פ ולהמשך להם האורות והמוחין והגרנח"ה דפכ"פ :

והנה מודע וזכר לשיל ותבאר בהקדמה באורך ובפרעות כי אי אפשר לבס פרלופ פרטי מכל פרטי פרלופי ח"ק ואב"י' דספירות והגשמות בכל העולמות שיהיה פחות נוה' פרלופים דכלים שקורבם הרמ"ע והשורש והם כחצת"ס והם מוד' חותיות הוי"ה והקון והם כנגד ח"ק ואב"י' והם שורשי עור בשר וגיזיים ועלמות וזווג שבעולמות ולפיכך נקרא קך עב"ג ע"נו על שם כוף התפשטותם והם מציבורי הכלים דמלכים דע"ב ס"ג נו"ה ב"ן דפרלופ התחתון השולט להחבר ולהחמקן ע"י הפרלופ העליון ומציבורי הכלים דמלכים דב"ן גתקן הפרלופ החילון הנקרא נה"ס והוא הנקרא עור מכלים דמלכים דב"ן [דב"ן] ומכלים דב"ן דמ"ה ומציבור הכלים דמלכים דמ"ה נתקן הפרלופ החיכון הנק' חג"ה והוא הנק' בשר ומכלים דמ"ה [דב"ן] ומכלים דמ"ה דמ"ה ומציבור הכלים דמלכים דס"ג נתקן הפרלופ הפנימי הג' דבינה והוא הנק' גידים ומכלים דמלכי' דס"ג [דב"ן] ומכלים דס"ג דבינה דמ"ה ומציבור הכלים דמלכים דע"ב נתקן פרלופ היותר פנימי הרביעי הנק' חכמה והוא הנק' עלמות ומכלים דמלכים דע"ב דחכמה [דב"ן] ומכלים דע"ב דחכמה דמ"ה ומציבור הכלים דמלכים דקון היו"ד נתקן פרלופ היותר פנימי החמישי הנק' כתר והוא הנק' מוח שבעולמות ומכלים דמלכים דכתר דב"ן ומכלים דכתר דמ"ה (ע"כ נמלא)

וס' רבוא מימי פירושם עפ"י ארמזו לס' ריבוא פרלופי הילכה שהם פרלופי הגרנח"ה דרוח דכל פרלופ מוס' רבוא פרלופים הנו"ל. וס' רבוא מימי פירושם עפ"י הדרג לס' רבוא פרלופי הבריאה שהם פרלופי הגרנח"ה דגשמה דכל פרלופ מוס' רבוא פרלופי הנו"ל וס' רבוא פירושם ע"פ הסוד לס' ריבוא פרלופי האל"ה שהם פרלופי הגרנח"ה דחיה דכל פרלופ מוס' ריבוא פרלופי הנו"ל :

וסוד שורשי הארבעה פירושי פרד"ס הנו"ל לס' ריבוא פרלופי הא"ק שהם פרלופי הגרנח"ה דחידה דכתר דכל פרלופי מוס' ריבוא פרלופים הנו"ל :

ובכל (קמז) ס' ריבוא פרלופים דאבר ח' כולל דשורש גשמה אחת שלימה אי אפשר להיות בה פחות מהר"ג גשמות דתלמודי חכמים שהם העיקרים כנגד התר"ג חיצרים של השורש שהוא שהשפעותם עד ס' רבוא ומהם מתפשטים סביבותיהם כמה בעלי בחים ועמי הארץ וכיוצא חין מהפרס שיה בכל השרשים. ולפי שכל גשמה נוסחתי"ג גשמות השורשיות כלולה מכל התר"ג גשמות השורשיות כנ"ל אחר שגכללו זה בזה ע"ד התר"ג נולות כנ"ל שאין בכל גשמה מבחי' רק שורש ח' מהתר"ג שרשים הקטנים שבה ושאר התר"ג השרשים שבה הם שגכללו בה מהתר"ג הגשמות השורשיות שורש אחד מגשמה אחת ונפני עירוב זה הם ערבים זה לזה בגולות בעולם הזה ולפי שגם התר"ג שרשים הקטנים דשרש גשמה אחת גכללו עוד זה בזה עד התר"ג שרשים הגדולים כנ"ל ע"כ נחייבו זה לזה גם על הנסחרות הכלי. בעה"כ :

והנה מחלב הגשמות הזה שגכללו באדה"ר עדיין היה מבחי' החור באחור כי ילא מווג אב"ה דבחי' העליונה כדסליק ברעותא כמודע כי בן הוא הסדר דמי אדם חין שהוא הפרלופ התחתון הנקרא בן לפרלופ העליון שעליו שהוא (קט"ו ע"א) הנעלה הציבורים למ"ן לפרלופ העליון הוא אז בפעם הראשונה סליק ברעותא דחייט הציבורים של פרלופ התחתון עלו למ"ן לפרלופ העליון הוא ואז מודווגים הדבר והטוקבא דפרלופ הוא זווג דאב"ה כי גם הם עדיין עומדים אב"ה ומתקנים ונוולחין הפרלופ הוא התחתון (קמג) שיעלה הציבורים דפכ"פ דפרלופ העליון ואז חוזרים פכ"פ ובעלות הציבורים דפכ"פ דפרלופ התחתון אליהם אז מודווגים פכ"פ ומתקנים לפרלופ הוא התחתון פכ"פ וכך היה המדה נמודריגה למודריגה וכנ"ל בהקדמה וכן הוא במחלב הגשמות שגכללו באדה"ר כדי שעל ידי המלות שיעשה

הנהגות ויארורים (קמח) ח"ס טיין שער הגולות דף י"ג ע"ה ד"ס וסדה : (קמז) אב"ה ואז כנר יס אדם סג"י הפרלופים הכוח ההתקון כ"י וטיין אר"ח דף י"ג ע"ה ד"ס ומתנה :

ספר נהר שלום למוהר"ר שלום מורתי זלה"ה זיע"א

ע"ח שער ט"ב דרושי אביע פ"א ופ"ב

בה שורשי כל הי"ם בהעלם ודקות גדול שחי' אפשר להיות לנאלים יותר דקות ממנו ועל הניחן הנו' נאמר בעים אחס לה' הליכס ואני אמרתי אליהם חסם. ויעל אליהם מעל אברהם. האבות הם הם המרכבה והיא גשמתא דחיי גשמתא דטולה דבשי לאשפא לה מדרגה לדרגה כמבאר אללנו בתי"א בהקדמה (ח) ע"ש וב' טילות האלו הם הנק' סהו וכוהו אשר למעלה מהחוכו חין עוד זולתי האפס המחלגי שהוא (ב) הא"ס שאין בו תפיסת המהשבה וב' בחינות אלו נק' בחי' כתר הכולל והם הנק' בחי' עתיק ואריך שבכתר והם קון היו"ד דהוי"ה הכולל ובו שורש כל הארבע חותיות דהוי"ה וממנו נאלו ד' חותיות הוי"ה שהם חצת"ס והם ענת"א והם הם

כי מן האין כוף נמכך ונחפשט ילחן ח' שהוא בחי' אלהות וזה הניחן נחלבש בתי' ניחן אחד נכרא מכת עולם הארתו והוא גשמה דקה מחד מחד והיא נקרא יסידה וזו יסידה יס

הנהגות ויארורים (ה) לטיל ד"ס ט"ב : (ב) טיין בעים שער ח"ה ס"ב כנח"ס כחשב בתי' ח"ה נקרא עתיק. כמ"ה דקס"ט ב' :

ועליהם מלבישים ח"ק ואבי"ע דבריהם הנעשה מצריחה לכל החמשה עולמות ועליהם מלביש ח"ק ואבי"ע דלירה ועליהם מלביש ח"ק ואבי"ע דעשיה בענשים מלירה ועשיה לכל החמשה עולמות ע"ד הג"ק וכן הוא בפרטי פרעות כי הנה' בחי' הגו' שהם שורש ונשמה וגוף ולבוש והיכל הוא בכל י"ם דכל פרטי פרטופי ח"ק וכן הוא בפרטי פרטופי האלילות (המלבישים לה"ק נטיבורה דלילה ולהתא) (ג) :

ואתד כל פרטי פרטופי האלילות המשיבו אור מכל פרטי בחינותיהם הנמצאות האלילות ודרך הנוסך (ד) שהוא קצקע היכל האלילות המשיבו אורם ע"י המל' דמלכות דאל' שהיא עתיק דבריהם והתחיתו חומתם דאל' דבריהם שורש מבורש ונשמה נמשמה וגוף נגוף ולבוש מלבוש והיכל מויכל וכיון (ע"ב) שהוא חומת דאל' לריך שהיו בו כל הבחי' שיש באל' בולם וכן ע"ד מצריחה ללירה שנמשכו ונחתמו בו כל פרטי פרטופי דבריהם שנמשכו בו מן האלילות וכן ע"ד מלירה לעשיה שנמשכו ונחתמו בו כל פרטי פרטופי הלירה שנמשכו בו מן דבריהם הנמשכים בו מן האל'. בחופן שכל העולמות דה"ק ואבי"ע שיש בנתיחותם וכל מה שיש בזה יש בזה ואין חילוק ביניהם הלא בנאות האור לבד : **וכן** כתב בשער השמות פ"ה כי מנחם הי"ם דאלילות הנמלקי' לה' פרטופים ח"ה ואור"ה וו"ן והם נמלקים ל"ב פרטופים כנודע הנה מנחם והארתם החוקה ילאו תחתיהם הי"ם דבריהם הנמלקים לה' פרטופים בוללים ול"ב פרטופים פרטיים כי הם חומת הי"ם דאלילות דוגמתם ממש בכל פרטיהם ע"ד הגו' באל' ממש רק שאלו הם חומת חומת דאלילות :

וכן חמ"כ מנחם הי"ם דבריהם ילאו תחתיהם הי"ם דלירה דוגמת הי"ם דבריהם ממש בכל פרטיהם :

ואח"כ מנחם הי"ם דלירה ילאו תחתיהם הי"ם דעשיה ע"ד הגו' ב"ם דלירה בכל פרטיהם :

וכתב גם כי כל אלו הספרות נותחלת הי"ם דאלילות עד סוף הי"ם דעשיה בולם אלהות ואחדות גמור :

הרי מוצא נס מזה כי כל העולמות דה"ק ואבי"ע שיש בנתיחותם ואין חילוק והפרש ביניהם כלל וכל פרטי אורות וכלים דכל פרטי פרטופי האלילות בולם נמנחים דבריהם וכן דלירה וכן בעשיה ואין חילוק ביניהם רק בנאות האור המנחם בולם אלהות ואחדות גמור כנ"ל :

ובראי כי שמות הכלים דפרטופי ב"ע האלו הם ממש כמו השמות דכלים דפרטופי האלילות ממש האבותאיים בשער השמות בעולם האלילות שהרי הם מותם כלים דאל' דוגמתם ממש. הדע שהרי כתב בשער מ"ז פ"ה סדר חז"ע ובשער ההקדמות בדרוש חז"ע ובכמה מקומות כי חומת האל' הנחתם דבריהם וכן מצריחה ללירה ונתיחה לעשיה היו אורות נאורות וכלים מכלים כי כל שם דכל בלי מכלים דאל' תהיה שמו ותחתיו ממש דוגמתו לנטיב דפרטופי שכתבו לנטיב דב"ע חות נאות וכן באורות :

נמצא כי שמות הכלים והאורות שנתחברו בשער השמות דפרטופי האלילות הנה דוגמתם ממש הם פרטופי ב"ע וח"כ כפי זה לריך להבין שהרי שמות הכלים דב"ע שכתב בפ"ה מושער השמות ח"נחם דוגמת כלים דאלילות שנתחברו שם בפ"ג וד'. גם מ"ש שם ובכמה מקומות כי כל הכלים דב"ע וגם הנפש והרוח (ה) בולם נקרא עולם הפירוד ומן הנשמה ולמעלה נקרא אלהות. וכן כתב כי כל אלו הכפירות מותחלת הי"ם דאלילות עד סוף הי"ם דעשיה בולם אלהות ואחדות גמור :

אמנם דע כי זה האבי"ע הגו'ל שכל כליהם ואורותיהם שיש כנ"ל הם הם מ"ם בשער השמות שכל אלו הכפי' מותחלת הי"ם דאלילות עד סוף הי"ם דעשיה שכולם אלהות

הם חז"ע והם הם ד' יטמות לה' רוח מים עפר והם נמלקים באופן זה כי אור יו"ד דהוי"ה היא כללות הרחמינות שהם הנר"ח ואות ה' דהוי"ה היא כללות הגוף שהם הי"ם שיש בהם מדה וגבול כמ"ש דהיכלות ר"י (ה) בשיעור קומה שהוא רל"ו אלפים רבבות פרסאות כי' וגוף זה מלבוש חוץ אור הו' דהוי"ה שהם הלבושים כמ"ש ז"ל בעשרה לבושים נחלבש הקב"ה כי' ולבושים אלו הם חוץ בחינת הצח"ס שהיא אור ה' אחרונה דהוי"ה והם ז' היכלות שהם בחי' העולם שהוא בעלמו שהם השמים והארץ והאוויר שביניהם שבהם יושב האדם העליון שהם נשמה וגוף ולבוש מלכות נחמיים דהיכל מלך עליון שהוא כללות העולם האור. בחופן כי אור ה' שהיא החממה היא הנשמה ואות ה' ראשונה שהיא הבינה הוא הגוף ואות ה' שהוא ז"ל הוא הלבוש ואות ה' אחרונה שהיא המלכות הוא ההיכל וכל אור כלולה מכל הד' בחינות נשמה גוף לבוש והיכל וקוץ היו"ד שהוא הכתר הוא שורש לכל הד' אורות ויש בו ד' שרשים לד' בחי' הגו' לכל אור מל' אורות דהוי"ה :

והנה הח"ק הוא הקוץ דהוי"ה הכולל שהוא הכתר לחז"ע ויש בו ארבע בחי' הגו' כי הח"ק שבו הוא השורש ותחתיו הוא הנשמה שהוא האל' שבו ותחתיו הוא הגוף שהוא דבריהם שבו ותחתיו הוא הלבוש שהוא הלירה שבו ותחתיו הוא ההיכל שהוא העשיה שבו וכל זה הוא בערך עלמו הכל בערך (ל"ב) הכולל כל בחי' הח"ק ואבי"ע הגו' שבו הם שרשים שהם ח"ק לח"ק ואבי"ע הכוללים :

ועליו מלביש ח"ק ואבי"ע דאלילות ונחלק ע"ד הגו'ל ובערך הכולל כל בחינותיו הם כשמה לה"ק ואבי"ע הכוללים :

ועליו ח"ק ואבי"ע דבריהם ונחלק ע"ד הגו'ל ובערך הכולל כל בחינותיו הם כשמה לה"ק ואבי"ע הכוללים :

ועליו ח"ק ואבי"ע דלירה ונחלק ע"ד הגו'ל ובכללות כל בחינותיו הם לבוש לח"ק ואבי"ע הכוללים :

ועליו ח"ק ואבי"ע דעשיה ונחלק ע"ד הגו'ל ובערך הכולל כל בחינותיו הם היכל לח"ק ואבי"ע הכוללים :

והנה בחינת העולמות נכללו ונתקשרו כל העולמות זה בזה באופן כי ח"ק ואבי"ע דה"ק נעשו ח"ק לכל העולמות כי ח"ק שבו נשאר בבחי' ח"ק לחז"ע הפנימי שבו והאלילות שבו נעשו ח"ק לחז"ע דאלילות ובריהם שבו נעשה ח"ק לחז"ע דבריהם וילירה שבו נעשה ח"ק לחז"ע דלירה ועשי' שבו נעשה ח"ק לחז"ע דעשיה. בחופן כי מזה שהיה חז"ע דה"ק מתפשט באורך נעשה בעו"ב. וכן ע"ד ח"ק ואבי"ע דאלילות נעשה חז"ע לחז"ע דה"ק ואבי"ע. וכן ח"ק ואבי"ע דבריהם נעשה בריחה לכולם בעו"ב וכן ח"ק ואבי"ע דלירה נעשה יירה לכולם בעו"ב וכן ח"ק ואבי"ע דעשיה נעשה עשיה לכולם בעו"ב כמבואר כל זה באורך בהקדמה ע"ש. בחופן כי ח"ק ואבי"ע דה"ק המתפשט עמה באורך (ב) שהוא הח"ק ואבי"ע הפנימי המלביש לקו האור של הח"ק כל פרטי בחינותיו נעשו מח"ק דכל הה' עולמות כי הח"ק שבו הוא הח"ק שהיה בו החלה ותחתיו האלילות שבו שנעשה מח"ק דה"ק דאל' ותחתיו בריחה שבו שנעשה מח"ק דה"ק דבריהם ותחתיו יירה שבו שנעשה מח"ק דה"ק דלירה ותחתיו עשיה שבו שנעשה מח"ק דה"ק דעשיה. ועל הח"ק ואבי"ע הוה דה"ק מלבישים ח"ק ואבי"ע דאלילות שזה נשמה אשר כל בחינותיו נעשו מח"ק דאלילות דכל החמשה עולמות כי ח"ק שבו נעשה מהאלילות דה"ק ואבי"ע דה"ק ותחתיו אלילות שבו שנעשה מהאלילות דה"ק ואבי"ע דה"ק ותחתיו שבו שנעשה מהאלילות דה"ק ואבי"ע שבו ותחתיו בריחה שבו שנעשה מהאלילות דה"ק ואבי"ע דה"ק ותחתיו עשיה שבו שנעשו מהאלילות דה"ק ואבי"ע דה"ק ותחתיו עשיה

הגהות וביאורים (ה) שער חז"ע פ"ב : (ג) ע"ל דק"ד פ"א והיינו שם כנ"ל לייסוף מל"ה וק"טור הו"ה נבלם כנ"ל כנ"ל ע"כ באורך וכן מדבר נעו"ב . וע"ן לקמן דק"ד ד"ס וכמה באומם שמתפשט ביו"ב היינו באורך לקמן דק"ד ד"ס ח"ה : (ג) כמ"ס לקמן דק"ד ע"ה : (ג) חומת ד"ס כנ"ל : (ס) ע"ן ע"ה שער כללם פ"א חו"ה דפי"ב סו"ה א"ה .

ד"ר דבריהם שהם עשרה לירופי הוי"ה מתלבשים הכלים הפנימיים ד"ר דל"ה והוא דחילויות ד"ר דל"ה דל"ה כנ"ל ובודאי שהם דוגמתם והם עשרה לירופי הוי"ה כנ"ל כי שמות הכלים דב"ע החתומים הם ע"ד שמות הכלים דחילויות ד"ר דל"ה דל"ה וכלים האמצעיים ד"ר דל"ה דל"ה שהם עשרה לירופי דג"ה הם מתלבשים בכלים הפנימיים ד"ר דל"ה דל"ה וכלי החינוך ד"ר דל"ה דל"ה שהם עשרה לירופי דל"ה הם המתלבשים בכלים הפנימיים ד"ר דל"ה דל"ה וע"ד כל הפרטופים כל זה בחילויות דב"ע וכל זה האב"ע דחילויות נק' בערך הכולל ד"ע :

אמנם מה שכתב בשער הכסא (ד) והיכולות כי בכל עולם ועולם מאב"ע ה"ם הכוללים דלוחו עולם הם מחלקים לו היכולות וכסא בלחון זה כי כחב"ד שהם עתיק ונוק' ואריך ונוק' ואו"ה וישב"ת הם היכל הסביעי העליון הנק' קדש קדשים ר"ל קדש כתר קדשים מו"ב ואלו הכתב"ד הם הנק' כסא והז"ת שהם הזו"ן ויעקב ורחל (ה) הם השם היכולות התחתונים כי היכל לבנת הספיר כולל יסוד ומלכות והוא ההיכל התחתון :

למעלה ממונו הוא עלם הסמים שהוא ההוד למעלה ממונו הוא היכל נגה שהוא הנלח למעלה ממונו הוא היכל הזכות שהוא הגבורה למעלה ממונו הוא היכל אהבה שהוא השאד למעלה ממונו הוא היכל הרטון שהוא ה"ת ואלו הו" היכולות הם השם מעלות לכסא שהוא הכתב"ד הנז"ל שהוא ההיכל הסביעי ק"ק :

וכע"ז מחלקים ה"ם דכל פרטוף ופרטוף דכל פרטופי עולמות דב"ע וכן הוא צפריי פרטופ. וכ"ל הוא בין צפנימיות בין דחילויות אמנם מה שכתב בשער מו"ב שער סדר דב"ע הוא דב"ע (ו) דחילויות והוא זה והענין כי הושב על הכסא הנז"ל שהם הכתב"ד הוא בלחון זה כי אור הא"ם הגנוז בכתב דא"ק נתלבש בחכמה דא"ק וירדה החכמה הנזכר ועברה דרך בינה (דו"ה) [או"ה] דא"ק וירדה ונתלבשה במלכות דא"ק וירדה המלכות הנזכר עם החכמה ואור הא"ם מלושב בה ושברה המוכך שעל גבי האלילות ככה אור החכמה וירדה ונתלבשה בכסא דל"ה שהם הכתב"ד והאיר בכל פרטופי האלילות וכולם מקבלים אור הא"ם דרך מסך החכמה דא"ק לבד ומקבלים הארה בלימה מאור הא"ם המלושב בחכמה ומודככים עד שהפילו הכלים שלהם נעשים אלהות נגזר ועליהם אמרו אינו וגרמוי תד בהון וכולם נקרא יו"ד דשמה קדישה הכולל כי כולם בחכמה עשית :

וכן ד"ר דב"ע דחילויות דבריהם הנפרטים פ"ד הנז"ל בעשיה והפנימיות הוא הנשמות והחילויות הוא השרפים והם הכסא אשר בו הרוחין קדישין הנזכר בהיכלות דפקודי וכולם נקראו נשמה ובינה בערך כללות העולמות :

וכן ד"ר דב"ע דחילויות דל"ה וכולם נקראו חיה וחכמה בערך כללות העולמות :

וכן ד"ר דב"ע דחילויות דא"ק וכולם נקראו יחידה וכתר בערך כללות העולמות :

דרי בפירוש כתב כתיב כי מנה שכתב בשער השמות פ"ה כי בכלים שהם ד"ר דב"ע דחילויות עולם דבריהם והחיות הנזכר בהיכלות דפקודי הם דחילויות עולם דבריהם הנקרא שרפים וכן הוא ודאי בכלים ואורות ההם דל"ה דל"ה עשיה הנזכר שם בשער השמות שכולם דחילויות ולא דפנימיות :

וכן גם כל אלו הכלים והאורות דחילויות דב"ע הנזכר בשער השמות (כ"ג ע"ב) גם הם נעשו מחותם אורות וכלים דחילויות דל"ה כי שמות הכלים דב"ע דחילויות ד"ר דל"ה הם כמו השמות דב"ע התחתונים וכמו שכתב דרוש ב' דשער חילויות ופנימיות כי שמות הכלי דב"ע התחתונים שביארנו בשער השמות הם ע"ד שמות הכלים דב"ע דחילויות ד"ר דל"ה דל"ה וזה פשוט כי כל פרטי דב"ע ילאו מחותם האלילות כי שם נגמר (ונעלם) [ונעלם] אור המאגיל העליון. ובאלו (ג) הכלים הנזכר בשער השמות שהם הכלים דחילויות דב"ע כנ"ל הוא מה שזרדיים הכלים דחילויות דל"ה להתלבש בכלים הפנימיים דב"ע להיות נשמה להם וזה הוא בעת המיושט וכל זה הוא בחילויות אלו דב"ע כמבואר שם בשער השמות שכולם הפנימיים

אלהות והאורות נגזר כנ"ל אלו הם פנימיות העולמות הנקרא בתי השמות שכולם שיש (ה) ואין בהם שום חסרון ושינוי כלל ואלו בערך הכולל נקרא דב"ע דל"ה (ב) :

אמנם שמות הכלים דפרטופי דב"ע שנתבארו בשער השמות פ"ה הם דחילויות העולמות ועליהם הוא מה שכתב בשער השמות כי כל הכלים דב"ע וגם הנפש והרוח נקראו עולם הפירוד ומן הנשמה ולמעלה נקרא אלהות שהרי כתב שם כי בכלים האמצעיים ד"ר דב"ע דל"ה מתלבש הרוח שלהם והם בחינת אהבה הרחוק הנזכר בהיכלות פרשה פקודי שהם שם **ספירי"א אריר"ה סנינ"ה** והנפש שלהם המתלבש בכלים החלופיים הם בחינת החיות הנזכרים בהיכלות ההם דפרשת פקודי והחקרי בוק כו' וכתב שאותם דפרשת פקודי הם דבריהם :

והנה בשער פנימיות וחילויות דרוש ב' כתב כי בחילויות י"ב דב"ע דחילויות דב"ע דפנימיות ושמות ג' הכלים דב"ע התחתונים שנתבארו בשער השמות פ"ה הם ע"ד שמות הכלים דב"ע דחילויות דל"ה ונ' הכלים דל"ה שנתבארו בשער השמות פ"ה הם דב"ע דפנימיות דל"ה. ובפ"ה כתב כי בכל עולם מו"ק דב"ע י"ב חילויות ופנימיות ופנימיות דעשיה הנק' נשמות הוא כולל מנה פרטופים ח"ה ואו"ה וזו"ן וכל פרטוף מהם הוא כולל גם הוא מכל התמשה פרטופים ח"ה ואו"ה וזו"ן והם ה' בחינות נרנח"י וכולם נקראו נרנח"י דנפש דכללות העולמות ונקראו מלכות דכללות :

וכן ע"ד דחילויות העשיה הנקרא הופנים ויש בו ה' פרטופים כל פרטוף כולל נכל ה' פרטופים ע"ד הנז"ל בפנימיות :

וכן ע"ד בפנימיות וחילויות דל"ה והפנימיות שבו הוא הרוחין והחילויות הם המלחכים וכולם נפרטים ע"ד הנז"ל בפנימיות וחילויות דעשיה וכולם נק' רוח דכללות ונק' ז"ה בערך כללות העולמות :

וכן ע"ד בפנימיות וחילויות דבריהם הנפרטים פ"ד הנז"ל בעשיה והפנימיות הוא הנשמות והחילויות הוא השרפים והם הכסא אשר בו הרוחין קדישין הנזכר בהיכלות דפקודי וכולם נקראו נשמה ובינה בערך כללות העולמות :

וכן ע"ד בפנימיות וחילויות דל"ה וכולם נקראו חיה וחכמה בערך כללות העולמות :

וכן ע"ד בפנימיות וחילויות דא"ק וכולם נקראו יחידה וכתר בערך כללות העולמות :

דרי בפירוש כתב כתיב כי מנה שכתב בשער השמות פ"ה כי בכלים שהם ד"ר דב"ע דחילויות עולם דבריהם והחיות הנזכר בהיכלות דפקודי הם דחילויות עולם דבריהם הנקרא שרפים וכן הוא ודאי בכלים ואורות ההם דל"ה דל"ה עשיה הנזכר שם בשער השמות שכולם דחילויות ולא דפנימיות :

וכן גם כל אלו הכלים והאורות דחילויות דב"ע הנזכר בשער השמות (כ"ג ע"ב) גם הם נעשו מחותם אורות וכלים דחילויות דל"ה כי שמות הכלים דב"ע דחילויות ד"ר דל"ה הם כמו השמות דב"ע התחתונים וכמו שכתב דרוש ב' דשער חילויות ופנימיות כי שמות הכלי דב"ע התחתונים שביארנו בשער השמות הם ע"ד שמות הכלים דב"ע דחילויות ד"ר דל"ה דל"ה וזה פשוט כי כל פרטי דב"ע ילאו מחותם האלילות כי שם נגמר (ונעלם) [ונעלם] אור המאגיל העליון. ובאלו (ג) הכלים הנזכר בשער השמות שהם הכלים דחילויות דב"ע כנ"ל הוא מה שזרדיים הכלים דחילויות דל"ה להתלבש בכלים הפנימיים דב"ע להיות נשמה להם וזה הוא בעת המיושט וכל זה הוא בחילויות אלו דב"ע כמבואר שם בשער השמות שכולם הפנימיים

הגהות וביאורים (6) דף ג' ע"ב ח"י : (3) ה"ח דפ"ה ד"ה כ"ה : (2) ט"ו שער ה"ח פ"י : (ד) פ"ג : (5) שם פ"א : (1) ה"ח דפ"ה ע"ה ד"ה והנה (1) ה"ח דפ"ה ח"י ע"ב וי"ל דפ"ה ע"ב : (2) ד"ה ע"ב ונזכר דף כו' ה"ח דפ"ה פ"א :

דו"ח והגרנח" דכפס המלוש בעור דל"ח מהרחמי היה שימשך ויתלבש בפרלוק הנולכות שהיה העור דפרלוק ההוא דו"ח אבל לא כן הוא הלא שהוא נמשך מחוץ לפרלוק המלכות שהיה העור דפרלוק ההוא דו"ח סובב ומקיף עליו כולו מכל גדרו ומחמת רגליו והוא בחי' הלאפרי"ס ונעשה עור ע"צ עור והוא להפסיק בין עור דו"ח לקל"ו נוגה שלא התאחו בו ולכן הוסם העור ההוא דבינה ביניהם כנשר יעיר קינו ונק' חשמל אבל ה"ו חשמל ממש הלא כעין החשמל ואינו נוכלל המלבושים שהם המקיפים עליו מחוץ והם חוץ מגופו אבל זה העור הוא נמשך ממכלל גופא דו"ח אבל המלבושים הם אורות מקיפים הנמשכים ב"כ עם הללס דמוחין הנז"ל (הנמשך לו"ח בכל עת שנמשכים לו מוחין והם דוגמת הללס הנזכר) שנמשך ומחלש חוץ ה' בחינת עב"ג ע"מ הנז"ל דגופא דו"ח כך דוגמתו ממש נמשך ללס דמוחין מקיפים (ל"ה ע"א) כלול מה' בחי' גרנח"ו מקיפים עליו מחוץ ה' מקיפים כל מקיף כלול מגרנח"ו וכולם הם נק' בחינת אור מקיף דיושר דו"ח ועליהם יסובבו העיגולים דו"ח וגם הללס דמוחין המקיפים ההם הם וגם הם נמשכים מלבושים חוץ ה' בחי' כלים דמקיפים שהם המלבושים דל"ח וגממשים ומחלשים חוץ חמשה בחי' כלים דמקיפים דלבושים דו"ח ע"ד הנז"ל בללס דמוחין הפנימיים וכן ע"ד כלל ללס דמוחין הנמשך לו"ח בכל עת וכן צפרכי פרעות דפרלוקי חב"ע :

ברב בשער הקל"ו שער מ"ט פ"ו כי ההילכות והשרפים והחיות והאופנים דב"ע הם בחשבול דב"ע עם הג' כלים שלהם והרחוין והנפשו הנו' צפקודי ועליהם מלבוש חשמל ועליו הטוגה ועליו הג' קליפין וכל זה הוא במחלש הנולחכים ולפנים נהם הוא מחלש הנשמות המלביש למחלש הספירות והוא בכל חב"ע דכל פרט :

והנה בחוץ העור הנז"ל שהם הכלים דנפש שם הוא מקום השרפים והחיות והאופנים הרי מפורש כי בכלים החילוניים דחב"ע שם הוא מקום השרפים והחיות והאופנים וכבר ביארנו לעיל נונה שכתב צפ"ח משער חילוניות ופנימיות כי הוא בחילוניות דחב"ע דחילוניות ודפנימיות ושמות הכלים דב"ע שכתב בשער השמות הם בפנימיות דזה החילוניות ובנובאר לשיל מומ"ש צפ"ח משער חילוניות ופנימיות אבל פנימיות דחב"ע דחילוניות ופנימיות דחב"ע דפנימיות דב"ע כולם שוים בכלים דחילוניות כי כולם אלהות ואחדות גבור מהחילת ה"ם דחילוניות עד סוף ה"ם דעשיה כנז"ל :

כלל הטולה כי חב"ע דחילוניות וחב"ע דפנימיות שוים במילואהם כי פנימיות דפנימיות ופנימיות דחילוניות שהוא החילוניות דשניהם שוים בכליהם והם כלים דחילוניות והם אלהות ואחדות גבור מהחילת ה"ם דל"ח עד סוף מלכות דעשיה שלהם והחילוניות דחילוניות ופנימיות דפנימיות דשניהם שהוא צ"ע דשניהם שוים בכליהם והם כלים דב"ע ובכלים החילוניים דב"ע דשניהם שם הוא מקום השרפים והחיות והאופנים . גם ענין פנימיות וחילוניות :

והענין בקיבור נמרץ ידוע כי כל העולמות מראש ח"ק עד סוף העשיה כלולים מחילוניות ופנימיות וכל אחד משניהם נחלק לחילוניות ופנימיות ואין לך שום בריה שחיה כלול' מחילוניות ופנימיות אונם החילוניות דכללות כל העולמות הם (ח) העיגולים דכל העולמות והפנימיות הוא היושר דכל העולמות וכל אחד נחלק לחילוניות ופנימיות שהם הכלים והאורות גוף ושניהם כי הכלים שהם ה"ם דכל פרלוק נק' חילוניות בערך הפנימיות שהם האורות והגרנח"ו המלבושים בהם וכן בפרעות ה"ם הנחלקים ל"גשה פרלופים נה"ו חג"ח וחב"ד מתלבשים זה בזה כי פרלוק דנה"ו המלביש לפרלוק חג"ח נק' חילוניות בערך פרלוק חג"ח המתלבש

בה עברה דרך הבינה ח"א דאדם קדמון ומחלשם במלכות דל"ח ועברה דרך חב"ד ח"א דל"ח ומחלשם במלכות דל"ח ועברה דרך חב"ד ח"א דבריאה ומחלשם במל' דבריאה ועברה דרך חב"ד ח"א דיטירה ומחלשם במל' דיטירה וירד והאיר בכל פרלופי העשיה וכל זה היה בעת המיעוט וזה היה לתועלת העולמות לקשרם זה בזה אמנם ודחי כי יש הפרש וחילוק ביניהם כפי ריבוי ומיעוט המסכים הנז"ל : **בריאה כתב** עוד בשער סדר חב"ע פ"ו הכלים דבריאה הם ח"א **אבתריא** הוא חריך י"ה . יהו"ה הוא אבא . **צבאות** הוא חינוה : ואלו הנ"ר הם הכסא וגופא דו"ח נק' **מג"טרו** וגופא דנוק' נק' **סנדלפון** ונפש דכל הכלים דבריאה נמשך מאור התנוולות עשר כלים דחילוניות המכים במשך דבריאה ורוחם נמשך מהאורות י"ם דחילוניות דבינה דחילוניות במשך הנז' ונשמה מהאורות י"ם דפנימיות דבינה דל"ח במשך הנז' ונקודת מל' דל"ח כלי ועלמות שלה בקעה ושברה הנמשך דבריאה וירדה ומחלשם ברישא המנולה דל"ח דבריאה :

יצירה מהתנוולות אור כלים ועלמות דפנימיות דו"ח דחילוניות שבקע המסך שבין חילוניות לבריאה וירד והנה במשך שבין בריאה ליטירה ומהתנוולות אור ההוא נעשה רישה דל"ח דליטירה ומהתנוולות אור הכסא י"ם דחילוניות דו"ח דחילוניות במשך המוכר נעשו כלים לכל פרטי היטירה : **ונשמת** ח"א דליטירה נמשך מאור **אבתריא** דבריאה שירד ובקע המסך דליטירה ונעשה נשמה לחו"ח ורוחם מאור מטטרו"ן דבריאה ע"ד הנז"ל ונפשו מאור סנדלפון דבריאה ע"ד הנז"ל נשמה ז"ח דליטירה הוא מטטרו"ן . ורוחו הוא סנדלפון . ונפשו הוא מיטטרו"ן ביו"ד :

נשמת נוק' דו"ח דליטירה הוא סנדלפון . ורוחה הוא מיטטרו"ן ביו"ד ונפשה הוא סנדלפון שני מחוץ נמשך מזה הענין וזה הסודות נק' חופן אחד בארץ :

עשיה רישה דל"ח דעשיה הוא עלמו סנדלפון דנפש דנוק' דליטירה והוא הנק' שר הישר והוא בנימטריא ישר ובנימטריא פ"ר . נשמת ח"א דעשיה הוא **הדרניא** ורוחם קמוח"ל . ונפשו מלכ"ל . נשמת ז"ח הוא **קבו"ל** ורוחו מלכ"ל ונפשו הוא **צדקיא** נשמת נוק' דו"ח הוא מלכ"ל ורוחה **צדקיא** ונפשה עטוריא"ל מטטרו"ן מלך בריאה . ו' השרים דליטירה הנהגתם בחול . שמוע"ל למעלה דבריאה והוא הוא ענפי"ל יהו"ל ז' השרים דבריאה נק' ז' השרים והנהגתם בשבת :

נראה שאלו הכלים האורות דב"ע שכתב כאן הוא בחילוניות דחילוניות ושמות הכלים והאורות דב"ע שכתב צפ"ח משער השמות הוא בפנימיות דחילוניות וכן הוא מפורש ממש צפ"ח משער מ"ב שער דרוסי חב"ע כי הכסא והשרפים והחיות והאופנים הם בחילוניות דחילוניות והענין הוא בקיבור עם מה שכתב בח"א כי בכל עת שנמשך ללס דמוחין לו"ח הוא נמשך כלול מה' בחינת גרנח"ו דנפש ורוח ודגשמה ודחיה ודיחידה והוא נמשך מלבוש בה' בחי' כלים דל"ח שהם עור בשר וגידיים ועלמות ומוח שבעלמות והם כתר ומחמה ובינה וז"ק ומל' דפרלוק ההוא דל"ח המתחייבם אל הללס דמוחין ההם כפי המנוה והעשה ההוא . והנה הגרנח"ו דיתירה הנולבש בנוח שבעלמות דל"ח נמשך ומחלשם חוץ פרלוק הכסא שהוא המוח שבעלמות דפרלוק ההוא דו"ח הרלוי והמתחייבם למוחין ההם . והגרנח"ו דחיה המלבוש בעלמות דל"ח נמשך ומחלשם בפרלוק התחמה שהוא העלמות דפרלוק ההוא דו"ח . והגרנח"ו דשמה המלבוש צנידים דל"ח נמשך ומחלשם חוץ פרלוק הבינה שהוא הגידים דפרלוק ההוא דו"ח . והגרנח"ו דרוח המלבוש בצער דל"ח נמשך ומחלשם חוץ פרלוק הו"ק שהוא הצער דפרלוק ההוא

הנהרות וביאורים (ח) ענין נפ"ה שער ספ"ה סוף פ"ז :

להם כי הם לפני מהם וקרובים אל המאליל מדריגה אחת יותר מהם ואלו הציבורים של התמול הם בערך חילומים לציבורים שנבררו ונתקנו ביום תמול שלבם וציבורים דתמול שלבם הם פנימיות להם כי הם לפני מהם וקרובים אל המאליל מדריגה א' יותר מהם וכעד"ז הוא הציבורים הנחבררים ונתקנו למחר עולים ומנציחים לציבורים שנבררו ונתקנו היום ונעשים חילומים להם והציבורים של היום הם פנימיות להם כי כבר נתקנו ועלו למדרגה יותר עליונה ממה שהיו בה היום והם לפני מהם קרובים אל המאליל מדריגה אחת יותר מהם כי הציבורים שנבררו ועלו ונתקנו היום הם הציבור והתיקון ההוא נקרא צירור ותיקון בערך המדרגה ההוא אבל בערך מדריגה יותר פנימיה עליונה עדיין לרבים צירור ותיקון יותר. ולפיכך למחר צעה עלות הציבורים החדשים ותיקונם גם צעה היתה נדררים ונתקנו הציבורים שנבררו ונתקנו היום צירור ותיקון יותר מעולה ועולים ומנציחים ומלבישים למדרגה יותר עליונה ממה שהיו בה היום למקום שהיו בה הציבורים של התמול ומתקדמים אל המאליל מדריגה אחת יותר ומנדרכים יותר והציבורים של מחר עולים למקום שהיו בה אלו הציבורים וכן עד"ז גם הציבורים של התמול נדררים צעה ההוא צירור יותר מעולה ועולים ומנציחים למדרגה יותר עליונה ממה שהיו בה ומתקדמים אל המאליל מדריגה אחת יותר ומנדרכים יותר. וכן עד"ז נעשה בכל העולמות כי עולים מיום ליום לבצבוע ומצבוע לחדש ומחדש לשנה ומשנה לשנתה ומשנתה ליוזב וליוזב עד המאליל העליון עד שכל יום נשלמה מדריגה אחת הסמוכה אל המאליל להתחנן ולהזדק תיקון וחיוב שלם ונדק במאליל. וכן עד"ז הוא צירור ותיקון וחיוב ו' ימי בראשית אלא שהם מיום ליום לבצבוע ומצבוע לבצבוע לחדש ומחדש לחדש לשנה ומשנה לשנה לשנה ושנים לשנים ומאה שנים ומאה למאה שנים ומאה למאה שנים ומאה למאה שנים עד ששבת אלפי שני עד"ז העולמות להתברר ולהתחנן ולעלות ממדרגתם מדריגה אחת שלימה כל פרט למדרגה שעליו כי שחא אלפי שני הוא זמן צירור ותיקון ועליית עלמא חד שהוא מדריגה אחת לכל העולמות ודי צוה לנזון כי לא נוכל להכריח עוד הציבור הלריך כי הדברים עתיקים עמוק עמוק והמשכיל יבין ועיין תיקוני זוהר, חדש דקמ"ג ע"א דפום קושטא :

באופ"ן כי הענין חילומים ופנימיות הוא בערכין כי האור היותר זך ופנימי נק' פנימיות לאור היותר גרוע וחילון ממנו אמנם הכלים דכל הפרטים יקראו חילומים חמימי לאורות והגרנח"י המלוכשים בהם :

ג הו"ק דכל פרט נק' חילומים בערך הג"ר והכל ענין אחד כי הו"ק נק' כלים כי הכלים דכל הו"ם הם מן הו"ק שמתלקין לתרין תרין פרקין להיות כלים לכל הו"ם כנודע וכל אורות הם מן הג"ר שמתשפטים ומתלבישים בכל הו"ם שהם אחתם התרין תרין פרקין וגם אחר ההתחלקות וההתשפטות הגו' לא נשטנו האורות והכלים מכמו שהיו כי התרין פרקין דכל כלי מן הו"ק שנעשו כלי לכל פרט אינם אלא בחי' ו"ק לאותו הפרט והאור שהוא פרק א' מן הג"ר הוא (ע"ב) הג"ר דאותו הפרט וכעד"ז הולכים ומתחלקים ונפרטים הכלים והאורות הגו' לאין קץ ואינם משתנים כלל מכמו שהיו אלא שבוה עולים ומחבררים יותר ומנציכים יותר :

ג כללות פרלופי האמור נק' חילון בערך פרלופי הפנים והוא הוא הדבר אשר דברנו פרלופי האמור דו"ן נק' ו"ק בערך פרלופי הפנים הנק' בעלמס ג"ר וצירור ותיקון פרלופי האמור דו"ן הוא צירור ותיקון דכלים ואורות נדמה והוא פ"י יסב"ם הנק' נשמה בערך זו"ן והם הו"ק דאו"ז והם חילו' לאו"א עילאין הנק' מיה שהוא הפנים ונק' אלפי בערך

המתלבש בחוכו ופרלופי חגמ"ם נק' פנימיות אלו ופרלופי חגמ"ם נק' חילומים בערך פרלופי חגמ"ם המתלבש בו והחב"ד הוא פנימיות אלו וכל זה הפרלופי הכלול מחב"ד וחגמ"ם והו"י נק' חילומים בערך הפרלופי העליון המתלבש בו וכן עד"ז מפרלופי לפרלופי עד ח"ם וכן עד"ז בכללות כי כללות עולמות זי"ע נק' (ע"ב) חילומים לאלו המתלבש בחוכם והוא פנימיות אליהם וכן האלי' נק' חילומים לא"ק המתלבש בחוכו והא"ק פנימיות אלו והא"ק נק' חילומים לאור הא"ם המתלבש בחוכו שהוא שורש וחיות הכל וזה שאמרנו שהפרלופי התחתון נק' חילומים לפרלופי העליון המתלבש בו הוא הכלים לכלים והאורות לאורות אבל לא שהאורות של התחתון יקראו חילומים בערך הכלים של העליון אלא הכלים לכלים והאורות לאורות. וזה באילנות ובא"ק אבל זי"ע אפי' הכלים דאילנות יקראו נשמות ופנימיות לזי"ע וזה בעוד שעדיין לא נגמר צירור ותיקון הכלים דזי"ע ולא נודעו לגמרי ועדיין נקראים חילומים שהוא דזי"ע דחילומים. אמנם אחר זמן תיקונם וחיכוכם לגמרי אז הם מחתלים יותר ומנציכים לפנים ומלבישים לאזי"ע דפנימיות ונעשה אלהות גם הוא כמוהו כנודע כי אזי"ע דפנימיות כולו אלהות ואחדות גמור מראש עשר ספירות דאלי' עד סוף י"ם דעשיה כמבואר בפ"א דשער השמות וכנ"ל כי באלי' אפי' הכלים שבו הם אלהות גמור כי על האילנות אמרו בתקונים איהו וגרמי חד צהון וכ"ס בא"ק :

אזי"ע בערך העולמות ואור הא"ם המלוכש בהם נק' כלים אמנם הם אור זך ובהיר בתכלית הבהירות אמנם יראי כי יש הפרש וחילוק גדול בין ערך אורות הכלים דא"ק לאורות הכלים דאלי' וכן באלי' עלמו יש חילוק בין אורות דכלים דפרלופי העליון לאורות דכלים דפרלופי התחתון המלוכשו עד שיקראו הכלים דפרלופי העליון פנימיות לכלים דפרלופי התחתון המלוכשו וכן הוא בפרטי פרטות כי כל פרלופי היותר גבוה ופנימי מנחבירו הנה הוא קרוב אל אור הא"ם מדריגה אחת יותר מהפרלופי התחתון החילון המלוכשו והוא מקבל אור הא"ם בקירוב ובהרבה יותר מהפרלופי החילון מדריגה אחת ולפיכך יקרא פנימיות לפרלופי החילון המלוכשו כי כפי קרבתם אל המאליל כך הוא זיכוכס וצירורם. והמשכיל יבין כי כל אלו המאורות מן המאליל העליון ילאו ונתפשטו ונשאלו כל א' כפי שיטור הציבור והתיקון הלריך לו כפי שיטור מיוטע או ריבוי הציבור והתיקון הלריך להם כך הוא קירובם וריחוקם מן המאליל כי האור שאינו לריך זמן רב לצירורו ותיקונו הוא יותר זך מתצירו והוא עליון וקרוב אל המאליל יותר מהאור הלריך זמן יותר לצירורו ותיקונו וכלם נואר המאליל העליון ילאו ונתפשטו מדריגה למטה ממדריגה ומדריגה לפנים ממדריגה מראש א"ק עד העשיה ונפרטו לכמה אלפי רבבות עולמות דא"ק ואזי"ע זה לפני מהם מלבישים זה את זה צבוע ומספר כללות פרטותם הוא כפי מוסבר ימי שני זמן צירורם ותיקונם שהם שחא אלפי שני דהוי עלמא וזה בצמיגה ששח ימי בראשית שהם שחא אלפי שני דהוי עלמא שהם בצמיגה פרטי (ה) פרלופי ו"ק חגמ"ם ונה"י דחגמ"ם אשר הם נפרטים לשנים ולחדשים ולשבועות וליומים לצד ובכל יום נתקן פרט אחד דכללות א"ק ואזי"ע כפי סדר משבוע מה שנעשה בו' ימי בראשית (ב) וכעד"ז הוא צירור ותיקון סדר הזמנים שהם בצמיגה פרטי פרלופי ו"ק נה"י וחגמ"ם דנה"י שמשם התחילו לשמש המאורות אמנם הם נפרטים ליובלות ולשמיטות ולשנים ולחדשים ולשבועות וליומים ובכל חפלה ובכל מזה הנעשים בלוחו יום מתבררים ועולים צירורים חדשים אשר לא נבררו ולא עלו מיום שנברר העולם עד היום הזה ואלו הציבורים וז"ו ע"א שנבררו ונתקנו היום עולים ומלבישים לציבורים שנבררו ונתקנו התמול ונעשים חילומים להם והציבורים של התמול הם בערך פנימיות

הגהות וביאורים (ה) תרין דפי' פ"י : (ב) פנין לשל דפי' פ"י ודף ז'א פ"י דפי' ואלו : 7

ספר נהר שלום

גם נודע כי אין הפרטוף נקרא פרטוף עד שיהיה כלל מו"ם אשר כל הפירה מהם כלולה מכל אבי"ע וזה ככל פרטי פרטופי אבי"ע וכל זה בין בחילוניות בין בפנימיות ונמלה כי כל עולם נואבי"ע יש בו חילון וחלמעי ופנימי והם אבי"ע החילון מלביש לאבי"ע החלמעי ואבי"ע החלמעי מלביש לאבי"ע הפנימי וכן בא"ק :

והנה החילוק וההפרש שבין ג' הפלות שחרית מגמה וערבית הוא זה כי תפלת שחרית היא באבי"ע הפנימי (ד) ותפלת מגמה היא באבי"ע החלמעי ותפלת ערבית היא באבי"ע החילון :

וכבר נה"ל בהקדמה ד' ז' ע"צ ד"ה זה הכלל כי כמו שמתחלקים ונפרטים הי"ם דכל עולם לי"צ פרטופים קן הוא ככל פרטי פרטי י"ם דכל פרטוף דכל פרטי פרטופי אבי"ע דחילון וחלמעי ופנימי דפנימיות ודחילוניות שנתחלקים לי"צ פרטופים דוגמת י"צ פרטופי החלילות כי חכ"ד של הפרטוף הוא נקרא עתיק וטובה ויא"א וטובה כי החו"ב נק' עתיק וטובה וחו"ב דדעה נקרא ח"א וטובה ואלו הד' פרטופים נקרא חכ"ד שצבחר דוגמת מה שנתגלה מעתיק ויא"א הנקרא כתר דכללות הא"י וזהם מתלבשין שורשי המוחין של הפרטוף הוא ותג"ה של הפרטוף הוא נקרא חו"ה ויטב"ה כי החסד והגבורה נקרא חו"ה והחור"ג דח"ת נקרא ויטב"ה ואלו הד' נקרא חכ"ד של הפרטוף הוא דוגמת חו"ה ויטב"ה הנקרא חכ"ד דכללות החלילות ולפי שאינם מלבישים ח"ה הם חג"ה דח"ה כי ממש שורשים נקרא חג"ה חמנס בערך הפרטוף הוא נקרא חכ"ד ובהם מתלבשים ומתפשטים המוחין דחכ"ד של הפרטוף הוא :

ונד"י של הפרטוף הוא נקרא חו"ן ויעקב ורחל כי גו"ה נקרא חו"ן וחג"ג דיבוד נקרא יעקב ורחל ואלו הד' נקרא חו"ן ו"ק דוגמת חו"ן ויעקב ורחל ו"ק דכללות החלילות ח"ה שלפי שאינם מלבישים רק ח"ה נה"י דח"ה כי ממש שרשם נקרא נה"י חמנס בערך הפרטוף הוא הם בחי' ו"ק ובהם מתלבשים ומתפשטים המוחין דח"ה של הפרטוף הוא :

גם נודע כי צירוף והיקון חילוניות ופנימיות דחילוניות הוא ע"י קיום מלות (ע"ב) עשה מעשיות ושמירת מלות ל"ה מעשיות וצרכותיהם וצירוף והיקון חילוניות ופנימיות דפנימיות הוא ע"י קיום ושמירת מלות החליות כדיבור ומחשבה וצרכותיהם :

(ג' ע"ב) המצות ל"ח הם בג' פרטופי כח"ב דו"ן ודח"ה דחב"ע דח"ה ויהי"ע הם צב' פרטופי חג"ת נה"י דו"ן ודח"ה דחב"ע דח"ה דח"ה דח"ה כי במלות ל"ח יכוין להמשיך מוחין גדלות מוג' פרטופי כח"ב דח"ה ויטב"ה ע"י שיכוין לחסד חותיות שמ"י שהם ריבוע ע"ב וס"ג שהם ב' חסודיים דח"ה שהם יטב"ה עם הפנים שלהם שהם ב' חותיות י"ה שהם חו"ה עלאין ועי"ז מתחברים יטב"ה עם חו"ה עלאין ונעשם כולם פרטוף ח' ומשכין המוחין חג"ג לנ' פרטופי כח"ב דפרטופי חו"ב הסוללים דו"ן דחב"ע דח"ה כי חותיות נולדה הם חותיות הו"ה כי ח"ה דגולה מתחלפים בח"ת ב"ש בחותיות י"ה וו"ה דגולה הם ד' חותיות הו"ה וחלו הם חו"ה חו"ן והם באופן זה לאוין שיש בהן כריתות ונומיות ב"ד הם ב"ה גבורה דדעת העליון דכח"ב בהם ג"ר דחריך וטובה דח"ה ויטב"ה ודח"ב הסוללים דו"ן והלאוין שיש בהן מלקות הם דדעת התחתון דכח"ב שהם ו"ק דחריך וטובה דח"ה ויטב"ה ודח"ב הסוללים דו"ן ולחו"ה שחין בו מועשה הם בחג"ת דכח"ב שהם (נח ע"א) חו"ה ויטב"ה דח"ה ויטב"ה ודח"ב הסוללים דו"ן ולחו"ה היתק לעשה הם בנ"ה דכח"ב שהם חו"ן הגדולים דח"ה ויטב"ה ודח"ב הסוללים דו"ן והלאוין דרצבן :

בערך יטב"ה הנק' בערכם בי"ע וצירוף והיקון פרטופי הפנים דו"ן הנק' ג"ר הוא ע"י חו"ה עלאין הנק' ג"ר בערך יטב"ה :

והנה כל הביכורים והחיקונים הנצברים ונתקנים בו ימי החול ע"י התפלות והמלות ח"ה פ"ש שיש בהם נסירה ופנים בפנים חיווג הכל הוא צירוף והיקון פרטוף החמור (ח) הנק' ו"ק ונק' חילו' ונקראים כלים ונק' בי"ע והוא ע"י יטב"ה הנקרא גם הם ו"ק ונק' חילו' ונק' כלים ונק' בי"ע בערך חו"ה עלאה ואותו חיווג חג"ג בימי החול חיווג חווג שלים דו"ן ח"ה דיעקב ורחל :

ואח"ך בערב שבת (ב) לעת ערב יולאים אבי"ע דקדושה מחוך ימי החול עם הביכורים שציררו ומחללים ועולים למקום שהיו בשבת ימי בראשית עד שנשאר י"ד (ג) מדרגות פנימות בין הקדושה לימי החול וגם מתעלים בי"ע דח"ה לנאומם ושורשם העליון דח"ה וכל הביכורים והחיקונים הנצברים ונתקנים ביום שבת מתוך בי"ע דקדושה ע"י התפלות והמלות ח"ה פ"ש שיש בגין ח"ה ונסירה ופנים בפנים הוא בערך היום עלמו חבל בערך הכולל הכל הוא צירוף והיקון פרטופי הפנים הנקרא ג"ר ונק' פנימיות ונק' חרות ונק' ח"ה (והוא ע"י חו"ה עלאין הנק' גם הם ג"ר ונק' פנימיות ונק' חרות ונק' חלילות) והוא פרטופי פנים לכל מה שנתקן בשבת ימי החול ונעשה הכל ביום אחד כי ג"ר חסודות כאחד ואז יש חווג שלים חו"ן כי כבר יש להם בחי' חיה דכללות החלילות :

והנה עד"ז ממש נעשה בשמטה כי כל הביכורים והחיקונים הנצברים ונתקנים בו שנים של השמיטה ע"י התפלות והמלות ח"ה פ"ש שיש בגין ח"ה ונסירה ופנים בפנים חיווג הכל נק' חילוניות ונק' חמור בערך מה שנצבר ונתקן בשבת השמיטה ע"י התפלות והמלות כי כל מה שנצבר ונתקן בשבת השמיטה הוא בחי' פרטופי פנים לכל שבת השנים של השמטה ח"ה פ"ש שיש בגין ח"ה ונסירה ופ"ש הכל הוא בחי' פנים כל יום מש"ה ימי השמטה מתקן ששה ימים כנגדו מימי ששה שנים של השמטה :

וכן עד"ז ממש נעשה בשבת היובל כי כל הביכורים והחיקונים הנצברים בשבעה השמטות ע"י התפלות והמלות הכל נק' חילוניות ונקרא חמור בערך מה שנצבר ונתקן בשבת היובל ע"י התפלות והמלות שהכל הוא בחימות פרטופי פנים לכל מה שנתקן בשבעה השמטות ע"ד חו"ב :

והנה ידוע כי בכל העולמות יש חילוניות ופנימיות כוללים כי בח"ה יש (ל"ז ע"א) אבי"ע דחליות מלביש לאבי"ע דפנימיות וכל אחד נחלק לחילוניות ופנימיות כי בי"ע דחב"ע דחילוניות דח"ה נקרא חילוניות דחילוניות דח"ה והם מלבישים לחלילות דחב"ע הזה דחילוניות וזה החלילות נקרא פנימיות דחילוניות וכולו בכללותו נקרא חילוניות לאבי"ע דפנימיות דחילונות העומד לפנים נומנו וכן בי"ע דחב"ע דפנימיות דח"ה נקרא חילוניות דפנימיות דחילונות (והם מלבישים לחלילות דחב"ע דפנימיות וזה החלילות נקרא פנימיות דפנימיות דח"ה) :

גם נודע כי כל הפירה כלולה משלשה כלים חילון וחלמעי ופנימי וממלה כי כל פרטוף כלול משלשים כלים עשרה חו"ך עשרה ועשרה חו"ך עשרה וכללות כולם הם י"ה והם ג' פרטופים מלבישים זה את זה ששה ונקרא נה"י ומג"ה וחכ"ד ופרטוף החילון שהוא הנ"י מלביש לכל פרטוף החג"ת ופרטוף החג"ת מלביש לכל פרטוף החכ"ד והם עבוד יניקה ומוחין וזה בכללות חמנס כל פרטוף משלשה פרטופים כלול מג' פרטופים ע"ד הנזכר וכן עד"ז הולכים ונפרטים מג' שלשה עד כמה חלפי רצבות כנו"ל בהקדמה :

גדרות וביאורים (ה) חו"ה ד' ג' ע"ב ודס"ב ע"א ח"ה י"ד : (ב) חו"ה ד"ו ע"ב ד"ה מעשה : (ג) פירכתי ו"ל דכו"ך כ"ג פירי י"ד פירכתי : (ד) ש"ן לקמן דכ"ה כ"ב חו"ה ע"ב ודח"ב ע"ב :

דכל אחד נוסח תכונה ביה הסוללים או באיזה דת וכו' :
לאו שאין בו מעשה :

עי שנייה לא זה להעלות ולחבר ולכפל ריבוע י"ג
ויריבוע דס"ג העולים שמי שהם יסו"ת דעתיק ומוק'
וא"ה ויק' ואו"ה עם י"ה שהם או"ה שלהם דכל פרטוף
וספירה דפרטוף ו"ק ואב"ע צבחי' ו"ק דמ"ה וב"ן דכל פרטוף
וספירה שבהם ולייחדם ולווגס צבחי' פרטוף חג"ה דכח"צ
דנה"י וחג"ה ובח"צ שלהם ומן הזוג ההוא יומשבו אורות
ובל"ס דמ"ה וב"ן לכונן ולתקן פרטוף החור ופנים דה"ק
ואב"ע דו"ן דכל פרטוף וספ' דפרטוף אב"ע ומוזוג דמוחין
דעו"ג וא"ה ויק' ואו"ה דמ"ה וב"ן דכל פרטוף וספירה דפרטוף
ח"ק ואב"ע יומשבו מוחין דקטנות וגרלות עם נרנ"ה דחור
ופנים דרוח דנ"ח דנרנ"ה (בחול דנפנה) (בשבת דמיה)
דמ"ה וב"ן מלובשים בחובס שהם ג' י"ה וג' א"ה דהיה
בטיקוף כגו"ל שב"ח חול"ס לחג"ה דכח"צ דה' י"ה פרטוף
(בחול בניה) (בשבת חמנה) דהיו' דו"ה בלאו דטיקוף בו מעשה
(ודפנימויה בלאו דלא טיקוף בו מעשה כגון לא החור וכו'וא)
והמלכות דג' קוי חג"ה הגו' עם חלקי המלכות דג' קוי דללמי
המוחין שלהם ובחובס נפשות דנרנ"ה הגו' דמ"ה וב"ן לכח"צ
דה' פרטוף דבניה (בחול דחילומיה דיעקב ורחל) :

רז"ו (ע"ב) וענין יו"ע ימנח ל"ה נחבאר ענינים וכו'ותיהם
בשער המלות ד' ח' ע"ב צננה פנים

זה ענינים בקיור והוא כי מודע כי בחבדים וגבורות יש ג'
בח"ה' ההקבולות נדעת צ' התפשטותם צו"ק שלבי ההקבולות
כללותם ביסוד. והנה הרמ"ה מ"ע הם בשלש בחינות שבהם
ושם"ה לא העשה הם בשלש בחי' של הגבורות באופן זה כי
יש לאופן שחיבים עליהם מיהה מוד' מיהה צ"ד ויש (ב)
שחיבים כדבר ויש שחיבים מיהה בדי שמים והלו הכ' שהם
כרת ומיהה בדי שמים הם בחי' ח' כי הם בדי שמים יהרי
הם ה' מיני מיהה והם בהקבולות ה' גבורות שדעת (ג)
והלאופן שיש בהם מלקות הם בגבורות שדעת התחוקן דהרין
עטרין המ"ל והלאופן שאין בהם מעשה הם בגבורות המתפשטות
בחג"ה' והלאופן היתהקין לעשה הם בגבורות המתפשטות בנה"ה
המתחוקים והתקנים בעשה שבהם המנוגלים שבג"ה' וכל
המלות דרבנן כולם הם ענפי מ"ע דועשית עפ"י הדבר אשר
יגידו לך וגו' ואוהרתם ענפי מלות ל"ה דלא תסור וכל אלו
הענפים שהם המלות דרבנן והקבות ומומרות כולם הם
בהקבולות כללות החו"צ שביסוד דו"ה' כולם נקראים מ"צות
שהם פרטוף יעקב ורחל הנקראים יסוד אכל עיקר מ"ע
ומל"ה הנזכר דועשית ולא תסור הם על זקן מנורה והם
בגופה דו"ן ודוגמת כל בחי' החלו הוא צנוק דו"ה' הכוללה
כי ה' מיהה הם צה' גבורות שדעת והמלקיות הם דעת
התחוקן שלה חמנס הלאופן שאין בהם מעשה שהם בחג"ה'
דו"ה' והיתהקין לעשה שהם בנה"י שלו הנה צנוק' הם מוחלפות
(ד) כי הלאופן שאין בהם מעשה הם בנה"י שלה והיתהקין
לעשה הם בחג"ה' שלה (ה) והמלות דרבנן הם בכללות ה'
גבורות שביסודה דוגמת הו"ה' כמ"ל :

עוד כתב שם על מ"ג צוהר ובהקיות שמי עם י"ה
שם"ה וזכרי עם ו"ה רמ"ח כי זה הענין הוא בהו"ה
הפרטיות דו"ה' כי י"ה שהם המוחין שלו מתלבשים בנה"י
דהימנה והוא בחינת הדם שהוא דין ומתפשטים הוך בש"ה
גידים דו"ה' והרמ"ח מ"ע הם בחבדים המתפשטים בגופה
דו"ה' מו"ה' ולמעשה שהם שני אותיות ו"ה :

עוד כתב הרב ז"ל שם על ענין הנזכר דשמי עם י"ה
שם"ה וזכרי עם ו"ה רמ"ח כי גם ענין זה הוא בהו"ה
הכולל כי שמי עם י"ה הם בחו"ה' הכוללים וזכרי עם ו"ה
הם

דרבנן הם ביסוד דכח"צ שהם ו"ן הקטנים דאו"ה ויסו"ת
ודחו"צ הכוללים דו"ן ובנו"ע יסו"ן להנשך מוחין מוכ' פרטוף
נה"י וחג"ה דאו"ה ויסו"ת שהם י"ה דהיה ונרמזים בחיותיות
מ"ל דמזיה לב' פרטוף עה"י וחג"ה דח"צ הכוללים דו"ן
שהם אותיות ו"ה דמזיה. ומ"ע שהזוגן גרמא הם צב' פרטוף
חג"ה שהם או"ה ויסו"ת דנה"י וחג"ה דאו"ה ויסו"ת
ודחו"צ הכוללים דו"ן ומ"ע שלא הו"ג הם צב' פרטוף (נה"י)
[נה"י] שהם ו"ן הגדולים דנה"י וחג"ה דאו"ה ויסו"ת ודחו"צ
הכוללים דו"ן. ומ"ע דרבנן הם ביסוד דב' פרטוף נה"י
דחג"ה ונה"י שהם יעקב ורחל דאו"ה ויסו"ת ודחו"צ
הכוללים דו"ן וסדר הכוונות הוא להנשך מוחין מוחותו פרטוף
של פרטוף או"ה ויסו"ת לפרטוף שכנגדו דפרטוף חו"צ
הכוללים דו"ן :

פג"ג (ע"ב) הנה מ"ע הם בחי' החסדים וס' א"ל כהוד
וב"ב א"ל מל"ה עם כללות ד' אותיותיהם
והכולל גימטריה עשה. ומל"ה הם צבחי' הגבורות באופן זה
כי כל הלאופן שיש בהם מיהה ב"ר וכרת ומיהה בדי שמים
הם בשורש ה"ג שדעת דו"ה' :

ובר לאו שאין בו מעשה הוא בגבורות המתפשטות עד
החיה וכל לאו היתהקין לעשה הוא בגבורות המתפשטות
מוחיה ולמטה העומקות בחסדים וכל גימטריה והקבות והמורות
דו"ל הם בכללות ה"ג הכוללות ונקבלות ביסוד דו"ה' (צ"ל
היכן (ה) רמזים הלאופן שיש בהם מעשה ומלקות) :

וכן כנגד בחי' הו"ל ב"ה הם ג"כ צנוק' ח"ה' שמתפשטות
צו"ק ונקבלות ביסודה מתולפות ומו"ה' כי החמס
מיהה הם בגבורות שדעתה והמורות והקבות והמורות
הם בגופתיות צו"ק והלאופן שאין בהם מעשה והיתהקין
לעשה הם בגקבלות ביסודה :

ורפיכך נשים חייבות בכל מל"ה חוק וכל השמיה ונזבל
חקוף (ב"ד ע"א) עו"ד יש כונה כי שנו עם
י"ה שם"ה שהם מוחין דחו"צ דו"ה' המתלבשים בנה"י דהיו"ה
ומתפשטים צמוד הדם בשם"ה גידים דו"ה' נמלה כי ע"י
קיום מל"ה גורם התפשטות פנים ואחור דמוחין דהיו"ה
בפרטוף חכ"ד דו"ה' שהם שם"ה גידין ואלו מהחברים החמוריים
דחו"צ הגו' שהם שמי עם הפנים שהם י"ה ומוזוגים וע"י
קיום מל"ה עשה שהזוגן גרמא גורם התפשטות הדעת התחוקן
הפנימי דפרטוף חג"ה' דכל אחד מוח"ד הו"ל סוד חסדים
המכוסים ומ"ע שאין הזוגן גרמא גורם התפשטות דעה התחוקן
הח"ו' דפרטוף נה"י כוד חסדים הננוגלים ברמ"ח חיברים
צ' פרטוף עיבור ויקרה ומוזוגים :

ונשים חייבות במ"ע שאין הזוגן גרמא כי הנוק' נועלת
הארת החסדים הננוגלים מפא"כ שמוכוסים ע"י
ל"ה להפריד הרע מהטוב שבגידים גם לתקן היל"ה להפריד
הרע שבו ולזכרו להחזירו טוב ע"י מ"ע לתקן הטוב הכלית
החוקין גם לתקן היל"ה"ע :

אפשר כי המ"ע ונו"ה' כל כוונתיהם דהיו"ה זוג' או"ה'
והנשכת המוחין במל"ה ויווג ו"ן והתפשטות
החסדים במ"ע הם בפרטוף פרטוף חו"צ דדעה ח"ה' עטרין עיון
לירע באיזה דעה דהיו"ה פרטוף דכח"צ הכוללים או באיזה
דעה דהיו"ה פרטוף דפרטוף ה' פרטופים דכל ח' מוכח"צ
הכוללים או באיזה דעה כו' מדעות דכל ח' מוכח"צ הכוללים
ובן הפרטים כנו"ל. או אפשר שהם בחו"צ דדעה דכל חבר
ואחר שבו תלויה המלוח היל"ה ח"ה' שג"ל באיזה חבר מואצרי
איזה פרטוף דהיו"ה חכ"צ דכל אחד מוכח"צ הכוללים והפרטים
או אפשר כי כל מלוח אינה ח"ה' פרטוף דכל ח' מואצרי
חו"צ דדעה ח"ה' שג"ל וכנו"ל (דהיו"ה פרטוף דפרטוף ה"פ

הנהרות וביאורים (ה) כנר נבחר לשל ע"ב : (ג) הורת הכס דף ס"ה ע"א : (ג) דברי שלום דף ל"ה ע"א ד"ס והרמ"ז : (ד) דברי שלום דף ד"ס
וכרמ"ז : (ה) כאלו כתב רבינו שהחילוף הוא בין הלאופן שאין בהם מעשה לבין קין לעשה ולשלום ב"ה וכן כנגד אחר שהחילוף הוא בין
בגופה דרבנן לבין בלחון והיתהקין. וכו' שם כי כדח"ז ז"ל היה מתקן כוס ח"ק בשעת מלכ"י ז"ל וכמ"ס בהקדמה בשער המלות ולכן כתב רבינו כי הסתירה
[ענין נכד"ס שכתב נ"ע נזה חלל ל"י מה שכתוב לפניו כלא מניח רבינו ג"כ זה אלו צ' הכוונות. ה"ר ב"ה"ס :

ספר נדר שלום

הפרטים שלו והם ו"ה דמלוא (ע"ב) כפי' הא' וגם הם נקרא
בערך ו"ק דאו"ה הגקרה בערכם י"ה והוא"ן בכל פרטיהם
נקרה ו"ה כפי' הב' וזוה יבא הכל על גבון :

ג כתב הרב בע"ח פ"ד משער (ב) קליפת טונה על מ"ש
רו"ל כי הרמ"ח נו"ע הם כנגד רמ"ח איברים ושם"ה
מל"ח כנגד שם"ה גידים כי רמ"ח נו"ע אינם כנגד רמ"ח
איברים ממש אלא כנגד החסדים המתפשטים ברמ"ח איברים
ואין סדר התפשטותם באיברים כסדר חילוק האיברים הגו'
כפי' ראשון דמס' אהלות אלה כסדר התפשטות החסדים
ברמ"ח חיות דק"ש שהם מ"ב ברישא ע"ב בגופה ל' בבטן
מטבורה ולתתא ע"ב ציריבין ושם"ה מל"ח הם כנגד הדם
המתפשט בשם"ה גידים :

כתב עוד כי ארום המ"ע שהזוין גרמא הם כנגד החסדים
המתפשטים בחג"ה וגשים פעורות כי אין חלק ללאה
ורחל בחו"מ החסדים אצל המ"ע שאין הזוין גרמא הם כנגד
החסדים המתפשטים בנה"י וגשים חיות כי יש לרחל
חלק בהם :

נמצא כי ע"י שמירת מלות ל"ח שחייבים עליהם מיתה מד'
מיתות צ"ד או כרת או מיתה בידי שמים יכוין
להעלות מ"ן מחלקי כלים ואורות דרפ"ח דכתב דכ"ד דב"ן דו"א
לכתב דכ"ד דישבו"ת ומאחוריים דכת"ר דכ"ד דב"ן דישבו"ת
לכתב דכ"ד דאו"ה ומאחוריים דכתב דכ"ד דב"ן דאו"ה
לכתב דכ"ד דאו"ה ועתיק ואז מודווגים הגו' וב"ן דכתב
דעתיק וגם המ"ה וב"ן דכתב דאו"ה וממשיכים מוחין ונרנח"
דיחידה דמ"ה וב"ן פה השלום י"ס דב"ן וגם י"ס דמ"ה
לכתב דכ"ד דאו"ה וגם הם מודווגים וממשיכים מוחין ונרנח"
דיחידה דמ"ה וב"ן לכתב דכ"ד דישבאל סבא ופדונה וגם
הם מודווגים וממשיכים מוחין ונרנח" דיחידה דמ"ה וב"ן
לכתב דכ"ד דמ"ה וב"ן דאו"ה ואז נותיחדים ומודווגים וע"י
שמירת מלות ל"ח שאין חיוסב במיתה יכוין לעלות מ"ן מחלקי
אורות וכלים דכ"ד דב"ן דאו"ה לכתב דישבו"ת ולהעלות
מ"ן מאחוריים דכ"ד דב"ן הגו' דישבו"ת לכתב דאו"ה
ולעלות מ"ן מאחוריים דכ"ד דב"ן הגו' דאו"ה לכתב דאו"ה
ועתיק ואז מודווגים דכ"ד דעתיק ו"ה וממשיכים מוחין
ונרנח". דנח"י דמ"ה וב"ן לכתב דאו"ה והם מודווגים
וממשיכים מוחין ונרנח"י דנח"י דמ"ה וב"ן לכתב דישבו"ת
והם מודווגים וממשיכים מוחין ונרנח"י דנח"י דמ"ה וב"ן
לכתב דאו"ה ומתיחדים ומודווגים :

וע"י קיום מ"ע יכוין להעלות מ"ן מחלקי אורות וכלים דב"ן
דו"ק דאו"ה לו"ק דב"ן דישבו"ת ולהעלות מ"ן מאחוריים
דו"ק הגו' דישבו"ת לו"ק דב"ן דאו"ה ולהעלות מ"ן מאחוריים
דו"ק הגו' דאו"ה לו"ק דאו"ה ועתיק ואז מודווגים הו"ק
דעתיק ו"ה וממשיכים מוחין ונרנח"י דג"ר דמ"ה וב"ן לו"ק
דמ"ה וב"ן דאו"ה והם מודווגים וממשיכים מוחין ונרנח"
דג"ר דמ"ה וב"ן לו"ק דמ"ה וב"ן דישבו"ת והם מודווגים
וממשיכים מוחין ונרנח"י דג"ר דמ"ה וב"ן לו"ק דמ"ה וב"ן
דאו"ה ומתיחדים ומודווגים : (ט"ל ע"א) וכעד"י במ"ע ובמל"ת
שהגשים מקיימותם אלה שהם צמ"ה הכוללת דאו"ה שהיא כ"ולה
מכל פרופי האג"י . וכן עד"י במלוא דרצקן אלה שהם ציעקב
ורחל דכל פרופי האג"י . ובמ"ש כל מלוא ומלוא במקומה צע"ה
והרי נחבאר קנת מכללות כוונת מ"ע ומל"ה ובע"ה כ"א
במקומו יתבאר צפרעות צס"ד :

ודנה נודע כי שני מיני זווגים יש באו"ה וכן בכל הפרופים
והם זווג דחילוניותם וזוג דקיימותם וזווג דחילוניותם
להמשיך שפע וזווג חיות לכל העולמות וזווג דקיימותם הוא
דעיבור וניקה לזו"ן בערך הכולל (ג) וזוג דקיימותם הוא
להוליד נשמות חרבות ולחדש הנשמות הישנות וכללות שניהם
נקרא זיווגא שלים וזיווגא דלא שלים כי זוג דפנים נקרה
שלים

הם צו"ן הטללים והוא כי כשארם מקיים מלוא ממלות ל"ח
גורם זוג באו"ה שהם י"ה דהוי"ה הרמוזים בחילוף מ"ל דמלוא
שהם י"ה וכשמקיים מלוא ממלות עשה גורם זוג צו"ן שהם
ו"ה דהוי"ה ודמלוא . והענין הוא כי כללות אבא ויש"ס הוא
הוי"ה דע"ב פנים ואחור וכללות חיתא ופדונה הוא הוי"ה
דס"ג פנים ואחור והנה מן הפנים של שניהם שהם השלם
ראשונות שלהם שהם י"ה נעשו או"ה עילאין ומן האחוריים
שלהם שהם הו"ק שלהם והם אחוריים דע"ב וס"ג שהם
קפ"ד קס"ו העולים כמספר שמי נעשו יסו"ת וכשמקיים
הארם מלוא ממלות ל"ח גורם להעלות ולחבר האחוריים הגו'
דע"ב וס"ג שהם שמי שהם יסו"ת עם (ל"ה ע"א) מקורם
ושורשם העליון שהם או"ה עילאין שהם י"ה שהם הפנים שלהם
ומייתרם ומזווגם והוא שמי עם י"ה שס"ה וע"י קיום מלוא
ממ"ע גורם יחוד וזוג צו"ן :

נמצא לפי פי' הא' כי שמי עם י"ה הם במוחין המתפשטים
בכתב"ד דאו"ה שהם י"ה הרמוזים בחילוף מ"ל
דמלוא כי ע"י קיום ושמירה כל מלוא ממלות ל"ח גורם
להמשיך מוחין ונרנח"י דנח"י לכתב"ד דאו"ה שהם הג' פרופים
הפנימיים דאו"ה ומייתרם ומזווגם וע"י קיום מלוא ממ"ע גורם
להמשיך מוחין ונרנח"י דכ"ר לגופא דאו"ה שהם הו"ק
הרמוזים בוי"ה ממלוא והם השני פרופים החילוניים חג"ה ונה"י
ומייתרם ומזווגם :

וכפי פי' הב' כי שמי עם י"ה הם צ"ב ראשונות בכתב"ד דכללות
האילנות שהם י"ה דהוי"ה הכולל כל האילנות והוא הרמוז
בחילוף מ"ל דמלוא וזכרי עם ו"ה הם צו"ן שהם הו"ק גופא
דכללות האג"י שהם ו"ה דהוי"ה הכולל כל האילנות והם הרמוזים
בו"ה דמלוא והוא כי ע"י קיום ושמירה כל מלוא ממלות ל"ח גורם
להעלות את אחוריים דאו"ה והם בתי' הו"ק שלהם שהם יסו"ת
אל מקורם ושורשם י"ה שהם הפנים שלהם שהם בחינת או"ה
עילאין ולהמשיך מוחין ונרנח"י לג"ר ולו"ק שלהם וליחדם
ולזווגם . וע"י קיום כל מלוא ממלוא עשה גורם להמשיך מוחין
ונרנח"י לג"ר ולו"ק דזו"ן וליחדם ולזווגם . וה"כ ל"ל כי כפי
פירוש הא' השם"ה מל"ת הם בכתב"ד דאו"ה שהם י"ה דהוי"ה
הרמוזים במ"ל דמלוא והרמ"ח מ"ע הם בו"ק דאו"ה שהם ו"ה
דקוי"ה ודמלוא . וכפי פי' השני השם"ה מל"ת הם באו"ה
שהם י"ה והם הם הרמוזים במ"ל דמלוא והרמ"ח מ"ע הם
צו"ן שהם ו"ה והם הם הרמוזים בו"ה דמלוא :

והענין כי שם מלוא הרמוז לד' אותיות הוי"ה שהם הג"ר
והו"ק דכל בחינות הוא שם כולל בין למלות עשה
בין למלוא ל"ח ולכן בכל מלוא גורם יחוד וזוג לג"ר ולו"ק
אמנם הו"ק דאו"ה שהם ו"ה דהוי"ה הפרטיים דאו"ה הרמוזים
בו"ה דמלוא הם בערך י"ה לגבי ו"ה דזו"ן כי כל כללות
או"ה בכל פרטיהם נק' י"ה דכללות בערך הזו"ן הגקרה ו"ה
דכללות בערך או"ה וכן הג"ר דזו"ן שהם י"ה דהוי"ה הפרטיים
דזו"ן הם בערך ו"ה לגבי כתב"ד דאו"ה כי כל כללות הזו"ן
בכל פרטיהם נק' ו"ה דכללות האילנות בערך או"ה הגק' י"ה
דכללות האילנות :

וכזה יוצא הב' פירושים כי שניהם כאחד טובים והענין
כי ע"י קיום (ה) ושמירה מל"ת גורם יחוד וזוג
באו"ה שהם י"ה דכללות והם מ"ל דמלוא כפי' הב' . אמנם
היחוד והזוג הגו' אינו כי אם בכתב"ד שלהם שם י"ה דהוי"ה
הפרטיים שלהם והם מ"ל דמלוא והם נמשכים מוחין לכתב"ד
דאו"ה שהם ו"ה דהוי"ה הפרטיים שלו והם מ"ל דמלוא כפירוש
הא' אמנם הם בערך ו"ה לגבי י"ה דאו"ה ומייתרם ומזווגם .
וע"י קיום מ"ע גורם יחוד וזוג בו"ק דאו"ה שהם ו"ה דהוי"ה
הפרטיים שלהם אמנם הם נק' י"ה בערך הזו"ן כי או"ה
בכל פרטיהם נק' י"ה דכללות והם רמוזים במ"ל דמלוא
ומהו"ק הגו' דאו"ה נמשכים מוחין לו"ק דזו"ן שהם ו"ה דהוי"ה

הגהות וביאורים (ה) מ"ה דף ל"ב ע"ב והק"ה ע"ב : (ג) מונה בער קולור הפי"ש ע"ב : (ב) הו"ה דף ג"א וי"ב דף ו'האור :

שלים עליון דת"ת דו"א וכל ספירה כלולה מי שפולה גימ' ס"ג ועד כחן. הם האורות החומים ועוד יכוין להמשיך המוחין בגילוי ומתפשטים בב' שלשי ה"ה וזנה"ו דו"א שמספרם ל"ז כמספר מילוי ס"ג וס"ג ול"ז גימ' מאה. אח"כ יכוין להמשיך כללות המאה זרקות מו"ה לנזק' שזה שם אדני" והאל"ף בליור יו"י וי' שעל הנו"ן הרי ל"ז וס"ד מספרם מאה כמספר אדני וד"ל אותיות דמילוי מילואו ע"ה כמספר מאה אדנים : **בברלות** ד' משעים שהם יפנה יעול וב' עלימות ותפילין של יד ותש"ר יכוין לתקן כלים פנימיים ומקיפים דחילוניות ופנימיות דחילוניות דד' עולמות אבי"ע ויכוין להפריד מהם הקל"י ע"י שיכוין להמשיך להם מוחין פנימים ומקיפים עם נרנח"י דעולמות וזכמות ע"ס שגאחר ונתקנים במקומם. ואח"כ ע"י ד' חלקי הדיבור של התפלה כידוע יכוין לתקן כלים פנימיים ומקיפים דחילוניות ופנימיות דפנימיות דד' עולמות אבי"ע ולהמשיך להם מוחין פנימים ומקיפים עם נרנח"י פנימי ומקיפים ולכלול ולהעלות עולם בעולם וגם לכלול ולהעלות עממם חילוניות ופנימיות דחילוניות דד' עולמות אבי"ע הנו' כאשר נבחר בסדר התפלה :

עשיה לחבר ה' חמרונה דהוי"ה עם י' דאדני" ע"י ה' חמרונה דהוי"ה בחופן זה הוי"ה ויכוין ה' חמרונה דהוי"ה ושם ב"ן יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה והל"ל אדני" להמשיך הארה גדולה לעשיה כדי לזכך חילוניות חב"ד דעשה ויחזרו למדריגת פנימיות :

י"ד יפנה ועול וזכמותיה יכוין לתקן כללות עולם העשי' כנ"ל וגם יכוין בצרמות לתקן כלים פנימים ומקיפים בין דפנימיות בין דחילוניות דחילוניות נה"י דעשיה ולהפריד מהם הקליפות וזה ע"י שיכוין להמשיך להם מוחין פנימים ומקיפים עם נרנח"י דנפש דעולמות וזכמות לכלים פנימים ומקיפים דפנימיות ודחילוניות דנה"י דעשיה ויפנה לתקן דפנימיות ועול לתקן דחילוניות והנרנח"י פנימי" הם ג' הוי"ה בנקוד נה"י שהוא חיריק קבוק שורק בין ביפנה בין ביטול והוא לתקן או"ס והנרנח"י המקיפים הם אה"ה ג' אה"ה בנקוד הנזכר והוא לתקן או"מ בצרכה בנז' לת ידים או"מ דחילוניות וזכרות אשר ינ"ר או"מ דפנימיות :

בברלות ג' זכרות ראשונות יכוין לתקן חרין ווא"א ויבטו"ת דעשיה ב"ג תיבות דנז"י הם כנגד י"ג ח"ד דחרין דעשיה ויכוין לתקן חרין דעשיה ולהמשיך ממנו הארה גדולה לתקן חת ח"מ דחילוניות נה"י דעשיה וזכמות תיבות דאשר ינ"ר הם כנגד שם מ"ה יו"ד ה"ה והל"ל ה"ה שהוא בחכמה דעשיה שהם או"ה עילאין דעשיה ויכוין לתקן או"ה עילאין ולהמשיך מהם הארה לתקן ח"מ דפנימיות נה"י דעשיה ויסמוך אליו מיד זכרות אלהי נשמה שהוא באימא שהיא (ע"ב) יבטו"ת לחבר או"ה ויכוין בשילוב הוי"ה וההי"ה שהם או"ה דלא מתפרשן לעלמין מספרם מ"ו כמספר תיבות שבזכרות אלהי נשמה. וע"י הח"י זכרות שמתחילין מזכרות הטותן לשכוי יכוין לתקן וו"ן דעשיה והם כנגד ח"י אותיות דעשה לירופי אל"י שהם אל"י אי"ל ל"א לא"י יא"ל יל"א שבכלים חמלעי' דו"ה דעשיה ע"ס דאור ישר וע"ס אור דחור אור חתם בכל ספירה וכנגד ג' כלים ינה"ו כלי חילון חנ"ה כלי חמלעי' חב"ד כלי פנימי ג' מוח"י מוחין דעבור מוחין דיניקה מוחין דגלות ג' נשמות שהם נר"ן דנפש נר"ן דרוח נר"ן דנשמה וכנגד ע' זכיות מקיפים שהם ג' כלים כנ"ל מקיפים ג' מוחין כנ"ל ג' נשמות מקיפים כנזכר והח"י זכרות הנזכר שבו"ן דעשיה הם נתקנים ע"י ח"י זכרות הנזכר ובתחילה יכוין לתקן כלי חילון ואחר כך המוח שלו ואח"כ נר"ן שלו ואח"כ כלי חמלעי' כנזכר ואחר כך כלי הפנימי ואח"כ ע' זכיות מקיפים ע"ס הנזכר. וגם יכוין לתקן בח"י זכרות ע' ספירות דאור ישר ע' ספירות דאור חור דו"ן הנזכר דעשיה שהם כח"ב חנ"ה נה"י בחורף והם כנגד ב' ע"י דשם מע"ט וכנגד ח"י בח"י אלו אשר ביארטם הכלים ביסוד דעשיה :

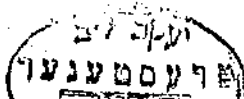
שלים והוא זוג דג"ר שהוא פרלוק הפנימי והוא נק' זוג דח"ה כי או"ה נקרא ג"ר בערך יבטו"ה וזוג דחילוניות נק' דלח שלים והוא זוג דו"ק שהוא פרלוק החילון והוא זוג דיבטו"ת כי יבטו"ת נק' ו"ק בערך או"ה הנקראים ג"ר וכל זוג כלול משניהם שלים ולא שלים כי או"ה עילאין הנקראים בכללות שנים כלולים משניהם כי זוג דג"ר שלהם נקרא שלים וזוג דו"ק שלהם נקרא דלח שלים ושניהם נקרא שלים דפנימיות. וכן הוא דיבטו"ת הנק' בכללות דלח שלים כלולים משניהם זוג דג"ר שלהם נקרא שלים וזוג דו"ק שלהם נקרא דלח שלים ושניהם נקראים בכללות דלח שלי'. והנה מווגו שלים דג"ר דח"ה נמשכי' מוחין דגלות לג"ר דו"ן ומזדווגים זוג שלים להוליה נשמות חדשות דלדיקים ומזווג דלח שלים דו"ק דח"ה נמשכים מוחין דגלות לג"ר דו"ן ומזדווגים לדש הנשמות הישנות. והנה זוג שלים דח"ה נפסק מהחרבן ומזווג דלח שלים דח"ה נמשכים מוחין דגלות לזו"ן ומשי מיני הווגים דיבטו"ת נמשכים מוחין דעבור וניקה לזו"ן וכל אלו הווגים הם באבי"ע דחילוניות ובאבי"ע דפנימיות. גם כל זוג מתרבעת זוגים הנו"ל נחלק לב' זוגים זוג דג"ר וזוג דו"ק שלים ודלח שלים והרי הם ח' זוגים :

והנה הווג העליון דג"ר דג"ר דח"ה הוא שנפסק מהחרבן ומזווג דו"ק דג"ר נמשך מוחין דגלות לג"ר דג"ר דו"ן להוליה נשמות חדשות תחת אשר כבר נכראו ועדיין לא ילאו לעולם ומזווג דג"ר דו"ק דח"ה נמשך מוחין דגלות לג"ר דו"ק דח"ה נמשך מוחין דגלות לג"ר דו"ן לדש הנשמות הישנות ומזווג דו"ק דח"ה נמשך מוחין דגלות לג"ר דו"ק דח"ה נמשך מוחין דגלות לג"ר דו"ן לדש הנשמות הישנות והם מוחין שלמים אלה שנק' דיניקה יען מוחין דעירה נקראים כן. ומשי זוגים דג"ר דיבטו"ת נמשך מוחין דעבור וניקה לג"ר ו"ק דג"ר דו"ק דו"ן ומזווג זה דו"ק דו"ן נמשך הארה ובטפ וזיז והוא בח"י כמות לאו"ה דעשיה להזדווג להמשיך מוחין דעבור לזו"ן דעשיה והם מוחין שלמים אלה שמוחין דעשיה נק' כן ומשי זוגים דו"ק דיבטו"ת והוא בהתלבש בזו"ן נמשך מוחין לג"ר ו"ק דו"ק דו"ן והוא נק' זוג דנקרה ומזה ענמם ולא ע"י זו"ן נמשכים מוחין והם שחר זכיות ועונה לאו"ה דבריאה להזדווג לתח מוחין לזו"ן דבריאה להזדווג להוליד נשמות נולאכים ליערה כי עד מקום שמיניע התפשטות עולמות אור המוחין דג"ר דאילנות שהם או"ה ויבטו"ת ע"י שם יש יכולת להוליד נשמות ולפיכך היה יכולת בזו"ן דבריאה להוליד נשמות אלה שהם דמלאכים לבד לפי שהמוחין שקבלו הם מיבטו"ת עולם הנק' ו"ק דג"ר ולא ע"י זו"ן הנקרא ו"ק גמורים דאילנות :

אבר מווג הילירה ועשיה אינו יולא נשמות לפי שכל קבלתם הוא מהו"ן שהם הו"ק גמורים דאילנות ועד הילירה יש זוג דפ"פ אכל בעשיה הין זוגים אלא אב"א כי העשיה נשאר כך. וידוע משער היחודים ומכמה מקומות מדברי הרב ז"ל כי הווג העליון דג"ר דח"ה נמשך מהחרבן כנ"ל שנשבע הקב"ה ולא אב"א בעיר שהוא זוג דנקודות חכמה עם חכמה היינו באילנות דאבי"ע דאילנות דפנימיות אכל צבי"ע שבו וכל אבי"ע דחילוניות וצבי"ע החחתון מותר כי לא עליהם היחה השבועה כמדע וכל אלו הווגים הם באבי"ע דחילוניות ובאבי"ע דפנימיות : וכתב בשער כ"ח שער העיבורים כי הנשמות יולאת מווג חילוניות ופנימיות דאבי"ע דפנימיות ולא דחילוניות ופנימיות דאבי"ע דחילוניות :

(ס"ח ע"א) **דרוש זה** טובב והולך בפרטי ד' תיקוני התפלה אהת-לאהת בסדר הסדרונות : **בברלות** מאה זכרות יכוין להמשיך מוחין מהזכריה העליונה אימא עילאה לז"ה דהיינו שיכוין להמשיך העיון המתלבשים בנה"י דאימא ומתפשטים בו ספירות דו"ה כח"ב ח"ג ועוד מתפשט עטרם היסוד דאימא

ולירה

ספרות דוק' ומספר תלמי יכוין לו' ומגלגלן להמשיך הארת
הז' שנות הגז' לטוק': גם יכוין בהשכלות הלימוד להמשיך
הארת העינין דז"ח שהם מספר ז' ריבוע מ"ה שמוסר כל
אחד מהם ק"ל והם מספר עשרה הוי"ח דה' חסדים וחמשה
גבורות להמשיכם מהרי עיינין דז"ח לתרי עיינין דרחל טקב"ח
קדישא דז"ח :

לקוטים מפורדים בגולתהי מכתבת יד הקדושה מרן
מלכה זכ"ח מארי זלוק"ל ע"כ כ"י הח"י בשמו

בתהירת דרושי הליית כתב הרב ז"ל כי עלית קטן
הוא כנגד המוחין דשיבור בסימ דז"ח בוי"ק
בסוד הלה כלילין בנ'. והעליות גדול הוא כנגד המוחין גדלות
בסימ דז"ח ב"ס ולכן עלית גימטריא י"פ מ"ה ד"ס דז"ח
גדלות. ובדרוש ה' כתב כי העליות קטן הוא כנגד המוחין
דשיבור והגדול כנגד המוחין דיעקה ולכן לריך ללבוש העליות
קודם ההפילין שהם המוחין דז"ק גדלות :

ע"ב ובסיף הדרוש כתב כי העליות קטן הוא בחלונות
הימיה ובמקום אחר כתב שהוא בעשיה .
והענין הוא כי הוא בחינת המוחין דשיבור שהוא הוא העשיה
אלה שהוא עשיה דיערה הכל הגדול הוא ביערה דגולת
מומס. ובמקום אחר כתב כי ע"י עליות קטן נהקטים פנימות דז"ח
דיערה ומשפטים להם מוחין דשמונת וכתב כי עליות קטן
נראה שגם הוא בחלונות וע"י עליות גדול נהקטים חלונות
נה"י דיערה ומשפטים להם מוחין דשמונת :

איבעיה לילות הם בחינת חוב גבורות מגלגלן שהם
בחינת אור מוקף לטוק' והם בחי' הרוחה שמתן
לה הז"ח בוזג דחיות שהם ז"ן דמ"ה והם נקראים ה' חסדים
בערך ז"ן דב"ן והם בחינת חמשה אותיות המילוי דב"ן
דטוקב"ח. גם ה' קשרים דכל כקף רומזים לחמשה אותיות מילוי
דב"ן וד' הירידים לד' אותיות הפשוטות דב"ן גם ח'
מוטים דכל כקף רומזים לבחינת אותיות דב"ן כי ו"ד דמילוי
היו"ד נהבבים לחות אחת כי הם מספר י' :

ט"ית קטן הוא להמשיך מוחין דקטנות עם גרמ"ח דנפש
לפרטוף החיטון דז"ח דיערה דחב"י דחילונות
דח"י ולפרטוף החיטון דז"ח דיערה דחמשה והכלים דפרטוף
זה הם העשרה לרופים ששים דק"ך לרופי הלחים והעליות
גדול הוא. להמשיך מוחין דגדלות עם גרמ"ח דנח"י לפרטוף
הפנימי דז"ח המ"ל שהוא כשה לרופי שמונה יה"ו. ולהגדיל
גם פרטוף האמלטי דז"ח המ"ל שהוא ששה לרופי שמונה שדי
ולהמשיך לו מוחין עם מוחין דגרמ"ח דרוח ומון הקוה יולחים
ד' לילות שהם ד' מוחין דח"ו דח"ו דח"ו דח"ו דח"ו דח"ו דח"ו
הנז' דטוק' :

יכוין לקיים מ"ע ללבוש עליות מנוולות כהלכתו והיא מ"ע
שהזון גרמ"ח שהיא בחג"ח דפרטופי נה"י וחג"ח דז"ח
ויקיים מ"ע שגמור ועשו להם עליות על כנפי בגדיהם וע"י
כונת הכנה זו או יהיה כח בכונתו בצרכה להעלות מו"ן
ולהמשיך המוחין לזו"ן :

וי"י לבישת עליות קטן יכוין להפריד הקליפות מכלים דפרטופי
נה"י שהם זו"ן ויעקב ורחל דפנימות דחילונות דיערה
דז"ח דחילונות דחב"י דחילונות דחילונות ומכלים דפרטופי
נה"י שהם זו"ן ויעקב ורחל דפנימות דחילונות דשולם
היערה החמחון :

וע"י לבישת עליות גדול יכוין להפריד הקליפות מכלים
דפרטופי נה"י שהם זו"ן ויעקב ורחל דחילונות דחילונות
דיערה דז"ח דחילונות דחב"י דחילונות דחילונות ומכלים
דפרטופי נה"י שהם זו"ן ויעקב ורחל דחילונות דחילונות
דשולם דיערה החמחון :

ע"ב גם יכוין להפריד הקליפות מכלים דפרטופי כחב"ד
חג"ח שהם עתיק וקובב"ח וז"ח וקובב"ח ואו"ח
ויקסו"ת דחילונות דעשיה דעירי חפנין דחילונות דחב"י ע
דחילונות דחילונות :

דאב"ח. והד' שנות האו"ח מלאים ביו"ד ביה"י"ן כהלפין
אלה שה' הוי"ן חסרות והרביעי הוי"ו מלאה בל"ף והם
ח"ו"ב ח"ו"ג דחסדים. והד' שנות האו"ח דיומקן והם ח"ו"ב
ח"ו"ג דגבורות מלוכמים בחו"ג דיסוד דחיות ובחוכם הגרמ"ח
שהם הוי"ו"ה האוטקדות בגרמ"ח. דנפש ובגרמ"ח דרוח
ובגרמ"ח דנח"י ומתפשטים הגר"ן דללמים הנז' הנשמה בחב"ד
והרוח בחג"ח והגפש בנה"י אלה שהגר"ן דנפש מתפשט בחח"ן
בנ"ה דח"י דפרטוף החיטון הגק' נה"י והגר"ן דרוח מתפשט
בחח"ן בנ"ה דח"י דפרטוף חמלטי הגק' חג"ת והגר"ן דנשמה
מתפשט בחח"ן בנ"ה דח"י דפרטוף הפנימי הגק' חב"ד דפרטוף
כחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דחילונות בינה דז"ח והחיה
דללמים הנז' דשיבור יעיקה ומוחין נמשכת ומהשפעה בדרך
אור יב' בפנימות דכל ה"ם דפרטוף הנז' דז"ח זחורת בדרך
אור"ח מתחיל לטילח ויולדת דרך השערות ומהשפעה מלעיל
לחתה ומקפת לכל י"ם דפרטוף הנז' דז"ח (ד"ן ע"א). והגפש
דחיה דשיבור יעיקה מוחין שהם השערות הגק' קולין ומוחין
ושערות יכוין להמשיכם לאור מוקף לרחל וללה ולז"ח ע"ד
הנז"ל בנ"ק והם בחי' הנקיקה הקטן הגק' חיה שהם בחי'
הליות והיחידה דללמים שהם עשר שנות מ"ה בו' נה"ל בע"ק.
ויכוין להמשיך הארת הליות שבזמן שבהמ"ק שהוא ההכלת
והס' ד' בחינת יה"ו שהם מוח חמשה דחיות כשולים ושוררים
עם מוח חסדים דחיות שהם הרבע שנות האו"ח וע"י
נשלמים המוחין הנזכר דחמשה דחיות שהן בהם אלה ל"ה
אוחיות נשלמים לל"ב. ויכוין לחבר וללבב חות פשוטה דיה"ו
עם חות ה' דחס האו"ח וה"פ שיש בו אוחיות יתרות בשמות
האו"ח דחסדים ח"ן קפידה רק שלא יחסר ויולחים האורות
הנז' מעורבים עם הליות שבזמן חיה והוא ד' שנות ח"י
שהם ח"ו"ב ח"ו"ג דמות דבינה דחיות שבהם ל"ב אוחיות
כמספר ל"ב חוטין דליות הלבן כפולים ובאורים עם ד'
שנות ח"י דמות דגבורות דחיות. ויכוין לחבר וללבב חות
באות חות דח"י עם חות דח"ו כנז' ועקריות המוחין שהם ד'
מוחין דחמשה וד' מוחין דבינה שהם ד' שנות יה"ו וד' שנות
ח"י שהם הליות דתכלה ולכן יכוין אותם משולבים כנז'
חות ויה"ו עם חות דח"י ומספרם שנות חיים והם ח"י
המלך ז"ח שהם בחי' המוחין דז"ח ויורדין כל המוחין הנז'
ביסוד העליון דז"ח שהוא בחי' שליש עליון דתפארת דז"ח
וגש"ח"ס עם קב"ו אורות מספר יוסף ומשפטיה ללחה ושאר
האורות שהם ח"ר אורות שנוספרם ליות יכוין להמשיכם
ליסוד דז"ח דהיינו יכוין להמשיך ד' שנות יה"ו וד' שנות
ח"י לנז' כלי היסוד דז"ח כידוע ויכוין להמשיך מוסוד דז"ח
לרחל. גם יכוין שדרך עזרם המוחין הנז' ביסוד דחיות
שהוא עם קב"ח לוקח כל ה' נוד' מוחין הנז' לבוש מוסוד
דחמ"ח והם הרבע שנות קב"ח מספר ליות. גם יכוין
שהמוחין עלומם הם הרבע שנות קס"ה קס"ח קמ"ג קכ"ח
שמספרם יתר"ו ויכוין להמשיך שני שנות קס"ה שהם המוחין
דח"ו"ב שנוספרם שכ"ב עם י"ו אוחיות דד' ח"י"ה פשוטים
דרך הפנים לרישא דיעקב ואלו הם הב' ליות הנשארים
קלויים לפניו. ובחתיור הב' ליות שכלד ימינו מלפניו
לאחוריו ללד שמאלו יכוין להמשיך השני מוחין דח"ו"ג שהם שני
שנות קמ"ג קכ"ח חוץ מאוחיות השורש שכבר נמשכו ליעקב
כמספרם פרי"ו כמספר ה"ג מגלגלן עם ה' אוחיות השורש
והכולל דרך החמור לרישא דרחל. וגם יחזיר כל הד' ליות
לאחוריו ויכוין להמשיך קולח דשערי דח"ח בלחורי רישא דז"ח
ומכה בעורפו ומגלה הארת המוחין דז"ח. וכן יכוין להמשיך
קולח דשערי דז"ח בלחורי רישא דטוקב"ח ומכה בעורפה
ומולח הארת המוחין דילה :

ובהסתכלות גליות יכוין להמשיך הארת וההשכלות
מפנים דחריך לפנים ז"ח גם להמשיך
הארת וההשכלות מפני ז"ח לטוק' ומספר פחיל יכוין להמשיך
עשרה שנות ז"ן שהם אור מקוף ישר הנמשך מהז"ח לעשר

מחפשים דרך הפנים לריבא דיעקב והם בנימטריא וישכ"ב
 לצורך זיווג דרחל ובבואה לפני ליקחת גם וה' קס"א :
בעטיפה יכרוך ב' הלילות הימנית כביד לחרו וישליכם
 לאחוריו דרך כתף שמאלו על דאג הטוק' העומדת
 באחור ושני האחרים ישרו בפנים להוריה על ב' המוחין
 שלוקחת המוקבה באחור והם חו"ג ובחזרתה בפנים גועלת גם
 הפנים האחרים והם חו"ג שורשי קנ"ג קנ"א שחשכו מרחל :
ע"י עלית קטן יכוין לזיווג זיווג ההתחון משני זיווגים דנ"ר
 דיסב"ת והוא זיווג דו"ק דג"ר דיסב"ת הנקרא חילוניות
 דחו"א דליירה דחב"ע דחילוניות דחילוניות ולהמשיך ללס
 דמוחין דשיבור עם נרנח"י דנפש דרוח דפרלוק' החילון דו"ן
 הנקרא עשיה דו"ן שהם נה"י דליירה דחב"ע דחילוניות
 דחיליות ודעשיה דליירה דחחחונה והם ילירופים הששים
 והשבעיים ולהפריד חתות הקליפות מהם :

ומזיווג דפרלופים אלו דו"ן יכוין להמשיך הארס ושפ"ע ומיית
 ומוחין והוא בחי' כסות לפרלופים חילוניים דעתיק
 וטוק' וח"א וקובצא וח"א וישב"ת שהם השבעה עליונות כחב"ד
 חנ"ת דעשיה דחב"ע דחילוניות דחיליות ודעשיה דחחחונה
 והם הלירופים השמוניים והתשיעיים ועשיריים ולהפריד מהם
 חתות הקליפות (ולזיווגם להמשיך מהם מוחין דשיבור עם
 נרנח"י דנפש דנרנח"י דרוח ונפש דנפש לחילוניות נה"י שהוא
 לפרלופים חילוניים דו"ן ויעקב ורחל דעשיה דחב"ע דחילוניות
 דחיליות ודעשיה דחחחונה שהם הלירופים דו"א דו"ב) והפשר
 שזה הזיווג כבר היה ביפנה וטול :

וע"י עלית גדול יכוין לזיווג דנ"ר דג"ר כ"י דיסב"ת
 שהם חילוניות דחו"א דליירה דחב"ע דחילוניות דחילי'
 ולהמשיך ללס דמוחין דיעקה עם הנרנח"י דרוח דרוח לפרלוק'
 חמלעי דו"ן דליירה דחב"ע דחילוניות דחילי' והם ח"י חותיות
 דששה לירופי שם שד"ט ישר וט' חוזר פרלוק' החמלעי דו"א
 ח"י חותיות (ע"ב) דשם אלוה מלא דהה"ן עם פרלוק' החמלעי
 דקובצא ולזיווג פרלופים אלו דו"ן ולהמשיך מהם מוחין דיעקה
 לזו"ן דליירה דחחחונה והם כמו הלירופים הנ"ל דו"ן
 דליירה דחילי' :

ג יכוין לזיווג שני זיווגים דנ"ר ו"ק דו"ק דחו"א הנק'
 פנימיות דחו"א דליירה דחב"ע דחילוניות דחילי' ולהמשיך
 ללס דמוחין דגדלות עם נרנח"י דנח"י דרוח דרוח לפרלוק'
 הפנימי דו"ן דליירה דחב"ע דחילוניות דחילי' וגם להמשיך
 מוחין דפנימי ומקוק' למטטרו"ן בשמת ז"א דליירה דחילוניות
 דליירה שבו חותיות נגד ו"ק דו"א שבו ו' לירופי שד"י שבהם
 ח"י חותיות ט' ישר וט' חוזר נגד בחי חותיות ט' דמטטרו"ן
 זה דחילי' והם ח"י חותיות דששה לירופי שם יח"י פשוט הם
 פרלוק' הפנימי דו"א ופרלוק' הפנימי דטוק' הם ו' לירופים
 מו"ב לירופי שם אלוה המהמלים מלרוק' הנ' עד לירופי הי"ב
 ויכוין לזיווג פרלופים אלו דו"ן ולהמשיך מהם שפע ומוח
 ומנון שהם בחי' פאר וכסות לחו"א דליירה שהם הלירופים
 הרביעיים והחמשיים דשם אלהים שהם בחינת פאר כסות. ויכוין
 לזיווג הפרלופים אלו דחו"א ולהמשיך מהם מוחין לפרלופים
 הפנימיים דו"ן דליירה דחחחונה והם כמו הלירופים הנ"ל
 דו"ן דליירה דחיליות. ויכוין להמשיך הקולא דשערי דח"א
 שהם הד' נינון הנמשכים מאחורי רישה דלייה לאחורי רישה
 דו"א והם מבחינת המקוק' התחתון דבחינת חיה דח"א הנקרא
 לך להסוה בעורף ז"א להחיר במוחין דו"א להוליא הארתם
 לחון ולהמשיך הארתם סביבות דו"א עד החוה עו רישה
 דרחל ולהמשיך הקולא דשערי דו"א הנמשך ממקוק' התחתון
 דחיה דו"א להחיר ברישה דטוק' ד' מוחין חו"ב וחו"ג שהם
 ד' לילות וחחר העטיפה יכוין לחרות ולהשליך השערות דקולא
 דשערי שהיו מוכסין עיני הח"א ועיני חו"א לחחחיהם וע"י
 כן להמשיך הסתכלות עיני הח"א בו"א ועיני דו"א דטוק' .
במזה שכתב ש"ע חפלין דיד מושקין מוחין לחילוניות נה"י
 דבריאה ונראה כי הוא לפרלופים החילוניים
 והחמלעיים

כל עלית מוקוף. הקטן מוקוף דקטנות הגדול מוקוף דגדלות .
 ד' לילות הם מוקוף לנוק' גם הם ד' חותיות מילוי ב"ן
 ה' קשרים חמשה חותיות מילוי ב"ן שנתן לה חו"א ה"ח וד'
 חוירים ד' חותיות הפשוט דקובצא וד' חותיות המילוי הם
 שמונה חוטים דכל כנף ד' חותיות המילוי שנתן לה חו"א
 הם נשמות הלדיקים שהם נר"ן סדרם נשמות רוחות נשמות
 נפש ב"ן רוח מ"ה נשמה ס"ג וכולם דב"ן. עלית בנימטריא
 י"ב מ"ה שבי"ס דו"א כי הוא המקוק' העליון המקוק' לכללות
 הי"ס דו"א וכוין שאין לגופו לנו בו השגה אין לחוש על
 שיעורו שיקוף כל גופו רק שלא יהיה פחות משיעור שיקוף
 ראשו ורובו פנים ואחור ולדדיו :

מלית הוא חור המקוק' הגדול המילין המקוק' לכל כללות
 ז"א והוא נמשך ממקוק' התחתון דח"א קולא דשערי
 דח"א המגיע עד רישה דו"א לילות דח"א ונקרא לין :
ציצית הם ממקוק' התחתון דמוחין דשיבור דו"א אחר
 ביאת מוחין דו"ק דגדלות והגדילו מוחין דשיבור
 קולא דשערי דו"א המגיע עד רישה דקובצא וזה המקוק'
 התחתון דו"א והוא נחון סוף המקוק' העליון ומובלע בו ומרוב
 גדול הארת חור מוקוף העליון אין היכר לחור מוקוף התחתון
 רק מהחזה ולמטה שם כיוס יסוד דחמ"ה ושם נגלים אורות
 הפנימיים והחסיים ושם נגלה יסוד דאב"א ומלכזבים שערות
 שחורות דו"א ונעשים לילות לבנים מוקפים רישה דקובצא
 והם ד' לילות נגד ארבע שמות חה"י מלאים דמות בינה
 דו"ק דגדלות דאיומה כל אחד כולל מוח' חוטים נגד שמונה
 חותיות שכל שם חה"י מלא והם כפולים ושזורים להורות
 על ד' שמות דמות הגבורות שכלולים בנות הבינה כי
 עתה אחר חרבין אין בנו כח להשיג במעשה גלות הלילות
 רק עד מוח בינה דאיומה אבל בזמן הבית היו משיגים
 בקיום מוח לילות עד מוח חממה דחמ"ה שהיא בינה דאב"א והם ד' שמות יה"ו מלאים .
 ואע"פ שאין לנו עתה בהם השגה והינם נעשים על ידינו עם
 כל זה אין חורם ננוע ונוללה תוך מוח בינה דאיומה . והנה
 ד' יה"ו וד' חה"י מלאים עולים כמספר שגו"ת ובעצמם
 דרך יסוד העליון דו"א שהוא עתה נק' ת"ת שנטשה
 מהיסוד בהגדלת חו"א כנודע

ע"י לבשת העלית נשך ונהלה קולא דשערי דח"א
 דרך אחורי ז"א וקולא דשערי דו"א דרך אחורי מוקבה על
 העורף וע"כ מסתכלין ומאזנים ח"א בפני ז"א וז"א בפני מוקבה :

אז היסוד ההוא נעכב לעלמו ממספר שגו"ת ממספר קנ"ו
 אורות לצורך זיווג למה והשאר כמספר לילות נמשכים למטה
 מהחזה לצורך רחל ובעצמם דרך יסוד דאיומה שהיא חיה
 (נ"ג ע"א) דהה"ן כל אחד מהד' מוחין הנז' ולוקח הארת
 חה"י דהה"ן הנזכר שהוא בנימטריא ענ"ק ולפיכך נקראו
 כולם כנפות ועכ"ל בחינת ענמס לא נחבטל שהם ד'
 חה"י ב' דיודין וא' דאלפ"ן וא' דהה"ן שבמוחין דאיומה .
 והנה הם חסיר י"ו חותיות הפשוטות שבהם ישר כוונת
 לילות והנה קנ"ג וקנ"א חסר שמונה י' חותיות שורשם
 מהפשיים דרך אחור לרישה דרחל והם בנימטריא פר"ו כמספר מנלפ"ך וכללות חמשה
 חותיותיהם והכולל ושני קס"א עם שמונה חותיות והשורש
 דשני שמות קמ"ג וקנ"א דרחל וכללות ח' חותיות דשני קס"א

ספר נהר שלום

בנקב שמאל דחוטס דחריך ונושך דרך שמאל דא"ל לטוק דו"א רוחא דחיי ועי"ש כח לכמר רחל להעלות ולהתקשר בצרכי שמאלי דו"א ולקבל הנושין מנקב חוטס שמאלי דחריך אנפין דרך גבורה דחריך ונבורה דו"א לכמר הגו' דטקבא העומדת בצרכי שמאלי גבורה דו"א :

ג' יכיון במספר הפלן חסר ביו"ד שהוא במספר ארבע אה"י מלאים ב' ביודי"ן וא' דאלפ"ין וא' דהסי"ן ומספר תפילין מלא ביודי"ן כמספר ה"הת"ס. גס יכיון צימוד של התפילין י"ה ה"ו ה"ו והוא ליחד הו"א שסס י"ה ולחבר המלכות שהיא ה' החכמה דהו"ה עם הו' דהו"ה שהוא ז"א ועולים כולם למ"ן לחו"ה וחזרה הו"ה שהיא ה' ראשונה להכניס הגנה"י דילה למוחין לרישא דו"א שהוא אוה ו' ומספר האותיות דיחוד הגו' הם ל"ו כמספר מלוי ס"ב שהוא סוד אמא על צדא שסס מוחין דאמא לו"ה. גס יכיון דיחוד באופן אחר י"ה הו"ה הו"ה ליחד הו"א שסס י"ה כמספר ולהעלות ה"ו שסס זו"ן למ"ן לחימא שהיא ה' ראשונה והח"כ אמא שהיא ה' ראשונה מושכת המוחין (ג"א ע"א) לזו"ן שסס י"ה ומספר האותיות דיחוד הגו' מספרם מ"ו כמספר שילוב הו"ה ואה"י. והפסד כי ה"ב היחודים הגזורים ה' הוא כנגד תפילין דרש"י והחד כנגד תפילין דר"ת ובהנחת תפילין של ראש יכיון להחזיר רשימו של המוחין דו"א שעלו בלילה למעלה מרישא דו"ה עתה יכיון להחזירם בחקר רישא דו"א ועי" הכחם הקולה דשערי דחריך המנה בחזרוי טורף דו"א וכנסם בפנימיות דמוחין וכבץ היסוד דאמא לב' ומתגלוס ארבע מוחין וילחיס הארת הד' מוחין עם הד' לבושין וזקוקים מלח דו"א (ב) וילחיס הארת הד' מוחין עם ארבע לבושין וזקוקים מלח דו"א וילחין הארתם לחון כבוד תפילין מוחין למלח דו"א גס יכיון בכ"ה הזכרות שסס כנגד שס האו"ה חלה שיכיון לחומו במילוי יודי"ן והס מוחין דעיבור והס כנגד מקוף דל' שהיא (ג) בחינת ד' שבמוחין והרבע פרשיות הס כנגד שס הו"ה שסס כנגד מוחין דייקה חלה שיכיון אותם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י מלאים הד' שמות יה"ו הס כנגד הד' מוחין עלמם וארבע שמות אה"י הס כנגד הד' לבושין דגה"י דאבה או דאמא כל מוח עם לבשו והס כנגד ארבע האותיות הו"ה כל אות רומז למוח ה' עם לבשו והס כנגד המוחין פנימיים עלמם הנכנסים בתלה תללי דוגלגלה שהס בחינת ה' שבמוחין וארבעה בחיס הס כנגד שס אה"י ויכיון לחומו במילוי יודין כמסר והס כנגד מוחין דגדלות הקרא עיבור ב' של המוחין והס כנגד הארת המוחין היולחיס ומקיפים מתוך למלח דו"א והיא בחינת ו' של המוחין. וכל אלו השלשה בחינות רביעות חמישית ששית שסס בחי' מקוף דל' שטי"ג רישא דו"א והמוחין פנימיים שבהן רישא דו"א והמוחין מקיפים שמוחין מלח דו"א כל אלו השלשה הארות מוקבלים וילחיס ונעשים בחינת תפילין מוחין למלח דו"א וכנגדם הס השלשה שמות אה"י הו"ה הו"ה אה"י שכולם הם מוחין במלח דו"א וכל אלו הם מוחין דיססו"ת והס מוחין דעיבור וייקה ומוחין דמוחין שהס דגדלות הנכנסים בחב"ד דבינה דו"א זהו בתפילין דרש"י. הכל תפילין דר"ת יכיון אה"י שהוא עיבור א' כמסר דרש"י והייקה שהוא הו"ה יכיון ארבע שמות שלימים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שסס המוחין מלובשים בארבע שמות אה"י קס"א קס"א קמ"ג קמ"ג חלה שיכיון בין במוחין בין בלושין ההי"ן באמלע והו' דהו"ה והו"ד דאה"י לבסוף ויקדים שס ב"ן וקל"ה שסס מוח הנבחרות עם לבשו למ"ה וקמ"ג שסס מוח החסדים עם לבשו והעיבור השני הוא כמסר דרש"י. והלו הס מוחין דאו"א עילאין הנכנסים בחב"ד בחכמה דו"א וכללות שלשה שמות הגו' שסס אה"י הו"ה אה"י הס גימטריא חייס שסס חיי האלך ז"א ויחברנו למספר יב"ק דתש"ו

והאמלעיים דו"ן דבריאח חבל ממה שאנו רואים שע"י התפילין דיד וכן דראש נמשכן מוחין דעיבור וייקה וגדלות מוכרח כי הוא לשלשה הפרלופים חילון ואמלעי ופנימי דו"ן דבריאח ודו"ן דאילנות ע"י תפילין דראש וכולס נק' חילוניות דחילוניות וכנגדס נ' כלים בפנימיות דזה החילוניות נמלח כי ע"י מלות עליה קטן נמשכים מוחין דעיבור ייקה וגדלות לג' פרלופים חילון ואמלעי ופנימי דפנימיות דחילוניות דו"ן דליירה וע"י מלות עליה גדול נמשכים מוחין דעיבור וייקה וגדלות לשלשה פרלופים חילון ואמלעי ופנימי דחילוניות דחילוניות דו"ן דליירה וכן עד"י ציפנה ויטול בחילוניות ופנימיות דחילוניות דו"ן דעשיה :

וע"י הקרבנות נחקקים ונמשכים מוחין פנימיים ומקיפים לשלשה כלים דחילוניות דפנימיות דעשיה וכן בזמירות לזירה וכילור לבריאה. וע"י הק"ש (ג"ד ע"א) נחקקים ונמשכים מוחין פנימיים ומקיפים לשלשה כלים דפנימיות דפנימיות דעשיה וליירה ושלשה כלים דפנימיות דפנימיות דפנימיות דחילוניות דבריאח ומוחין דו"ק דגדלות דאמא לזו"ן דפנימיות דפנימיות דלז"א ומוחין שלמים פנימיים מויווג דכלים החילוניות דאו"א לחב"ד דו"ן דחילוניות דפנימיות דלז"א ומוחין שלמים פנימיים מויווג דכלים פנימיים לכל הפרלופ דו"ן דפנימיות דחילוניות דאילנות :

ג' ע"ב) כונת התפילין דיד דרש"י ור"ת

בהנחת תפילין של יד יכיון להעלות נקודת הכתר דרחל מהבריאח ולקשרה בצרכי שמאלי גבורה דו"א דלז"א ולהמשיך לה רשימו של המוחין שלה העומדים בלבו דו"א והס שמות אה"י הו"ה ודמות מלח שנספרס פשוטים יב"ק כמספר הו"ה חלחיס והס אה"י כנגד כ"א הזכרות והס מוחין דעיבור ה' והויו"ת כנגד ד' פרשיות והס מוחין דייקה והדעות כנגד הבית והס מוחין דגדלות. ודר"ת יכיון השמות המוכר חלה שהויו"ת יכיון חומוס בסדר יה"ו. חלה שתפילין דרש"י הס מוחין דבינות דיססו"ת מלובשים בנה"י דבינה דו"א ומכשבים לזקבא. ודר"ת הס מוחין דאו"א עילאין מלובשים בנה"י דחכמה דו"א ומשכים לזקבא וכל אלו המוחין דעיבור וייקה וגדלות הס כולם דגדלות חלה שתפילין דרש"י שסס מוחין דחימא נמשכים בנקודת הכתר דפרלופ בינה דטוק ודר"ת שסס מוחין דאבה נמשכים בנקודת הכתר דפרלופ חכמה דטוק ויכיון להמשיך פרקין החאין של המוחין דחב"ב של או"ה מלובשים בפרקין החאין דנ"ה שלהם וכנגדם הס ד' פרשיות כי החב"ב דחימא הם משמשין לחו"ג לערך החו"ב דאבה ואלו הד' מוחין מלובשים בכלים דגלגל והוד דו"א שסס חרי פלגי גופא והס נקראים כלי א' והס סוד הבית תפילין של יד והס עלמם משמשין לרישא דטוק שהיא שס אדנות ולכן נקרא הבית אדנות ולא הו"ה (ה) :

ג' יכיון להמשיך ה"ג שסס סוד דעת ק"ל שסס חמשה הויו"ה סוד חמשה האותיות מלפ"ך מלובשים בכלים דיבוד דו"ה העומד בין ב' בחפין דזקבא וזקוקשרו הו"ד של התפילין עם הבית יכיון להעלות הדעת ק"ל הגו' דזקבא עם הלבוב דיבוד דו"א ולחברו עם המוחין דחב"ב שסס הבית של הש"י העומד ברישא דזקבא. וגס יכיון לקשרא שכיחא עם בעלה שסס סוד שילוב הו"ה והדעות ולהמשיך להס ש"ע נהרין שסס מספר ב' ח"ל מלאים כמספר דעו"ה. גס יכיון להמשיך רוחא דחיי שהוא ו"ד דמילוי יו"ד דס"ג דחוטס דא"ל שבפנימיות החוטס יס שס ס"ג כמספר חוטס והב' ההי"ן הס שני נקבי החוטס והואו הוא הכותל המפסיק ביניהם ויוד פשוטה הוא בנקב ימין ומשך דרך זרוע ימין לו"א והוא י" דל"ה דמילוי הו"ה שמספרם י' ולורה ה' הוא רוחא דחיי

הגהות וביאורים (א) ע"ה שער נחת כמותן פ"ב : (ב) וילחיס סלחם כי עד דו"א כו"י ובר : (ג) נחיי ד' עיין שסס ס"ז מנה ו' נחיי ג' כמסר ו' מקיפים וכו' מ"ה חן נחיי ד' ו' :

מתוקנים ואלו עולים לעשר שרשים שלהם שבמלכות דעקודים ומשם לנה"י דעקודים ומשם לחג"ט ומשם לחב"ד ומשם לשרשי הנקודות שבפנימיות החזה דח"ק ע"ג הפרסא ואלו מתעוררים חלקי ענת"א דמ"ה וכן דפנימיות דח"ק וכולים עם חלקי נח"ה דע"ב וע"ג דפנימיות למ"ן לטעמים דע"ב וע"ג דפנימיות ואלו נודווגים ע"ב וע"ג ומולאים נהגולת חלקי חילוניות ענת"א דמ"ה ומעניים (ס"ד ע"ב) חוזרים ללח"ה חלקי חילוניות ענת"א דב"ן עם השלים חלקיו וגם נקודות דמ"ג ומתחברים אורות דמ"ה עם אורות דב"ן ונקודות דמ"ג ויורדים דרך לח"פ ומתגלים מטיבור לח"ק ולמטה ומודווגים מ"ה וב"ן והמובחר שבהם ניחנים מוחין לעמיק וטק' ומודווגים המ"ה וב"ן דעמיק ומצרכים המובחר שבגשאר וניחנים מוחין לח"א וטק' ומודווגים מ"ה וב"ן דח"ה ומצרכים המובחר שבגשאר וניחנים מוחין לחו"א ומודווגים מ"ה וב"ן דחו"א ומצרכים המובחר שבגשאר וניחנים מוחין ליסודות :

ק"ש דשררית דשבת

יבין להמשך לו"א מוחין אלו דיניקס מצחי' ג' פרלופים פנימיים דו"ק דחו"א הנק' אבה דבורא ומצחי' דו"ק דו"ק דחו"א הנק' אימא. טוק' ימשך מוחין דיניקס לעקב וכתל. במלת **שמע ישראל** יכוין לעורר זיווג ג"ר דו"ק דחו"א **יאדהויה** ולהמשך כתרים וג' קוים דחח"ן בג"ה דח"י דפרלופי נה"י וחג"ט דה' פרלופים דנה"י ודחג"ט דחב"ד ודחב"ד דכתר דחו"א עילאין ודשני פרלופי נה"י וחג"ט דחכמה מוחא סתימאה דח"א עם כתרים וג' קוין חח"ן בג"ה דח"י דל"ז ול"מ דלמי המוחין דג"ר שבהם זב"ה דח"י נה"י וחג"ט שבהם מלובשים י"ג הדין וי"ג וי"ן די"ג היות מוקדוה בטיקוד הידוע די"ס סהם נכסות ורוחות דחיות וגשמות ורוחות דנרנח"י דנרנח"י דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דחיה ודג"ר דיחידה ועליהם מקיפים י"ג הדין' אחרונות וי"ג יודי"ן די"ג אח"ה מוקדוה בטיקוד הדין' עם כל חלקי כלים ואורות ומוחין ונרנח"י דמ"ה וב"ן דחלקי אריך ועמיק וח"ק דחב"ע המלובשים בהם דפנימיות וחילוניות דפנימיות דבריאה דחיליות וחילוניות ופנימיות דפנימיות וחילוניות דח"א דחיליות לכתרים ולחח"ן בג"ה דח"י דפרלופי נה"י וחג"ט דה' פרלופים דכל פרלופ מה' פרלופי מ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דחכמה דפנימיות וחילוניות דפנימיות דבריאה דחיליות ודחכמה דחילוניות ופנימיות דחיליות ופנימיות דח"א דחיליות דו"א ולכתרים וחח"ן בג"ה דח"י דפרלופי נה"י וחג"ט דה' פרלופי נה"י וחג"ט דחכמה מוחא סתימאה דכתר דח"א דח"א דו"א : **יבין** להמשך מוחין דע"ב קס"א ע"ג דחב"ד דחכמה סתימאה עילאה שהם דח"א עילאין דח"א ע"ב לחב"א וקס"א לחמ"א וע"ב לרעות דחו"א עילאין ס' חלפיו ס' אחד ח"א ד' כו' העומדת בהיכל אהבה דאב"א ס' חו"א עילאין דבריאה דחיליות להמשך לנוק' מתכמה דחיליות עילאה להעלות הנוק' כו' להעלות המוחין וג"ר דנרנח"י דחיה דמ"ה וב"ן דחכמה ודג"ר דיחידה דכתר דו"ן עם גשמות יסוד דפרלופי חכמה דח"א שבינה דפרלופי חכמה דו"א עם שרשי ג"ר דגשמה ומיה דחיה שלו לעורר ולהעלות מחלקי בירורי פרלופי חכמה דח"א מ"ד לחב"א ומ"ן לחמ"א וח"א מעוררים ומעלים מ"ד ומ"ן לחכמה דח"א :

ג"ה ע"ב וראיתי מ"ש מעכ"ה על יקוד שם אדנ"ה וקריאתו אס הוא בחטף פתח לו בשב"א לבד ושמתו שכן מנהג האשקנזים וכן כתב הרב מג"א ז"ל בסומן ס' אמנס ראיתי בספר יסוד הטיקוד בסומן ל"ג ובסומן ל"ג שטמד על הענין הזה והביא דברי כל המדברים בענין זה ופלפל בהם והטעה עי האמת והגטן לקרותו

דהיינו חסד קדמון ואב"ע דעסיה וילירה דפנימיות דבריאה דבריאה דחילוניות ודפנימיות דבריאה דח"א (ע"ב) ובאחד להמשך נרנ"ח דח"י דגשמה דהיינו אב"ע דח"ק ואב"ע דפנימיות דבריאה דגשמות דנה"י דגשמה דהיינו בריאה דח"ק ואב"ע דחילוניות דבריאה דח"א וג"ר דח"י דגשמה דהיינו עסיה וילירה דחש להמשך כ"ר דח"י דגשמה דהיינו עסיה וילירה דח"ק לחב"ע דחילוניות דבריאה דחיליות וגשמות דח"י דגשמה דהיינו בריאה דח"ק ואב"ע דפנימיות דבריאה דח"א ובחורה להמשך חיות דח"י דגשמה דהיינו חיליות דח"ק ואב"ע דפנימיות דבריאה דח"א ובק"ש דיומר דשבת בישראל להמשך כ"ר דנפש דנרנח"י דחיה דהיינו ח"ק ואב"ע דעסיה וילירה דעסיה דח"א :

ובארה כ"ר דנה"י דנפש דנרנח"י דחיה דהיינו עסיה וילירה דח"ק ואב"ע דעסיה דחיליות ובעמודה דלח"ה נח"י דח"י דנפש דנרנח"י דחיה דהיינו ח"ק ואב"ע דח"ק ואב"ע דעסיה דחיליות וח"ק ואב"ע דח"ק ואב"ע דעסיה דחיליות דחב"א :

ס"ה ע"א עיקר הק"ש היא לברוס זיווג דפנימיות דחו"א לכיך היא מ"ע דאורייתא שהיא

בחב"ד וחג"ה . משא"כ בחפילה שהיא (ה) מ"ע דרבנן שהיא בנה"י והיא ללוך זיווג זו"ן והזיווג ההוא דחו"א הנעשה בעת הק"ש נמשך מוחין לזו"ן ויש להט הארה יותר ממה שנעשה בחפילה ולריכים הזו"ן להעלות מ"ד ומ"ן לחו"א ללוך זיווג ההוא ולריך לתקן ח"ה הזו"ן שיהיו ראויים להעלות המ"ד והמ"ן ללוך הזיווג העליון ההוא ולהיותו זיווג נעלם יעלו מאל דין בנ"ו הח לעוררו בהיותו בחליות כי חס בהיותו עדין בעולם דבריאה ובהיותו זכ"ל אהבה סוד החיבוק ועם עומדין חס' מלכות דח"ק רחל עם כלים פנימיים אמנטיים וחילוניים של המוחין של היום שעבר דעמיק ואריך וח"א זו"ן דב"ע דחיליות שירדו בלילה לב"ע לברר מהכלים ומרפ"ה חו"א של המלכים עלו עם כל הביוררים מועלים לעולם בקרבנות ומימות ויולר זכ"ל טולם הם מתחלקים קלם ועולים ונתקנים יותר ועתה בשמע עולים מהם מקלח הנוגעים לכחי' הו"ק דגלות ולמוחין דחח"ר והשאר המתחיים למוחין דפניס טולים במלת בהבה בעניודה זבעלחם אל זו"ן דחיליות נקטים יותר ואלו היו"ן מתעוררים ומצרכים מנוה שבשאר מכלים דחח"ר דח"א ויסכו"ט שדרי"ן לא הוצרכו שנפלו במיתח המלכים במוקס זו"ן אחורי חו"א עד חזה דו"א ו אחורי יסכו"ט במוקס הנוק' מחזה דו"א עד סוף הא"ל' ובמוקס נחונים שרית האורות של המלכים חותם המדרגות העליונות של האורות בלא יתרו עם הכלים לב"ע וכפי שיעור הביוררים העולים מב"ע כך נצרכים ועולים מאחוריים וח"א שהם אוחס החלקים שבהם מלובשים חלקי האורות העליונות של אלו הביוררים של הכלים והרפ"ה דחירות שנצרכו היום ועלו מב"ע כפי זכות הזמן וכח המכוין וכסוה ועולם כונתו כך ריבוי או מיעוט הביוררים שעולים מב"ע ובערכם מתבררים ג"כ מהאחוריים ההם דחו"א ויסכו"ט ועולים עם חלקי האורות שבחוסם הראויים לצירורים אלו דמלכים שעלו ואלו בחוסם ככללים ועולים גם הצרכים דחח"ן בג"ה דמלכים אלו שעלו ומתחברים עם אורותיהם ועולים אחוריים הנזכר למקומם ואלו מתעוררים חו"א ומצרכים ממה שבשאר מאחורי נה"י דאריך שדרי"ן לא הוצרכו שנפלו במיתח המלכים עד מוקס סיוס כל הח"ת דחיליות ובמוקס נחונים אורות דח"ס דמלכים ואלו בחוסם עולים וכללים הביוררים דח"ס דמלכים אלו שעלו ומתחברים עם אורותיהם ועולים אחורי הנה"י הנזכר למקומם ובעד"ז מא"א לעמיק כי כל ס' נקודות לריכים חיקון פי כולם ילאו חסרים וכלתי

דמ"ה וב"ן דו"ן דפנימיות דאבי"ע דפנימיות דאלילות :
 (ע"ב) ג] יכוין לזווג או"א הנו"ל כנו"ל בכלים דאחור
 דחכמה שלהם דכלים האמלעיים להוליא המוחין
 דחזרה דמנחה כנו"ל ולהמשיך הו"ק שלהם לחב"ד וחג"ת
 דחכמה דכלים האמלעיים דו"ן כנו"ל וכן עד"ו בפנימיות
 דאבי"ע דחילוניות דאלילות עד"ו הנו"ל בשחרית אלא שהוא
 בכלים האמלעיים שלהם : (ואחר בשכמל"ו אחר שהמשיך עד"ו
 קס"א עד"ו כה"א אלהינו ה' לאו"א דפנימיו דפנימיו דפנימיו
 דחילוניו דאבי"ע דבריאה עקה יכוין להעלות פנימיו דאבי"ע
 דפנימיו דילירה ועשיה עם זו"ן דפנימיו דאבי"ע דפנימיו
 דבריאה למ"ן לאו"א דפנימיו דפנימיו דבריאה ולזווגם
 ולהמשיך ללמי מוחין דגדלות פו"מ עם נרנח"ו דנרנח"ו דמ"ה
 וב"ן לזו"ן דפנימיו דפנימיו דבריאה וגם ללמי המוחין
 דגדלות פו"מ עם נרנח"ו דנרנח"ו דמ"ה וב"ן לכל פרטוף
 דפנימיו דפנימיו דילירה ועשיה. גם יכוין להעלות זו"ן
 דפנימיו דאבי"ע דחילוניו דבריאה למ"ן לאו"א דפנימיו
 דחילוניו ולזווגם ולהמשיך ללמי המוחין דגדלות פו"מ עם
 נרנח"ו דנרנח"ו דמ"ה וב"ן לזו"ן דפנימיו דחילוניו דבריאה.
 ובזים ר"ח וכו'. עכ"ל ממה ששלח מורינו הרב שר שלום
 זללה"ה בטי"ח חוגס יע"א) :

ב"ו ראש חדש יכוין כל כנו"ל ועוד יכוין לזווג יסו"ת
 דפנימיו דאבי"ע דפנימיו דאלילות בכלים דאחור
 דחב"ד דכתר דמ"ה וב"ן שלהם ולהמשיך השני ללמים הנו"
 דמוחין דלחם דמוסף ולהלביש בו' כנו"ל ולהמשיך הו"ק מללם
 דאימא לחב"ד וחג"ת דחב"ד דכתר דאחור דכתר דבינה
 בכלים הפנימיים דבינה הכולל דו"ן. גם יכוין לזווג יסו"ת
 הנו"ל בכלים דאחור דכתר דכתר להמשיך המוחין דחזרה
 דמוסף בו' כנו"ל ולהמשיך מללם דאימא הו"ק לחב"ד וחג"ת
 דכתר דכתר דבינה דכלים הפנימיים דבינה הכולל דו"ן. וכן
 עד"ו יכוין בק"ש דשחרית דשבת לזווג או"א עילאין כנה"י
 וחג"ת וחב"ד וכתר שלהם ולהמשיך הו"ק דללם דמוחין
 דאימא דלחם וחזרה דשחרית מנה"י וחג"ת וילחש וחזרה
 דמוסף מחב"ד וכתר ודלחש וחזרה דמנחה מנה"י וחג"ת
 דיקנא דמוחא סמימאה ומונה"י דגולגלחא דא"א עד"ו הנו"ל :
והנה נודע הוא כי הכלים האמלעיים הנחקקים במנחה דכל
 יום אע"פ שהם כלולים מהכל הם צברך החג"ת
 שהם הו"ק שהם נרנח"ו דרוח צברך הכ"ד שעות ולפיכך אין
 מוסף במנחה שהוא הכתר נרנח"ו דימורה אלא בשחרית שהוא
 בכלים הפנימיים שהם בחי' חב"ד נרנח"ו דחיה וגשמה
 ועליהם יבואו מוחין דכתר נרנח"ו דיחידה במוסף ואין לריך
 לכזן בק"ש דשחרית דראש חדש להמשיך הו"ק דמוחין דחב"ד
 דכתר ודכתר דכתר בכלים האמלעיים רק הו"ק דמוחין
 דבינה ודחכמה כסדר שאר הימים כנו"ל ולפיכך ראוי להניח
 הפילין במנחה דיום ראש חדש כשאר כל הימים כי אין חילוק
 ביניהם שאין המוחין דכתר מחפשטים בכלים האמלעיים
 כי כל עלמם הם בצמיגה ו"ק דכללות היום כנו"ל אצל
 קודם מנחה נראה שאין להניח לפי שעדיין הרשימו
 דמוחין דכתר קיים זהו מקלה הטעם הפשוט שאיני מניח
 באמלע היום דר"ח ומניח במנחה :

(ט"ל ע"ב) **וידוע** כי צירוד ותיקון חילוניות ופנימיות
 דחילוניות הוא ע"י מלות מעשיות
 וצרכותיהם וצירוד ותיקון חילוניות ופנימיו דפנימיו הוא
 על ידי מלות החלוי' דצירוד וצרכותיהם :

והנה צבקר קודם התפלה לריך להפריד הקליפו' מחילוניו'
 ופנימיו' דחילוניו' דאבי"ע שנתחחוז בהם בהסתלקו'
 המוחין מהם בלילה והוא באופן זה כי ע"י נעיל' ידים יכוין
 להפריד הקליפו' מכלים דנה"י דחילוניות דחילוניות דעשיה
 ואח"כ ע"י הצרכה יכוין להמשיך בהם מוחין מזווג דמיות
 העולמות

עילאין בחזרה לפרטופי חג"ת דחכמות דו"ן וב' ללמי המו'
 דחב"ד דאו"א עילאין בלחם דמוסף לפרטוף חב"ד דחכמות
 דו"ן וב' ללמי המוחין דכרתים דאו"א עילאין בחזרה דמוסף
 לפרטופי הכרתים דחכמות דו"ן. ושני ללמי המוחין דנה"י
 דמוחא סמימאה דא"א (בלחם דמנחה וב' ללמי המוחין
 דחג"ת דמ"ס דא"א סכ"י) ובהם כלולים נה"י דגולגלחא
 דא"א בחזרה דמנחה לפרטופי נה"י וחג"ת דכתר דו"ן :
וידוע כי מ"ש הרב ז"ל בדרוש הב' דסדר הפלח שחרית
 כי בק"ש נמשך מזווג כלים הפנימיים דאו"א מוחין
 פנימים דשני ללמים שלמים דאבא ודאימא ומהפשטים בכל
 גופא דו"ן ואח"כ נני' ע"א) בעמידה נמשכים לזו"ן מוחין
 מקיפים הנק' הפלין מזווג כלי המקיף דאו"א והם המקיפים
 הכתובים בדרושי ראש השנה כל זה מדבר בפנימיות דחילוניות
 שהוא חיליות דאבי"ע דחילוניות דאלילות. ומה שכחב' בדרוש
 הרביעי מדרושי העמידה כי בק"ש נמשך מזווג כלים החילוני'
 דנה"י דאו"א מוחין פנימיים דשני ללמי או"א לחב"ד דו"ן
 ובעמידה נמשך מזווג כלים האמלעיים דאו"א מוחין מקיפים
 לחב"ד דו"ן והמוחין הפנימיים מתפשטים בכל גופא כל זה
 מדבר בחילוניות דפנימיות שהוא ב"ע דאבי"ע דפנימיות
 דאלילות. ודרוש השני דרושי הק"ש הוא בפנימיות דפנימיות
 שהוא חיליות דאבי"ע דפנימיות דאלילות. נמלא כי תיקון
 המלות מעשיות הנו"ל הניע תיקונם עד האלילות שהוא
 התפילין דראש כנו"ל ואח"כ ע"י הדיבור החליל התיקון
 תלמעלה יוחר. והענין בקיצור גדול כי ע"י הקרבנות נמשך
 נרנח"ו דפסל למל' דא"ק ונרנח"ו דפסל ורוח לאלי' ונרנח"ו
 דנר"ן לבריאה ונרנח"ו דנרנח"ו לילירה ונרנח"ו דנרנח"ו
 לעשיה. וכעד"ו בזמירות להמשיך נרנח"ו דרוח לז"א דא"ק
 ונר"ן לאלילות ונרנח"ו לבריאה ונרנח"ו לילירה. וכן ביוצר
 נשמה ליסו"ת דא"ק ונרנח"ו לאלילות ונרנח"ו לבריאה. וכן
 בעמידה חיה לאו"א דא"ק ונרנח"ו לאלילות וזה בכללות וכן
 הוא צפרכי פרטוף וכן צמקיפים כסדר מה שהיה בעקודים :
נהזור לענין הק"ש לפרט הנוגע לענינו אע"פ שיש בו
 פרטים רבים שהיה ראוי לבארם ויהבארו במקום
 אחר בע"ה הנה בק"ש דהפלת שחרית דחול לריך לכזן לזווג
 או"א דפנימיות דפנימיות דאלילות בכלים דאחור דבינה
 דכלים הפנימיים דמ"ה וב"ן שלהם ולהוליא השני ללמים הנו"
 דמוחין דלחם דשחרית להלבישם במקום הראוי להם כנו"
 במ"א ולהמשיך מללם דאימא הו"ק שלהם לחב"ד וחג"ת
 דאחור דפריץ בינה דכלים הפנימיים דבינה הכולל דו"ן וגם
 לזווגם בכלים דאחור דחכמה דכלים הפנימיים דמ"ה וב"ן
 ולהוליא השני ללמים הנוגד דמוחין דחזרה דשחרית להלבישם
 במקום הראוי להם ולהמשיך מללם דאימא הו"ק שבו לחב"ד
 וחג"ת דאחור דפרטוף חכמה דכלים הפנימיים דבינה הכולל
 דו"ן. גם יכוין לזווג או"א דחילוניות (א) דאבי"ע דפנימיות
 דאלילות בכלים החילוניים דכלים הפנימיים שלהם ולהוליא
 השני ללמים להלבישם במקום הראוי להם ולהמשיך כולם
 לחב"ד דאחור דפרטוף בינה דו"ן דחילוניות דאבי"ע
 דפנימיות דאלי' דכלים הפנימיים דו"ן :

ג יכוין לזווג או"א (ב) דפנימיות דאבי"ע דחילוניות
 דאלילות בכלים הפנימיים דפנימיות שלהם ולהוליא
 שני ללמים ולהלבישם במקום הראוי להם ולהמשיך כולם
 לחב"ד וחג"ת ונה"י דאחור דפרטופי בינה דו"ן דפנימיות
 דחילוניות דאלילות דכלים הפנימיים דו"ן :

ג יכוין לזווג או"א דפנימיות (ג) דפנימיות דאלי' בכלים
 דאחור דבינה דכלים האמלעיים דמ"ה וב"ן שלהם
 ולהוליא השני ללמים הנו"ל דמוחין דלחם דמנחה ולהלבישם
 במקום הראוי להם ולהמשיך מללם דאימא הו"ק לחב"ד
 וחג"ת דאחור דפרטוף בינה דכלים האמלעיים דבינה הכולל

ספר נח שלום

העולמות עם גפס רוח כפונה היה יחידה דגפס :
והוא כך יפנה ויעשה לרכיו ויכוין להפריד הקליפות מכלים
 דגה"י דפיניות דחוליות דעשיה. והח"כ יכוין ע"י
 הצרכה להמשיך בהם מוחין מחוג הגמנות עם נרנח"י דגפס :
 (ע"פ ע"א) **ס"ד** הנטייה הגה אר"ה הם סוד הידים
 העליונים כי הם מלבישים ידי אר"ה
 ור"ה סוד הרגלים כנודע וכשאלו נשאים הידים לנטייה הגו
 מכונים שקין (ע"ב) היו"ד משפעה ב"ה שהם אר"ה והו
 נעל לר"ה לנטייה ומה שמקבלים נותנים לרגלים לנטייה לז"ן
 שיקבלו ההנחיה שזרד מן הידים העליונים כי עיקר המים
 הם לאר"ה ונקראים מים עליונים ומים המחתומים שהם זר"ן
 נוקבלים הנחיה והם עשה כן יתקשר ויתפשט שיזכה לחבר
 סוד סוד ו"ך עם ה'. ודע שכל אות מהם כוללת כל השם
 נמלה עד' אותיות השם הם ד' היות שכן עולה נטייה לכך
 לריך רביעיה מים שרמוז לאות א' הכוללת כל השם והם
 חסר מרביעיה ככולה כיון שאין אות ה' שלימה אינה כוללת
 כל השם ולזה המלה בר"ת ענ"י שאין עובר אלף נשם שהוא
 מליחיה כל האזני והגזול בה נעקר והולך למיהיה ועני
 גימטריה ק"ל על שהקל בה והם כיון כמ"ס ירמוז לה' היות
 גימטריה ק"ל כנגד מנשה אותיות נטייה וכשהחבר י"ה עם ו"ה
 מים עליונים עם תחתונים ועלה היו"ה במילואו ונובר הק"ל
 על עני וממתיקו והו רוכב על עב ק"ל. ודע שו"ה מלביש
 לי"ה כנודע דא גופא ודא נשמה דאר"ה מחלבים בוז"ן
 ובנטייה עולה הנוף שהוא ו"ה לנשמה שהוא י"ה והם לא
 חסר ו"ה עם י"ה ישאר גופו לבד וכשם שסילק כנשמה
 כן תחלק נשמתו וזהו אם גופו יבא לבד בגפו ילא בגופו
 ילא בלא יעלה נשמתו ואין לו עמו קשר כלל והם בעל אשה
 הוא פי' אשה שהוא ר"ת הו"ה עד' ארנ"י והם יתקב יוסף
 דוד והם רמזים בר"ת ידיכם קדש יד"י יעקב יוסף דוד כ"ס
 ר"ת כבוד מלכותו. וזהו הבין והם בעל אשה הוא וילאה
 אשהו עמו שמתחברת הנשמה עם הגוף ונקבלין שכתן והאשה
 וילדיה שהיא הכיניה מתחברת עם הנשמה ותכין שנקרא
 הכלי הנע"ל שעולה הו"ה לז"ג וקנייה עולים לאימה שהיא
 אר"ה. יענו ביום קראנו ר"ת יב"ק שהם הג' שמות כנודע
 ועוד רמו נטייה אותיות ע"ל כה"י שרד העל מלנטייה לחקל
 השוחין כדליתא בזוהר שהשוחין הם (ה) נה"י והם לאו ח"ו
 פחותי' הדינים ומלמטה וחמור הפסוק וינטלם וינשאם הרגום של
 וינשאם הוא וינטלם הרגום רמו לניסם ההתחונים שיש להם כחד
 וינשאם רמו לניסם עליונים שינשאם ויתבררם לכהר כדפריש
 וזהו ה' מלך סוד מים דה"ה ה' מלך אר"ה שקבלו מים מים
 ומלכו ה' ימלך רמו לו"ה שאיש מולך במקומו אלא נותפשע
 למטה בסוד נעטרין' ובס מולך בכל העולמות הוא ונוק'
 ועל אלו המים אמרו אל תאורו מים מים אלא תחברו מים
 עליונים עם ההתחונים י"ה עם ו"ה. ודע שמו"ש (ב) וישא
 אהרן את ידיו הפ"פ שאר"ה שניהם הלבישו ידי אר"ה עכ"ו
 בא"ה הכל ה' וכדפי' בר"מ פ' קדושים בפ' א' בדרגין דילך
 דהיון אר"ה והגא ברא דלהון ויחדך תרווייהו אחד וזהו פי'
 ב' דהיון חד ולזה יד"ו שרמוז ליד תשים ו' בד' יהיה י"ה :

וזהו סוד הנטייה הנז"ל בקיצור

יכוין כי הוא דוגמת כללות האזני. ובנטייה יכוין להנשך
 שפע מאר"ה שהוא הכתר קוץ היו"ד דכללות האזני'
 לאר"ה מו"ב י"ה וכללות האזני' ונק' מים עליונים שהם
 מלבישים ידי אר"ה שהוא כולל כל האצילות ומהם ימשיך
 השפע לזו"ן ו"ה דכללות האצילות ונקרא מים תחתונים.
 אח"כ יבניה דיו וינטלם ויכוין להעלות ולרומם לזו"ן ו"ה
 הנק' גופא דכללות האצילות להלביש (ד"פ ע"א) לאר"ה י"ה
 נשמה חיה הנק' נשמתא דכללות האצילות וינשאם לאר"ה

להלביש לאר"ה קוץ היו"ד יחידה דכללות ויכוין להבר מים
 תחתונים לעליונים ולהצדקם ולקבדם וליחדם עם האריך
 כיחודה שלים ויכוין להמשיך מהם שפע על נשמתו וגופו
 לקבד נשמתו עם גופו נטייה גי' ד' הו"ו"ת יהו"ה יהו"ה יהו"ה
 יהו"ה שהם אר"ה וזו"ן שהם דאותיות יהו"ה הכולל ולכן לריך
 נטייה ברביעית נגד אות אחת מארבע אותיות הכוללים
 אשר כל אות כולל כל השם :

ג נטייה אותיות ע"ל נה"י יכוין להמשיך השכ"ו משלשה
 אותיות העליונות יה"ו השולים במילויים ע"ל לאות ה'
 חמרונה שהיא הנוק' השומרת בנה"י :

ער נטייה ידים ר"ת ענ"י בני' ק"ל ה' היות יכוין להביד
 הק"ל על העני ולמחקו בחמשה היות :

סדר הנטייה תחילה נטל הכלי כו' הוא סיד נשיקון
 הראשונים של קודם הזיווג ואלו ארבע
 מקדים ואח"כ שופך נטייה א' מידו השמאלית אל ידו הימנית
 כזה כוד הזיווג התחתון. ואלו חמ"י אימה מנטייה מ"ן ה"ג
 לאחא וחוזר ושופך נטייה ב' מידו הימנית אל ידו השמאלית
 ואלו ארבע משפיע מ"ד ה"ח לאר"ה וברי עמה כולם נכונים ביסוד
 ושופך נטייה שלישית מידו השמאלית לימנית ואלו אימה משפעת
 השפע לחסד דז"ה וחוזר ושופך מידו הימנית לשמאלית נטייה
 רביעית ואלו החסד הנזכר משפיע לנבורה דז"ה וחוזר ושופך מידו
 השמאלית לימנית נטייה חמישית ואלו הנבורות משפעת דרך הת"ת
 לנלח וחוזר ושופך נטייה ששית מידו הימנית לשמאלית ואלו הנלח
 משפיע להוד דז"ה וע"י השפסוף כנוסף השפע לקו האמצעי :

דז"ב שהמים באים בתוכם נק' נעל"ה גי' ע"ה שלוב
 הו"ה ודרגות"ה והם כוד זו"ן הנקרא גופא
 דכללות האצילות והמים שבתוכם הם מ"י דלתיים שהם תמימים
 יודין דתחוריים דד' במות ע"ס מ"ב ודלחוריי' ד' שמות אר"ה
 הידועים ותחורי השלשה שמות אלהים דידיון דלפין והם כוד
 המוחין שבתוך הזו"ן וכונה הנטייה היא להמשיך מריבא
 דאריך המנולה לאר"ה זו"ן המלבישים לחג"ת נה"י שבו ולכן
 הנטייה ברביעית כוד ד' אותיות הו"ה שהם אר"ה זו"ן
 המלבישים לקוץ היו"ד שהם עתיק ואריך ואלו הם שמות
 דה"ה ועתי' ולכן נטייה גי' ד' היות כוד ד' פרלופי הנזכר
 גם אותיות נטייה הם ע"ל נה"י והכונה להנשך מההנחין
 חב"ד יה"ו דלפין ליעקב ורחל העומדין בנה"י ובשלשה נטייות
 דיד ימין יכוין במ"ב דע"ב והוא להמשיך שלשה מוחין כח"ב
 נח"י לאחא וז"ה המלבישים לחסד ונלח דה"ה וגי' נטייות
 דיד שמאל יכוין במ"ב דע"ב והוא להמשיך שלשה מוחין כח"ב
 נח"י לאימה ונוק' דז"ה המלבישים לנבור' והוד דאריך
 ובשפסוף הידים יכוין בזו"ב דמ"ה והוא להמשיך ג' מוחין כח"ב
 נח"י לישכור"ת ויעקב ורחל המלבישי' לת"ת ויסוד דאריך ובהגבהת
 הידים יכוין להעלות ולחבר זו"ן ויעקב ורחל כוד ו"ה דהו"ה
 זו"ן גופא דכללות האצילות מים תחתונים נר"ן דגפס להלביש
 לאר"ה עילתין וישכור"ת י"ה דהו"ה חב"ד דכללות האצילות
 מים עליונים נר"ן דרוח ולחבר גופו עם נשמתו ויכוין להעלות
 כולם ולחבר כולם עם קוץ היו"ד כוד עתיק ונוק' ואריך
 ונוק' נשמתא לכמתא נר"ן דנשמה כהר דכללות האצילות :

פ"ז ע"ב דקדמות היות ומיד אחר ו' שעות נוי"ב
 שעות של הלילה שהוא
 אחר י"ב שעות מתחיל היום כשהחמה בראש כל אדם שאו
 הוא חמות היום ודאי בכל מקום בג"ע ובכל האיקלימים
 כנודע כי בג"ע היום והלילה שוים בקין ובחורף :

א"ה ובנקודת המרכז דגן עדן עומד עין החיים כמשה'
 ועין החיים בחוך הגן ובחוכו מלוכש קו היושר דכל
 העולמות יורד ועקב ומתפשט עד קרקעית עיגולי הפנימי
 דעגולי עתיק מלך ממליחס התחתון המתעגלים תחת כל
 מעשה בראשית וכביבות עין החיים הוא העדן וכביבו הוא

דגרות וביאורים (ה) פארזיל מהמים דגה ו"י ע"י : (ב) נשמה שפני' ה' כסאק וסס כסב ירו וקרינו ירו :

כל עולם נהקמו והם להמשיך מוחין לפרלופי העולמות העליונים מוח נזכרת על נקילה ידים ואשר יצר שאם לא נחייב בהם לא יבדק ומוח נזכרת שעשה לו כל נרכי בט"ז וביה"ד שאלו כל העולם יהפס (ה) :

ויזנו מחנות הלילה והילך וירד להזכר לאומרים כולם בקומו בחנות הלילה כדי להחזיר המוחין שנסתלקו קודם חנות נהו"ה הכולל דמות היום וההפסגו בטוק' הכוללת דמות הלילה ועל ידס נגדלה כנגד כל החורי הו"ה ובהחנות ממש נסרת ונחה לפניס ומסתלקים המוחין מנחה ושליש למ"ן לחו"ה ומוהוונים הו"ה ומושיבין מוחין מדשים דפניס ומתחדשים גם המוחין הראשונים ונזכר כל זה בחורן לקנון בצרכה המועזיר ע"ס. ועשה ע"י הזכרה של השחר חוזרים המוחין הסס דהחור ופניס להפגש בט"ז הכולל דמדה היום ובדי להמשיך השפע המוחין לפרלופים העליונים ולבטני נהס החיות הקליפות שנתחחו בהם קודם חנות כמודע וכדי לצרר הבורים המתייחסים לכל ברה וזכרה וחס לא ימוג הוחם כולם בקומו בחנות מוגע המשיבין השפע והמוחי לפרלופים העליונים ונדרם להשחיר החיות הקליפות במקומו על וים ובגרה"ח שלו ונחשים שלו נשחר ההפגשות הקליפות והוא מבחנה בהם עם החיות הקליפות שבהם וילכו בלה כן בעת ובזמן שהיה לו כח להפירדם ולבעלם והיה בידיה לכוח רעות ח"ו לכן דחוי להזכר לאומרים כולם בקומו בחנות והפ"י שהיא רוגה לכן הח"כ ח"ן בך כלום והוא ליה כ"ס ביום ובמ"ש הרב ז"ל על הקס בחנות חדר סיסדר ברכותיו ויחזור ויקון הגוה ויעבוק בתורה כמו שעה אחת שאם ח"ס יכול לעמוד על עמנו ביכול לחזור לכן רק שיקוס קודם עמוד השחר כמו חני שעה ויחזור ללמוד ולה מיעציה מן שישן וקס בחנות שרדך לעשות כן כייצר חלה הפ"י מן בלה יסן כלל והוא לומר מהחילה הלילה הנה שגיש חנות לרין לאומרים חון נזכרות התורה שאם לא יסן שחין לרין לאומרים עד שיעלה עמוד השחר הכל שחר הזכרות לרין לאומרים וכזכר בס"פ ויקבל דקל"ה ע"כ במועשה דר"ה ור"י שהיו לומדים מהחילה הלילה ובהגיש חנות ובמשו קול התרנגול ברכו כי הפ"פ שנגדו לה נסתלקו המוחין מו"ה דפרשיות הנה מו"ה (ג) דכללות נסתלקו ועשה חוזרים והפ"י מלדו נסתלקו עלמות הנרנח"י בהסתלקות המוחין הכוללים ועשה חו"ה מוחדישים כמודע :

(פ"ב ע"א) הקדמת הברכה

ידוע (ג) הוא כי כל מה שאנו נזכרים מחלקי הכלים דמלכים ומאורות דרפ"ח להעלותם לזו"ן ולהעלותם חה הזו"ן לנז"ד ומ"ן לחו"ה להזדווג הוא זיווג דנשמות דפנימיות העולמות ולא זיווג דחיות העולמות כי זיווג דחיות נעשה ממילה בלה על ידינו וחין לרדך לנו לקבל ד' נשמות ב"ד ולהעלות עם הזו"ן למ"ד ומ"ן חלה שההוא רוחא דיהיב חנה לחיננה הוא מעלה מ"ד ומ"ן לחומו זיווג הכל זיווג דנשמות חין חו"ה מהעוררים להזדווג חלה ע"י מה שנתנו מבררים מחלקי הכלים דמלכים ומאורות דרפ"ח דזו"ן יושלים אותם למ"ן והתר כך להמשיך לזו"ן מויווג דחיות דחו"ה השלום מוהין דיעקה כדי שיהיה להם כח להעלות והח"כ להעלות הזו"ן למ"ד ומ"ן דזיווג דפנימיות דחו"ה ועד"ו עושים זו"ן לחו"ה לצורך זיווג דפנימיות דח"ה וכן נעשה מפרנ"ל לפרלופי שעליו עד רוס המעלות וכמוזכר חללנו בת"ה סדר עליית התפילות הזה מפרלופי לפרלופי בפרשיות עד רוס המעלות ע"ש וחו יזנה ויזרד חלקי י"ס כס מ"ה שהסד עם חלקי השלום חירות דב"ן דאותם הבורים שעלו המחייבים לחותה המולה ומחפשיים מפרלופי לפרלופי ויתחיים מוחין לאבי"ע דזו"ן בחופן שכל מנה ועבודה וזכרה לרין להמשיך לזו"ן שני מוהי מוחין הראשון כוח

הין יכל זה הוא שיעור נקודת המרכז דכל העולם בכללו וסס היום והלילה שוים בקין ובחורף כמ"ס הכתוב ויהי עיני ויהי בוקר וחין היום לזה מן הלילה ולא הלילה מן היום וחין היום נכנס בגבול הלילה ולא הלילה בגבול היום מה שחין כן בשבעה החוקלימים חקר כולם עומדים בקרן מורחית לפימה דכל העולם בכללו כמודע וסס היום והלילה ליום זה מזה בכל חיקלים כפי שיעור רחוקו מנקודת המרכז דכל העולם קך הוא שיעור חומר או קרוב זריחה השמש ושקיעתו וכפי אורו השער כך הוא שיעור שני היום והלילה דחיות החיקלי' מחיקלים אחר המנס בחני היום בשבתמה ברהש כל אדם או הוא והלי חנות היום בכל מקוס ובכל חיקלים כפי חותו השיעור. כ"י מהרב ש"ס ולה"ה קך קבלתי מהרב היר"ה ה"י"ו ומשיחילי לנטות לללי ערב עד תשלות י"ב שעות או הוא ודתי חנות הלילה מנש כי בחורף הלילה לזה שעות מהחילה היום ומסופו כמו שתי שלישי החוסכות בקירוב מהחילת היום ושליס החוסכה בקירוב בכוף היום וכמו כן בקין היום לזה מן הלילה שעות שלש הקוס' בקירוב מהחילת הלילה ושני שלישים בקירוב מסוף הלילה וכזכר בזוהר ויקבל דקל"ה ע"כ כי חיונן שפתי דמחוספחין בחורף דלילט דימנח חיונן ולא אחפשינו מליליה בר תריסר דחיונן דילא וכמו כן חיונן שפתי דמחוספן בקין ביממה דלילה חיונן ולא אחפשינו מימנח בר תריסר דחיונן דיליה וכן היה זמן קרבן תמיד של בין הערביים מדי יענו לללי ערב בין בחורף וח"ע"פ שנקין מושגנו לללי ערב עד שקיעת החמה יס יזכר מו"י שעות חרות הזמן העודף על ה' שעות הוא מהחילה הלילה הנחה וכן בחורף להיך. בחופן שהחר ו' שעות מו"כ שעות של הלילה כנ"ל או הוא חנות הלילה ממש והבך ומיד והגבר כחרי לקוס מנחנו ויזכר מחד בלה יעבור חנות והוא יסן כי חס יעבור חנות והוא יסן או הוא עשים עעמח דמיתח ומתדבק ומתקשר ברוח דמיתח ושליש עליה שגרה דרוח מחפחה כי הוא יורד בחני הרע דקל"י מנה כי השינה בחנות ח"ה של הלילה הוא בבחי' חני העליון דזבז דקל"י מנה והוא כי בח"י השם שעות הראשונות של הלילה נקראים שחין כשני כמוזכר בדברי הרב ז"ל ובמ"ס בע"ה בננות השינה והיכן בחותם השם שעות הראשונות אותה השינה כן מועט הן הרצה קך שחין נשמי חסר חד ולה עשים עעמח דמיתח והוא חי כנו' בזוהר פ' וינס דר"ז ע"ה והפ"י יסן חתי חנות חקר שיהמר הזכרות ותיקון חנות חין בך כלום ולה שלישי עליה עוד רוח מחפחה ולה עשים עוד עעמח דמיתח חקר שנתעורר בחנות והמשיך המוחין לו"ה ע"י הזכרות כי סגנת החיות והשליטה הנזכר על הקליפות הוא על מי שהיה יסן מוקדם מלד ועבר עליו חנות ולא נתעורר חו בולעים עליו הקליפות כנו' הכל היסן חקר חנות חין להס שליטה עוד עליו ודלה כס' מוקדם נולך שגהב מוס הרמ"ז ע"ה על מאמר הוהר הנזכר יע"ש כי גירסת הוהר שלהם היה בלה הגהה דרך חמת ו"ל הזוהר דכד התפליג ללליה וקדושה עילאה (ה"ז ע"א) חתער וכר נש נאים בערסיה ולה חתער כו' ע"ש והח"י ז"ל הגיה וכר נש דנאים בערסיה כנוקוס מלה נאים כתב דנאים ר"ל שכבר היה יסן ולא חתער וגם ממה שאמר ולא חתער מנעו שכבר היה יסן ולא חתער ושינה חקר חנות ככר כחכה הרב ז"ל כפי' שאם חינו יכול לעמוד כל חנות עד הבוקר שכול לישן חח"כ בחופן שרדך זריחות וזריחות מחד לשמור נפשו שברנע חנות ימלא שיעור בפרט חס שורס נשמתו הוא מויווג יעקב ולחה הנעשה חקר חנות לילה. ויבדך ברכות השחר וירדך לאמרס חלילו בלה מחייב בהם כנון בלה יסן או בלה פשע בגדיו או לא חלק זגליו וכיוצא חפ"ס כן לרין לאמרס לפי שעל מנהגו

הנהרות וביאורים (ה) שיון דניס דס"ד ע"ד ד"ס גם נחיתו מ"ס : (ג) חו"ה דל"ד ע"כ :

בכללות נקרא כולם פנימיות וזיווגם נקרא זיווג שלים אלא שהוא כלול משלים ודלא שלים וכללות שניהם נק' שלים ומזיווגם נמשך נרנח"י ומזווג לזו"ן ע"י הפילות והחורה וברכותיהם כזכונה וכנגדם בחדם הקנה והריאה :

וישמו"ת הם כנגד העה"י שהוא החילוניות דעולמות שיש בו מזון לזוף והס' נק' ו"ק ונק' אחר ונקרא בינה נשמה בריאה ר"ל ח"ק ואבי"ע דבריאה והס' מלבישים לח"ק ואבי"ע דלז"י בלורך בשוה וגם הם כלולים מפנימיות וחילוניות ובכללותם נק' חילוניות וזיווגם נק' זיווג דלא שלים אמנם הוא כלול משלים ודלא שלים אלא שבכללותם נק' דלא שלים והוא זיווג תדירי ולא פסיק וממנו נמשך מזווג דחיות ומזון ע"י ה' דברים אכילה ושתייה ורמייה וסוכה ועשילת הסגל ות"ה וברכותיהם כזכונה וכנגדם בחד"ט הם הושט ובני מעיים ושאר האיברים :

והנה כונת ברכות המלות הוא בעולם הנעלם הנק' עה"ב והוא פנימיות העולמות (פ"ג ע"ג) שהם ח"ק ואבי"ע דלז"י וכונת ברכות הנהגתן הם בחילוניות העולמות שהם נקרא עה"י והוא ח"ק ואבי"ע דבריאה. וברכות המלות עלמון נחלקים לשנים כי הנהגות מעשיות הם וברכותיהם הם בחילוניות דפנימיות הנז"ל והנהגות שהם בדיבור הם וברכותיהם הם בפנימיות דפנימיות וכעד"ו בברכות הנהגתן בפנימיות וחילוניות דחילוניות הנז"ל כמבואר כל זה בע"ח שער פנימיות וחילוניות פ"ב וס' הכונות בעתן סעודות רשבת וברשות כל האוכל ושמה בט' וכו' ובכמה מקומות וגמלא כי אין חילוק בין ברכות המלות לברכות הנהגתן כלל אלא שזה בפנימיות וזה בחילוניות :

וזה כונה השנית בעתן הברכה ז"ל בקיבור כי הנה במלת ברוך יכוין להמשיך מספר מלוי ע"כ ס"ג מ"ה עם מ"ב אחריות דכל אחד מהם העולים כמספר ברוך מלוי ע"כ ומ"ב אחריות שבו לקו ימין דחג"ת הנק' אתה ומלוי דמ"ה ומ"ב אחריות שבו לקו שמלש דחג"ת הנקרא הויה ומלוי דס"ג ומ"ב אחריות שבו לקו שמלש דחג"ת הנקרא אלהיו ויכוין להעלות את החג"ת הנז' עם המלכות הדבוקה באחורי הח"ת בכח ג' מ"ב הנז' אל הבינה הנקרא מלך העולם וגם המלכות נקרא מלך העולם על העולמות הפחיתים ויכוין להמשיך מהבינה השפע הראוי אליהם כפי בה"ה הברכה של המלות ההיא או ההגהה ההיא עכ"ל בקיבור :

וזאת כונה השלישית המבואר (ו) בשער הכונות ומחילה כתב הרב ז"ל שם כונת כל היבות הברכה בחכמית הקיבור ואחר כך כתב כונת שלשה תיבות ברוך אתה ה' בלורך וז"ל בקיבור ברוך תכוין להבוא שציל דקיק המתבר חכמה עם בינה אשר ע"י אתה נוריד השפע אל הז"א כדי שיוכל לעלות למעלה. וביאור ענין זה הוא כי שני גוים שפע הם האחד הוא לקבל בתחילה בחי' שפע לשיהיו ראוים ומוכנים לעלות ואחר שפער עלו אז הם מוקבלים השפע האמיתי הנכון והגהות להם ולכן בתחילה לריך להוריד שפע עליון ע"י ברוך הנזכר אל אתה שהוא החסד והח"כ אל הז"ה שהוא הפ"ה והח"כ אל אלהיו שהוא הגבורה וע"י השפע יכולים לעלות אל הבינה ואז בעלותם אליה נק' היא נו"ך כי אין מלך בלתי חילוני אשר מולך עליהם וגם היא נקרא העולם ואז לוקחין השפע האמיתי הראוי להם והוא אשר קדשנו כו' פי' כי אשר הוא בבינה וקדשנו בח"ת ובמלותיו הם ע"ה ולזו ביבוד ואח"כ שחרית השלום הברכה כמו בורה פרי העין וביולת הכל הוא במלכות וענין המזכר להשפיע ב' גוים שפע הוא לזכר בכל החפילות והשפלות וזכור ואל תשכח :

וזה קיבור כונה ג' מילות ברוך אתה ה' המזכר שם בלורך תכוין כי מלת ברוך היא ביבוד דלז"ה הנקרא שציל וביבוד

הוא מזיווג החילוניות דלז"א וזו"א כפי לתת כח לזו"ן כדי לעלות למ"ד ומ"ן לעורר זיווג העיקרי דפנימיות דלז"א ולהמשיך מזווג המזווג השניים העיקריים הנתייחסים לאותם המלות או הברכה והוא ע"ד סדר כונת הק"ש כטודע :

והנה ענין כונת הברכה ביאר אותה הרב ז"ל בשלשה מקומות הא' בפ' מאמרי רשב"י ע"ה דמ"ב בפרשת עקב והב' בס' המלות בפ' עקב. והג' בשער הכונות ושלשת' הוצאו בספר הכונות היסן בענין כונת הברכה וגם מהרה"י ז"ל הביאם בספר עולת חמוד (ח) בענין כונת הברכה ולכן נעתיק ונביא דבריהם כהן בקיבור הא' מה שהביא בפרשת עקב מכ"י האר"י וזה"ה עלמנו ז"ל בקיבור :

הנה בד' אחריות ברוך רמזים כחב"ד (ב) כי אות כ' רמזו לכתר עליון ואות ר' לכתמה ואות ב' לבינה ואות ו' לדעת והענין הוא כי בעלות ברכת האדם כזכונה יורד מן הכתר עליון שהוא השורש עליון דכתר הטובה הנעלמת לכתמה שהוא עתיק ומשם לבינה שהוא נוק' דעתיק ע"י הרעת שהוא ח"א ונוקבה ועדיין השפע נעלם במקום גבוה ואח"כ בעולת אתה יורד השפע להחלפת מקום הגילוי שהוא למד הנקרא אתה שהוא קו ימין דפרטוף חג"ת דז"א והח"כ לח"ת הנק' הויה שהוא קו שמלש דפרטוף חג"ת הנז' דז"ה ואח"כ אל הגבורה הנקרא אלהיו שהוא קו שמאל דפרטוף חג"ת הנז' דז"א וכל זה השפע יורד למדות אלו (ע"ב) לא להשפיע למטה אלא לתת להם כח לחזור לעלות אל שורשם העליון לקבל משם שפע וגם להשפיע למטה ואם לא יקבלו זה השפע תחילה אי אפשר להם לעלות כד"ה ולא יראו פני ריקם סוד הפנים פני משה ובעולתם ליסודות דלז"א נק' ח"א מלך העולם אשר שהם היסודות דלז"א אשר עד שם עלו ואז יורד השפע והמזווג מלז"א לזו"ן והוא קדשנו הם המזווג דכתמה דלז"א הנק' קדש (שלוש) והוא קדשנו בח"ת (ג) הנז' במ"א ר"ל להמשיך המזווג דכתמה דלז"א הנקרא קרב לז"א הנקרא ח"ת והם נקרא לך דבורה שבו והוא להחיותו עלמון דכלים דז"ה כנז"ל במלותיו הם המזווג דבינה דלז"א הנק' מלוא (שלוש) והם למספר אחריות דכלים דז"ה שהם נק' לך נוק' שבו) (ה) ונקשם נמשכים ומחפשיים עוד עד נוק' דז"א מלוא התהווה והוא במלותיו הרי ממלוא עליונה עד מלוא התהווה (שלוש) ור"ל כי בזמן והיקון רהל נוק' דז"א היה נהקתו ומזווגין דלז"א שהוא מספר אחריות דכלים דז"א כנז"ל והם בחי' דבין וכמבואר אלליו במ"א בלורך ע"ש באופן שבמזווגין דלז"א הזו"ן הם משהפנים והוא במלותיו נו"ה הנז' במ"א ר"ל לזו"ן הנק' נו"ה כטודע וכן היה בנלח ואיכו בזה) וכ"ז בברכת המלות כי מלוא המשיך השפע מעולם הנעלם. אצל בברכה הנהגתן אין אנו אומרים לא קדושה ולא נלוה כי אחר שנתברכו המדות המזכר ומזווג לעלות אל הבינה להוריד שפע למטה לא הורידו (ו) שפע לא בסוד בינה בדעת שבה ולא בסוד עלמון דלז"א שהיא נקודה אמלעית שבה אלא בסוד בינה עלמון מחילוניותה ולשיך לנו אומרים בורה פרי כו' שהוא סוד בינה ומקנה ג' ספירתן דבריאה והוא בורה ומשם ליורה הנקרא פרי ח"ת בן י"ה דמקנן בז"ם בלירה ומשם לעשה הנקרא גפן או עץ או הדמה מלכות דמקנה בעשה עכ"ל הרב ז"ל בפ' מאמרי הרשב"י ז"ל :

שרומ ביאור ענין זה החילוק דברכות המלות לברכות הנהגתן הענין הוא כי הנה נודע כי חז"א עילתין הם כנגד העה"ב שהוא פנימיות העולמות שאין בו אכילה ושתייה והם נק' פנים ונקרא ג"ר נח"י ונקרא חכמה חיה אפי' ר"ל ח"ק ואבי"ע דלז"י והם מלבישים לח"ק ואבי"ע דלז"ק בלורך בשוה והם כלולים מפנימיות וחילוניות אמנם

הנהגות וביאורים (ה) דף י"ט ע"א : (ב) מ"ה דף ל"ז ע"ב ד"ה וכו' : (ג) מ"ה דף כ"ה ע"ב ד"ה ע"ה : (ד) מ"ה דף ע"א : (ה) נוק' שבו כנזונה כ"א : (ו) שפע רק בסוד בינה מחילוניותה והב"ר עיבור עיין ספר מאמרי רשב"י דמ"ב המזכר ובפס"ח ד"כ וזהו מהותן : (ז) הנמצא טיביתו ככרש ויביל זלפי' ויש בו הכונות והמחשבות כפי היסוד והקשרים מפי' הכונות היסן כפי' כפי' דמ' מלבישים דלז"א ולז"י מלבי' מל' זור היט זלפי' :

ודפרלופים העליונים ולוונגס ולהמשך השפע והמוחין עד היסודות שלהם במלת אשר. והח"כ במלת (פ"ד ע"א) קדש יכוין להמשך השפע והמוחין דחכמה דא"ל למ"ה דמ"ה זכ"ן דפרלופי חב"ד דחג"ת הגו' דזו"ן. ובמלת בזמנתי ימשך השפע והמוחין לבינה דא"ל לכ"ן דמ"ה זכ"ן דפרלופי חב"ד דחג"ת הגו' דזו"ן. ונחבאר כאן כי סדר המשכת השפע הזה הוא בברכת המזל שבה נרננו קדושה ומלוא והוא מזיווג שלים דא"ל עילאין הנק' קדש והוא פנימיות העולמות הנקראים עה"כ כדודע והם ח"ק ואב"ע דא"ל. כנז"ל אבל המשכת השפע דברכת הנהנין אינו אלא נחליות דא"ל מזיווג דלא שלים דא"ל והם יסו"ת והוא חליות העולמות הנק' עה"ז והוא ח"ק והאב"ע דבריה כנז"ל :

ובכונה

הב' הגו' המזל המובא בס' המזלות ובס' ע"ת בכונה הברכות כל עלמו לא בא הלא לבאר מה הוא עלמות השפע הנמשך בצורך שלה קוי פרלופ חג"ת דחג"ת הנ"ל מה שלא ביהר בכונה הראשונה הגו' המזל המובא בפ"י מאמרי הרשב"י ע"ה. וביאר כי השפע הנמשך לג' קוי פרלופ חג"ת דחג"ת בשלשה נולות אחת ה' אלהינו מהזיווג הנעשה במלת ברך שהוא המ"ב אותיות (ד) דע"ב ס"ג מ"ה עם מספר המלויים דע"ב ס"ג מ"ה העולים כמספר ברך שיוכין להמשיכם בזמנת ברך מן כח"ב דחג"ת דחג"ת דא"ל ולמהשיכם בשלשה נולות אחת ה' אלהינו לכח"ב דחג"ת דחג"ת דז"ה ולמלכות העומדת החורי הס"ת שהיא נוק' דחג"ת דז"ה וכבר נודע הכלל בכל השמות כי פשוט בכח ומלא בחכמה ומלא דמלא בצביה. גם נודע כי שם מ"ב הוא צלילה שהוא פרלופ חג"ת והוא נקרא ז"ה ו"ק דמוקנן צלירה. גם נודע כי כל מ"ב אינו ברישא. גם נודע כי רישא דמלכא אחתקן בחו"ג שהם התרין עטרין ודעה המהדרם המולבשים במלת פרקין התאין דחג"ת כשמתחלקים פרקי הו"ק ל"ם ואלו נק' בערך י"ם של הפרלופ הוא חו"א ויסו"ת כי התרין פרקין עילאין דחג"ת עלו להיות כלים לז"ר שהם הפרלופים הפנימיים דחב"ד דמוחין הנק' חב"ד דכח והם נקרא בערך י"ם של הפרלופ הוא עמיק ונוק' חו"ב וח"א ונוק' חו"ג דדעה עליון וכנז"ל כל זה בדרוש הדעת ובשער המוחין ובדרוש השופר ובכונה מקוונות ואלו המ"ב הם מ"ב דאותיות ולא דמספר והם דפטים ולא דחמור מאלא שהם נמשכים מפנים דט"ם עליונות דח"ב דחג"ת דחג"ת דא"ל ואינא לפנים דט"ם עליונות דח"ב דחג"ת דחג"ת דזו"ן :

נבניא

שש פירושי הכוונות המזכר הם כוונה אחת וסדר ח' אלא שבפירוש השני נחבאר מה הוא השפע שבה בפירוש הראשון הנמשך לג' קוי פרלופ חג"ת דחג"ת כמזכר והוא הוא הסדר עלמו שכתב בס' הכוונות בכונה כל היצת הברכה בקיבור הגו' :

אמנם

פירוש השלישי המובא בספר הכוונות שהוא כוונת ג' היצות ברך אחת ה' הוא ענין בפני עלמו ואינו מענין השני פירושים הגו' והוא כי בא לבאר סדר המשכת המוחין דחג"ת דרגנח"י דרוח הנמשכים במלת הוי"ה למלת פרלופי חב"ד דחג"ת דז"ה. והענין הוא כי מלבד הזיווג דחג"ת דפרלופים העליונים ודא"ל ויסו"ת הגו' במלת ברך גם לריך לכיון עוד במלת ברך לזיווג פרלופי חב"ד דחג"ת דפרלופי המזכר לעיל העליונים ולהמשך מש ע"ב ס"ג מ"ה (ע"ב) ב"ן לחב"ד דחג"ת דא"ל וקס"א קמ"ג קנ"א לחב"ד דחג"ת דא"ל ולוונגס. ובמלת אחת יכוין להמשך מיוסוד דא"ל הארבע שמות ליסוד דא"ל ומשם ימשך כל השצפה שמות למלכות דא"ל. ובמלת הוי"ה יכוין להמשך המוחין ממלכות דא"ל ע"ב המקופים דז"ה וח"כ להמשיכם להב"ד דחג"ת דז"ה וכנז"ל :

נמלא

וביסוד דא"ל הנקרא נתיב המזכרים תמיד בזיווג שהוא זיווג התדירי ויכוין להמשך מלמעלה מספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן העולים רל"ב כמספר ברך עם ד' אותיותיו ליסוד דא"ל הנקרא ברך וגם ליסוד דא"ל הנקרא ברכה ימשך מספר קס"א קמ"ג אל קנ"א אשר ביסוד דא"ל שצ"ור אותיותיו עולה למספר רל"ב כמספר ברכה עם ד' אותיות והכלל ולזר אותיותיו הוא בחופן זה כי אות ה' יכוין אותה צ"ור יו"ד מספר עשרים ודל"ת זו יכוין אותה חתוכה לב' ווי"ן שהם י"ב ועם העשרים הם לב' ול"ב כזה יכוין צ"ור יו"ד דקנ"א הם ס"ד וכל (ע"ב) אחת מור' הוי"ן דקנ"א צ"ור ד"י ד"ו ג' ווי"ן הם קס"ח ועם ס"ד הם רל"ב כמספר ברכה ע"ה ואם יחבר אותיות הלף עם רל"ב המזכר עולים גש"ס שהם הנ"ן שביסוד דא"ל הנק' גבורות גשמיים גם אותיות הלף הם אותיות פל"ה שהוא יסוד דא"ל המופלא ונעלם ומחבר ביסוד דא"ל ופל"ה עם שכול ועם שני כוללים ג' ה"ה מספר קס"א קמ"ג קנ"א. גם תכ"ה עם כללות הו' שמונה דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קמ"ג קנ"א עולים נתי"ב שהוא יסוד דא"ל הכי ח"ק שני היסודות מוחזרים יחד וקשורים זה בזה :

אח"כ

במלת אחת יכוין לב' יסודות המזכרים בבחי' זיווג (ח) ולהמשך מיוסוד דא"ל ה"ח והם בבחי' ה' היות עם שמונה המזכר דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שביסוד ההוא דא"ל אל היסוד דא"ל הח"כ יכוין להמשך מיוסוד דא"ל כל הו' שמות דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קמ"ג קנ"א ע"ה ח' חדים שנקו לה א"ל המלכות דא"ל שהיא בחי' ג' ה"ה קס"א קמ"ג קנ"א יש בה ה' גבורות ה' הוי"ת והרי ניהנו ונתחברו בזמנתי דא"ל כל הו' שמות הגו' וגם ה' חדים וה' גבורות :

אח"כ

במלת הוי"ה יכוין להמשך ולהיות השפע הגו' מן המלכות דא"ל עד המקופים דמוחין שע"ג רישא דז"ה חח"כ יכוין כי עתה הו"א הוא בן ו"ק ונקרא שם ב"ן ויכוין להמשך לז"ה הד' מוחין דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ויכוין לכלול כלם בשם ב"ן הגו' דז"ה העולה צ"ור אותיותיו למספר רל"ב כמזין ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן המזכר בחופן זה הוי"ד עשרים ועם מספר השני ווי"ן דאות ד' הם לב' וכל ח' מר' הוי"ן צ"ור ד"י ד"ו שלשה ווי"ן ועם מספר ד' הוי"ן עלמם הפשוטות ועם מספר השני ווי"ן דב"ן עולים רל"ב עכ"ל בקיבור :

בכונה

כי הכליה כונת הברכה כפי ביאור פי' הא' הוא זה שבמלת (ב) ברך יכוין להמשך שפע מוכ"ע לחב"ד דכח שהם שרשי חו"ה ויסו"ת והם עמיק ונוק' חו"ב וח"א וטיק' דעה ולוונגס ולהמשך מהם השפע גם לחו"ה ויסו"ת שגם הם בכלל חב"ד כמזכר בדרוש הדעת ובכונה השופר (המגש בפירוש זה לא נחבאר מה הוא השפע הזה הנמשך מוכ"ע לחב"ד דכח ולחו"ה) ולוונגס גם לחו"ה ולהמשך מס' השפע בשלשה נולות אחת ה' אלהינו לג' קוי חח"כ דח"י דפרלופ חג"ת דחג"ת דז"ה להכניס ולחת להם כח לעלות למ"ד ומ"ן לחו"ה (ג) ויכוין שטיק' השפע הזה הוא לפרלופ חג"ת דז"ה ודל"ה הוא שגם הזיווג הזה הגו' בחב"ד דכח וח"ה ויסו"ת הוא בפרלופ חג"ת דחג"ת שלהם שהוא נכח"י דרות דרוח כמזכר בכמה מקוונות ובפרט בשער המוחין כי כפי בחי' הפרלופ הנתקן בזו"ן כך נופרלופ דוגמתו בחו"ה ובפרלופים העליונים מודוונגים ומשם ממשכים מוחין לאותו הפרלופ דזו"ן נפש מנפש שלהם לפרלופ נה"י דזו"ן שביסוד רוח מרות שלהם לפרלופ חג"ת דזו"ן ציניקה כו' (וגם בפ"י זה לא נחבאר מה הות השפע הזה הנמשך לג' קוי פרלופ חג"ת דחג"ת דזו"ן) ואחר כך במלת מלך העולם יכוין להעלות חת החג"ת הגו' דזו"ן למ"ד ומ"ן לחב"ד דא"ל

הגדרות וביאורים (6) ביה דז"ה ע"ה וק"ה ע"ה ד"ס ע"ה וד"ק ע"ב : (3) ביה דכ"ז ע"ה וד"ל ע"ב ד"ס ונוח : (2) עין ביה דז"ה ע"ב : (7) ביה

נמצא

כפי זה שצריך לבין במלה ברוך לזוהי כל התשובה
 פרלוסם דפרלוף חנ"ת הנו' ולכלול חוהם צבחי'
 שני זיווגים זיווג ח' דפרלוף נה"י וחנ"ת חנ"ת הנו' הנק'
 תמיד פרלוף שיצור וייקח ונקרא חילוניות בערך פרלוף
 חב"ד הנק' תמיד פרלוף גדלות ונקרא פנימיות. זיווג ב'
 דפרלוף חב"ד חנ"ת הנו' דפרלוף חב"ד העליונים והח"ה
 ויסב"ת ולהמשיך מזיווג חילון נה"י וחנ"ת הנו' בג' מילות
 אחת ה' הלהיטו מוחין והם בערך מוחין דשיצור וייקח עם
 נרנח"י הנ"ר דנרנח"י דרוח לב' פרלוף נה"י וחנ"ת דפרלוף
 חנ"ת דז"ה. ובמלת הוי"ה יושך מזיווג פנימי דחב"ד חנ"ת הנו'
 מוחין דגדלות עם נרנח"י דנח"י דרוח לחלה פרלוף חב"ד
 דפרלוף חנ"ת דז"ה :

ואחר

כך (ה) במלות זלך העולם יכוין להעלות המוחין
 עם הנרנח"י דנרנח"י דרוח דתשובה פרלוף חנ"ת
 הג"ל דז"ה עם הלקי צירורי הכלים וזלך חוהם דרפ"ת
 דחב"ד הכללים לחוהם הפרלוף דפנימיות דחב"ד (במנות
 שהם דביצור דפנימיות דחב"ד) (במנות מעשיות דחילוניות
 דחילונות) (דצרכה הנהגון דבריהם) הנתייחס לחוהם המזוה
 או ההגהה וכמ"ס צע"ה וגם בקיבור כל פרע ובפרע
 במקומו צע"ה ויכוין להעלות למ"ד ומ"ן לפרלופים הפנימיים
 דחב"ד דיסב"ת דח"ה ודח"ה ודח"ה ודח"ה ודח"ה ודח"ה
 וגם לזוהי המוחין דמ"ה וב"ן פנימיים ומקופים עם נרנח"י
 דנח"י לחוהם הפרלוף הנתייחס לחוהם המזוה או ההגהה .
 יבנות אשר ימשיך ללמי המוחין הנ"ל ליסודות דיסב"ת
 יבמלת קדשנו ימשיך מקופי ל"מ דללמי המוחין דחכמה דח"ה
 לחב"ד וחנ"ת דפרלוף חב"ד דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן דחכמה
 דז"ה. ובמלת במותו ימשיך מקופי ל"מ דללמי המוחין
 דבינה דח"ה לחב"ד וחנ"ת דפרלוף חב"ד דב"ן דמ"ה וב"ן
 דב"ן דבינה דזו"ן. ובמלת זיווג ימשיך מהפכיות מקופי
 ל"מ הנז"ל דז"ה דח"ה לחב"ד וחנ"ת דפרלוף ז"ה דז"ה ובסיום
 דצרכה ימשיך מההפכיות המקופים הנו' וזמלות דח"ה
 לחב"ד וחנ"ת דמלות דז"ה הפרשית ולכל פרלוף צי"ע :
ובברכת הנהגון יכוין כנ"ל עד סוף כונה נולך העולם
 חלה שח"ה בחב"ד דפרלוף חב"ד וחנ"ת כנ"ל וחנ"ת במלת
 נורח' יכוין להמשיך ללמי המוחין ליסודות דיסב"ת כמו כונה
 זלח אשר יכוין להמשיך מקופי ל"מ דללמי המוחין דח"ה
 דח"ה וחב"ד וחנ"ת דמ"ה וב"ן דפרלוף חב"ד דבינה דז"ה
 דז"ה דח"ה ודב"ה :

פרי

יכוין להמשיך מקופי ל"מ דללמי המוחין דז"ה דח"ה
 לחב"ד וחנ"ת דמ"ה וב"ן דפרלוף חב"ד דבינה דז"ה
 דח"ה ודב"ה :

העץ

יכוין להמשיך מקופי ל"מ דללמי המוחין דמלכות
 דחב"ה וחמ"ה לחב"ד וחנ"ת (פ"ה ע"א) דמ"ה וב"ן
 דפרלוף חב"ד דעשיה דז"ה דחילונות ודעשיה. ואח"כ ע"י
 עשיית המזוה הדי' חו' הנחת ההגהה הדי' הנעשית בנוף האדם
 ממש ולא על ידי דיבור לבד חו' יכוין להמשיך המוחין
 הפנימיים דל' דללמי המוחין הנז"ל דח"ה לנה"י דפרלוף
 חב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דזו"ן ודיעקב ודחל
 ודמלכות ודבי"ע ע"ד הנו' דצרכה :

וזה סדר כונת הברכה בקיצור כפי ביאור כל הני
 בנות הנז"ל :

ברוך

יכוין להמשיך שפע מנ"ע שהוא הבורס העליון
 לפרלוף נה"י וחנ"ת חנ"ת וגם לפרלוף חב"ד
 דחנ"ת דח"ה דב"ה שהם נק' עתיק ומקביה ויכוין לזווגם
 ב' (3) זיווגים זיווג סחחון דנה"י וחנ"ת הוא הוי"ה ח"ה
 וזיווג עליון דחב"ד דחנ"ת הוא ח"ה הוי"ה ולהמשיך מהם
 שפע לפרלוף נה"י וחנ"ת דחנ"ת וגם לפרלוף חב"ד דחנ"ת

דח"ה. דדעת דב"ה שהם נקרא ח"ה ונק' ויכוין לזווגם שג'
 זיווגים זיווג סחחון דנה"י וחנ"ת הוי"ה וחנ"ת הוי"ה וחנ"ת
 דחב"ד דחנ"ת ח"ה הוי"ה ויכוין להמשיך מזיווג סחחון
 דנה"י וחנ"ת הנזכר דהוי"ה וחנ"ת שפע לפרלוף נה"י וחנ"ת
 דח"ה ויסב"ת ומזיווג עליון דח"ה הוי"ה דחב"ד דחנ"ת
 הנו' יכוין להמשיך מספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן מפנים דמלכות
 דחכמות דח"ה וחנ"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחנ"ת דח"ה
 לפנים דמלכות דח"ה וחנ"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחנ"ת
 דחב"ה ויש"ם ומספר קס"ח קמ"ג מפנים דמלכות דחכמות
 דח"ה דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחנ"ת דח"ה לפנים דמלכות
 דחכמות דח"ה דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחנ"ת דח"ה דח"ה
 ותבונה :

ויבין

לזווג פרלוף נה"י וחנ"ת דחנ"ת דח"ה ויסב"ת
 הוי"ה וחנ"ת ולהמשיך ולהוליא מזיווגם ג' מלווי
 ע"ב ס"ג מ"ה עם ג' מ"ג דחיות דפשוט ומלא ומלא דמלא
 דע"ב ס"ג מ"ה מפנים דע"ב ס"ג חנ"ת נה"י דחב"ד דחנ"ת
 ב"ה דח"ה וחנ"ת דחנ"ת עם נח"י דנרנח"י דרוח דרוח
 דמ"ה. וב"ן מלוכס בהם :

ויבין

לזווג פרלוף חב"ד דחנ"ת דח"ה ויסב"ת ח"ה
 הוי"ה ולהמשיך נוספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן מפנים
 דמלכות דחכמות דח"ה וחנ"ת דחב"ד דחב"ה ויש"ם ליסוד
 דפרלוף חב"ד שלהם ומספר קס"ח קמ"ג מפנים דמלכות
 דחכמות דח"ה דחב"ד דח"ה ותבונה ליסוד דפרלוף חב"ד
 שלהם שבו עם קנ"ה מלווי דח"ה ותבונה כנ"ל :

אתה

(ג) יכוין להמשיך מיסוד דפרלוף חב"ד דחנ"ת דחב"ה
 ויש"ם נוספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הנז"ל עם ה'
 חדים ה' היות ליסוד דפרלוף חב"ד דחנ"ת דח"ה ותבונה
 ואח"כ יכוין להמשיך מיסוד הנזכר דחמ"ה ותבונה נוספר
 כל הכבשה שמות דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"ח קמ"ג קנ"ה
 עם החמשה חדים למלכות עשרת יסוד דח"ה ותבונה
 שהיה בחינת שלשה שמות קס"ח קמ"ג קנ"ה ויש בה ה"ג
 חמשה הוי"ה ויחבר ה' חדים עם ה' גבורות הנזכר :
 (ע"ב) **ויבין** להמשיך מלווי (ד) דע"ב עם חיות דמ"ה
 דפשוט וזולה וזולה וזולה דמלא דע"ב הנ"ל

המשיך מפנים דע"ב עליונות דחב"ד דחנ"ת דפרלוף נה"י
 וחנ"ת דחנ"ת דח"ה ויסב"ת עם נח"י דמ"ה דרוח דח"ה
 דמ"ה וב"ן דמ"ה מלוכס בהם לפנים דע"ב עליונות דחב"ד
 דחנ"ת דפרלוף נה"י וחנ"ת דחנ"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה דזו"ן :
יהוד יכוין להמשיך מלווי דמ"ה עם חיות דמ"ה דפ"ג
 ומלא ומלא דמלא דמ"ה הנז"ל המשיך מפנים דפ"ג
 עליונות דחב"ד דח"ה דפרלוף נה"י וחנ"ת דחנ"ת דח"ה
 ויסב"ת עם נח"י דרוח דרוח דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן
 דב"ן מלוכס בהם לפנים דע"ב עליונות דחב"ד דחנ"ת דפרלוף
 נה"י וחנ"ת דחנ"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן :
גם יכוין להוליא ולהמשיך מלכות דחב"ד דחנ"ת דחמ"ה
 ותבונה כל שפע המוחין הנז"ל שהוא כל הן שמות
 דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"ח קמ"ג קנ"ה עם הח"ה עם
 נרנח"י דנח"י דנרנח"י דרוח דמ"ה וב"ן מלוכס בהם עם
 מקופי המוחין דע"ג רישא דחב"ד דחנ"ת דז"ה :

אחר

כך יכוין להמשיך שפע ד' המוחין דז' שמות דמ"ה
 וב"ן הנז' למוחין עלמס דח"ה וחנ"ת דז"ה דחב"ד
 דחנ"ת דמ"ה וב"ן דז"ה שער עתה היה ב"ן וק' ונקרא
 בשם ב"ן דהוי"ן עתה יכוין להמשיך ולכלול המוחין הנו'
 בשם ב"ן הזה ולכוין חוהם בליור חיותו שפולה למספר
 רל"ב : ויכוין לכלול ולחבר הוי"ה וחנ"ת שהם סוד מ"ה וב"ן
 דזו"ן דללכות ופרטות. גם יכוין לקשר ולחבר טוקב"ה דז"ה
 הנקרא דחנ"ת בשם הוי"ה דח"ה ב"ן חיות יה"ו הוא
 ח"ה וח"ה ה' חתונה היא טוק' ונק' עם דח"ה :

חלוקה

הנהגות וביאורים (6) מ"ה דנ"ג ע"ה : (3) הו"ת ק"ע ע"ה : (ג) הו"ה קמ"ז ע"ה : (ד) הו"ה דנ"ה ע"ב ד"ה ונ"ה :

דבור לבד או יכוין להמשיך המוחין הפנימיים ולא ללמדי
המוחין הנ"ל דא"ר לנה"י דפרטופי כחכ"ד דמ"ה וכו' דמ"ה
ומ"ה וכו' דכ"ן דו"ן דו"ן דו"ן דו"ן דו"ן דו"ן דו"ן ע"ד
הנוכח בברכה :

נבואה שהכלית קיטור כוונת הברכה הוא להמשיך שפע
מוכרח עליון משני זוגים פנימי וחלוך דשתיק כ"ל
ומשם לב' זוגים דא"ר ומשם לב' זוגים דא"ר וישכ"ר
ומשם יומיק השפע לז"ן זהו מנובע כוונת הברכה וה
המונעב אינו משהיה לעולם בכל זכות המלות והכנין
הבשבה וההודאה בכל עת וזמן זה חוץ מאיזה כוונת פרטיות
שבה סד"ו"ל לכוין בליזה זכות פרטיות כמ"ס כל אחד
במקומו כע"ה :

אמונם לריך שדע לאיזה פרטופי זו"ן הוא לריך
להמשיך השפע בליזה הבכרה שמבדק וכפי חומו
הפרטוף כך יכוין במנובע כונת הבכרה בפרטוף דוגמתו
(ע"כ) מפרטוף עתיק וא"ר וא"ר וישכ"ר להמשיך להם
השפע ולזוגים ומשם ימשיך השפע לאותו הפרטוף דו"ן כגון
בברכה ענ"י דשחרית שהיה בלריך דו"ר יכוין להמשיך שפע
מוכ"ע לב' זוגים דלריך דשתיק ומשם לב' זוגי לריך דלריך
ומשם לב' זוגי לריך דא"ר וישכ"ר ומשם ימשיך השפע
ללריך דו"ן דלריך ענ"י כמ"ל . ובבכרה אשר יאר שהיה בלריך
דו"ן יכוין לזוגי לריך דא"ר דשתיק ולריך וא"ר וישכ"ר ומשם
ימשיך השפע לזו"ן דו"ן דלריך ענ"י וכן בבכרה חלשי נפשו שהיה
בישכ"ר דו"ן יכוין לזוג ישכ"ר דשתיק וא"ר וא"ר וישכ"ר
ומשם ימשיך השפע לישכ"ר דו"ן דלריך ענ"י . וכעד"ו בכל
הבכרות כל זכרה בפרטוף המתחיים חליה וכמ"ס כל אחד
במקומו כע"ה :

(פי"ז ע"ב) כונת הברכות בא"י הנוהן לשבוי כו' (ג)

אח"כ יאמר הח"י זכות שהם מהקוין לכסוי כו' עד
סוף זכרה התורה להקן ח"י בח"י דפרטוף האלמי
דו"ר דעשיה דלמי דעשיה שהוא ח"י אותיות דו' לירופי
שמות חלמי וחס ע"ס דלור ישר וע"ס דלר"ח דו"ר וחי'
(ד) בח"י הנקדים בו ע"י חלו הבכרות הם חלו להקן בו
כלים דג' פרטופים ולהמשיך להם ג' מקיפים דכלים מקי'
לכל פרטוף דט"ס שבו הרי ששה בח"י . וגם יכוין להמשיך
לג' פרטופי הנ"ל חלה ללמי דמוחין פנימיים דל' דללס וגם נוקי'
דל"מי דכל ללס הרי ששה בח"י . גם יכוין להמשיך להם ללל
פרטוף נרנח"י פנימיים וגם מקיפים הרי ששה בחיטות והרי
הם ח"י בחיטות ג' כלים פנימיים ג' נוקי' ג' מוחין פני' וג'
מקיפים ג' נו"י נרנח"י פנימיים וג' נוקיפים כנו' (כמוכר דרוש
רחשון מנשר (ה) פרטיו העולמות ככ"ב) כפ"ח מנשר חילוניות
וכפנימויות כ"ו כמ"ס דלור ישר וכנגדס כמ"ס דלור חוזר
דפרטוף האלמי דו"ר הנזכר :

וענין אור וישר חוזר בכללות ובקולור נמרץ הוא זה
הנה זכרה האור מנוקרו להקן עשר ספירות של
איזה פרטוף או של הללס דמוחין הנה הוא מחפשת ביושר
ועשה י"ס דכח של הח"י ההיא מוכרח ועד המלכות שבו
ונוכח ריבוי ומרובת האור עד למטה היור האור מתהפך
לעילא ועולה עד מוקורו שבכח דכחך ובהעלותו מתהפך
לעילא עושה י"ס לכחך נוכחי אור החוזר ההוא כנגד י"ס
דיושר דכחך וכללס פרטוף הכחך של הפרטוף ההוא וחוזר
ומהפשת האור מעילא לתחת ביושר ועושה י"ס דיושר דכחמה
ד"י"ס ההם נוכחך שבו עד מלכות שבו וחוזר ועולה מתהפך
לעילא ועושה י"ס לחכמה נוכחי' אור חוזר כנגד י"ס דיושר
דכחמה וכללס פרטוף החכמה של הפרטוף ההוא וחוזר ומחפשת
האור מעילא לתחת ביושר ועושה י"ס דיושר לבניה ד"ס
הם

אלהינו יכוין להמשיך מילוי דמ"ג עם אחיות דמ"ב
דפשוט ומל"ה ומל"ה דמל"ה דמ"ג הנ"ל הנמשך
מבנימויות דט"ס עליונות דכחכ"ד דכנ"ה דפרטוף נה"י וחג"ה
דחכ"ה דה"ה וישכ"ר עם נח"י דנקמה דרוח דרוח דמ"ה
וכ"ן דכ"ן מליצט כהם לפני' דט"ס עליונות דכחכ"ד דכנ"ה
דפרטופי נה"י וחג"ה דחכ"ה דמ"ה וכ"ן דכ"ן דו"ן :

כו"ך העולם (ה) יכוין להפעלות המוחין עם הגרנח"י
דגרנח"י דרוח דחמשה פרטופי חכ"ה
הנ"ל דו"ר עם חלקי בירורי הכלים וחלקי אורות דרפ"ח
דכס"ד הגוללים דאורו הפרטוף דפנימויות דלכי"ע (במנות
שהם כדבור דפנימויות דאילנות) (במלות מנעיות דחילוניות
דאילנות) (זכרה הנהנין דבריהם) המתחיים לחותה הנלווה
או ההנחה היה יכוין להפעלות לז"ד ומ"ן לפרטופים הפנימיים
דכס"ד דישכ"ר וא"ר והוא שהו"ן נזכרים מולקי כלים
דחקוריים דפרטופים הפנימיים דכס"ב דישכ"ר וא"ר ומעלים
אותם להם למ"ד . וגו"ן וכעד"ו מל"ה לא"ר ומל"ה לפתיק
ועד רוח המעלות והוא על סדר כוונת הפללח נ"ד ומ"ן
דק"ס כמ"ס שס בפרטופי ע"ס . יכוין להוליא ולהמשיך שפע
ללמי המוחין של חותה המנוה או חותה ההנחה עם הגרנח"י
דגרנח"י דנה"י מליצט כהם לפרטופים הפנימיים דכחכ"ד
דמ"ה וכ"ן דשתיק ולהשחיר שם הנוכח שבהם ולזוג המ"ה
וכ"ן הנ"ל דשתיק ולהמשיך השחר למ"ה וכ"ן דכחכ"ד דל"ה
וכעד"ו (פ"ו ע"א) כולם ולזוג מ"ה וכ"ן דל"ה ולהמשיך
השחר למ"ה וכ"ן דל"ה ולזוגם ולהמשיך השחר לישכ"ר
ולזוגם ולהמשיך שחרית ללמי המוחין הנ"ל כמלה אשר
לסודות דישכ"ר :

קדשנו (ז) יכוין להמשיך מקיפי ל"מי דללמי המוחין
דחכמות דלמי וישכ"ר עם נרנח"י דחיה שבהם
לחכ"ד וחג"ה דמ"ה וכ"ן דכנ"ה כחכ"ד דלמי דו"ר דלמי'
ודלמי' דלמי' דלמי' :

במוותיו יכוין להמשיך מקיפי ל"מי דללמי המוחין דביטות
דלמי וישכ"ר עם נרנח"י דנעמה שבהם
לחכ"ד וחג"ה דמ"ה וכ"ן דפרטופי כחכ"ד דבריהם דו"ר
דאילנות ודבריהם דלכי"ע דאילנות :

וצוננו יכוין להמשיך מקיפי ל"מי דללמי המוחין דו"ק דל"ה
וישכ"ר עם נרנח"י דרוח שבהם לחכ"ד וחג"ה
דמ"ה וכ"ן דפרטופי כחכ"ד דילירה דו"ר דאילנות ודילירה
דלכי"ע דאילנות :

ובסי'ם הבכרה יכוין להמשיך מקיפי ל"מי דללמי המוחין
דמלכיות דלמי וישכ"ר עם נרנח"י דנפש
שבהם לחכ"ד וחג"ה דמ"ה וכ"ן דפרטופי כחכ"ד דעשיה דו"ר
דלמי ודעשיה דלכי"ע דאילנות ובכרה הנהנין יכוין כנ"ל עד
סוף כונת מלך העולם חלל שהוא בלכי"ע דכרחה כנ"ל
ואח"כ כמלה :

בורא יכוין להמשיך מקיפי ל"מי דללמי המוחין דחכמות
וכיטות דלמי וישכ"ר עם נרנח"י דחיה
ונעמה שבהם לחכ"ד וחג"ה דמ"ה וכ"ן דפרטופי כחכ"ד
דאילנות ובכרה דו"ר דאילנות ודבריהם דלכי"ע דבריהם :
פרי יכוין להמשיך מקיפי ל"מי דללמי המוחין דו"ק דל"ה
וישכ"ר עם נרנח"י דרוח שבהם לחכ"ד וחג"ה
דמ"ה וכ"ן דפרטופי כחכ"ד דילירה דו"ר דאילנות ודילירה
דלכי"ע דבריהם :

העין יכוין להמשיך מקיפי ל"מי דללמי המוחין דמלכיות
דלמי וישכ"ר עם נרנח"י דנפש שבהם לחכ"ד
וחג"ה דמ"ה וכ"ן דפרטופי כחכ"ד דעשיה דו"ר דאילנות
ודעשיה דלכי"ע דבריהם . ואחר כך ע"י עשיית המנוה היה
או הנחת ההנחה היה הנעשית בגוף האדם ממש ולא ע"י

הגדרות וביאורים (ה) הריח דל"ס כ"ה : (ז) חו"ח דק"ס ע"ב : (ח) עין ללמי דט"ל ע"כ דח"ה ס"ה וע"ב : (ד) הריח דל"ס ד"ס כח"ה : (ה) דלמי

הקדמת לבי ברכות מלביש ערומים ונותן ליעף בה

הנה שני ברכות אלו שהם מלביש ערומים ונותן ליעף כח
 נתקנו לנו שגם בעמותו לאחד מלבושים דגנח"י
 שלו או שגם להחיש כח מלבושי דגנח"י שלו . וענין מלבושים
 אלו הוא זה דע כי הענין הזה הוא בכל פרטיו דגנח"י
 בכל פרטיו דפרטיו חבי"ע וגדבר בזו"ן ומהם יובטו השאר .
 הנה בכל עת שנמשכין דגנח"י לזו"ן או דגנפ בעיבור או דרוח
 ביעקה או דח"י בגדלות או מיסו"ת או מאו"ה או מאריך
 הנה דגנח"י ההם נמשכים מלמעלה ויורדים ומתלבשים
 במוחין הנמשכים מאורות דמוחין דאח"כ ואחר כך יורדים
 המוחין ההם עם דגנח"י ההם ומתלבשים בכלל הנמשך
 מכלים דנח"י דאח"כ ואח"כ דפרטיו חילון בעיבור דאח"כ
 ביעקה דפנימי בגדלות כמבואר אלעניו בנ"ה ואחר כך יורד
 הגלגל ההוא ומתלבש תוך פרטיו חילון בעיבור דאח"כ
 ביעקה פנימי בגדלות (ע"ב) ומלכד הגלגל ההוא הנמשך
 לזו"ן נמשך עוד דוגמתו מלבוש לזו"ן מחילוניות הכלים ההם
 דאח"כ שהמשיכו הגלגל ההוא מנח"י הנקרא עור שלהם
 מכלים דנח"י נפש שהוא שם ב"ן שלהם ונמשך ממך לפרטיו
 ההוא דזו"ן שנתלבש הגלגל דמוחין ההם בחוכו והוא מלביש
 ומקיף לפרטיו ההוא דזו"ן מכל לדדיהם וסביבותיהם ומתחת
 רגליהם ע"ג עור שלהם והוא בערך זו"ן נקרא מלבוש
 דלפרטים והוא כמות חור והוא הנקרא חשמל ושמו הוי"ה
 ודח"י . ומה שהוא מלביש לזו"ן ומלדיהם וסביבותיהם נקרא
 מלבוש גימטריא חשמל ומה שהוא מתחת רגליהם נקרא
 מנעלים נע"ל גימטריא ע"ה קל"ה ולהיותו מלבוש עב וגם
 וגם שהוא מאורות דאח"כ לכן על ידו נשמרים הזו"ן מאחיות
 הקל"ה כי סביב החשמל הגו' מלביש קל"ה נגנה הנעשית
 משאריות צירורי הרפ"ה נילונין שעדיין לא נגמר צירורם מכל
 נח"י ובח"י לפי ערכה והיא נקרא עה"ד חליה הפנימי טוב
 וחלי החילון רע וסביבה קליפה חס מהלקחת וסביבה קליפת
 ענן גדול וסביבה קליפה רוח טערה . והנה קודם שהטא
 אדח"י ע"ה היו לו נר"ן מהאחילות עם ללמיהם ומלבושיהם
 והם כמות חור ובהם היו כלולים מלבושי דגנח"י דכל
 ישראל ואחר שהטא שלט אדם בליעל דקליפת נוגה עליו ולקח
 כל המלבושים הגו' דגנ"ן שלו וחזרו להתערב בקליפות טוב
 ורע אחר שכבר היו נבזררים לגמרי ויהיו שניהם ערומים
 ואז פרחו נזמנו נשמה ורוח הנקרא זהר"ה עילאה ונשאר זו
 הנפש ערומה וחור הב"י ברחמיו ועשה מלבוש לנפשו מתחיל
 דיבור דטוק' דעשיה הנקרא ג"ע התחתון וזה המלבוש נקרא
 כמות חור ועל המלבוש הנזכר עשה לו עוד מלבוש אחר
 מקליפת נוגה ונקרא כמות חור משכה דחוי"ה כי הנה קליפת
 נוגה היא החילונה שבארבע קליפות הגו' משילא לתחת היא
 בערך עור של הנחש לפניו מונגה קליפת חס מהלקחת והיא
 בערך צפר הגחש לפניו מונגה קליפת ענן גדול והיא בערך
 כלים של הנחש לפניו מונגה קליפת רוח טערה והיא החיות
 הפנימי של הגחש והטע"ה נהון תוך הגחש והבן וזה המלבוש
 שנעשה מקליפות נוגה הוא כלול מתרי"ג איברים עובים
 ורעים והוא ילה"ט וילה"ד :

ונבנה

עשה כי כל מלבושי הגר"ן דחיליות ומלבושי
 נפש רוח נשמה חיה יחידה דצריחה יצירה עשיה
 שמכל פרטי פרטיו חבי"ע דכל ישראל הם משורבים נטוב ורע
 ואריך עתה לצררם טעה ע"י התורה והמנוחה במלות נפשיות
 מלבושי הנפש וע"י התורה דרוח וע"י הכונה דנשמה וע"י
 המחשבה דחיה וע"י רעותה דמחשבה עילאה דיחידה וכמעט
 שלא יתנו התורה והנחות אלה ללורך צירור המלבושים הנזכר
 אבל ירדק הנפש רוח נשמה חיה יחידה לעולם הזה
 לה ללורך עצמם ירדו אלה לכייב צירורי מלבושיהם
 הנזכר

ההם ומחר ועולה ועושה י"ם כבינה מצחי' אור חזר כנגד
 י"ם דיושר עבה ושלם פרטיו הבינה של הפרטיו ההוא וכן
 עד"ו עושה עד תכלום הי"ם של הפרטיו ההוא או הלל
 ההוא של המוחין ועד"ו היה ב"ם דפרטיו פרטות דפרטיו
 ההוא :

כי שמע קול תרנגול יאמר ברכה הנותן לשכני צינה ופי' ברכה
 זו וענינה וכוננה הו"ה זה ז"ל הרב ז"ל הנה שכוי עם
 הכולל גימטריא מלאך גבריאל והוא סוד הגבורות שביסוד
 דחינה והם סוד ליל והם סוד יין המשכר ולריך להמשיך
 מהבינה מיטוק לשכני שהם הגבורות הנזכר ויהיו לין המשמת
 בסוד ויבא לו יין דארמי ציה מיה מאחר רחיק ע"כ . והענין
 הוא כי היום והלילה הם כ"ד שעות והם זו"ן דכללות והם
 שני המאורות הגדולים ונקרא מדה יום ומדה לילה והם
 המ"ה וב"ן דא"ק ונחלקים לד' זמנים כי הו"ה הנקרא מדה
 יום נחלק לשני זמנים והטק' הנק' מדה לילה נחלקת לב'
 זמנים וממשלה עליון בחלו הארבעה זמנים אינה סוה כי
 מהחלה הלילה עד חלות הוא צירור ותיקון והמשכה מוחין
 דב"ן דב"ן דב"ן דב"ן דב"ן דב"ן דב"ן דב"ן דב"ן דב"ן דב"ן דב"ן דב"ן
 והלו הם המוחין הנז"ל שהם נק' ליל שהם יין המשכר ומחזות
 הלילה עד הצוקר הוא צירור ותיקון והמשכה מוחין דב"ן
 דמ"ה לפרטיו ב"ן דמ"ה דזו"ן והם סוד יין המשמת והצוקר
 עד חלות היום הוא (פ"ה ע"א) צירור ותיקון והמשכה מוחין
 דמ"ה דמ"ה לפרטיו מ"ה דמ"ה דזו"ן ומחזות היום עד
 הלילה הוא צירור ותיקון והמשכה מוחין דמ"ה דב"ן לפרטיו
 מ"ה דב"ן דזו"ן כל זה הוא בזו"ן דכללות דכל הב"ד שעות אשר
 תיקונים הוא בחופן הנזכר כי ב"ן דב"ן הנחנק עד חלות
 הלילה הוא נק' נוק' ונק' חמור דחמור והם סוד ההפסעות
 המוחין בטוק' בליה (א) וב"ן דמ"ה הנחנק מחלות עד הצוקר
 הוא סוד דבורה ונקרא פנים דחמור ובערכם נק' מוחין
 דפכ"פ וע"י חזורים פרטיו ב"ן דב"ן עם ב"ן דמ"ה פכ"פ
 בחלות ומודוני' ונותן לה בעלי והרמ"ה כנזכר לקמן בברכת
 המעביר והם בערך יעקב ורחל לגבי זו"ן הנחנקים ביום
 שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן והם נקרא דבורה בערך ב"ן
 דב"ן וב"ן דמ"ה והם נק' מוחין דפנים בפנים דכללות אבל
 בערך עצמם הם דכר ונק' כי מ"ה דב"ן הוא נוק' והוא
 חמור דמ"ה דמ"ה הנקרא דבורה ונקרא פנים כל זה בכללות
 חון מפרטיו זו"ן ויעקב ורחל וכל פרטיו חבי"ע שבכל זמן
 מהרבעה זמנים דיום ולילה הגו' יש תיקון דחמור בחמור
 ופנים בפנים וזיווג וחיבוק ונישוק בכל זמן ועיין לקמן
 בהקדמה ביחור ברכת המעביר כי שם מבואר ענין זה היטב חע"פ
 שהוא צקיורו הוא מפורש היטב ע"פ כי זה הוא בזו"ן
 הכוללים דכ"ד שעות דיום שעבר :

נחזור

לענין כי השכני הגו' הם המוחין דב"ן דב"ן שהם
 נק' בכללות בג"ה דללס דחינה ודח"י דגבורות
 דיסוד דחינה והמיתוק הגו' שלריך להמשיך מהבינה להמתיק
 השכני הנזכר הם המוחין דב"ן דמ"ה שהם נקראים בכללות
 (ב) בג"ה ודח"י דגבורות דללס דאח"כ . והענין שלריך לכיין
 לזווג חס חו"ה דזו"ן הכוללים שהם חו"ב דמ"ה וב"ן דמ"ה
 דז"ה הכולל הנק' מדה יום עם חו"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דטוק'
 הכוללת הנק' מדה לילה ולהמשיך עיפת חבדים דב"ן דמ"ה
 מבינה דמ"ה דז"ה להמתיק חס הגבורות דב"ן דב"ן שביסוד
 דבינה דב"ן דטוק' ואלו נמשקים הגבו' הגו' שהם המוחין
 דב"ן דב"ן הנק' שכוי ע"י ההסדים הגו' שהם המוחין דב"ן
 דמ"ה הנמשכים מבינה וגבורות דאח"כ ובערך חינה נק'
 הכונה והסדים וזהו דארמי ציה מייח מאחר רחיק הוא אבה
 הנק' מרחוק כעודע ואלו היו יין המשמת ומשם ימשך ללס
 דמוחין הגו' עם עשר הוי"ו"ת מלבושים בו לפרטיו ב"ן דמ"ה
 וב"ן דב"ן דזו"ן דכללות :

הגהרות וביאורים (ה) מיה דק"ס ע"ה ד"ה כח"ב : (ב) חו"ה ל"ט פ"ה ד"ה וב"ן :

גזס זהב צהף חזיר ועליו אמרו ז"ל זכה נעשית לו חורמו
 סס חיים לא זכה נעשית לו סס המות. שנית אם יתגבר
 כארי תחלה להלחם עם יצרו להעביר מפליו המדות הרעות
 ויקיים התורה והמלות ואז יקרא לדיק גמור ירא שמים הבוש
 את יצרו. שלישיית אם יתחוק עוד ויתמיד להתנהג בזה עד
 שיטעבו בו המדות הטובות בטבע בלי מלחמת הילצה"ר ולא
 יתחזה החומר למדות הרעות כמ"ש של נעליך מעל רגליך אז
 יודרך מלבוש דתמות עוד ויתפך לכתנות אור ואז יאירו
 הגרנח" והמוחין והללס במלבושי הגרנח"י ובכתנות אור
 ויתלבש בו הויה"ה הכולל ויהיה כסא קדוש למרכבתו יתברך
 כמ"ש האבות הם הם המרכבה ואז הוא שלם בכל מיני
 השלמות ונקרא חסיד גמור אהוב אהוב את המקום עובד
 את ה' מאהבה וזים עיניך בדברים אלו והללית דרךך :

והנה חין אדם אשר לא יתעב ועי"כ שולטים עליו אוחס
 הארבע קליפות הגז"ל ומפשיטים מעליו לבושי הקדושה
 דגרנח"י ומלבישים אותו בגדים לוחים לבושי קליפה וזה כפי
 ערך החטא כי אם החטא הוא קל כך חין שליטתם עליו
 גדולה וחין לבושו מכתלק עליו הלא שחלש כח הלבוש הוא
 ואם החטא הוא חמור אז גורם להשליט עליו הקלי' החזקות
 ומפשיטים נועליו לבושו לגמרי ומחליפים טווב ברע ומלבישים
 אותו בלבוש רע נוגד הקליפה וזה כדי להחשיףו יותר כדי
 שיאשר מסור בידס והח"כ לריך שעי' התורה והמוות לחזור
 לברר ולהעלות כל אותם מלבושי הגרנח"י שנאבדו ע"י חטאו
 וע"י חטא אדח"ר והאל בחסדו הגדול חזר ומוחק לבוש חדש
 למי שכתלק לבושו לגמרי ולמי שנחלש כח לבושו חזר לתקנו
 ולחזקו ולהדשו או שפתי התלויות הם בחדס ה' הלא שזה
 בלבושי מקלף הגרנח"י וזה במקלפת והעפ"י שיהיה ע"י
 חטא ה' כמדע כי יש חטא גרס פנס גדול כצחנות עליונות
 ובערך בחי' ההחטות חינו נחשב כ"כ :

והנה ב' בחינות המלבושים האלו נתקנים בכל לילה ע"י
 טוקבא קדישא דז"ה דחיליות בעלות הכשמות ליסודה
 בפקדון להעלות מו"ן צפה הווב בחלות וכשנמשכים המוחין
 חדשים לזו"ן בחלות מלבושים בללוים הנמשכים מנה"י
 דאו"ה וגם נמשך עמהם מחילוניות נה"י דאו"ה החשמ"ל
 שהוא מספר מלבוש ופמו הויה"ה וחדי להלביס לזו"ן וכנו"ל
 הגה עתה בצרכת מלביש ערומים והטותן ליעף כח יכוין
 להמשך לפנים של המלבוש הגז"ל דזו"ן שעי"כ ריבזה נהרין
 כמספר אור פני"אל שהוא מספר מלבוש"ס וכמספר חשמ"ל
 והס ב' שנות אל"ל מלחים עם ח' חורתי העולים למספר
 שעי"ה מאנפין עילחין דח"ה לפנים דזו"ן ובעת הבוקר אור
 עת התגלות אור דמשה בראשית בוקר דהצברה חסד אל
 יומא דכולהו אז הנוק' דז"ה בטובו מחזק ומחדש חלושי
 מלבושי הכשמות ואת ערומיהם מלביש בלבוש גמור וכל זה
 הוא מחותו המלבוש שנמשך לזו"ן בחלות כנו"ל ומחסדו הגדול
 שהס השני אל"ל מלחים עם השמונה חזירותי שנמשכו להם :

כי משי אפיה ליטא המעביר

הנה להבין ענין צרכה זו לריך להביא חיזה הקדמות בקיבור
 נמורן עם שהס פשוטים ליודעי דעת. הגה מדע כי
 סדר המשכה המוחין (צ' ע"א) בזו"ן הוא כי בחמילה הז"ה
 מקבל המוחין דאו"ה חלקו ותלק נוקביה והוא מחיר חליה
 דרך אחוריו מההרת המוחין דילה שהס זומוחין דללס דאימא
 ובוה ומחקן פרלופה דחמור וחח"כ מסתלקין כל המוחין
 מהז"ה למעלה ותלק המוחין דילה נשארים ע"ג רישיה ותלק
 המוחין דנוק' מהפשיטים ונכנסים בנוק' ועי"כ נגדלת בכל
 החמור דז"ה ואז נכסה וחח"כ עולים שכיס למיק-או"ה
 וסס חוזרים פכ"פ ומזדווגים ועמן לה הז"ה כלי ורואה וחח"כ
 חוזרים למטה למקומם וחוזרים או"ה ומזדווגים וממשיכים להם
 המוחין דפניס ומפשטים ונכנסים תחילה בנוק' ונגדלת בכל
 פניס דז"ה וחוזרים ומסתלקים ממנה עלמות המוחין ונכנסים
 בז"ה

הזכר נהסיר וזהמת הנחש מהס ונבררם להאירם ולנכסם :
ונבוצא כי מלכד מלבושי הגרנח"י הגז"ל דכל אחד
 מישראל שחזרו להתערב טווב ברע וסלריך עתה
 לבררם שנית ע"י התורה והמלות כנ"ל הנה גם יש עוד
 מלבושים אחרים הגז"ל שחזר הש"י לעשות לאדם אחד מיסוד
 דטוקבא דעשיה והוא נקרא כתנות אור ואחד מקליפת טונה
 והוא נקרא כתנות עור והס גרועים ממלבושי הגרנח"י
 הראשונים וכל ה' משניהם כולל מתרי"ג איברים. והנה
 (פ"ט ע"א) תרי"ג איברי מלבוש כתנות אור הם כנגד תרי"ג
 מלות התורה ובהס חלוים קיוס התרי"ג מלות החלוים בד'
 אוחיות הויה"ה כמ"ש שמי עם י"ה סס"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח
 וכנוו עד' אוחיות הויה"ה הם שורשי ד' יסודות חבת"ס או"ה
 וזו"ן שכל הו"ס ככללים בארבעתס קן התרי"ג מלות הם
 ככללים בד' אוחיות הויה"ה שורשי ד' יסודות חבת"ס דמלבוש
 כתנות אור הלא שפטרטים לתרי"ג מלות כנגד פרטי תרי"ג
 איברים שבו והמלבוש דכתנות עור נחלק לשנים חלו הפנימי
 טווב כולל מתרי"ג איברים ובהס חלוים כל פרטי המדות
 הטובות הנכללים בארבעה שרשים והס העונה והשפיקה
 והמיוחס בתענוגי הגוף והשמחה ההמידית בחלקו. ואלו הם
 הד' שרשים הלא שפטרטים בכל התרי"ג איברים וחלו החילון
 כולל מתרי"ג איברים שבהס חלוים כל פרטי המדות הרעות
 הנכללים בד' שרשים ד' אבות מיקון והס הגאולה והשיחה
 בעילה ואחות התענוגים והעלבות ואלו הם ארבעה השרשים
 הלא שפטרטים בכל התרי"ג איברים והנה התרי"ג איברים
 דכתנות אור מתלבשים תוך תרי"ג איברי הטוב דכתנות עור
 והס מתלבשים תוך תרי"ג איברי הרע דכתנות עור והס
 מתלבשים תוך תרי"ג איברי הגוף והנה בענין המלות יש ג'
 חלוקות ראשונה היא כאשר יקיים האדם חייו מלוה מומ"ע
 יכוין להסיר וזהמת הנחש מחותו האבר דמלבושי גרנח"
 ודכתנות אור הנמתייחסים לאותה המלוה ולהמשך לתוכו
 התפשטות אור שכנגד חותו האבר מחיברי הללס והמוחין
 והכ"ר דגרנח"י. וכן בהמנטו מעבור על כל אחת משס"ה
 ל"ה יכוין להסיר וזהמת הנחש מחותו הגיד המתייחס לאותה
 המלוה ולהמשך לתוכו התפשטות אור שכנגד חותו הגיד
 מנידי הללס והמוחין והגח"י דגרנח"י. והשנית היא כאשר
 יהסר מן האדם חייו מ"ע שעדיין לא קיימה הגה הוא חסר
 אבר ממלבושי הגרנח"י ודכתנות אור המתייחס לאותה המלוה
 כי עדיין וזהמת הנחש אדוקה באותו האבר ואין אור המוחין
 והגרנח"י מופשטים וזה השלישית היא אם בזה המלוה לידו
 ולא קיימה הגה הוא יצטרך להשליט אבר הד' קליפות הגז"ל
 על חותו האבר שליפה מחדש על שליטתם הראשונה והרי
 חותו האבר מה לגמרי ועליו נחמר והסרון לא יוכל להמנות
 וזה יותר חמור מכל אשר בו מוס. וכן שלשה חלוקות אלו
 הם במל"ס או שבה לידו ונמנע מעבור עליו כנו"ל או שלא
 בה לידו ולא קיימו או שבה לידו ועבר עליו הכל ע"ד הגז'
 במ"ע הלא שאס עבר על לא תעשה חינו נחסר ממו חותו
 האבר המתייחס לאותה העבירה הלא שמהטות חותו הגיד
 ומתייבש ונקרא בעל נוס ועליו נחמר מעוות לא יוכל לתקן :
והנה תחלת הכל לריך להסיר מאד להכניע להסיר ולהפריד
 ג' הרע דמלבוש כתנות עור דקליפת טונה שהס
 התרי"ג איברים דמדות הרעות כנ"ל כי הם קשים מן הטבירות
 עלמן מאד מאד ולהגביר לר הטוב דמלבוש הסוכר שהס
 התרי"ג איברים דמדות הטובות יען הם תיק וכסא ומושב
 לכתנות אור ואין כח בתרי"ג איברי מלבושי הגרנח"י ודכתנות
 אור לפטול ולקיים התרי"ג מלות ע"י תרי"ג איברי הגוף
 הם לא באמלשות תרי"ג איברי מלבוש דכתנות עור המחוצר
 לגוף והנה ענין זה נחלק לג' חלוקות ראשונה היא כי כל
 עוד שלא הפריד הרע דכתנות עור ממו שהס המדות הרעות
 נמנע הוא מלקיים התורה והמלות בעוד עומתתו בו והס
 יקיים (ע"ב) יהיה שלח לשם שמים ובטורח רב ועליו נחמר

ספר נחך שלום

ז"ח והוא חוזר ומאיר אלה וכו' ונתקן פלופה דפנים
והח"כ מזדווגים ומתן לה טיפה מ"ד דה"ח טיפה זרעית
להוליד נשמות כבוד פירוש והבנת דברים אלו כנחה
מקומות :

ג נודע כי הביורוקן המהבררים ועולים למ"ן לז"ן בכל
יום ע"י דההלות והמזנה שבוים יב"ה"ל הנקראים
בנים לז"ן וז"ן הן הביורוקים המהבררים ע"י הפרטובים
העליונים ועולים למ"ן לפרטובים שעליהם כי כל פרטוב וכל
עולם נק' בן לפרטוב בלמעלה מומנו והוא נוצר (מתלקו ו)
מתלקו הפרטוב שעליו ומעלה אותם למ"ן לפרטוב שעליו
להזדווג לתקן אותם הביורוקים . והנה אותם הביורוקים הו'
אפשר להם להתקן באותו הזדווג רק נהקטים קלה ע"י אותו
הזדווג והח"כ חוזרים הם אותם הביורוקים עם הזו"ן לדרר
ולברר ולהעלות עוד גיליות אחרים למ"ן לפרטוב העל'
ההוא להתקן ובוים ומתעצבים שבוים מתקטים שם לז"ן
להט בכל המסך זמן עיכובם שם עד זוא עת הזדווג הבני
ואו נגמר תיקונם של הגיליות הראשונות ע"י אותו הזדווג
הב' אבל הגיליות השניות לה נגמר תיקונם רק נהקטים קלה
ע"י אותו הזדווג כי בערכם הוא זוג ה' ואו אלו הגיליות
השניות אחר שנתקנו קלה כג"ל חוזרים עם הזו"ן לירד עוד
לברר ולהעלות גיליות אחרים למ"ן לפרטוב העליון להתקן
וגרומים זוג עליון ואו נגמר תיקונם ע"י אותו הזדווג שהוא
שני בערכם אבל בערך הגיליות החדשים הוא זוג ראשון
ואינם נהקטים רק קלה ובעד"ז הנוד חוזר חלילה בכל יום
עד שיכלמו כל הביורוקים וכנעשה הראשונים כך נעשה
השניים כנזכור בע"ה (ה) ובס' מ"ג ס"ב ח"ג פ"ט (ב)
ידוע כי אין בכל הכ"ד שעה רק זדווג ה' והוא זדווג דפילה
הפ"ס דשקריה שהוא זוג דז"ן הכוללים דכל הכ"ד
והוא זדווג להוליד זאמו זוג דז"ן (ג) הפרטים שזווג
בלחם וחזרה ואותו זוג דהנה הלילה חט"פ שהוא דז"ן
הכוללים הנה הוא היה לעשה כלי בליבוד דמוק' ולתת לה
רוחא זאמו אלא הכנה לזוג דפילה הפ"ס שהוא להוליד
ובטיהם נק' זוג אחד ואח"כ שיש כמה מיני זוגים בהמשך
כל הכ"ד שעות הנה הם דפרטוב ואל דכללות וידוע כי
הביורוקים האלו הם נבחינה אורות דרפ"ח והכלים דמלכים
דעולמות דאז"ע ודמחלב הכמות כנזכור בספר מ"ג ס"ב
ח"ג פ"ח ע"ה (ד) כי כן הוא השיקר ולא כז"ש בז"ה (ה)
דאין עוד ביורוק רק למחלב הכמות (ו) אלה כמ"ג כלן
ועיין היטב לעיל בהקדמה ה"ך. האמת הוא כן ואחר נגמר
תיקונם מערב אורות דרפ"ח עם אורות הכוללים שגשגרו
בא"י והכלים עם הכלים דמ"ה והוא להשלים בחי' חסרון
הספי' דפרטובי עולמות אז"ע ודכמות כנזכור בסוף
פ"ד משער שדירת הכלים :

ע"ב (ג) נודע כי ישראל נק' בנים דז"ן וכל מה שאנו
מבררים ע"י ההפלות והמזנה הוא מבחי' ביורוק
המלכים דז"ן ומבחי' השמות להעלותם לאו"ה להתקן ואו
יהיו כח לז"ן ומבררים גם הם מבחי' החזרונים דאו"ה
ויש"ס ומבונה ומעלים אותם ועולים עם הביורוקים דז"ן
לאו"ה והביורוקים דז"ן נשארים באו"ה להתקן וביורוקים
דאו"ה עולים לאו"ה וכעד"ו או"ה מבררים מתלקים ה"ה וא"ה
מעלה אותם לנתיק להתקן וכעד"ו מפרטוב לפרטוב כי כל פרטוב
מתקן הוא נק' ז"ה שהוא בן בערך הפרטוב שעליו והוא
מברר מתקי ביורוקי הפרטוב שעליו ומעלה אותם לפרטוב
העליון שע"ג פרטוב שעליו להתקן כנזכור בע"ה ובס' מ"ג
ע"ב ק"ב פ"ו ע"ה וכן עולים עד רום הגולות ואו מזדווגים
ע"ב וס"ג דח"ק ואו נמשכים ויורדים כלים ואורות ד"ס
דמ"ה עם ע"ס השלום י"ס דב"ן המתייחסים לאותם הביורוקים

שעליו ובחוכם הנרנח"י שהם ההיו"ם והאז"ה הנמוקות
ומשכים מהח"ס הראויים לאותם הביורוקים ומתעצבים עם
אותם הביורוקים דכל פרטוב ומשכים מפרטוב לפרטוב כבחינה
משחן ע"י זוג כי כל פרטוב מזדווג שני זוגים זוג ה' הוא
ז"ג דרעיתא שהם המוחין שהם ג' פרטובים הפנימיים דאו"ה
פרטוב ואחר כך מזדווג עם טקביה זוג שני דנפח' שהם
הז"ק שני פרטובים החיצוניים חג"ה נה"י ונתקנים אותם
הביורוקים הנו' דפרטוב החתון ומשכים אותם לפרטוב
החתון בבחי' מוחין מלוששים כללם הנמשך מהמוחין של
חיות הפרטוב העליון המזדווג והמוחין שלו עלמם נעשו
מהביורוקים של הפרטוב ההוא העליון . המכל בזה שהביורוקים
דז"ה שגברו ועלו ע"י ישראל לאו"ה לתקנם באים בבחי'
יחודי לז"ה מלוששים כללם מביורוקים דאו"ה שגברו
ז"ה ז"ה לאו"ה לתקנם ובח"ה היו ב' זוגים כג"ל והקן
הביורוקי ההם דאו"ה והמשכים להם בבחי' מוחין מלוששי'
כללם הנמשך מהביורוקים שלו שעלו ע"י או"ה ונתקנו ע"י
עתיק והמשכים לאו"ה בבחי' מוחין ומהמוחין ההם הנמשך
הכלל ההוא להלביש המוחין ההם דאו"ה והמוחין ההם דאו"ה
המשכים גם הם ללם להלביש המוחין דז"ה כג"ל וכן הוא
מפרטוב לפרטוב ועיין והבן זה היטב מאד בפרטוב נח"י נקרא
מיטה כי הין כהן מקומו להאריך ויהפך בז"ה בע"ה :

ידוע מ"ג בס' הכונות דדרושי הלילה ובע"ה כי גיליה
מסתלקין המוחין מז"ה ונפול עליו תרדמה כדוע
והמוחין הם נכס"י ומתפשטים בנקביה (ח) ונתפזר בדרוש
הנפיל כי כל זה הוא ע"י המאיליל הייליון הנקרא בשם ח"ה
כי הוא הנפיל תרדמה על ז"ה ואו מסתלקים הארת המוחין
דע"ב מ"ג הנקרא עינים ועל זה אנו חוזרים המפיל שינה
על עיני וגם הס"ג מבלק הארתו והארת הע"ב מנו"ה הנקרא
עפעפים וע"י אנו חוזרים ומתנוה על עפעפי וגם הנו"ה
מבלק הארתו והארת ע"ב וס"ג מו"ן שהיא הנקבה הנקרא
ומדה לילה והזרה לנקודה הנקרא חישון בה עין ואו חוזר
ע"ב דח"ה ומאיר וממשך אליה כל אותם המוחין שסתלקו
מז"ה וע"י אנו חוזרים ומאיר ואח"כ לזיון בה עין וכו' ונתקן
אותה ומגדילה עד כל שיפור קומת כל הז"ה מחוריו ונקרא
בשם ע"ב כי נמשכו בה כל המוחין והפינו דע"ב דח"ה וזה
נמשך עד חזות הלילה ואו נכסרת ועולים לחוק או"ה ומקבלים
שם למעלה מוחין דפנים ומזדווג הז"ה עמה ונותן בה כלי
ורוחא וחוזרים (ז"א ע"א) לנקומם למטה ומזדווגים או"ה
(שהם ע"ב וס"ג הכוללים) (ט) ומזושיבין להם בחי' מוחין
דפנים ונכס"ס בנקבה ונגלת כלל הפנים דז"ה לח"כ
מסתלקים מנונה עלמות המוחין וחוזרים להנשך בז"ה דמורה
הנקרא נדה היום לבחי' ז"ן דמ"ה שבו ומתפשטים בו מע"ב
דח"ה לס"ג ומס"ג לז"ה וממ"ה לב"ן ועל המשכה המוחין
מע"ב דח"ה לשם ס"ג (שהם כללות או"ה ויש"ס ומבונה)
(י) אנו חוזרים הנעביר שינה מעיני ועל המשכת המוחין
דע"ב וס"ג למ"ה (שהם כללות הזו"ן) אנו חוזרים ומתנוה
מעפעפי ונתפזר ג"כ בדרוש המפיל כי כל זה הוא בזו"ן
דכללות דכל הכ"ד שעות הנקרא מדה יום ומדה לילה הנקרא
ב' המזדווגה הגדולה ואל בזו"ן הפרטים וכתב כי סדר
המשכת המוחין בז"ה הנקרא מדה יום הוא מע"ב דח"ה לשם
ס"ג (שהם או"ה) ונס"ג לז"ה (שהם זו"ן) וממ"ה לב"ן
(שהם יעקב ורחל) (נראה שהם עסמ"ג דמ"ה שכן היה
סוד התחלקות י"ס דמ"ה בפרטובי הא"י) אבל סדר המשכת
המוחין לנקבה דז"ה הנקרא מדה לילה הוא מע"ב דח"ה
לב"ן עלמו :

ג כתב בס' הכונות דדרושי התחילין ובע"ה בשער השמות
ובשער חילוניות ופנימיות ובכמה מקומות והביאו בהפ"ר

הנהרות וביאורים (ה) שער ט"ז ס"ב שער מ"ד ומ"ן : (ב) דף מ"ג ע"ה : (ג) ליל דף נ"ה ע"ב : (ד) דף מ' ע"ב : (ה) עיין בכונות גע"ה שער י"ז פ"ג :
(ו) הו"ח דע"ג סע"א דף קנ"ה כו"כ : (ז) הו"ע דכ"ב ע"ה ודף נ"ג ע"ב ודף ק"א סע"א ודף ק"ה ע"ה : (ח) הו"ח דף ק"י ע"ב :
(ט) ג"ל לילה כס"י : (י) כ"ו לילה כס"י :

דספ' אחת שהוא פרטוף אחד דנחך אחד מו' מלכי
 וז"ן הכללים דכל שבוע אבר תיקונם הוא בהמך שבוע
 ח' נחך ח' ליום וזכום שבת הוא זונם (ובדר תיקונם זכום
 ועלייהם הוא נשכום לשבוע עד ח"ם כ"ה כ"י) והלו הזו"ן
 הכללים דכל שבוע הם מלבד הזו"ן הפרטים דהבא חו'
 אחת חו' דז"ה או דנוקבא דז"ה הכללים דכל חדש אבר
 תיקונם הוא בהמך ד' שבועות דכל חדש והלו הזו"ן (דכל
 חדש הם ז"ן דפרטות (ו) דספירה ח' מו"ק דזו"ן דכללות
 דשש חדשי הקין או החורף (ז) כי בהמך ששה חדשי החורף
 יאקני ו"ק דז"ה וחס מ"ה דמ"ה עם מ"ה דב"ן ובששה
 חדשי הקין נחקטים ו"ק דנוקבא וחס כ"ן דמ"ה עם כ"ן
 דב"ן כל קלה בחדש ח' חסד בתשרי גבורה בחשוון כו' כל
 חדש כלול מוד' שבועות שבעה נחקטים ד' חודשות הזו"ה
 דכללות ח"ם דכל קלה ששה חו"ה חו"ן דחודש הקלה וכל
 שבוע כלול משבועה ימים להקין חו"מ דכל ח' מד' פרטופים
 הזו"ל דכל קלה ככ"ו) ובכללות קין וחורף נחקטים חו"ן
 דכללות השנה אשר כל עלום הם ז"ן דפרטות דספ' ח'
 שהוא פרטוף ח' דנחך ח' מו' מלכי ז"ן הכללים דכל שמיטה
 שתיקונם הוא בהמך חו' שנים דכל שמיטה וכל עלום הם
 ז"ן דפרטות דספ' ח' שהוא פרטוף ח' דנחך ח' מו' מלכי
 ז"ן הכללים דכל יובל אשר תיקונם הוא בהמך ז' שמיטות
 וכל חלו בדר תיקון הצירורים שלהם והמשנה המוחין להם
 וכל פרטי תיקונם הוא ע"ד הזו"ל ז"ן דכללות דכל הכ"ד
 ששנו וד"ל והלו תיקונם זכום וזכום ועלייתם הוא מיום ליום
 לשבוע ומשבוע לשבוע לחדש ויחדש לחדש לשנה ושנה לשנה
 לשמיטה ושמיטה לשמיטה ליובל ויובל ליובל כד ח"ם והוא
 ע"ד מ"ס חליתו צביאור ענין חילוניות ופנימיות לעיל ד' ל"ה
 ע"א וב'') ובש"ה יתבאר כל ענין צמקוננו בחורף ובפרטות
 כס"ד (כי עדיין לה נתבאר בכתן מהקדמה זו כל הדרך
 ובפרט ענין צירור ותיקון ששת ענין בראשית חיה נוקומם
 כי לא שו' בשיעוריהם לינו חודשי השנה ולה' לשמיטות ולה'
 ליובלות ובש"ה מהקדמה יתבאר הענין הוס בחר היעב
 כס"ד ככ"י) :

וצריך לידע חשבון השנים לפי סדר חשבון הספירות
 דפרטופי ו"ק דזו"ן הנפרטים לשיח' חלפי שני
 דהוי עלמא כדי לידע בחייה פרטוף היא חותה השנה וצחיו
 ספירה הוא חותה החדש וצחיו ספירה נחשבת' דחופה
 הספירה הוא חותה שבוע וצחיה ספירה מו"ק דחופה שבוע
 הוא חותה יום כדי לידע לזכר ולהעלות הצירורים הנתייחסים
 לכל יום ויום כרחוי וכנכון וכדי לידע לכון צברתה המופל
 והנעציר וכל הכפ'ות דחופה יום שם צמוחין (ח) דפרטוף
 דיום שבער ולה' דחופה יום שהוא עומד בו ככ"ל כגון עתה
 שהנחנו עומדים בחלף (צ"ב ע"א) הששי שהוא צמוד ובצר
 עברו מננו ח"ק שנה ששה חב"ד ח"ג ועתה חנו צב"ח
 דיכוד וכבר עברו (ממנו כ"ח שנים שהם חו"ב דת"ה וה"ס
 חב"ד חנ"ה ג"ה מו"ס דדעת דת"ה דיכוד דזו"ן והדש כיון
 הוא ת"ה דב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן דזו"ן הנקרה נוקבא בערך
 מ"ה דמ"ה וז"ה דב"ן הנחקטים בחורף שבוע הראשון דכין
 חנו' הוא בז"ק דפרטופ' חב"ה דיכוד חנו' והיום ח' הוא בחדש
 דו"ק דפרטוף חב"ה חנו' ועד"ו יתבאר ויכוין ככ"ל עכ"ו
 צס"י) (ט) ממנו כ"ה שני' שהם חו"ב דת"ה ומנש ספ'
 חב"ד ח"ג מו"ס דדעת דת"ה דיכוד דזו"ן ומדש חדר הוא
 דיכוד דמ"ה דמ"ה וז"ה דב"ן דזו"ן הנקרה בבורה בערך
 כ"ן דמ"ה וב"ן דב"ן הנחקטים בקין ושכום הראשון דחדש
 חנו' הוא בז"ק דפרטוף חב"ה דיכוד חנו' והיום הראשון הוא בחדש
 דז' קלוח דפרטוף חב"ה חנו' ועד"ו יתבאר ויכוין ככ"ל (ט"ל ע"ב)
 והנה בח"י צרכות השחר חוץ מהכוונות שנתבאר צמקונם :

עו"ה כי בליה (ה) משהלקין מן הזו"ן ומכל הפרטופים
 דחז"י המוחין של יום שבער וירדיו לכ"ע לזכר צירורים
 ועולים עם הצירורים בד' חלקי הפלח שחריה ול"ל מ"ס לעיל
 כי בליה משהלקין המוחין מו"ה ונכנסים ומתפשטים בנוקבא
 ככ"ל ומנש"ל כי ח' אפסר לצירורים להתקין ביום ח' מנחור
 כי מש"ל כי בליה משהלקין המוחין מו"ה ונכנסים בנוקבא
 ככ"ל הוא צמוחין של היום ההוא . סגול ג"ה כי (ג) הזו"ן
 דכללות דכל הכ"ד דיום ראשון של השבוע ומתחילים להתקין
 בתחלה ליל ראשון ומתחילים המוחין דח"ה להכנס בב"ן
 דב"ן דז"ה והוא נחיר דרך חוריו מהכרת המוחין דחיונו ובוה
 ומתקין כ"ן דב"ן דפרטוף חמור דנוקבא עד חמות הלילה
 ומתחילה עד הבוקר נחקטים פרטופי דב"ן דמ"ה דזו"ן חב"ה
 ע"ד חנו' ומתבאר עד חמות היום נחקטים פרטופי מ"ה דמ"ה
 דזו"ן חב"ה ע"ד חנו' ומתחלה היום עד הלילה נחקטים פרטופי
 מ"ה דב"ן חב"ה ע"ד חנו' ובמ"ל בצברתה הוקן לשמי כו' :
ובריר שני מלבד שמתחילים הזו"ן דיום ב' להתקין חב"ה
 ע"ד חנו' בזו"ן דיום ח' הנה עתה מתחילים הזו"ן
 דיום ח' להתקין ככ"פ בחו"ן זה כי עתה בלי ב' משהלקין
 המוחין מו"ה דיום ח' ונכנסים ומתפשטים בנוקבא כסדר
 חנו"ל עד חמות הלילה וע"ז חנו' חמורים (ג) צברתה הנפיל
 כנו"ל ובחמות נכרת ופולס לחיק חו"ה ומזווגים וקון לה
 כלי ורחה וחורים לנטה למוקומם ומזווגים חו"ה וממשיכים
 להם המוחין דפנים ונכנסים בנוקבא ומתחילים בה רשמו
 יסירה וחורים ומתחילים ממנה המוחין דחמור ופנים ונכנסים
 בז"ה וע"ז חנו' חמורים צברתה המעביר כנו"ל והולס ומתקטים
 פרטופי הפנים שלהם עד תבואם כ"ד ששנו דיום ב' ובנפילה
 חפ"ס דיום ג' חו' מזווגים זוג להוליד חש"פ שיש זוג ככל
 חלק מד' חלקי הכ"ד ששנו כי בחמות הלילה מזווגים פרטופי
 כ"ן דב"ן עם פרטופי כ"ן דמ"ה שלהם ובעמוד השחר זוג
 דב"ן דמ"ה שלהם ובהפלת שחריה מו"ה דמ"ה ובמנחה עו"ה
 דב"ן שלהם הם דפרטות וח"ס עיקריים חבל חו"ג הכלל
 דכללות כולם הוא בנפילה חפ"ס בחו"ן שנתבאר כ"ד ששנו
 של יום שני נגמר תיקון ענין פרטופי פנים דזו"ן דיום ח'
 (ד) ובנכ"ה דיום ג' מזווגים :

(ע"ב) והזו"ן דכללות דיום ב' נגמור להתקין צבחי חב"ה
 ובליל ג' משהלקים המוחין מו"ה דיום ב'
 ונכנסים בנוקבא ע"ד חנו"ל בזו"ן דיום ח' עד תבואם כ"ד
 ששנו דיום ג' נגמר תיקונם והמוחין דזו"ן דיום (ה) ראשון
 יורדים בלי ג' לכ"ע לזכר ועולים עם הצירורים בד' חלקי
 הפלח שחריה כנו"ל והוי נשלים תיקונם צמדריגת ז"ן דחיליות
 שהם בחי' רוח. וחכ"כ בלי ד' עולים להתקין ולהשתלס
 צמדריגת חו"ה כי מדריגת ז"ן בערך חו"ה הוא צמדריגת
 צו"ע בערך ז"ן וכן הוא מפרטוף לפרטוף כנבואר לעיל
 בהקדמה ומתקטים שם צמדריגת חו"ה ע"ד שנתקנו צמדריגת
 ז"ן כנו"ל וחכ"כ עולים להתקין חב"ה ע"ד חנו' והצירורים
 דיום ב' כבר נשלים תיקונם בזו"ן ועתה עולים להתקין חו"ה
 ע"ד חנו' וכער"ו נעשה לכל הצירורים וכן כתב צדושי התפילין
 ח"ך משהלקים המוחין דזו"ן ועולים לנטה מיום ליום
 ממזריגתה למזריגה . ובנבואר ככ"מ צע"ח ובפרט כספר מ"ס
 ופשוט הוא לידועי דעת כי כן הוא סדר תיקון העולמות
 והנשמות מפרטוף היום לפרטוף הכולל של השבוע ומתפשט
 לפרטוף הכולל של החדש ומתחדש לפרטוף הכולל של השנה
 ומנשה לפרטוף הכולל של השמיטה ומנשם לפרטוף הכולל של
 היובל דכל מלך מו' מלכי ז"ן דכל פרטוף דפרטופי חב"ה ע'
 עד שיגיעו למקומם העליון שצ"ק והתבונן בענין זה היעב
 מחד ובמהקדמה יתבאר בחורף כע"ה ובמד"ז חורף הלילה :
ואלו הזו"ן הכללים דכל הכ"ד ששנו הם ז"ן דפרטות

הגהות וביאורים (ה) חורף דק"ו ע"ב : (ג) יר"ה דק"ו ע"ה : (ג) כס דמ"ה כופ"ס : (ד) ונופ"ה יום ג' מזווגים למה כד"ו : (ה) כס דב"ן ע"ה :
 (ו) ענין לקמן דמ"ה כופ"ס וז"ל : (ז) שנה ככ"ל צמחי ר"ס ובכפר כמנוחה יבן צמח ר"ס ככ"י : (ח) חורף דק"ו דק"ו דק"ו ל"ח ח' :
 (ט) וז"ן חורף דב"ן ע"ה :

זהו כל הכריות שבעולם השפל ומחלקים לד' מיני דלח"ס משולים זה מזה כי הדומם הוא הנרוש (ע"ב) שבהם כי הוא בערך העפר שבעולם ויש בו נפש המורכבת. למעלה ממנו הזומח כי הוא בערך המים שבעולם ויש בו גם נפש הזומחה. למעלה ממנו החי כי הוא בערך הארץ שבעולם ויש בו נפש המורכבת ונפש הזומחה ונפש החיות. למעלה מכולם הוא המדבר (ז) כי הוא בערך האש ויש בו נפש המורכבת ונפש הזומחה ונפש החיות ונפש השכלים שהיא בחיותיה וד' נפשות הלו הם כפולים ד' מסמרה דפוח וד' מסמרה דרע וכללות כולם נק' נפש הכהמות ועל ד' המסמרה דרע רוכב יכה"ר ועל ד' מסמרה דפוח רוכב יכה"ע ועליהם מתלבש נפש דעשיה עו"ד כלולה מד' יסודות העליונים ע"ד הנו"ל ועליהם רוח מילירה ע"ד"ה ועליהם נשמה מבריאה ע"ד"ה ועליהם חיה מאל"ה ע"ד"ה וד' נפשות הדלח"ס שבאדם כיוונים ומתגדלים מהדס הלא וזך הנמשך להם שהוא נפשות הדלח"ס והיותם עב שבו נהפך לבשרי וזה כשגור יכה"ע והוא מקריבו לבד ששם הנפש דעשיה ואז הוא צריא ועושה לזן ה' יחברך והם ח"ו גורס הילה"ר אז כולם נאזים מעבירותיהם הדם והוא מקריב עבירותיהם והרע שבדם אל הכבד ומלכלך נפש דעשיה ואז הוא חוטא ח"ו וגורס מולאי הנפש והנוף. וע"כ לזנו האל יחברך להביא קרבן כלול מדלח"ס לחקן ולהסיר העבירות שבדלח"ס שבאדם כי המלח כנגד הדומם וסולח ובזמן ויין כנגד הזומח והבעל חי כמשמעו והיודי כנגד המדבר וכונה הסכן כנגד נרנח"ה הפנימיים ואז נחית הש נבזה וסורף ומכלה העבירות ההוא וזאקה ומוזך נפשות דלח"ס שבאדם כי הכל משורש א' ומתפטר לאדם :

נציא ע"א) סדר כללות כונת הקרבנות .

והענין הוא כי ע"י כללות אחירת סדר הקרבנות שהם בעשיה (בשבת דלח"ע דהלילות) (ביום ח' וו' דלח"ע דבריהם) (ביום ב' וה') דלח"ע דעשיה (ביום ג' וד') דלח"ע דעשיה) שהיא בחינת נפש ובס ב"ן ואל"ל חרבי"ה ואות ה' אחרונה דהוי"ה הכולל שהיא דנרנח"ה דנפש :

יבין לברר מחלקי הכלים דאחור ופנים דפנים ואחור ומאורות דנרנח"ה דנפש דחיה וגשמה דגשמה הנחתייחסים לפרלופי פנימיות וחילוניות דפנימיות דפרלופי חו"ב דפניה הכולל דעשיה :

וגם מחלקי הכלים החילוניים דאחור ופנים דפנים ואחור דפרלופי פנימיות וחילוניות דפנימיות דפרלופי חו"ב דבינה הכולל דהלילות (ח) ובשבת דפרלופי פנימיות וחילוניות דפנימיות ודפנימיות וחילוניות דחילוניות דפרלופי נה"ו ונח"ת וחצ"ד וכתר דחכמה הכולל דלח"י דלח"י (ביום ח' וו' דלח"י דלח"י דבריהם) (ביום ב' וה') דלח"י דעשיה דלח"י דעשיה (ביום ג' וד') דלח"י דעשיה) דמלכים דו"ן דפרלופי החל"ה שפלו לפנימיות וחילוניות דפנימיות דפרלופי חו"ב דבינה הכולל דעשיה (בשבת דנרנח"ה דפרלופי חכמה הכולל דעשיה ומבחי' האורות דנרנח"ה דנפש דחיה וגשמה דגשמה) (ביום ח' וו' דחיה דגשמה) (ביום ב' וה') דחיה דרוח (וביום ג' וד') דחיה דנפש) (בשבת דנרנח"ה דנפש דנרנח"ה דחיה דחיה) דרפ"ח שפלו עמהם וזה ע"י זיווג הכלים החילוניים דפרלופי חו"ב דבינה הכולל דלח"י המתלבשים בפרטיו פנימיות וחילוניות דפנימיות דח"ו דבינה הכולל דעשיה וגם ע"י המוחין והכלים דמוחין דו"ן שירדו גם הם לברר כנו"ל וזה ע"י שיכון עתה להמשיך מוא"ס נפשות (ט) דנרנח"ה לפרלופי ח"ק ולהמשיך אור מלכות דחכמה דח"ק עם חלק אור הא"ס המלושב בה ולהעבירו דרך מלכות (ע"ב) דבינה ודו"ל דח"ק ולהלבישו בנול" דח"ק ויורדת המלכות הנו"ל עם האור הנזכר המלושב

זהו כיוע ישראל כי העליונים לריכס לתחתונים והתחתונים לריכס לעליונים וכבר נתבאר לעיל בהקדמה כי בתחלה נתקנו פרלופי ח"ק וחב"ע דעתיק והם נעשו נזכחי עתיק דכל פרטיו עתיק דח"ק וחב"ע. וכללו זה בזה והתלבשו זה בזה ומתפצטו עד סוף העשיה והיה בהם כל מעשה בראשית ומעשה מורכבת ואח"כ נתקנו ח"ק וחב"ע דח"ה הנעשים מוא"ל דכל פרטיו פרלופי ח"ק וחב"ע והלבישו לח"ק וחב"ע דעתיק הנו"ל בזה בזה ועליהם הלבישו ח"ק וחב"ע דלח"ה ועליהם דלח"ה ועליהם דח"ה ועליהם דעתיק דעתיק ודעתיק דעתיק ורחל וכל זה היה בפרטיו פרטיות. האמנם לא כל פרטיו פרטיו בנ"ח כל הפרטופים הנו"ל דעתיק וח"ה וח"ה וח"ה דלח"ה יורדים בכל יום להתלבש בפרטיו פרלופי ב"ע כנו"ל רק פרט אחד מכל אחד מהם כי כל יום מונוי השבוע הוא בנ"ח בפני עלמה והוא נק' בנ"ח מלך אחד כלול מכל פרטיו פרלופי חב"ע כנו"ל בהקדמה :

יום א חדר ר"ל החסדים דכל המלכים דכל פרטיו הו"ן דעתיק וח"ה וח"ה וישוב"ת וו"ן ועקב ורחל והוא בחב"ע דבריהם דשבוש (ח) בעבר (ב) :

יום ב גבורה ע"ד הנו"ל והוא בחב"ע דילירה דשבוש שבער **יום ג** ת"ה ע"ד הנו"ל והוא בחב"ע דעשיה דשבוש שבער **יום ד** נח"ע ע"ד הנו"ל והוא בחב"ע דעשיה דשבוש הבא : **יום ה** הוד ע"ד הנו"ל והוא בחב"ע דילירה דשבוש הבא : **יום ו** יסוד ע"ד הנו"ל והוא בחב"ע דבריהם דשבוש הבא : **יום שבת** מלכות ע"ד הנו"ל והוא בחב"ע דלח"ה (ג) :

ובר הציבורים המתבררים בכל יום הוא מן הבחי' הנחתייחסות לחותו יום ג' וזה (ב"א ע"א) מוזלסו ולפיקך ביום ה' דכל שבוע יורדים (ד) כל פרטיו פרלופי החסדים דכל הפרלופים הנו"ל דלח"י הנחתייחסים לחותו יום דלוח"ו שבוע ומתלבשים בפרטיו פרלופי החסדים דב"ע ע"ד הנו"ל :

והנה התפלות והמורה והנאות הנעשים בחותו יום הם לברר חלקי חותו יום לבד ולעלות מיום ליום מוא"ל ע"י לחב"ע ע"ד עלותם לחב"ע (ה) דלח"י בשבת ואז בשבת הוא ציבור חובל מוחך חובל ואין בו פסולת כלל כי אם ציבור מטיה וביה להשלמות ולהעלות מנודריה למדרגיה עד עלותם אל מלח הרזין העליון וכבר נתבאר בס' עולת תמיד שגם בחינת המוחין דו"ן והם וו"ן דפנימיות דלח"י דיום שבער דהיינו דחמול (ו) שלשום שכבר נתקנו ועלו שבילה יורדים גם הם לברר לצורך התפילות והנאות של יום הבא וכן הוא חוזר תלילה וכמבואר לעיל בהקדמה ברכת המעשיר ע"ש. ובבקר חוזרים ועולים עם מה שנתברר ועולים בהרבע חלקי התפילה והוא על סדר מ"ש לעיל בהקדמת ברכת המעשיר ע"ש ובכל עולם מוהווגים הכלים דפרלופים הנו"ל לחקן קלה הציבורים ההם כדי להעלותם יותר לעולם שלמעלה מהם עד עלותם אל החל"ה בעמידה כמבואר בס' עולת תמיד ע"ש :

נציב ע"א) הקדמת הקרבנות

חנה נודע כי כללות ד' בחי' נרנח"ה כוללים כל הנמלאים וכל ח"י כולל ומורכב מכולם כי הנרנח"ה דחיה היא בחי' החיה שבכל ח"י מנרנח"ה וכן הנרנח"ה דגשמה הוא בחינת הגשמה שבכל ח"י מנרנח"ה וכן הרוח הוא הרוח שבכולם והנפש היא הנפש דכולם אבל היחידה היא כוללת כולם בלי סיכר וד' בחי' הלו הם בחי' ד' אהויות הו"ה והם בחי' חכמה"ס והם בחי' חב"ע והם בחי' ארמ"ע והם בחי' דלח"ס שבכללותם ושפרטותם וכל בחי' נפרטת לאין קץ. והנה משמרי טו"ר של האופטים נההו חומרי ד' יסודי ארמ"ע ומתברכתם.

דהורות וביאורים (א) חו"ה דף ג' פ"ב: (ב) חו"ה דף קנ"ו ע"ב ד"ס ח"ס ודף קנ"ח ע"א: (ג) חו"ה דף קנ"ב ע"ב דף קנ"ב ע"ב ד"ס ח"ס: (ד) חו"ה דף קנ"ג ע"ב: (ה) חו"ה דף קנ"ג ע"ב ד"ס ח"ס: (ו) חו"ה דף קנ"ג ע"ב ד"ס ח"ס: (ז) חו"ה דף קנ"ג ע"ב ד"ס ח"ס: (ח) חו"ה דף קנ"ג ע"ב ד"ס ח"ס: (ט) חו"ה דף קנ"ג ע"ב ד"ס ח"ס: (י) חו"ה דף קנ"ג ע"ב ד"ס ח"ס:

המלוכה בה ועובר דרך מלכות דכח"ד הא"י ויחזיר ומנשך נפשות ורוחות דגנח"י לכל פרזי הא"י ואז מודוניס ג"ר וי"ק דג"ר דשכ"ח ומנשיכן מוחין וכתובס מלוכשים האורות הזכר לפני פרזי חנ"ח וג"ה דחילוניות דפנימיות דזו"ן ואז מודוניס השני פרזופי הגז' דזו"ן ומנשיכים מוחין ובפני יוכין להנשך המוחין והשפז הנזכר עם הור הא"ס המליכז במלכות דפרזופי ח"ק ודפרזופי כחכ"ד וי"ח דחיליות ומחלכשים גם במלכות הא"י ואז יורד המלכות עם כל האורות הנזכר ועובר דרך מלכות דכחכ"ד וי"ח דבריחה ומחלכז גם במלכות דבריחה ומחזיר ומנשך גר"ן דגנח"י לפרזופי דבריחה ויורד ועובר דרך כחכ"ד וי"ח דלירה ומחלכז גם במלכות דלירה ומחזיר ומנשך גנח"ח דגנח"י לפרזופי הלירה ויורד ומנשך השפז והמוחין והאורות הגז' לנח"ב שהם עתוק וא"ח ואו"ה דחילוניות דפנימיות דעשיה דה"י ודעשיה דהזקן שהם למלכות דכחכ"ד ואז מודוניס הפרזופי הגז' ומנשיכים המוחין והשפז הגז' לזו"ן דחילוניות דפנימיות דעשיה והמוחין והשפז הגז' נק' כמות והאורות הגז' עם האור הא"ס מהשפזים ומחזירים ומנשיכים גנח"ח דגנח"י לכל פרזופי העשיה וע"י כן יתכן כח ועזו לפרזופי הגז' לברר מוחלקי הכלים ואורות שבעשיה ומנשיכים להם מוחין פנימיים ומקופים עם גנח"י דנפז הנק' מוחין דע"צור ואז נחלקים הביצורים הגז' קלה ומתעלים הכלים החילוניים דפרזופי הא"י הזכר ודמוחין דזו"ן הזכר עם הביצורים הגז' ועולים מתיכל להיכל עד עלותם אל הלירה ומלכשים לכלים החילוניים שלהם העומדים עם ביצירה. והוה שבהגיעו לצורך האמר שדרך לביון אל היצור שם ב"ן שבעשיה עם שם מ"ה שביצירה ושם חז"י שבעשיה עם שם הוי"ה שביצירה כי כבר נזכרו כל חלקי העשיה דה"י עם הביצורים לעלות אל הלירה ע"י חמירת סדר קרבנות. ומ"ש שפ"י חמירת סדר הקרבנות עולים הפנימיות חכ"ד דעשיה להלכז חילוניות נה"י דלירה וכעד"ן עולים כל המדרגות עד ח"ס פנימיות כל המדרגה להלכז חילוניות המדרגה שעליה וכן בזמירות עולים עד מדרגה חמרת ע"ד הגזר וכן בעמידה עוד מדרגה חמרת ע"ד הזכר כח"ס כל ענין במקומו בע"ה היינו (ה) בבי"ע החתומים הכל בבי"ע דחיליות שירדו בבי"ע החתומים לברר כזו"ל הם עולים עם הביצורים שזכרנו מכל עולם ועולם ועולים לגמרי מעולם לעולם לז"י עד עלותם אל הא"י בעמידה שזו עולים למקומם החמישי שפ"י בזקוק שהם בחול שח"ק הא"י הינו במקומו החמשי כי בחול יורדים כל החי"ע ומחלכשים פנימי החול עד ליל שבת שז"ו (ב) יולחים החי"ע דקדושה ומוחין ימי החול ונתעלים עוד ועולים למעלה למקומם ושורשם העליון ומשחר חלל פניו ב"ן הקדושה לינו החול י"ד מדרגות ולפיכך נחמרה הנולכה בתחילת ליל שבת ח"ע"פ שעדיין לא עלו זו"ן אלא עד חנ"ח דשכ"ח משה"כ ב"ע שהתור מלכזת אוכל נפש ח"ע"פ שכבר עלו זו"ן עד חכ"ד דח"ח שילחין ואפי' שבעות שעולים עד ח"ה ובזו"ש במקומו בע"ה. ומ"ס לעיל שכלילה יורדים היא ירידה חמרת כזוהר כל זה בשער ההקדמות דרדופי חז"י"ע ובפרט בדרוש ב' מדרושים הזכר וכן בע"ח שער סדר חז"י"ע (מ"ב ע"א) עם מה שנתחבר בספר ע"ח ובספר הכוונה ובפרט בדרוש שני מדרושי סדר הקון התפלה ובכמה מקומות והוה בכללות וב"ע"ה כל ענין יתבאר בזקומו דהר היטב יותר ובפרטות בס"ד עם שמות הכלים והגנח"י בע"ה :

העלות שח"ח ביצורי חלקי חז"י"ע של הנקודות שכתבנו מומן מיתה המלכים בחוך הקליפות כבוד נשמה יהיה להם כודע כי כש"ל שם מ"ה החדש בירר מהנקודות מה שהיה אפשר לברר אז ומיקון כל פרזופי החיליות ושח"ח ביצורי חלקי בחינת החיליות של הנקודות מהיות מובחר שבהם נעשה קליפת מנה דחיליות כלול מטיב ורע ומחסינים הגמורים שבהם נחמה החיליות של הקליפות והגונה הגז' הוא כבוד נשמה וחיות להם ושח"ח ביצורי הכלים הפנימיים והחילוניים והחילוניים של הנקודות נדחו לבריחה ומחלכז ביצורי הכלים הפנימיים נעשו כל חלקי הבריחה בכל פרטיה על סדר החיליות ושח"ח ביצורי חלקי הבריחה מהיות מובחר שבהם נעשה קלי' מנה דבריחה עו"ר ומחסינים הגמורים שבהם נהוו כל פרטי בריחה של הקליפות ומנה הגז' נשמה וחיות להם ושח"ח ביצורי הכלים החילוניים נעשו כל חלקי הלירה בכל פרטיה ומחזיר מובחר משח"ח ביצורים נעשה קלי' מנה דלירה עו"ר ומחסינים הגמורים שבהם נהוו כל פרטי לירה של הקלי' ומשח"ח ביצורי הכלים החילוניים נעשו כל חלקי העשיה בכל פרטיה ומחזיר מובחר משח"ח ביצורים נעשה קלי' מנה דעשיה עו"ר ומחסינים גמורים שבהם נהוו כל פרטי עשיה של הקלי' ומחלכז ומעמדם הוא בכל אחורי נה"י דכל עולם שהוא אחורי העשיה דכל עולם. והנה לפי כי כל שח"ח ביצורים הגז' שירדו לבי"ע הם משח"ח ביצורי ז' המלכים שהם זו"ן שהם פני חמיתה ו"ה שזכרנו י"ה נתחלקה שח"ח הקדושה (צ"ב ע"א) שבתוך הקליפה ל"ה בחינות י"ס פנימיים כבוד נשמה וחיות כחוכם וא' מוקף עליהם כנוספר י"ה הנומי הקטורת הכוונה ל"ה בחי' הגז' אשר ע"י חמירת פטוה הקטורת כוונה כפי כח כוונתו הוא מברר ומעלה ומקדושת הי"ה בחי' הגז' וכפי זכותו ועולם כוונתו כן ירצה כמו לברר והחמירת כוונה הוא יביענו לחזור בתשובה גם יוננה בחלכזותיו הסמוכות :

ועתה בחמירת פטוה הקטורת יוכין להעלות הקדושה מוחין הקלי' ולהעמידה בגבול קדושת העשיה להיות מוכן העשות חילוניות למלכות ועשיה כח"ס בס"ד :

הקדמת אנה בכח

והנה ענין שם מ"ב הוא זה הנה נודע כי כל עולם ופרטוף עליון הוא מקור ואורש למה שלמטה מומן כודע כי במלכות דלירה נחשטו עשרה ענפים מו"ס דלירה והם שרשים ל"ס דעשיה וכן בזו"ל דבריחה נחשטו עשרה ענפים מו"ס דבריחה והם שרשים ל"ס דלירה וכן במלכות דה"י נחשטו עשרה ענפי מו"ס דחיליות והם שורש י"ס דבריחה ובמלכות דעקודים נחשטו ענפי י"ס דעקודים והם שורש ל"ס דחיליות וכן עד"ן מעולם לעולם שלמעלה (ד) מומן עד שגולל שכולם ענפים מסחשפים מו"ס דח"ק שהם שורש ומקור לכל העולמות והם מסורסים ביחידה שלו יכל זה בכללות וכן הוא בפרטות מפרטוף לפרטוף וכן בפרטי פרטות מספירה לחברתה. והנה טבע האור העליון חפזו וחשקו ותאוותו לעלות למקומו ושורשו להכלל ולהדבק שם כשלהבת קשורה בגחלת ואם ככה יעשה ויגבול מהות תיקונו לפיכך שם המחליל לכל בחי' יראה פנימית שלא יעלה האור ההוא ויכנס פנימה יותר ויחזר מהרחיו לו וגם יראה חילוניות והק וגבול שלא ירד למטה ויאל יותר ממדרגתו והנה יראה זו היא שם מ"ב שהוא בחינת גבורה כמספר יראה ושם זה הוא האוחז ומעכב לאור העליון שלא יעלה יותר מהרחיו לו ושלל ירד יותר מגבולו ושם זה הוא ביצירה (ה) ר"ל בחנ"ח שהם בחי' כלים החילוניים שהוא פרטוף החילוני דז"ח דכל בחי' והוא מעכבו מלעלות

(צ"ב ע"ב) הקדמת פטוה הקטורת

אח"כ (ג) יחמר פטוה הקטורת ועיניו הוא לברר

הגהות וביאורים (ה) חו"ה דף ו' ע"א והק ק"ג ע"ה ד"ה כהנ: (ב) חו"ה דף ו' ע"ב דף קכ"ז טע"כ: (ג) חו"ה דף ט"א ע"א: (ד) כסודו כש"ס שלמטה ממנו: (ה) חו"ה דף ט"ב ע"ב:

להלביש דת"י דחב"ד דמלכות ושה בט"ד כז"ל יבטיחו
 מנלך דילירא לכבוד ולהעלות חז"ן דחז"ן דחכמה דחסד
 דעשיה להלביש חז"ן דחסד ונלך דמל"י וסך חק"ב ע"פ
 ימשיכנו מהוד דילירא לכבוד ולהעלות כג"ה דבג"ה דבינה
 דגבורה דעשי' והוד להלביש כג"ה דגבורה והוד דמל"י וסך
 יג"ל פו"ק ימשיכנו מיסוד דילירא לכבוד ולהעלות דת"י דת"י
 דדעת דת"י להלביש דת"י דת"י ויסוד דמלכות הכל ע"ד
 הנז"ל ופי' השמות כנז"ל ולכן באומרו חפלה ר' נחמיה חנה
 בכח יתן ריוח בין כל שתי תיבות :

והנה ביום ראשון שלע חסד ולכן עם הראשון דסך מ"ב
 שהוא חכמת"ן הוא הנוצר ובו כלולים כל ה' ולכן
 ביום ראשון יכוין להמשיך הו' שמות הנז"ל מחנ"ה נה"י דחסד
 דילירא להעלות שש מדרגות דחב"ד וחז"ן דחסד דעשיה
 להלביש פנימיות ומילכות דחסד דילירא הכל כסדר
 הנז"ל וכסדר הזה ביום שני בגבורה דכל העולמות ובוים
 הג' כה"ה וכן כולם עד שביום שבת כנז"ל :

יכוין להמשיך ששה שמות דמ"ב האלו מו"ק דו"ק דילירא
 דהיינו ביום ראשון מו"ק דחסד יוס (צ"ד ע"א) בני
 מו"ק דגבורה יוס ג' מו"ק דת"י יוס ד' מו"ק דל"א יוס ה'
 מו"ק דהוד יוס הששי מו"ק דיסוד יוס ס"ק מו"ק דקדוה
 המלכות עלמה לחילוניות חב"ד ופנימיות חנ"ה דעשיה
 להעלותם להלביש פנימיות ומילכות מלכות דספירה הסוללת
 ביום ההוא :

דקדיש (פ"א ע"א) של הודו שהוא ס"ג ומו"ה שיך ג"כ
 גודס קוה אל ה' כו' ושיך גם כן לקדיש בתרא
 של ערביה ושיך גם כן לאחר קריאת תורה שבתה :

וקדיש דיוצר שהוא ס"ג וע"ב שיך גם כן לאחר וזה
 לזון כו' ושיך ג"כ לקדיש דיוצר דערביה ושיך
 גם כן לאחר קריאת התורה ולומר קריאת הקבלה :

וקדיש שלחמר נפילה הפיס שהוא ט"ב ע"ב שיך ג"כ
 קודם ענינה של מנחה ויחזר ענינה וקדיש
 ענינה דערביה וזהו ושיך גם כן לאחר קריאת ס"ה :

קדיש דס"ג ונ"ה להעלות העשיה דערביה וזהו חפלה
 לדוד וזהו ערביה יחזר תורה שבתה :

יכוין שבה הגדול יתקדוש הוא בלשון הרגום להכניע
 הקליפה ולבטלם ולכרר ולהעלות מתוכם את ה"ה
 מיני קדושה שנשאר בהם מו' זלכות וז"ל וזה ולקדשם
 לאותיות י"ה הו"ה שהם המוחין האלו :

יכוין השני פרטיו דה"ה ומג"ח דו"ן וכל ה' כלל מה'
 כבר נחקנו מהליהט י"ס כלולים כל מה' מה'
 פרטוים דהיינו נה"י ומג"ח זבינה ומכמה וכתר דנה"י וכן
 דחג"ה דו"ה וכן דנוק' כבר הם מוחקקים מהליהט והם נק'
 נרנח"י דרוח וגרנח"י דנפש והם הם השבעה מלכים דו"ן :

(ג) כללות הקדיש יכוין כי י"ס בו ד' מ"ב שנים דאותיות
 ושנים דתיבות דהיינו יתגדל ויתקדש שמים רב"ה הם ד' תיבות
 ומצטלמח עד משיחיה הם עשר תיבות וזון אמן יהא כו' עד
 סוף הקדיש הם ג"ח תיבות הרי אחד דתיבות ותיבת ד'
 הם י"ד אותיות ומאמין עד עליוהא הם כ"ח אותיות הרי מ"ב
 ה' דאותיות והו' וזון דוישבת כו' הם כג"ה מ"ב ד' דאותיות
 והו' תיבות דוישבת כו' י"ס ככל אחד מהם ששה אותיות
 הרי מ"ב שני דתיבות והמ"ב דאותיות הם דמ"ה והם דמוחין
 גדולות דאותיות והמ"ב דתיבות הם דס"ג והם מוחין גדולות
 דאב"ה והכל הוא צעשיה דו"ה דלמ"י וכו"ה דעשיה עלמה
 והמוחין דאב"ה דהיינו ב' המ"ב תיבות הם מוחין גדולות
 והיכל ק"ק דעשיה דו"ה דלמ"י והיכל ק"ק דו"ה דעשיה והמוחין
 דאמ"ה דהיינו הב' מ"ב דאותיות הם מוחין גדולות לו"ק שהם
 ששה היכלות התחתונים הגק' ו"ה דעשיה דו"ה דלמ"י ו"ה דו"ה
 דעשיה והמ"ב הא' דאותיות רמזו כד"י עד עלמיה הוא
 להמשיך

מלכות לחב"ד וע"כ נקראו ידים שהם חנ"ה וכן י"ס בו ג"פ
 י"ד אותיות והוא מתחלק לו' שמות לעומת ז' תחתונות חנ"ה
 נה"ס כל עם משך אותיות בספ"י אחת וכל עם כלול מכולם
 וי"ס בו פרטות כולם נגד פרטות שבעה תחתונות שבספ"י ה"ה
 ועל עם מ"ב (ה) זה נאמר בשתי יכסה פניו ובשתיים יכסה
 דגליו ובשתיים יעופף ר"ל שבשתי אותיות ראשונות שבכל עם
 יכסה פניו שהם חב"ד דכל ספירה אות ה' לכמות אור פנימי
 ואות ב' לכמות אור המקיף שלא לעלו- לשורשו ובשתי
 אותיות שניות שבכל עם וכסה דגליו שהם פנימי ומקיף דה"ה
 דכל ספירה שלא יתפשט וירד למטה ממדרגתו ובשתי אותיות
 אחרונות יעופף בפנימי ומקיף בחנ"ה דכל ספירה לעלות
 בעת עליית העולמות למקום הדרוך לו ולא יחזר כי ב'
 אותיות ראשונות אותיות ומעבדים לו שלא להעלות יותר וכ"ן
 הוא ע"י שמות הרמוזים בפסוק זה באופן זה בשתי"ס יכסה"ה
 פניו ר"ח ג' ל"ב כמספר ס"ג ועשר אותיותיו וי"ט מליו
 דמ"ה לכמות אור"פ ו"ב"ב ב' כמוהו לכמות אור"מ ובשתי"ס
 יכסה"ה דגליו ר"ח ג' ב"פ ח"ק ח"ק אחד לכמות הפנימי וה'
 לכמות אור המקיף וכל ח"ק מספרו ס"ג ומ"ה ובשתיים יעופף
 חיבת יעופף בחלקה כי יע"ו נוספר אלהים לזורך הפנימי וז'
 פ"פ מספר אה"ה דוה"י"ן לזורך (ע"ב) המקיף והנה נודע
 כי סדר ממשלת עליון בשבעה ימי השבוע הוא כי בכל יום
 סוללת ומושלת ספירה ה' מו"י ספ"י התחתונות הכללות
 ודפרטות בכל העולמות בהתלבשותם זה בזה להשפיע ולהנהיג
 העולמות גם נודע כי פירוש כלליה ענין חילוניות ופנימיות
 הנז' בכל מקום הוא כי ב' פרטיו נה"י ומג"ח עיבור ויניקה
 שהם נפש ורוח של אותו העולם או הפרט או הספירה
 נקרה חילוניות בערך ג' פרטוים הפנימיים חב"ד גדלות
 שהם נבמה חיה יחידה שלו שנקראים פנימיות בערכו נודע
 כי פנימיות התחזקו ערכו בערך חילוניות העליון מוננו ועשה
 לריכין אתו לעלות שש מדרגות חילוניות חב"ד ופנימיות חנ"ה
 דעשיה ע"י ששה שמות דמ"ב הראשונים להלביש פנימיות
 ומילכות מלכות דילירא הצמודה עם ששה שש אותיות דסך
 השביעי שקול"ה ולחבר כל עם מושפה שמות אל אות ה'
 דסך השביעי ולכן באומרו חפלה חנה בכח כו' יכוין בר"ה
 להמשיך ששה שמות הראשונים מחנ"ה נה"י דילירא להעלות
 ע"י ג' שמות הראשונים את חילוניות חב"ד דעשיה שהם
 חנ"ה ונה"י דחב"ד להלביש פנימיות הנלכות דילירא שהם
 חב"ד ששה וע"י ג' שמות אחרונים להעלות פנימיות חנ"ה
 דעשיה שהם חב"ד דחנ"ה להלביש חילוניות הנלכות שהם
 חנ"ה ונה"י ששה באופן זה באומרו ששה תיבות ראשונים
 יכוין להמשיך עם הראשון הצניח"ן מהסד דילירא בשני
 אותיות הראשונות יכסה פנימי ומקיף דחז"ן דחכמה דחסד
 ונלך דחכמה דעשיה ע"י השמות הנז"ל ובשתי אותיות שניות
 לכמות פנימי ומקיף דחז"ן דללך דחסד ונלך דחכמה ע"י
 שמות הנז"ל ובשתי אותיות אחרונות לעופף בפנימי ומקיף
 דחז"ן דחסד דחסד ונלך דחכמה ולהעלות כל כללות החז"ן
 דחסד ונלך דחכמה ע"י שמות הנז"ל להלביש חז"ן דחב"ה
 דמלכות דילירא ולחברו לאות ש' דסך השביעי וכן ע"ד
 באומרו שש תיבות האחרות שהם קבל רנה עמד כו' יכוין
 בשם קר"ע שט"ן להמשיכו מן גבורה דילירא בשתי אותיות
 ראשונות לכמות פנימי ומקיף דבג"ה דבינה דגבורה והוד
 דבינה דעשיה ובשתי אותיות שניות לכמות פנימי ומקיף דבג"ה
 דהוד דגבורה והוד דבינה ובשתיים אותיות אחרונות לעופף
 בפנימי ומקיף דבג"ה דגבורה דגבורה והוד ולהעלות כל כללות
 הבג"ה דגבורה והוד דבינה ע"י השמות הנז"ל להלביש בג"ה
 דחב"ד ומלכות ולחברו אל אות ק' דסך השביעי וכסדר הזה
 צוין בכל עם כי עם נג"ד יכ"ש ימשיכנו מח"ה דילירא
 לכמות ולהעלות דת"י דת"י דת"י ויסוד דעט"ה דעשיה

הגהרות וביאורים (ה) שער קדמות דמ"ב ע"כ ושער כסופים דקל"ט ע"ד : (ג) מ"ה דמ"ב ע"כ והק קמ"א ע"כ :

דאבא הם לנה"י ומג"ת וכח"כ דו"ק דהיכל ק"ק שהוא ז"א
דהיכל ק"ק הנק' א"א ומוקציה ויסו"ס והמ"כ הב' דמיכות
דמוחין גדלות דאבא הם לג"ר דהיכל ק"ק הנק' עתיק ומוק'
ואו"ה עילאין כו'. (בגוסח הקדים (ה) י"ל מן כל וכן חי
העולמים בפתח והוא תשובה על שאלה ס"ב)

מ"ב ע"א זמירות

ובן ע"י כללות אמירת סדר המירות שהם שצורה (ב)
(בשבת דאב"ע דאלי"י) (ביום א' וו' דאב"ע דבריאה).
(ביום ב' וה' דאב"ע) דיצירה (ביום ג' וד' דאב"ע דעשיה)
שהוא צמיגת שם מ"ה וא"ל הוי"ה ואות ו' דהוי"ה הכולל
שהוא נרנח"י דרוח :

יכוין לברר מחלקי הכלים דאחור ופנים דפנים ואחור
ומאורות דנרנח"י דרוח דחיה וגשמה דגשמה
המתייחסים לפרלופי פנימיות ומילוניות דפנימיות דפרלופי
חו"כ דבינה הכולל דיצירה וגם מחלקי הכלים האמלעיים
דאחור ופנים דפנים דאחור דפרלופי פנימיות ומילוניות
דפנימיות דפרלופי חו"כ דבינה הכולל דאצילות (בשבת דפרלופי
פנימיות ומילוניות דפנימיות ופנימיות ומילוניות דאצילות
דפרלופי נה"י ומג"ת ומכ"ד וכתר דחכמה הכולל דאצילות
דאב"ע דאצילות) (ביום ראשון ושני דאצילות דאב"ע
דבריאה) (ביום ב' וה' דאצילות דאב"ע דיצירה) (ביום שלישי
ורביעי דאצילות דאב"ע דעשיה) דמלכים דו"ן דפרלופי
האצילות שפלו לפנימיות ומילוניות דפנימיות דפרלופי חו"כ
דבינה הכולל דיצירה (בשבת דפרלופי חכמה הכולל דיצירה
ומג"ת האורות דנרנח"י דרוח דחיה וגשמה דגשמה) (ביום א'
וו' דחיה דגשמה) (ביום ב' וה' דחיה דרוח) (ביום ג' וד'
דחיה דגשמה) (בשבת דנרנח"י דנרנח"י דרוח דחיה דחיה)
דרפ"ח שפלו עמהם וזה ע"י ויוג הכלים האמלעיים דפרלופי
חו"כ דבינה הכולל דאלי"י המלובשים בפרטי פרלופי פנימיות
ומילוניות דפנימיות דחו"כ דבינה הכולל דיצירה וגם ע"י
המוחין וכלים האמלעיים דמוחין דו"ן שירדו גם הם לברר
כנ"ל :

וזה ע"י שיכוין עתה להמשיך מהה"ס נפשות ורוחות דנרנח"י
לכל פרלופי הא"ק ולהמשיך חו"ר ו"ק דחכמה דא"ק
עם חלק חו"ר הא"ס המלובש בהם ולהעבירם דרך ו"ק דבינה
דא"ק ומתלבשים גם כו"ה דא"ק ודרך המלכות דא"ק יורדים
ועוברים דרך הו"ק דכחב"ד דאלי"י ומתשיבים נר"ן
דנרנח"י לכל פרלופי האלי"י ואו-נוודווגים הו"ק דו"ק דא"א
וממשיכים מוחין ובתוכם מהלבשים האורות הנזכר וממשיכים
לפרלופי ו"ק דו"ק דג"ר דו"ן וזה מוודווגים פרלופי הו"ק
הנז' דו"ן וממשיכים מוחין ובפע ויכוין להמשיך המוחין
והשפע הנזכר עם חו"ר הא"ס המלובש כו"ה דפרלופי א"ק
וכו"ה דפרלופי האלי"י ודרך המלכות דאלי"י עוברים ויורדים
ועוברים דרך הו"ק דכחב"ד דבריאה ומתלבשים גם כו"ה
דבריאה ומתשיבים פרלופי דנרנח"י לכל פרלופי
הבריאה ודרך המלכות דבריאה עוברים ויורדים וממשיכים
המוחין והאורות הנז' לפרלופי כחב"ד שהם עתיק וא"א ואו"ה
דחילוניות דפנימיות דיצירה דאצילות ודיצירה התחחון וזה
מוודווגים הפרלופים הנז' וממשיכים המוחין והשפע הנז' והם
נקרא שחר וכסות לזו"ן דיצירה (ע"ב) והאורות הנז' עם
חו"ר הא"ס מתפשטים ומתיריים וממשיכים נרנח"י דנרנח"י
לכל פרלופי היצירה וע"י כן ניתן כח ועו"ן לפרלופים הנז' ל
לברר מחלקי הכלים והאורות הנזכר שביצירה וממשיכים
להם גם לצירורים שפלו מהעשיה מוחין פנימיים ומקיימים
עם נרנח"י דרוח הנק' מוחין דיניקה ונתקנים הציוריים
הנז' שנכדו מן היצירה ועשיה וזה מתעלים הכלים האמלעיים
והחילוניים דפרלופי האלי"י ודמוחין דו"ן הנז' עם הציוריים
כנזכר

להמשיך נרנח"י דנח"י דחכ"כ דו"ק דשש היכלות התחחונים
שהם ז"א דו"ה דעשיה דו"ה דאלי"י דו"ה דו"ה דעשיה וגם
כו"ן להמשיך ע"י מ"כ הנז' רוח מהיצירה לג"ר דו"ה דו"ה
דעשיה וגם יכוין להעלות ע"י מ"כ הנז' את הו"ה דו"ה
דעשיה דו"ה דאצילות ליצירה וע"י המ"כ הב' דאצילות הרמוז
או ויון יכוין להמשיך נרנח"י דנח"י לג"ר דשש היכלות
התחחונים שהם כח"כ דו"ה דעשיה דו"ה דאלי"י וג"ר דו"ה
דעשיה (ע"ב) גם יכוין להמשיך ע"י מ"כ הנזכר רוח מהיצירה
לג"ר דו"ה דעשיה וגם יכוין להעלות ע"י מ"כ הנזכר את
ג"ר דו"ה דעשיה דו"ה דאלי"י ליצירה וע"י המ"כ הא' דמיכות
דרמוזים כו"ר מיכות עד משיחיה ובכ"ח עד ואמרו אמן
כו"ן להמשיך מוחין גדלות דאבא שהם נרנח"י דנח"י לג"ר
דו"ק דהיכל ק"ק הנק' ז"א דהיכל ק"ק דעשיה דו"ה דאלי"י
ג"ר דו"ה דהיכל ק"ק דעשיה. גם יכוין להמשיך ע"י מ"כ
הנזכר הארה מצריאה לג"ר דו"ה דהיכל ק"ק דעשיה גם
יכוין להעלות ע"י מ"כ הנז' את הנז' דו"ה דהיכל ק"ק
דעשיה דו"ה דאצילות ליצירה וע"י המ"כ הב' דמיכות הרמוז
בשבעה מיכות כנז' יכוין להמשיך מוחין גדלות דאבא שהם
נרנח"י דנח"י לג"ר דהיכל ק"ק דעשיה דו"ה דאלי"י וג"ר
דהיכל ק"ק דעשיה. גם יכוין להמשיך ע"י מ"כ הנז' הארה
מהבריאה לג"ר דהיכל ק"ק דעשיה. גם להעלות ע"י מ"כ
הנז' את הנז' דהיכל ק"ק דעשיה דו"ה דאצילות ליצירה ובמיכות
שהם אצילות תנ"י ד"ל ר"ל שהנז' גימטריא ג' מלו"קס"א קמ"ג
קמ"ה ואהיה פשוט והיינו שיכוין להמשיך ג' אלהים שהם הנה
מוחין דיניקה עלובשין כנח"י דחיונה שהם הנז' מילויים הנז'
עם ג"ר דנרנח"י דרוח לנה"י ומג"ת דחג"ת דו"ק דשש היכלות
התחחונים הנק' ז"ה דו"ה דעשיה דו"ה דאצילות ודעשיה.
ובמיכות ויתקדש בהם אצילות ס"ק שד"י שהוא פשוט ונולד
דכד"י דיוצר דאבא העודף על יסוד דחיונה ויכוין להמשיך
ג' מוחין דיניקה דאבא כנ"ל ג' אלהים מלובשים כנח"י
דאבא עם ג"ר דנרנח"י דרוח לנה"י ומג"ת דחג"ת דו"ק
דהיכל ק"ק הנק' ז"א דהיכל ק"ק דעשיה דו"ה דאצילות
ודעשיה :

ובתיבת שמים יכוין להמשיך תלת אלהים דמוחין דעיצור
דחיונה שהם נרנח"י דנפש לנה"י דו"ק דשש
היכלות התחחונים הנק' ז"א דו"ה דעשיה דו"ה דאצילות
ודעשיה וגם יכוין להמשיך ג' אלהים מוחין דעיצור דאבא
שהם נרנח"י דנפש לנה"י דו"ק דהיכל ק"ק הנקרא ז"א
דהיכל ק"ק דעשיה דו"ה דאלי"י ודעשיה :

ויכוין כי מספר כ"ה יתגדל ויתקדש שמים רבא הוא
דחיונה יושר גימטריא ששה אלהים וס"ה שלו גימטריא
ג' יב"ק והוא שיכוין להנתיק את הי"ב אלהים דמוחין
דעיצור ויניקה דא"ה ע"י י"ב הוי"ו דרשימו דמוחין גדלות :
ובתיבת חמן יהא כו' יכוין למלאות ד' אלהים דמוחין
דקטנות דחיונה יכוין להמשיך נח"י דנרנח"י
דרוח דחיונה לכחב"ד דחג"ת דו"ק דשש היכלות התחחונים
הנקרא ז"א דו"ה דעשיה דו"ה דאלי"י ודעשיה. ובחמן האחרון
יכוין למלאות ד' אלהים דמוחין דקטנות דאבא ויכוין להמשיך
נח"י דנרנח"י דרוח דאבא לכחב"ד דחג"ת דו"ק דהיכל ק"ק
הנקרא ז"א דהיכל ק"ק דעשיה דו"ה דאצילות ודעשיה :

נביא כי המוחין דעיצור ויניקה דחיונה והמוחין גדלות
דקטנות דחיונה והמ"כ הא' דאצילות שהוא דמוחין
דג"ר דחיונה הם לנה"י ומג"ת וכח"כ דו"ק דשש היכלות
התחחונים והם ז"א דו"ה ונק' יעקב ורחל. והמ"כ הב'
דאצילות דמוחין גדלות דחיונה הם לכח"כ דשש היכלות הנז'
ונקראים ו"ן הגדולים ונקראים ג"ר דו"ה :

והמוח ז' דעיצור ויניקה דאבא והמ"כ הא' דמיכות דמוחין
דג"ר דאבא והמוחין דג"ר (פ"ב ע"א) דקטנות

הארות וביאורים (ה) דף נח ע"ב : (ב) עין חיה דף ק"ז ע"ב :

בבחינת מוחין כסדר הראוי לו עם נרנח"י דיחידה . ואח"כ מודוונים עתיק ונוקב"י ומתקנים הבידורים דחילוניות ודפנימיות דא"ח דכל נקודה ומתחברים הכלים והאורות דמ"ה וב"ן כסדר הראוי לאריך אנפין כידוע דהיינו ימין ושמאל וזה בפרטי כל ספירה דימין ושמאל פנים ואחור ונמשכים לו בבחינת מוחין עם נרנח"י דיחידה מלובשים בללם הנמשך מהבידורים דעתיק שנתקנו ונמשכו לו בבחינת מוחין מלובשים בללם הנמשך מכל הפרלופים שעליו ואח"כ מודוונים ח"ח ונוקב"ה ומתקנים את הבידורים דחילוניות ודפנימיות דא"ח וישב"ח דכל נקודה ומתחברים הכלים והאורות דמ"ה וב"ן כסדר הראוי לאו"ח וישב"ח כידוע ונמשכין להם בבחינת מוחין עם נרנח"י דחיה ונשמה מלובשים בללם הנמשך מהבידורים דא"ח שנתקנו ונמשכו לו בבחי' מוחין תוך ללם הנמשך לו ממוחין דעתיק הנלובשים תוך ללמי כל הפרלופים שעליו :

אח"כ יכוין להעלות את חרין פרקין אמלעיים דמ"ה דחילוניות דחילוניות דעתיק המלובשים תוך ע"ה דחילוניות דחילוניות דא"ח להלביש את החרין פירקין עילאין דמ"ה דל"ה שבתוך חג"ת דא"ח ולהעלות חסד וגבורה דחילוניות הגו' דא"ח להלביש על החרין פרקי אמלעיים דמ"ה הגו' דעתיק ולהעלות את הב' שלישי העליונים דח"ת דא"ח על היסוד דעתיק ולהעלות את הגו' דא"ח להלביש את חסד וגבורה דא"ח ושליש התחתון דח"ת דא"ח על שלישי העליונים דח"ת שלו והיסוד דא"ח על שלישי התחתון דח"ת והמל' דא"ח על יסוד הגו' דא"ח ועל הגה"ס הגו' דא"ח מלבישים הבידורים דחג"ת דפרלופי חילוניות דחילוניות דח"ת דבינה דז"ח ובידורי הנה"ל דז"ח על החג"ת הנזכר דז"ח ובידורי הנלכות על היסוד (ע"ב) ועליהם הלבישו או"ח וישב"ח ואח"כ כסוד יסוד דעתיק ומתגלים החסדים שבו ונכלל אבא עם יש"ם ונעשו פרלופ ח' ואמא ונבונה פרלופ אחר כנודע . ויכוין לזווג דנשיקין דח"ך וגרון דא"ח כידוע ולהמשך הטיפה דרך פנימיותו ליסוד שבו ומסס למלכותו בזווג ולערב הטיפה עם הבידורים דזו"ן ונחנים הגי"ס באבא וחליים באמא ולזווג או"ח ולהמשך כולם לאמא ומודוונים או"ח לנמור תיקון הבידורים ההם ומתחברים הכלים והאורות דמ"ה וב"ן דזו"ן וכסדר הראוי להם כידוע וממשיכין אותם לחילוניות דחילוניות דמ"ה דבינה דזו"ן בבחי' מוחין דעיבור ויעיקה ומוחין מלובשים בללם הנמשך מהבידורים דא"ח וישב"ח שנתקנו ונמשכו להם בבחי' מוחין תוך ללם דמוחין דא"ח תוך ללם דמוחין דעתיק תוך ללמי כל הפרלופים שעליו

ג מודוונים או"ח ומתקנים הבידורים דפנימיות דחילוניות דח"ת דבינה דזו"ן כראוי להם וממשיכים אותם להם בבחינת מוחין בללם הנמשך מהבידורים דפנימיות דא"ח וישב"ח שנתקנו ע"י ח"ח ער"ל הגו' ל . אח"כ יכוין להעלות את החרין פרקין אמלעיים דמ"ה דחילוניות דעתיק שבתוך גו' דפנימיות דפנימיות דא"ח להלביש את החרין פרקין עילאין דמ"ה דל"ה שבתוך חג"ת דא"ח ולהעלות גם את החרין פרקין עילאין דמ"ה הגו' דעתיק להלביש את החג"ת דעתיק שבתוך חב"ד דא"ח :

אח"כ יכוין לכלול ולהעלות את הנה"ל גלכות דפנימיות דמ"ה דבינה דא"ח להלביש את החג"ת שלו והחג"ת לחב"ד דל"ה ועל הגה"ס הגו' דא"ח מלבישים בידורי המלכים דחג"ת דפרלופי חילוניות דפנימיות דח"ת דבינה דזו"ן ובידורי הגה"ס על החג"ת הגו' . ובידורי החג"ת ונהי"ס דפרלופי פנימיות דפנימיות דח"ת דבינה דזו"ן על חג"ת ונהי"ס דעתיק המלובשים תוך ז' תיקוני גולגלתא דא"ח :

ויכוין לזווג את החב"ד הגו' דא"ח ולהמשך הטיפה מעורבת

על ק"ה ולקבל הרבע מיתות ולהעלות שורכי נרנח"ל שלו אל העוקבא דז"ח ולהמשך לה ובידורים מאחר וחכמה דחכמה את הג' יודין ואל"ף דס"ג שהם כמספר חסד חל ולהמתיק בהם את ה"ה ד"ה ד"ה שהם הבידורים דז' מלכים דז"ח ואת ה"ה ד"ה ד"ה שהם הבידורים דז' מלכים העוקבא ויכוין להעלות (ח) נשמה העוקבא דז"ח דחיליות דכל פרט והם המוחין דנרנח"י דנפש דרוח דנשמה שנושכו במלת שמוע עם האורות והכלים הפנימיים והאנושיים והחילוניים דפרלופי האלילות ידמוחין דזו"ן ונרנח"י שלו עם חלקי הבידורים דכלים ואורות דרפ"ח דאחור ופנים דאחור דפנימיות וחילוניות דפנימיות יפנימיות ומי' דחיל' דח"ת דח"ת דבינה הכולל דחיליות דכל פרט אל הז"ח דחיליות וכפי גודל ורובו הבידור של הכלים והאורות הגו' שעלו וכפי הזמן וזכות המוכין כך יתן כח בזו"ן דכל פרט לברר מחלקי בידורי חו"ה וישב"ח ומחלקי בידורי החסדיים ההם דא"ח וישב"ח דזו"ן ההם והם החלקים הנושעים והמתייחסים לבידורי הכלים והאורות דרפ"ח ההם שעלו והם החלקים שבהם מלובשים חלקי האורות דמודרינות העליונות דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שגשגרו בחיליות מלובשים בחסדיים ההם המתייחסים לכלים ואורות דרפ"ח ההם שעלו ואז עולים הכלים ואורות דרפ"ח ונכללים ונתחברים עם האורות ההם שלהם ונשגגים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בכל מודרינותיהם המתייחסים לתפלה של היום ההוא כי הכלים והאורות דמלכי חסד וגלגל עולים ונכללים בחסדי אבא ויש"ם והכלים והאורות דמלכי גבורה והוד עולים ונכללים בחסדי אבא ויש"ם והאורות והכלים והאורות דמלכי דעה וה"ת יסוד ומלכות עולים ונכללים בחסדי נה"י דח"ה (ואז עולים החסדיים למקומם ואח"ך יכוין לעלות זו"ן) ואז יתן כח בחו"ח וישב"ח לברר מחלקי בידורי ח"ח ומחלקי חסדי הנה"י שלו ואז יכוין להעלות נשמת הזו"ן והם המוחין דנרנח"י דרוח (ב) שנמשכו להם בשמע ישראל ועולים עם נשמת יסוד דא"ח שבבינה דז"ח ועם כל בידורי הכלים והאורות דרפ"ח ונרנח"י שלו וחלקי בידורי או"ח וישב"ח ובידורי החסדיים שלהם (עד או"ח ואז נתן כח בחו"ח) ועולים ומצדדים מחלקי בידורי (ס"ד ע"א) ח"ח ומחאורי נה"י שלו ועולים הבידורים דא"ח וישב"ח ובידורי חסדיהם ונכללים תוך בידורי ח"ח ומחאוריים שלו (ואז עולים או"ח עם כל הבידורים עד ח"ח ואז עולה ח"ח עם עלמות ח"ח) כל הבידורים עם נשמת ח"ח ובידורים שלו ומצדדים מחלקי עתיק כי כל העשר נקודות של היום ההוא עדיין לריכזים תיקון כי כולם ילאו חסדים וכלתי תיקון וכולם לריכזים תיקון ועולים הבידורים דא"ח עם בידורי חסדיים ונכללים תוך בידורי עתיק ואז עולים כל הבידורים עם נשמת עתיק לפשר שרשים שלהם שצמל' דעקודים ומסס לנה"י דעקודים ומסס לחג"ת ומסס לחב"ד ומסס לשרשי הנקודות שבפנימיות החזה דא"ק שעל גבי הפרסא ואז מתעוררים חלקי ענת"ח דמ"ה וב"ן דפנימיות הנותייחסים לבידורים ההם דא"ק ועולים עם חלקי נח"ח דע"ב וס"ג דפנימיים למ"ן לטעמיים דע"ב ס"ג הפנימיים ואז מודוונים ע"ב וס"ג ומוליחים מהמלח חלקי חילוניות ענת"ח דמ"ה המתייחסים לכל פרטי אותם הבידורים דכל נקודה ומהענינים חסדיים לל"ה ענת"ח דב"ן ונקודות דס"ג עם השלום התשעה ספירות העליונות דכל פרט ומתחברים אורות וכלים דמ"ה עם אורות וכלים דב"ן ויורדים דרך ח"ח ומתגלים מטיבור דא"ק ולמטה וע"י הזווג העליון ההוא נתקנו הבידורים דפנימיות וחילוניות דעתיק דכל נקודה ומתחברו הכלים והאורות דמ"ה וב"ן כסדר הראוי דהיינו פנים ואחור פנים דמ"ה מלד זה ופנים דב"ן מלד זה . וזה הסדר הינו בכללות אלה בפרטות כל ספירה פנים ואחור דימין ושמאל שלו וירדו מלובשים בללם הנמשך לו מפרלופים העליונים שעלו ונחלבשו בכל פרלופי

הנהרות וביאורים (ה) טיין הו"ה דף כ"י ע"א : (ב) חו"ח דף ק"ז פ"א ד"ה עוד כתב ח"ה ז"ל :

לירופי שבגג"ה דחב"ד ואלו הם לירוף הב"ב והג"ו והט'
והג"ד והק"ח לבג"ה דפרטוף הגרון דמוק'. והמשה לירופי
חמשה אחריות אלהים דאלפי"ן מעשרה לירופי שבדט"י דחב"ד
והם אלו לירוף הב"ד והט"ה והט"ב והג"ו והק"ך לדט"י
דפרטוף הגרון דמוק' :

וישם יכין לדחותם לחח"ן בג"ה דט"י דחב"ה ונשם
לחח"ן בג"ה דט"י דה"ה ולכלול אותם בי"ד
דמוק' ולהשאיר שם ביסוד עשרה לירופים שהם לירופי ב'
שמות אלהים שלשים שנהם ושלש מהם והם חמשה לירופי
חמשה אחריות אלהים והם אלו לירוף הנחתיל באלף מאלהים
דאלפי"ן והוא לירוף הב"ד ולירוף הנחתיל בלמ"ד מאלהים
דהי"ן והוא לירוף הט"ו ולירוף הנחתיל בט"י מאלהים
דיודי"ן והוא לירוף הס"ח ולירוף הנחתיל בזי"ד מאלהים
דהי"ן והוא לירוף הג"ד ולירוף הנחתיל במ"ס מאלהים
דאלפי"ן והוא לירוף הק"כ יכין לדחותם לחח"ן בג"ה דה"י
דחב"ד דבריאה. ודי בזה לוי פשע הענין כי לה אוכל להרחיב
בו הדיבור ככל הגורך כי בענין זה הוא כוד הגבוה חרי עולין
דהילתא הגזבר בהוספתא דפ' מלו"ע והוא במקום שאמרו
לקר'. ובע"ה כשאכתוב סדר כונה הק"ם והעמידה כאשר
עם לבני מניל"ה יבאר ענין זה עם עיניים רעים גדולים
אשר עדין עין לא ראתה ובחסד עליון צמחתי שיצורי ע"ד
כבוד שמו וזכה מורי יעמוד לי פיהמה ה' ית' די לרבותי
ויהנה עמו בצורה החסד הכ"ד :

פ' ע"ב **כתב** הרב ז"ל שהג' פעמים קדוש הם בתלת
ישיין דח"ה וברוך בחו"ה וימלק בזי"ן
ובנו"ה יאמר שהג"פ קדוש הם האחד בח"ה והב' בחו"ה והג'
בזי"ן וזו ה' לבחות זי"ן לפי כי גם זי"ן נכללים בהני שלשה
קדושות חיצו השמה הני תרתי לישיי סתרי אהדדי ושיניהם
לא יכינו זי"ל כנו"ם בדרוש הדעת שהם ג' נר"ן מלבישים
זה לזה בצו"ב וג' נשמות למעלה וג' רוחות באלו"ע ושלשה
נפשות למטה והם חב"ד מנ"ה כה"ס הנשמה שהיא חב"ד
הם בכתר שהם עתיק ונוק' וח"ה ונוקב"ה הרוח שהוא
במנ"ה הם בחו"ה שהם חו"ה וישו"ת הנפש שהיא בגו"ה
הם זי"ן שהם זי"ן ויעקב ורחל נזנח שהג"ן דנשמה הכולל
של האורך הם נקראים בכללות כתר דהיינו עתיק ונוקב"ה
וח"ה ונוקב"ה ובפרטות יש בהם כל פרטות הי"ב פרטופים אל"ה
שכולם הם דעתיק ונוק' ואריך ונוקב"ה וכן הג"ן דרוח
הכולל של האורך הם בערך הכולל נק' חו"ה שהם מנ"ה
דהיינו חו"ה וישו"ת ובפרטות יש בהם כל פרטות הי"ב
פרטופים אל"ה שכולם הם דחו"ה וישו"ת וכן הנפש רוח
נשמה דנפש הכולל של האורך הם בערך הכולל נקראי' זי"ן
שהם גו"ה דהיינו זי"ן ויעקב ורחל ובפרטות יש בהם כל
פרטות הי"ב פרטופים אל"ה שכולם דזי"ן ויעקב ורחל (ה)
והג"פ קדוש הם בג' נשמות דעו"ב דכללות שהם כתר דגלגל
בחימות והם חב"ד דג' בחימות והם עתיק ונוק' ואריך
ונוק' דג' בחימות דכללות ולכן כתב הרב שהם כולם באריך
דהיינו כתר יען הוא בכתיבם דכולם יען הראשון הוא
בנשמה דנשמה דכללות שהוא כתר דחב"ד חב"ד עתיק
ונוק' וח"ה ונוקב"ה דעתיק ונוק' וח"ה ונוק' והב' הוא
בנשמה דרוח דכללות שהוא כתר דחב"ד חב"ד עתיק ונוקב"ה
וח"ה ונוקב"ה דחו"ה וישו"ת הני הוא בנשמה דנפש דכללות
שהוא כתר דזי"ן חב"ד דה"י עתיק ונוקב"ה וח"ה ונוקב"ה
דזי"ן ויעקב ורחל לכן אמר הרב שיקדוש הא' באריך והב'
בחו"ה והג' בזי"ן והני תרי לישיי לא פלגי אהדדי והכיוונו
חיתאכו וכולם דברי אלהים חיים ובצדק הג' רוחות דעו"ב
שכללות שהם חו"ה וישו"ת דג' בחימות וימלק הג'
נפשות דעו"ב דכללות שהם זי"ן ויעקב ורחל :

עוד כתב הרב שצריך להמשיך לטובת בשלשה קדושות תלת
מוחין

דח"י דפרטופי נה"י (דדעת בו ע"ד דח"ה דיסוד ז"ל אח"כ
כו' כג"י) אח"ך יכין להמשיך מיוסודות דפרטופי חו"ב וחז"ג
דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן דפרטוף חכמות דבינות דישבו"ה בלתי
ובחורה דפרטוף חכמות דחכמות דישבו"ה שבדעת דחז"ב וחז"ג
דחכמה דכתר דבינה דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן דז"ה אה העשר
גבורות דישבו"ה הגז"ל החדשות עם העשר גבורות השטות
וגם העשרה רשמים שלהם והם שלשים גבורות וכללותם
וכללות כללותם דפרטוף יסוד דז"ה וימשיכם מהתחל לעילא
כו'. שם אח"ך אחר המשכת הכתר דחז"ב וחז"ג דז"ה קודם
כונה המשכה הולם דל' אפשר שמחר זה הלשון ולא כתבו
הסופר כי הוא כתוב מבחוק בגליון וזהו יכין לחלק את
השלש דלור החור דחסד הגז"ל דח"ה הגז"ל דח"ה שט"ג הכתר
דמוק' להרשעה חלקים ולהמשיך עמה חלק אחד מהארבעה
החלקים הגז"ל לכתר דמוק' ע"כ. שם אחר כונה ההוי"ת
דח"ה דגל"ס דמז"ל דה"ה וח"כ יכין להמשיך ה"ה גבורות מדעת
דז"ה ליסוד שלו והם ה' הוי"ת ע"כ כל זה מיותר. שם ד"י
לפרטוף דעת דרחל ויכין להמשיך מיוסוד דז"ה ה"ה גבורות
כו' ז"ל השלשים גבורות דחז"ה וכללותם וכללות כללותם
לדעות דחז"ב וחז"ג דב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן דחל העומד
ומחור כנגד פרק ה' דיסוד דז"ה כו' מנח ריבוי קצו"ן
הגבורות :

וזהו חסדי חנות ד"ה עתה יכין שורשי הגבורות ז"ל
השלבים גבורות בדעת דמוק' ולהמשיך הארה השלם
גבורות העליונות כל אחת כלולה משלם בגלגליו יסודות כו' :
ישם לצ' לפרטוף יה"ת יכין להוית ג' ספירות נואור
גבורה דח"ה הכלולה נשלב ומחור שורשי שתי גבורות
דמ"ה שבה הכלולה כל ה' נשלב ושבעה ספירות אחרות כו' :
וביביא גיהל לבני בנייה ד"ה ויכין להמשיך השתי גבורות
התחתיות דמ"ה דמוק' הכלולה כל ה' משלב
מיוסוד דז"ה שבדעת. והארה כללות השלבים גבורות ליסוד
גלה. שם מוס' לפרטוף נח יכין להוית ג' ספירות כו' ומחור
גבורה דהוד הכלולה משלב בעזרה דרך הגז"ל כו' :

למען שמו שן ה"ס לפרטוף מלכות טרה יכין להמשיך
כללות הכללות השלבים גבורות לפרטוף
הנולדות דרחל הנק' שם ויכין כו' וח"כ יכין השני גבורות
התחתיות מנו"ה דרחל הכליות כל ה' משלב ליסודה כו' :
ש"ס (ע"ב) גלוס יכין להמשיך כפע והארה מפרקין
ההי"ן דמוחין דגדלות שבחח"ן בג"ה דח"י

דפרטוף נה"י דפנים דחמשה דכתר דבינה דז"ה לשלש לירופי
אלהים שבחח"ן בג"ה דח"י דיסוד דפרטוף מנ"ה דחמור
דחממה דכתר דבינה דז"ה להמשיךם ולבררם ולהשאיר מהם
ביסוד הגזבר חיים שהם שלבים לירופים ושלשים מהם יכין
לדחותם ולהמשיכם לחח"ן בג"ה דח"י דחב"ד ונוק' והם אלו
הלירופים מהק' לירופי אלהים דיודי"ן שבחח"ן דיסוד דז"ה
ימשך מהם עשרה לירופים הם אלו לירופי הי"ע והב' והמ"ג
והמ"ד והס"ז והס"ח והג"ה והל"ג והקט"ו והק"י לחח"ן
דחב"ד דמוק'. ומעשרים לירופי אלהים דהי"ן שבג"ה דיסוד
דז"ה ימשך עשרה מהם והם אלו הלירופים לירוף הכ"א
והכ"ב והמ"ה והמ"ו והס"ט והט"ב והט"ג והג"ה והג"ו
והק"י לבג"ה דחב"ד דמוק' ומעשרים לירופי אלהים דאלפי"ן
שבדט"י דיסוד דז"ה ימשך עשרה מהם והם אלו הלירופים
לירוף הכ"ג והכ"ד והמ"ז והמ"ח והט"ה והט"ז והג"ה והג"ו
והק"ט והק"ך לדח"י דחב"ד דמוק'. ולהשאיר שם שבד"ד
דמוק' ט"ו לירופים ומל"ס שהם ע"ו לירופי שלשה שמות
אלהים והם אלו הלירופים חמשה לירופים חמשה אחריות
אלהים דיודי"ן מעשרה לירופים שבחח"ן דחב"ד והם אלו
לירופי הכ' והמ"ד והס"ח והג"ז והק"י לחח"ן דפרטוף הגרון
דמוק'. וחמשה לירופי חמשה אחריות אלהים דהי"ן מעשרה

בדברי הרב ז"ל חזרה להע עט ז"א חב"א בשעת הנסירה שגרהה מו"א שהיה תמיד עמו פו"ה ונכניה מחנ"ה שלו המכונים יחד ימין בימין כו' כאשר מוכר מזה לעיל בסיומן י"ט :

כה ואנב לדעת כי לפעמים אומר מרן ז"ל כי אין המלכות בכל קומתו מראשו ועד רגליו כזכר בכמה מקומות ובמ"א אומר כי גם בהיותו עדיין חב"א מן החזה ולמטה חזרה להיות פב"פ הגם שלא נגדלה בכל שיעור קומתו חב"א כמבואר במלך עוזר כו' :

כו (פ"ו ע"א) בענין הנשך מקיפס דמוחין דז"א בכרכס חבות ע"י זוג חו"א כפי מ"ש בס' מ"ח הפילה שחריה נראה שהם המקיפס שהם מועלים מהפנימים ולו"ה בחבות דחול שגם הם ח"גם נמשכים חל"ה ע"י זוג בחי' חו"פ דכ"ו חמנעי שלהם כי בחו"מ שלהם אין נמשך לעולם הפי' לבחי' מקיף למקיף דז"א . חמנס מדרשו ר"ה נאמר להדיח שגם אז היה הזיווג חו"א בחינת חו"מ שלהם ואמר שר"ך לבין זה וגם מקיף המוחין הנמשכין אז נמנה שבחך הפנימי ולא לחך ע"י הקול"ה דשערי וגרוע מומקיף כנראה שהם שתי בחי' שנעשית בהפילה י"ח וכולהו ח"הנכו חל"ה שבלבן לחו רישיה סיפיה כו' ולריבין למודעי וגר כר נר :

ק בענין קול"ה (ח) דשערי דח"ה דבמקום ה' אומר כי ח"ה נמנה רק עד רישי כחפי חל"ה שפ"י זוג חו"א להנשך מוחין נוקיפין דז"א מהפנימיות שלו בהתפשט נה"י שלהם למטה ממשכת הנימא עד ערפו דז"א להכות ולהוציא תפילין בגולתו ובמ"ה אומר דח"ה מוכסים משני לדידים משנים ע"י הדיקנא דח"ה הנמטת עד הטיבוי והאחור ע"י הקול"ה כו' ומשם מתחיל ריב"ה דז"א כמ"ה :

כח בענין המקיפין הנכנסין בחבות לה נחברר חנומיות הדבר על מוכו כי כפי מ"ש שם שחין לבין אז חל"ה במקיפין דמגד חנו"ה ולא דחב"ה (ט) עד ברכס שהגים נראה מזה כי בר"ה נכנסים חלו גם דחב"ה בחבות והם ל"ב דגלס ואמר שם כי ח"ה"פ שברכת חבות דר"ה ביהר כונה מקיפס דמגד חו"א כו' ושם לא נחבחר חל"ה בחינת המקיפס הנ"ל סימן כ"ו שיכנס חפילו בימי החול ובמ"ש בדרוש ד' מדרושי הפילה י"ח דשחרית והדברים לריבין חלמוד :

כט בענין עונת הרי"ו שאמר בר"ה שחין לבין זהם חל"ה ביום הדן וה"כ גם רי"ו שהביא נמש הליקוט הזולת פ"י חרטי שפתי כו' ח"ה"פ שכתב שם חין לבין נהם רק בר"ה וכן עשה הרמ"ח שלה סודר כונת הרי"ו גם שלה פי' חנו"ה חל"ה בתפילה ר"ה בלבד או חינו חל"ה של הברכה רחמינה דחבות בר"ה חל"ה של פסוק הגזר יש לבין זו חף בשאר ימים ויש רמו לזה עפ"י שארז"ל מלך ידון בכל יום ודינא דמלכותא ודבר הלמד מעניינו . ואנב חס יש לבין כרי"ו (ו) של ברכת חבות גם בערבית של ר"ה או חינו חל"ה בשחרית כפי עליות ההם שיכנס אז ולא מקודם :

ל מנה הם ה' חלפין דח"ה"ה מכוונים נגד פנימים די"ן של חדני" הגזר בכל מקום שהם מה' שמות ח"ה"ה שבבינה ואם יראה להגיה במוקם ה' ג' שמות ח"ה"ה כו' שבהם ה' חלפין כנו' בשער רוח הקודש ד' כ"ה חמדין :

לא בענין ברכות חמלעות ד"ח שבתפלה כונה שינויים שאינם מוכנים חללינו כי הוא חמר שה' ברכות ראשונות שהם חתה חוקן השיבנו ופלה לנו ה"ם נה"י האחרונים שניחוספו לו אחר החיקון ומהם נעשים חב"ד דנוק' וכל פרזופה משלם ע"י ז"א וענין הארה זו שמהירים הנח"י שלו בט"ם שלה נק' נשיקון וה"כ לרי"ך שילאו הארות הללו מפיו לפיה וכמזכר בסוף הדרוש שהוא הכולל ענין הי"ה ברכות

בשער התפלה דל"ל שבת שהוא נושק ידי המלכות כדי להנחיק חח ה"ג שה"ם ה' הלבנות היר ע"י ה' מולאות שיש בפה דז"א וקאמר שזה הזוג של זמן הגלות בעו"ה שאינו יכול להזדווג עונה בבחי' היסוד שלה ומהו ענין ההיפוך חנו"ה שם כשהיה לנעלה בבניה אז היא יורדת ומשקת ידו ע"ד הגזר והרי לכל זמן ועת בפרט הזוגים הנעשים בכל הימים כדליתניהו במקומם :

יב בשער הקדמות דרוש פרלוף למה כחוב שנעשה מידי ז"א עו"ה כי האור שהיה נמשך בפ"ח דזרוע ימין חזר ועלה במקום חיבורו אל הכתף וממנו נעשה חסד שלה והאור שהיה יורד בפ"ב עד כף היר חזר ועלה על ראש הפי' כו' ונעשה נגח שלה ועד"ו היה בקו שמאל וחמנעי שלה החמנס חו"ב שלה נעשים מפרקי הידים . והדבר קשה כיון שהידיים הם עליונים חע"פ שגרחים למטה כמזכר במ"א ח"כ יחיו פרקי הדרוע הסמוכים להם שנים להם ולמעלה מהכתפים ואיך (ע"ב) נשמתה הסדר שהכתפים נעשים (ה) מנהם חו"ב והזרועות כ"ה דלח"ה לא כן הסדר האמור גבי חו"א בחגי"ת דח"ה כמבואר בהקדמה ח"ו בשער מאגרי הויאר ובספר מ"ח הוצלו הב' סדרים בלח"ה האמורים בשער המזכר במ"א ולחת הנה במס' למה ולחת הנה במס' ערביית :

יג חנב נרר"ה לדעת ולהבין כי לפ"ו לריכוס הכהנים (ב) בברכתן להגביה כפות ידיהם לנעלה ראש כדי להשלים פרלוף למה בחו"ב הנעשית מנהם כנו"ל סימן י"ב וכמ"ש בשער הפלות וזה הפך השוקקים כסברה חמנים דמסכה כוטה פ"ו בחין נשאים כפיהם חל"ה כנגד כחפותיהם ולא למעלה ראש : **יד** ואנב מהו דחמור החם בכניסה ל"ם (ג) דחב"ה ב"ה ח"ה חסדים וי' גבורות שבדעה והלא ידוע כי אינם רק ה"ם וה"ג בדעת וכן כמה דקדוקים בענין קדימה וחמור שלה כסדרן דל"ם חנו"ה לחין מוסר :

יז בענין זוג הנעשה בתפלה שחרית שהוא של יעקב ורחל פעם ה' אומר שהוא בשים שלום ופ"א שנעשה ע"י נפילת ח"ים ומנה היכה דליכ"ה כפ"ה ח"ך לא יהיה אז הזוג שהוא וזה ח"ה חפזר להיות :

יח בענין הדורמיות (ה) ח"ה לצינו כי הלא הוא חמור כו' אז נמשלקין המוחין דז"א בלבשו נה"י דחמו"ה ונהגים לנוקב"ה לבנותה משלם ויביאה אל האדם ומזדווגו יחד פב"פ וקפרך עליה כיון שכתלקו המוחין נמנו כזה יזדווג עמה ומגדר כי אז עליה הוא יותר ולוקח מוחין יותר מועילין מנה"י דח"ה עילאין זהו הורף מוסף דרוש ב' בענין הלילה ונשער התפילה נראה בזה כי חוהם המוחין שגנה"י דחבונה שכתלקו מוחו אינם חוזרים עוד לביתם ופנים חדשות בחו"ה כחן במקומם . ובדרוש השופר של ר"ה נראה להדיח שהם עליון חוזרים להכנס בו ככתמילה ע"י השופר והיא גופא קשיח דחם לא ישארו בזה יחזור הדבר לכמות שהיה וכי ח"ו קלרה ירו דל"ה סגי בלח"ה ובדרוש הלילה חנו"ה עדיף טפי ובוה נחמלה כל הבית חורה ונשאר אותו דרוש של השופר וכל הנמשך אחריו בחותו ענין כנועיל פילא בקופ"ה דמחט"ה משענוק המושג כו' :

יט גם (ו) חינו מבורר ח"ך נבנית למה ע"י הנסירה ונשלמת מיום הא' של ר"ה מואחורי חו"ה כמבואר שם והרי כל חוהם האחרונים והדינים נמנים כלם לרחל מהו ועד יוה"כ ולא הגיעה ללח"ה כלום מנהם וה"כ ח"ך ובנה נשלמת ונבנית וכל הזוגים הנעשית אז הם עמה כל חוהם הימים שבין הכס"ה לעלמה כנו"ה שם והדרב"ה חנו רוחים שבעת הנסירה נכללים שתי חמיות למה ורחל שתייהם גם יחד והיו אז בחי' אחת או לח"ה נכללת ברחל או להפך כמבואר בכמה מקומות ובכלל זה יש לדעת מה שלא נזכר

הגהות וביאורים (א) שם דף קמ"ט ט"ה : (ב) שם דף קכ"ג ט"ז : (ג) שם דף קמ"ג ט"ז : (ד) חינון נחמן ע"כ : (ה) שם דף קמ"ד ט"ה : (ו) חו"ה דף קמ"ג ט"ה : (ז) שם : (ח) שם דף קי"ה ע"ה : (ט) שם : (י) חינון ד"ט כו"ט :

דו"א ל"ם דוקבא וגם להמשיך לה חברה מט' גרקי הנה"י
דו"א לט"ם ספירותיה כנו' עם וכנזכר בדרוש הנסירה דר"ה
והוא מברכת אלה חונן עד ברכת השיבה הם נוספירה
לבפירה וכרכת על הגדויקים ומשכון ואת למה מט'
פרקין כו' :

ובולם הם י"ב נשיקין מאתה חונן עד שמוע קולנו והוא
השמועה שניה וסדרם הוא כשמועה ראשונה שהם
ב' נשיקין א' מו' החתמות וז' מנ"ר דכל ספי' מט"ם דו"א
לו"ם וג"ר דכל ספירות גוט"ם (ה) דגוק' ובדלתי שמע"ת
מכוונת ע"ד הנו' בסוף דרוש שיש שלום ענין הרבט זקופות שהם
בד' מוחין שבכתר כי הברח גדול הוא כנודע :

וענין זווג דשים שלום וזווג דנפילה אפים כבר הוא מבוחר
בהקדמות ברכת האותן לשכחי ובהקדמת ברכת המעביר
כי זווג דשים שלום הוא זווג דיעקב ורחל פרטית לזותו יום
זווג דנפילה אפים הוא דו"ן הכוללים דכל הכ"ד שעות
יט"פ :

(1) **יו"ט** דפסח שחל להיות בשבת ל"ל ברכת מעין ז'
כשאר י"ט שחל להיות בשבת אע"פ כנראה שאין
לה מקום נ"מ ל"ל גם כליל פסח שחל להיות בשבת כיון
שהזכרה בתלמוד שבת דכ"ד ולא תקנו בין פסח לשאר
י"ט וחזונו החילוק שכחז' הר"ן הוא מסברתי. (1) :

וענין (ח) ברכת העומר לבני ח"ל ודלתי ל"ל אחר ערבית
כשאר לילות כי אין לה שייכות עם הסדר כלילת זו
לבני חו"ל כי מלות ספירה העומר ד"ה מלות עשה דאורייתא
שהם בשני פרט' חג"ת ונה"י הכוללים דו"ן הכוללים כנודע
והסדר כלילה זו לבני חו"ל הוא ממות דרביט שהם ביסוד
שהם פרטופי יעקב ורחל כנודע. כמ"ט . . . מ"ע ונל"ת
בהקדמת סדר הקרבנות ע"ש ולפיכך ל"ל ברכת העומר היקף
אחר ערבית דיו"ט ב' ולא יאחרנה עד אחר הסדר שאם
יאחרנה הרי גורם לתת אחיות לחיזוני' בכלי מוח החכמה
אשר לבד כשחלקה אחיות ממנו כמ"ט הרב ז"ל כי כפי
סדר המשכת המוחין כך סדר ביטול אחיות לפיכך לר"ך
להזהר מאד לאחרנה אחר ערבית ולא יאחרנה עד אחר
הסדר כמ"ט קלת המקובלים :

שאלה אם יש לכיון בחפלות ובמלות ובעלויות שבת
וביחודי' בימי העומר כשאר ימות השנה או אם
יש שטיו' :

לכאורה נראה שאין לכיון כלל בשום כונה חוץ מכוונת
המשכת המוחין שבסדר העומר וזו לא מפני
פחד הקל"י שלא יאחרנו כנודע (ע"י ע"א) כמ"ט האר"י ז"ל
כי אחר עבור יום א' דפסח ונכתקו המוחין חזרו החיזונים
להתאחו אבל לא אחיה נמורה ככתחילה כי כבר נתבטלה
אחיותם הגדולה וחזרו להתאחו בדמים ההם וזו נכנסין
המוחין בסדר המדרגות וכפי סדר כניסתם כך הוא סדר
ביטול אחיותם לאט לאט בהמשך ימי ספירת העומר שהוא
ענין שבעת ימי נקיים וזו נמורה מטומאתה ונמורה להטבר
בגן השבעות וזו חזרת להזדווג עמו ע"כ מדרוש ג' דדרושי
הספס"ע ש. וכן בדרוש ב' מדרושי העומר כתב וז"ל ואחר
עבור יום א' של הפסח מתקלקל כל המוחין המזכר וחזר
לקדמותו לבחי' תלת כלילת בחלת כו' :

ואחיב מליל שני ואילך אנו חוזרים להמשיך המוחין הנו'
אשר נכנסו כליל פסח ונסתלקו ועתה חוזרין להכנס
כפי סדר המדרגה כל מדרגה ביום. שלה על ידי מלות ספירת
העומר כו' לפי שאי אפשר שיזדווגו ז"ן עד היוםם שבעה
ספירות חכ"ד חג"ה מלכות בנייט ומתוקנים וזו היתה היא
ראויה אל הזווג ע"כ ע"ש :

וכן בדרוש שביעי של הפסח כתב וז"ל ענין כל המ"ט
ימים

ב' דרש"י ורבינו הם ודוקא במתנה במקום תפילין דר"ה
וכשאין לו אז דיו בר"ת ולא דרש"י ולא הולכו את שניהם
יחד כיון שגריך לכתחלה דר"ה שהוא במקום כנזכר בשער
החפלות ודיו לבא מן הדין :

עז (ה) על ברכת העומר ליל ב' של פסח לבני חו"ל אם
לא יבדק עד אחר הסדר כמ"ט בס' חמדת ימים
והרמ"י ז"ל ומטעם האמור שם או שיבדק עם הזכור אחר
חפלת ערבית קודם הסדר עכ"ל :

(ח"ן ע"א) **וראיתי** את השאלות אשר שלחו מעכ"ת
מהם לשאל דברים העומדים

ברוחו של עולם אמני חרפת אדם נבזה ומאס בער
ולא אדע אמנם ראיתי כי לא עת השב כי ללע"ד כי
עדיין לא נשחיתו בסדר לימוד עץ חיים והבנת דבריו ע"כ
אמרתי אל לבי לשלוח להם קונטרסים של ברכות השחר מן
סדר סדר הכוונות אשר ההחלתי לסדר לעלמי הנקרא :
נהר שלום וגם קונטרסים מתחילת הקדמת הסידור
הנו' הנקרא : **רחובות הנהר**

ובעה"י ממה שיתחדש מן הסידור הנזכר ומההקדמה הנזכר
אשלה להם בעה"י ובכן ישחו דעותינו בהבנת דברי הרב
ז"ל אמנם חלתי היא שיהנו לב בדברי' האמורים שם ובפרט
במה שכתוב בהקדמה שבה נכללו ונכתמו דברים גדולים
וסודות נעלמים להשקיף עליהם פעם ופחים בהשקפה טובה
כראוי וכנכון כי לא דבר רק הוא והנה עידי בשמים וסהרי
במרומים כי כל הכתוב שם כולם דברי אלהים חיים האמורים
מפי האר"י ז"ל למהרמ"י ז"ל ואין עוד מלבדו ואש"י בדברי
אשר תלמידי האר"י זלה"ה לא למדתי ואין לי מגע יד בספרי
המקובלים לא ראשונים ולא אחרונים ולא למדתי בהם ואין
לי ידיעה מהם כלל כי גלוי וידוע לפני נוי שאמר והיה
העולם שכן האמת ולפיכך אמרתי שיעיינו בהם כי הם דברי
הרב האר"י ז"ל והי"ת יאיר עינינו בתורתו כי"ר ובוה יתרו
כל השאלות מנוטלח ואם אחר זה נשאלו מהם איזה
שאלות ה' יבדק ימן בלבנו בינה להבין ולהשכיל :

אמנם ענין זווגי חג"ה ברכת אבות להולית המקופים
דו"א הגה כללית הענין בקיצור גדול לפי הפשט

הוא כי הדרוש השני מהדר (ב) חפלת שחרית עם דרוש
השני דדרושי ר"ה הם א' והם בפנימיות דחליות דחליות
שהיא בחליות דאבי"ע דחליות דחליות כי מלות התפילין
שהיא מלות מעשיות שהיא בחליות היא בחליות דחליות
דחליות שהוא בבי"ע דאבי"ע דחליות דחליות ואלו
המקופים הנקרא חפילין הנמשכים ברכת אבות שהיא מלה
בדבור הם בפנימיות שהם הנשמות של זה האבי"ע שהוא
בחליות דאבי"ע דחליות דחליות וכמ"ט הרמ"י ז"ל כי זה
בחליות וזה בפנימיות ואלו יולאים מווג אור מקיף דאו"א
ואינם הל"מ דללס אמנם שני ללמי המוחין דאור פנימי (ג) דהב"ד
דאו"א (ע"ב) כולם נמשכים בק"ש ופני ללמי המוחין דאור
מקיף הנמשך מחג"ת דאו"א נמשכים ברכת אבות :

אמנם דרוש הד' ברכת אבות שבו נאמר שבק"ש נמשכים
המוחין דאור פנימי דאו"א (היולאים) מווג כלי
החילון דאו"א וברכת אבות נמשכים המוחין דאו"מ דאו"א
היולאים מווג מכלי ככ"י) האמלטי שלהם כל זה הדרוש הוא
בחליות דפנימיות שהוא בבי"ע דאבי"ע דפנימיות דחליות
ודרוש השני מדרושי הק"ש עם דרוש הראשון והשני מדרושי ברכת
אבות הם בפנימיות דפנימיות דחליות שהוא בחליות דאבי"ע
דפנימיות דחליות (ה) :

ובענין ברכות האמלעות הגה תחילת דרוש השני
הוא בפנימיות דחליות ושחרית הדרוש הוא
בפנימיות דפנימיות והוא כי לר"ך לכיון להמשיך מוחין מ"ט

הנהרות וביאורים (א) מ"ל שאלה ס"ז : (ב) שפרכי כ"ה דף י"ז מ"א : (ג) עם דף קל"ט מ"ב : (ד) א"ס נלמי' שחזינו ככז וז' הולית זה מ"ט כנזכר
בכונות בדרוש שני דפנימיות נחיתת אבותינו יע"ש ודוק ומשנה שם כל מ"ט דפסח ס"ז : (ה) מ"ה דף קפ"ה מ"ה ד"ס כנזכר : (ו) מ"ן
מ"ל שאלה ס"ו : (ז) ענין דב"ט נכנסו ק"ק : (ח) מ"ן מ"ל שאלה ס"ז :

שלאם עד חג השבועות א"כ היה נראה לאסור הזוג בכל השבתות ההם לכך הולך הרב ז"ל לכתוב זה לומר כי מה שישראל מעוררים זיווג העליון ע"י קיום מצות עונה דשבתות האלו הוא לזווג דקטנות ואינו זיווג דגדלות כשאר השבתות להמשיטו שאין לבטל מצות עונה בשבתות ההם מפני כך כי יש מקום לקיומה והוא ע"ד הנו' בחופן כי אין לכונן במנחת ע"ש ובקבלת שבת בעליית עולמות צ"ע כיון שזו"ן דאלימות לא עלו ובחול לא ירדו יותר וכמ"ל מעומד שמלאו בליל ראשון של העומר כך הם עומדים כל ימי העומר והולכים ונתקיים בהמשך מ"ט ימים אלא שיש בהם שינוי כפי בחי' המוחין שגושבין בזו"ן בזמן ההוא שהם הם מקבלים הארית אלו הראויים להם מן בחי' המוחין ההם שנמשכו בזו"ן כנודע כי כל מוח כולו נואב"ע וכל בחינת מאב"ע שנתקנה וקבלה המוחין הראויים לה הרי היא מוקנת ועומדת כציום השבת צפה המוסף וכל בחי' מוז"ן דאלימות שעדיין לא הגיע זמן תיקונה הרי היא וכל הבחי' שכנגדה דבי"ע עומדים כבעת העיבור ג' כלילין בנ' עד בא זמן תיקונם ונתקיים ע"ד הנו"ל בחופן כי אין עליה וירידה באב"ע ע"ד שאר ימות השנה אלא ע"ד הנו"ל הם נתקיים ועולים כי מה שגורם לנזק' דז"א לירד בליה לבי"ע חוץ מכמה סיבות האודעת הסיבה העיקרית היא כי אחר שלשה שעות בליה מסתלקים נה"י דיסוד"ה שגורם בערצות בז"א ונכנסים בלאה ובונים ומגדלים ומתקיים אותה מקלים דחל והולכת ונתקיים עד חלות ובה ועומדת לפני ז"א להזווג עם יעקב ואז נדחת הנק' העשירית דחל לבי"ע כנודע אבל בעומר כל בחי' מייבשות ומאוו"ה שכבר נכנסו בז"ה הוי אפשר ((ע"ו ע"א)) להשתלק נפשם עד חג השבועות נמלא כפי זה כי אין אותה ההנהגה דשאר הלילות דימי השנה נוהגה בלילות דימי העומר ואין הנקודה העשירית דחל נדחת לבי"ע כי מי דחה אותה כי אין להה לוקחת בליה דחל להצטות מהם כי אין המוחין מסתלקים להכנס בה ח"כ כפי כל הנו"ל ישכיל המשיין כי אין שיבות לסדר הטוה דהפלות ומלות דחול ושבת דימי שנה בימים של העומר והנוכחין בהם אין לו על מה לסמוך בדברי הרב ז"ל ההיגוס ראוי לחקור לדעת מה נעשה מופילות דחול ושבת דימי העומר וא"ך אין עליה השבת החמורה טוהגים בשבתות דימי העומר הנוגס ידוע מ"ש הרב ז"ל בע"מ עכ"ל כחוב (ח) :

ואנב נדרשתי ללג שאל כי בהפלת ערבית דליל פסח ריך לכונן להמשך כל המוחין דקטנות וגדלות שטיים דאו"ה עילאין דנחת לילה ונחת יום כי ((ג"ט ע"א)) שיעור מה שנעשה בשבת ושאר י"ט ע"י כמה חפלות נעשה הכל עתה בהפלת ערבית וז"ל אלו חומרים אח"כ ההלל להורות לאל על הנס הזה שנתן בנו כח להמשך הכל בהפלת אחת וזה צפנימות ואח"כ ההדר הוא צפנימות. ואח"כ בהפלות של היום ח"ל לכונן כלל כי כבר נמשך הכל בהפלת ערבית ונלע"ד שאפי' בהפלת המנחה דפסה שחל להיות בשבת אין לכונן כי לכהורה נראה לכונן בה כי היא נדרשת לעלמה שבה נמשכן מוחין מאריך ונע"ל שגם בשאר י"ט שחל בשבת אין לכונן בה מנ"א :

הנה עתה בפסח היה נראה לכונן בה מטעם אחר אבל אין לכונן בה לבי"ע כי המשכה כל אלו המוחין שנמשכו בליל פסח ונתקיימו בזו"ן כל הלילה הריהו ימים א' דפסח ואח"כ בהפלת ליל ב' נסתלקו כל המוחין וחזרו להמשך ע"י מצות ספי' העומר הנה המשכתם בליל פסח היה כדי להחיש כח הקליפות ולהפרידם מהקדושה ואחר עבור יום א' חזרו הקליפות להתאחד אבל לא אחיה גמורה וחזרו המוחין להמשך ע"י ימות ספירת העומר לאט לאט מדרגה אחר מדרגה יבשי סדר נכנסתם כך הוא סדר ציפול אחיזתם ע"מ מ"ט ימים

ימים שג ספירת העומר דע כי הזוג אשר באותם השבתות ויום ר"ח חייך אשר הותר לנו הזוג עכ"ל איננו זוג גמור של גדלות כי עדיין ז"א בסוד הקטנות כנ"ל בענין זוג ליל שביעי של פסח וכל הזוגים שצויים האלו הם על דרך מ"ש בזוג ליל שביעי של פסח אלא שיש בהם שינוי קלה כפי בחי' מדרגת המוחין שנכנסו בו בזמן ההוא כנ"ל כי חיים בשלמים ליכנס כולם עד חג השבועות ואלו הוא זוג גמור דגדלות כמ"ש :

הרי כי סבת המשך זמן הכנסת המוחין במ"ט ימים ולא ציום א' כשאר ימות השנה הוא מפני רוב אחיזת החיגונים בו וכדי לבטל אותה האחיזה לגמרי הולך מ"ט ימים כי מה שנתעלה אותה האחיזה בליל פסח לא היה אלא לפי שעה והיה עפ"י הנס ולא היה ציפול לגמרי אבל אחר עבור יום א' חזר הדבר לעבשו לבטל אחיזתם ע"י המשכה המוחין כשאר ימות השנה ולא ע"י נס ואף זה לאט לאט לא נפסע א' כשאר ימות השנה כי עדיין אין צט כח לבטלה נפסע א' רק לבטל אחיזתם בכל יום ממדה א' ע"י שאמשך בה המוחין הראויים לאותה המדה ואף גם זה שלא כסדר המשכה המוחין בשאר ימות השנה דהיינו קטנות וגדלות שאילו נמשך הקטנות תחילה היו מתאחים בו ח"ו לכן גם המשכה המוחין היו שלא כסדר וגם שאין כל מוח מתפשט בכל הקו שלו רק באותה המדה לבד בחופן כי יש עם זמן קצוב לכל מדה כמה השהה עלו מוחין וכפי ערך האחיזה שיש בה כך ערך ציפולה ואחר שהמאיל העליון העריך ערכים אלו וסדר המשכת המוחין כפי מה שרצה צעיו יחברך שע"כ נוכל לבטל אחיזה הקלי' ע"י סדר זה לה פחות ולא יותר וכלאו הכי הוי אפשר לבטלם חס כן מיי זה ערב חל לבו בסדר טוהת התפלות שהם מסודרים לשאר ימות השנה לכוונס בהפלות דימי העומר בודאי שאיש זה עונו ישה כי זה קדוש ה' חלל להח אחיזה לחיגונים בקדושה ופוגם בלר"ן שלו וכל הפילותיו וזוהריו ומלותיו ומעשיו הטובים שיטעה בכל השנה ציפול יך חשבים כי יתפחו בהם כיון שנתן להם יד ציונים אלו כי פסח וימים אלו הם (ע"ב) שורש לכל ימות השנה ובדרך שהולך בהם זה מוליכים אותו כל ימות השנה ח"י שבת החמורה נתעבלו עליותיה בימים האלו והין עליית העולמות והנשכה המוחין בשאר השבתות ימי השנה שהרי בהם כי עדיין הו"ה הוא בסוד קטנות כנו"ל ואם היה עולה כשאר השבתות היו עולים הכלים שלו ומלבישים האורות דיסוד"ה הכלים החיגוניים שלו ילבישו לאורות הנפש והאמלטיים לאורות הרוח וצנימיים לאורות הנשמה ובהך ההנמה יתלבשו אורות החיים והיחידה ואורות הנפש שנתלבשו בכלים החיגוניים היינו בכל העשד ספירות חב"ד דנפש בחב"ד דכלים החיגוניים וחנ"ה בחנ"ה וכה"י בנה"י וכן באורות הרוח ב"ם האמלטיים ואורות הנשמה בכל ה"ם הפנימיים וכן אח"כ ועלו הכלים שלו וילבישו לאורות נרנח"י דאו"ה עילאין ע"ד הנו' ממש וכן כאשר עולה לדיקנא דא"א ע"ד הנזכר ממש הוא עולה ואם כך הוא עולה הרי בעלייתו להלביש אורות דיסוד"ה לבד היה לו גדלות אחד בכל עשר ספירות וכן בעלייתו לאו"ה וא"כ היאך כהב כי כל היווג שבהמה השבתות איננו זיווג גמור של גדלות כי עדיין ז"א בסוד הקטנות עד חג השבועות ואלו הוא זיווג גמור דגדלות עכ"ל :

ואם כפי הנו' הרי כבר יש לו חפי' גדלות ב' בכל ה"ם אלא ודאי כדלמרחן שאינם עולים וזה פשוט וכ"כ היה פשוט להרב ז"ל שכן חתמו מצויים עד שחש שמא נאסור עלינו מצות עונה בראותנו כי שבתות אלו נשתנו משאר שבתות שהין בהם עלייה לזו"ן ולעולמות ע"י התפלות והם מוחין דגדלות בנה"י עד חג השבועות והין זיווג לזו"ן עד שיהיו ז' ספירות חב"ד חנ"ה ומלכות בנייים ומתקיים והין זה

נכנס שפי' ה' והיא פרטוף ה' :

ואי"ב ביום ה' במלת באהבה מסתלקים ללמי המוחין דא"ל מחוך עשרה פרטופי דז"ל והחכמה והחסדים שבהם עומדים ע"ג רישא דז"ל והבינות וגבורות שבהם מתפשטים בעשרה פרטופי. לאה ורחל כי כחב"ד וכו' דללמי המוחין הם מתלבשים בלאה והם רנח"ו ונה"י שהם הכסף דללמי המוחין הם מתלבשים ברחל ובמלת זכרו יכוין לכבוד לאה מן כחב"ד מג"ח ולפי שאי אפשר לכבוד ח"ח רחל לבא לפניו אם לא תקבל החרם ה' ראשונה דז"ל שהוא השלום הנרנח"ו כי לא היה בה רק נפש נה"י. דללמי כל המוחין ולריך שתקבל כל המוחין דאחור לכן יכוין להמשיך הבינות וגבורות דכחב"ד מג"ח דללמי כל המוחין ועשרה פרטופי ז"ל דב"ן לספי' כתר דפרטוף הכתר דרחל ולכבוד אוחו ולהשאר שם המוחין הראויים אליו יתורה דיתורה ולהמשיך השאר לחכמה דכח במלת לחיים ולכבוד אוחו ובמלת נו"ך בינה וכן עד"ז כל ה"ם לפרטוף הכתר. דרחל בעשר חיבות זכרינו :

וע"י השופר מסתלקים המוחין מהנוק'. ועולים למ"ן עם חכמות וחסדים ככוכר ככוונת השופר וממשיך מוחין דפנים ומתפשטים המוחין דא"ל דאחור בפרטופי אחר דז"ל במקום שהיו ומוחין החדשי' דפנים בפרטוף רפני' דז"ל וכנהג וגדל פרטוף כתר דפנים דרחל וממשיכים בו הגבורות דכחב"ד חנ"ח דפנים דז"ל ונכנס ומלאו פרטוף כתר דרחל אחר השופר י"ד גבורות ז' גבורות קשות באחורי הכתר וז' מתוקות פנים דכח. וביום ב' חוץ מכוונת החיזומות (ס' ע"א) יכוון בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות. דכחב"ד מג"ח מספרטוף כתר דאחור דרחל ולהעלותם עם המוחין דאחור דז"ל למ"ד ומ"ן לא"ל ולווגס ולהמשיך מוחין חדשים מחוקים מווגס ולהמשיכים עם המוחין הישנים שפלו למ"ד ומ"ן לפניו ואחור דעשרה פרטופי אחר דז"ל ולהמשיך ע"י ז"ל י"ד גבורות דכחב"ד חנ"ח דהמוחין חדשים גם ישנים לפניו ואחור דפרטופי כתר דאחור דרחל ממנו ימשיך שש גבורות קשות ושש מתוקות דחב"ד חנ"ח והם י"ב גבורות לפניו ואחור דפרטוף חכמה דאחור דרחל :

ואי"ב ע"י השופר ביום ב' מלבד כוונת החיזומות יכוון בפנימיות בחקיעה ראשונה לסלק המוחין דפנים שנגשבו בז"ל בחקיעות ביום ה' ולהעלותם עם הגבורות דכחב"ד חנ"ח שלהם שבפרטוף כתר דפנים דרחל ובגבורות דפנים דפנים למ"ד ומ"ן לא"ל ולווגס ולהמשיך מוחין חדשים מחוקים מווגס ולחזור להמשיך ב' בחי' המוחין הנכבד לאחור ופנים דעשרה פרטופי דפנים דז"ל ולהמשיך ע"י ז"ל י"ד גבורות דכחב"ד חנ"ח שלהם לפניו ואחור דפרטוף כתר דפנים דרחל ומן הכתר הנכבד ימשיך שש גבורות קשות ושש מתוקות דחב"ד חנ"ח והם י"ב גבורות לאחור ופנים דפרטוף חכמה דפנים דרחל :

ויבצ"א כי בשני ימים נמשכו בז"ל ארבע בחי' מוחין ולרחל נמשכו הגבורות דכחב"ד וחנ"ח שלהם והם גבורות ונחוק ביום ה' וגבורות ומחוק ביום ב' כי המחוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נוגע בשם מחוק אלא גבורות בערך האוס ב' והרי עתה ביום ב' אחר החקיעות יש בפנים ואחור דפרטוף חכמה דאחור דפנימיות דרחל י"ב גבורות וכן בפנים ואחור דפרטוף חכמה דפנים דפנימיות י"ב גבורות והם כ"ד וכן (ב) עד"ז בחיזומות. אלא שבנוקם עשרה גבורות הם ה' גבורות באחור וה' בפנים וביום ד' הם ד' וביום ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יכוין להמשיך עשרה גבורות דבינה ודעת ומצ"ח והם כפולות מן אחר ופנים דפרטוף חכמה דאחור דרחל לאחור ופנים דפרטוף בינה דאחור דרחל ולכבוד אוחו בי"א חיבות דזכרונו כו' :

ובמלת

שנאלם ביטוי אחיזה נגמרי וכן ביום הבועות נמשך הכתר וכו' כ"ו בספר הכוונה והנה אם היינו מכוונים במוחה ביום ה' דפסה שחל בשבת להמשיך המוחין דכח היה מהבטל אחיזה החלוטים ביום הוא לגמרי ואין כן רגון המאליל כי כל זה הוא להקן חטא אדה"ר שהיה בנשמות שניטן נכראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסר שהוא קו ימין דכללות כל העולמות בערך חיזומיות העולמות הנקרא בכללות גבורה שבר"ה נבראו שהוא במהל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכה המוחין בחוץ הנו"ט ימים לאש לאש ולפיכך אין לחוץ בחוץ הנוגה כללע"ד והעפ"כ עדיין לא נעשט לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לחוץ בחיזומות ובחפלות של כל חוץ הנו"ט ימים שבוט כונה כלל לא בחול ולא נגשה מלבד כונה השומר בלבד ואין עוד כי כל מדריגה שנאלם בירורה ומיקוה או מהפשטים בה המוחין זאין לומר כי כל החפלות והמלות של כל יום הוא בפדיות אוחה מדריגה של אוחו יום כי אין כל מדריגה נאלם עד תכלוס כל הנו"ט ימים כנו"ט בדרוש ז' שהוא דרוש ה' של השומר דיבור הנחמיל עוד יש כונה אחרת וגם היא הנו"ט כו' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני עלוה וההפלות ושאר המלות כל ה' בפ"ע אונה וכן הדבר בשאר ימות השנה אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא אדה"ר אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה עיני כל הנו"ט ימים וכן בדרוש ז' כנה לפי שא"ל שידוינו ז"ן עד היום ז' פדיות אלו בנשים ומתהייגים ואח"כ בליל שבעות אין נמשכין המוחין דכח נה"א עד אהר הטבילה שבה נמשכין שרשי ד' מוחין שבכחה דיסוד"ת והדו"ה ודא"ל וכל אלו המוחין שנמשכו בשומר ובליל שבעות הם המוחין דאחור ואח"כ בחפלות של יום שבעות לריך לכוין במלת באהבה של העמידה ואילך להמשיך המוחין דפנים מיסוד"ת ומה"ה א ומה"ה עד סוף הנוקם ואלו מודווגים ז"ן וזוג גדלות :

ובענין הגלות בימי השומר נריך להזהר לשומר נואד שלא לגלח בשום חופן אלא ביום מ"ט וכוננה האר"י זלה"ה ולא כמ"ס קלה נוקבלים אחרים כנה (ע"ב) כמ"ח כי עיני המוחין של השומר בפני עלום ועיני השערות בפני עלמן ואינם דוונן ז"ל ובחי' יום דנו"ט דשערות לא נמשכה כלל עד יום המ"ט וכסחפקתי ספק גדול אם חל יום מ"ט בשבת אם מותר לגלח כמ"ה ולא הכביעה לי וגלו שהכרחי לגלח כמעט לא יהיו נוגלח גם לא הכרחי לתקן לגלח קודם שבעות בכמה ימים :

ונחזור לענין הראשון כי כנו כן הוא מר"ה ועד בנימי עזרת שאין לכוין בחפלות הימים ההם רק בשני ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחיזומיות והח"כ נמשך ואילך עד ערב יוס"כ אין לכוין רק מנוולת באהבה ואילך לכבוד שני פרטופים המתחייבים לחוץ יום ואח"כ בזול עוזר כו' להמשיך המוחין דפנים לפרטוף הפנים דאחור יום דרחל וזה סדרן ואח"פ שלגבי מורי ורבותי כ"ז הם דברים פדועים אע"פ שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות ולדעת אם הבחימה דעתי לדעת גדולים והוא כי כוונת העמידה של ר"ה הוא כמו בחול ה"ן שינוי כלל ביניהם אלא בענין הרי"ו והכסירה כן נראה מפשט שער הכוונות כעודט ואין שינוי אלא בענין הכסירה שאין נכבד ביום ה' אלא פרטוף הכתר דנוקבא וביום ב' פרטוף החכמה ועד"ז בשאר הימים ונמלא שריך לכוין לבנות כל פרטופי הנוקבא מאל עליון ואילך ביום ה' כמו בחול וע"י הבנין דיו"ס דנוקבא נחוסף בכל ספי' ט' ספירות החסדים לה נעשית פרטוף גמור כי הכתר דנוק' הנכבד ביום ה' הוא שהיה עומד אחורי ח"י החמחון דס"ח דז"ל ועתה נעשה פרטוף ונחפשט עד למטה וכעד"ז כל ה"ם ע"ד כללות כל החיזומות ובכל יום

זכרון וביאורים (ה) ז"ל ביום ה' : (ב) סדרן בחיזומות אלא שבנוקם כ"ד הם י"ב וימים ג' עד דכנונו כו' שייך לתקן קודם אלא שבנוקם שבה :

יחברך יאמר לנרותיו די ויסיענו ללמוד תורה לשמה כ"ר
ובע"ה באחרת אכתוב מעט ממה שחנני ה"ח ואעתיק להם
ממה שכתוב אל"י בס"ד :

אמנם מ"ש כת"ר כי מ"ש הזהר בבחינת המניח הוא על
האדם החסון ועליו קאמר כי רלועת הימין קלרה
עד החזה כו' ושהאדם (ה) תחתון למורה כו' יפה אמרו
ודכותה אמרו"ל גבי ג' פסיעות שאחר העמידה של"ך תחילה
להשתחוות ולכרוע לימינו של הקב"ה שהוא ללד שמהל דידיה
כו' כעבד הנפטר מרבו העומד כנגדו להשתחוות ולכרוע :

אמנם נודע כי האדם הוא מורכב לאדם העליון וכו'
ומחלבים כל החיות (ס"א ע"א) שלמעלה ממש
עד כתר דא"ק עם כל אורות והנרמ"י דכל שלמעלה ממש
והוא סולם מולב ארלה וראשו מניע השמימה ובנו"ש חו"ל
האבות הם הם המרכבה כו' ונודע (ו) ג"כ כי התפילין הם
בני"ע אפילו תפילין של הראש שהם בא"י הוא באילנות
דבי"ע דאבי"ע דחילוניות דאילנות כנודע ונודע כי באבי"ע
דאילנות המחשבה והפעולה והמעשה בחיים כאחת כי הוא
לנרמיו חד בהון כנודע אבל מן האילנות לבדיחה הוא
כמלך עם עבדו של"ך להוליא הדיבור מהפה וה"ס הכאת
אור האילנות בכלים דבריחה להתחיים מוחסם בצריחה כנודע
חו אחד מכוונת קול ודיבור :

ג נודע (ז) כי התפילין הם מאור המקיף היולא מהתנוולות
ריבוי אור הלל דמוחין הפנימיים ע"י הכאת קולא

דשערי ומוליא לחון דמות אור ללמי המוחין הפנימיים כנגד
הפנים והם הבחי' הששית הנזכר בפ"ו משער הנסירה וכ"כ
בשער הכוונות ובוודאי כי התלבשות המוחין הפנימיים באילנות
דאבי"ע דחילוניות הם כסדרן ימין ושמאל בשמאל אבל
התלבשות אור המקיף היולא מהפנימי כנגדו כנ"ל המתלבש
בכלים דמקיף דבי"ע דאבי"ע דחילוניות הנז' הוא מתלבש
בהם שלא כסדרן כי הם פנים כנגד פנים כנודע וכנזכר
בכוונת קבלת שבת בפסוק שההו"ו כו' כי כל העולמות הם
לבושים זה לזה מתלבשים זה בזה כו' כי הא"ס חוץ אבי"ע
דא"י דא"י דא"י שהם דוגמת המוח שבתוך העולמות והם חוץ
אבי"ע דא"י שהם דוגמת העולמות שבגוף ועד סם הוא
התפשטות והתלבשות עולמות האורות והנרמ"י עלמם וע"כ
חיה וגרמי חד בהון באילנות ומשם וחיל"ך אור העולמות נוכח
בכלים דאילנות ומתנוקף אורם ותוחסם ומתלבשים בכלים
דאבי"ע דבריחה הגולבישים לאבי"ע האילנות שהם דוגמת
הגידים שבגוף במעשה מלות התפילין וכעד"ו מצריחה לאבי"ע
דיחירה המלבישים לאבי"ע דבריחה שהם דוגמת הכשר שבגוף
ועד"ו מיחירה לאבי"ע דעשיה המלבישים לאבי"ע דיחירה שהם
דוגמת העור שבגוף וה' בחי' שבאדם מרכבה לכולם כל בחי'
לכחינת שנגדו בעליון וכנודע ומה אעשה כי בזה יש עניינים
רבים להבין והיט יכול להאריך :

אמנם להבין הענין שזרשם על מתכונתו לריך להבין
התחברות המ"ה והב"ן דכל הפרלופים כי בהם
חלוי הכל להבין מה הוא פנים ואחור ומהו ימין ושמאל
והדבורא הנקרא קדם והנשכח הנקרא אחור והפנימי והמקיף
ותורה שכתב ושבע"פ וקול ודבור וכל פרטי הוונים הכלליים
והפרטיים הנעשים ע"י מלות מעשיות ומליה דדבור ובקול
ודבור וע"י מחשבה הכל כנ"ל :

אמנם הכלל הוא כי התחברות המ"ה והב"ן הנזכר בכל
פרלוק הוא בפרטות נולא בכללות המשל בזה כי
המ"ה והב"ן דעתיק העומדים בבחי' אחור ופנים פענין הוא
בפרטות האחרון סכ"י דכל פרטי כל ספי' דכל פרלוק
דאחור ופנים ודימין ודשמאל דכל פרטי סדר התחברות
המ"ה

ובמלות מן עשר כו' יכוין להמשיך עשר גבורות
דבינה ודעת ומג"ת כפולות מאחור ופנים
דפרלוק חכמה דפנים דרחל לאחור ופנים דפרלוק בינה
דפנים דרחל וכעד"ו בכל הימים עד ערב יוה"כ (ה) והח"כ
יוה"כ הוא גדרש לעלמו כי הוא פנימיות דכל מה שנעשה
מ"ה עד עתה והוא בבחינת חוש השמע דחזון העליונה
דא"ק וכדמשמע מפ"ה משער אח"פ ובכמה מקומות ואח"כ
בו' ימי התג הוא המשכת החסדים ובשמיני עלרת הוא הוונג
והוא זוג דו"ן הכלולים דכללות דכל ה"ב חדשי השנה ואין
הפנאי מסכים להאריך מעט בפרטי העניינים כי השליח
נחון לילך ובעה"י באחרת נאריך בס"ד. אמנם בשנת השמיטה
אע"פ שבזר הו"ן עומדים אחור באחור ולא נשאר כי אם
להמשיך בהי' הפנים עכ"ל לריך לבין בכל סדר כוונת החפלה
כשאר ימי שנות השבוע לבנות ולתקן אחור ופנים דו"ן אלא
שהוא דבחי' פנים דומיא' דשבת שהוא בחינת בנין ותקון
פרלופי פכ"פ דו"ן בערך הפלות דמול שהם בחי' בנין ותקון
פרלופי אחור באחור דו"ן וכ"כ הרב ז"ל בדרוש שמיטה
ויוכל כי לפי מ"ש שם א"כ למה אנו ממויינים להתפלל
ולעשות (ע"ב) מלזה בשבת ובשביעית והשיב שכל התפילות
המלות שאנו עושים בהם הוא לתקן בחי' פרלופי פנים בפנים
דו"ן אלא שכל הכיורורים והתיקונים הנעשים בהם הם למעלה
מבחי' אחור וכבר נבאר זה היטב בלורך בהקדמה בצלוח ענין
חילוניות ופנימיות בחר היטב ע"ס : (ב) כשחל י"ט בשבת
עיקר הכונה היא די"ט אבל עליית העולמות הוא דשבת
(ג) צענין החגין חלילה להוסף על ג' בשעט"ו ג"ן ואחד
בכד"ק ח"ה ואין עוד מולבדים וכל המוסף גורע ומגרעות
נתן חס ושלום :

אם יעבור בליה ודאי של"ך לומר ק"ס שעל המוסף ברגע
חלות קודם תיקון חלות :

א"י כמוסר אלא כנוסר להשתדל מאד לבין בכל פרטי
כוונת שמוה הכפי' ומקיפיהם המבוארים בשער
השמות ושמות הנרמ"י שהם הקני"ת המנוקדות ומקיפיהם
(ד) להמשיכ' מלובשים חוץ שמות המוחין שהם שמות בלתי
תיקוד והם מלובשים חוץ הללם ולהמשיך הללם לחוץ אולם
השמות דו"ס דאחור הכרלוק המוהייתם לאחם המוחין והנרמ"י
וזאת היא הכוונה השלימה ובלתי כוונת השמות המנוקדות
שהם הנרמ"י כי אין אור א"ס מתפשט אלא חוץ התפשטות
אור החכמה שהם הנקודות ובלעדם הם כל אולם הכוונות
כגוף בלא נשמה ויש עליהם פחד כי ימותו ולא בחכמה וגם
כי עיקר פונת הכיורור הוא בכלים עם הרפ"ח אשר ע"כ
לריך לשמור לעשות ככל הנזכר וימחלו רבותי שדברתי עד
כה אעפ"י שידעתי שכ"ז ידוע וזכור ומופרכם להם ויותר
מוה הם נשמים כו' גם חמיה לי טובא ח"ך לפעמים נוקשים
רבותי על דברי הרב מ"רי הזהר והתיקונים אחר דברי
הרב ז"ל בעקף ה' דשעה עיגולים ויושר :

ג בעיני יפלת ח"ך כת"ר משגיחים על דברי ספרי שאר
המקובלים כגון ח"י ונ"ח וכיוצא שדבריהם מוערבים
ומיוסדים על שאר תלמידי הרב ז"ל אשר לא כמך ידו עליהם
ואין ראו לסמוך כי אם על דברי האר"י ז"ל וחלמירו
מהרמ"ו זלה"ה :

ג על מ"ש כת"ר צענין התפילין והרלועות ראו היה לי
להאריך מעט בהשוכת ענין זה יען הוא שורש גדול
עמוק מאד וענפיו מהפשטים לכל עיבר וכו' יובנו כמה
הקדמות מכאנת הק"ס והתפלות וכוונת שאר המלות אמנם
לא אוכל עתה להרחיב בו הדיבור ואל יאשימני ע"ז כי גלוי
יודע לפני ית"ש כי אין לי זמן מפמה לרות דערו עלי ה'

הגהות וביאורים (א) שער הכוונות דק"ס דו"ס דק"ס ע"כ ד"ס וס' וכו' וכשער ההקדמות ד"ע פ"כ ד"ה וכו' : (ב) חילון לשאלה ג"ן : (ג) חילון
לשאלה ע"י : (ד) לקמן דף ק"א ע"כ : (ה) היטב לל לומר דבר זה כי זה הוא לעומדים במעמד משהחיים למרת ויחיה ע"י לתבא אל
לעומדים למען על נוסף יחיה פניהם לפענך והוא מורה ללם שכן יפה אמרו ודיעב"ה וכו' יונן דעמו במחנה וי"ע חילון דף ק"א ע"כ : (ו) חילון דף ק"א
ע"כ : (ז) חילון דף ק"א ע"כ :

מפרטוף לפרטוף עד ז"ן דלתי"ת וזו בערכו יצדקו הכינויים הנזכר האמורים בבחי' האמנעית הגו' גם בזו"ן אחי החלצות כהם והמוחין ההם מהלצ"ים הוך כלים דחב"ד הנעשים מהרין פרקין עילאין דחג"ת הנקראים חבוח וגעשים מרכבה להם וכן הוא בנרנח"י הגמשים ללדיקים מלוצבים הוך מוחין דזו"ן ודי למבין והן לחסם ויחכס עוד להבין דבני מתוך דבר כי עוד לאלוה מילין . בלחפן כי חמה הוא שכל הפילחיו הם בזו"ן דלילות לתקנם ובהתקנם מוכרח הוא שנתקנים כל הפרלופים וכל העולמות עליונים והתחתונים והחמה הוא שכל הפילחיו הם לא"ם כי בהתקן זו"ן ע"י התורה והתפילות והמלוה שפושט ישראל נמשכין מוחין לזו"ן וכן הוא מוכרח שנתקנים כל העולמות והפרלופים שעליהם כי ח"א להנשך מוחין חס לא ימשכו מוחין לכל הפרטוף שעליהם ואי אפשר להמשיכם חס לא יהיו מלוצבים הוך ללמי המוחין וכל הפרלופים העל"יים שעליהם עד עתיק דח"ק שבו מלוצב ההו"ה היא שחוק הניגון והבחינה האמנעית היא וזו כנולה כי ההו"ה היא שהיא בבחי' האמנעית המלוצב במוחין דעתיק דח"ק נמשך ונתפשט הוך המוחין דעתיק הגו' המתפשטים הוך המוחין דכל הפרלופים שחתחו וגמשך ונתפשט הוך המוחין מדרגת לדרגת עד סופה דכל דרגין שהוא עד הוך המוחין דזו"ן וזו הו"ן נק' ע"י שמה וגם היא נק' ע"י הו"ן ועשה הכל לחיות אחד . בלחפן כי ישים האדם שם ההו"ה הנזכר לנגד עיניו בסוד שויחי ה' לנגדי תמיד ודי כזה למבין :

ועל מנה ששאל כח"ר מו"ש הרב בס' ע"ח כי גולגלתא ואיירה ומוחא הם נר"ן ובמקום אחר כתב שהם נח"י והנה חפ"י שחי' כדאי כי מה חיי ומה ידיעתי בער ולא מבין להשיב על דבר ובפרט דבריהם העומדים ברומם של עולם חפ"י כדי שלא יחשוב כח"ר כי מפני נחות ח"ו לא נטפלתי לדברי קודם לכן אחוה דעי כי מ"ש שהם נח"י כן הוא האמת ר"ל שורשי הנח"י ומ"ש שהם נר"ן הם על נר"ן דשמה דיחידה המלוצבים בג' רישין כי גולגלתא היא בינה דכתר דחכמה דמ"ה עם חלק מלכ"ר דב"ן כעודע :

גם עמ"ש כח"ר על ענין הב' הפאות דמלפ"ן שכל ח' כולו כל הי"ג היקויים והד' היקויים הראשונים שהם סוד המוחין הרגועים בחיות מ' דמלפ"ן ככללים בכתר ותכונה ודאי שהם גולגלתא ומוחא כזכר שם . ובס' מ"ש ובשער הכוונות ובשער היחודים עם נועט השקפה לטעום הטעם וכחב מהרמ"ו ז"ל ופעם אחרת שמעתי מפי מורי ז"ל כי הד' ראשונות הגרמונים בנ' דמלפ"ן הם ג' בכתר והם אור נח אור מלוחלה אור קדמון והרביעי הוא בחכמה עכ"ל ושורש דברים אלו הם בשאר החלחות יע"ש :

ועל מנה שכתב כח"ר כי במקום אחר כתב הרב ז"ל כי הב' פאות הגו' הם כנגד חרין וז"ל ובמקום אחר כתב כי הם כנגד זו"ן וכ"כ בספר הכוונות חננים בס' מ"ש כתב שהם כנגד זו"ן בטוב טעם ושהם שורשי זו"ן ומהם יונקים ומשפטים ע"ש והענין הוא כמו שנתבאר חללינו כפי"י משער הנחמד שערי דרושי חבי"ע שבו (ע"ב) נתבאר שורשי החכמה ובפרט בפרק י"ב שבו בלחפן שכל השער כולו מתחדים והוא כי נחבאר שם ובמקומות אחרים כי תיקון העולמות היה באופן זה כי מכל הכתרים דכל פרטי פרלופו חבי"ע דלילות נתקן חבי"ע דלילות ומכל הכמות דכל פרטי פרטוי חבי"ע דלילות נתקן חבי"ע דבאח דלילות מלבים בשוה ע"כ חבי"ע דלילות נתקן דלילות ומכל הכמות דכל פרטי פרטוי חבי"ע דלילות נתקן חבי"ע דאימא דלילות מלבים בשוה ע"כ חבי"ע דבאח דלילות וכע"ז כולם עד חבי"ע דמלכות דעשים דחבי"ע דלילות נתקן ממלכות דעשים דחבי"ע דלילות מלבים ע"כ הבחינה דחבי"ע הגו' ל' ואחר זה נתקן חבי"ע דבריאח ע"ד הגו' מלבים בשוה ע"כ חבי"ע

המ"ה והב"ן שבהם הוא בבחינה פנים ואחור דימין ודשמאל ודפנים ואחור וכן בא"ח בבחי' ימין ושמאל וכן כל הפרלופים וזה יונקו כל הפנימים על מתכותם באר היטב בעה"י :

ע"ב (ב) **דראיתי** מה שכתבו מעכ"ת על ענין עבודת ה' שקלרתי במקום שהיה ראוי להרחיב נועט הדיבור חמה הוא כי לכתחילה קלרתי בו יען ראיתי כמה מהנזק יאל ממה שכתבו בזה המקובלים שקדמו כי רבים חללים הפילו וחולל כבוד ה' וכבוד ההורה ה' יכפר בעדם כי כל דבריהם לא עפ"י התורה הם ואינם מיוסדים על האמת ומהם יאלו חבוח ומחבוח חולדות הריסת יסודי התורה ח"ו ה' יכפר וכ"ז לא שלמדתי בדבריהם ח"ו הלא שפעם אחת הוכרתי בעל כרחי לעיין בדף א' שכתוב בו קלור מה שכתבו בענין זה וכמעט שקרעתי בגדי לראות דברים אשר לא כן על ה' ה' יכפר וכבר מילתי חמורה להם כי עידי בשמים כי כל עסקי ולמודי חינו רק בדברי האר"י זלה"ה והלמדיו מהרמ"ו ז"ל לבדם ובלעד ח"ו לי עסק בשום ספר מספרי המקובלים ראשונים ואחרונים ואפי' בדברי שאר חלמידי האר"י ז"ל לא למדתי וכשיודמן לפני דבר מדבריהם אני מדלגו כי ע"כ חינו כנוזיר חלא כנוזיר למען ה' אל יהי לכם נועט יד בדבריהם ובפרט בענין זה השמרו לכם פן יפתה לבבכם חלא כל לימודם לא יהיה חלא בע"מ ובספר מ"ש ובח' שערים המפורסמים שכולם דברי אלהים חיים . ואני קלרתי בענין זה כל מה שאפשר כי יראתי פן יפלו דפים חלו ביד מי שעדיין לא למד דברי האר"י ז"ל כראוי ויחדני שלמדתי בספרים אחרים ולא כן הוא כהנזיר ולכן קלרתי בו ופורתי בהקדמה :

אמנם הכל כתוב שם בהקדמה חלא שרריך השקפה טובה להבין דבר מהוך דבר והם הב' כללים שכתב הרב בס' מ"ש בש"ב ח"ב פ"ו שכתב עליהם שם כי חלו הב' כללים של מ"ן ושל מוחין הם כמעט כוללים כל החכמה הזו ושיניהם תלויים ז"ל והוא מ"ש שם בהקדמה כי כל פרטוף נק' ב"ן לפרטוף שלמעלה ממונו והוא מוכר נחלקי הבידורים של הפרטוף ההוא העליון ממונו ונעלה חוהם לפרטוף שע"ג הפרטוף ההוא שעליו לתקנם כו' כזכר שם בהקדמה ע"ש (ה) וכפי מ"ש שם ננולה כי המוחין והנרנח"י דז"ל דלתי"ת הנחקים מהבידורים שלו שגברו ועלו ע"י (ב) לישראל כח' וחבונה לתקנם ח"א שיומשכו לו עד שיהיו מלוצבים בהוך המוחין דכל הפרלופים העליונים שעל גביו עד עתיק דח"ק שכתוב מלוצב אור הא"ם שהוא הניגון ההוא שהיא בבחי' האמנעית הנזכר שם אשר עליו נאמר בניס חסם לה' אלהיכם אני אמרתי אלהים חסם וגאמר ויעל אלהים ממעל אברהם ואמרו רז"ל האבות הם הם המרכבה והנה כל חלן הכינויים כתב הרב ז"ל בכונה מקומות על זו"ן דלתי"ת ג"כ שנקראים בניס בערך חז"ל וג"כ על ישראל שאנחנו נק' בניס לה' אלהינו שהם הזו"ן דלתי"ת כי הוא אלהינו ואנחנו עמו וזינו כי הוא עשנו ולו אנחנו וכן הוא ע"כ פרטוף ופרטוף בערך הקודם חלנו וגם כתב בספר ע"ת כי כל חבילותיו הם לה"ם והענין הוא מ"ש בהקדמה כי כפי ערך שיעור הדיבור שמתבאר ועולה מחלקי בירוכי הזו"ן דלילות כך מהבדרים ועולים בירורים מחלקי כל פרטוף ופרטוף לפרטוף שלמעלה ממונו עד רום המעלות ונתקנים וחוזרים ומשכים להם בבחי' מוחין מלוצבים . כללם הנמשך ממוחין של הפרטוף שלמעלה ממונו הנזכר שם בהקדמה בלחפן שכל פרטוף נמשכין לו המוחין מלוצבים הוך המוחין דכל הפרלופים העליונים שעל גביו עד עתיק (ס"ב ע"ב) דח"ק וכן לזו"ן דלתי"ת ננולה כי כשנמשכין מוחין לזו"ן דלילות חז' אור הא"ם שכתוב שהוא הניגון שהוא בבחי' האמנעית ננולה ומתפשט בכל הפרלופים מדרגת לדרגת עד סופה דכל דרגת ושהוא

הגהות וביאורים (ה) נשל ד"ב ספ"א : (ב) יבדל גכ"י :

ספר נדר ש'לום

נמשך מאליו כי מה שנעשה על ידינו בחג נעשה
 ב"ט אע"פ שערצית היא מדת לילה עכ"ל נמשכן כל
 דמות לילה ויום כי זאת היא המעלה שיש ליל פסח
 שאר שבתות וימים טובים שבהם אין מוחין אלו נמשכן
 אלא לאט לאט בהמשך סדר החפילות בערציות שחיות
 ומנחה משא"כ בליל פסח כי נזה שהיה ראוי להמשך
 הזכר נמשך הכל בתפלה א' דערציות והוא זיווג
 ולפיכך חזו חומרים הלל נמור חמר ערציות הנאמר
 הימים טובים ביום דאל"כ מאי רבואה דליל פסח
 שכל הלילות נחקן מדת הלילה דו"ן של יום
 להם מוחין ממדת לילה דפרטופים העליונים
 דמות היום והיא גדולה בערציות בנדה היום
 הכלל אינה הלא כמות הנה"י דמות היום
 בליל פסח נמשכן כל המוחין דמות יום
 וליילה לזו"ן זה לא בא נמכרין אלא נוכח
 דרמ"ן המאליל העליון שרצה וקנן כח
 בתפילה אחת דערציות להמשך כל המוחין
 ולפיכך זיווגה חסוד לן כמכר כל זה דברוש
 נ' דדרוש פסח ע"ס :

ורבאורה נראה דשחל פסח בצצה
 שרין לכון במתקה דאורו השבת כשאר
 מנחה דכל שבת להעלות לז"א לריקנא
 דא"א אמנס כו דיקין שפיר נראה שאין
 לכון זה כלל וכמזכר לקמן : כ"ו בפנימיות
 וכנודו נמשכים כל המוחין בחיטיות
 במעשה המלוה שבהנהגה כמזכר בשער
 ב' משער חטיות ופנימיות כי כל נילות
 מעשיות הם וברכותיהם כגון לילות
 וחפילין ואלם שפודות דשבת ואכילת
 מלה ופסח וקידוש על היין וכוכה וילוב
 והיולא הנה הם לחקן ולהמשך מוחין
 לחיטיות העולמות וכל מלות שהם
 דיבור לבד כגון התפילות ועסק
 התורה ויולא הוא לתקן ולהמשך המוחין
 לפנימיות העולמות ע"כ וכמזכר עוד
 בדרוש נ' שאין הפרש בין המוחין
 החיטיות לדפנימיות כלל אלא כדי להבין
 היכן חזו מדברים רחב הם המלוה
 שאתה מתעסק בה היא מעשייה הנה
 היא בחיטיות והם היא דיבור (ע"ב) היא
 בפנימיות והל תעריה עומך עוד כלל
 עכ"ל הרי בפי' כל מה שאמרנו
 ולפי דרכנו לנהגו שעיין זה נעלם
 נוקלת ומקבלים שכתבו שחמר ערציות
 דליל פסח מהחלקין כל המוחין מו"ן
 וחומרים להמשך בחדר הגדה ע"כ
 שאין העינין בן הלא כמ"ס הרב זל"ה
 בזה בפנימיות וזה בחיטיות הלא
 שרין להוציא להוציא :

אמנם סדר הכונה בערציות אפשר
 שהוא בחופן זה כי בק"ש במלם ישראל יכוין
 להמשך נ"ד דמיה דא"א ובתחלה ו"ק
 גדלות בני דלומא ובעמידה השלום
 מוחין דלומא וכל המוחין גדלות
 דלומא ונס קעמה א' דפסו"ת בחופן
 שנשנה ליל פסח משאר הימים טובים
 לנעול ונעול ונעול כמזכר לשלל
 דדרוש נ' מדרוש פסח והע"פ שכתובת
 ברבות של התפילות הישנו כל הימים
 טובים הם וסבאל יראה כי אין השמות
 הנזכר עיני למוחין הנז"ל וזהו פשוט
 וברור בלי ספק לישרים בלתיים
 המישרים אורחות ע"פ ס' הכונות של
 האר"י זל"ה הנז' מתקיימים ב"ן
 ליל א' ויום א' דפסח ובתחלה ליל
 ב' מהחלקין כל המוחין הנזכר
 ומוזר לבחי' תלם כלילן בתלה
 מזכר בדרוש שני של השומר ולפיכך
 אין חומרים הלל נמור בשאר ימי
 הפסח כשאר ימי הימים טובים
 וזה דמיון בפנימיות כי הלל בתפילות
 שהם בפנימיות והם המוחין שנמשכו
 ב"ן בפעולה ערציות וכן המוחין
 החיטיות שנמשכו ב"ן בדרוש פסח
 שהוא דרוש ב' של השומר בהנהגה
 נעשה של הולדתו ב' לילות ליל א'
 וליל ז' דלל ששוע של השומר להמשך
 מוחין דלומא משא"כ במוחין דלומא
 והמזכר כי עיקר ליל פסח הייתה
 הרבעה כוסות שעי' נמשכו מוחין
 דלומא כי כוס גימטריא חללים
 שהוא בחימא ויין גימטריא חכדט"ס
 שהוא בחימא וכל עלונו של היין
 המסומר הוא בחימא חלל מוחין
 דלומא לח' נרננו רק דרך רנו קטן
 כי מלה גימטריא ע"כ

אבי"ע דאלילות ועליו אבי"ע דלירה
 ע"ד הנזכר ועליו אבי"ע דפסיה ע"ד
 וזה שדברנו הוא בכללות אמנס
 העינין היה בפרטות כמזכר שכל
 ספירה אינו נקרא ספירה עד שהיה
 כלולה מכל אבי"ע. והנה כל ספירה
 דכל פרטי פרטוי פרטוי עיצור
 יוקה ומוחין דפרטי פרטוי אבי"ע
 דספירה היה נפרטת לז"א חלק
 ריבוא וזהו הפרטות היה חיקון
 העולמות הנז"ל כמז"ל וזה שדברנו
 הוא מהחכמה ולמטה דכל פרט
 אמנס לפנים מכל אבי"ע פרטי
 מתפשט אבי"ע דא"ק הגהקן ע"ד
 הנז"ל מכל פרטי פרטוי המתחמט
 חל פרטי ח"ק ואבי"ע ההוא בחופן
 של ספירה פרטיות מהנז"ל מלבד
 צבוח נוראש ח"ק ע"ס מלכות דעשיה
 המלבדש לתחמיה עקבים דא"ק
 הנופשעים לתחת ז' הארלות סמוך
 לעיגולו בחופן כי אין ספירה
 וקמה וליין שאינו כלול מכל
 העולמות דפרטי ח"ק ואבי"ע
 המתחמט חלוי והין בו מתלקו
 רק חלק א' ובהר חלקיו משחיים
 בכל פרטי אדם קדמון ואבי"ע
 והם לריבים חלוי והוא לריך
 אל כולם ובחיקו יחוקו כולם וינהול
 כח"ר שיהיה מן העינין להאריך
 בדברים פשוטים חלוי הלא שהקלמות
 המשך הדבור עד פה. נחזור
 אל העינין כי כשהקן פרטוי
 כח דלירך דאלילות נהקן ומהנהרים
 דהתרים דהכמות דל"כ פרטוי
 האלילות ובני התרים דהכמות דנ"ה
 וב"ן דז"א חתנו צב' פירות
 ראשו והם שרשים דזו"ן כ"ל
 הו"ק דנ"ה ודב"ן דז"א דכר
 וזקבא ועליהם נאמר שני המאורות
 הגדולים שיש בקומתם :

ורנה גם מ"ס הרב ז"ל כי הם
 רומים לא"א וז"א אפשר כי הוא
 רמו בעלמא והוא לפי שכל א'
 מהם רמו ל"ג חיקוני דיקנא
 והין בכל פרטוי האלילות מן שיש
 לו י"ג חיקוני שפיר דדיקנא
 חלל ח"א ח"א לכן הם רומים אליהם
 חלל שלפ"ו ח"ך נק' שניהם
 המאורות הגדולים חלל שאני
 משב שפסר שחל לרמו עינין
 אחר עמוק מאד והין פה מקום
 ביחודו וה' יתברך יחיד עיניו
 באור מורו להבין האמות על
 המיתותו ח"כ :

לבאן בתחיל סדר ביאור בויעדי רגנ

כבר נתבאר חללו בהקדמה
 ובהקדמה סדר הקרבות כי ללורך
 הציבורים יורדים כל פרטוי
 אבי"ע דאלילות בשבת ימי המעשה
 ומהלכשים פרטופים שנגדו
 צב"ע והם מהלכשים צב"ע
 דחול ר"ל צב"ע דקל"ו עד ליל
 שבת שאז יולאים האבי"ע
 דקדושה מוחין ימי החול
 לנמרי ומהעלים ועלום למעלה
 לזקונם ובורש העלין והאר
 חלל פניו בין הקדושה לניו
 החול י"ד מדרגות ולפיכך
 נאסרו כל המלאכות חקף מתחילה
 ליל שבת משא"כ צ"ט שהיה
 מלאכה חוכל נפש (ס"ג ע"א)
 וחל"כ ע"י התפלות דשבת
 עולים ומהגדלים ע"י שמקבלים
 מוחין חרשים בחוס' נכמה
 ימרה ממוקם עליין כמ"ס
 במקומו בע"ה :

אמנם צ"ט מהעלים ויולאים
 פרטוי האלילות מוחין צ"ע דקדושה
 וגם צ"ע דקדושה נותעלים
 ויולאים מוחין ימי החול
 ר"ל דקל"ו עד שיעור שנשאר
 נה"י ומג"ה דעשיה מלבדשים
 בימי החול וזהו מה שנעשה
 מאליו וחל"כ ע"י התפילות
 דזו"ן ע מהעלים העולמות
 ועולים עוד מדריגה א' עד
 העולם גם התנ"ת דעשיה
 מוחין ימי החול ולא בשאר רק
 נה"י דעשיה מלבדשים מוחין
 ימי החול ולפיכך הותר מלאכה
 חוכל נפש שהם הנה"י. וזהו
 חללי מ"ס הרב ז"ל כי גדלות
 ח"י כנכסה מאליו והוא כי בעליות
 העולמות עלו ז"ן למקום שהיו
 עומדין יסו"ת ואחר כך ע"י
 התפלות דזו"ן עולים עוד עד
 מקום חל"כ כל זה הוא כד
 שיעור עליית העולמות חמונס
 שכתב המוחין לזו"ן לריך
 להמשך להם גם מושפוט"ת ממקום
 כהם עומדים בו עתה ויזן
 עם נ"ס בהקדמה ע"ס הישב
 וזה דמיון בין בחיטיות בין
 בפנימיות :

ורנה עתה בערציות דליל
 פסח יכוין להמשך כל המוחין
 דקטנות וגדלות שני דא"א
 ב"ן כי גדלות א' כבר

וכן ג"כ כהן כדורש שמיני והוא דרוש שני בענין ספירת העומר וז"ל הנה נחשאר לעיל כי גדלות הזה דו"ח היא לפי שעה בליל ראשונה של פסח כדי שיוכלו ישראל להגאל ואחר יום ראשון של פסח מסתלקין כל המזמין הגוי ומזור לקדמותו לבחי' תלת כלילין בתלת וזהו העעם שאין חומרים הלל גמור חלה ביום הראשון בלעד ואח"כ מליל ב' וחילק חנו חוזרין להמשיך המזמין הנזכר אשר נכנסו בליל פסח ונסתלקו וענה חוזרין ליינם כפי סדר המדרג' כל מדרגה ביום שלה ע"י מלות ספי' העומר בנ' יום שבין פסח לעצרה ומדע כי אין הכתר נמנה לעולם ואינו נכנס במספר רק מן החכמה ולמטה והנה כאשר נספור ונמנה ו' ספי' שיש מן החכמה דו"ח והם חב"ד חג"ת ושם הוא מקום החחלה בין הקצה מלכות מאחורי הח"ת כעוד וענה הם ו' ספי' וכנודס חנו סופרים ו' ע"ב) שבועות חלו לפי ח"ה שידונו וז"ן עד היות ו' ספי' חלו בניוים ומתקיים וזה היה היה ראוייה אל היווג ולהיות כי כל ה' מאלו השבועות היא כלולה מכולם לכן לא הספיק ו' ימים חלה ו' שבועות וכל שבוע כולל ו' ימים ומלא כי בכל שבוע מאלו הו' שבועות נקנת ספי' אחת מושבעה ספי' הנזכר בחופן כי בשבוע הראשונה נקתן מוח החכמה ב' בחינותיה כו' ובשבוע השביעית נקתה המלכות בכל שבוע בחינותיה עכ"ל :

דך' מוצאם בפירוש כי אחר עבור יום ה' דפסח נסתלקו מהו"ן היומין דקטנות ונדלות ראשון והמזמין דקטנות ונדלות שני שנמשכו לזו"ן בהפלה ערביה דליל פסח וענה חזרו לבחינת תלת כלילין בתלת ומזרו החיטונים להתחמו בהם ובדמי החי"ב דוק' כבדראשונה חלה שלח היתה אחיה גמורה כבהחילה אשר לא היה לו כח בידיו לבעל החיזום חבל עתה כבר הושם כוחם ונחבטלה החיזום הגמורה וענה ים כח בידיו לבעל החיזום והנהנו חוזרים להמשיכם להם לחג לחג ע"י מלות ספירת העומר וכל זה הוא בפנימיות כי הלל גמור ובדילוג הנז"ל בדברי הרב ז"ל הוא בהפילות שהם בפנימיות :

ובזה יובן מנ"ל דכחל פסח בשבת שאין לכיון במנחה של אופה שבת להמשיך לזו"ן המזמין דד קנא דח"ה כשאר השבועות שאם היו נמשכים להם אוחס המזמין שהם המזמין הנמשכים להם בחג השבועות היתה אחיזת החיטונים מתבטלת מהם לגמרי אפילו אחר עבור יום ה' דפסח ולא היתה מחיימת מלות ספירת העומר ולא מלות חג השבועות ואין זה רעון המאליל כי אם לבעל החיזום לחג לחג ע"י מלות ספירת העומר ואח"כ בחג השבועות נמשך להם המזמין דח"ה ונעברים לגמרי כי זהו סדר תיקון העל ארה"ר לדעת רבי יהושע שבטסן נחקן פנימיות העולמות והגשמות :

והנה גם המזמין דחיטונים שנמשכו לזו"ן ע"י מעשה המלות שבסדר ההגדה גם הם נסתלקו מהו"ן על סדר הפנימיות ממש וחוזרים ובאים גם הם ע"י מלות ספירת העומר כנזכר בסוף דרוש ב' של העומר וז"ל. ולריך ליתן טעם אל קלת השינויים הג"ל והוא כי סיבת כניסת גדלות ראשון ראשון קודם דאומא הוא לפי שכיון שכליל פסח נכנסו כל המזמין לכן עתה הספיק טעם ההוא שיכנס עתה גדלות ראשון דאבא בתחלה לפי שהוא חור יותר גדול וכו' ככלל מוח אחת גם ענין כניסת קטנות הראשון אחר גדלות שני דאומא הוא לסיבה הגז"ל כליל פסח כי הוא דינין קשים ולשלח יתחמו בן החיטונים אינו נכנס עד שיכנס גדלות שני דאומא חבל אין לורך שיחאחר עד כניסת גדלות שני דאבא ג"כ גם ענין האטריות שחי' לילות ליל שני וליל שביעי לגדלות שני דאבא העעם הוא כי עיקר ליל פסח היתה בעיקר ארבעה כוסות שבהם נרמזו ארבע מוחין דאומא חבל גדלות שני דאבא לא נכנסו רק דרך רמז קטן בענין המנה אחר שנכנסו כל שאר המזמין ולכן הולך עתה שתי לילות כי כליל הראשון נכנס תוך העולמות דועיר ומנית בך קלת -

ס"ג חבל אין הוכחה שהם המזמין דאבא ולפיכך הולכו שני לילות עכ"ל :

(הני בפי' שנים המזמין דחיטונים נסתלקו והם נתקנים עם הפנימיות ע"י ספירת העומר כנזכר ע"כ ס"ג) :

והענין ובי הנה נודע נו"ש הרב זשה"ה בשער הכוונות בדרוש ג' מדרובי פסח כי בגלות מלכים היו החיטונים נחוצים בקדושה בהכלית עד שחזר ז"ה לבחינת חלה כלילין בתלת ויקביה לבחי' נקודה ה' וכאשר עלה ברעון המהיל העליון לבעל החיזום החיטונים מהם הגדיל חלה הזו"ן בתכלית ההגדלה כאשר וזהו עד גדלות השני דח"ה עליון והם המזמין הנמשכים בהפלה ערביה דליל פסח כנ"ל ע"י וזהו נחבטלה אחיזת החיטונים ונעברו דמי החי"ב דוק' דו"ח נחחזקה וזהוה יזווגה עליהה :

וכתב עוד ע"י ח"ל ודע כי חלו המזמין הגז"ל שהם עד הכלית גדלות בני דו"ח הנכנסים בחוכו בליל פסח הנה לסיבה זו חנו חומרים הלל גמור בליל פסח משח"כ בשאר לילי הימים עובים והם נותקיימים בו כל הלילה וכל היום ראשון של הפסח ולכן חומרים הלל גמור ביום ה' של הפסח ואח"כ מסתלקין לגמרי כנפתלה ואח"כ חוזרים להכנס בסדר הנודריגות נודריגה אחר נודריגה מן היום השני של הפסח עד השלום חוזרים ימי ספירת העומר שהוא חג השבועות כמו שבאר ע"י בענין ספירת העומר ולכן אין חומרים בשאר ימי הפסח הלל גמור חלה בדילוג :

(ס"ד ע"א) **ומעם** הדבר הוא כי לסיבת אחיזת החיטונים ב"ה בתכלית הוקף אחיזתם לכן הולך להגדילו ברגע ה' כל נודריגות הגדלות כדי שיהבעלו החיטונים ואחר שנחבטלו חוזר הדבר לעצמו להגדיל בסדר הגדלות נודריגה אחר נודריגה :

גם בזה הבין ענין איסור היווג בליל פסח משח"כ בשאר ליל ימים טובים שהוא היווג חליטו-והדרבה יש חיוב מלות עונה ישן כי ע"י ההחחומים נעשה חו היווג העליון חבל בליל פסח שאין היווג העליון נעשה על ידינו נאשר לנו היווג החתמון :

גם בזה הבין מנ"ש ב"ס הוהר בפי' חמור כי ענין ימי ספירת העומר הם בסדר ספירות שבועה ימי נקיים כדי שחטור האשה העליונה לבעלה בחג השבועות וקשיח טובה דכיון שהיה זיווג עליון כליל פסח כמו שזכרנו בשם ס' הוהר בפרשת חמור ח"כ הרי יתה מתלחת טומאה של גלות מלרים ונעברה לבעלה ונודווגה עמו ואיך חזרת אחר חווג ההוא לשכור ימי נקיים חבל הענין יובן עם הגו' כי הנה ענין הטומאה הוא היא נמשכה נחוחם חנוכה דמים של טומאה שקבלה בזמן גלות מלרים מבחי' לבסי הנבחרות נחמילה הנשאר מסיביהם כנ"ל ולכן היא לריכה להערה נחוחם הדמים העמואים כי חו היו החיטונים נחוחים זה ג"כ וכליל פסח אשר הגדול זעיר ברגע ח' כל ההגדלות ההם נפסקו הדמים ההם ונחבטלה אחיזת החיטונים לח זעיר ולא בנוקביה כלל ועיקר ולכן נעברה ולא הולכה למנות שבועה ימי נקיים בעבור כי נעברה לפי שעה שלא כדרך טבע חבל אחר עבור יום ראשון של פסח ונסתלקו המזמין חזרו החיטונים להתחמו חבל לא אחיה גמורה כבהחילה כי כבר נחבטלה אחיזתם הגדולה וחזרו להתחמו בדמים ההם וחו נכנסין המזמין בסדר המדרגיגות וכפי סדר כניסתם כך הוא סדר ביטול אחיזתם לחג לחג ע"י ספירת העומר שהוא ענין ספירת שבועה ימי נקיים וחו נעברה מטומאתה וננמרה להשכר בחג השבועות וחו חזרת להזדווג עמו כמו שנבאר לקמן ע"י ענין זה לפי שכפי הנזכר יש קשיח גדולה שא"כ איך שאר ימי הפסח נק' ימים טובים כיון שעדיין לא נעברה מטומאתה עד חג השבועות וגם ענין השבתות והר"ת אשר בין פסח לעצרה ולמטה בענין יום ו' של פסח בענין קריעת י"ם יתבאר זה היטב ע"י עכ"ל :

ספר נהר שלום

קלת רובם ובליל השניה כנכס הוא עלמו ככלל והם סוד ליל ששי וליל שביעי :

(ס"ה ע"א) יכוין (ה) לקיים מלות עשה לספר ביוליות מלרים שנאמר : והגדת לבנך

והיה מ"ע שהו"ג ויכוין לבכר מהכלים ואורות דרפ"ח דו"ק דו"ן ולהעלותם עם נשמת הזו"ן שהם הלל דמוחין היותר גדולים והמוכזרים הנמנחים בהם צנת הרי"א ולהעלותם לישכו"ת ומשם לאו"ה ומשם לפרלוף מ"ה וב"ן דבינה גרון דא"ה שהם ישכו"ת דא"ה ומשם לפרלוף מ"ה וב"ן והכמה מוחה שהימאה דא"ה שהם או"ה עלילין דא"ה ואו יכוין לזוג המ"ה וב"ו דעתיק ונק' וא"ה ונק' שהם החכ"ד דחכמה הנזכר ויכוין להמשיך הטיפה מיה"ו דע"ג דעתיק שהוא החכמה הנזכר ולהעבירה דרך שם ס"ג דנק' דעתיק שהיא הבינה דחכמה הנז' לא"ה ונקבא שהם החו"ב

ואפשר כי עיקר המ"ע זו היא מורה על בחי' זוג העליון זה דנשיקין שהוא בחיך ונרון דא"ה ולפיכך הוא בדיבור והינה מורה על בחי' זוג התחתון דיסוד ומלכות דא"ה כי זה נעשה ע"י מלות מעשיות :

דדעת דחכמה הנזכר ויכוין לזוגם ולהמשיך הטיפה שהוא היה"ו דע"ג הנזכר לאו"ה וישכו"ת שהם החנ"ה דחכמה הנזכר שהם בחי' שם מ"ה ויכוין לזוגם ולהלביש טיפה היה"ו דע"ג הנזכר תוך יה"ו דמ"ה שלהם ולהנשיך השני יה"ו דע"ג ומ"ה הנזכר לזו"ן ויעקב ורחל שהם הנז"ל דחכמה הנזכר ששם ב"ן ויכוין לזוגם ולהלביש השני יה"ו דע"ג ומ"ה הנזכר תוך יה"ו דב"ן שבהם העולה מ"ב ויכוין לזוג יעקב ורחל שהם היסוד דחכמה הנז' והם בחי' החיך דא"ה עם המלכות דחכמה הנזכר המולבשת תוך הבינה שהיא גרון דא"ה ולהמשיך עפת השלשה יה"ו הנזכר בזוג דנשיקין מן החיך שהם יעקב ורחל הנזכר לנרון שהיא הבינה דא"ה ויכוין להעלות מ"ן הבינה הנזכר והם תרי טיפין לקבל טיפה אחת דדכורה והם פשוט ונולה ומלא דנולה דשני יה"ו דהה"ן ננו" דבינה הנז' ולהעלותם ולכלול אותם בפשוט ונולה ומלא דנולה דשני יה"ו דהה"ן דחכמה הנזכר ולהעלותם ולכלול כל הארבעה יה"ו דהה"ן ודאלפ"ן הנזכר בנ"ב אהיהו דפשוט ומלא ומלא דנולה דשני יה"ו דהה"ן דידו"ן דמ"ב דבינה הנז' ובחוכם ככלל הטיפה דדכורה שהם השלשה יה"ו הנז"ל ונשם יכוין להמשיך הטיפה ההיא כלולה ממ"ה וב"ן עם ה"ח ועם הביצורים דזו"ן דרך חוט הגדרה לנ"ה דא"ה שהם הזו"ן דיליה ויכוין לזוגם ולהנשיך האורות ההם ליסוד דיליה שהם יעקב ורחל דיליה ויכוין לזוגם ולהמשיך מהנה"י דא"ה טיפה כלולה מנ" טיפין אש מים רוח והם בחי' מוחין מהנה"י דא"ה לאורות ההם דזו"ן (והנה היסוד דא"ה נקרא שופר נר מלמעלה ורחב מלמטה ועליו נאמר מן המזכר קראתי י"ה ענני בנרחב י"ה כי מן המזכר שהוא התחלת היסוד התחיל לקרנא ליה שהם או"ה שימשכו אליהם את הטיפה ההיא והאנש בנרחב שהוא סוף היסוד ענני י"ה או"ה כנ משם ילחה הטיפה הנזכר וקבלה (ע"ב) או"ה להקנה ויכוין לזוג חו"ה ולהמשיך ללס דמוחין הנזכר לחח"ן ובנ"ה ורח"י דמ"ה וב"ן דו"ה :

וב"ז הנז"ל היה ע"י שעלו פרקין אומלטיים דעתיק שנחוך נה"י דא"ה והלבישו לפרקין עלילין דיליה שנחוך תנ"ת ועליהם הלבישו חנ"ת דא"ה ועליהם עלו והלבישו נה"י

דא"ה ושלש התחתון דת"ת דא"ה לפני שלשים העליונים דיליה ועליו היסוד ועליו המלכות דא"ה ועל כה"י הנזכר דא"ה אורות דחנ"ת דז"ה ועליהם אורות דנה"י דז"ה ועל היסוד המלכות ועליהם או"ה וישכו"ת עיין מ"ש ש"ה ח"ה ח"י הב' שמועות אחרות בענין זה בד"ה והנלע"ד דמהר"ח ז"ל עכ"מ מכתבת ידו :

הנה נחבאר לעיל כי גדלות הנו' דז"ה היא לפי שעה גליל ח' דפסח כדי שיוכלו ישראל להגאל ואחר יוב ח' דפסח מסתלקין כל המוחין הנז' ומוזר לקדמותו לבחינה גלת כלילן בחלת וזהו הטעם שאין אומרים הלל גמור אלא ביום ח' בלבד ואח"כ בליל שני ואילך אנו חוזרים להמשיך המוחין הנז' אשר נכנסו בליל פסח ונבטלקו ועתה חוזרים להכנס כפי סדר המדרגות כל מדרגה ביום שלה על ידי גלות ספירת העומר בחנושים יום שבין פסח לעשרה ונדע כי אין הכתר נמנה ואינו נכנס במספר הי"ם רק מן החכמה ולמטה והנה כאשר נאסור ונוגה ז' ספירות שיש מן החכמה דז"ה והם חכ"ד חנ"ת ושם הוא מקום התחלת בנין הנק' מלכות מאחורי הח"ה כנדוע ועמה הם ז' ספירות וכנגדם אנו סופרים ז' שבועות אלו לפי שאי אפשר שיזדווגו זו"ן עד היות ז' ספי' אלו בנייה ומתוקנים (ב) ואז חיה היא רחיה אל הזוג ולהיות כי כל אחת מאלו הז' כלולה מכולם לכן לא הספיק ז' ימים אלא שבעה שבועות כל שבוע כלול מנ" ימים כו' עכ"ל :

אננם ל"ל מה בחי' מוחין נמשכין על ידי מנין השבועות כי מה שנבאר בשער הכוונות הוא כוונת מנין הימים הכל כוונה נוספת מלות ספירת השבועות לה נה"י כי כמו שנוהג לזמני יומי כך מלוה לזמני שבועי ועיין לקמן :

(ג) **כתב** הרב ז"ל בדרוש ב' דעומר וז"ל שאמר יום ח' כל פסח מנבטלקים כל המוחין כו' ואח"כ אנו מנמיכים אותם לזמ' לזמ' שבועות כסדר הימים כו' בחי' דחכ"ד חנ"ת דז"ה וקבל בזה ב' פירושים מהרב ז"ל והם או שמהפשיט דחכ"ד חנ"ת דחכמה בשבוע ח' ובחכ"ד חנ"ת דבינה בשבוע ב' כו' עד שבשבוע ז' מהפשיט בחכ"ד חנ"ת דנול' דז"ה נמלא שכי ערך זה ליל ח' בחכמה דחכמה ליל ב' דבינה דחכמה כו' עד שביליל ז' בנול' דחכמה ועד"ו תקוש שאלה השבועות :

ודב"י הב' הוא שמהפשיט המוחין בשבוע ח' בחכמה דז"ה דחכ"ד חנ"ת דהיינו ליל ח' חכמה דחכמה ליל ב' חכמה דבינה עד ליל ז' בחכמה דנול' ועד"ו בשבוע ב' דבינה דז"ה חכ"ד חנ"ת עד שבשבוע ז' הוא צמל' דז"ה חכ"ד חנ"ת ליל ח' חכמה ליל ב' דבינה כו' עד שביליל ז' דשבוע ז' צמל' דפרל"ו מל' וכתב שאלו ב' הפירושים הם אמתיים והם הפשיט זה מזה והפ"י הא' יותר נכון ע"כ :

ודברים אלו קשים להולמם שאם שניהם אמת איך הם הפשיט והדבר יובן בהקדמה שקבלנו מרצנו רב ש"ר שלום זלוק"ל שבעת התקין גכללו העולמות והפרטו זה בזה ומה שהיה בעובי נעשה בלורך ומה שהיה בלורך נעשה בעובי דהיינו שכלול' הכתר היו מהפשיט הי"ם שלו בלורך כתר למעלה וחכ"ד ג' מוחין וחנ"ת ב' דרועין וגופא ונה"י ב' ירכין ואתה מל' עטרת היסוד ועליו מלבישים י"ם דפרל"ו חכמה כו' עד שבסוף מלבישים י"ם דפ' מל' והמאיליל העליון כדי לכלול הי"ם זכ"ו וליוחדם ולקשרם מ"ם דפרל"ו הכתר שהיו מהפשיט בלורך עשה ותיקן מהם כתרים לכל הי' פרל"ו של כל הי"ם וכנגדם לקח הכתרים של הט"ם ועשה מהם בלורך ט"ם דפרל"ו הכתר וכעד"ו נקבצו כל החכמות של הי"ם שהיו בעובי מלבישים זה לזה והיו מוחין ימין של כל העשרה ומהפשיטו בלורך ונעשו י"ם דפרל"ו

הגדרת וביצורים (ה) היום נר' ע"ה ודף ק"ב פ"א ודף קנ"ב פ"ב : (כ) עיין דב"ה ד"ה ע"ה ד"ה ב' כנכ : (ג) ה"ם נא"ה ז"ל מ"ה מ"ה :

והנה כל המקובלים הראשונים בין צעומר ובין בנג ספסא הדרך הא' שדחה הרב ז"ל כי בן סדרו ציוס א' חסד דחסד ציוס ב' גבורה דחסד כו' עד שביום ז' מל' דחסד והוא' הדרך שדחה הרב ז"ל ולכן רבינו הרב שר שלום ז"וק"ל הגיה וסידר חסד דגבורה עד שביום ז' חסד דמל' ולדידי חזי לי כי כולם נתכוונו לדעת א' כי כפי מ"ש למעלה ענין ההכללות והתקשרות הי"ם זה בזה בענין העובי והחורך שנתחלפו ממה שהיה למה שהוא עשה אחר התיקון דהיינו שבספרי' החסד שהוא זרוע ימין היה בו חג"ת נהי"ם בעובי מלבישים זה לזה דהיינו חסד דחסד בפנים לכולם ועליו מלביש גבורה דחסד כו' עד מלכות דחסד מלבשת ליסוד דחסד וכולם זרוע ימין וכן חג"ת נהי"ם דגבורה מלבישים זה לזה בעובי וכולם עומדים בזרוע שמאל עד חג"ת נהי"ם דמל' מלבישים זה לזה בעובי וכלם עטרת היסוד ובעת התיקון ארום חג"ת נהי"ם דחסד נחפשו בבחי' פרלוק' ונעשו באורך ז"ת דפרלוק' החסד דהיינו חסד דחסד גשאר בנקומו והגבורה דחסד הלכה לשמאל ונעשה ממנה זרוע שמאל דפרלוק' החסד ות"א שבחסד נחפשו בקו האמלעי ונעשה ממנה גופא עמודא דאמלעיחא דפרלוק' החסד וכעד"ז בכולם עד שהמל' שבחסד נחפשה ונעשה ממנה עטרת היסוד דפרלוק' החסד הרי חג"ת נהי"ם דחסד שהיו כולם מלבישים זל"ז בעובי נחפשו באורך ונעשו ז"ת באורך ז"ת דפרלוק' החסד וכן ז"ת דפרלוק' דגבורה שהיו כולם בזרוע שמאל מלבישים זל"ז בעובי נחפשו באורך ונעשו ז"ת דפרלוק' דגבורה והלבישו לז"ת דפרלוק' החסד עד הו"ת שבמל' שהיו מלבישים זל"ז בעובי וכולם עטרת היסוד נחפשו והיו באורך ונעשו פרלוק' דו"ח כנוכר בז"ת דפרלוק' החסד והלבישו לז"ת דפרלוק' היסוד הרי כי החג"ת נהי"ם דחסד דמטיקרא' שהיו כולם לזרוע ימין נחפשו באורך ונעשו ז"ק דפרלוק' החסד והם משמשים עתה בעובי לחסדים דכלהו כי הגבורה שבחסד דמטיקרא' היא משמשת לחסד שבגבורה של עתה וכן כולם נמלא כי החג"ת נהי"ם של החסד שהוא זרוע ימין של עתה הם מהחסדים דכל הו"ק שהיו מתפשטים באורך ועתה נתקבלו בעובי והם משמשים לחג"ת נהי"ם דחסד והם משמשים באורך לחסדים דחג"ת נהי"ם וכן חג"ת נהי"ם דפרלוק' חסד המתפשטים עתה באורך שהם החג"ת נהי"ם דזרוע ימין דמטיקרא' והם משמשים עתה בעובי לחסדים דחג"ת נהי"ם של עתה . וכעד"ז בחג"ת נהי"ם דגבורה שהם זרוע שמאל של עתה שנעשו מהגבורה של ז"ק דמטיקרא' שהיו באורך ונתקבלו עתה כולם בזרוע שמאל מלבישים זל"ז בעובי וחג"ת נהי"ם דגבורה דמטיקרא' שהיו עומדים בעובי כולם בזרוע שמאל נחפשו באורך ונעשו ממנו ז"ק דפרלוק' דגבורה מלבישים לז"ק דפרלוק' החסד והם משמשים בעובי לגבורות של הו"ק באורך עד הו"ת דמל' שהם חג"ת נהי"ם דמל' שהם עטרת היסוד של עתה שנעשו מהמלכות של הו"ק דמטיקרא' באורך ונעשו עתה חג"ת נהי"ם דמל' בעובי וכולם מלבישים זל"ז בעטרת היסוד וחג"ת נהי"ם דמל' בעובי דמטיקרא' נעשו עתה באורך חג"ת נהי"ם דפרלוק' מל' והם משמשים בעובי לנולכות דחג"ת נהי"ם דאורך :

בבבב שבין א"ס נאמר שהחסד הא' מתפשט בשבוע א' בחג"ת נהי"ם דזרוע ימין של עתה שהם בעובי מלבישים זל"ז והם מתפשטים לחסדים דז"ק באורך ובין א"ס נאמר שהחסד הא' מתפשט בשבוע א' בז"ק דפרלוק' החסד המתפשטים עתה באורך ומשמשים לחסדי' דחג"ת נהי"ם בעובי והם הם החג"ת נהי"ם דחסד זרוע ימין דמטיקרא' ולכן המקובלים הראשונים שכתבו גבורה דחסד ות"ת דחסד כו' עד המל' דחסד בשבוע א' הוא כדי שבין שהחסד הא' מתפשט בז"ק דפרלוק' החסד של עתה המתפשטים באורך בכל הו"ק שא"ס נאמר חסד דגבורה חסד דת"ת היה ס"ד שהם חג"ת נהי"ם דזרוע ימין של עתה שהם משמשים לחסדים דחג"ת

החכמה מלבישים לז"ם דפרלוק' הכתר המתפשטים באורך וכעד"ז בכל הי"ם עד שלבסוף נעשה פרלוק' המל' מהמלכות שהם עטרת היסוד של כל הי"ם שהיו מלבישים זה לזה בעובי ונעשה מהם כחב"ד חג"ת נהי"ם דפרלוק' מל' באורך מלבישים לז"ם דפרלוק' היסוד המלבישים לז"ם דפרלוק' ההוד ולא נשאר בה מחלקה כי א"ס המל' שבה שהיא עטרת היסוד שבה :

בבבב עתה כי הי"ם שבגולגלתא שהם מלבישים זה לזה בעובי והם משמשים באורך לכתרים דכל הי"ם נעשו מו"ם דפרלוק' הכתר שהיו מתפשטים החולה באורך וכעד"ז הי"ם של פרלוק' הכתר של עתה המתפשטים באורך הם הם הכתרים של הי"ם שהיו בעובי ונעשה מהם י"ם דפרלוק' הכתר באורך והם משמשים לכתרים דכל הי"ם בעובי כי הכתר דכתר משמש לכתר דכתר בעובי שהוא כתר דז"ם דגולגלתא והחכמה של הכתר דאורך של עתה שהוא מוח ימין של פרלוק' הכתר הוא משמש בעובי לכתר דחכמה דז"ם דמוח חכמה שהוא מוח ימין דכללות הי"ם כו' . וכעד"ז צבינה שבכתר כו' עד המלכות שבכתר באורך שהוא עטרת יסוד דפרלוק' הכתר של עתה הוא משמש בעובי לכתר דז"ם דמל' בעובי שהם י"ם דעטרת היסוד . וכעד"ז הי"ם דחכמה של עתה שהם מוח ימין דכללות הי"ם שהם מלבישים זה לזה בעובי והם משמשים באורך לחכמות שהוא מוח ימין דכל' הי"ם . וכעד"ז הי"ם דפרלוק' החכמה המלביש באורך לפרלוק' הכתר שנעשה מהחכמות דכל הי"ם שהיו בעובי ונעשה מהם י"ם דחכמה באורך והם משמשים בעובי לחכמות דכל הי"ם כי הכתר שבחכמה דאורך משמש לחכמה דכתר בעובי שהם הי"ם דגולגלתא והחכמה של החכמה היא שגשאר מחלקה עד המל' שבחכמה שהיא עטרת היסוד דפרלוק' חכמה דאורך הוא משמש בעובי לחכמה דז"ם דמל' שהם הי"ם שבעטרת היסוד כנובואר ומפורש בהקדמה באורך וברוחב בכללות ובפרטות ובפרטי פרטות בראיות הנכונים למבין סן לחכם ויחכם :

בבבב עתה שכפי הפי' הא' שמהפשיין המוחין בשבוע א' בחב"ד חג"ת נהי"ם דז"ם דפרלוק' חכמה הנק' מוח ימין שהם מלבישים עתה בעובי זה לזה והן הם החכמה דחב"ד חג"ת נהי"ם שהיו באורך . וכפי הפי' הב' שמהפשיים המוחין בשבוע א' בחכמה דחב"ד חג"ת נהי"ם באורך שהם הם חב"ד חג"ת נהי"ם דחכמה שהיו בעובי . נמלא סגל פי' כולל מהב' פירושים שכפי הפי' הא' שמהפשיים בחב"ד חג"ת נהי"ם דחכמה שהם עתה בעובי מלבישים זה לזה וכולם מוח ימין הן הם החכמה דחב"ד חג"ת נהי"ם שהיו באורך וכפי הפי' הב' שמהפשיין המוחין בשבוע א' לחכמות דחב"ד חג"ת נהי"ם של עתה באורך כן הן החב"ד חג"ת נהי"ם דחכמה שהיו בעובי . נמלא שבכל הב' פי' יש בו ב' הבחי' של עובי ואורך דהיינו חב"ד חג"ת נהי"ם דחכמה וחכמות דחב"ד חג"ת נהי"ם דהיינו שלפי הפי' הא' הוא שבשבוע א' בחב"ד חג"ת נהי"ם של עתה שהיו חכמות דחב"ד חג"ת נהי"ם דמטיקרא' . ולפי הפי' הב' הוא שבשבוע א' בחכמות של חב"ד חג"ת נהי"ם הכוללים של עתה שהיו חב"ד חג"ת נהי"ם דמטיקרא' הרי כי כל פי' כלולים הב' פירושים והם הפשיים זה מזה ולכן כהב' שהפי' הא' עיקר :

וכעד"ז יוכן ג"כ ענין ההפשטות החסדים בז' שבועות וכן ההפשטות החסדים בז' ימי החג כביאר הרב ב' דרכים אלו הם ההפשטות החסדים הוא שהחסד הא' מתפשט בחג"ת נהי"ם דחסד בשבוע א' וכן נעשויש דיום א' או שמתפשט החסד הא' בז' חסדים שבז"ק דהיינו בחסד דחסד ובחסד דגבורה עד החסד שבמל' בשבוע א' וכן ציוס א' דחג' והסכים בזה לדרך הב' שהרי לריך ליתן חלק מכל החסדים ליסוד ומל' וא"ס היה החסד הא' מתפשט בחג"ת נהי"ם דחסד שהוא זרוע ימין לא היה קיסור וחבור לחסדים זה בזה ולא היו נוטלים יסוד ומל' חלק מה"ח הכוללים :

ספר נדר שלום

וצפרטות כל כללות חמשה פרטות **דאום קדמון אביע**
 בכללות וצפרטות ע"ד הנזכר וכוונת כל זה כגוף מקומות
 וצפרט צפ"ה משער עשירי שער התיקון וצפ"ה פרקי הלל
 וצפרט צפרק י"ב משער מ"ב שער דרושי אביע המתחיל
 בענין האורות האלו האורות שרשם נאשר למעלה כו' ע"ש
 באופן שה"ם דכל פרטות הם כל ספירה כלולה מכל אביע
 כנזכר בדרוש ששי משער פרטות ז"ן ע"ס :

נחזור לענין כי מ"ס הרב ז"ל בענין העומר כי בשבעה
 שבועות נהקיים חב"ד חגת"ס דו"א וכהב עוד כי
 השבעה שבועות הם כנגד כל מוח וכל מדה משבעה
 ספירות חב"ד חגת"ס הנזכר אינם אלא הו' פרטות
 הפנימים מו' פרטות דו"א דו"א הו"ל השוים בקומתם באורך
 ולא הו' כפירות חב"ד חגת"ס דכל הו' פרטות דו"א בעובי
 (ד) באופן שרריך לכיין סדר כונת העומר דכל לילה מחמשים
 לילות דימי העומר הנזכר בשער הכונת לכל פרטות משבעה
 פרטות חב"ד חגת"ס הו"ל כמלא שבהשאלת ימי העומר
 נשלים להתקן חב"ד חגת"ס דכל הו' משבעה פרטות חב"ד
 חגת"ס דו"א ונשאר להתקן מה"י דכל פרטות משבעה
 פרטות הו' ושלשה פרטות מה"י החיצונים השוים בקומתם
 פשלים עשרה פרטות דו"א ואלו נהקיים ומתפשטים
 המוחין בהם בליל שבועות כי הם סוד לוחות האבנים וכל
 זה בפרטות השלשי הכולל הנקרא בינה הנחלק ע"י יסודות
 הנק' בינה בקטנות וגדלות הו' וכן הוא בפרטות הרביעי
 הכולל הנקרא חכמה הנחלק בקטנות וגדלות שניים ע"י או"א
 עילאין הנקרא חכמה. וזה מוכרח כי בזה יוצן היטב יען
 כל פרטות מו' הפרטות הו' כולל ג' קוים ימין ושמאל
 ואלמע כוללים חב"ד ורמג"ת כנגד כל הו' שבועות שכל
 שבוע כנגד קו אחד משל"כ הם היו בעובי ור"ל :

והנה בדרוש חג השבועות בשער הכונת כתב הרב ז"ל
 כי בשבעה שבועות כבר נתפשטו המוחין בחב"ד
 חגת"ס וגם בגמ' הדבוקה עמו אחר בחרור ועשה חג
 השבועות נתפשטו גם בגמ' וה"ם לוחות האבנים שניתנו
 ביום (ע"ב) שבועות כנזכר בזוהר דתרין לוחין היון נו"ה
 כו'. גה יש ענין אחר והוא שבחג השבועות עולה הו"א עד
 דיקרא קדישא דא"א ולוקח כל קומת הו"א ונעשה כנוהו
 כו' ואמנם זה סכת הנמשך לו"א הוא עומל להכנס בז"א
 מחלקת ליל שבועות ונגמר באשמות הבוקר והוא נמשך ע"י
 עסק המורה שלומדים בלילה הו' נמלה שרריך לכיין ע"י
 עסק המורה להמשך לפרטות כתר דו"א מוחין ממחא
 התימולה ומחירא ומגנולתא דא"א :

והנה נודע כי אין הכתר נמשך וזא עד שישתלם להתקן
 כל הגוף כנודע ואם כן לריך לכיין להמשך בחמלה
 השלום התפשטות המוחין דקטנות וגדלות ראשון ושיני לנה"י
 הפרטיים חב"ד וחגת"ס דפרטות בינה וחכמה הכוללים
 דו"ן ולהמשך מוחין שלמים דקטנות וגדלות הו' וז' לפרטות
 מה"י הכוללים השלום העשר פרטות דו"ס דפרטות בינה
 וחכמה הכוללים דו"ן ואח"כ להמשך המוחין מתלת רישין
 דא"א הכל ע"י לימוד הכ"ד ספרים להמשך המוחין לכ"ד
 פרטות מה"י דמ"ה ודב"ן דחכמה ודבינה שלשה פסוקים מכל
 ספר כנגד חמ"ן בגמ' דת"י דכל מה"י תורה כנגד ה"ח
 שהוא כתר דנה"י דכלם נביאים לנו"ה דכלם כתובים ליסודות
 דכולם וכל זה שנמשך במ"ט ימים עד אשמות הבוקר
 דשבועות הוא המוחין דאחור באחור ולכן לא יש זיווג בכל
 אלו הימים ואפי' בליל שבועות עד היום. ואח"ך ע"י תפילת
 שמרים ומוסף יכוין להמשך מוחין דאחור ופנים דפנים
 דפנים דישמ"ת ואו"א עילאין ומלת רישין דא"א לג' פרטות
 בינה וחכמה וכתר הכוללים דו"ן והם המוחין דמה אביע
 דאליות

דחג"ת נה"ס באורך ולכן נחור לומר כן ורבינו ש"ס זנוק"ל
 ס"ל להפך שאם נחור גבורה דחסד עד מל' דחסד בשבוע
 ה' היה נמשמע שהוא בחג"ת נה"ס של זרוע ימין של עתה
 לכן יוסר טוב לומר חסד דגבו' כו' שנמשע יותר שהוא חסד
 דגבורה שהוא עתה זרוע שמאל :

באופן שאין מחלוקת צניהם וכולם נחכוננו לרעת א'
 ומשנעו דורשין איכה צנייהו והעיקר הוא שרריך
 לכיין בכל לילה בענין ההוי"ת הממוקדות שאלו הוי"ת
 הממוקדות הם בח"ה החסדים שהוא הנשמה הפנימית המתלבשת
 בכלים דכל הו' מו"ק דו"א דהיינו שרריך לכיין בלילה הראשונה
 שמתפשט המל' דחסד הא' בג' כלי חסד דו"א הידועים וכן
 המל' דגבו' הא' בג' כלי חסד דנוק' הידועים ובליל ב'
 שמתפשט היסוד דחסד הא' ודגבו' הא' בכלים דחסד דו"ן
 כנו"ל ודחין המלכות דחו"ג לג' כלי הגבורה דו"ן שהוא
 בגמ' דחג"ת דו"ת דפרטות חסד דו"ן והיא עתה גבורה
 דפרטות חסד דאורך שמתפשט לחסד דגבורה בעובי ואלו
 היינו מחכוננו בגבורה דחסד שהוא זרוע ימין היה לריך
 לכיין בכל הלילות דשבוע ז' ב' הוי"ת דיקוד טוב והכלים
 ג' כלי חסד דו"ן עכ"ת בסדר של העומר של הרב ח"ר
 אליעזר חון זלה"ה) :

עוד כתב שם וז"ל עוד יש כוונה אחרת וגם היא אמתית
 והענין הוא כי הנה בכל שנת ומות יש ז' בחי' וכן
 בכל מדה ומדה יש שבעה בחי' וכנגדם הם הו' שבועות ט'
 עכ"ל :

הנה (א) מבוחר מזה שרריך לכיין כונת העומר דכל
 לילה מחמשים לילות בכל ספירה ושפירה חב"ד
 חגת"ס הנזכר בהשואה אחת כגון ליל רחוק דשבוע א' יכוין
 להמשך גדלות הו' דו"ס להכמה דחכמה דכל אחת מו'
 ספירות חב"ד חגת"ס דו"א. (ב) בליל שני גדלות דחכמה
 לבינה דחכמה דכל הו' מו' ספירות חב"ד חגת"ס דו"א וכן על
 דרך זה בכל לילה באופן ששבעה הו' נגמר להתקן חכמה
 דכל אחת והם הם חכמה דו"ה כלולה מו'. והענין הוא כי
 העשר ספירות דו"א וכן דכל פרטות כל ספירה כלולה מו"ס
 והם עשרה פרטות שוים בקומתם באורך וברוחב מלבשים
 זה את זה בשה וכל אחד כולל מכולם ר"ל כי פרטות הכתר
 דו"א הו' ספירות שבו נעשו מעשרה כתרים דעשרה פרטות
 ואין בו מעלמותו כי את הכתר שבו והוא משמש לכתר שבו
 וחכמה שבו מכתר דחכמה ובינה שבו מכתר דבינה וכן עד
 השלום עשר ספי' שבו ע"ד הכו' והעשר ספירות שהיו לו
 (ס"ז ע"י) נעשו כתרים לכל עשרה פרטות וכן ע"ז פרטות
 החכמה כי כתר שבו נעשה ומתלמה דכתר וחכמה שבו מעלמותו
 ובינה שבו מחכמה דבינה וחסד שבו נחממה דחסד וכן כל
 ספירה עד השלום עשר ספירות והעשר ספירות שהיו לו
 נעשו הכמות לכל העשרה פרטות וכן פרטות הבינה נעשה
 מבינה דכל העשרה פרטות ואין בו מעלמותו רק הבינה
 והי"ם שהיו לו נעשו בינות לכל העשרה פרטות וכן ע"ז
 כל העשרה פרטות וכל זה בכללות וכן היה צפרטי פרטות
 כי פרטות הפנימי נפרט לטעמה אלפים רבבות ופרטות אמלעי
 לשה אלפים רבבות. ופרטות חילין לאלף רבוא וכולם היו ע"ד
 הנזכר וכ"ז היה אחר שנפרטו (ג) וכללו ונתלבשו זב"א
 כל כללות מה' פרטות הכוללים דו"א דא"א ע"ד הנזכר .
 וכ"ז אחר שנפרטו וכללו ונתלבשו זב"א כל כללות החמשה
 פרטות הכוללים דאביע דו"א דאליות ע"ד הנזכר וכל זה
 אחר שנפרטו וכללו ונתלבשו זה בזה בכללות וצפרטות כל
 כללות ה' פרטות שתיק וא"א ואו"א וזו"ן דאליות ע"ד
 הנזכר :

ובר זה אחר שנפרטו וכללו ונתלבשו זה בזה בכללות

הנהרות וביאורים (ה) מוח דף נ"ג ע"ב ד"ס ומ"ס : (ב) סם דף ס"א ע"ב ד"ס ומ"ס : (ג) סם דף נ"ב ע"ב ד"ס ומ"ס : (ד) סם דף נ"ב ע"ב ד"ס ומ"ס : (ה) סם דף נ"ב ע"ב ד"ס ומ"ס : (ו) סם דף נ"ב ע"ב ד"ס ומ"ס : (ז) סם דף נ"ב ע"ב ד"ס ומ"ס : (ח) סם דף נ"ב ע"ב ד"ס ומ"ס : (ט) סם דף נ"ב ע"ב ד"ס ומ"ס :

שבוטות שעמו נשם לשבוע א' והוא מלות ספירת השבועות המסכת והתפשטות המוחין דט' פעמים מ"א שבט"ס שבכח המחשבות שבט"ס מ"א שבט"ס התחומות שתחתיו והוא ע"ד סדר המסכת והתפשטות המוחין דלוחו שבוע ממש וגם הוא נחלק לימים אלה שר"ך לבוין כי כל ספירה (ד) מ"ס דבינה הכוללים דז"א או דחכמה הכוללת דז"א כל ספירה מאותם ה"ס הפרטיות כללה מעשר פרטיות גדולים שלמים מלבישים זה לזה צבוח כל פרטוף כולל מוחין דקטנות וגדלות. וזוהי יבין ענין כונת המסכת הללס דמוחין הנמשכים ע"י הצרכה דכל לילה מנ' שבועות האחרונות שהם מוחין שלמים בכל הט' נקודות לפרטופי חג"ת הכוללים ואיני התפשטות מוחין דחג"ת מן המוחין דחב"ד שנתפשטו בד' שבועות הראשונות בחב"ד אלא מוחין שלמים כי כל הלילות שוים במחולותם כי החו"ב והחור"ג שגמטו בד' שבועות הראשונות הם לפרטופי עתיק ונוק' וא"א וקובצה דבינה ודחכמה דז"ן הכוללים ובג' שבועות אחרונות הם לא"א ויש"ס ותצוה דבינה ודחכמה דז"ן הכוללים ונשארו נה"ס שהם ז"ן ויעקב דחל דבינה ודחכמה דז"ן הכוללים לליל שבועות :

ע"ב) באופן כי בד' שבועות הראשונות נתפשטו המוחין בחב"ד שהם פנילופי עתיק ונוק' וא"א וקובצה ונתפשטו בהם המוחין עד למטה בנה"י שלהם ונגמרו להקין בנה"י האחרונים שלהם שהוא החילונות שלהם ובג' שבועות האחרונות נמשכו ונתפשטו המוחין לחג"ת שהם פרטופי חו"א ויש"ס"ת עד למטה בנה"י שלהם והמסכת הנמוחין האלו לחג"ת היה ע"י הפרטופים ההם דחב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' :

ס"ח ע"א) ובוה יבא הכל על ככון כי הם חג"ת שתחת החב"ד והם פרטופים כוללים שר"כיים מוחין שלמים בכל הט' נקודות בכל המוחין דקטנות וגדלות א' וב' ור"ך צרכה בכל לילה להנשך אלס דמוחין שלמים מנידוריים חדשים הנמשכים ע"י הפרטופים העליונים הנ"ס שבכח נחקטו שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' ונשארו שלהם פרטופי נה"י דחב"ד וג' פרטופי נה"י דחג"ת וג' (ה) פרטופי נה"י הכוללים דבינה ודחכמה דז"א לליל שבועות. גם זה הנז"ל (ס"ז ע"ב) אפשר כי הוא ער"ו כי בשבוע א' נמשכים המוחין לחח"ן דחכמות דכל פרטוף משבעה פרטופים חב"ד חג"ת הכוללים הנז"ל דבינה הכולל או דחכמה הכולל בחופן כי בשבוע א' נחקין חח"ן דפרטוף חב"ד דכל הז' פרטופים חב"ד חג"ת הכוללים דבינה ודחכמה ובשבוע הב' צנ"ס חב"ד דכונס ובשבע ג' וד' דט"י דז"ל דכולם ובשבוע ה' חח"ן דפרטופי חג"ת דכל הז' פרטופים הנז"ל ובשבוע קו' צנ"ס שלהם ובשבוע הז' דח"ת שלהם :

ע"י לימוד לליל שבועות להמשיך המוחין דקטנות וגדלות מנה"י הכוללים דחו"א לחח"ן צנ"ס דח"ס דנה"י הכוללים דחכמה דז"ן ומנה"י הכוללים דישב"ת לנה"י הכוללים דבינה דז"ן ולהמשיך התפשטות המוחין שהם מיריק וקיצון ושורק מחג"ת דז' הפרטופים הכוללים דחב"ד חג"ת הנז"ל לנה"י הפרטופים שלהם. ואפשר (ו) שע"י העומר נבנו ונחקטו אלו השבעה פרטופים חב"ד חג"ת שהם ע"י עתיק ונוק' וא"א ונוק' וא"א ויש"ס"ת לנגמרי ונתפשטו בהם המוחין עד למטה ולא נשאר לתקן כי הם הנה"י הכוללים דבינה ודחכמה ע"י הלימוד :

ג ע"י לימוד לליל שבועות להמשיך מוחין שלמים דנרנח"י דיהודה מא"א לחח"ן צנ"ס דח"ס דה' פרטופי שכת דז"ן וע"י הטבילה להעלות הפל דחכ"ד דכל העשרה פרטופים הכוללים דבינה ודחכמה ודכתר לכחריס דכחריס שלהם

דל"ז דכל אותם הכחי' ועיין לקמן שולטון הרב צע"ח נראה שאין לבוין רק מנולת בזהבה דעמידה. (ח) (א) (ה) (ה) סדר המסכת המוחין הנזכר הסדר היחיד נכון הוא נכין להנשך קטנות א' בשראל נרנח"י דל"ר דנשמה דנה"י וב"ן דיש"ס"ת וז"ק גדלות דתצוה ל"ר דנרנח"י דנח"י דנשמה דב"ן בחדר וזח"ך השלום הגדלות דתצוה וכל המוחין דיש"ס בעמידה דלחש דוגמת לחש דשחרית דחול שבה נמשכים מוחין דנשמה דבינה דיש"ס"ת ואח"ך בחזרה דשחרית יכוין להמשיך מוחין דקטנות וגדלות שני דחו"א עילאין נרנח"י דנרנח"י דמ"ה וב"ן דחיה דוגמת החזרה דשחרית דחול שבה נמשכים מוחין דחיה מחכמה דיש"ס"ת ואח"כ בלחש דמוסף מוחין דנוחח סתימאה חכמה ובחזרה מוחין דגולגולתא כתר ובכל הפלה דלחש וחזרה יכוין לזווג ח"ת הזו"ן ובכל הפילה בעת הגמירה יכוין לנכור גם ח"ת הזו"ן דאחור) :

ובסעודה דיום שבועות יכוין להמשיך המוחין דאחור ופניס. דפניס דחילוניות אשר כבר נמשכו המוחין דאחור באחור דכל הבחינות הנז"ל לחילוניות דזו"ן ע"י נוחח שערות ועתה יכוין המוחין דפנ"ס ולזווג דוגמת נה שנטעה בתפלות ולהמשיך טיפת חמשה חסדים ונמשך ע"י שני הלחש דח"ס כי חס"ה גימטריא כ"ך לחופן סוד ה"ת כנודע :

ויגין תימז ח"ך נמשכים מוחין דאחור דבחינות עליונות קודם שהתלם בחי' התחתונה צפניס בפיס כי כן הוא הסדר האלהי שיון בלבו לריכס להמשיך כל הבחינות שנתכנסו בליל פסח אחור נפיס הרי הם מדרגה אחת (ס"ז ע"א) שר"ך להמשיך בחילת בחי' האחור ואח"כ בחי' הפניס כנודע וכיכר צפ"ת נמשך המוחין ובסוף פ"ד מנ"ר הללס ובכמה מקומות :

כתב עוד הרב ז"ל בענין הטבילה וז"ל ונלע"ד שמשתי ממוזי ז"ל תוספת ביאור בענין הזה כי הנה כבר נתבאר אלעזר כי הכתר דז"א והכתר דקובצה תמיד נעשים צנ"ס אחר כו' הכתר הזה האמור הוא הכתר הפרטי דכל פרטוף דחב"ד הכוללים דז"א שבכח נתפשטו בהם המוחין במ"ט ימי העומר וע"י לימוד התורה לליל שבועות הנה הענין הזה מפורש היטב בע"ח בכמה מקומות והוא ענין נה"י החסדים החונים על רישא דז"א ומתפשטים מאחוריו ומגיעים עד רישא דקובצה ונמשכו לכתר לשניהם וכחז על זה הרב ז"ל בסוף פ"ה משער כ"ה ובכמה מקומות וז"ל ודע כי זה שאמרנו שחל אינה לוקחת רק סיוס החיזורתי והו עתה בסימנה בחיוריו כי אחרי שהגדל כו' ע"ס שכתב שכל אלו המוחין הם המוחין דאחור ואח"כ בח"ס המוחין דפנ"ס ונגדלת כמורה בכח"א שיה לשיניהם ומה נראה ג"כ שאין לבוין בה נה"י דיום שבועות רק מנולת בזהבה דעמידה וז"ל :

והנה נודע כי ה' שערס שבכל י"ס דכל פרטוף הם בחופן זה כי המ"ב לחופן הם צי"ס הם בחופן זה כי צי"ס תחתונה שנתחמה עד הנז"ל הם המ"א חיות והם המ"ט שערס ושער הנז"ב ה' בכהר והוא שער החמשים וכל ספי' מנ' שיערות הנז"ל כללה מנ"א שערס אבל הכתר שהוא שער המ"ב שהוא שער ה' הוא עולל ח"ת כולם ויש בו לבדו ל' שערס והוא כולל ע"פ מ"א (ב) גידע כי מ"ב שבבינה הוא ז' שמות שיש בהם מ"ב חוק' ז ועם השב"ה כוללים דז' השמות הם מ"ט שערס ויש שער החמשים הכולל כל המ"ט והוא הכתר עליון והוא שער החמשים לט"ס שתחתיו ויש בו לבדו חמשים שערס כי כל ספירה נט"ס שבו כלולה ממ"ט :

והנה (ג) השבעה כוללים דשבעה השמות הנמשכים ומתפשטים בכל ליל קביעי דכל שבוע משבעה

הנהרות וביאוריהם (א) ככתי' הוא נחמי לננה : (ב) כ"כ כתי' שער ח"א ע"י ונשך האונס ס"כ חו"ת דף רע ע"א דף קי"ג ע"א : (ג) כ"ס י"ג ע"א ע"א דף ס"כ קי"ב : (ד) ז"ס ע"א דף ר"ס וכו' : (ה) ככתי' בלוקים : (ו) מ"ה דף קי"ג ע"א ד"ס כ"כ : י"ג ט

סדר תפילות ריזה ותקיעת שופר בכללות

צריך לידע הקדמה כוללת של התפילות מר"ה עד יה"כ בכלל הוא לתקן סדר אבי"ע דספי' הגבורה דחדע לך דכל פרטי פרטות דספירות דלפי' מהשפטין מראש עתיק עד סוף העשיה וכולן מתלבשין זה תוך זה באופן זה כל כהרים דכל פרטי פרטיות דאילנות נחשפטיו כל אורך אבי"ע ומתלבשים זה בחוך זה וכן ספירות החכמה כיוצא באלו דהי"ם מחשפטים לעשרה פעמים אבי"ע. אבי"ע דקהר ועליו מלביש אבי"ע דחכמה ועליו אבי"ע דבינה ועליו אבי"ע דחסד ועליו אבי"ע דגבורה וכיוצא בכל העשר. והנה באלו הימים דר"ה עד יוה"כ עסקינו באבי"ע דגבורה והנה כי כן בר"ה שהוא סדר החול ממש בכל פרטיו לריך לבין כל כוונת זמירות ויולר שהוא תיקון אבי"ע דגבורה ר"ל בינות דגבורות דו"ק דו"א דיסוד"ת אמנם כל תפילות הוא צפרטות גבורה אחת מאבי"ע :

בתפילות ערבית דר"ה ליל ראשון הוא צספירת הגבורה דו"ק דטוק' דו"א דכל אבי"ע והמסכת המוחין דק"ש ודעמידה הוא מבינות דיסוד"ת מפרטות גבורה דו"ק דטוק' דו"א שלהם וכן המסכת הטיפה מחילוניות א"א הוא מזה הגבורה דו"ק דטוק' דו"א שלו וכן כל הפרטים עסקנו בזאת הגבורה דטוקבא דו"א שלהם. ודע דנראה לנריך לבין כל הרי"ו דשמירת וסדר בנין לאה ורחל אופן בנין יתבאר לקמן בתפילת שמרית וממנו תקח לתפילת ערבית כדודע לנו שהכל שיה אלא שתפלת ערבית הוא בכלי החילון ותפלת שמרית בפנימי :

תפילת שמרית בלשם כל פרטיה והמסכת המוחין מבינות דיסוד"ת והמסכת הטיפה מחילוניות עתיק הוא בגבורה דו"ק דו"א של כל הבחי' ר"ל בינות דגבו' דו"ק דו"א דיס"ם ותבונה וסדר בנין לאה ורחל הוא באופן זה וקודם כל לריך שתרע ללאה ורחל אשר את עסקים בעמידה וגסירתן (ב) הן לאה (ע"א ע"א) ורחל היוצאים כנגד נה"י דבחי' המוחין שנגסו באלהי אברהם (ג) גם דיסוד"ת ובנה"י זה יס בו ט' פרטופים באורך מתלבשים זב"ו ואין קומתם שיה וכל א' לריך שיחלם משלשה כלים בעובי מילון אמלעי ופנימי ובאלהי אברהם נשלמו ליכנס בז"א החילון והאמלעי של כל הט' פרטופים אך הפנימי לא נמשך ובמשך האל הגדול כו' נוחן הז"א על ידו ללאה שכנגד חב"ד ומג"ת של הגה"י המלכות של כלי החילון דשה פרטופים העליונים ובשאר המינות השייכי לרחל כדודע נוחן הז"א ע"י לרחל המלכות של כלי החילון דג' הפרטופים התחתונים ומחשפטיים לכל ספירותיהם לגמרי והיה להם לכלי החילון דשיבור ובאהבה ע"י מסירת נפש מסתלקים המוחין מו"א ומכמות והסודים נשארים למקוף ונה"י דתבונה חלק הנוגע לט' פרטופים הנו" מחשפטיין בנקודת האחור דלאה ולוקחת לאה ע"י אימא בחינת כלי האמלעי דבחינת יניקה ונגסרת לגמרי יזה הוא עיקר הגסירה שלוקחת המלכות אשר היו דבוקים בכלי האמלעי וגם נה"י דאימא מהשפעת בנקודת האחור דרחל חלק הנוגע לה ונוחן בה עשרה מלכות דכלי האמלעי דשלשה פרטופים התחתונים תוך הכתר שלה ונגסרת הכתר שלה ושארית שאר המלכות צו ובשאר הימים מחשפטיים בה כמו שיבאר ונסירת רחל הוא באמירת זכרנו כו' ואח"כ קודם מלך עוזר כו' עולין החכמות והסודים חלק הנוגע לששה פרטופים העליונים למ"ן לאו"א וממשיכין כלי הפנימי דשה פרטופים העליונים וגם פנימיות נמור לאחור דבחי' פנימיות הנכנסים בג' פרטופים התחתונים ולבנין רחל ביה"כ שהוא פנים לאחור ואיניו פנימיות נמור דפנים דפנימי חילוני

שלהם והמשיך להם המוחין מכהרים דיסוד"ת ודו"א ודו"א והוא שער המ"כ דקהר שהוא שער ה' הכולל חנושים שערים והוא שלום התפשטות הנה"י החדשים והוא שורש הד' מוחין מצכתר. וז"ל אינתי נמשכים ומהשפטים הל"נו הכוללים דלמי המוחין שנמשכו ונחשפטיו צו"ן בתחילת העומר ועד עתה כי עתה הוא און המשכתם אחרי ביאת הכתרים דו"ן כידוע ואשר שריך להושך אותם בטבילה אחר הכתרים. אז אפשר לומר שנמשכים בקרבנות ובנסמות ע"ד המשכת מ' דללם בשבת וכל זה הוא צמוחין דאב"א והח"כ בעמידה דלחש דשמרית יכוין במלת באהבה לסלק המוחין דיסוד"ת מפרטוף הבינה הכולל דו"א ולהמשיך הללם דמוחין דתבונה לפרטוף הבינה הכולל דטוק' וללם דמוחין דיס"ם ע"ג רישא דו"א ולנסור הנוק' הנזכר ולהביאה לפנים ולהעלות את שני ללמי המוחין הנזכר למ"ן ולוונגם להמשיך המוחין דפנים ולהמשיכם לתוך פרטוף נקודת הפנים דטוק' דבינה במלך עוזר כו' ונגדלת ותוררים ומסתלקים ממנה המוחין דפנים ואחור ונמשכים ומחשפטיים בשני פרטופי פנים ואחור דבינה דו"א בכריעות וזקיפות דמנן אברהם ער"ה בתפילת החול ובשים שלום יכוין לוונגם ובחורה דשמרית יכוין ער"ה בפרטוף כולל דחכמה דו"ן הנחקן ע"י או"א עילאין. ובלחש וחורה דמוסף בפרטוף הכתר הכולל דו"ן הנחקן ע"י א"א :

סדר כוונת ראש השנה

(ע' ע"א) בערבית ומוסף ובמנחה ומזרח שמרית לא יכוין הרי"ו ערבית ומנחה באהבה מסירה וללם דאבא מקוף לו"א וללם דאמא להכניסו ללאה וכחר דרחל זכרנו אחר זכרנו יכוין לסלק ללם דאמא מתוך הטוקביה (ע' ע"ב) ולהעלותה עם ללם דאבא עם נשמתו למ"ן דאמא ולוונגם הוי"ה הוי"ה ולהחזירם בז"א :

בשתי כריעות וזקיפות להעלות ולזקוף הג' אל הרמוזים בחינת מנן. שמרית אחת ויניב לאה ורחל דבכריאה תהלות לנסור לאה וכתר דרחל. הגדול הגבור פרקין תהאין דנ"ה דאימא לחמ"ן בג"ה דפרטוף נה"י דפרטוף (כתר דו"א ציוס רחשון) (יוס ב' אהכמה) (יוס ג' דבינה) (יוס ד' דרעה) (יוס ה' דחסד כו') (עד יוס ט' הוד יסוד מל') אל עליון כחר דבחי' היום חסדים ב' חסדים לחמ"ן ובג"ה דבחינת היום טובים חו"ב דיעקב ורחל דבחי' היום קונה הכל יכוין דמית הקטנות ותיקון יסוד ז"א דבחי' היום ויכוין להמשיך פרקין תהאין דנה"י דאבא לחמ"ן בג"ה דהיום להמשיך כוללות ה"ת וה"ג ליסוד דהיום דעת דיעקב ורחל דבחי' היום וזכר חסדי אבות ומציא גואל למען שמו חג"ת נה"י דבחינת היום. באהבה מסתלקים מוחין דו"א וללם דאבא עומד למקוף על ראש ז"א וללם דאימא נכנס בטוקביה. (ה"ה) בסוד הפלה ר"ה של מהר"ת פינסו ז"ל כתב וז"ל יוס י"ז באלול ג' הללו ג"ר דב"ן והוא היה שבת ואחריו מיום א' עד יוס השבת הב' והם י"ח י"ט י"ך כ"א כ"ב כ"ג כ"ד ג' הללו הז' מלכי דב"ן שנגסרו וציוס השבת השנית הנו"ל שהוא יוס כ"ד שבו ציוס נשבר המלך הז' ובו ציוס נאללו וילאו ג"ר דמ"ה החדש ולמחרתו שהוא יוס כ"ה התחילו ללאה הז"מ דמ"ה לתקן הז"מ דב"ן והם הז' ימים הכתובים בחורה בנעשה בראשית ויהי ערב ויהי בוקר יוס א' ובו' עד ויכולו במלא כי שחא אלפי שני נמיים מל"ה באלול והזמנים נמיים מר"ה ר"ח חשרי לחשבון הלבנה ולחשבון החמה מיום ד' דשפת ימי בראשית כי הלבנה נחמטתה ולא שמשא עד יוס השני דשפת ימי בראשית וזה לרעה ר"א שאומר שתחילה נברא החלונות בששה חדשי החורף ואח"כ בפנימיות בששה חדשי הקיץ עכ"מ (ה) :

הנהרות וביאורים (ה) א"ס שיון בשער מ"א דבני זיפ"א הנ"מ בפי' האד"ר דף ל"ו כוף ע"ד ד"ה כוד גם כדף קל"ה פ"א ח"ל חלף נגיעותא דמלא כו' עד דף ל"ז ע"ב וזקק גם ככל ע"ב : (ב) חו"ה דף ק"ע פ"א ד"ב נחלף כו' ודף קע"ה ע"ה ד"ב נענתי : (ג) גם דף קל"ה ע"א :

ספר נהר שלום

דעתיק בעיבור הס' ושצפה וכזכר שס כי אחר עיבור שט
 דחילונית החליל תיקון הפנימיות וכזכר בשער הכוונות וכו'
 עו"ה (ע"ב ע"ב) כי ציוה"כ נתקן הפנימיות וכדמשתט צווק
 פרק ו' משער אל"ך. ודע כי החלוניות הנחקן בר"ה הוא
 ב' פרטופי נה"י ומצ"ה הכוללים דא"ק והפנימיות הנחקן
 ציוה"כ הוא פרטוף הבינה דא"ק וכזכר בפ"ה משער אח"פ
 כי יה"כ באחון דא"ק אלא שאפשר כי החלוניות הוא נה"י
 ומצ"ה (דנה"י ומצ"ה סכ"י) ומצ"ד דא"ק והפנימיות הוא
 המצ"ד לכל פרט או אפשר כי החלוניות הוא פרטוף כל
 א"ק אורות וכלים והפנימיות הוא הד' שרשי הגנתי"ם שכתב
 דא"ק וכזכר בפ' הזכר כי ציוה"כ הוא בחוש השמע :

ודע (כ) כי הטוק' השולט בחפילות של יוה"כ קודם הו"א
 עד כתר דאחא אינה הטוק' הפרטיות רחל מלך הו'
 דו"א אלא היא הגקודה החיטית דא"ל' הנק' בכללות טוקבא
 דו"א חבל היא כלולה מכל הפרטופים ומכל העולמות והיא
 הנחקת ע"י הגשים ע"י מלות שאין הזמן גרמא והיא בת
 זוג דו"א ומודווג עמה ע"י קיום מלות טובה כגודם
 וכ"כ הרב ז"ל כי עיקר התענית ציוה"כ הוא לגשים כי
 בחינתם היא העולה. ויעקב ורחל הגנתיים בר"ה ויוה"כ
 הם כללות כל עולם האצילות עם כל צי"ע הנקרא יעקב
 בערך כללות א"ק כגודם :

ובין לומר זה קודם תקיעת שופר וכן נוהגים קק
 ספרדים בבית אר' שבירושלם עדיק תובביא

הנה כבר נודע כי פשט טעם מלות השופר הוא לעורר
 הלבבות הישנים בתרומה הלאה היל"ר והן עתה
 היחקע שופר בעיר והטעם לא יחדרו. לכן נחפשה דרכיו
 ונחקורה כי הן צעוונותיו שולחה חזנו זה כמה וכמה שנים
 רבים והלדיק חבד למטרונותא ולכן כל מנחת פניו בתפילתו
 תהיה בכונה שלימה לפדות את השכינה ופילוי הקדושה
 מהגלות ולתבאר בית אבורים דילה כמו"ס בתקונים על
 פסוק ויפן כה וכה אי אית מאן דיתער בחיובתא לתבאר
 בית אבורים דילה לאמר לאבורים לאו אי אית מאן דקרא
 ליה בחיובתא דיוחור קב"ה שכינתא לגביה אלא כולוהן
 טחין כללותין ציומא דר"ה ויוה"כ ככלבין הב לגא מווי
 סליחה וכפרה כתבנו לחיים ואנון עין פנים כו' ולית מאן
 דקרא ליה בחיובתא דיוחור קב"ה שכינתא לגביה וכל איש
 הירא את דבר ה' לבו יחיל בקרבן מפחד ה' ומהדר גאוה
 ויחן אל לבו כי היום יבואו את דינו למשפט לפני ממו"ה
 הקב"ה שופט כל הארץ מגוש ומבטו וממוט מעשה איש
 ופקודו ועלילותיו ומחשבותיו ומחזולותיו שהוא יודע כל
 חטונות לב ואין לר"ך לפניו לא עדים ולא ראייה כי הוא
 הדיין הוא עד והוא בעל דין ויראה ופחד יבא בו לאמר מה
 לעשה כי יקום אל וכי יפקוד מה אשיבנו וכן בעינו יראה
 ולבנו יבין ויפספש צמטצו וברגע קטן עינו יחוו למלוא
 עוט מלרו חלק ורצבה מימיו ובפרט כמעט שער על כמה
 לאוין ובפרט התלויים בלב כגון לא חשנא את אחיך בלבבך
 לא תקום ולא תטור לא תאמך ולא תקפוך ועשין ליראה
 (ע"י ע"א) את ה' לאהבה אוחו ללכת בדרכיו ועשה דואהבה
 לרעך כמוך שהוא כלל גדול בחורה והיא היא שהמריבה את
 בתינו ועדיין לא נטהרנו מנגע רעשה עון שנאת חנם ולשון
 הרע הקשה מע"ז ונ"ע ונ"ד וכיוצא מטיביות קלות ומחמורות
 כביר מלאה ידיו ועל זה ידו כל הדווים החם לכך נוטר
 האדם לעבור על רעון וילרו ח"ו או שמא החיים והשלום
 דשאייא מיסב יבזי לאבד הזמן להבל וריק והלא האדם
 ידון ע"כ הרגשים וחובשים ממט כולא כל רגע לא
 ירפאו ובפרט עון ביטול חורה העולה על כולנה על מה
 אבדה הארץ עליונה ומחמונה ומחלת דיע של האדם הוא על
 ד"ס

ההלל ציונים שש בהם נפשו לולב לאפוקי שבת הה"מ .
 ובשמיני חג עזרת אנו מכוונים בכהר לבד כידוע ואנו
 מתחילים לבין מערבית ; י"ל ב' שלאחר התג כזכר בהקדמת
 דב"ם ונלע"ד דכשחל בשבת ליל ב' שלאחר התג שיש לבין
 במנחת עש"ק בעמידה העליונה של העולמות כידוע והח"כ
 לבין ככל קבלת שבת שמחנו מתחיל ע"ק עכ"ל הרב ח"ר
 חיים פינכו ז"ל בע"ס שס חדש) אלא בחי' הרי"ו לבד ונ"ס
 גדול כי נראה שהפרט גדול ציוה"ה א' שבחול הנוקבא עולה
 בכריעות ובר"ה אינה עולה אלא בזקופות וההס שולט
 בזקופות עד החזה והכא עד הכתר :

ב (ה) ח"ך ידק כונת בנין פרטופי יעקב ורחל הכא בדבור
 אחד מאל עליון ואיך כמו בחול דהס מדבר כשעניס
 עומדים מהחזה ולמטה זה מפנים זה מאחור והכא היא
 עלהה עד הכתר ועוד דמעיקרא בנין פרטוף יעקב הכא
 למאי אלטרין בשלמא בחול הואיל ותכלית כונת בנין פרטופי
 הוא כדי שידווג עם רחל חבל הכא רחל אינה בזה לפניס
 והין לה זוג ולאה הבאה לפניס לא להדווג עם יעקב אלא
 עם ישראל כמו"ס הרמ"ז או נאמר שמוכרת הוא להגלות
 פרטוף יעקב כיון שנחשטו מוהין דאבא צו"א :

ג מ"ס צעין הנסירה שביס א' נכר פרטוף לאה וכתר
 דרחל והלא רחל עלהה בזקופות עד כתר דו"א ולקחה
 מקיס לאה והאשר שכנעוהו הפרקים האמנטיים דאיומא
 מחצ"ד דו"א בהגדול הגבור והנורא ירדה עמהם :

ד מ"ס שחורת לאה לפניס הוא במלך עוזר כו' ז"ע שכבר
 כהב במקום אחר שחורת לאה היא לעולם באל עליון :

ה מ"ס בחלת ומנן להמשיך ללאה הארת התשעה יודין
 שצו"א ולהבס עם ג' חלפין שנחשטו בה בחלתי אברהם

כו' לעשותם ג' ח"ל כעין מנ"ן ז"ע שהרי האלפין לא
 נחשטו בלאה אלא ברחל ועוד שחשטה היודין הם בהשטה
 ספירות דו"א ולאה אינה אלא מהחזה ולמעלה ואין לומר
 שנגדלה לאה כשיעור כל קומת ז"א ע"י נה"י דאו"א כמו
 רחל בחול זה אינו שהרי כבר נסתלקנה"י דאו"א נו"א וחיים
 שהס חכמה ועיטרא רחבד עומדים על ראש ז"א למקוף
 וציונה ועיטרה דגבורה נחשטו ברחל ואינם יולאים אלא ע"י
 השופר ג' ע"כ דחיבוקים דס"ג בר"ה דע"כ בסוכות דמ"ה
 נש"ע או נראה שהוא בהובענא רבה שבו נעשים הנשיקים :
השופר היא מלוח נעשיות שהיא בחלוניות ואין בה להשלים
 מעשה התפלה שהיא בפנימיות ז"ע אם ציוס
 ב' דר"ה עושה השופר בחלוניות מה שעשה השופר ביום א'
 בפנימיות שהיא להמשיך לכתר דטוק' דחלוניות ו' גבורות
 מחוקות ו' גבורות לחכמה דפנימיות וכפי זה אין בחלוניות
 רק גבורות ומחוק לבד ואין צו ד' בחינות כמו הפנימיות
 ולר"ך לבין ציוס ג' לכבוד חכמה דחלוניות וציונה דפנימיות
 וציוס ד' ציונה דחלוניות ודעת דפנימיות כו' ובעיה"כ נה"ס
 דחלוניות והי"מ דפנימיות או אם לר"ך לבין בצרכת אבות
 דיוס ב' לכבוד כתר וחכמה דחלוניות וחכמה דפנימיות
 ובשופר נחשכים ו' גבורות מחוקות א' נבארת בכתר ושסה
 יורדים לחכמה :

ברירל שני דר"ה עד ש"ע ז"ע אם יכול לומר ברכת
 המפל וכן נראה שאין לומר תיקון מלות . בשופר
 דיוס רהשון חזורים נה"י דאימא צו"א וחזר להמשיך לנוקביה
 גבורות כולא בראשונות ז"ל כי חזורים להחדבק אב"א :
ודע כי החלוניות והפנימיות הנזכר בשני ימים דר"ה
 שניהם הם דחלוניות הכולל הנזכר בשער כ"ח שער
 העיבורים אשר תקוים היה ע"י א"א ואו"א בעבור
 הו"כ וט' :

וביום הכפורים הוא תיקון הפנימיות הכולל הנזכר בשער
 הנז"ל אשר תקונו היה ע"י ט"ס דא"א וע"י ז"מ

דגרות וביאורים (א) סוף דף קמ"ב סוף : (ב) סוף דף לד ע"ב :

ידוע למור פשוט טעם מלות השופר הוא לעורר הלבבות הישנים כמ"ש הרמב"ם ז"ל וז"ל אע"פ שהקיעה שופר בר"ה גזירת הכתוב רמו יס צו כלומר עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקילו מהרדמתכם והפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם אלו האזכורים את האמת בהבלי הזמן ושונים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועילו ולא יעילו הביטו לפשועיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם ימוצו כנ' אחד דרבו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה ע"כ ויתחרט על בטול תורה ומיעוט מלות ומעשים טובים ועל אשר לא טוב עשה ולא על מעשיו של שנה שמערה לבד אלא על כל מעשה ימי שני חייו וגם על כל גלגולו שצברו על הכל יביא האלהי' כו' ולכן יתחרט הרעה גמורה על אשר לא טוב עשה וזוהי יזכה להיות לדיק ונזכרע א"ע ואת כל העולם לקף זכות. וכל א' ימחול בלב שלם לכל בן ישראל ושלא יעגש בוס בר ישראל כסבחו לקיים נזות והאבה לריתך כמון (ע"כ) :

תקיעות דמושב הס במקום ה' תקיעות דעמידה דשחרית שהיו מוקפים קודם הגזירה כ' מלכות זכרונות ושופרות היו בסדר הפלת שחרית כעוד ועאת הגזירה תקנו לתקוע אותם אחר שחרית מושב ומלכות זכרונות ושופרות נתקנו בהפלת מוסף :

ובתב הרב ז"ל בליקושים כי מלכות הס תיקון פרלוף החילון נה"י דו"ן וזכרונות תיקון פרלוף האמלעי חנ"ת דו"ן ושופרות תיקון פרלוף הפנימי חנ"ד דו"ן וכנגדם נתקנו התקיעות עשרה קולות כנגד ה"ס דכל פרלוף משלשה פרלופים המזכר ש' חסר"ת בחנ"ד ותש"ת בחנ"ה ותר"ת בנה"י והס ג"פ חסר"ת חס"ת חר"ת כנגד ה' פרלופים הגו"ל. וממלא כי חסר"ת חס"ת חר"ת הרשאים שהם בפרלוף החילון (ב) נה"י דו"ן הם בפנימויות דחילוניות ועשה השניים שהם בחנ"ת הם בחילוניות דפנימויות. ועשרה השלישים שהם בחנ"ד הם בפנימויות דפנימויות :

ג'א אפשר כי חסר"ת חס"ת חר"ת הרשאים הם בפרלוף החילון נה"י דו"ן רג' העולמות המזכר והשניים בחנ"ת דכולם והשלישים בחנ"ד דכולם ונפקא מניה דסדרם הוא מתהא לעילא כעודע :

(ע"ד ע"א) וכבר נודע כי עיקר חזרת המוחין בז"א היום ומיתוק הדינים הוא ע"י השופר וכל עלמו של שופר הוא לעורר לבבנו להשובה כלומר עורו ישנים מהרדמתכם ושובו אל ה' ואז תשוב ה' אליהם להתפשט בז"א ממלא כי עיקר הכל היא התשובה ובלא תשובה א"א למוחין להתפשט כי כל אשר גידי פגום או שעדיין לא נברר ולא נהקן א"א למוחין להתפשט צו כעודע לפיך נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה אל ה' כל א' לפי שיטתו א' המרבה וא' המנועיט ובלבד שלא יפחות כל אחד לשוב מאיזה חטא קל או חמור ואז זוכה להיות לדיק בעל תשובה ומכריע את עלמו וכל העולם לקף זכות וזוהי הנחת בספר לדיקים לחיים ודבר זה הוא הכרה גדול בכל עת ובפרט ביום שאין צו הקיעת שופר ואין לנו להשגן אלא על אבינו שבשמים שצ"י הרחוקי תשובה זו יחזרו המוחין להתפשט בז"א וימתקו הדינים :

ובל מנחת פנינו בחילוניותנו לא יהיה אלא להתפלל ולשפוך בשענו אל ה' יתברך לפדות השכינה מהגלות ולתברא בית אסורים דילכ לאמר לאסורים לאו כמאמר התקונים ויפן כה וכה אי אית מואן דאתעד בתשובתא לתברא בית אסורים דילה ויקרא לקב"ה בתשובתא דיוחיר שכינתא לגביה אשר זה כמה ימים ושנים ובכינה בגלות בית קדשיו והפארתיו חרב ונחסם כל חזון נבואה ורוב"ק פסקה ממנו ורוב מלות התורה נטוים בקרן זוית עבר קציר כלה קין והכל תלוי בתשובה (ג) :

כל אלו היוזמים דחך וגרון המזכר בשופר הם דפה דת"א והס

ד"ה וכל שעה וכל רגע שאינו עוסק בד"ת נקרא וחסרון לא יוכל וגו' וכל שאינו עוסק בד"ת נק' מוח כי דבר ה' בזה ובכל יום בת קול יולדת וזמורת הוי כו' ואפילו היושב בטל נק' לך נוד' כימות כו' כ"ש השח שיחה בטלה שהוא בפשה ומניד לאדם מה שימו אפי' דברים שאין בהם ממש נכתבים ונקראים הוי לאותה בוסה ואוי לאותה כלומה וכ"ש הנכשל בעון ד' כימות הפגומים בכל ד' העולמות אבי"ע דהיינו ליים חנפים שקרנים לשון הרע ובפרט בשכינה שכל חטא הוא קוץ מכאיב ומזיק בית אסורין דילה ומוסף מכאיב על מכאובים ערות ארך לא תגלה וזה הלשון אומרת קלפי כו' הגמול הזה קייתי אפי' כי בני ילאוני לפקה הגערה נחנני ה' וגו' ועבך התורה שמהקן לקב"ה ובכיניה לרץ לשתה בלי שום פניה כמ"ש בתיקונים כמה נחמרים ומדרשות גוהין בכל יממא ויליה באורייתא דבעל פה בכמה קושין ולוחי בה ככלבים כו' הב לן עותרא בעלמא דין הב לן עותרא בעלמא דאתי כמנה דלוקמוה למוד תורה הרבה ויתנו לך שבר הרבה וליה נאן דישתל באורייתא לסלקא שכינתא ולחברא לה בצעלה ובג"ד קלא נפיק בכל לילה ואמר מה אקרא ויל ואימא לון דיכתרון באורייתא ליחדא שכינתא עם בעלה וליה מאן דיתער לה לבני בעלמא אין מנהל לה ואין מחזיק בידה כי הן בעונותינו שולחה אמנו כו' כנ"ל לכן עשה עם ר' לון היא חזק ונתחזק להכניע לבנו ולשוב בתשובה שלימה כי בערי תשובה היום הם פתוחים כי אותה חננו מבקשים כהיום הזה כי כל עיקר השופר תלוי בתשובה כמ"ש בזהר כעודע ואז תשוב ה' שהיא אחא להתפשט המוחין בז"א והוא הכרה (א) גדול התעוררות הלב בתשובה כהיום הזה כי אין קול השופר פועל באימא הנק' און והנק' תשובה להגוף המוחין בז"א אם לא שעולה הקול בהתעוררות הלב בתשובה ואז דברים היולאים מן הלב נכנסים באון והוא כי נודע כי בללס ה' עשה את האדם בללס דמות כללה כל העולמות והאון כנגד חמא דכללות והלב מנגד ז"א דכללות שבו תלוי השינה כי כפי ביטול נ"ע שהאדם מוטל כך מחלים כח איברי נרנח"י שבו ואינם פועלים צו ונקראים מהים ולפעמים מהחלקים לגמרי והיא היא השינה וכפי מה ששובר על מל"ת כך הוא מייבש ומשוות איברי נרנח"י ומשליט עליהם ס"א ח"ו ועתה בהתעוררות לבו אל התשובה מתעוררים איברי הנרנח"י ההם כי החפץ והתשוקה אל התשובה שהיא נשמה הוא גורם להחזיק חיות הנרנח"י אל האיברים וממיה אוחס וכמו כן גורם כי בעלות קול השופר בהתעוררות הלב בתשובה גורם שהז"א שהוא הלב דכללות יתעורר להעלות מ"ן מניולוי אמוריים דאנא ובוה מנפשלת חמא להחיות עם אבא ולהגוף המוחין בז"א שכבר הוא מוכן לקבלם ונראה שהפילו יהיה (ע"ב) בידו של האדם חטא מהחפאים המעכבים את התשובה כגון שהיה סיבה להחיות את חבירו צוה התעוררות התשובה היום גורם לפתוח לו שערי התשובה כי שערי תשובה פתוחים כי התעוררות תשובה מעט היום הוא כנגד עורר גדול בזמן אחר ולכן עת למנהג ובעת ר' לון להתחרט הרעה גמורה על כל אשר טאלנו ואשר חטאנו בכלל ובפרט ולקבל כל א' ממנו לשוב מאיזה עון שבידו ואל יפחות כל אחד לשוב מאיזה חטא קל או חמור כי בזה זוכה להיות לדיק בעל תשובה ומכריע את עלמו ואת כל העולם לקף זכות וכן נחצו הראשונים שמי שלא שב בתשובה באותם הימים שקודם ר"ה ונכתב ונחסם בר"ה בין כרעשים שאם הרבר בתשובה באותו היום בלבד יקדע רוע גור דינו ויכתב בספר החיים יטן שערי תשובה פתוחים דרשו ה' בהמלאו וגו' ובפרט על הגלות השכינה ועל חרבן בית קדשנו ותפארתנו כי כל דור שלא נבנה ב"ה בימיו ט' ובפרט כדור זה :

הגדרות וביאורים (ה) מוחין דף ק"א ע"א : (ב) ט"ז דף ק"ד ע"א : (ג) ע"א דף ק"ג ע"א : 20

ספר נהר שלום

ואם צווג דנשיקין דא"א להוליא ו"ק דז"א אחר שעלו ונכללו נה"י שלו בחג"ת ומדווגו מ"ה וב"ן דחך גרון צווג דנשיקין כמ"ב צוונים כגודע ומשם נמשכה הטיפה עם הו"ק דז"א דרך חום הסדרה עם ה"ח לנה"י דיליה סוד וז"ן דיליה ומדווגו ומשם צמשכו ליסוד סוד יעקב ורחל דיליה ומדווגו המ"ה וב"ן שבו והמשיכו להם לו"ק טיפה כלולה משלשה טיפין אש מים רוח והם המוחין שנמשכו מהג"ה לו"ק ואז יסוד דא"א פק' שופר לר מלמעלה ורחב מלמטה בסיומו. ואז מן סמל החלמת היסוד התחיל לקרוא ל"ה שהם אר"א שימשיכו פהם אליהם את הטיפה הנזכר ואמנם במרחב השופר שהוא סוף היסוד דא"א עניי יה אר"א כי משם הטיפה הנז' ילחם וקבלה י"ה אר"א לתקנה צביבור מ"ש ט"ה ח"א פ"ח :

דוע מ"ש הרב ז"ל כי בכל ר"ה חוזר האילנות העלוין לנשמת שהיה בתחילת הבריאה והענין הוא כי בכל שנה ומנה יש צירוף ותיקון חדש מצירופים חדשים אשר עדיין לא הובררו ולא עלו ולא נחנקו מצריחת העולם ועד עתה וסדר התיקון הוא כהדר התיקון שנמקן בצריחת העולם והוא פשוט למשכילים בדברי הרב ז"ל כפי מה שביאר לנו בע"ח ובס' מ"ש ובכמה מקומות אמנם זהו צבחינת צירוף ותיקון הנעשה בצבחינת העתים והזמנים שהם השנים של השמעות והיבולות הנמנים ועולים משבעה לשבעה עד א"ס כמבואר אללית כמ"א בהקדמה ע"ש. אמנם בצבחינת צירוף ותיקון ששת ימי השבוע שהם פריטי ששת ימי בראשית הנמנים ועולים מעשר לעשר לשתא אלפי שני (א) :

הנה (ע"ב) בכל יום נברר ונתקן בכל מה שנעשה בו ימי בראשית אמנם הוא צבחינת פרטוף אותו יום כמ"ש בע"ח וכן הוא מבואר בע"ח ובס' נו"ש ובדרוש ברכת המפיל ובכמה מקומות זה פשוט וכתיב הרב ז"ל בדרושי ר"ה ובספר הכוונות הישן בדרושי ר"ח צביאור ענין חסרון ומלוי הלכנה כי י"ב חדשי השנה הם כנגד י"ב לירופי הו"ה וי"ב לירופי אה"ה והם ו"ק שהם מלכים דז"א וו"ק שהם ששה מלכים דנוק' ובששה חדשי החורף נתקנים צ"ק דז"א והם מ"ה דמ"ה עם מ"ה דב"ן הנק' דבורא (ב) בערך ב"ן דנו"ה וב"ן דב"ן ובששה חדשי הקיץ נתקנים ו"ק דנוק' והם ב"ן דמ"ה עם ב"ן דב"ן הנק' טוקבא בערך מ"ה דמ"ה ומ"ה דמ"ה (כ) מלאחי וג"ל של"ל מ"ה דב"ן) וכל חדש כלול מארבעה שבועות שבהם נתקנים ארבע אותיות הו"ה דללות הו"ס דכל קלה שהם ארבעה פרטופי אר"א וזו"ן דאותו הקלה וכל שבוע כלול משבעה ימים לתקן השבעה מלכים דכל א' מארבעה פרטופים הנזכר בכל קלה והם כסדרן כי בחדש חשרי נתקן פרטוף החסד דמ"ה דב"ן ע"י פרטופי חסד דמ"ה דמ"ה באותה השנה והוא באופן זה כי בארבעה שבועות שבו נתקנים ארבעה פרטופי אר"א וזו"ן דחסד הנז'. בשבוע ראשון נתקנים שבעה מלכים דאבא. בשבוע שני שבעה מלכים דאימא דחסד הנזכר בשבוע השלישי שבעה מלכי ז"א דחסד הנזכר. בשבוע רביעי שבעה מלכים דנוק' דז"א דחסד הנזכר וכל שבוע מארבע שבועות דחדש חשון נתקנים שבעה מלכים דכל א' מארבעה פרטופי אבא ואימא חשיר ונוקביה דפרטוף הגבורה דמ"ה דב"ן ע"י שבעה מלכים דכל אחד מארבעה פרטופי אר"א וזו"ן דפרטוף הגבורה דמ"ה דמ"ה וכן ער"י פרטוף הח"ת בחסד כסליו ופרטוף הנלח בטבת ופרטוף ההוד בשבט ופרטוף היסוד בחדר. אמנם יש ציניהם שינוי כפי הסדר הפרטופים דהו"ה והא"ה המחייחמים לאותו החדש כמ"ש בע"ה. וכן ער"י צו"ק דב"ן דב"ן המתקנים ע"י ב"ן דמ"ה בששה חדשי הקיץ כי בכל שבוע מארבעה שבועות דחדש ניסן נתקנים שבעה מלכים דכל א' מארבעה פרטופי אר"א וזו"ן דפרטוף החסד דב"ן דב"ן ע"י שבעה מלכים דכל אחד

מארבעה פרטופי אר"א וזו"ן דפרטוף החסד דב"ן דמ"ה וכן ער"י ארבעה פרטופי הגבורה בחסד חשיר ופרטוף תפארת בסיון ופרטוף הגלגל בחמוז ופרטוף הסוד באב ופרטוף היסוד באלול באופן כי בהגמר י"ב חדשי השנה נגמרים להחזיר ולהתקן הו"ק דמ"ה ודב"ן דפרטופי האחר דזו"ן דללות השנה היא. וזה הסדר בין לרבי אליעזר ובין לרבי יהושע שאמר פנימיות העולמות אלא שבחילוניות העולמות מתחילים להתקן ו"ק דמ"ה דמ"ה עם ו"ק דמ"ה דב"ן בששה חדשי החורף כנז"ל ואח"ך ו"ק דב"ן דמ"ה עם ו"ק דב"ן דב"ן ב' חדשי הקיץ כנז"ל בדעת ר"א אבל בפנימיות העולמות אלא היתה תחילת השנה אלא מניסן מתחילים להתקן ו"ק דב"ן דמ"ה עם ו"ק דב"ן דב"ן בששה חדשי הקיץ ואח"כ בששה חדשי החורף נתקנים הו"ק דמ"ה דמ"ה עם שש קלוות דמ"ה דב"ן כנז"ל בדעת רבי יהושע. כי רבי אליעזר מביא ראיה מהשפטים והאילנות שהם חילוניות העולמות ורבי יהושע מביא ראיה מצפלי חיים שהם פנימיות (ג) העולמות (ד) אפשר כי ר"א סובר כי בתחילת ב' חדשי החורף נברא ונתקן חילוניות החילוניות ואח"ך ב' חדשי הקיץ נברא ונתקן פנימיות החילוניות :

(ע"ה ע"א) **ורבי** יהושע סבר כי בתחלה בקיץ נברא ונתקן פנימיות דפנימיות ואח"ך בחורף נברא ונתקן חילוניות דפנימיות. אז ער"י סובר שבקיץ נברא ונתקן חילוניות דפנימיות שהם בעלי חיים ובחורף נברא ונתקן פנימיות דפנימיות שהוא האדם באופן שיש חלוקה רבות להבין ולהשוות דבריהם :

כי מתפילת ר"ה נראה שאנו עושים כדברי שניהם זה היום תחילת מעשיך :

הנסירה שבר"ה לשנת הזמנים ושכל לילה לימי ו' ימי בראשית (ה) וז"א בר"ה תחילת תיקון והמשכת המוחין דאב"ה לזו"ן הכוללים דזו השנה הנכנסת ונסירה והמשכת מוחין דב"ן לזו"ן דשנה שעברה והמשכת החסדים וזווג דש"ת לזו"ן דשנת אשתקד :

ולר"י שבפסח התחלת תיקון והמשכת מוחין דאב"ה לזו"ן הכוללים בזו השנה ונסירה והמשכת מוחין דב"ן לזו"ן דשנה שעברה וזווג חילוף עילוף לזו"ן דשנת אשתקד :

והזשבת המוחין בליל פסח ויום (ו) ראשון דפסח לזו"ן שהם בבחי' נד הב"ן הנק' נוק' דזו"ן הכוללים דשנה שעברה והם המוחין דפנים הנכנסים בנזקבא תחילה לפי שעה להגדילה תכלית גדולתה דפנים כדי שתקן רשימו דכל המוחין כדי שיהיה לה מליאות להבנות בפנים ע"י כנז' בעמודה דחול ע"י מלות ספירת העומר :

ענין וסדר המשכת המוחין דה"ח וכללותם וכללות כללותם כנענועי הלולב בצרכה וזהלל והוא להמשיך המוחין לז' פרטופים חב"ד דכל קלה מו"ק חג"ת נה"י דמ"ה וב"ן דנוק' שהם יעקב ורחל (ז) והענין כי הו"ק חג"ת ונה"י הם ב' פרטופים מלבישים זה לזה בשנה כי פרטוף דחג"ת כלול מחג"ת ונה"י מחפשט עד למטה ועליו מלביש פרטוף דנה"י גם הוא כלול מחג"ת ונה"י וג' פרטופי החג"ת מלבישים זה לזה בשנה כ החסד הוא פרטוף נגזר כלול מחג"ת ונה"י וכעד"ו נג' פרטופי הנה"י שכל פרטוף כלול מחג"ת ונה"י והם מלבישים בשנה לז' פרטופי החג"ת הנזכר :

ועל ג' פרטופי (ח) החג"ת הגז"ל מלבישים ג' פרטופי המלכיות שלהם וגם הם כוללים מחג"ת ונה"י ועל ג' פרטופי המלכיות הנזכר מלבישים שלשה פרטופי הנה"י ועליהם שלשה פרטופי העולמות שלהם ונמלא כי ג' פרטופי המלכיות דנה"י מלבישים לז' פרטופי הנה"י והם מלבישים לז' פרטופי המלכיות דחג"ת והם מלבישים לז' פרטופי החג"ת חה הסדר הוא

הנהרות וביאורים (א) טיין (ב) דף ג' ס"ב (ג) דף ס"ב (ד) דף ס"ב (ה) דף ס"ב (ו) דף ס"ב (ז) דף ס"ב (ח) דף ס"ב (ט) דף ס"ב (י) דף ס"ב (יא) דף ס"ב (יב) דף ס"ב (יג) דף ס"ב (יד) דף ס"ב (טו) דף ס"ב (טז) דף ס"ב (יז) דף ס"ב (יח) דף ס"ב (יט) דף ס"ב (כ) דף ס"ב (כ"א) דף ס"ב (כ"ב) דף ס"ב (כ"ג) דף ס"ב (כ"ד) דף ס"ב (כ"ה) דף ס"ב (כ"ו) דף ס"ב (כ"ז) דף ס"ב (כ"ח) דף ס"ב (כ"ט) דף ס"ב (ל) דף ס"ב (ל"א) דף ס"ב (ל"ב) דף ס"ב (ל"ג) דף ס"ב (ל"ד) דף ס"ב (ל"ה) דף ס"ב (ל"ו) דף ס"ב (ל"ז) דף ס"ב (ל"ח) דף ס"ב (ל"ט) דף ס"ב (מ) דף ס"ב (מ"א) דף ס"ב (מ"ב) דף ס"ב (מ"ג) דף ס"ב (מ"ד) דף ס"ב (מ"ה) דף ס"ב (מ"ו) דף ס"ב (מ"ז) דף ס"ב (מ"ח) דף ס"ב (מ"ט) דף ס"ב (נ) דף ס"ב (נ"א) דף ס"ב (נ"ב) דף ס"ב (נ"ג) דף ס"ב (נ"ד) דף ס"ב (נ"ה) דף ס"ב (נ"ו) דף ס"ב (נ"ז) דף ס"ב (נ"ח) דף ס"ב (נ"ט) דף ס"ב (ס) דף ס"ב (ס"א) דף ס"ב (ס"ב) דף ס"ב (ס"ג) דף ס"ב (ס"ד) דף ס"ב (ס"ה) דף ס"ב (ס"ו) דף ס"ב (ס"ז) דף ס"ב (ס"ח) דף ס"ב (ס"ט) דף ס"ב (ס"י) דף ס"ב (ס"יא) דף ס"ב (ס"יב) דף ס"ב (ס"יג) דף ס"ב (ס"יד) דף ס"ב (ס"טו) דף ס"ב (ס"טז) דף ס"ב (ס"יז) דף ס"ב (ס"יח) דף ס"ב (ס"יט) דף ס"ב (ס"כ) דף ס"ב (ס"כ"א) דף ס"ב (ס"כ"ב) דף ס"ב (ס"כ"ג) דף ס"ב (ס"כ"ד) דף ס"ב (ס"כ"ה) דף ס"ב (ס"כ"ו) דף ס"ב (ס"כ"ז) דף ס"ב (ס"כ"ח) דף ס"ב (ס"כ"ט) דף ס"ב (ס"ל) דף ס"ב (ס"ל"א) דף ס"ב (ס"ל"ב) דף ס"ב (ס"ל"ג) דף ס"ב (ס"ל"ד) דף ס"ב (ס"ל"ה) דף ס"ב (ס"ל"ו) דף ס"ב (ס"ל"ז) דף ס"ב (ס"ל"ח) דף ס"ב (ס"ל"ט) דף ס"ב (ס"מ) דף ס"ב (ס"מ"א) דף ס"ב (ס"מ"ב) דף ס"ב (ס"מ"ג) דף ס"ב (ס"מ"ד) דף ס"ב (ס"מ"ה) דף ס"ב (ס"מ"ו) דף ס"ב (ס"מ"ז) דף ס"ב (ס"מ"ח) דף ס"ב (ס"מ"ט) דף ס"ב (ס"נ) דף ס"ב (ס"נ"א) דף ס"ב (ס"נ"ב) דף ס"ב (ס"נ"ג) דף ס"ב (ס"נ"ד) דף ס"ב (ס"נ"ה) דף ס"ב (ס"נ"ו) דף ס"ב (ס"נ"ז) דף ס"ב (ס"נ"ח) דף ס"ב (ס"נ"ט) דף ס"ב (ס"ס) דף ס"ב (ס"ס"א) דף ס"ב (ס"ס"ב) דף ס"ב (ס"ס"ג) דף ס"ב (ס"ס"ד) דף ס"ב (ס"ס"ה) דף ס"ב (ס"ס"ו) דף ס"ב (ס"ס"ז) דף ס"ב (ס"ס"ח) דף ס"ב (ס"ס"ט) דף ס"ב (ס"ס"י) דף ס"ב (ס"ס"יא) דף ס"ב (ס"ס"יב) דף ס"ב (ס"ס"יג) דף ס"ב (ס"ס"יד) דף ס"ב (ס"ס"טו) דף ס"ב (ס"ס"טז) דף ס"ב (ס"ס"יז) דף ס"ב (ס"ס"יח) דף ס"ב (ס"ס"יט) דף ס"ב (ס"ס"כ) דף ס"ב (ס"ס"כ"א) דף ס"ב (ס"ס"כ"ב) דף ס"ב (ס"ס"כ"ג) דף ס"ב (ס"ס"כ"ד) דף ס"ב (ס"ס"כ"ה) דף ס"ב (ס"ס"כ"ו) דף ס"ב (ס"ס"כ"ז) דף ס"ב (ס"ס"כ"ח) דף ס"ב (ס"ס"כ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ל) דף ס"ב (ס"ס"ל"א) דף ס"ב (ס"ס"ל"ב) דף ס"ב (ס"ס"ל"ג) דף ס"ב (ס"ס"ל"ד) דף ס"ב (ס"ס"ל"ה) דף ס"ב (ס"ס"ל"ו) דף ס"ב (ס"ס"ל"ז) דף ס"ב (ס"ס"ל"ח) דף ס"ב (ס"ס"ל"ט) דף ס"ב (ס"ס"מ) דף ס"ב (ס"ס"מ"א) דף ס"ב (ס"ס"מ"ב) דף ס"ב (ס"ס"מ"ג) דף ס"ב (ס"ס"מ"ד) דף ס"ב (ס"ס"מ"ה) דף ס"ב (ס"ס"מ"ו) דף ס"ב (ס"ס"מ"ז) דף ס"ב (ס"ס"מ"ח) דף ס"ב (ס"ס"מ"ט) דף ס"ב (ס"ס"נ) דף ס"ב (ס"ס"נ"א) דף ס"ב (ס"ס"נ"ב) דף ס"ב (ס"ס"נ"ג) דף ס"ב (ס"ס"נ"ד) דף ס"ב (ס"ס"נ"ה) דף ס"ב (ס"ס"נ"ו) דף ס"ב (ס"ס"נ"ז) דף ס"ב (ס"ס"נ"ח) דף ס"ב (ס"ס"נ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס) דף ס"ב (ס"ס"ס"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"י) דף ס"ב (ס"ס"ס"יא) דף ס"ב (ס"ס"ס"יב) דף ס"ב (ס"ס"ס"יג) דף ס"ב (ס"ס"ס"יד) דף ס"ב (ס"ס"ס"טו) דף ס"ב (ס"ס"ס"טז) דף ס"ב (ס"ס"ס"יז) דף ס"ב (ס"ס"ס"יח) דף ס"ב (ס"ס"ס"יט) דף ס"ב (ס"ס"ס"כ) דף ס"ב (ס"ס"ס"כ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"כ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"כ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"כ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"כ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"כ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"כ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"כ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"כ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ל) דף ס"ב (ס"ס"ס"ל"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ל"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ל"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ל"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ל"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ל"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ל"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ל"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ל"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"מ) דף ס"ב (ס"ס"ס"מ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"מ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"מ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"מ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"מ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"מ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"מ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"מ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"מ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"נ) דף ס"ב (ס"ס"ס"נ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"נ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"נ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"נ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"נ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"נ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"נ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"נ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"נ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"י) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"יא) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"יב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"יג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"יד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"טו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"טז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"יז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"יח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"יט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"כ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"כ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"כ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"כ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"כ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"כ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"כ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"כ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"כ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"כ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ל) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ל"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ל"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ל"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ל"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ל"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ל"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ל"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ל"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ל"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"מ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"מ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"מ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"מ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"מ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"מ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"מ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"מ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"מ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"מ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"נ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"נ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"נ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"נ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"נ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"נ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"נ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"נ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"נ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"נ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"י) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"יא) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"יב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"יג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"יד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"טו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"טז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"יז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"יח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"יט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"כ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"כ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ל) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ל"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"מ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"מ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"נ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"נ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"י) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יא) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"טו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"טז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"י) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יא) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"טו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"טז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"מ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"נ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"י) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יא) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"טו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"טז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"יט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ח) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ט) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"א) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ב) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ג) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ד) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ה) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ו) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל"ז) דף ס"ב (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ס"ל

(ע"ו ע"א) סוד הקפה למג

הנה, בונה הקפה ליום ה' להמשיך לרחל ונקיף לאה וביים
 ב' נקיף יעקב יום ג' נקיף ז"א. יום ד' נקיף
 הנונה. יום ה' נקיף בינה. יום ששי נקיף י"א. יום ז'
 יום הו"ר מומשיכין לה מקיף אבא ואחרי שהוא בא מנח
 עתיקא כופל השפעותיו ומחלק לכלם שפע באופן זה. הקפה
 ה' מעתיקא לאבא נקודת מקיף לאה. מנ"ה דעתיקא ואבא
 נותן נקודת לאה זו ליש"ם והיא הו"ה נקודת יורי שב"א
 ליר"י שב"ה. הקפה ב' מומשיכין מעתיקא לאבא נקודת יעקב
 הו"ה שכולה חול"ם ואבא נותן ליש"ם ויש"ם נותן נקודת
 לאה שהיתה בו תחילה לבינה. הקפה ג' נותן מעתיקא לאבא
 נקודת ועיר אנפין הו"ה ב' רביעין בלא ניקוד ואבא נותן
 ליש"ם ויש"ם נותן נקודת יעקב לבינה ובינה נותנת נקודת
 לאה לחבונה. הקפה ד' טמן עתיקא לאבא נקודת חבונה
 הו"ה בניקוד אלהים ואבא נותן ליש"ם והוא נותן נקודת ז"א
 לבינה ובינה נותנת נקודת יעקב לחבונה והיא נותנת נקודת
 לאה לז"א. הקפה ה' נותן עתיקא לאבא נקודת בינה הו"ה
 שכולו יורי ואבא נותן ליש"ם והוא נותן לבינה נקודת חבונה
 הו"ה בניקוד אלהים ובינה נותנת לחבונה נקודת ז"א הו"ה
 ב' רביעין וחבונה נותנת לז"א נקודת יעקב הו"ה שכולם
 וז"א נותן ליעקב נקודת לאה. הקפה ו' נותן עתיקא לאבא
 נקודת יש"ם הו"ה שכולה פת"ח ואבא נותן ליש"ם ויש"ם
 נותן נקודת בינה לבינה ובינה נותנת נקודת חבונה לחבונה
 וחבונה נותנת נקודת ז"א לז"א וז"א נותן נקודת יעקב
 ליעקב ויעקב נותן נקודת לאה ללאה. הקפה ז' נותן נקודת
 עתיקא לאבא הו"ה כזה **יהוה** קמן פת"ח קמן פת"ח
 והיא נמויק אותה לעלנו ודע כי בכל ה' מו' הו"ה
 לריך לסקף לה הו"ה שכולה קמן פת"ח מנח עתיקא שהוא
 מהכנה :

בונת חנוכה

חנוכה כ"ז חנה גימטריא ס"ג וכ"ו הוא סס הו"ה
 עוד חנוכה עולה ט"פ והוא משם טפטי"ה שזה
 המש ר"ל טטיפות י"ה יהעלו לנועלה ולא ישלשי בהם
 הקליפות שכבר ידעת באלו הימים הם לתקן ההוד והוד זה
 הוא ספירה ה' ובעבור זה יש ח' בחנוכה והיא נורת פתח
 ולריך להיונה סמוך לפתח טפח (ע"ב) טפח עולה ל"ז
 ובחלל שיש בין הוד ליסוד יש שם שם ה"ל הדי" ששולה
 ט"ה ל"ז והיבוד של נוקבא הוא פתח וד' אותיות של שם
 אדנות הוא בסוד טפח לכן לריך שיהיה בין הפתח לחנוכה
 שיטור טפח סמוך לפתח :

בינת הפחילה היא שעולה הקב"ה שהוא מפחילה הל"ה
 ד' שלהובים הרי תקב"ה וה' אלהים הם ה' גבורות
 ממותקים שהם בסוד שמן ולא בסוד מים שהמים הינם מניחים
 רובם בעבור היוהם חסדים נגזרים אבל השמן מניח רובם
 בסוף סוף הם גבורות חלל שהם ממותקים ובטן זה יורד
 מחמשים שערי בינה דאמא ועד הוד התפשטת וחמושים שערי
 בינה מהחלקים כ"ה באימא וכ"ה בהוד וה' חסדים הם בסוד
 טיפה שעבורים מחנ"ת כ"ה ה' יודין כלולים מו' וי' מו' הם
 ח"ק וכ"ה שערי בינה הרי פחילה ויטין כשישים אותה בתוך
 הגר. בסוד נקודת ליון שהוא כפוף וחס"כ עולה השלהבת
 בסוד בנימין וכשדליק הפחילה יכוין בסוד ל' של הוד נקודת
 כזה ויכוין בסוד בנימין שהיא בזה בסוד כ"ה ארם קדמא
 שהיא עולה סוד חנוכה במעלת כ"ב והשמן לריך שיהיה
 משקלו

הוא בפרושי ו"ק ונלכות דדעת וגם ב"ק ומנ"ה דו"ן וגם
 ב"ק ונלכות דנוק' שהם יעקב ורחל והנה כל פרטוף מהלו
 הו"ק ונלכות הנו"ל כלול משני פרטופים חג"ה ונה" דמ"ה
 וב"ן עם נרנח"י דנפש ורוח וחסר לכל פרטוף נ' הפרטופים
 הפנימיים חב"ד ואלו החב"ד נמשכים לכל פרטוף ע"י
 הנעמושים וכל זה כללם דל' דללס ואח"ך בהקפה להמשיך
 ב' ללמי ל"מ :

והענין הוא כי בשלשה ימים הראשונים נהקנים ג' פרטופים
 דחג"ת ובג' ימים האחרונים נהקנים שלשה פרטופים
 הנה"י וביים הו' שהוא יום הו"ר (ע"ב) נהקנים ו' פרטופים
 הנולכיות דחג"ה ונה"י והוא (ה) כי ביום ה' יכוין להמשיך
 הנעמוין לפרטופי חכמות דפרטופי חג"ה ונה"י דחג"ת וביים
 שני לפרטופי הבינות דפרטופים הנזכר וביים ג' לפרטופי
 הדעות דפרטופים הנזכר וביים ד' לפרטופי חכמות דפרטופי
 חג"ת ונה"י דנה"י וביים ה' לפרטופי בינות דפרטופי הנה"י
 הגו' וביים ו' לפרטופי הדעות דפרטופי הנה"י דנה"י הנזכר.
 וביים הו"ר לפרטופי חב"ד דפרטופי הנולכיות דפרטופי חג"ת
 ונה"י דחג"ת ודפרטופי הנולכיות דפרטופי חג"ת ונה"י
 דנה"י (ב) :

והענין באופן זה כי בג' נעמושים שלל דרום דברכה
 דיום ה' יכוין להמשיך המומין דחג"ת בג"ה דת"י
 לחח"ן בג"ה דת"י דפרטוף חכמה דפרטוף חב"ד דחג"ת דחג"ת
 ונה"י דחג"ת ובג' נעמושי לפון לחח"ן בג"ה דת"י דפרטופי
 חכמה דפרטופי הגבורה דחג"ת דחג"ת ונה"י דחג"ת ובשלשה
 נעמושי נורח לחח"ן בג"ה דת"י דפרטוף חכמה דפרטוף ה"ת
 דחג"ת דחג"ת ונה"י דחג"ת ובג' נעמושי נועלה לחח"ן בג"ה
 דת"י דפרטוף חכמה דפרטוף נלח דחג"ת ונה"י דחג"ת ובג'
 נעמושי מטה לחח"ן בג"ה דת"י דפרטוף חכמה דפרטוף הוד
 דחג"ת ונה"י דחג"ת. ובג' נעמושי נוערב לחח"ן בג"ה דת"י
 דפרטוף חכמה דפרטוף יסוד דחג"ת ונה"י דחג"ת וכעד"ז ביום
 שני להמשיך הנעמוין לחח"ן בג"ה דת"י דפרטופי הבינות דחג"ת
 ונה"י דפרטופי חג"ת ונה"י דחג"ת :

וביום ג לפרטופי הדעות דפרטופי הנזכר :
 וביים ד לפרטופי החכמות דפרטופי חג"ת ונה"י דנה"י כסדר
 יום ה' :

וביום ה לפרטופי הבינות דחג"ת ונה"י דחג"ת ונה"י דנה"י :
 וביים ו לפרטופי הדעות דחג"ת ונה"י דפרטופי חג"ת
 ונה"י דנה"י :

וביום ז בג' נעמושי דרום של הברכה יכוין להמשיך המומין
 לחח"ן בג"ה דת"י דפרטופי החכמות דפרטופי הנולכיות
 דחג"ת ונה"י דפרטופי חג"ת ודפרטופי נה"י :

בל ז' ימי הבוכות בונה הסוכה (ג) הוא להמשיך מוחין
 לחב"ד דשש קלוות דחב"ד מחב"ד דו"ק דדעת דאו"ה
 לחב"ד דו"ק דילהון ומשם לחב"ד דו"ק דחב"ד דו"א ומשם
 לחב"ד דו"ק דחב"ד דנוק' וכן פ"י הנעמושים להמשיך מוחין
 מחב"ד דו"ק דדעת החחחון דאו"ה לחב"ד דו"ק דדעת דו"ה
 ומשם לחב"ד דו"ק דנופא ומשם לחב"ד דו"ק דדעת וגופא
 דנוק' :

וההקפת דכל יום שיש בהם ג' בחי' ארם להמשיך
 מוחין מו"ק דחב"ד דדעות דאו"ה וז"א
 ובכו"ר חוץ מבחי' יומיו גם הוא להמשיך מחב"ד דחב"ד
 דדעות הנזכר וביים ש"ח הוא מהכנה דבחינה הנזכר :

הנינעושים ביום ה' הם לכד דאורייתא והם לגופא
 דו"ן ומיום שני וחליך הם דרבנן והם
 ביבוד שהם ליעקב ורחל ולו"ן נמשכים ממילא לא ע"י.
 וכונה העלאת מ"ן בברכה הלולב היא בימקב ורחל וגם בוז"ן
 אכ"פ שהיו נעשה ע"י הוא נעשה עתה בעת האות :

הברות וביאורים (8) הורח דף ז' ע"א ד"ב וכנ"ב : (9) מו"ח דף ע"ד ע"ה ודף כ"ה ס"ב ד"ב ונה"י דף כ"ב ע"ב ד"ב ונה"י :
 (3) ס"ס דף ע"ב ע"ב :

הרי יס"ב אחר כנגד י"ב לירופי הוי"ה אחרים שהם כל הירופים כ"ד כשחוקן הפרש בין ה"א ראשונה של הוי"ה לה"ח אחרונה שהבין הכ"ד לירופים אך הם וכל הלו הם למיקון הוד שבינה דאמא אלתבשא בהוד בלה ונכת זאת הארה וכל לקחת הנילוות שהם מוכלעות בקליפות בסוד טיפה ואלו הנשאים כוונו לקחת כל אחד לירוף ה' הוי"ה מיס"ב הרי לכל נשא ב' לירופים ב' הוי"ה שעולים ב"ן ושם ב"ן יש לו ט' אותיות וכל נקודות בלירי"י שהוא יקוד חימה כמזכר לעיל השעה פעמים עולים ק"פ והולך הנקודות וכולל השם הם קפ"ב כמנין יעקב שהם ב' עקב ה' בל הוד וה' על גלח שבחיקון הוד נתקן גם גלח והם ב' יעקב והם לוקחים הוי"ד שהם הנילוות הנבלעות בחוך הקל"י בסוד יו"ד וגבלים בחוך הקדושה ונעשה יעקב כונו שעה יעקב לעשו :

בהנוכה כשחסי השמן הסיון בשם ב"י"ט שהוא שמון בל"ת ב"ם והניקוד ב' י"ט קמנין ושכ"א הקמלי"ן מורה על היותו נושך מנה"י של ח"ק ונמשך ובח בכל הפרלופין שהם ה' כנודע וסורה במטרה שנקודתה שב"א וזה הניקוד עולה בגי' ב"ן והשם עצמו עולה אהיה הרי שם ע"ג וכך עולה תנוכה חנה"ה כ"ו חנה"ה עולה ס"ג להורות בזה הרגל מאיר בו איננו עילתה שוד יכוין שמנוכה עולה פ"ט והוא משם **טבתפיה** שי"ה לריכס אלו להשלים שם זית כילד שמן עולה ש"ן ובמ"ק עולה (פ"ט) י"ב הרי ב"ת ועם י"ה הרי זית . וכשמברך יכוין בשם הוי"ה במילוי יודי"ן שעולה ס"ג ויכוין בשם אהיה יודי"ן שעולה קס"א שהוא הכל בגימטריא רכ"ד שהם ב' יב"ק וכשאומר להדליק יכוין בשם קמ"ג ובמלוי שם פ"ב שהוא ל"ו שך עולה להדליק שטליו הוי"ד שהם ו"ד הם ללורך הנקובא . ב' (ע"ב) אל בינה דח"ק וב' אל שבפנים דח"א בחיים אל חוך זעיר וישבים בשפת המור ואלו הב' ה"ל הם ד' אותיות שהם ארבע אלצעות של טפה הסמוך ליתמו ויכוין ששעה נסים כ"ס גו"ן סמ"ך שעולים רכ"ו שהוא גרו"ך . קב"א ב"ן עם אותיותיהם י"ט וד' אותיות השם עולים רכ"ו ואותיות גם במילואים יש בהם גם אחר והוי"ו רומז לפתילה זמן עולה בגי' ל"ו אל אדרתה ע"ה ג"כ עולה ל"ו שהם ז"ן שמש וירח שהם זמנים . באלהינו וכו"ן אלהים בידון וכו"ן של אלהינו רומז לזעיר ונקביה . בלינה ראשונה גבורה א' שהיא בינה שעולה ס"ו הוי"ה בניקוד אלהים עולה ל"ו אל אדרתה ג"כ עולה ל"ו הרי ל"ו לל"ו עם ס"ו בגימטריא נטר"ר וע"ה הרי ר"ס שהם שש פעמים אדרתה צריבוע עם האותיות חת"ה בגי' ב"פ ג"ר וה' שתי שמות קב"ח ב"ן רחל למה בסוד ראש ועקב על חו . פתן י"ה חדגי"י עולים פ' והם ברגלי למה וה' אלהים שעולים בגימטריא ח"ל וב' יודין של ויירי עולה הכל פת"ן ועומדים שם כדי שלא יעבור פתן החילון ואלו הב' יודי"ן הם כנגד ב' יצרות של וייר והם כנגד רחל ולמה המזכר וש"ה של ששעה הוא ב' אהי"ה מלאים שהם קב"ח קב"ב ושני כוללים שהם במנין ש"ה . (ח) דע שיש בשלשבה ש"ת הב"ל והם במדריגה א' ביסוד דאבא אלא שהבבל הוא יותר פנימי משת כי שת הוא למטה בסוד ומשופי שת זה השלשבה יולדת מי"ה וזהו שלשבת י"ה כילד יולא מי"ה שלשבת דע כי י"ה דמלוי מה יו"ד ה"י חכה יו"ד בה"ו הם ש' והי"ו ביו"ד הם ש' עולה בגי' ח"ר והיו"ד חכה מינה ובה י' פעמים י' הם ק' וכן ה"פ ה' הם כ"ה הרי תשכ"ה ח' מיבות של ב' הכחות הרי תשל"ב וכשמפשיטים אותיות אלו כשולאים מטיבור ז"א באור חוזר היו"ד שולאים חתילה היא פוגעת בפי"א שיוצרת אחריה ומכה שם ומתמלאים ונעשים חמשה אותיות הרי שלשבת . עוד יש בשלשבת ג' גוונים ששם הוא זה זהירור"ן מיכאל ושורשם שהוא קס"א והג' היתרים הם הג' שמות ואלו

משקלו י"ה צנים שהוד זה היה שקופ בחוך הקליפות שמשפסר י"א . בינה עולה ג"ו שהוא ח"ל הוי"ה (ולע"ד נראה ח"ל הדג"י וז"ע) בינה היא י"ג דרמהים כל ח' מהדרהנים היא י"ו שעורות שהם הכל מהמים ובמנה שעורות שהם ח' היות שיש בהם ל"ב אותיות שהם בחיים מה' (פי' הוו של א"ל חלוקה לשנים והם י"ו למעלה וי"ו למטה סכ"י) שברישא דעתיקה ושורשם מנ"ה דאדם קדמאה וכשיוצרים מולאים זו ה' ולוקחים מספרה ויורדים למטה למחק הבורות שעולים ילחק ושורש הגבורות היא פ"ר חוליה שורש ההכדים שנהמטעו בחוך הגבורות חוליה ע"ב מפ"ר ישאר ר"ה שהוא כמנין ילחק ומטעם זה לא נקרא ילחק פר כי כשישאלו הגבורות בלתי שם ע"ב אז יבא שם ע"ב כנגדם כדי למחקם אבל כשהם ביחד ח"א לבא ע"ב כנגדם להכניעם ועוד ששורש כולם הוא מ"ב הפ"פ מ"ב עולים ר"י . וע"ב יש בו ד' יודין כלולים מעשר הם ח' נשאר משם ע"ב ל"ב הרי הב"ל כונו כן בשם ס"ג יש בו ג' יודין והאלף שקורשה יו"ד הם ד' יודין הם ח' נשאר משם ס"ג ל"ב כשחסיר ג' יודין וה' שהם ל"א הרי הב"ל וכנגדו בשם קס"א ככל כמו כן בשם מ"ה יש בו ג' אלפין שהם בשירש יו"ד ועם יו"ד של פס ד' יודין כלולים מעשר הם ח' נשאר משם מ"ה ל"ב כשחסיר י"ג שהם שלשם אלפין ויו"ד הרי הב"ל כנגדו בשם קמ"ג יש בו שני אלפין ששורשם יודי"ן ויו"ד של שם הרי ש' נשאר קל"א ועם הכולל קל"ב הרי הב"ל וזהו כשחסיר י' ושני אלפין שהם י"ב כמו כן בשם ב"ן יש ב' ההיון של המילוי כל א' בצורת ד"ו הרי ב' יודין ויו"ד של השם הרי ג' יודין הרי ש' וט' אותיותיו עם הכולל הם י' כולו מעשר הרי ח' ישאר משם ב"ן ל"ב הרי הב"ל כנגדו בשם קב"ה יש בו ב' ההיון של המילוי בצורה ד"ו הרי ב' יודין ויו"ד של שם הרי ש' נשאר משם קב"ח קל"ה ע"ה הרי קב"ב שהוא הב"ל ד"פ הב"ל הם אלף ושבע נחות ועשרים ובמנה וכיוצא אל השכ"ח אלף השכ"ח שש עגלות ל"ב עגלה על ב' הנשיאים שהם כונו לעבות זוג אלהים ואתיה"ש שעולה עגלה ע"ה והוי"ה יש לה י"ב לירופים וכולם נתמלאו במלוי ע"ב צעבור היות המקריב אהרן שהוא חסד וכל אחד לקח המלוי מ"ו מ"ו שהם שני מלוי ע"ב הרי ל"ב וכל א' כיוון לתקן ה' פרופים שהם ת"ק וששה שלה הרי שור לא' ששה ל"ב עולים (ע"ח ע"א) תקב"ב ולכל א' יש לו ח' מהאלף של עתיקה שהיא השורש של אהיה"ה הרי לכל א' ל"ב י"ב פ' ל"ב הם שפ"ד תקב"ב הם במנין י"ג תיקוני דיקנא דעתיקה שהם י"ג פ' ע"ב ואחר שכל אלו התיקונים הם לתקן להוד שהוא פטיעה לבר וניקודו יוכיח ואחר שיש ח' הוא ממתק הגבורה ראשונה שהיא בינה . בינה עולה ס"ו אל חדגי"י ל"ו הוי"ה בניקוד אלהים ג"כ עולה ל"ו עולים כולם נטר"ר עם הכולל עולה ר"ס שהם י' היותו ואלו ה' היות הם ביום כשאומר ההלל . ביום שני של חטובה לריך לכון למחק גבורה ב' שהיא גבורה שעולה רי"ו ולריך לכון כשאומר הברכה בשם יכוין במלוי אלפין ויכוין באלף של מילוי ה"א אחרונה יכוין אותה כזה א' שהיא יו"ר שעולה רי"ו וה"א הוא ה' אותיות אלהים . אלהים ורי"ו עולים ש"ב ב"פ ש"ב עולה חר"ד שהם שש עגלות ל"ב שש ושני אותיות הכולל וכולל הכולל הם חר"ד והש"ב השני שאנו מחשבים הוא מאלף של ה"א ראשונה שב"כ עולה בצורת המזכר רי"ו וה' ראשונה הוא אותיות אלהים בגי' פ"ו ורי"ו עולה ש"ב אחר ואלו הם שני פעמים ש"ב המזכר והגשיאויס כיוונו למחק כ"ד לירופי אדרתה עם כ"ד לירופי הוי"ה כילד ש"ב עם יו"ד של וייר שהוא כנגד שני יצרות זפיר בסוד טיפה ויסוד בסוד טיפה ובצבור זה הניקוד של אמא בלירי שהוא ב' יודין כנגדו ב' יצרות של זעיר הרי ש"ב ושוד יו"ד הרי יס"ב שהם י"ב לירופי הוי"ה וש"ב השני עם י' השנים

דגהות וביאורים (ח) שם חלקותם 97 קב"ה ע"כ

שחור ממש נהר חומה אלא ר"ל שכתלקו כל המוחין ולא כשאר בו כי אם מוחין דעבור שהם אל"ם ואפי' מוחין דיניקה לא נכתלקו אלא שלא היו פועלים והיו עם דונמים בכוד דומי"ה ושכיבת הנלות היה על עשרה דמים והלא בשער מיטוט הירח כתב שבזמן גלות מלרים היו הזו"ן עומדים חב"א עם מוחין דנדלות דאב"א כנודע ואין בה' ספי' עליוטת דז"א מאירים בטוקבא העומדת אחורי הנה"י שלו וסיבת הנלות ה' שנה היה לסיבת חסרון הארת הנה' ספירות עליוטת דז"א תחתונות דליה שש עומדת הטוקבא ותשובתו הרמחה כו' :

(א"ה) עיין של"ז פ"ב שהגינו כל"ע ומלאתי חירון לזה בכ"י משם הרב הגדול חק"ל כמהר"ר דוד מאגאר זלה"ה וז"ל :

הנה טרע פי כוד יל"מ ונוה שחור ז"א לבחי' עיבור דב' כלול בג' הכל הוא בבחי' פרט' המוחין דזו"ן כי כל דרושי הרב ז"ל בענין עיבור יניקה ומוחין דמילוכיות ופימיות כולם הם מדברים בענין כללות פרטיו המוחין דזו"ן כי כל מה שהיה נוגע לפרטיו זו"ן דאלי' ולכל פרטיו בי"ע שהם חותם פרטוים דאלי' כולם כבר נגמרו ונתקנו בזמן הראוי להם בעת שעלה ברצון המאלי' והאלי' וברא ילד ועשה כל העולמות כולם בציונים ובתיקונים ואין שייך בהם לא מיטוט ולא ירידה ולא גדלות ולא קטנות וכל כוונתינו וכל דרושי הרב ז"ל כולם מדברים בפרטיו המוחין דזו"ן דכל העולמות כי אכתנו בניס לזו"ן כמס"ה בניס אהם לה' אלהיכם וע"י מעשיתו אנו מחקנים פרטיו המוחין דזו"ן וזו"ן שהם בניס לאז"א מתקנים פרטיו המוחין דאז"א הנקרא גם הם ז"ל בערך מה שלמעלה מהם ולריכוס עיו"מ והכל נתקן י"י זו"ן דאלי' שהם בניס שלהם ועד"ו אז"א לא"א וטוק' וא"א וטוקבא לעתיק וטוק' וע"י וטוק' לא"ק והכל תלוי כפי מעשיתו ופעולתינו ע"י קיום התורה והנלות וכל מה שהנו פועלים בזו"ן דאלי' כן גורמין ופועלים זו"ן לאז"א וכעד"ו כולם כי מה שנתקן ע"י המאלי' יתברך בעת התיקון העולמות הוא זו"ן הכוללים דכל פרטיו ופרטיו שהם הז"ת דכל פרט ודכל כלל פרטיו א"ק וע"י וא"א ואז"א וזו"ן דאלי' וכל דרושי הרב ז"ל כולם הם צנויים על ערבי הכנויים כי לפי ערכנו אכתנו בניס לזו"ן וזו"ן דאלי' דוקא הם החסרים עיו"מ ולריכוס להשלימים על ידינו חטום אז"א הם שלמים וכ"ש הפרטוים שלמעלה מהם וזה כלל גדול שכל שבדתינו וכל כוונת התפילות והתורה והנלות הכל הוא בפרטיו המוחין דזו"ן וזה אל תחמה בז"ש הרב ז"ל שבגלות מלרים חזר ז"א לבחי' דג' כלול בג' הכלית המיטוט בתוך חומה דאלי' ניי היה המדבר עם מרע"ה מי היה מוליך את ישראל ומלרים ואין נתקיימו כל העולמות בי"ע עכ"ל :

דרוש יקר הערך בענין הדעת (א)

(ק"פ ע"ב) אמר חיים ויעאל הגני מחבר דרש יקר הערך בענין הדעת וזאת זהו הדעות אין שום ידיעה שורשית בעיני הי"ם ואכתוב משלש"ד בו מכל אשר עיינתי בספר הזה :

דע כי אט"פ שהזכר חמיר היותם י"ם אינם רק ה' ספירות וכל ספירה הוא פרטוף אחד וכולל עשר מדות והם ח"א ואז"א וזו"ן וזה פרטם כי ספי' הכתר כוללת עשר מדות ונק' ח"א וספי' החכמה כוללת עשר מדות ונק' חב"א וספירת בינה כוללת עשר מדות ונקראת חומה וספי' הדעת דחכמים כוללת עשר מדות ונק' ועיר אך כשאלל לה היו בו רק שש מדות חג"ת נה"י שבדעת והם הם החג"ת נה"י הנקראת אללינו מכלל הי"ם אבל אינם רק מדות ולא ספי' כמו הנ' ספי' הראשונים וספי' הדעת דגבורה כוללת עשר מדות ונקראת נוק' דועיר אך כשאללה לא היה בה רק מדה אח' :

ואלו הם דברייה וביורה הם ג' פעמים גבריאל"ל ע"ה שכולל אותם ובעשיה הוא שם כפיריו"ן ושם קס"א בג"כ כולל שם שלהבת אלו ה' שלהביות חשבוים עולה שלשת אלפים הרפ"ה והם מוכפלים שהם ז' אלפים ש"ע כמנין ש"ע שהע"ן עולה לשבעה אלפים ולשבעים כלב"ת חש שלהבת עם ד' אותיות ע"ב עולה שלהבת כשהסיר ד' יודי"ן הם ה' כשאר משש ע"ב ל"ב הם ש"ך וי' אותיות של מלוי ע"ב וד' יודי"ן ול' צמ"ק הם שבעה הרי שלהבת ושם ס"ג עולה ג"כ שלהבת כילד הסיר שלשה יודי"ן והל"ף ששאלו"ע השם ששורש ה"א היא יו"ד נמלא שהם ד' יודין שהם ה' ושאר ג"כ ל"ב כמו ששאר משש ע"ב הרי חש"ך וי"ז כמו משש ע"ב הרי שלהבת . ובשם מ"ה יש ג"כ שלהבת כילד ג' אלפין והיוד של השם הם ה' שכתב אמרנו ששורש האלפין הוא יו"ד ושאר מהשם ל"ב תחשוב בשמות הנ"ל והוא שלהבת ושם צ"ן ג"כ עולה שלהבת כשהחיר ה' ההי"ן בלודת"ך הם שני יודין ויו"ד ראשונה וכללות השני ההי"ן שהיא יו"ד הארת (שהם יודי"ן משני ההי"ן) הרי ארבע יודין הם ה' ושאר משש צ"ן ל"ב כשתחשוב מה שלקחנו שהם עשרים נשאר ל"ב תחשוב כנ"ל הרי שלהבת (וחכוין שלא להפרידה מהגמלת) :

סדר פורים

ליבשוט לי מר האי ספקא שנפל לי בענין פורים ולהרין לי קושיא א' שנפל לי בענין פסח והוא כי

הנה טרע מ"ם הרב זל"ה בפ"ב משער מיטוט הירח ובשער הכונות כי בזמן גלות בכל היו זו"ן עומדין חב"א במוחין דגדלות דאב"א ובסוף השבעים שנה נכתלקו המוחין מז"א ונכנסו בה ואז ילדה הארת מרדכי ואסתר ואח"ך נגזרה הגזירה ההיא ואז הש"ת ברחמיו האיר הארת מרדכי ואסתר משמע שהסויף להאיר בהם הארה מחודשת כי הם עומים כבר היו מנולים וקודם הגזירה אט"פ שכתבן יש כמה פרטי שאלות החרות כי כבר היו מרדכי ואסתר בעולם מקודם הנלות וכיו"ב באלו השאלות אין לנו להעסק בהם עתה ועי"ז לא יכלו הקליפות לבלוט בהם וארבעה נהפוך הוא מרוב ההארה ההיא כי נכתנו עיניהם והנה בכל שנה ושנה שחזור ונחזור לחוה האור כשהפק לי אש חזורים זו"ן לעמוד חב"א עם מוחין דגדלות דאב"א והמוחין בה מהחלת ליל פורים וכל היום ההוא נולד עלמנו של היום . ונפקא מינה' שחם כך הוא אין לכונן בק"ש דערבית וכן בחפילת ערבית ולא בק"ש דמטעה ודקרבנות ודיוולר ולא בצרכה א' דשמירת עד ב"הבה . אז אש נחזור שאין כל זה נעשה נולד היום עלמנו כי הנה בחותו זמן כל זה כבר היה עשוי מאליו ועיקרו של הנס היה אותה ההארה שהסויף להאיר במרדכי ואסתר כנ"ל וזאת ההארה הנחודשת היא אשר מתגלית בכל שנה ביום פורים לכשיכנסו המוחין בה בזמן הראוי להם והוא בענוויה דשמירת כנודע באופן שאין שום שינוי בין פורים לשאר ימות השנה רק באותה ההארה שבוים פורים עוד חסוף תח כחה לנלתי תחבטל כל היום ההוא מן ב"הבה דשמרת ואילך עד סוף היום כי אש כפי הספק האי' נמלאו ב' ניסים א' להציא המוחין וא' לקיים אותה ההארה כי אין גלות זה דומה לגלות בכל כנודע . ועוד ל"ל עיין איך קבעו לנו רז"ל פורים באדר והיה ראוי לקובעו ביום שני דפסח כי בו ביום נתגלית אותה ההארה ונתבטלה הגזירה בשלמא באותה השנה האי' של הנס כי בו ביום אשר שברו אייביהם לשלוע בהם ונהפוך הוא ש"ך אבל לדורות אשר קבעוהו להם זכר לאותה ההארה היה ראוי לקבוע בפסח :

ובענין פסח לל"ע איך כתב בשער הכונות שבגלות מלרים חזר הז"א לעיבור ג' גו ג' ואט"פ שאינו כפשוטו

הגהות וביאורים (ב) שער פסח מה הנ"ע ונ"ע ע"ג ; 21

כי כמו שזעיר הוא בן אחד שגולד מוונג או"א כן הוא הדעת
 נולד ע"י זוג מו"ב ב' מוחין דזעיר וכמו שגולדה נוקבא
 דזעיר עמו כן עיערל דגבורה שבדעת נולדה עם החסדים
 שבדעת מוונג מו"ב וב' השיטות גולדים האומים דמוין
 זעיר ונוקביה ואח"כ נגסדים ונוהרדבאן וזו דעת החסד
 נשאר צועיר ודעת הגבורה יתן לנוקבא האריותו בתמלה
 שלא ע"י זוג לבנין פרטופה ואח"כ בעת האונג עתן לה
 הגבורות עלמס עכ"ל נשארים בו שרשיה כדי שלא יהיה
 גם הוא דעתו קלה והנה כיון שהדעת התחתון הוא בחי'
 זעיר שבדעת נמלא כי דעת עליון שהוא חב"ד שבדעת שהם
 או"א של הדעת תחתון יתלבשו בחוכו ונמלא כי ב"ק זעיר
 מתלבש דעת תחתון ולפיכך ממנו יתלבשו ו"ק הדעת העליון
 והיו נשמה אליו כדרך או"א אשר מתלבשים עש קלוותיהם
 בלבד תוך זעיר :

כרל העולה כי בחי' הדעת של זמן הגלות דז"א הוא
 בחינת חלק הגפס של הנשמה ונק' בחי' זעיר של
 הנשמה ונחלק לב' בחי' חב"ד שבו נקרא דעת עליון והם
 או"א ודעת שבדעת וז"ת שבו נקרא דעת תחתון שהוא זעיר
 שבדעת ובהיות ז"א גדול מתלבש דעת תחתון ב"ק וז"ק
 שבדעת עליון מתפשטים תוך דעת התחתון וז"ר שבדעת
 העליון נשארים מגולים למעלה בראש ז"א (א) ונק' ב' מוחין
 חו"ב דז"א וז"ק של ב' מוחין חו"ב דז"א מתלבשים בחוכם
 ועד"י יהיה בבחי' ג' נוהגין דיטיקה וב' מוחין של עיבור
 כהיות הז"א קטן כי הדעת שבהם הוא חלק הגפס של היות
 או חלק הגפס של הגפס וזוה הקיס לבחינת הדעת של כליות
 עולם האל"י לנו ביחד באופן כי לעולם הדעת בחי' זעיר
 ברא' דז"א בכ"מ שהוא וכוכב ח"ך ג' מוחין חב"ד נשמה
 ורוח ונפש והנה כמו שנבאר כי מוח הג' הנקרא דעת
 כלול מעשר מדות ויש בו ב' בחי' דעת כן כל מוח מהשנים
 (ע"ב) הארדים הנקרא חכמה או בינה כלול מעשר ויש בו
 דעת כלול מו"ב בח' טו' ונמלא כי כשמודונת היות מדה מעשר
 מדות שיש כפרטות היות פרטוף עם חכמה כגון מוח חכמה
 דזעיר עם נוח בינה שבו מודונג ע"י בחי' הדעת שבו עלמו
 דולה לומר ע"י היסוד שבסוף הדעת התחתון שבמוח החכמה
 אלא שליוחס בחי' מוחין ח"ן ח"ן מוכרין עם יסוד שהוא
 בחי' ו"ק תחתונה וכשמודונג הזעיר עם לאה שהם פרטופן
 נבדלים ונפרדין אז מודונגים בחי' ג' המוחין שלו ע"י הדעת
 שהוא המוח הג' כלו וגם כזה יהיה פירוש ע"י היסוד שבדעת
 העליון שבמוח הג' הנק' דעת ח"ך ח"נו נקרא בשם יסוד
 להיותו בחי' מוחין דזעיר וכשמודונג זעיר עם רחל אז האונג
 ההוא ע"י היסוד תחתון דזעיר אשר בו מתלבש נשמתו שהוא
 יסוד הדעת התחתון ועד"י למעלה באו"א כי כשמודונג אבא
 עם אמוה הוא ע"י היסוד העליון שבו אשר בסוף דעת
 דאבא עלמו הנקרא דעת עליון ובהודונג יחד בבחי' עש
 קלוותיהם הנקרא יסו"ת אז הוא ע"י היסוד התחתון שהוא
 יסוד הדעת התחתון ולהיות או"א בחי' מוחין של כליות
 האל"יות לכן ח"ן מוכר היות זוגם ע"י היסוד שבהם אלא
 עש דעת אל"ו בזוג עש קלוותיהם שהם יסו"ת נשאו"ת
 בזעיר שוונג העליון הוא ע"י הדעת שבו והתחתון ע"י יסוד
 מתש שבו כוכב ונמלא כי כשאלו אומרים שמודונגים או"א
 ע"י הדעת הוא ע"י דעת שבו שבפרטוף אבא עלמו ולא
 ע"י הדעת אשר תחת או"א שהיא בחי' ג"ר דגלות דז"א
 כנו"ל כי זה נקרא בן שלהם והיות יסוד שבהם עלמס
 כפרטופים ואמס עולה הוא ח"ך דעת שנומו דאבא להיותו
 עש בחי' מ"ד כדודע אכל האונג עלמו לשלם ח"נו אלא
 היסוד והדעת (ב"א או הדעת) אכנסים נקודת ליון יסוד
 תקנה וע"כ הוא האבדור והאונג וכן בהודונג ב' מוחין מו"ב
 דזעיר זה עם זה הוא ע"י הדעת או היסוד שבמוח החכמה
 לא ע"י הדעת שהוא המוח הג' כי זה הוא בן שלם ולא
 יסוד

א' לבד העשירית והיא מל' שבדעת הזכר והיא היא המל'
 הנק' אל"ו מכלל ה"ם אבל ח"נה רק מדה ח' ולא ספירה
 והל' הה' פרטופים נרמוז בשם הו"ו"ה בקולו של יו"ד וכד'
 חותמוהו ולפי שהכתר ח"נו מכלל ה"ם והקסם ספי' הדעת
 במקומו לכן נרמוז בקון היו"ד ולא באות ממש ונמלא
 כי עיקר הפרטופים הם ד' או"א וזו"ן והם ד' אותיות ההו"ה
 והם נכללות בג"ם בלבד שהם חב"ד ודעת כלול מב' עיטורין
 וז"ם פסוק ה' בחכמה יסד ארץ כוונ שמים בחכמה בדעתו
 תהומות נבקעו ונמלא כי כל העולמות אינם רק שלשה
 בחינות חב"ד והסיבה היא כי שרש הכל הוא החסד והדין
 והרחמים ולפי שהרחמים מכריע ביניהם לריך שימלאו בו ב'
 בחינותיהם והם חו"ג חרין דעות ואלו עלמס הם ג' בחי'
 כהן לוי ישראל והם גר"ן והנה כל פרטוף מאלו הד' כלול
 מעשר מדות אשר כל העשרה אינם רק ספירה אחת כזכר
 גם דע כי כל פרטוף היומר זך מתלבש תוך התחתון :

ונתחיל מן הראשון והנה ספי' הכתר היא נשמת האלילות
 ונחלק לג' מוחין חב"ד שהם גר"ן ג' חלקי
 הנשמה יולד עתיק וטוב' חו"ב והם נשמה ורוח וארץ וטוב'
 הם זו"ן שבכתר ונק' דעת ונפש ושלשה ג' חלקי הנשמה
 אח"כ ספי' חו"ב הם רוח דאל"י ונחלקים לג' מוחין חב"ד
 שהם גר"ן ג' חלקי הרוח. יולד או"א חו"ב והם נשמה
 ורוח והדעת שהוא זו"ן שבהם שהם יסו"ת נק' נפש ושלשה
 שלשה חלקי הרוח ואח"כ ספירה הדעת היא נפש דאל"י ונחלק
 לשלשה מוחין חב"ד שהם גר"ן ג' חלקי הנפש. יולד זו"ן
 חו"ב והם נשמה ורוח והדעת של הדעת שהוא זו"ן שבהם
 הם יעקב ואלה ונקראים נפש ושלשה הם ג' חלקי הנפש
 וכל הבחי' הנזכרים כלולים מעשר ומתלבשים זה בתוך זה ונמלא
 כפי זה כי הדעת בכל מקום הוא זעיר שבבחינה ההיא וח"כ
 כמו שזעיר היה בו בתחילה קטנות שהם ו"ק ואח"כ נהפשו
 בו ג"ר כן ב' הבחי' יש עש בדעת דעת עליון חב"ב שבו
 דבוק תחת או"א ודעת תחתון שהם ו"ק והם למטה בו"א
 בקינותו :

ונבאר עתה כל זה כפרטות פרטוף אחד שהוא זעיר וממנו
 תקים בכללות כל הפרטופן יחד דע כי ז"א הוא
 פרטוף אחד כלל עליונות וכל"ת (קט"ו ע"א) והכלים שבו
 הם נכללים בנ' כי הכבד למטה וכול' עשר מדות שהם
 כל האברים ומתלבש ע"י הוורידין שבו בכל הגוף והלב
 גבוה מוחו וכול' עשר מדות ומתלבש תוך בחינת הכבד ע"י
 הדפקים שבו ומתפשט בכל הגוף והאונג גבוה מכולם וכולל
 עשר מדות מתלבשים תוך בחי' הלב ע"י הנדיים המתפשטים
 ממנו ומתפשט בכל הגוף ועד"י מוחם נחלק העלמות בנ'
 נשמה ורוח ונפש מהלכיים זה בתוך זה ומתפשטים בכל
 הגוף לכן הכבד נמשך הנפש והלב משכן הרוח והמוח משכן
 הנשמה והנה כהיות זעיר בזמן העיבור ג' כלילן בג' ח"ן לו
 אלא נפש ובזמן היטיקה מתפשטו עש קלוותיו יש לו גם רוח
 ובזמן הגלות יש לו גם נשמה כי גדלו בו ג"ר שבו וקלם
 לעשר מדות :

ונבאר עתה ענין הגלות הנקרא מוחין והעטם הו"ו כי
 הנוהגין הם כלי של הנשמה וכמו שהנשמה נחלקת
 בכר"ן שבה כן המוחין נחלקים בג' והם חב"ד שבו ונדע כי
 גל מוח מאלו כלול מעשר מדות ומתלבשים זה בתוך זה
 בכל הגוף דזעיר כ"ד מוח חכמה ח"ך נוח בינה ומוח בינה בתוך
 הדעת וא"כ הע"ם שהדעת הוא זעיר שבנ' חלקי הנשמה
 הנה כלול מעשר אלא שהוא כדמיון הזעיר שיש לו תחילה ו"ק
 ואח"כ ג"ר כן מוח הדעת יש לו ו"ק ונקרא דעת תחתון כי
 הוא נשמה לו"ק זעיר ודעת עליון והוא ג"ר שבו שהם חב"ד
 שבדעת ואלו עומדים למעלה תחת חרין מוחין חו"ב דזעיר
 וכאשר גדל הזעיר ויש לו ג"ר ונמלא תוך ראשו תחת
 או"א ממש לוקח דעת העליון השומד עש ג"כ ועד דע

דגרות וביאורים (ה) ענין קינות למה :

בו הם כפולים כי יש בו ג' מוחין נמשכים מג' מוחין אבא הנז"ל והמות הג' שבהם הנק' דעה נקרא דעה עליון שבו המכריע בין חו"ב ועוד יש בו דעה ב' החתון הנעשה מן פרק הסמוך לכהן ימיני דלר"ך שנתפשט בו"ק דאבא ומן הראוי היה כי גם בזעיר יתיה הדעה זה החתון מתפשט בו"ק כיון שנמשך מן שתי קלוות דגופא דלר"ך וכן מו"ק דאבא אמנם כשהיו פנס בתחתונים עולה גם בראשו דזעיר וכ"כ פנס בתחתונים יורד בין הרין כהפין דגופא דזעיר ועד"ו ממש יש לו ג' מוחין עליונים נולד אימא בראשו והדעה הוה נקרא דעה עליון מלד אימא ועוד יש בו דעה תחתון נעשה מפרק הסמוך לכהן השמאלי דלר"ך שנתפשט בו"ק של אימא וגם זה הדעה התחתון דמלד אימא לפעמים עומד בראש זעיר ולפעמים יורד בין הרין כהפין דזעיר ע"ד הנז"ל בדעה תחתון שמלד אבא. ודע כי כמו שהמוחין שבראש הם הרין מוחין חו"ב והדעה עליון מכריע ביניהם למטה מהם כן הוא בדעה התחתון דזעיר כי יש בו ב' מוחין שהם הרין כהפין דלר"ך ונקרא ב' עטרין חו"ב ועוד למטה מהם יש בחינה דעה המכריע בין ב' עטרין המכריע וההפך הוא כי הג' מוחין ראשונים נקראים חב"ד אך ג' אלו התחתונים כולם נקראים בחינת דעה א' לבד עם היות שהם במקומם נקרא חב"ת (ע"ב) והענין יוחר מזהוהר הוא כי הדעה עליון בין מלד אבא או מלד אימא המכריע בין הרין מוחין הנקרא חו"ב דזעיר נעלם מלד עבוד ונהר יולה מעדן והר"ך הוא גנו עבוד הוונג דלא מתפרשין נהיב לא ידעו עיט ולכן אינו עולה בשם והוא גנו למטה (ד) בהרין מוחין וכלל בהם ואינו נמשך בחינת מוח הג' הנקרא דעה כי המוח הג' שבראש הוא בחינת זה הדעה התחתון הכלול מהלך בחינות חו"ב ודעה המכריע להם למטה ושלשה נקראים בשם דעה אחד שהוא גוה השלישי שבגולגלתא והם שני דעות א' מלד אבא וא' מלד אימא כנו"ל וכמו שנתבאר כי נקוטו שם זולתי בהיות פנס בתחתונים כענין שביארנו במעיל אה"ר בטן הדעה :

ונבאר

ענינו יוחר בפרטות דע כי מפרק היר הימנית דלר"ך נעשה חכמה דאבא ומפרק היר השמאלית נעשה חכמה דאימא ומורוץ הימני דלר"ך נעשה בינה דאבא ומורוץ שמאלי דלר"ך נעשה בינה דאימא ומכריע עליון הימני דח"ת דלר"ך (ה) נעשה דעה דאבא ומכריע עליון השמאלי דלר"ך נעשה דעה דאימא והדעות הנלו יתבארו בכלל הדעות שבזעיר וזה ענינו ועיר יש בו ללם דנה" דאבא ובהם חב"ד ודעה כלול מהרין עיטרין חו"ב ומשכו מפרק המרפק דלר"ך שהיה גנוו באבא והמוגל תחת חו"ב יש דעה עליון נעלם ואיט נקרא מוח כפ"ע וזה נמשך מו" מלוו ס"ג דהרין (ו) תפוחין דלר"ך אל פה דאימא ומשם לזעיר והמות הג' שבו הוא הדעה המכריע הכלול מהרין עיטרין חו"ב ועוד יש בניהם דעה וכללות תלם בחינות אלו שהם חו"ב ודעה נקרא מוח הג' הנקרא דעה פנס בכל מקום וזהו הנקרא ג"כ דעה התחתון דזעיר בתוכן שהם חב"ד עליון אבל אינם נקראים רק בחי' הרין מוחין חו"ב לבד כנו"ל ועוד חו"ב ודעה ושלשה נקרא מוח א' לבד הנקרא דעה וזה המוח הג' בכללות שלשה חלקיו נקרא דעה תחתון בערך דעה עליון שאינו נזכר כאן וגם כי אינו מתפשט כלל בגופא דזעיר כמו דעה תחתון :

ונבאר

דך פרט ענין זה המוח הג' כי הנה החו"ב שבו לשולם הם לפעולה תמיד מקובלים בראש במוח חלל הג' שבגולגלתא ולפעמים יורד בין הרין כהפין והדעה שבו הוא לבדו הנית שם שרבו שהוא ג"ר ראש שבו ואמנם גופו

יסוד או דעה מכלל פרלופים ומבשרינו נחזה אלוה כי אין זוג איש עם אשתו ע"י הבנים שלהם כי אם ע"י היסוד של עצמם. והנה גם בענין המוחין דזעיר יש חילוק א' ולר"ך לבארו והוא כי נודע שיש לזעיר ב' בחינות מוחין ג' מלד אבא וכלם נקרא מוח א' חכמה דזעיר. וג' אחרים מלד אימא וכלם נקרא מוח אחד בינה דזעיר והנה אלו החכמה עם הבינה בהזדווגם יחד הוא ע"י מוח הג' דאבא הנק' דעה דמוחין נולד אבא כי הדעה הוה הוא מן כללות עשר מדות סבג' מוחין אלו ואמנם כשמוזדווגים ב' בחינות חו"ב פרטיות ששניהם מלד מוח חכמה הכוללים אינו אלא ע"י הדעה הפרטי שבחכמה הפרטית סבג' מוחין דאבא ולא ע"י מוח הג' ממוחין דאבא הנקרא דעה כפ"ע כן שלהם כנו"ל והנה הם דעה א' מלד אבא מוח הג' סבג' המוחין ההם והוא כולל ה' הסודים וה' גבורות ודעה ב' מוח הג' סבג' המוחין שמלד אימא וגם הוא כולל הסודים וגבורות וכל דעה מאלו נחלק לב' בחי' דעה עליון ודעה תחתון כנו"ל. וכפי זה לר"ך להודיע ענין אחר כי ברוב המקומות שהמלאכ' כס"ה ובספרינו זה ענין ג' מוחין דזעיר אין הכוונה אלא על כללות כלם רואה לומר כי כשמוזכר חכמה דזעיר ר"ל כללות ג' מוחותיו שמלד אבא כי כולם נקרא חכמה סתם דזעיר והיא נעמה לנשמה שבו ובשמוזכר בינה דזעיר ר"ל כללות ג' מוחותיו שמלד אימא והם נשמה שבו וכפי זה ילא לנו טוב טעם למה אין אנו מוטיף את הדעה לספירה כפ"ע מכלל ה"ם דזעיר והוא כי כפי האמת אין בו רק ב' מוחין (ק"ו ע"א) מוח חכמה דמלד אבא הנכלל מג' מוחין פרטיים חב"ד שבה ומוח בינה דמלד אימא הנחלק לג' מוחין פרטיים חב"ד שבו ואמנם בחינת מוח ג' דעה כלול מג' מוחין אחרים פרטיים איז בו כי אין למעלה בחינת פרטוף דעה זולת ב' פרלופים של או"א כי הדעה שבזעיר אינו רק מבחינה השני דכות שיש ב' המוחין שבו מלד או"א ולא מפרטוף ג' זולת ב' פרטופי או"א באופן כי חו"ב דמלד אבא נקרא חכמה שבו וחו"ב דמלד אימא נקרא בינה שבו ודעה דמלד אבא ודעה דמלד אימא הם דעה שבו אך כפי האמת חב"ד דאבא נקרא חכמה שבו וחב"ד דאימא נקרא בינה שבו אך מוח שלישי כפ"ע לכשיהיה בחינת דעה זולת ששה מוחין המזכר אין בו וא"כ לר"ך לבאר כי כמו שבפרטיות הפרטוף יש דעה כפ"ע לנוה לא יש בכללות י"ם עולם הוגלית נהי' דעה כפ"ע והענין הוא כי פ' נוף ז"ל כלו הוא נקרא דעה וכמו שנתבאר אלהינו כי כל האלילות נקרא חב"ד שהן גר"ן. (ע"כ מולאחי כתוב מהדרוש הזה) :

דרוש י"ט בענין הדעת של דא באורך (ה)

דרוש בחינת הדעה אשר לאו"א ו"א בביאור גמור נכון הנה ג' מוחין יש לאבא למעלה בראשו בג' חללי גולגלתא והם חו"ב ולמטה משניהם הוא הדעה המכריע ביניהם וזה נקרא דעה עליון דאבא ואלו נעשו באופן זה כי החכמה נעשית מפרק היר הימנית דלר"ך המתלבש בו והבינה מפרק היר הימני דלר"ך המתלבש בו והדעה מן הרביע (ב) הימני העליון דח"ת דלר"ך המתלבש בו עוד יש דעה ב' תחתון כלול מה' חסדים המתפשטים למטה בו"ק שבו והוא נעשה מפרק היר הימני דלר"ך המתלבש בו ומל"ו באימא כי החכמה שבה נעשית מפרק היר השמאלית דלר"ך המתלבש בה והבינה מפרק היר הימני דלר"ך המתלבש בה והדעה מן הרביע שמאלי העליון דח"ת דלר"ך המתלבש בה וזה נקרא דעה עליון (ד) דאימא ואמנם בו"א הוא בתוכן אחר כי בג' חללי גולגלתא יש ג' מוחין הו' והנה

הגדרות וביאורים (א) כשר הכתומות דך נ"ד ע"א : (ב) שנין למטה כפ"ע : (ג) ואמנם דאבא יש כפ דעה ב' כלול מה' גבורות שמתכנין למטה בו' קלוותים וכאן נעשית מפרק היר הימני דלר"ך המתלבש בה והבינה מפרק היר הימני דלר"ך המתלבש בה והדעה מן הרביע שמאלי העליון דח"ת דלר"ך המתלבש בה וזה נקרא דעה עליון (ד) דאימא ואמנם בו"א הוא בתוכן אחר כי בג' חללי גולגלתא יש ג' מוחין הו' והנה

כבוד נשמה זעיר למטה הנק' ו"ק דכללות עולם הא"י ועד"ו
הוא בחלת מוחין דזעיר עלמו והמונס הע"פ שזעיר אינו רק
ו"ק בערך עולם האלילות אבל בצמיחה עגמו כולל י"ם שבו
ולא עוד אלא כי גם כל מוח משלטהם שבו כולל י"ם כענין
ג' מוחין וכללות הא"י הנקרא חו"י ודעת הנז"ל :

זכאר מוח הדעת הנחלק ל"ם הנה יג בו ד' מוחין
והם חו"ג וחו"ג והנה חו"ג שלו נמשכו מנווח
אבל עלמו הנקרא דעת שבו ונק' שניהם דעת עליון דזעיר
ולכן נעשה מכריע עליון בין חרין מוחין עילאין הנק' חו"ג
דזעיר והדעת של הדעת שלו נקרא דעת תחתון שבו ונמשך
חרין כחפין דא"ל הגנונים (ע"כ) בדעת תחתון דאבל
המחלבה בשש קלוחיו והנה זה הדעת תחתון דזעיר נק' חו"ג
ויש לשניהם מכריע א' ושלשהם נק' מוח דעת דזעיר בפרטות
יען כי הוא דעת שבדעת משא"כ בחו"ג של הדעת כי נפרש
למעלה למכריע עליון בחרין מוחין חו"ג דזעיר ואינם נכללים
במוח הדעת והמונס כי הנכריע הפרטי שבין חו"ג דדעת
תחתון כנזכר היא בפרטות נקרא דעת תחתון להיווה דעת
שבדעת כנזכר כי חלת חלקי זה הדעת הם דעת חו"ג
והמונס בחלק ב' ש"ל נחבאר שם כי הם חג"ת והת"ת זה
הוא דעת התחתון המכריע בין חו"ג הנק' ארין עיטרין והנה
זה הדעת תחתון נשאר קרשו שהם ג"ר שבו למעלה במוח
הג' הנק' דעת כנזכר ומתפשטים שש קלוחיו התחתונים ב"ק
זעיר הנק' גופא דזעיר ונעשים נשמה שלהם וכל זה נחבאר
במקומות רבות. ודע כי כל אלו הפרטים הם במוח הדעת
של זעיר מולד אבא וכל הפרטים הנזכר ממש ע"ד הנזכר גם
במוח הדעת של זעיר מולד אבא וכעד"ו הוא בדעת של
כללות עולם הא"י שחלק לשני דעות הא' דעת דאריך וזה
נקרא דעת עליון והוא למעלה מאבא והמונס והב' דעת שלמטה
מחו"ג ונקרא דעת תחתון והוא פורש נשמה זעיר שהיח
שם כנזכר. השני הוא בדעת פרטי דזעיר כי יש בו ב'
דעות והם דעת מולד אבא ודעת מולד חו"ג. הג' בכל דעת
נהפטים הנזכר כי בדעת מולד אבא יש בו עליון ותחתון וכן
בדעת מולד חו"ג יש בו דעת עליון ודעת תחתון ותחבר
בענין זה ג"כ חו"פן ההלכות (ג) הנה המוחין בנה"י דא"ל
כי ברוב המקומות ביארנו כי חו"ג דמולד אבא נחלבו
בנה"י דאבא וחז"ד דאוימה בנה"י דאוימה ובמקומות אחרים
נחבאר בחו"פן אחר והמונס בחז"ל ש"ל נחבאר ב' הדרכים
בדרוש ליות כי בחמילה הם כך כנזכר בדרך א' אבל נשאר
להחלבה חו"ג זעיר היו בחו"פן אחר כי חממה דמולד אבא
נחלבה בלגא דאבא ובינה דאבא בלגא דאוימה ושניהם נחלבו
זה בחו"ג זה סך חממה דזעיר מולד חו"ג יענין כי כלו חממות
וחו"ג דאוימה נחלבו ב' ההודות דא"ל בקו שמאל דזעיר
כי כלם בחינת בינה וחסד וחמד דא"ל ביסוד דאבא בימין
(ד) ושמאל וכן נחבאר במקום אחר היטב ענין דעת עליון
ותחתון שיש בכל פרטות ואיך דעת התחתון דפרטות העליון
נעשה דעת עליון שבפרטות שלמטה ממנו :

בר פרטות אבי"ע כלולים חמ"ה ז"ן שהם חסדים וגבורות
וכל בחי' משתייהם יש בה י"ח גרין שבכל פרטות ותחלה
אל"ף ז' הנולדים והם וז"ן ז"ק שבכל פרטות בבחי' נפש
הנק' ז' מלכיות שבו"ק מבחי' ז"ן ונשברו והח"כ בלו ו"ק
של מ"ה מבחי' נפש והמשיכו ענוהם נפש דכ"ן ונחנקו והח"כ
עד"ו בלו רוח ונשמה ומה יחידה דמ"ה והמשיכו את רוח
נשמה ומה יחידה דכ"ן שלא נאללו עדיין ובאו כולם כלולים
בכוד תוספת ביו"ן שהם ז' הקלוות שבכל כלל ובכל פרט
וכל זה תבין ממולות ירושת המהים בפ' פנחס וכעד"ו י"ם
דעגולים הם גבורות וילאו חמילה בבחי' נפש לבד שבהם
בכוד נקבה מסובב גבר והח"כ ילא היושר שהוא חסדים

זופו שהם שש קלוחיו והמל' שבו נחפשו בו"ח דזעיר וכיון
שהוא מכריע ש בו חו"ג ג"כ ונמלא כי ענין זה נהג בחו"ג
שבו כי שרשם נשאר בדעת ו"ח שבהם נחפשו בו"ח דזעיר
ועד"ו הוא בלגא דאוימה ג"כ בכל הפרטים שאמרנו בלגא
דאבא. ודע כי ענין (ח) ההתפשטות הנזכר אינו לודק
שיטב רק בדעת דלגא דאבא כי דעת דלגא דאבא התו"ג
שביסוד דאבא אינם מתפשטות בזעיר כלל אלא ביעקב כנודע
ודע כי ב' מוחין חו"ג דו"ל נמשכו מחרין מוחין חו"ג דאבא
אבל מוח הג' הנקרא דעת כלול מחרין עיטרין לא נמשך
מדעת דאבא אלא נמשך מן החו"ג המתפשטים בו"ק דגופא
דאבא ולכן יש בו התפשטות חו"ג בגופא דזעיר ולא עוד
אלא שכל זה המוח הג' הוא עלמו פולו יורד עד חרין כחפין
דזעיר כנז"ל להיות כי מקום פולא בזה היה מקומם באבא
אך חין זה אלא בעת איזה פנס בתחתונים אך דעת עליון
הנעלם נמשך ממוח דעת (ב) דאבא עלמו וכעד"ו הוא בענין
ב' דעות עליון ותחתון שבלגא (ק"ח ע"א) דאבא. וכוד
ענין הנז"ל הוא זה דע כי בחינת המוחין דגדלות הנז"ל הם
בחינת לגא דאבא הנקרא נשמה לזעיר ובחינת לגא דאבא
הננו חו"ג לגא דאבא ונקרא מיה דזעיר וכל לגא מאלו הוא
פרטות גמור דו"ם. ונבאר לגא דאבא ומונו יחבאר לגא
דאבא הנה ג"ר שבלגא הנזכר הם הלג מוחין ממש של
הנשמה ונקראים חז"ד עליון המנס אינם נקראים רק בחי'
חרי מוחין הנז"ל לפי שהדעת אינו אלא מכריע שלהם ואינו
ספירה בפ"ע כנודע. ונודע כי הכלים דזעיר אינם רק ו'
כפירות חג"ת נה"י אלא שבזמן ההגדלה נחלק כל ספי'
מהם לחלת פרקין ועי"כ היו ט' כלים ונמלא כי חלת פרקין
עליונים וחלת הנולעים חג"ה הראשונים דזעיר גדלו שליש
ונעשו חלת כלים שלמים לחלה מוחין חז"ד הנזכר ואלו
הנקראים ראש ומוחין של הנשמה חח"כ חלת פרקין תחתון
דחג"ת הראשונים נעשו חלת כלים לחרין עיטרין ודעת
תחתון ואלו נקראים חג"ת של הנשמה שהם גוף שלה אלא
שהן כלי מוח חו"ג הכולל מוח"ג דדעת תחתון הנקרא ח"ת
ויון חלה פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין
אלא שהם בחי' חג"ת של זעיר ומהרין פרקין הנולעים
ותחתון שבכל ח' מנה"י נעשו נה"י דזעיר ופס נחפשו ג"כ
נה"י של המוחין נמלא כי מוח הג' הכולל הליון עיטרין
ודעת תחתון אינם אלא חג"ת של המוחין אלא שלפי
שחג"ת הראשונים דזעיר נחפלו בצמיחה כלים אל חז"ד של
המוחין לכן גם חג"ת של המוחין נקרא בשם דעת הכולל
חלת מוחין חרין עיטרין ודעת תחתון אבל אינם רק חג"ת
של המוחין והו טעם שהדעת הוא נקרא חסדים וגבורות
ודעת תחתון שהוא נשמה אל הכלי הנקרא ח"ת שהוא
חח"ת הא' דזעיר שעלה להיות כלי אל הדעת כנזכר. עוד
דע כי הלגא הנזכר הכולל י"ם של הנשמות דזעיר אינו רק
ז"ח לבד של הנשמה אלא שחלק ל"ם כענין דזעיר עלמו
שהינו רק ו"ק ונגדל ל"ם וזה לפי שלגא הנזכר הוא מן
התבונה שהיא ו"ק הבינה אמנס. כאשר נכללים בינה ותבונה
בפרטות א' אז יהיה הלגא הנזכר נשמה שלימה ב"ם גמורות
אל זעיר ועד"ו בלגא דאבא. עוד דע כי עדיין חין בזעיר
לא בחיה ולא בנשמה רק ט"ם גמורות אך כשעולה להיות
לגא שבו גם נח"ל או יקנה גם יחידה ואלו יושלם ב"ם
גמורות וע"ו נחמד ה' הוא האלפים שהם ארין דזעיר כנודע
והו זעיר יגדל כל לרכו ויהיה אריך :

בר של דבר כי חו"ג הם חו"ג דכללות עולם האלילות
וזעיר כלול מחרין בחינות והם דעת וח"ת הכולל
ו"ק כל ח' מביניהם אלא בדעת הוא נשמה זעיר המניח
שרשו ביסוד דא"ל ונקרא דעת שלהם ועוד דעת ב' יורד

הגהות וביאורים (ה) חו"ג דף ט"ו ע"א ד"כ ונבוא : (ג) ע"ה שער ב' כלל ח"י : (ב) עיון שער ז"ל פ"ג ושער י"ב פ"ו ופ"ג מוריש
ול"ם ב' המקומות : (ד) ובמלא ונבונה ונבונה דא"ל ביסוד דאבא נישן ובמלא וכן כו' :

שהוא ע"כ של העפטים ומן הק"ל נעשים העשים בעלמס
 כי עין צני' ק"ל (ע"ב) ומן הכ"ח נעשה בה עין שצטוך
 העין. והענין הוא כי שורש ק"ל הוא ע"כ כנודע ולכן אם
 הסוד שרשו שהוא ע"כ ישאר כמלוי לכד שהם כ"ח נמלא כי
 בת עין נק' כ"ח ו"ם ויאמר יהו"ה משיני בא ר"ח צני' כ"ח
 ומלא ויאמר בעלמה היא אותיות ומאיר ו"ם ומאיר לאישון
 בת עין כי בת עין הנקרא כ"ח היא המאירה את העין גם
 ו"ם ומלא ח"ן צניני ה' כי ח"ן הוא לירוף כ"ח והוא
 בחינת בת עין שצחוק עיני ה' שהוא ז"ל ודע כי זה המלוי
 העולה בנימטריא כ"ח והוא בת עין הנס ממנו נעשה הוי"ה
 אחד שהוא סוד הכת עין והיא זאת יו"ד ה"י ואל"ה ה"י
 שהיא בנימטריא כ"ח וסודו י' בה"י ראשונה ה' צו"ה ה'
 בה"ה אחרונה וסימנו יו"ה והנה כשחברת שם זה העולה
 כ"ח עם שם ק"ל יעלו צני' פקח עיניך ונעשים ב' שמות
 שם הוי"ה דמ"ה דאלפ"ן והיה"ה דמלוי חלפין העולה קמ"ג
 ושיניה בנימטריא פק"ח כי אלו הם העין ובה עין וזהו פקח
 עיניך וראה כו' והנה יש שם ק"ל במלוי הסי"ה דההי"ן
 שצח"מא והוא מהלכש צועיר בהוי"ה הנזכר העולה כ"ח והרי
 נחב"הרו העינים של זעיר ואונגס העינים של הנקבה שלו הם
 קך כי העין ינוני שלה הוא אחרים דהוי"ה דמ"ה שהם צני'
 עין ועין שמאלי שלה הוא אחרים פשוטים ומליאוס דהוי"ה
 דב"ן העולים ע"כ קד"ם כנודע והטעם כי מ"ה ראוי להיות
 צימין וב"ן צמאל והנה ע"כ קד"ם של ההי"ן הוא יותר
 על ע"כ ק"ל דאלפ"ן יו"ד אותיות והם יו"ד אותות שבהוי"ה
 פשוטה ומליאה וזהו ענין יו"ד שגהפכה לר"י שהיו זהו מתפה
 על הדין שלא יתפשט יותר מנבולו ואומרת לו די. ואמנם
 באור בת עין הענין הוא כי הנה מלינו כתוב ועיני למה
 רכות אבל ברמל לא הזכיר עינים שלה רק אמר ורחל יהיה
 יפת תואר כו' ולפי שהעין הוא צני' ק"ל שהם מספר חמשה
 היות של ה' גשרות שניהנו לה בלבד אבל ק"ל של החסדים
 לא ניתנו לה כנודע והנה עין שמאלי שלה הוא שני שמות
 של ארנ"י שהם צני' עין והבת עין של זה העין השמאלי שלה
 הוא כך כי ה' פעמים י"ה ארנ"י הם בנימטריא בת עם
 שני הכוללים של שני שמות י"ה ארנ"י אבל העין הימני שלה
 הוא בחי' היות והם חמשה הוי"ה של ה' גבורות שהם
 בנימטריא עין כנזכר והבת עין הימני הוא כי כאשר אלו ה' ה'
 הוי"ה שהם צני' עין שמאלם צנולוי ס"ג ומוסוף בכל הוי"ה
 מהם שהם שתי אותיות אחרונות של ההיות שהם ו"ם
 להשלימם לחשבון ס"ה כנזכר ארנ"י יהו ה' פעמים ארנ"י
 גוף חסד עמ"ס ס"ה ע"ד המ"ל צעין שמאל יהו ה'
 פעמים י"ה ארנ"י שהם צני' בת עם שתי הכוללים כנזכר
 בעין שמאל :

דרוש קטן בענין הדעת של הנקבה רחל בימי החול (ט)

ענין הדעת של הנקבה רחל בימי החול הנה בדרושים
 הראשונים נחב"הני באורך עיניי הדעת הנה' בחול
 ובשבת ומוסף ביאור דע כי יש ג' פלים בכל ספי' והנה
 הדעת החיזון שששששש אשר בגוף' צימו החול הוא הוי"ה
 דמלוי חלפין בבחי' אחרים הפשוטים והמלאים העולים
 בנימטריא ע"כ ק"ל והדעת הפנימי שבה לו הוא אחרים
 פשוטים והמלאים דהוי"ה דב"ן הימילוי ההי"ן העולים בנימטריא
 ע"כ קד"ם (ק"ך ע"א) ואם
 חסד ע"כ ק"ל וע"כ קד"ם
 יהו צנ' ח"ח ו"ם פ' תמי
 נפשי ותהלך ונדע כי הטק'
 נק' נפש וזה הדעת הוא נפש
 שלה ו"ם פ' ולכל חית הארץ
 ואמנם אם תחבר שמהם
 הוי"ה

כה' מיני נפש ורוח שבו ואז נשלמו העגולים בנפש ורוח
 כו' שבהם :

והיורה פשוט הוא אללי בענין הדעת בקלרה ד' פרלופין
 כוללים כל עולם מאזי"ע והם זכו"ן משח"כ
 בצלוקף הה' דהר"ך וכל פרלוקף מארבעתם כלול מי"ם ונחלק
 לד' פרלופים הא' כילד חכמה הנק' אבא דעולם האל"י יש
 (קי"ט ע"א) צו י"ם והחכמה או הבינה שבו פרלוקף מי"ם
 ונחלק לב' באופן כי חו"ב שבו הם זכו"ן או"א שבו בסוד
 ג"ר שכל ה' מהם והדעת שבו נחלק לב' דעות שהם ז"ת
 גופא דחכמה דעת ה' ימני וז"ת גופא דבינה דעת ב'
 שמאלי ועי' ב' היסודות שבשני הדעות הם מזדווגים כי ב'
 דעות אלו הם ז"ת שבהם וכללות ב' דעות אלו נקרא דעת
 עליון דאבא המכריע בין חו"ב שבו והח"כ ז"ת דאבא דאל"י
 הכוללים ז"ת שבו הם דעת תחתון דאבא נחלק לב' דעות
 ע"ד המ"ל זכו"ן והנה החלף שרשם הם ז' כמ"ש דעת חתי
 בשית סטרין ומה דאשח"הר הוי ק"ל לטוקבא ולפטמים נגדל
 לז"ם ע"ד הזעיר דכללות עולם האלילות כנודע ומלא כי
 חג"ה שהיו צו בהחילה עלה בבחינת ראש שהם חב"ד ושלשם
 נקרא מוח ה' הנקרא דעת תחתון דאבא מלד ינון הסודים
 וכנודו מלד שמאל גבורות לטוקבא ומלא כי הסי"ה שבמות
 זה הוא דעת תחתון באמת המכריע בין חו"ב הנקרא חרין
 עמרין והנה"י שבו נעשו חג"ה חח"כ נחוספו לו נה"י
 חרשים כנודע ואז הח"ה שעלה והיה דעת תחתון הנחלק
 לו"ק שבו כי הסי"ם נקרא ו' יורד ומחפשט בגה"י הישינים
 וגה"י החודשים שהם עתה חג"ה נה"י שבאבא ונעשה נשמה
 להם ועד"ז בכל פרלוקף הכלל העולה כי כל בחי' דעת הם
 ז"ק שבכל מדרגה ומדרגה אלא שהז"ק (ה) דג"ר שבאותה
 מדרגה נק' דעת עליון והז"ק דכללות כל אותה המדרגה
 נק' דעת תחתון בבחי' ג"ר צב"ז אלו כשנגדלים לז"ם גם
 דעת עליון ודעת תחתון הם יעקב יעקב עליון והתחתון חכן
 ישראל הנקרא ז"ת הוא כללות כל הכרעופים הנזכר. גם
 דע כי זיווג יעקב העליון בג"ר הוא רוחא ברוחא בסוד
 נשיקין שפסה שבו עוד יש זיווג יעקב תחתון הוא גופא בגופא ממש
 ביסוד תחתון שבו עוד יש זיווג אחר של יעקב ודור המדבר
 והם אורות יולאים נחוק אל יעקב הנקרא גופא דז"א
 הכולל וכמו כן יש בלחה היולאית לתוך מיעקב עליון והיא
 זולת רחל הגדולה כנודל זעיר ורחל הקטנה מחזה דזעיר
 ולמטה ולפעמים חוויפת נונה לאה לרחל העליונה או להיפך
 וכן הענין בקטנה ולכן תמלא צו"א דאל"י שיש צו חרין
 מוחין חו"ב שבו מחו"ב דאבא דאל"י נג"ר שבהם ועוד יש
 צו דעת עליון נמשך מו"ק חו"ב דאבא ועוד יש בזעיר מוח
 ג' הנמשך מוכ' כספין חו"ב דהר"ך וח"ג דאבא ולכן נחלבש
 בחרין כספין דחו"ב דזעיר ודעת תחתון הנק' ת"ת דזעיר
 מכריע ביניהם ותמונס ג' אלו הכוללים בשם דעת תחתון הם
 חג"ה הראשונים דזעיר שנעשו עתה ג' מוחין חב"ד אחרים
 לו"ה דז"א בין ב' כספין שבו והת"ת הנק' דעת תחתון
 מהפשט בגה"י ראשונים ונה"י חרשים שבו כנ"ל כי ז"ק
 דזעיר הם פרלוקף גמור של י"ם דיעקב וכל זה מללס דזעיר
 מלד אבא וכנודו מללס דחינוח ממש :

דרוש ביה בעינים של א"ן

ועיני בשער היסודים בנה ששמתני מולתי ביחוד פ' חיות
 ח"ס מהיר במלאכתו ונו' וביחוד עם אלהי"ם טראשיתו
 חסד ומשם הבין דרוס שכתוב כאן דע כי עי"ן צני' ק"ל
 וכל בחינה שם ק"ל הוא צנינים ונדע כי הוא ג' בחי'
 שהם ע"כ ק"ל כ"ח ו"ה עיינס הנה מן הע"כ נעשים
 העפטים שהם בחי' העצים הסוגרים על העינים למנוע
 תרלות ו"ם עינים סתד לו ולא יראה גם ז"ם בעב העין

דגרות וביאורים (ה) מ"ה דף ז"א ס"א ד"ס וע"ס : (ג) שער הכתיבה ס"ה דף ע"א פ"א ז
 22

גילוי של החסדים שהוא מן החזה וגמטה ודרך ענקדים לך הקדמה א' והוא כי נודע כי גם את זכר לעומת זה עשה האלהים וכמו שיש זעיר ונוקביה דקדושה כך יש ז' ו' דקל' והזכר יונק מן הזכר והנקבה מן הנקבה לפי שהזכר של הקל' הוא יותר רך ורך ועליון מן הנקבה שלו לכן הוא יונק מזעיר עליו דקדושה מן האחוריים שבו כנזכר וז' דקל' יונק מן האחוריים של נוק' דקדושה ואמנם לא יעלה בדעתך שח' הקליפות של עולם האלי' פולטים ועולים עד המקומות הנזכר אך כוונתינו לומר שהשפע שלהם נמשך להם מן המקומות הנזכר עד לנוטה במקום של הקל' עלמם עוד לדרך קטנה כי אין המקומות הנזכר שיש כי הגם הזעיר של הקל' יונק מן מקום הרע של זעיר כנזכר מן החזה שבו ולמטה אך הנקבה של הקל' יונק מן מקום הרע של הקדושה של הנוק' ממקום הטיבור שלה ולמטה שהוא שלם האחרון של הת"ת שבה ולא עוד (ב) ועוד זה הוא במה שנבאר לך החילה ענין מקום הטוב ומקום הרע של זעיר ומקום הטוב ומקום הרע של נוקבה ונחמיל בזעיר דע כי אחיזת הקל' בזעיר הוא בשני שלישי הת"ת ההתחומים שהוא המקום המגולה כנ"ל אך לא בכלו רק במה שהוא כנגד הראש של הנקבה כי הגם אחורי הראש אינם טעונים הלא ענולים ואינם מתדבקים לגמרי באחורי הת"ת דזעיר להיזהר ענולים ובלוחם שתי לדי הראש מימין ומשמאל שהם כפרדים ואינם נדבקים היטב בת"ת דזעיר ושתיים בח' ההם שבת"ת מנוגלים בלתי מטיבין בראש הנקבה ושם אחיזת הקל'. גם נודע כי שתיים גופא דנוק' אין כלו מתדבק באחורי גופא דזעיר רק הגוף שלה בלבד אמנם ורעויותיה וידיה וסוקיה ורגליה אינם נכונות עם הרעויות והסוקיים שלו להיות שיפור קונוות וקונוות בלתי שוים וכיון שאינם מכוונות אי אפשר להם להדבק ולכן הם נשתיים בלתי חיבור ודבוק כלל עם אחורי זעיר וז' מה שביארו בס"ה ובספר החיקונים על פסוק וכנפיהם פרוות מלמעלה כו' הגמור ביחזקאל והמרו שם דרכו' אינו מתפרשין בדרושין ובידין ובסוקין וברגלין דא מן דא והנה באחורי זעיר באותם המקומות שנגד התפשטות ורעויות וסוקין הנקבה שאינם מתדבקין עמו שם ג"כ נחמיל החיקונים וכל אלו הבחי' הם נק' ען הדעת רע בז"א ע"ש שהקל' הנק' רע נחמיל שם כו' :

ונבאר (קכ"א ע"א) עתה מילת טוב ורע שבזעיר מה ענינם הגם נת' כי הוי"ה דמ"ה דאלפין היא בז"א העולה בנימטריה ארש ואם תהי' יו"ד פעמים ה"ה יעלו בנימטריה ק"ך ואח"כ תהי' ג"כ ה"ה פעם וא"ו יעלה בני' ע"ה אח"כ תהי' ג"כ ג"כ וז"ל פ' ה"ה תחרוה יעלו בני' ע"ה כך הכל בני' רע"ו אחיות ורע וזהו עך הדעת טוב ורע . והטעם הוא כי במה שהודעתך כי כל בחי' האחת האורות זה בזה היא צבחיית האחוריים כי כל האורות מרים זה בזה וע"י האהבה ופנייתם זה בזה מתחללים ויולאים מהם גיולות אל לך החתירים ושם נעשים כנוטין ורע להורות אחיזת הקל' בהם ומילת טוב הוא כך כבר הודעתך כי הנולוי לבדו של הוי"ה דאלפין דמ"ה בנימטריה י"ט כנוטין מה שהיא נוק' דארש שגולה ממילוי הוי"ה דמ"ה גם ב' אחיות האחרונות שהם וז"ו ה"ה עולים בנימטריה י"ט והעשם הוא לרמוז על מה נקביה ששעור קונוה הוא מן הת"ת דזעיר ולמטה אבר שם בחי' ב' אחיות הנז' כי שתיים הראשונות הם בראשו דזעיר והנה אם חסר ב' אלפין שבמילוי ב' אחיות האחרונות הנזכר אשר כנגדם עומדת רחל שהיא מה באחוריהם ובאשר אין ב' אלפין אלו שהם סוד ב' אורות אינם יולאים ללד האחור אז נשאר בנימטריה כו"כ כיון שאינם יולאים ללד האחור ואין הקל' יונקים מהם והרי נשאר מילת ען הדעת טוב ורע בז"א עלמו וגם בשם

הוי"ה דב"ן דהוי"ן יהיו הכל בנימטריה ע"ה וז"ש פסוק ואל יבא בכל עת גם נרמזה הוי"ה דב"ן זו במלת בכל בנימטריה ב"ן וז"ש פסוק וז' בך אה אברהם בכל צח היחה לו להצדקה ובכל שמה וז"ש פ' ומלכותו בכל משלה ואם תחבר עוד ד' אחיות הוי"ה פשוטה הטעירות אשר במלכות שהיא בלתי נקוד כנזכר בספר החיקונים תיקון ע' אשר היא הגמטה של כל המל' כמבואר לעיל בדרושים הקדומים יהיה הכל בנימטריה דעת שהוא הדעת שלה בימי החול :

דרוש הדעת

ענין הדעת של ז"א דע כי יש בו תרין עטרין ה' חסדים וה' גבורות שהם עשר היות מלך מוחין דאבא ועוד יש עשר שמות אהי"ה שהם ה' חסדים וה' גבורות מלך אימא והנה עשר הוי"ת בנימטריה ס"ר ועשר אהי"ה בנימטריה ר"י ושניהם יחד בני' ע"ה של דעת ולפי שהם נחלקים לר' חלקים ה' חסדים וה' גבורות וה' חסדים וה' גבורות לכן נרמזו בל"ה זו היא אוח ד' של דעת . עוד דע כי הדעת של ז"א הוא כלול משני דעות אחד מלך אבא וא' מלך אימא והם מלובשים כל אחד בתוך היסוד שלו ודע כי החו"ג שבתוך היסוד דאבא הם נוקעים היסוד דאימא מכנגד העורף של רה"ו של זעיר ויולא דרך שם ללאה העומדת באחורי ראש זעיר והנה מוכרת הוא שבעצברם מתוך היסוד דאימא שהם מניחים שם השורש שלהם כנודע כי כל דבר שבקדושה מניח הקובץ שלו בכל מקום שעמד פעם אחת ולכן אלו האורות הם נניחים שרשם בכל מקום שיוולאים וכמו שביארנו ב"ת נשים שהולך יולא לישא אחת והנה אלו האורות הנזכר שיוולאים עובד דאבא דרך יסוד דהוי"ן הם כור בלעם כמבואר במקומו :

דרוש גדול (ה)

בנין ען הדעת טו"ר ואנב יתבאר ענין אב"א מה ענינו וכוד המוזהר כבר הודעתך כי החלפת קונוה פרטוף רחל ניק' דז"א היא באחורי החזה דז"א אשר עד שם הוא סיוט היסוד דאימא שבתוך ז"א והנה מן החסד המגולה בת"ת דזעיר כי שם התחילו החסדים להגלות ומשלים החסד אשר שם מומי נעשה הכהר של נוק' ומו' החסדים הנגולים שבנו"ה דזעיר נעשו חו"ב שלה ומן הה' גבורות הנקובלות ביסוד דזעיר נעשה הדעת שלה והמר הקבץ הה' גבורות בדעת שבה לו יורדות ומתפשטות בנופא מחסד שבה עד הוד שבה כדמיון הה' חסדים המתפשטות בנופא דזעיר והנה עה"ד טו"ר הוא בזו"ן ואמנם בז"א הוא ממקום סיוט היסוד דאימא שהוא מן החזה ולמטה כי נמשך ולמטה (ע"ב) מתחילים החסדים בגילוי גדול ולכן אפשר אל החיקונים לינק ולהחמיר בחדשים ההם המתחילים ולכן נמשך ולמטה בז"א נק' רע של ען הדעת כי החסדים הם בחי' הדעת דזעיר כנודע ואמנם בחי' החסדים שבז"א מן החזה ולמעלה אשר הם מכוסים ביסוד דאימא נק' טוב כי אין הקליפות הרעות יונקים מהם ובינת ייקתת הקל' חסם הוא לפי החסדים שהם האורות שבז"א הם שם מתחילים בגילוי ומשם כיון שנפחתו הם בגלגלים ויולאים אל האחוריים שבו וכיון שיוולאים אל האחוריים יש כח אל החיקונים לינק משם משא"כ בהיותם מכוסים תוך היסוד דאימא שאינם יכולים לנבור ולגאת אל האחוריים ואמנם אף במקום הגלוי אינם יכולים לינק מלך פנים דזעיר כלל הלא מלך האחוריים מן האורות של החסדים בגלגלים ויולאים ללד האחוריים וזכור זה היעב כי אין אל החיקונים אחיזה אלא באורות החסדים אשר נהפכים ויולאים אל האחוריים ולא במחירים אל הפנים וכל זה אינו אלא במקום

הנהרות וביאורים (ה) ספר החיקונים דף ל"ב ע"א : (ג) נשע"ף נ"ח :

הוי"ה

ההו"ה אשר בו ונבחר עמה בתי' טו"ר שבנוק' זו"ל דקדושה
 אשר ממנה יונקה נוק' דקלי' כנו"ל הנה ה"ג הנוחכשטוה
 בהסד שבה עד הוד שבה הם עה"ד עו"ר אשר בנוק'
 כדוגמת ה"ה שזכר שהם עין הדעת שבו כנו"ל כי הדעת
 של הזכר עיקרם חסדים ושל הנקבה גבורות והנה כמו
 שהחסדים של הזכר היו קלמם מכוסים תוך היסוד דלומא
 ושה נקרה טוב וקלמם מנולים ונקרא רע כן הדבר בגבורות
 הנקבה כי הנה החילה היו מקובלות תוך היסוד של הזכר
 ובהחוריים של היסוד דועיר שם הוא ממש קו חמשי דת'
 דנוק' כדודע והנה בהתנוגן האורות ההם מן היסוד דדבורא
 אל הנוק' יש בו ב' בחינות נ"ב כי הנה נבחר שהיסוד
 דועיר מוסחיים עד כנגד מקום הטיבור של הנקבה העומת
 עמו חב"ה לפי שהיסוד הזכר הוא יותר חרוך ונחפשו מן
 היסוד של הימא כדודע ולכן הגבורות שבנקבל המהפשות
 עד הטיבור שבה הם עוזרים דרך חסך כלי היסוד דועיר
 ונחוריים בה ונקרה אורות סתומים ומקום ההוא נק' טוב
 ונחם ולמטה שהוא שליש תחתון דת' שבה וגם הנו"ה שבה
 הם אורות מנולים ונק' רע כו'. ונבחר עתה ג"כ מילת
 טוב ורע שבנקבה כדרך שנבחר זכר כו'. הנה נודע כי
 ג' הגבורות המהפשות בחנ"ה של הנקבה כבר באו
 מנוחקות מבחשר היו בהחילה עומדות תוך היסוד דועיר ע"י
 ג' החסדים המנולים דת' נו"ה דועיר וב' גבורות תחתונות
 דנו"ה דנוק' לא נתמתקו ביסוד דועיר דרך ירידת אור ישר
 של החסדים חכן עכ"ז ע"י חזרת עליית ב' החסדים באור
 חזר ממטה למעלה בהיותם בתוך היסוד דועיר קיבלו אלו
 שתי הגבורות קלח מיתוק ולא לגמרי ונמלא כי בהתנוגן
 הגבורות בגופא דנוקבא ג"כ איתו הכח של המיתוק של
 החסדים כמזקו את הגבורות כזכר נחערבו יחד ונחפשו
 בנקבה ונמלא עתה היות גבורות וקלח אור החסדים מעורבים
 בנופא דנוק' והנה הנוחוק של ג' החסדים הם ג' הווי"ה
 שבהם י"ב אותיות והמגם הגבורות המתמתקות בבחי' אור
 ישר או אור תזר הם חנוטה כנו"ל והנה י"ב וה' הם בני'
 טו"ב. וה"ה מפני מה הגבורות נרמזו (ע"ב) בדרך כלל
 והחסדים נרמזו בדרך פרט בבחי' האותיות שכל הווי"ה
 שבהם וההסובה היא לפי שציקר הטוב הוא מן החסדים הנקרא
 טוב כדודע והם הנוחקים את הגבורות ולכן נרמזו דרך פרט
 כי הם הנוחקים ומטיבים את הגבורות המגם בגבורות
 שהם מקבלות מהוק והצפת החסדים די לנו ככנומה איהם
 דרך כלל. הכלל העולה הוא כי בחי' החסדים והגבורות
 שבנקבה שהם מבחי' המוחין גדלות שהם בחי' שנות של
 הווי"ה כדודע כל אלו נק' טוב ואין תחנה בהם אל הקלי'
 והמגם יש בחי' ג' מוחין דועיר דקשנות שבחיה הנוחין
 דגדלות בראש ועיר ירדו הם ירודה. אתר ירודה עד שירדו
 ביסוד שבו כדודע והנה אלו המוחין הם ג' שנות של אלהים
 ואין נוי בינותקם כמו שנוחקו הגבורות של הגדלות כזכר
 ולכן הם דינים קשים ולכן ינקים החילונים מהם ונק' רע והוא
 באופן זה כי הנה ג' אלהי"ם הם בני' רנ"ח וכל ה' מהג' יש
 בו כפשוטו ובמילואו י"ח אותיות שהם ה' וי"ג כדודע והם
 הדרך רנ"ח עם ת"י יעלו בני' רע"ז שהם אותיות ורע :

החילונים יונקה משם ואם בבחי' פנים כבר נבחר שרין
 שם אחיה כלל אל החילונים הף הם מנולים וכבר נבחר
 למעלה כי אין החילונים נאחזים מגם במקומות ההם ועכ"ל
 נבחר קלת עינין אחיות הקלי' במקומות הנזכר מה
 ענינם דע כל בחי' האחוריים הם שמות של אלהי"ם שהם
 דינים והמגם הם כוד ק"ב לרופים של שם אלהים שהם
 דינים אשר התחלתם מן ועיר דלילות עד סוף העשיה
 כזכור אללנו ושם אחר כיום אלו הק"ך לרופים שם עימודים
 הקלי' הנק' אלהי"ם הארים ונמשכים משם בסוף כל העשיה
 והם נק' אלהים אחרים בערך אלו הק"ך לרופים דלהי"ם
 שבקדושה שהם נק' אלהי"ם חיים וגם להיותם בחחוריים כי
 אחרים לשון אחוריים והנה קודם בריחה חדם היו ז"ן
 דבוקים אב"ה ולא היו שם נאחזים הקלי' וכאשר נברא חדם
 אש עושים התחונים מלות ומ"ע עוזרים האדמה העליונה
 ומסויים הקולים הם הקלי' מן הכרם העליון אבל הם
 יחטאו התחונים או אחום הקלי' הנק' אלהים אחרים
 נכללים בשרשם שהם הק"ך לרופי אלהים שבקדושה כזכר
 העומדים בחחוריים ויונקים מן הקדושה ע"י היותם נכללים בשרשם
 הנזכר ולא שח"ו הם עלמם נכנסים לתוך הקדש וז"ם הפ'
 ערו ערו עד היסוד בה כי הנה אלו הק"ך לרופי אלהי"ם
 שרשם מן הה"ג שהם המ"ך שביבד הנקבה והם סוד ה'
 אותיות אלהי"ם וכאשר הנקבה העליונה רולה להעלות מ"ן
 לגבי דבורא אז כל האלהי"ם הקדושים נכללים יחד זה בזה
 ביסוד שבה ואם ח"ו יש פגם במעשה התחונים גורמים
 שגם הקלי' הנק' אלהי"ם אחרים נאחזים בק"ך לרופים הנזכר
 שהם שרשם ונכללים עמהם והע"פ שאלו הקלי' אינם נכנסים
 גם הם ביסוד הנקבה עכ"ל ממקומם יונקים דרך האלהי"ם
 הקדושים שרשם (קב"ב ע"א) בהיותם נכללים בהם וזה
 אומרו ערו עד היסוד בה כי כביכול עד שם מניע פגם
 התחונים גם ז"ם ושפחה כי תירש גבירחה אשר לסיבה
 הנזכר כביכול הוא כאלו היסוד עליון דדבורא מוזוג עם
 השפחה שהיא קליפה בבחי' הנזכר גם ז"ם פ' אלהים באו
 גויים בנחלתך וגו' כי האלהי"ם אחרים נאחזים באלהי"ם
 קדושים ונכללים בהם ועי"כ נכנסים צהיכל הקדוש העליון
 ולכן הזכיר שם אלהי"ם ולא שם הווי"ה וזכור זה כי כל מקום
 שבזכיר אחיות הקלי' בקדושה אינם אלא ע"ד הנזכר בלבד
 לא שח"ו נכנסים לתוך הקדש והמגם כאשר התחונים
 מעשיהם טובים וגורמים ההעוררות וזוג עליון של ז"ן הו'
 חוריים ז"ן פכ"פ ואין אז פחד מהקלי' אב"ה אש האחוריים
 ישארו מנולים כיון שמעשה התחונים נאים. ועדיין לדיך
 שנבחר א"ך הם נדבקים מוגם אב"ה צהיכל אחד לבטיחן
 והענין הוא כי האחוריים הם דינים ויולאים מוגם ונשתקים
 בה ועי"כ נמלאים דבוקים יחד כדמיון הענף הנבחר דבוק
 באילן אשר מוגם נמשך וילא והמגם כפי זה כאשר הזכר
 להיות פכ"ב היה רלווי שיחזרו להדבק גם אלו יחד מהמת
 החסדי' הננוככים מוגם ונתי' בה אכל הענין הוא כי כיון
 שהז"ן אין קומתם שיה אינם יכולים להדבק יחד בהיותם
 פכ"ב כי אין חיבריהם מכוונים זה ע"ז והרי נבחר טעם לתה
 בראו דבוקי' אב"ה לביטערך אח"כ ענין הגסיר' להפרידהג וגם
 למה היו אב"ה ולא פכ"ב :

(ה) סוד אב"ה ונחזור
 לבאר ענין אב"ה
 הנה נבחר מקום אחיות הקלי' לקמן בשער זה וגם בש"ב שער
 בו"ן והכל באחוריים שלהם
 והנה קודם שנברא חדם לא
 היה נוי שיעבור את האדמה העליונה והיה אפשר שהקלי'
 ינקו משם להוהם האחוריים מנולים באחום המוקמות הנק'
 רע בו"ן כנו"ל ולמעלה תקון גדול בראש המאליל אב"ה
 מדבקים יחד ועי"כ נחכבו האחוריים של שניהם ואין

(ג) ועוד מלאתי כחוב בקובעריי דרום אחד קטן בעינין
 זוג אב"ה וז"ל עינין זוג אב"ה הכחוב אללנו
 במקומות רבים ובדאי כי אין ענינו מחייב על הדעת מה
 ענינו והנה בדרוסי' הראשונים ביארתי ענינו וע"ש והענין
 בקיצור כבר נודע כי בעת הזוג כמו שהאדם הזריע עיפת
 מ"ד כן הנקבה מורעת מ"ן ובעלה אוהם לנבי מ"ד והנה
 אלו המ"ן הם עולים ע"י כשמות התחונים ולכן כל זמן
 שגראל עושים מעשים טובים הראויים שביבכח יחזרו ז"ן
 פכ"ב

גרות וביאורים (ה) שם דף לו ע"ב: (ג) ע"ה שער התקנים פ"ד :

הנשמה בין בחינות בין בפנימיות והזכריות במקור פן בחינות בין בפנימיות דרוש שער פנימיות וחילוניות :

יג רחל חופסת כל שיעור קומה ז"ל ובחצי העליון עם מחלבת לאה ונק' על שמה וחצי התחתון נק' רחל ט' אכ"ך פ"ז :

יד דע שאין נשמת הגדיק עולה למין דבינה אלא ע"י מסירת נפשו למיתה ר"ל ד' מיתות ב"ד על קידוש ה' אך הגפש יכול לעלות למין למלכות ע"י מסירת נפשו למיתה על קיום התורה והמלות ואין לריך הריגה . שער מ"ד ומין דרוש י"ח כלל ט"ז . כפי הנז"ל בכלל י"ב שכלל מלות המעשיות הם בחינות העולמות אפשר להבין מה שקשה לנו והוא כי אחר שנכנסו כל הנשמות בנ"א עד גדלות שני בערבית כליל פסח ועל זה חנו אומרים ההלל א"כ הסדר למזוי אלטרין וא"ח שחוזרים ומסתלקים זה לא זכר בדברי הרב הקדוש האר"י זלה"ה אבל כפי הנז' שכל המלות המעשיות הם לצורך החיילות לא קשיא מידי כי כל מעשה הסדר של ליל פסח הוא להכניס המוחין בחילות העולמות אבל פנימיות העולמות שהם הנשמות כבר נכנסו כל המוחין שלהם בחפלת ערבית כנזכר בדברי הרב זלה"ה ואינם לריכים להסתלק ולחזור בעת הסדר כמו שכתבו קלם מן האוקובלים . הקטנות דליל פסח הוא הטיקה וכולל גם השיבור וגם קטנות ב' הוא הטיקה ע"י ע"ח שער המוחין פ"ד מ"ב :

טז כל הדרושים הנחמרים בפנימיות ישנם בחילות ואין ביניהם הפרש כלל ואל תטריח עלמך יותר וכדי שתכיר באיזו בחי' חנו מדברים תראה (ל' ע"א) אם אותה מלות הוא בעמק הרי היא בחילות ואם היא בחי' דיבור וספלות הרי הם בפנימיות . שער פנימיות וחילות דרוש שלישי :

יז ענין עליית העולמות והכללות בחפלת החול ובקבלת שבת ור"ה עיין בשער פנימיות דרוש ג' :

יח רחילת פניו ידיו ורגליו בחמין בע"ש הוא דוגמת יפנס וישול לחול והוא לחמן החילות ולהסיר מהם הקליפות והמזעזעים דקבלת שבת הוא דוגמת הקרבנות לחיל . שם :

יח חלוקת דרבנן הוא ע"פ זך מאד ודק מאד והוא לבוש שבו מתלבשים נר"ן שהם האורות דשיבור וטיקה ומוחין . שם דרוש ד' והוא נעשה ע"י המלות :

יט פשמוזוגים א"א להוליה המוחין דז"א ככללים לב' פרלופים כל הד' פרלופים ואח"כ נפרדים ומולדים המוחין מבינה עלאה ויורדים ומתלבשים בללס דחבונה הב' שהיא הב' ובגמרים בנ"א וזה במוחין דגדלות לבד . שער כ"ה דרוש ד' :

כ י"ם דבין כלים ואורות הם נפש שבו ובמך גוף זה מחלבים י"ם דמ"ה דז"א כלים ואורות והם רוח דז"א ועד"ו בטוק' והגוף התלון דז"א נקרא ת"ת כליל שיה סטרין דשקב . והגוף הפנימי נקרא ת"ת מלגאו דאחי בשית סטרין והוא משה וישראל והגוף החלון דטוקבא נקרא מלכות והפנימי נקרא כהת ישראל . וזווג ב' הגופים הפנימיים נקרא נשקון רוחא כרוחא בערך החילות ובשאין להם רק הבין שהוא החילות הם עומדים הב"ה וכשנכנסים וחוזרים פכ"פ הוא שבו להם פרלופים דמ"ה והוא החסר דאחי ופרים לון כנזכר בצדקת אבות דחול . שער פנימיות וחילות פ"ז :

כא ודע כי כשאנו אומרים שעולה ז"א בחילות נה"י דאמא אינו בפעם ה' אלא תחילה בכוד שיבור בבחי' חילות ואח"כ ייקה בבחי' חלופים ואח"כ גלות בבחי' פנימיות ונמלה כי ג' בחינות פנימיות ב"ר דז"א הלבשו בלשה בחי' דחילת נה"י דאמא ואח"כ חוזר לעלות ומלביש בלשה בחינות פנימיות ב"ר דז"א לבלשה בחינות פנימיות נה"י דאמא יבור ייקה ומוחין והבלשה בחינות חילות נה"י דאמא ירדו להיות מחלבים לב' בחי' חילות דג' חלופים בנ"א וכן עד"ו בכל חלופים שיש בכל הפרלופים . שער פנימיות וחילות פרק ג' בחילוק שבין עליות החול לעליות דשבת . עיין שער אג"ל פ"ח כלים היות כלי ניקוד והנשמה איות בניקוד . שער אג"ל

פכ"ז ויודונו ואז יש מין ברחל טוק' דז"א ועל ידם היא מעלה אותה אבל כשאין מעשים טובים וכויות בתחומים אין כח ברחל טוק' דז"א להעלות מ"ן ולכן היא לריכה או להעלות היא חסיר למעלה עד א"א והיא לוקחת מ"ן דאמא כהלואה ואז מודונום שיהם בהיותם עם למעלה באופן כי זווג זה כמעט אינו מיוחס על שום אלא ע"ש א"א כי עד מקומם עלו וע"י מ"ן שלהם מודונו ואמנם אם היו רזים להודווג למטה במקומם לא היו יכולים כי לנוסרון וכויות התחומים לא היו יכולים לחזור פכ"פ כי א"א להודווג אלא פכ"פ וכוין שאין יכולת בהם לחזור פכ"פ בהיותם למטה אינם מודונום עם ונמלה כי העפ"י שהאות הוא שאין שום זווג אלא בהיותם פכ"פ עכ"ז כאשר חי אפשר לעמוד במקומם אלא אכ"ה ולכן עולין למעלה כי עם יוכלו לחזור פכ"פ ויוכלו להודווג הנה הזווג ההוא נק' זווג של אכ"ה :

כב (כ"ט ע"א) מוחין דיטיקה דקטנות לא יחסר מו"א לעולם והאפשר שגם מוחין דשיבור דגדלות דהיינו ג' פרקין תהיון דל' דללס דאמא . עיין בע"ש שער פנימיות וחילות דרוש ראשון :

כג שלשה כלים בחילות הם שמות אלהים דחילות אך נר"ן שבהם הם היות ואורות ובזה הגדלות אז הכלים בחילות נעשים קרומים והכלים דפנימיות נעשים מוחין בערך הכלי דחילות לא בערך הגר"ן שבחילות . שם דרוש שני :

כד כלים דחילות הם כנגד ב"ע שבז"א וג' כלים דפנימי' כנגד א"י שבז"א ונר"ן שבפנימיות הם היות המוקדות בקמן ופסח כו' . שם . וכן נר"ן דחילו' הם הוית' מוקדו' בקמן כו' דרוש ג' :

כה הכלי דמ"ן דטוק' הוא בחי' כ"ב אחון וה"ג ר"כך הם המ"ן וכשו"ן הב"ה אז נטמן לה כ"ב אחון ומגפ"ך אחד ומשם נעשו דלה אחר וחלי הכלי דמ"ן וחלי המ"ן ובכסירה לוקחת כ"ב אחון אחרות ובורש המגפ"ך ענמן ולא הארתם והם ה' דמים שהורים נכורות ממהוקות ונשלמו דלה הב' וחלי הכלי וחלי המ"ן (ע"ב) ול"ע מה נחדש בבואה א' שכבר נשלם הכלי והמ"ן בעת הכסירה . עיין שער מ"ד ומ"ן פ"ב :

כז כלי דמ"ד דז"א וכלי דמ"ן דטוק' דפנימיות הם המ"ן ענמן בחילות והם החו"ג הראשונים שבעת האלילות אבל הח"ד ומ"ן ענמן הם חו"ג הנושקים בכל עת מוזג אור"ה . שם :

כח והכלי הנזכר הוא יותר גדול מהמ"ן ענמן . שם :

כט ואי אפשר ללכת בשמה ממ"ד ומ"ן הנזכר החדשים אם לא שתחלבש בלבוש חלום הנמשך מהכלי הנזכר שהם החו"ג הראשונים והוא המעלה אותה למ"ן אבל בלא לבוש זה אין בה כח לעלות . שם :

צ החו"ג החדשים נוהם נעשים הנשמות ואינם נשאים בזו"ן כמו הראשונים אלה כלים ונשקים ולכך לריך זווג בכל עת . שם :

צא עוהרתו ז"ל ל"ע איך החו"ג הראשונים גדולים נוהרתים וכלע"ד שיש רוחה מהחו"ג הראשונים בחילות ובפנימיות ובחילות נעשה לבוש למדשות דחילות ודפנימיות לבוש לפנימיות . שם :

צב וכל זה הנ"ל הוא בזווג תחתון ודכוסיה בזווג העליון דשיקין :

צג כל מלות מעשיות וזכרותיהם עונן חליון וליזיה וקידוש שבת על היין ועלילת ידים וג' סעודות ואכילת מלה דפסח וסוכה ולולב וכיוצא הכל הוא בכלים דחילות וכל מלות בדבור כגון התפילות ועסק התורה וכיוצא הכל בכלי דפנימיות אמנם סוכה במחשבה הוא אור הפנימי שהוא

מיוס ר"ה מתחלה הגמירה מ"ש ענין שקל ענין מבו"ש ש"ב ח"ב פ"ח :

כז שם **בְּיָגְרָא** ושם **בְּיָבֹוּ** מא עשרה דמים ועשרת מיליו דמיליו דאדרי" דל' ארומים הם במלכות ביהוה פב"פ רוח הקדש תיקון הגדר די"ד ע"ב וכן בע"ח שער י"ו סוף פ"ד מיליו שד"י הנזכר בישראל דק"ש דקרבנות הוא ל' דללס דאבא מבו"ש ש"ה מן ושמהם עד על הארץ : ח"ב פ"ח :

כח ענין עשרה דמים הג"ל המתפשטים ב' שמות דמ"ה הם סוד ל' דללס. מבו"ש ש"ה ח"ב פ"ה :

כט ענין יגור ההי"ן דאלהים דמוחין דקטנות אינם רק דמוחין דאבא. ש"ה ח"ב פ"ו :

כס ענין המוחין דקטנות שנקראים אלהים גם הלבושים שלהם שהם נה"י דא"י נק' אלהים על סדר האלהים דמוחין נפקא מינה שלריך לכוון להלביש אלהים דמוחין בתוך אלהים דלבושים משולבים. מבו"ש ש"ה ח"ב פ"ו :

כיא ענין אלהים דמוחין דעיבור וניקה פשוטים מליירים בלורת ההי"ן ואח"ך מתמלאים היינו הו"ק דל' דללס דקטנות הוא אלהים פשוטים וג"ר דל' דללס הם אלהים מלאים. ש"ה ח"ב פ"ו בסופו ממש :

כיב ענין כליות או"א ביספור' להודווג בבחי' הגשמות להוליא מוחין גדלות אינו אחר התרצן ועשקו אינם נכללים להודווג רק בזווג דחיות העולמות וממנו אינו ממשיתים מוחין גדלות בק"ש ובעמידה לזו"ן דא"י ולא"א דבריאה אבל זיווג התחתון דיספור' לבדם למטה אינו רק לתת מוחין דיניקה לזו"ן דא"י ומוחין דיניקה לאבא דבריאה ומוחין גדלות לאימא חו"ן דבריאה. עו"ת דס"ו ע"א :

כיג ענין עליות העולמות שאין עולים רק הכלים ולא העצמות הנק' גשמות ענין בעולת חמוד דס"ט ע"ב שאומר שעולים גם העצמות שהוא הגשמות שלהם ומה שאינו עולה הוא חור הא"ם המתלבש בהם שאפי' העצמות שלהם נק' כלים לנבי חור הא"ם :

כיד בענין שביעי של פסח שנמשך הארה מא"א ליסוד דו"א ליתן בו כח להודווג עם נוק' עיין בע"ח ש' כ"ט ספ"ו גם עיין בפירות האירא ווע"ל וג"ל שהוא ענין מה שנעשה בקנה הכל כג"ל בפי' העמידה ודוק טעם התדבקות רחל עם ז"א אב"א כי לולא זה שהיתה עמו אב"א והיתה עלם מעלמיו ובשר מבשרו בחליתם הדיבוק והקשור הנה לא היה חושש אח"כ לתקנה ולהאיר לה כל הלריך לה. שער ל"ב שער הארות זו"ן פ"ח :

כיה חין הזכר העליון מהעורר לזיווג רק עד שהנקבה העליונה תתקטע ותכין עצמה לזיווג ותמלא מן בעיניו ואז הוא מהעורר להודווג עמה של"כ הנה הוא עסוק חמוד למעלה לקבל שפע ולינק מאמו יאינו רולה לתת מהשפעתו לזולתו עד אשר הכלה העליונה תתקטע את עצמה כאומר : (קב"ד ע"א) **צְרִיךְ** להבין אש הנבוכות מתפשטות בנק' בעומר כדרך שמתפשטי' החסדים

בו"א כי לא נזכרו הגבו' בדברי הרב גם' הכונות שמתפשטים בנק' וכך נראה מע"ח שאין הגבורות מתפשטות בנק' עד אחר כלות החסדים להפשע בגופא דז"א כטוע ועם החסדים מהיכן באו כי כל המוחין חודו להסתלק וילאו הנה"י דמ"ה : **ענין** הזיווג שהיה בלי חליה בחיקונים תיקון כ"ח והביאו הרב ראשית מנחה בדרי"ו ע"ב עיין שם כי מטוף המתאר נראה שיהיו בלי לבוש כלל רק בככות אחד לשיהם ע"ש :

טיו

כג"ל פ"ח. מה שזרד מהפרזופים דאליות לבי"ע הוא חלוניות הכלים. שם :

כז כשמתקין המוחין גם הכלי הפנימי מתחלק. שער הכ"ל פ"ח :

כח כשאין לזו"ן רק הב' פרזופים דעיבור וניקה דהיינו הב' כלים חילון ואמלעי אז נקרא אב"א ואינם ראויים לזיווג ועולים לאמא והנה"י מועלים להם לכלי הפנימי ומודווגים פב"פ. שם :

כט כש"א דעיבור דהיינו פרזוף נה"י דהיינו כלי החילון שבו בכללו נוקבא (ע"ב) הוא שיטור חלי מדה עמרת היסוד וכשי' לו יני' דהיינו פרזוף דהנ"ח דהיינו כלי האמלעי הנוקבא שיטור מדה אחת שלימה ובגדלות באים לו ג"ר דב"ן דהיינו פרזוף דהנ"ד דהיינו כלי הפנימי וגם באים לו עם ג"ר דב"ן ו"ם דמ"ה ולנוק' ט' אחרונות דב"ן ו"ם דנולכות דמ"ה. שם :

כס בקטנות אין לזו"ן מ"ה כלל רק ב"ן. שם :

כיא כבוא הגדלות אז הו"א נותן לנקבא בעת הנסירה כל הב"ן דיליה וגשאר בו הארתו והוא לוקח כל הא"ה דיליה ודיליה ונותן לה הארת המ"ה דיליה לבד וכ"ז המ"ה והב"ן גדלות נק' תוספת המהלק ולא נשאר בשניהם כי אש ב"ן דקטנות ומלא עיקר מ"ה בזכר והארתו בנק' ויניקר ב"ן נוק' והארתו בזכר וכע"ז בלו"א או אפשר כי מ"ה ביונים וב"ן בשמאלס בין בזו"ן בין בלו"א. שם :

כיב וכבוא הגדלות בו"א כלי הפנימי גדלה הנוקבא מאחוריו עד החזה ואין בה רק שני כלים וחסר דע"ז ויסוד ומלכות שבה ובנסירה לוקחת בינה וגבורות דהיינו ב"ן דו"א ונשאל דעת ויסוד ומלכות וחזורים פב"פ ובזווג א' נותן לה שם ב"ן בבחי' הגדלות ונשלמת ובזווג ב' נותן לה הארת המ"ה שהם החסדים ללורך הגשמות. שם :

כיג הדעות דזו"ן חין בכ"א מהם רק ב' כלים דיניקה (ה) וגדלות. שם :

ל ה"ג היולאים לתיקון פרזופי הנוקבא הם נקבות והימנית בסוד טיפת הזווג הם זכרים. שם :

לא ממוקס אחר נראה כי ו"ק דב"ן נהקנו ע"י ו"ק דמ"ה ובגדלות באים ג"ר דב"ן וג"ר דמ"ה וכן בנקבא ער"ו. שם :

לב בב"ן יש חו"ג ובמ"ה יש חו"ג בו"א וכן בנקבא. שם : **לג** ממש ב"ן שהם ה"ג מהארתם נבנית הנוק' ועלמחה נעשה הכלי דמ"ן דיליה ומשם מ"ה שהוא ה"ח נעשה הכלי דמ"ד. שם :

לד הטיפה נמשכת מחסד ראש הו"ק ואינה נמשכת מדעת העליון שבמות זולת ליחידים. שם :

לה ענין התלבשות מוחין דלו"א בו"א ומוחין דיספור' בנק' וענין הסתלקותם מו"א וגיטין לנקבא בעת הנסירה עיין שער י"ד שער או"א פ"ו עד סופו :

לו זיווג דחיות דזו"ן נפסק לפעמים. שם פ"ח :

לז ירידת הנוקבא בעסיה ביום אחר התפלה ובלילה. דרוש עשירי משער מ"ד ומ"ן :

לח טעמים כתר נקודות חכמה תגין נ"ד דבינה אוחיות ז"ה דבינה וזו"ן. שער ענח"א פ"ה :

לט (ב) ענין המקיפים דברכות האמנותיות דעמידה יולאים מו' תחומות דו"א לז' תחומות דנוק' עיין בע"ח שער י"ז פ"ד. ובכונות כתיב כי הפנימי מו"ח (ל"א ע"א) והמקיף מג"ר דכל אחת מו"ח. ועיין במבו"ש ש"ב ח"ב פ"ה בפרטי הפנימי' והמקיפים :

לכ מ"ס הרב זל"ה שבעת הגוה וההדרמה דו"א נמשכים לו מוחין חדשים יותר עליונים היינו אחר האניה שאותם המוחין הראשונים נחמדשו וקבלו הארה גדולה יותר. עו"ת ד"ה

דגרות וביזורים (ה) וזו וחול. כלל נכתב בו (כס דסם טעמי : (ג) מ"ה דף קפ"ה ע"א : 28

ד גם ז"ל (ג) מ"ש בדרוש ד' וברכות אבות כי בק"ש נמשכים מוחין פנימיים דאו"ה לחב"ד דזו"ן והם נחמלות או"ה ובעמידה מקיפים לחב"ד מבחי' אמלעית דאו"ה ומוחין פנימיים לחב"ד וכו"ו :

ה ובדרוש המקיפים דעמידה הכתוב בדרושי ר"ה כתב שהוא נמשך ממקוץ דאו"ה :

ו גם בדרושי הלילות משנוע שבק"ש נמשכים מוחין דז"ק דאו"ה :

ז וכן בכונה מוקומות מע"ח כתב כן ושם כתב ג"כ שבק"ש נמשכים מוחין פנימיים דאו"ה כז"ל אבל בדרושי הק"ו כתב שאין נמשך בק"ש רק מוחין דז"ק דבינה וכן בדרושי העמידה ובכ"מ כתב כן וכן גם ע"מ :

ח וז"ל אם הו"ק דאימא הם מו"ק דאו"ה והם הנק' בינה כי כן ישו"ת שהם ו"ק דאו"ה נק' אימא בינה כגודע או אם הם הו"ק דבינה ממש לבד או אם הם שני מיני המוחין ולריך להסתכל ולהבין איך מקומם הם אחד בכללות ואחד בפרטות או בחילוניות ובפנימויות או במ"ה וב"ן או בשניהם :

ט ז"ל כשמתפשטים המוחין דפנים בנק' במלך עוזר כו' מתפשטים בה בחחילת הכלים החדשים דז"א ואח"כ מתפשטים בחוכם המוחין במלך עוזר כו' או שאינם מתפשטים אלא בכלים דנק' :

י ז"ל הכלי הנעשה בק"ש של המטה הם הוא לנק' הכוללת הנגמרת בלילה אבל ללילה לריך להמשיך טיפת החסדים כי הורחה ולידתה הוא בחלות הלילה כגודע :

יא גם ז"ל אם הו"ק גדלות המתפשטים בז"א בק"ש הם הו"ק דל"ל דל' הנק' רוח ו"ק כזכר בשער המוחין והג"ר הנמשכים בעמידה הם הו"ק דב' ללמי ל"מ אלא שלפי פסוקן של הדברים א"כ מה הוא ענין דחיית המוחין אע"פ שיש ליטבו בעובי לריך להשוותם :

יב גם ז"ל אם הו"ק הנמשכים בק"ש הם המוחין גדלות דג"ר דז"ק שהם הויו"ת כזכר בשער הג"ר או אם הם הו"ק דג"ר או אם הם שניהם גם הם נמשכים ג"ר דז"ק דשני ללמי או"ה ו"ק דג"ר דאימא אלא שבדב"ע ע"מ ומ"ש וע"מ וס' הכונות כתוב שג"ר דז"ק הם מוחין דאלהים והו"ק דמוחין גדלות הנמשכים בק"ש הוא הו"ק דג"ר ויש ליטבם ולהשוותם כי הו"ק דג"ר גדלות הם עלמם היו ג"ר דז"ק כי העומן נחלפו ונכללו זה בזה כגודע וכזכר בשער פרקי הללם :

יג גם ז"ל מ"ש בשער המוחין דללם סוף פ"ו כי שמות המוחין דז"ק הם באופן אחר והג"ר הם בשלימות הגדלות כזכר בדרושי הלילות עכ"ל הם כונתו היא שהמוחין דז"ק הם שמות יה"ו אה"י ושמות הג"ר הם שמות שלימים והרי שם בדרושי הלילות נהבאר שזה החילוק דשמות שלימים לשמות חסידים ה' אחרונה הוא ממוחין דאב"ה למוחין דאימא אבל כולם הם מוחין דז"ק או כונתו לומר שכל אותם המוחין דאימא הם מוחין דז"ק דאו"ה ואותם המוחין שלימים דאב"ה הם מוחין דג"ר דאו"ה וכגודע כי ישו"ת שהם נשמה בינה אימא בריאה והם ו"ק דאו"ה ואו"ה עילאין חיה חכמה אב"ה אה"י הם הג"ר :

יד (ע' ע"א) יך ולפי זה ראוי להבין איך לא כתב הרב ז"ל לכוין בשמות המוחין דאב"ה בעמידה שהיא בג"ר אילנות חיה אב"ה אה"י לומר אמת הוא שהמוחין דאב"ה הם מוחין דג"ר כז"ל אלא שכיון שנתבאר בדרושי הלילות שכל אותם המוחין דאו"ה הזכר הם הם מוחין דז"ק א"כ המוחין דאב"ה הם מוחין דז"ק דג"ר ודאימה הם ו"ק דג"ר דז"ק כי שיטת כח הק"ש לתקן ולהמשיך מוחין דז"ק לבד וכולם הם מוחין דאימא בינה בריאה כי ק"ש הוא בבריאה :

ענין זיווג אב"ה ששולים לאו"ה ושם מקבלין מוחין דפנים ונשלמים ומוריים פכ"פ. שער פנימויות וחילוניות סוף דרוש רביעי ע"ש :

כונה גדולה נקשרת הפלה של יד בזרוע עיין בביאור אדרת רבא בביאור ד"ה מארי דחוטמא מחד נוק' כו' ע"ש כי לריכה עוד כונה אחרת וטעם קשרת הפלה של יד בזרוע שנאל עיין בדרוש שלישי בדרושי ק"ש ששל המטה :

כונת הזיווג

(ס"ט ע"א) **תחילה** נבטיקין (ה) יכוין להמשיך יה"ו דע"ב מחכמה דחכמה דאו"ה

ולהעבירו דרך ס"ג דבינה דחכמה ז ולהלבישו ביה"ו דמ"ה דז"ק דחכמה ולהלבישו ביה"ו דב"ן דמלכות דחכמה ודרך יסוד שהוא החיך ימשיכם לגרון שהוא בינה דאו"ה ויכוין שהיא תעלה מ"ן והיא תרין טיפין לקבל טיפה דדבורא והם ז' קס"ה מחו"ב נגד יה"ו דע"ב וב' קמ"ג מחו"ב נגד יה"ו דמ"ה וב' קכ"ה מו"ה נגד יה"ו דב"ן וג' יה"ו שהם טיפה דדבורא כל א' נק' מ"ב לפי שהב' עליונים יורדים ומתלבשים ביה"ו דב"ן שג' א"ב (ב) וכנגד כל יה"ו ז' אהיה שג' מ"ב כללות ומטיפה דדבורא יעשה החלב של הולד ומתרין טיפין דמיק' מאתח נעשה הדם דהולד ומהב' יעשה החלב : קול ודיבור **א הוי"ה ארנ"י** ב גם הם בחי' עיטרא דגבורות שביסוד דאימא אשכדעת דז"א להויתאם למקוץ :

ג גם הם זיווג נבטיקין דב' פרטופים הפנימיים דמ"ה דזו"ן דוחא בזוחא דרוש ו שער החילוניות ופנימויות :

ד גם הם זיווג דמו"ב י"ה דהוי"ה ומהו"ד נמשך טיפת ה"ח גיכ"ק לה"ג אהה"ע דמ"ן דבינה ה' ראשונה ע"י הלשון דעת. המזווגם ראש הו' ודרך הפה יולאים הגבורות והחסידים מתפשטים דרך חוט השדרה שהוא ו' דהוי"ה עם היסוד סוף הו' ומשם ניתנים למלכות ה' אחרונה. פרק י"ד דמ"ד ומ"ן :

ה גם הם להמשיך נשמות מוחין ומקיפים לזו"ן משורשם העליון מנה"י דבזונה דאון דז"ק המלוכה בחג"ת דז"א דחוטם ומתפשטים עד הפה ודרך חיך וגרון הנזכר ימשך מקול לז"א ומדבור לז"ק. ש' אח"פ :

ו גם הם להמשיך אור הא"ס ע"י כלים של הפה שהם כלים דהג"י חכמה שבה מתפשט אור הא"ס להמשיכו אל הבריאה בינה הנק' פה להויתא קול ודיבור ז"ן. דרושי אב"ע פ"ב :

ז גם הם להמשיך שפע ואור גדול לזו"ן משורשם העליון קול ודיבור העליונים ולגלות אור י"ם דבינה העליונה שבה ע"י החכמה ממשבה העליונה חיך וגרון חו"ב דבינה לחיים חו"ג שפתיים נו"ה לשון דח"י כללות הפה מל'. פי' במחמר זוכר בראשית מי ברא אלה :

ח נודע מ"ש הרב בדרושי הק"ש בדרוש ה' שהק"ש שהיא מ"ע דאו"ה היא בחב"ד וחג"ת וההפלה שהיא מ"ע דרבנן היא בנה"י וז"ל בחינה פרטופים ואם הוא בעובי או באורך או אם התפלה הוא בנה"י דחב"ד וחג"ת הכוללים ובנה"י הכולל דחורק :

ט גם ז"ל מ"ש בדרוש המקיפים של העמידה הכתוב בדרושי ר"ה כי בעת ימוד הק"ש ירדו למטה ד' מוחין דאור פנימי כו' ועמה חוזרים לרדת כו' ע"ש כנראה שהוא להוריד למטה לנה"י בעמידה שהיא בנה"י :

י גם ז"ל מ"ש בדרושי הלילות בענין המוחין דז"ק המתפשטים בחב"ד דז"א בק"ש שכתב שח"כ בעמידה יורדים מוחין אלו להנ"ת דז"א ובאים לו מוחין אחרים לחב"ד ע"ש הוא להשוותם עם הכולל :

הגהות וביאורים (ה) כער פ"ו עק י"א וי' : (ב) כער פ"ו : (ג) ע"ל דף כ"ו ע"ב :

ספר נהר שלום

נביאו דילה ועי"ן הוא הכה ב' מקדשין סוד מניעת השפע
 דמלכות בגלות והוא הכה את הארי כי כשהיה נמשך השפע
 היו מקריבין הקרבנות ומניעת השפע גרם הכאת הארי
 ביום השלג הוא סוד הורדת אור"א לנ"ה ואז הוא בחי' לירוף
 הוי"ה והוא מתגלגל בשלג ומכוין שאם גרם ע"י עונו לעשות
 זאת ההכאה לאור"א עתה הוא מתגלגל בשלג ומכוין שמתחבר
 עם זו"ן ובכח זה הקרירות שהולך ממנו חום הטבעי והרי
 במסירת נפשו ורוחו נעשה נפשו ורוחו מ"ן ועולים זו"ן
 לאור"א ויכוין להוריד שפע מאימא לגדולה גבורה ואח"כ יכוין
 כי גדולה גבורה בינה גי' של"ג אח"כ יכוין לחבר זו"ן עם
 האותיות שלהם שהם ו"ה יעשה הוי"ה פאטעה ימוד והוי"ה
 ימוד ו"ה בי"ה ויכוין בשם **צמרכ"ד** היוצא מפסוק
 הנותן שלג כלמר כפור. שם למרכ"ד יולא מפסוק הנותן
 שלג כלמר אותיות כלמר הרי למרכ"ד וס' דשלג מתחלפת
 בבי"ת בא"ת ב"ש וכו' של כפור ברות ב' באי"ק בכ"ר
 הרי ד' של למרכ"ד וגם יולא מס"ת פ' ס' ראשונה
 דבראשית :

מי שמתענה שלשה ימים ושלשה לילות ובסוף יום שלישי
 יתגלגל בשלג ז' פעמים פטים ואחור בזונה זו יעלו
 לו חשבון ק' הפסקות של גי' שכל גי' עולים לחשבון ששים :
יכוין ע"י ע"ב שעה של התענית גורם גילוי הארת שם
 ע"ב דיוד"ן דבמלחא דאריך כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י
 וכשמגלגל בשלג ויכוין שע"י התענית יש לו כח לגרום לבטות
 ד' בטישין בכח חזק מאד ארבעה יודין אלו לדיקנא דליה
 שה"ס לבושיה כחגל חיזור ומשם לג' ראשונות דבינה שהס
 ג' אלפין דג' אה"ה במלואם אל"ף אל"ף אל"ף והענין היא
 כי אלו הג' אלפין הם כוד ג' פרלופים דבינה אה"ה דיוד"ן
 דפרלוק פטמי דהיינו אל"ף בג"ר דילה ה"י יו"ד ה"י בת"ת
 אה"ה דאלפין דפרלוק האמנעי ע"ד הג"ל אל"ף בשלשה
 ראשונות דילה ה"א יו"ד ה"א בת"ת. אה"ה דהה"ן דפרלוק
 החיזוני ע"ד הג"ל הרי כי בכל השלשה פרלופים האל"ף הוא
 בג"ר שלה ויכוין שכל אלו האורות הם נמשכין בשופע למקום
 שה"ס חסד דחסד דאימא ויכוין לחבר נפשו ורוחו ע"י ו"ה
 ויעלו למקוה הזכר בסוד מ"ן ומתגלגלים באורות אלו
 ושואבין מאותו קרירות סוד החסד ואז מתעוררים ג"כ
 (קב"צ ע"א) הגבורות ע"י החימום הנמשך מקרירות השלג
 כנודע בחום ואז ע"י החמום מזדווגים יחד ויאהדוה"י :
והרוצה להתגלגל לג' גלגולים ויכוין במלת שלג לחתך
 אלהים דיוד"ן אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ס שהס
 ס' דשלג ע"י לג' גלגולים לג' דשלג שה"ס אורות הנמשכים
 מ"ב עוקן דעתיק וי"ב עוקן דאריך וט' אהוון דשלשה
 אלפין הגזברים במלוא' הרי לג' דשלג ול"ג דמילת חל"ג
 והת' דחל"ג ה"ס הארת ארבע יודין הנזכר :

מי שמתגלגל ע' גלגולים ויכוין לימוד ולחבר ע' אותיות של
 ג' ה"ה דג' אה"ה הנו' שהס סוד ו"ת של ג' פרלופים
 הנזכר עם אלפין שששש ראשונות שלהם הרי ט' :

ומי שמתגלגל שבעה גלגולים ויכוין שע"י גילוי ד' יודין ע"י
 התענית וגילוי אורות הדיקנא של השלג נכפלים אלו
 הג' אלפין של השלשה ראשונות הרי ששה אלפין ואח"כ בגלגול
 הו' יכוין לחברם יחד באופן שיפעו שלשה אלפין כפולים כנודע
 ויכוין שע"י עלייתו בסוד מ"ן ע"י הגלגולים הנזכרים ע"י
 ו"ה אז זו"ן מוקפין מאורות הנהג' שבחוק המקוה הנו' שה"ס
 אורות הנמשכים מא"א והס מקיפים לאבא ואימא ועליה זו
 היא תכלית עלייתו שה"ס בן מאה שנה וכל זה ע"י ד' יודין
 הנזכר שמתפרס' מ' לכן עולה הפסקה זו למאה הפסקות של
 מ' יום שמתפרס' ק' ארבעים :

אמנם כשמתגלגל בשלג בלח חנינת אין כח בידו לגרום
 שיקפו זו"ן את אור"ה כ"א שהיו מוקפין מאורות
 א"א הנזכר וג"ז אינו ע"י המשכה ממדש כי אם שיתגלגל
 באורות שהס חרירים במקוה הנזכר :

היא עומדת עמו אב"א מהמהה שלו ולמטה כי עדיין
 לא בלו המוחין דפנים הגורמים העלאת מ"ן ושיסתלקו המוחין
 מו"א ולעלות למ"ן והמוחין דבינות והגבורות מהפשטים בנות'
 זה' ספירות ראשונות דו"א מאירים בה ואז עולה ונגדלת
 כמותו ואח"כ המוחין דבב"פ לפרלופי הפנים דו"ן וזה נעשה
 ע"י תפילת שמרים ומוסף :

דרוש ו מדרוש ר"ה והיסוד הם קב"ה הם רי"ז כ"ב אח"כ
 עולה בגו"ה ויש בו שס יאהדוה"י גי' ל"א
 ולקומים ה"פ כ"ה שהס דעת חו"ג נו"ה (צ"ה ע"א) שהס
 גי' קב"ה ועס ל"א הם רי"ז ע"ש עמ"ש אח"כ עולה מוחין
 פנימים כ"ב ועמה כשאלו המקיפיים השניים יורדים פוגשין
 ג"כ במוחין ואח"כ מורין בו' כן היא גרסת שער הכונות
 היסן :

דרוש ז כ"ב עיין בשער הולדת אור"א וזו"ן פ"ה איך
 יסוד דא"ח בהודונו עם מלכותו להוליה הזו"ן
 בהיותו כלול ג' בג' סוד ג' בג' דא"ח בחוק אור"א וע"י
 זיווג דאור"א נקרא היסוד דא"ח שופר וגם אימא נקרא
 עתה שופר וגם בינה דא"ח גרון דליה בהיות כל הבחי'
 האלו נה"י ומג"ת דא"ח ואור"א וזו"ן כלולים בה נקרא שופר
 וגם זיווג העליון דשיקין ע"ש הענין במ"ב זיווגים שהיו
 צפה צמך וגרון דא"ח להוליא הזו"ן שאת"כ יורדים הטיפות
 ההס ליסוד דא"ח ויולאים דרך שם ונק' שופר כנזכר בפ"א
 ובפ"ב משער הנזכר. ע"ש עמ"ש שינים כ"ב והוא"ו השנית
 מתחברת עם י' התחמונה ונעשה י"ו שינים למטה בו' :
דרוש ח מחג הסוכות להמשיכן ג"כ אבל עתה בזמן הגלות
 לריך ליעול במדינה כל ז' כיון שלה ניטל במקדש
 כי בזמן הבית היו סומכים על נעילת הלולב שבמקדש ולא
 היו נרכים ליעול רק יום א' שהיא מ"ע דאורייתא והיא
 להמשיך מוחין לזו"ן וגם ליעקב ורחל ומחיליו נמשכין לזו"ן
 ואפשר ששמות המקיפים הם כשמות הפנימיים כמבואר
 בדרושי לילית ותפילין בו' :

דרוש ט ולחבר כל בחי' החסדים המקופים דאימא ודעת
 דו"א כ"ב והס מעולים מאותם שנמשכו לה
 בשעת הימים כי אלו הם משורשי החסדים דדעת דאימא
 ודעת דו"א ודגופא דו"א ועיין בספר הכונות היסן ואלו הו'
 מקיפים הם מלבד המקיף דחסד הו' הנמשכים בה היסן ככל
 שאר הימים ונמלא כי בהקפה א' לריך לבוין להמשיך לה
 המקיף דחסד הו' וגם המקיף דחסד הא' דדעת דאימא
 ודעת דו"א ודגופא דו"א :

(קב"ב ע"א) קצת ליקומים שנמצאו מהרב זיע"א

כוונת השלג בפרש שדי מלכים בה תשלג בללמן. ויכוין
 במלת בפר"ש בפר"ש שטולה גימ' יהו"ה אה"ה אר"כ
 גי' יב"ק וזה"ה דיוד"ן כזה אל"ף (ע"ב) ה"י יו"ד ה"י
 ומשרה אותיות כמין בפר"ש שר"י וכוין בשד"ר פשוט. מלכים
 גימ' אה"ה דאלפין אל"ף ה"א יו"ד ה"א עם כולל מלכים
 למחק פנים של זעם ואלהים דיוד"ן דשו"ן של בפרש ואלהים
 בריבוע כזה א' ח"ל אה"ה אה"ה אלה"ס גי' ר'. השל"ג
 יכוין בת' עלמין דכסופין לגלות הארתם ולמחק אלה"ס
 דיוד"ן אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ס שטולה גי' ט' ע"י לג'
 גלגולים. בללמן גימ' אלהים בריבוע שהוא ר' וט' אותיות
 דשם ב"ן למחק אלהים ע"י שם ב"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה
 ובללמן חסד ר' ואחר הטבילה ויכוין בללמן מלא גימטריא
 ר"ו ויכוין דג' אלפין של אלהים דיוד"ן דאלפין דהה"ן
 למחק ג' אלפין דאה"ה דיוד"ן דאלפין דהה"ן הא' יקוד
 מלך השני יקוד מלך השלישי יקוד ומלך ע"כ :

עוד כונה אחרת ממוהר"ן ובניהו בן יהוידע סוד מלכות
 בן א"ש חו' סוד יסוד רב פעלים כי כל מין פעולה
 נעשה ע"י מלכות ופארת סוד מקבלאל שהוא סוד ימא
 עילאה כי חתן כנישו דההורא דהמתא וע"י העון אליק

ל"ה ויבין של"ד יהיו ל"ה חותיות הס' כי הח"ו סהיה
במילוי י"ד :

ענין חך גורם חיקון כל הפגמים שעולה לל"ט הפסקות
כשיעשה הפסקה של ג' ימים הכונה הוא למוקד כל
דיני רחל ומנושכים לה י"ס ואלו מנהקטת בכ"ד קישוטים
שהם חלקי מק"ם וגם סוד ב' גבורות וזלה הי' נבו' (קב"ר עא)
שיש לה כמ"ס בכונה ק"ש וכל גבורה ה"ס שס ב"ן שני
פעמים ב"ן ג' חלק מ' וסוד הי"ס כל אחד כלולה מעשר
הרי ק' הכל ג' ב' חלקין והג"ו כוונת ימי מלכה הפסקות
וזאת הכונה של הכלל כמו שהיא כרוכה לעיל בהפסקת השלג
ולריך לעשותה ביום ג' של הפסקה והשלג עולה לל"ט
הפסקות וע"י זאת ההפסקה הם ק' ויש ד"ל ימים יתרים כי
יוס שלישי שעושה עבילה הכו' של השלג גורם שמ"ל תחזור
פכ"פ עם ז"א וזו יס לה סוד מילוי דמילוי דהר"י שרט
ד"ל חותיות :

עוד כונת השלג עניינו כי לירופי הו"ה הוא מה
שהיה בשעת העצם אך עתה שעולים או"א ועממס
זו"ן יבין י"ב הוויח כסדרן. **שם** המפורש הנזכר בכל
מקום הוא הו"ה דפנימיות דעת דז"א דחלילות כזה **יהוה**
יוד חולם נשמה לנשמה דדעת ה"א יורי נשמה פנימי
וה"ו קמ"ן רוח בחלמשי. ה"א אחרונה בלירי נפש בחילון
דדעת. ע"ח שער השמות פ"ג ע"ס :

(ע"ב) זל מהרחו זלהיה

גם מלאחי בכ"י מורי זלה"ה **ברוך** ב' מל' ובינה ר'
מכמה ו' ח"ת ר' כתר וטעם לזה כי אימא של כלה
היא קודמת ואח"כ אביה ואחר שנתחברתה עם אמא ואביה
מזדווגת עם זוגה הפארת ועולה עמו עד הכתר עכ"ל.
ואפשר שאין זה כ"א בצרוך של העמידה כנראה מהתיקונים
דל"ז ע"א :

שם י"ב הוא זה מגולגל ומגורף ומנוקד ומוטעם בנשימותיו
השלג בכתיבה מרוכבת **יה יה יה יה יה יה**
בשכמול"ז עכ"ל **ובמקום**
אחר מלאחי וז"ל שס ב"ן י"ב כו' ואין נוסרין אוהו דע כי
שס ב"ן י"ב הוא שס זה **יאאההרדינההי** שהם י"ב
אותיות והנקודות הוא שהלנישום מפני הפרישם שלא ישמשו
בו וכשהוא לדיק שס אה"ה מסייעו במחשבתו ושס הו"ה
בדיבורו ושס אר"י במעשיהו עכ"ל :

להם ג' ג' הויות דנו"ר ומלח ג' ג' הויות דזקנה
ומזיווג ב' מולות אלו באל לחדם המזון כנוצר כפי'
משנת פת במלח כו' ע"י בם' הגופות נוק ג' :

יוצר דערצית דמול ב' היכלי דנו"ק דבריאה ויו"ר דשחרית
ב' היכלי ז"א דבריאה ודליל שבת בהיכלי אימא
ודשחרית בהיכלי אבא דבריאה ודליל כפור בנו"ק דא"א
ודיוס דא"א דבריאה :

משלי סימן י"א נדקת חמים הישר דרכו וברשעתו יפול
רשע יבן כמה שגזיף הרב זלה"ה על פ'
יגמור. נא רע כו' וגם ב"מ"ש על יומאן כ"ג ור"א שנטל חלקו
ודוק. וגם פסוק לדיק מלרה נחלק ויבא רשע תחתיו יבן
כמ"ס. וגם פסוק הן לדיק בדרך יסולס חף כי כו' גם פסוק מפרי
פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישיב לו יובן בהקדמה
הג"ל ובמה שהביא הוא ז"ל על המוכיח לחבירו ואינו מקבל
גם כזה יובן פ' חסאים חרף רשע ואת לדיקים וגו' :

ז"ר הרב ז"ל דע שהמגולגל המשלים נטל חלקו וחלק חבירו
בסוד יבין רשע ולדיק יבש כי אותו הגבוש שפשה
רשע זה ע"י קלת לדקותיו ומטעו (קב"ה ע"א) הטובים
ולא זכה ללושבו טפה המגולגל המשלים לושבו וזה ולדיק
לבש והנה יומאן כ"ג שמש בכאנה גדולה פ' שגם וזדתי
שע"י שזדתי כמה וכמה לבושין לדיק עשה לו אלא ישאח"כ
נעשה לבוקי ואו אבד כל החלקים הטובים והנה דוגמת
יומאן

עוד כונה אודרת לשלג

וישלה יעקב יבין כי ע"י הכונה של השלג שהיה בשם
צמרב"ד הו"ה הדכ"י שביסוד וז"ה וח"ג
שנעשה מהם ג' רי"ז כנבואה במקומו ויתחברו בצורכס
שה"ס רי"ז שבדינה וה"ס חרב גלית הפלסתי כי בתחלה
לא נתגלה ע"י השלג כי חש ג' חלפין של ג' אה"ה ועתה
ע"י יחוד זה נתגלו ג' מילואו אה"ה בשלגות ויעשה מהם
י"ג הנזכר וכ"ו יבין במלת יעקב שהוא ג' ב"פ הו"ה
הר"י ובמלת מלאכים שאו שה"ס ב"פ מלאך שהוא ג"כ ב"פ
הו"ה הר"י הרי ד"פ הו"ה הר"י שנעשה מהם ד"פ רי"ז
הנזכר וכ"ו יעלה אל עכו אחיו להכניעו ע"י חרב
הנזכר :

כינת המלח ימרח ונלחו בשלג ג"פ ויבין להמשיך ג'
חלפין של ג' אה"ה במילוי הג' חלפין ג' שלג והס
בדינה להמשיכס במלח דז"א למוקד הדינים שבאותו המלח
ויתרחו בתלב והוא טוב מאוד להסיר הכעס והשכמה :

(ע"ב) שבילה בהפשרת שרגים

יאמר פסוק עושה גדולות ויבין שש"ע נהרין דפני ארץ
יאירו לו"ה להכניע י"ס דקל"י הו"קת מו"ה
ובש"ן רעושה יבין שהוא מושיך מבינה ח"ש שהוא אלהים
דיודין חל"ק למ"ד ה"י יו"ד מ"ס להכניע ולשרוף ד' ספי'
דקל"י ויבין שאם פגם והוריד לא"א למועו יבין להעלות
למעלה ויהיו ז"ן מלבישים לא"א וע"ק ויהיה מלביש ע"ק
לא"א וז"ן בסוד לבושה כחלב חיוור :

במקוה של הפשרת שלגים יבין שע"י שנובל בשלג
הנפער מתקרר גוף האדם והוא סיבה לשיחתמם
הגוף אח"כ כטדע בחוש ולכן יבין להעלות נפשו ורוחו בסוד
מ"ן ע"י שיתחברו עם ו"ה כטדע וע"י העלאת מ"ן לבינה
מתרבים האורות למעלה מן הפרסה בסוד האורות הנמשכים
מוליכות הדיקא ובקע הפרסא ומתחברין מיין עליון עם
מיין תחתון וזו הוא בסוד הו"ה כי אות הו' ה"ס הפרסה
וב' ההי"ן ה"ס חרין מיין מיין הנזכר בסוד ליו"ר ה"א
י למעלה ו' למטה ך' בחלמשיחא וע"י מתחברין יחד בינה
והכונה ונעשים פרלו' ח' ונעשה זיווג העליון ע"י השלג שה"ס
ג' חלפין דג' אה"ה במילואם שנפשרים ע"י חמימות של
הגבורות שע"י נעשה הזיווג ובאותו השלג שנפער ונעשה מיס
עובל האדם חש"ה כי לשלג יאמר הוא ארץ כי ע"י השלג נעשה
סוד הו"ה כי יש חס למקרא ויש חס למסורת ובהגיע אל
המים למלכות נעשה ארץ ויבין שמוסר נפשו ורוחו ומעלה
איהם עם ו"ה ששם למקוה העליון חסד דחסד אימא עילאה
בסוד מ"ן וע"י כן מתרבים האורות של הפרסא הבאים מסוד
דיקנא עילאה וסוד ג' ראשונת דאימא סוד שלשה חלפין דג'
אה"ה במילוי יודין חלפין ההי"ן ועולים ובוקעים ויולאים
דרך הפרסא סוד יהו"ה ועליון מיין תחתון לקבל עליון
וגללים ישו"ת באו"א ומסו' השלג הנפער ונעשה מיס
למטה וכשמחפשת במל' נעשה ארץ חו"ס כי לשלג יאמר
הוה חרין :

יחוד דאהר בגדול השלג

ע"י באר עט לה עלי גימ' י"ק יבין להכות מוחין דקל"י
כי י"ק עולה כמנין ב"פ הי"ן והם חותיות שאין להם
זווג וסודם בצלחה וזלפה וכבר טדע שמהם יולאים חרין
לפרין שהם מוחין של הקל"י ויבין להביאם אל הקדושה ע"י
שיתחברו אל האחות עם באר מיס חיים ויבין כי בח"ד
שולס אי"ל ה"ה ויה"ם (יחוד זה) יאהוניה"י ענ"ז ג' קב"ז
שהוא אר"י כריטע כזה ח' ח"ד אר"ג אר"י וע"י יחוד זה
יתחברו עם יתחברו ד"ל חותיות מיטי מיטי דאר"י כזה
חל"ק למ"ד פ"א דל"ה למ"ד פ"ז וז"ו ח"ז ע"ן י"ד וי"ו

כ' ו"ל דע כי כל החדשים הם צמול' אבל נחלקים לב' בחי' הא' הוא צהיפה מלך עלמיה והב' הוא מלך הזכר כו' וכן חלקם בצמון ונראה שכ' דו' חדש הקיץ הם צמק' והתחלתם מניסן ו' חדשי החורף הם צדורה והתחלתם מחשירי ו"כ לריך להבין חס כל החדשים הם צמול' מה פי' דכר ונוק' שכתב . ועוד שכ' ח"ך צדור' אחר ששמע מהרז"ל ו"ל דע כי חשבון השנים נותחיל מהשירי וחשבון החדשים מניסן והענין כי ששה חדשי החורף מחשירי ועד אדר הם ו"ק דו"א ולכן הם צמול' שנה ולא צמול' חדשים ומניסן עד אלול הם ו"ק דנוק' יע"ש :

והנה חוץ ממה ש"ל דהוא היפך מה"ש לעיל שכתב דכל החדשים הם צמול' וכן כתב דחדשי החורף הם צו"א והם צמול' שנה ולא צמול' חדש . עוד ש"ל צמ"ש כאן שמהשירי ועד אדר הם צמול' שנה ומניסן ועד אלול הם צמול' חדש כמול' דהשנה אין בה כ"א ו' חדשים וכן צמול' הלכנה אין בו כ"א ו' חדשים והלא נודע כי חדשי הלכנה הם י"ב וכל' חדשי השנה הם י"ב ואין חילוק אלא שזה מחיל מהשירי וזה מחיל מניסן :

וכתב עוד שאדר הוא חוטם הדכר וכן אלול הוא חוטם הנוק' ומחר הפה של הדכר ונוק' ולכן נלמד הסנהדרין לקדש את החדש צפה יע"ש ו"ל דאם קידוש זה הוא לחלוטם הפה של הדכר ונוק' למה היו מקדשין בכל חדש' היה די שיקדשו באדר ובאלול :

וכתב עוד וצו"ת טעם נכון למה אין מעבדין את השנה אלא בחדש אדר האחרון לשנה חדשי החורף ולמה אין מעבדין את אלול צמק' ו' חדשי הקיץ יע"ש ו"ל דאם נשלים בחי' הפה על ידי קידוש החדש למה לריך חדש העיבור לבחי' הפה :

ועוד דלגבי קידוש החדש כתב שזהו לריך קידוש בכל חדש כדי להשלים בחי' הפה הדבורה ולהיות לא חיקנו חדש אחר לכוף אלול כדי להשלים פה של הנוק' וממשמעות דברי הרב ז"ל נראה דהקשה קושיא זו שכתב ולמה אינם מעבדים אלול כו' דאם כיום הקושיא הי"ל לכחוד למה אינם מעבדים את השנה אלא בחדש אדר ולא באלול כו' ומדכתב ולמה אינם מעבדים את אלול משמע דכוונתו הוא להקשות שהיה להם לחקן חדש אחר באלול כדי להשלים פה של הנוק' ואם כך הוא כוונתו לא מלינו שחי' ע"ז כלום . ועוד צמ"ש וצו"ת טעם נכון כו' איך יוכן עמ"ש לעיל מזה :

וכתב עוד כי כל החדשים נק' ראשי חדשים לפי שכולם הם בחי' ראש כמו שנבאר לכן כל חדש וחדש יש בו מספר ל' יום להורות כי הם בחי' ראשים ו"ל לחיזה ענין הביא זה ועוד דלמה הם ל' ולא עשרים ולא עשרה : **וכתב** עוד דהו' חדשים הם צו' בחי' שגרהש והם גלגלתא וחרין אודיין וצ' עיינין וחוטם ומחר בחי' הפה ומשמע דטעם זה נק' כל ראשי חדשים וא"כ ל"ל דצו' בחי' אלו שמנה אינם ז' דגלגלתא כמ"ש בע"מ בשער ח"א וכמו שיראה הנזעין :

ועוד ל"ל איך יתישב אלו הב' שמועות דכאן כתב שהו' חדשים הם צו' בחי' שגרהש ושמועה אחרת כתב שהם צו"ק כו' יע"ש :

וכדי להבין כ"ו נקדים מה שטרע שיש ימות החמה וימות הלכנה והנה ימות החמה הם שס"ה ימים שהם י"ב חדשים מלאים כל חדש מל' יום וימות הלכנה הם שס"ד ימים שהם י"ב חדשים חסרים כל חדש מל"ט יום וחלי והנה חדש העיבור הוא להשלים חדשי הלכנה עם חדשי החמה :

וגם נודע דחמה ולכנה הם ז'ין גם נודע דשנים הם צו"א וחדשים הם צמול' כמ"ש הרז"ל הכא גם נודע דהשנים מחמילין

יומין שימיו הראשונים היה לריך ולצמק חטא הנה מה שפגם הם ימיו האחרונים ולה בה רבי אלעזר בן דורדייא שהיה פגום בכל ימיו הראשונים וצמק ימיו עשה תשובה ונמלא שים כאן ימים שלימים מחוקקים וימים שלמים נקולקלים והנה לד הרע שצמיים אלו נטל יומין וד הטוב שצמיים האלו נטל ראב"ד וכמ"ש צפ' יגמור גא רע רשעים ותכוון לריך וצפ' אס רעב שונאך כו' עכ"ל (א) וקשה איך לא לקחו הקב"ה ליומין קודם שחטא כמו שטעם לחנוך ולכיוולא בו עכך הוא דרכו של הקב"ה כמ"ש בזהר ע"פ ויתהלך חנוך וגו' או למה לא עשה לחנוך כמו שטעם ליומין ולא ליקח אותו וימן מחילה ימיו הטובים למו שטעם תשובה צמק' ימיו ואפשר שזהו כיון שהע"ה באומרו יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש לדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים כגון יומין כה"ג ויש רשעים שמגיע להם כמעשה הדיקים כגון רבי אלעזר בן דורדייא ע"ה כ"ל גם בזה יוכן פי' יש מהפסוק ואין כל כגון ר"א ממהרש"ש והוא רב כגון יומין כ"ג :

ענין ט"ב וגלות מלרים שחור ו"א בחי' עיבור ח' עיין צמול' ש"ה ח"א פט"ו ופי"ב :

מה שאכור ליומן שלום לחברו קודם שיפלא היינו דוקא בקול רם עי' בזהר ח"ב דרכ"ו ע"ב שדייק מן הפסוק שאמר מדרך רעהו בקול גדול דוקא וע"ש הטעם ומלך שהבלום שלו יצרכנו ברכה שלימה ברוב עוז ושלום וישם חלקנו בתורתו חורת **חיים אמת ושלום :** **אמר** הלעזר כחם על הגייר שלא להניחו חלק רחימי להעתיק בכאן דף ח' שנמלא כמות מחטאי הקדש של הרב החסיד זיע"ה ו"ל :

נודע כי חורה שכתב היא צו"א דהיליות וחורה שצ"פ בכל פרטיה היא בנוקבא דו"א דח"י ובמ"א כתוב כי מקרא בטעיה ומטעה ביורה והלמוד צבריה וקבלה באיליות ח"כ מוכרח הוא כי מקרא הוא צע"י דו"א דח"י ר"ל בפרטוף החילון דו"א הנק' עשי' וקבלה ותלמוד ומטעה הם בח"י בריאה יורה דנוק' שהם פרטופי חו"א ו"א דנוק' דו"א דהיליות ונודע כי ח"י יש ל' (ג) ג' פרטופים והפרטוף הפנימי הוא כלול מחצ"ד חג"ת כה"י והוא כל ש עור אורך קוונה ז"א והפרטוף האמצעי הוא כלול מחג"ת כה"י בלבד ולכן מלביש לפרטוף הפנימי מחג"ת והוא שיכ"ר חג"ת כה"י דו"א בגלות והתחלתו מן הגרון ופרטוף החילון הוא כלול מכה"י בלבד ולכן הוא מלביש לפרטוף האמצעי מהחזה שבו שהוא כה"י והוא שיעור כה"י דו"א בגלות דהתחלתו מהחזה ובמ"א (ג) כתוב כי יש דו"א ג' פרטופי כנזכר והם מלבישים זא"י צבוח ושלשתם שוים בקוונתם ח"כ מוכרח הוא כי יש צו"א שלשה פרטופים חילון ואמצעי ופנימי וק' צי"ע דו"א וכל אחד כלול מנ' פרטופים שהם צי"ע והג' פרטופים דעשיה וכן דיורה ודבריהם הם ע"ד הנזכר כי העשיה שבהם המתחלת מהחזה והיורה שבהם מהגרון ובריהם מההכר אמנם צי"ע דעשי' מלביש לצי"ע דיורה וצי"ע דיורה לצי"ע דבריה' והם שוים בקומתם (ד) נמלא כי הנוקבא שהוא צהנה"י דעשיה דו"א שם הוא כל קומת פרטוף עשיה דעשי' כי הכתר דפרטוף חילון דחילי' הוא ח"ת דכללות עשיה שהוא פרטוף החילון הטלל ומח"ן ובג"ה דפרטוף חילון דחילון הוא כ"ה דכללות עשי' ודח"י דפרטופי חילון דחילון הוא היסוד דכללות עשיה דו"א וכן הוא צמול' דו"א כי יש ג' כלים כוללים שהם צי"ע דנוקבא ו"א כלל מג' כלים ע"כ :

זה הלשון מצאתי בכ"י מהרב דברי שלום זיע"ה ושייך דדרוש א' דריה

מה שנלמד לפרש כוונת הרב ז"ל כמ"ש בדרוש ח' דר"ה והוא דח"י נדקדק כמה דקדוקים בדבריו דהתחלת דבריו

הנחת וביאורים (א) דנ"ש דף פ"ה סופ"ד ד"ה ומטעה מה שפי' : (ב) שים ש"ל דנוק' ס' : (ג) שם שפי' כ"ל ס"א : (ד) דנ"ש דף ל"א ספי' ד"ה ונלמד :

והוא הוא מגד הדבר הוא על מ"ה וב"ן דב"ן סהיה נוק' וכפ"י נגלה דמחשבי עד אדר הם מ"ה דמ"ה עם מ"ה דב"ן והוא הוא ז"א הכלל מדבר וטוק' ומניסן עד אלול הם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן והיא נוק' הכללה מדבר וטוק' :

והנה מ"ש הרז"ל וכל החדשים הם בחי' ראש ולכן כל חדש וחדש יש בו נוסף ל' יום כו' הטעם שהם ל' יום והטעם ישן דכל ראש הוא כללות בח"ב ואין אלו נוטים הדעת ישן שהדעה הוא תולדה מו"ב והוא ספי' צפ"ע ולכן אלו אומרים בח"ב והנה כ"א מהלו הבח"ב כולל י"ט כיון שכל א' הוא ראש צפ"ע כמ"ש בשער א"א וא"כ נגלה שהם ל' ספי' ולכן כל חדש שהוא כללות ראש א' כולל ל' יום כל זה הוא בחדשי החמה שהם מלאים אבל בחדשי הלבנה שהם חסרים נמלא שחסר יום לכל חדש וא"כ נמלא שחסר וחסרה דכל חדש כולל כל א' נמשך וזינה דכל חדש כלולה מט"ם וחסר ממונה בחי' המל' וזה המל' היה נהקן ע"י קידוש החדש צפה של הסנהדרין ישן דפה הוא מל'. ומ"ש הרב דאלו החדשים הם ב' בחי' של הראש ונוטעם זה נק' ראשים ישן דכולם הם רמוזים בראש ללע"ד דהטעם הוא דבחי' אלו נק' ראשים ישן דע"י מחמתו כל הנוף דהיינו הגלגלת שהוא בחי' הנוח אבר בו מהלכש הנשמה וכן החושים חוש השמיע וכן העינים חוש הראיה וכן החושים חוש הריח וכן הפה חוש הדיבור וע"י כוחו אלו יכול הנוף לעשות פעולותיו ומ"ש בשנוטעם אחרת' היפך מזה שהם ו"ק כו' כבר כתב דהכל הולך למוקם אזור והטעם שהו"ק הם הענפים של ראשים אלו ומ"ש שבששה חדשים חסר בחי' הפה כו' כמו כן חסר בחי' המלכות ב"ק כמ"ש בשנוטעם אחרת' דכיון שהסר בשושה כך חסר בענפים והנה בחי' זו נעשה ע"י הדם השיבור ולכן אלו נועצרים בחדר ישן שהיא כוף חדשי הנוק' - פד"ג מ"ה וב"ן דב"ן ואעפ"י שסבר השלמות בכל חדש בחי' הפה אלו אלא דרך רמז מ"מ חדשי הנוק' חסרים ולכן אלו נועצרים ע"י כל ג' בגים חדש אחד כדי שצ"ו יושלמו ויש הלכנה עם יעני החמה ושי"ו נעשי' חדשי הלכנה י"ג חדשים חסרים וע"י נשלים בחי' פה של הכללות של מ"ה וב"ן דב"ן ומ"מ ל"ל דבחדשי הז"א שהם י"ב מלאים א"כ נגולה דחסר מהם בחי' הפה וזו' והיה לרוך לעשות אותם י"ב חדשים מלאים כדי להשלים פה של ז"א שהוא כללה מ"ה וב"ן דמ"ה אלא יובן עמ"ש הרז"ל בע"מ שג"ו פ"ה וז"ל אין בו רק ע"מ והעשירית היא פדלו' הנוק' והוא אלו רק ע"מ יע"ש וב"כ ש"ל פ"ג וז"ל כי הז"א אין בו רק ע"מ והז"ל נשלמותו לעשר חמנים המל' שהיא נוק' דז"א יש בה י"ט כי יש בה מל' שבמל' יע"ש ולכן בחדשי הז"א אין אלו לריכים חדש כדי להשלים בחי' פה והמל' דהנוק' עצמה משלימותו לבחי' פה ומל' אבל בחדשי הנוק' יש לה פה ומל' צפ"ע ולכן אלו לריכים חדש א' להשלים בחי' פה ומל' שלה זהו משללע"ד והקב"ה יאיר עיניו במורו אבי"ב עכ"ל :

מהחילין מהשרי והחדשים מניסן. כמ"ש הרז"ל הכא. וא"כ נגולה ב"ה שהוא חמה יש לו י"ב חדש מלאים ומתחילין מחדשי צבחי' שנים וטוק' שהיא לבנה יש יב"ח ומתחי' מניסן צבחי' החדשים והדם העיבור הוא להשלים חדשי הנוק' עם חדשי הז"א ולכן אין נועצרים אלא בחדר דעד אדר נשלמו חדשי הנוק' ונעצרים חדש אחד כדי להשלים' ומטעם זה אין נועצרים בניסן כמו ברנה חוקיהו דניסן הוא שנה אחרת כמ"ש הרז"ל ומניסן אלו מתחי' לעשות חשבון חדש. וגם מטעם זה אין נועצרים כלול ישן דערוין לא נשלמו חדשי הנוק' כ"א עד אדר וכדי להבין מה בחי' הם אלו של ז"א שכתב הרז"ל נקדים מ"ש הרב מר זקני :

שיר שלום ולה"ה בליקוטיו וז"ל כתב הרז"ל בדרושי ר"ה ובספר הכמות ישן בדרושי ר"ח

בביאור ענין תסרון ונלוו הלכנה כי י"ב חדשי הקנה הם הנגד י"ב לירופי הוי"ה וי"ב לירופי הדני' והם ו"ק שהם ששה מלכים דז"א וו"ק שהם ו' מלכים דנוק' וב' חדשי המורף מתקנים ו"ק דז"א והם מ"ה דמ"ה עם מ"ה דב"ן נק' דכורא בערך ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן וב' חדשי הקיף נהקנים ו"ק דנוק' והם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ונק' נוק' בערך מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן עכ"ל הדרך לפנינו :

נבי דכריו דמ"ה וב"ן הם ז"א והנה בזמן המלכים

ילאו מ"ה וב"ן דב"ן מ"ה דב"ן וז"א ב"ן דב"ן נוק'. והירע בהם מוקיה המלכים בין ב"א ובין ב"ק ובזמן החיקון ילאו מ"ה וב"ן דמ"ה שהם ז"א. דמ"ה ותיקנו למ"ה וב"ן דב"ן שהם ז"א דב"ן דהיינו מ"ה. דמ"ה היקן למ"ה דב"ן ומ"ה דב"ן הע"י שהוא דכורא נעשה נוק' ישן שהוא מו"ב בערך מ"ה דמ"ה שהוא מו"ה ונתחברו יחד ונעשה פדלו' ז"א כולל מו"ה דמ"ה ומו"ה דב"ן והם דבר וטוק' שבו וכן נוק' ב"ן דמ"ה חיקן לב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה חעפ"י שהיא נוק' נעשה דכורא ישן שהוא מו"ה בערך ב"ן דב"ן שהוא מו"ב ונתחברו יחד ונעשו פרנוף דנוק' כלולה מו"ב דמ"ה ומו"ב דב"ן והם דבר וטוק' שבה א"כ נגולה דז"א הכלל מו"ה דמ"ה ומו"ה דב"ן נק' דכורא בערך הנוק' הכלולה מו"ב דמ"ה ומו"ב דב"ן אבל האמת הוא שמו"ה וב"ן דמ"ה הוא דכורא והראיה שנעשה דמ"ה דו"ן ומ"ה וב"ן דב"ן הוא נוק' והראיה שנעשה נוק' דז"א :

בוערתה נגולה דמ"ה וב"ן דמ"ה שהוא ז"א הם יב"ח

הטעם והם מתחי' מהשרי דהיינו ו"ק דמ"ה דמ"ה דמ"ה הם מתשרי עד אדר ו"ק דב"ן דמ"ה הם מניסן עד אלול ואלו הם ימות החמה שהם יב"ח מלאים שהם שס"ה ימים. וכן מ"ה וב"ן דב"ן שהוא נוק' הם ג"כ יב"ח והם מתחילין מניסן דהיינו ו"ק דב"ן דב"ן הם מניסן עד אלול ו"ק מ"ה דב"ן הם מהשרי עד אדר ואלו הם ימות הלכנה שהם יב"ח חסרים שהם כנ"ד ימים ומ"ש הרז"ל דהחדשים הם כמל' נהלקים לב' בחי' הא' הוא בהימה מגד עלמה

תושלביע

קונטרס חסדי דוד

הקדמה לקונטרס חסדי דוד (מהרב אמת ליעקב)

עמנו מלכים האוינו רוננים אנכי לה' אנכי אשריה אומר לה' אלהי ישראל. כעל כל אשר נשלני ה' ויבני לחוזה בנועם הארץ ספר"א דמארי טב קונט' הקדוש הזה **חסדי דוד** הנאמנים. ואת פעולת צדיק הרב החסיד המקובל האלהי כמחריר **דוד באגא"ר** ועוק"ל. מה נאה אילן זה אילנא דחיי מקור טים חיים מה נאה נ"ר. זה הרואה אומר ברקאי סאירת עינים לנו לעינים אשר אסף איש מהור ברוב חכמתו וברוח סבינתו אין חקר להכונה הן הראנו נפלאות מהורחו עמר וימודר אר"ש באר"ש ערב"ה וכלל במגילת ספר הזה כל החכמה חכמת האמת סאלף ועד חיו בקצ"ר אמיץ הדור אתם ראו כי רוח אלהים דיבר בו. ומה כמה שנים לשמע און שמעתי כי הקונטרס הזה היה נמצא ביד איש אחד מן הרמתיים מיקורי ירושלים ושלהתי לו כתב פעם וב' שישלה לי העתקו ולא איסתיעצא מלהא יסארתו היום... אהה שהיתי מצמער שיבא כרי לראותו. ואל אלהים ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים והבא לטהר מסייעין אותי מן השמים לכו חוו ספעלות אלהים נפלאות חטים דעים כי בהיותי מסבב בשליחות זה אנכי בדרך נחני ה' באתי לעי"ה **ואגארה** יע"א שם ראיתי מראה אלהים מרגניתא טבא בבית החכם השלם מ"ר צדוק. חטים כמוה"ר **דוד קריספין** נר"ו פכ"י הרב המפלא רבי"ן חסידא כמוה"ר **ראובן** בכר יעקב ולה"ה וישבתי שם ימים ולילות והתקתי אותו ויגעתי הרבה להוציא לאורה סנוקת סכל מעות שהיה טשושטש וסידרתי אותו בסדר נאה ושו"ש שמחה גדולה כמוצא שלל רב חלי"ת. ומשם נסעתי לעי"ת **יא: בול** יע"א שם טצאתי להבין יקר של חכם הנוכר פרי עץ הדור רב אחאי ורב חביב"א סבני חויב"ב סחבב שלוחי איי החכם השלם והכולל עצ"ר כמוה"ר **רפאל קריספין** נר"ו החזיק במעוי ושרטט וכתב לאוהביו ורעייו יהודי סגולה **שבעי"ת קארנאבט** יע"א הי"ו שייסיעוני במתן דמים שיעור הדפסת קונט' הזה וכן עשו:

ואני הפילה לאל גורא עלילה יחד כולם יהו שלום בחילם שלום בארסנתום הון ועושר בביתם ויארבו ימים על ממלכתם הם ובנותם וכל אשר להם וזכות הרב המחבר יגן עליהם ועלי שאובה לחזור על הארץ הטובה בביתו וכחוסותו ויבא יעקב שלם בגופי ובמטוני ובתורתו לי ישוב לעבוד את ה' עבודה תמה חסיד כל הימים אבי"ר :

ועליהם מקוף ועיגולי נוק' דו"ח ועליהם מקוף ועיגולי ז"א ועליהם מקוף ועיגולי אימח ועליהם מקוף ועיגולי אבא ועליהם מקוף ועיגולי א"א ועליהם מקוף ועיגולי עתיק ועליהם מקי' א"ק ועליהם חא"ס ז"ה הסובב הכל הרי דכנפתי הפט' משוכח ובמקוף ועיגולים החילון משוכח :

ד סדר עמידת היושר בחוך העיגולים הוא כך כי היושר צוקע גג העיגולים ובעזבו חלון גג העיגולים עומד הג"ר דיושר והכחזר מנושך או"פ ל"ס דעיגולים והחכמה ממשכת או"פ לז"ת גוף דיושר והכנינה ממשכת או"מ חוזר היולא דרך השערות ומקוף לז"ת גוף היושר והוא גרוע מהאור פנימי ומחזק עם הכלים וע"ג זה המקוף מלבש ח"א ובחלל המל' דעיגולים מחפשט ז"ת דיושר והגלי חא"ק מחפשט עד קרקעית עיגולי עתיק. ויושר ו' פרטופי האלילות ססחיים בהשוואה א' עד קרקעית עיגולי ח"א. לבד מע"ס דעתיק שהז מחפשטים קודם החיון יושר למטה בצור דדי בהמה ואח"ך בחיון חסף חא רגליו כנודע ויושרי פרטופי דבי"ע מחפשט עד קרקעית עיגולי עתיק כמו ח"ק והקו המחלבט בח"ק אינו מחפשט עלמותו כ"א עד קרקעית עיגולי ח"א כמו פרטופי האל' ומשם ולמטה לא יס. כ"א הארת הקו ולכן האל' המקבל מעלמות הקו שכנודו נק' אלילות ומשם ולמטה נשמו מהותם ונק' בי"ע :

ח א"ק נקרא כתר ונקרא קון ה' ושורש ונקרא עתיק ונוק' וא"ח ונוק' ויחידה בערך כללות העולמות. אל' נק' חכמה ו' דהוי"ה שס ע"ב ועעמים ונקרא או"ח ונשמה ונקרא חיה בערך כללות העולמות. בריאה נקרא בינה ה' ראשונה דהוי"ה וסס : ונקודות ונקרא יסו"ח ונקרא גוף ונקרא נשמה בערך כללות העולמות. יצירה נקרא ו"ק ו' דהוי"ה וסס מ"ה ותגין ונקרא ישראל ואלה ונקרא לבוש ורוח של הכללות. עשיה נקרא מלכות ה' אחרונה דהוי"ה וסס ב"ן ואותיות ויעקב ורחל ונקרא היכל וגפס של הכללות כי כפרטות יש בכל הבחי' כל הנז"ל דהיינו ח"ק ואב"ע והוי"ה ו"ס ועסמ"ב וטנח"א וי"ב פרטופים ושורש ונשמה וגוף ולבוש והיכל ונר"ן ח"י אלא שבח"ק נקבצו כל הס' ח"ק דהיינו ח"ק דא"ק וא"ק דחבי"ע ונעשו ח"ק ואב"ע סבו. ונקבצו הכתרים ד"ס ונעשו י"ס דליה. ונקבצו הס' קולין ונעשו ההוי"ה דליה. ונקבצו כל הס' שרשים דהיינו שורש דשורש נשאר במקומו. ונקרא שורש דא"ק ולקח שורש דכמה ונקרא נשמה דליה ולקח שורש דגוף ונעשה גוף דליה ונק' שורש דלבוש ונעשה לבוש דליה ולקח שורש דהיכל ונעשה היכל

א תחילת הכל היה אור הא"ס ז"ה פשוט ואין דבר פטוי ממנו וכשעלה ברטונו לברא העולמות שיכרו גדולתו מלמס עלמו ושאר נוקס חלל בכקודה האומלטים סבו ובמקום הוא האליל כל העולמות והלגנוס הוא שורש הדין ומשרטמו נהוו הכלים ואח"ך המשך קו א' של אור והוא סוד הרמנים וט"י נהוו עיגולים ויושר די"ב פרטופי ח"ק וי"ב פרטופי חבי"ע והעיגולים נקרא נפש והיושר רוח ועיגולי כל הפרטופים קדונו ליושרם וכן עיגולים ויושר של העליון קודם לתחתון חוץ מעתיק וא"ח שתחילה נעשו עיגולי ע"י וא"ח ואח"ך יושרם וזין בעיגולים וזין ביושר יש בהם כלים ואורות הנקרא עלמות ונקרא נר"ן ח"י. והכלים נחלקים לפנימי וחילון והחילון גדול מהפנימי והאורות נחלקים לפנימי ומקוף והמקוף גדול מהפנימי והפנימי מאיר חלו עובי של הכלי מלד פנים יען נכנס ומחלבט בחוכו והמקוף מאיר חלו עובי של הכלי מלד חוץ :

ב כל בחי' האורות הנז"ל הנק' נר"ן ח"י הנר"ן נקרא אור פנימי ונקרא ל' דללס יען מחלבטים בכל הט"ס דלמו פרטוף דהיינו הנשמה בחב"ד ועיקרה צמח ומשם משלח פארות ארוכותה ע"י הגידין הלבנים בכל כלי הפנימי. והרוח בחג"ה ועיקרו בלב ומשם משלח פארות אורו ע"י העורקים הדופקים בכל כלי האומלטי. והנפש בנה"י ועיקרה בכבד ומשם מאיר ע"י הגידין הנסוים הגולמים דס בכל כלי החילון דלמו פרטוף. והחיה נכנס בפנים וחוזרות ללאת דרך השערות ומתחלקת לנ' מקיפים כרי להקוף לנר"ן דלמו פרטוף בלבד ונק' ל' דללס ומקוף החוזר. והיחידה מתחלקת לר' מקיפים כנגד הגרנ"ח ומקפת לחמו פרטוף ולכל הפרטופים שממנו ולמטה ונק' מ' דללס ומקוף הישר. וזהו זין בכללות דהיינו מפרטוף לפרטוף וזין כפרטיות דהיינו מספי' לספי' שבכל פרטוף ופרטוף :

ג סדר העיגולים והיושר הוא בצאופן זה דבתחילה נחפשט הקו ונעשו י' עיגולי ח"ק ובחוכם היושר דא"ק והמקוף הישר דא"ק נחרחק ועמד חלל העיגולים ושאר חלל זין פנימי דיושר למקוף דיושר ושם נהוו עיגולים ויושר דכל הפרטוף שפתחו. וכן זין פנימי למקוף דעתיק נשאר חלל ושם נעשו הפרטוף שממנו ולמטה וכן בח"א וכן בכל הפרטופים ואין מהחברים פנימי ונוקוף רק בעשיה. וסדרם כך הקו פנימי מהכל ועליו מלבש ח"ק ועליו עתיק דאלי' מלבש לנה"י דא"ק ועליו ח"א ועליו או"ח ועליהם זו"ן ועליהם ה' פרטופים בי"ע ועל העשיה מקוף דיושר דידה ועליהם עיגולים דידה ועליהם מקוף ועיגולי יצירה ועליהם מקוף ועיגולי בריאה

היכל דליה. ונקבלו עמיק וטוק' וא"א וטוק' די"ב פרופי א"ק ואבי"ע ונעשו י"ב פרופי א"ק ואבי"ע דא"ק. ונקבלו כל היחידות ונעשו נרנח"י שבו. וכן א"א לקח ה"ה א"א דא"ק ואבי"ע והיודי"ן דה' הוי"ת וד' ע"ב דעסמ"ב וד' טעמים דענח"א וה' נעמוח דהיינו נשמה דשורש ונשמה דנשמה ונשמה דנוח ונשמה דלבוש ונשמה דהיכל וא"א די"ב פרופי א"ק ואבי"ע וחיות דנרנח"י וכעד"י חקיס לכל שאר הב' בחי' דבי"ע כי לכן הא"ק נק' א"ק וכחר ויחידה וכו' אעפ"י שיש בו כל הפרטים יען כל בחי' נעשות מהא"ק ומתכתיבים ומיחידות ומתשמים וכעד"י בחי"ע. וכשם שכללו הפרופים מעולם לעולם ומפרטוף לפרטוף קך נכללו מספירה להספירה בפרטות ופרטי פרטות :

ו ה"ב פרופים נכללים בט"ם דהיינו חז"ר הם עמיק וטוק' וא"א וטוק' דהיינו חו"ב הם עמיק וטוק' ודעם הוא א"א וטוקבא ונקרא חב"ד דכחר דהיינו חו"ב דכחר הם עמיק וטוק' דעם דכחר הוא א"א וטוקבא ונקרא הי"ח וז"ל דכחר כי עמיק וטוקבא הם א"א שבכחר וה' א וטוקבא הם ז"ל דכחר והם נר"ן דנשמה דהיינו עמיק וטוק' הם נשמה ורות דנשמה וא"א וטוקבא הם נפש דנשמה. והחג"ת הם א"א ויבסו"ת והם חב"ד שבנוחין והם א"א וז"ל דא"א והם נר"ן דרות והנה"י הם ז"ל ויעקב ורחל והם חב"ד דגופא והם א"א וז"ל דו"ן דו"ן והם נר"ן דנפש. גם כל ה"ם נכללים בחב"ד עמיק וטוק' וא"א וטוקבא הם חב"ד דחכמה. וא"א ויבסו"ת הם חב"ד דבינה. וז"ל ויעקב ורחל הם חב"ד דדעת הרי דכל הפרופים נכללים בג' רישין כי ההב"ד שהם עמיק וטוק' וא"א ונר"ן דנשמה הם ג' רישין דעמיקא. והחג"ת שהם א"א ויבסו"ת נר"ן דרות הם ג' רישין דא"א. והנה"י שהם ז"ל ויעקב ורחל נר"ן דנפש הם ג' רישין דו"ן. גם ככר ידעם כי הז"א אין בו רק ו"ק ובעת הגדלות עולים ב' פרקין עילאין דח"ת ונעשין חב"ד ונשלמים ע"י ג"פ עילאין דנה"י דאימא והג"פ עילאין שבהרין פרקין הנז"ל הם חב"ד דכחר והם עמיק וטוק' וא"א וטוק' והם חב"ד דנשמה. והג"פ ההאין שבהרין פרקין הנז"ל הם א"א ויבסו"ת והם ב' עשרין ודעת דרעם והם הג"ת דנשמה והם חב"ד דז"א וע"י אמר בספר הוהר רישא דמלכא בחסד ובזורה אההקן והג"פ ההאין עם פרקין עילאין דנה"י נעשו חג"ת ונשלמו ע"י פרקין האמלעיים דנה"י דאימא ונקרא ישראל ולאה נה"י דנשמה חג"ת דז"א. והפרקין אמלעיים וההחחונים דנה"י נעשו נה"י ונשלמו ע"י הפ"ת דנה"י דאימא והם יעקב ורחל נה"י דז"א :

דז"א נמלא דכל הראשון מנוחין ורגליהם מסתיימים בשיה וכלם נקרא י' דהוי"ה והצננה יא"א יען כלם מקבלים ע"י חכמה דא"ק. אח"ך נחלבם הקו בחו"ב בא"ק ועברה דרך שאר פרופים ונחלבם בחו"ב דא"א ועבר דרך שאר פרופי א"א ונחלבם בז"ת דמל' דא"א ונעשית שם נוסך א' ודרך המסך ירדה ונעשה עמיק דבריאה וכל ה"פ דבריאה כמזכר דפרופי א"א כי כלם מלבישים ז"ל הוי"ת וכלם נק' בינה ה' ראשונה דהוי"ה כי כלם מקבלים דרך מסך בינה דא"ק ובינה דא"א וז"ל המסך הם' שבין א"א לבריאה וז"ל בינה מקננת בטורסי"א. אח"ך נחלבם הקו בחו"ב וז"ל דא"ק וראשית ודבריאה ועבר דרך שאר פרופים ונחלבם בז"ת דמל' דבריאה ונעשה מסך ב' והוא נמלא דא"ק וא"א ובריאה ודרך המסך ירדה ונעשית עמיק דליירה וכל ה"פ דליירה כמזכר וכלם נק' ז"א ו' דהוי"ה וז"ל ז"א מוקנן ביירה. אח"ך נחלבם הקו בחו"ב וז"ל דא"ק ודא"א ונעשה מסך ג' והוא מהמל' דא"ק וא"א ודבריאה וליירה ודרך המסך ירד אורות ז"ת דמל' דליירה ונעשו עמיק דעשיה וכל ה"פ דעשיה וכלם מלבישים ז"ל ז"ת וראשיתם מגולים וכלם נקרא חל' ה' אחרונה דהוי"ה כמזכר וז"ל מלכות מקננת בחו"ב :

ט א"ק יש בו עסמ"ב והם ענח"א וכו"א כלול מכולם ע"ס מ"ב דע"ב הם מהשפטים מראשו ועד רגליו דהיינו ע"ב דע"ב עד האון. ה"ג דע"ב מהאון עד הטיבור ומ"ה וב"ן דע"ב מהטיבור עד רגליו. ועסמ"ב דס"ג מלבישים להם ב' דע"ב דהיינו ניהאון ועד רגליו ועסמ"ב דמ"ה וב"ן מלבישין לסו"ב דס"ג ולמ"ה וב"ן דע"ב דהיינו מאון דס"ג ומטיבור דע"ב זה פנימיות דא"ק וכולם הולילו אורם לחוץ להלבישו כי מע"ב דע"ב המגולה ילאו שערות הראש שבהם חלויים כוזה וכמה מיני עולמות הקודמים אל אבי"ע ואין רשות לדבר בהם אפי' בדרך משל רק מהאון ולמטה וז"ל לשכך את האון ואלו הלבישו מהקרקפתא עד האזנים דא"ק. ומע"ב דס"ג המגולה ילאו אורות אח"פ ושערות הזקן והלבישו מהאון עד הטיבור וחילוניות עסמ"ב דמ"ה וב"ן ילאו מהם נקודים וזרודים דרך עינים ומלת דא"ק והלבישו לא"ק נוטיבור עד סוף רגליו ועם חיו"ת עסמ"ב דב"ן ילאו חילוניות סמ"ב שהם נקודין הנגין חו"תות דס"ג ולכן נקרא נקודים יען שורשו נקודות דס"ג הנק' נקודות דנקודות ולכן הנקודות נקרא פעמים ב"ן ופעמים ס"ג ועם חילוניות עסמ"ב דמ"ה ילאו חילוניות סמ"ב דע"ב. וטעם קריאת המ"ה זרודים יען ב"ן הכולל היא חולדות מל' דא"ק וממנו הו"מ דמיתו ולכן שם ב"ן נקרא נקודות כי נקודות היא במל' ושם מ"ה הכולל הוא חולדות הו"א דא"ק שהחלתו מהיבור הנקרא הדר כי הוא סוד הדרת פנים זקן דהסרים אין לו זקן והוא מלך הדר המחיה את הנולכים וזהו זכר. דים כמו הדר :

ז רבח"ב שהם א"א וא"א נז"י שורש ונשמה וגיף דכל פרטוף הם בחי' יושר דכל פרטוף והם בחי' צפ"ע דהיינו שורש נשמה גוף דא"ק מלביש לקו ועליו שג"ג דא"א וכו' עד טוקבא דז"א. וכן שג"ג דה' פרופי בי"ע עד שנמלא כי שורש נוק' דז"א דעשיה מלביש לגוף ז"א ועליו נשמותה ועליו גופה כי כן הסדר בטולם ואלו הם בחי' הושרים ואח"ך מתחיל הו"ת שהם ז"ל דכל פרטוף והם לבוש והיכל והלבוש הוא כלים לאו"מ דיושר וההיכל הוא העיגולים והם בחי' צפ"ע כי ע"ג גוף העשיה הלביש לבוש העשיה שהוא או"מ דיושר דידה וע"ג ה כל דידה שהוא עגולים דידה וע"ג לבוש והיכל היירה שהם מקיפי ועגולי יירה וע"ג לבוש והיכל בריאה שהם מקיפי ועגולי בריאה וע"ג לבוש והיכל נוק' דא"א וכו' וכעד"י עד שע"ג כולם לבוש דא"ק וע"ג היכל דא"ק שהוא עיגוליו :

י סדר יציאת אורות אח"פ הם עד"ו כי הבג האון אשר איננו נרגש הנקרא נשמה והוא עומים עליונים דנקודות הכוללים ע"ב דס"ג והם חב"ד ויאלו י"ם או"מ מנקב און ימין וי"ם או"מ מנקב און שמאל וילאו צורת ה' רמו לה' פרטוף ולורתה ד' כמספר י"ם ונחשט דרך סיקון א' הנקרא חל ומסתיים בשיבולת הזקן ואין מתחבר או"מ עם או"פ ולכן אין בהם כלים ונקרא י' דהוי"ה. ואורות החוטם שהוא הבג יושר נרגש הנקרא רוח והוא עומים אמלעיים דס"ג חג"ת ילאו י"ם או"מ מנקב חוטם ימין וי' ספירות אור פנימי מנקב חוטם שמאל והם גם כן צורת ה' וצורת ד' כמזכר אלא שבכאן יתהו' הו' מחוך הה' וגם נחלקה לו' חלקים יען החוטם הוא ז"א רוח לכן נחגלו כאן הו"ק והם ו' אלפי'ן מימין וכן משמאל הרי י"ב אלפי'ן. והחוטם עלמו הוא ליור אל"ף כי ב' נקבים הם ב' יודי'ן והכולל ו' הרי י"ב אלפי'ן כמספר וז"ל להורות דכל אורות אלו הם מס"ג הכולל כי בוא"ו הוא החילוק שיש בין ע"ב לס"ג ומתפשט דרך סיקון ה' הנקרא ומטן וסיומם עד החו"ת ואורות

ח סדר השתלשלות אבי"ע ע"י ח"ק היה באופן זה כי קו הא"ם נחלבם בחכמה דא"ק ועבר דרך מעבר לכך בשאר פרופים ונחלבם בז"ת דמל' דא"ק ואור ז"ת המזכר נעשו בסוד עשר ונמנו נעשו י"ם דעמיק דא"א ולכן המל' נקרא א"א ואין כי היא מל' וכחר. וא"א הלביש ז"ת דעמיק וכעד"י כלל שאר ה"פ עד טוק' דז"א הלבישה ז"ת

ומהארת הקו פנימיות הכלי וכלי זכמה דנקודות נעשה
 מהסתכלות העין באורות החוטם עד הפה מולד ימין או"מ
 ומשמאל חיצונית הכלי ומהפס ולמטה נגד ימין או"פ ימנו
 שמהל [פנימיות הכלי]. וכלי הבינה דנקודות נעשה מהסתכלות
 העין באורות הפה עד הזקן מולד ימין או"מ ימולד שמהל
 חיצונית הכלי ומזקן ולמטה מולד ימין או"פ ומולד שמהל
 פנימיות הכלי וכלי אלו הכלים דג"ר דנקודות נעשו מהסתכלות
 העין באורות אח"פ שבציבולת הזקן. וכלי או"מ דנקו' נעשה
 מהסתכלות העין באורות החוטם והפה שמהזקן ולמטה עד
 המזה מולד ימין או"מ ומשמאל חיצונית הכלי ומהחזה עד
 הטיבור מולד ימין או"פ ומשמאל פנימיות הכלי :

יב אח"ך ירדו הכלים הזכר ובתד הלבים לשלש ת"ח
 תחתון דח"ק ומב"ד הלבים לתלת פתיח קדמון
 דנה"י וחנ"ה לב' פתחין חלטיים ונה"י לב' פתחין תחתון :
יג אח"ך ירדו בחוכם האורות יש להם ז' בחו' של חור
 הא' הוא העיקרי והוא חור החוזר היוצא
 מהעינים שהוא בחו' ז"ן וס"ג והב' אורות הח' ה"ה' חור
 החדש היוצא מווגו ע"ב ס"ג דח"ק ירד ביושר ובקטע הפרסה
 וירדו עמו כל האורות הפני' (ב) שעלו למעלה מהטיבור
 ונתפשטו מהטיבור ולמטה והאירו לאלו הי"ם דנקודות
 השומרים בחוף מנקב הטיבור האיר נקוד מולס לכהר
 ומתיסוד האיר נקוד' סור"ק ו' הטיקוד לחצו' ו' הטיקוד לחיומה
 ומה' לפורטי הרגלים האירו לו' מלכים דמיתו ולב' אחוריים
 דאו"ח ויסמו"ח אשר יחבטלו ולאחורי נה"י דכהר הפתחים
 ליפגס [והם] שאר נקודות החורה (ג) כי הדעה פה שימד
 למעלה מחו"ב משה"כ בדעת דו"ח שהוא למטה מחו"ב ולכן
 הדעת מולד לחו"ב :

יד ובלים דח"פ המזכר וכלי הנקודים הינם מדובקים
 בצוף ח"ק רק חופפים ומבבז עליו ועיקר
 האור מלפניו והארת האור מהפגש לדדו ולאחריו באופן
 שאח"פ מסבבים גוף ח"ק מהזנו עד טיבור ונקודות מסבבים
 מטיבור עד סוף רגליו :

טו ו' נקו' המזכר ילאו מעיני ח"ק ככללים בה' כנגד ה"פ
 כי הכהר היא [נקודה אחת] וממנה נעשה פרלוף ח"ח
 ונכלל בו גם עתיק וממנה היא נקודה ז' וממנה נעשים
 פרלוף ח"ב ובינה היא נקו' ג' ונעשה פרלוף חיומה והו"ק
 חג"ס נה"י הם ו' נקודות והם נקודות ד' וממנה נעשה
 פרלוף ז"א ומלכות היא נקודה ה' וממנה נעשה פרלוף נוק'
 דו"ח וטעם שנקרא ו' נקודות חעשי' שהם ה' כי הרי מהם
 נעשים ה"פ והם הם ו' נקודות ממש היה ראוי שיעשה מהם
 ו' פרלופים אך האמת הוא שאינם רק ה' נקו' והסביבה כי
 הג' נקודות הראשונים ילאו כ"ח כלולה מני' וגם כי היו בדרך
 קיים מחוברים זכ"ז ולכן נקרא ג' נקודות ונקודה ד' לא
 ילאו ר' ו' חלקי הנקודה היא וכחב"ד שבה נשארו דבוקים
 בנקודה הג' וגם כי הו' חלקים המזכר לא היו מחוברים
 בדרך קיים רק נפרדים זו תחת זו לכן להורות חטרון כחב"ד
 שבנקודה זו וגם להורות כי ו' חלקים המז' הם נפרדים חנו
 קוראים אותם ו' נקודות חעפ' שאינם רק ו' חלקי נקודה
 ד'. ונקודה הס' לא ילאה רק חלק ה' שבה שהוא בחו' הכהר
 שבה וט' חלקים נשארו דבוקים בנקו' הג'. נמלא דהג'
 נקודות הראשונים ילאו שלימות ונקודה ד' הנק' ו' ילאה חסרה
 ד' חלקים ונקודה ה' שהיא המ' ילאה חסרה ט' בחו' וזהו
 בכללות ה' נקו' וכן הוא בפרטות ה' נקודות שבכל
 נקודה ונקודה דהכח"ב שבכל נקודה ונקודה הם שלמים
 והז"ח שבכל נקודה ונקודה חסר ד' ומל' שבכל נקודה ונקודה
 חסרה ט' :

טז אורות אח"פ אין בהם שינויים כי כולם יושר אמנם
בנקודים

ואורות האין מתלבשים בחוכם וגם הם אינם מתחברים
 האו"מ עם האו"פ ואין בהם כלים ונק' ה' ראשונה דהו"ה
 והם החבר פסק עם נוקף שהם פעמים המנועים הם לורת
ך' ואעפ"י שה' לה נתלקה י' רמו לחילוקה כי תחבר ה'
 דאין ימין שהיא ו' עם דו' דחוטם ימין וכן בשמהל הרי ז'
 חלפי"ן בליור יו"ד והם תחבר ו' און ימין עם ו' דחוטם
 ימין וכן ו' און שמהל וכן להפך ו' און שמהל ו' חוטם שמהל
 ו' און ימין הרי ז' חלפי"ן בליור יו"י. ואורות הפה שהוא
 הבל הכרגש מכולם הנקרא נפש והוא פעמים החמומים דס"ג
 כה"י ואלו י"ם או"מ וי"ם או"פ מחוברים יחד ומהסתם זה
 בזה נהווה כלי באורות הפה ולכן פ"ה גי' ס"ג וכ"ז דכלס
 הם ס"ג חלה שבחן נחוספו הכלים שהם האותיות ולא היה
 כ"ח כלי ה' והיה אורות בחוכו ולכן נקרא עקודים והם ג"ב
 בליור ה' שורחה ה' חלה שבחן נתלקה גם הד' לד'
 חלפי"ן המזכר והם עלנות אורות האו"מ והחוטם כי האו"מ
 הם ז' חלפי"ן בליור יו"י וירדו בכוד הבל ודיבור בלחי
 העליון דפה הבל ביומן ודיבור בשמהל מההבל נעשה או"מ
 ומתדיבור נעשה חיצונית הכלי והחוטם הוא ז' חלפי"ן בליור
 יו"ד וירדו בכוד הבל ודיבור בלחי תחתון דפה ונעשו
 מההבל אור פנימי ומתדיבור פנימי הכלי ומהפשט דרך תיקון
 ה' הנקרא חיים ונבחימיים עד הטיבור ואורות האון
 וחוטם מתלבשים בחוכו והם ו' דהו"ה :

אח"ך עלו עכמ"ב דמ"ה וב"ן שהם ז' לנ"ן אל יסמו"ח
 שהם סנו"ב דס"ג ומ"ב דע"ב ועלו כל אלו האורות
 דרך אור חוזר למעלה מהטיבור ופרסם שם חר פרסח .
 ועליית אורות אלו הוא למעלה ז' נעשה ח"ק לזירך הנקודות
 כי ע"י גמולם ומיועט האור יוכלו לקבל האורות וזה היה די
 לזרך האלי' שהם הנקודות אך לזרך ב"ע הולך הפרסה
 דב"ע אינם יכולים לקבל רק ע"י מסך וזהו הנסך שבין
 אלי' לב"ע וע"י הגמולם החשכו חילומות נה"י דח"ק
 וחילומות הפנים ירד במקום בריחה וחילומות האחור
 ירד במקום ילירה וחילומות החילומות ירד במקום עסיה והיו
 בחלל שבין נה"י דח"ק לאו"מ דיושר וחילומות המזכר ירדו
 במקום החלל המזכר יום לקחו מקום מועט מהנוקף והנוקף
 עלה והלבים לנה"י דח"ק במקום החילומות המזכר שרד
 וכשילאו שינויים דיושר דנקודות והלבים למקום (ח) המזכר
 ולא נדחקו החילומות המזכר שרדו במקום ב"ע ועלו במקומם
 והלבים ע"ב שיגולי הנקודות . נמלא סדרם כך . פנים נה"י
 דיושר דח"ק ועליו מלבים מוקף דיושר דח"ק המזכר שעלה
 ועליו יושר דנקודים ועליו שיגולי הנקודות ועליהם חילומות
 נה"י דח"ק ותחברו נה"ח דס"ג עם טעמים דס"ג שהם
 או"ח ז' סטו"ה וכלם נתחברו עם טעמים דע"ב שהם או"ח
 שילחין ומדווגו טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג וילאו חילומות
 טנה"ח דכ"ן עם חילומות נה"ח דס"ג דרך או"ח מהעינים
 וירדו והלבים ח"ק מטיבורו ע"ם רגליו ואלו הם נקרא
 נקודים ה' החכונה דהו"ה :

יז וברי אח"פ נעשו ט"י הסתכלות העינים שהוא החיה
 באורות אח"פ וכשירד בעקודים שהם אורות הפה
 בדרך אור ישר כשהגיע ההסתכלות בבחי' ה' דנפש נעשו
 כלים דג"ר דח"פ שהם נשמות דכר"ן וע"י חזרה אור
 הסתכל ואור דעקודים נעשו כלים דז"ת דח"פ שהם כ"ר
 דכר"ן וכלי הנקודות שהם החילומות נת"ח דס"ג וחילומות
 סנה"ח דכ"ן נעשו ע"י שעברו אורות המזכר דרך יליאתם
 מן העינים ושאו מן אורות אח"פ טעמי הסתכלות העין
 באון ימין ואור חוטם ופה כלולים בו מקו הראיה נעשה
 או"מ דכהר דנקו' ומהארת הקו נעשה או"פ שלו ומהסתכלות
 העין באון שמהל מקו הראיה נעשה חיצונית הכלי המזכר

חברות וביאורים (ה) עיין שער שבתות דף ו' ע"א : (ב) עיין נסבך
 חו"מ : (ג) כ"ל האורות דמארי נגלם הם הא'
 נקודות ט"ז :

וכל אחוריהם ביהוה ולכן אין מזכר בעתיק לא פנים ואחור ולא ימין ושמאל כי בין צימיו ובין בשמאלו כלול ממ"ה וב"ן וזה שאנו מזכירים פנים ואחור הוא כי המ"ה בכללותו נק' פנים בערך הב"ן הנקרא אחור :

כה שם עתיקא קדישא הנזכר בוה"ק הוא הכתר דב"ן הנחלק בעתיק וא"ל ולכן נקרא כתר הזקן אמנם עיקר שם ע"ק הוא על הא"ס ב"ה דהייט שמטיבור א"ק ולמטה הנקרא א"ס בערך הא"ל המחלש בג' רישין דעתיק וא"ל ועל שמו נקרא גם הג' רישין הנזכר ע"ק ועתיק נקרא רישא דלא אחידע ישן אין אלו יודעים מה בחי' אורוח יש בתוך הכלים שלו ולכן אמר דל"א מה דהוי בהל' רישא דמליאות הרישא כבר נודע שהוא מחלי כתר דב"ן אמנם האורות שבהו"ב לא נודע אם בלו [רק] פנימי דמ"ה ופנימי דב"ן או בלו מקיף ופנימי דמ"ה ופנימי דב"ן או לא שפך מקיף דב"ן או הפנימי דב"ן נעשה מקיף דמ"ה וסי' לאו הב' ספקות הראשונות הם א"ל צ"ד דהיינו לפי הספק האחד שלט בלו רק פנימי דמ"ה ופנימי דב"ן והוא הפנימי דב"ן נעשה מקיף דמ"ה סי' א"ל צ"ד ר"ל מקיף א' מפנימי דב"ן ופנימי א' והוא מפנים דמ"ה וג' כלים והם א' מכתר דב"ן וב' מאחור דב' כתרים דמ"ה דב"ן כי לא הספיק הכלי הנזכר לכל אורח האורות דמ"ה ודב"ן. וכפי הספק הב' שבלו מקיף ופנימי דמ"ה ופנימי דב"ן והוא הפני' דב"ן נעשה מקיף למקיף דמ"ה וסי' ב"ה ר"ל ב' אורות מקיף א' מפנים דב"ן וא' ממקיף דמ"ה ונ' אורות פנים א' מכתר דמ"ה וב' מאחור דב' כתרים דמ"ה דב"ן וד' כלים א' דכתר דמ"ה וא' דכתר דב"ן וב' כלים דאחור דכתר דמ"ה וכפי הב' הג' שהוא א"ס בלו מקיף ופנימי דמ"ה ומקיף ופנימי דב"ן יש ב' ספקות וסי' ב"ה צ"ד צ"ד הסי' הא' שהוא צ"ד ר"ל ב' מקיף דמ"ה ודב"ן ב' פני' דמ"ה וב"ן ו' כלים ב' דכתר דמ"ה ודב"ן וד' כלים דאחור ופנים דב' כתרים דמ"ה דב"ן. והסי' הב' והג' שהם צ"ד צ"ד ר"ל שהם ב' מקיף דמ"ה ודב"ן וד' (ענפי') [פנימיים וד' כלים] ב' אורות פנים דכתר דמ"ה ודב"ן וב' כלים [שלהם וב' אורות] דאחור הכתרים או דפנים הכתרים דמ"ה וב' כלים דאחור דכתרים דמ"ה דב"ן או דפנים הכתרים דמ"ה דב"ן. וכל הספיקות אלו הם צרישא דעתיק ומכאן הספק שצרישא נולדים ספקות בגופו דהיינו שהח"ב דמכמה דב"ן נשאר בתוך דעתיק ומאירים בחנ"ת דעתיק והח"ב וחמד דבינה דב"ן נשאר כמלה [בגלח] דעתיק ומאירים בנה"ס. והכתרים דמ"ה דב"ן יש ספק אם עלו ב"ה דעתיק או אם לא עלו והם עלו יש ספק אם עומדים ג' כתרי' חנ"ה בתוך ומאירים בחנ"ה וד' כתרי' נה"ס בגלח ומאירים בנה"ס כמו ח"ב דב"ן או אם נחלקו כתר דחמד בתוך דגבורה בגבורה וכו' או אם מאירים הכתרים הנזכר בדרך קיום חמד בגלח גבורה בהוד ה"ה ביסוד ומל' או אם מאירים חמד בגבורה וגבורה בת"ת ות"ת בגלח וכו' ומפני כל אלו הספקי' נקרא עתיק דל"א :

כז עיקר החלבוש הא"ס שהוא מטיבור ה"ק ולמטה הוא צרישא דל"א שהוא עתיק אמנם גם בכתר ומכמה דא"ל שהם גולגולת ומ"ה בין שנים הם נקרא רישין מחלש בהם עלמות הא"ס אף שבלו להם האור דרך מקד דרישא עילאה הנזכר אמנם מבינה דא"ל ולמטה בה' להם האור דרך מקד ממש כי אין יכולים לקבל עלמות האור :

כח רדל"א הם הג' ראשונות דעתיק ישן לא נחלשו בה"א רק ז"ת שבו והנ"ת הנזכר נקרא עתיק יומין ר"ל כי המושג אליו מן העתיק הם הו"ת דיליה הנק' ו' יומין דיליה ע"י שנחלשו בה"א משא"כ בג"ר דעתיק דלא אחידעו :

בניקודים יש בהם שינויים ויושר :
יו ה' נקודות כוללות ו' פרלופים עתיק וא"ל ואו"א וו"ן הם מלבישים זל"ז בשוה כי חמילה ילאה כתר דעתיק ומתקיים רק שנפגמו אחריי נה"י שלו. אח"ך ילאו הח"ב דעתיק ומתקיימו רק כגמבעלו אחור שלהם ואחור הנזכר ע"ס אחור נה"י דכתר ירדו למקום זו"ן דעתיק :

חי אה"ך ילאו ז"ה דעתיק ונשכרו פנים ואחור שלהם ונפלו ומיחו וירדו כלי פנימים שלהם בעתיק דצריחה וכלים חמ"טים בעתיק דעשיה :

יט אה"ך ילאה נקודה ב' נקודה א"ל וכדרך שקרה לנקודת עתיק כך חירע לנקודה א"ל דהיינו כח"ב שלהם אצקיימו והיה בהם פנים וביטול לאחור וזו"ן שלהם מחו ונפלו בה"א דב"ה ע"ד הנזכר בעתיק. אח"ך ילאה נקודה חממה ואירע לה כדרך הב' הנזכר וזו"ן שלהם נפלו בכלי אבא דבי"ע וכן אימא ז"ן שלהם בכלי. בינה דבי"ע וכן ז"א בכלי ז"א דבי"ע וכן טק' בכל טקבא דבי"ע באופן דכלי זו"ן דו' נקודות הכוללות מהו ונפלו פנים ואחור לבי"ע כנו"ל וכלי חו"א של הו' נקודות נחבטו ונפלו במקום זו"ן שלהם כנוכר :

כ י נקודות הנ"ל כ"א מהם טללה כל הי"ב פרלופים רק עטמה כל הו' נקודות דכל נקודת הם הם כבוד פרטף א' כי תלי כתר העליון הוא בחי' עתיק וטק' וחלי החחסון א"ל וטק'. ונקודת חממה חו"א עילאין ונקודה בינה יסבו"ת. ונקודה ז"א ישראל ולאה. ונקודה מלכות יעקב ורחל :

כא נקודת הכתר ילאה כלולה מ"ה ונקודה חו"ב ג"כ כללות מ"ה ונקודה ז"א לא היה בו רק ו' הלקים (ה) מנקודה א' שבה דהיינו מל' דמנ"ל שבה באופן שחסר לכח"ב ע"ס כ"א כלולה מ"ה. ולו"א חסר כח"ב שלמים וע"ס א' מכ"א מו"ק חנ"ה נה"י ולטק' חסר ט"ס א' שלמים וט' ראשונות דמל' שבה :

כב נקודת הכח"ב ילאו בדרך קיום ולכן נחקיימו וז"ת ילאו זו תחת זו ונקרא רה"ר ולכן מחו זו נקודות אלו הם כלול ממ"ה וב"ן דהיינו הו' נקודות שהם ו' מלכות דמנ"ת נה"י הם נקרא ז"א ונקרא מ"ה דב"ן ונקודה הו' שהיא מל' דמל' היא נקרא עוקבא דז"א ב"ן דב"ן ואלו הם בחי' הו"ת תולדות מלכות דא"ק :

כג אח"ך חזרו לעלוה ענת"ה דמ"ה וב"ן הסוללים עם ח"א דע"ב ונח"א דס"ג למ"ן לטענוים דס"ג

שרשי אח"פ. ונחשברו ונודונו עטמי ע"ב ועטמי ס"ג וילאו חינוניות טנח"ה דמ"ה החדש וחינוניות נה"א דע"ב דרך המלה להקן ולברר ה' נקו' דב"ן הנזכר ואלו נקראים עולם הכבודים. אחר כך נחשברו י"ס דמ"ה עם י"ס דב"ן על זה הדרך עתיק לקח י"ס דכתר דמ"ה ונעשו דטורא דיליה וציר נוסח ב"ן ה' ראשונות דכתר דב"ן וג"ר דמכמה דב"ן וד' ראשונות דבינה דב"ן וז' כתרים דז"ת דב"ן ונעשו נוק' דיליה דהיינו ה' ראשונות דכתר נחשברו עם כתר דכתר דמ"ה וכתרי חו"ב דב"ן נחשברו עם חו"ב דכתר דמ"ה וח"ב דמכמה וח"ב וחמד דבינה וז' כתרים דז"ת דב"ן נחשברו עם ז"ת דכתר דמ"ה דהיינו חו"ב דמכמה עם כתרי הג"ה בחנ"ת וח"ב וחמד דבינה עם כתרי נה"ס בנה"ס ועשה נחקן עתיק ונעשה מו"ה כ"א כלולה מו"ה ונעשו ו' פרלופים מלבישים זל"ז בשוה ומלבישים מטיבור א"ק עד כוף רגליו כסדר הלבשה ו' נקודות הסוללים לא"ק :

כד עתיק וטק' הנזכר הסוללים מו"ה וב"ן בנה"ה יש פנים והאור וכן צב"ן דהיינו מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן פנים והאור וב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן נקרא אחור ונחשברו ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן אב"ה ומ"ה דמ"ה מלד א' ומ"ה דב"ן מלד אחר באופן שכל הנראה בעתיק מכל לרדו בחי' פנים

דגרות וביאורים (ה) היינו י' הלוי המלכות. פמ"ה גכ"י ונקודה וטקא לא ה"י. כס. בק. חלק אחר :

וי ארץ חוריה ד' ענה כהן מוח מחפשט ל' ימין ומחלקים לד' עיבר כפן ימין דא"ח וד' חורתי אחרים הם בחי' מוח בינה ומחלקים לד' עיבר ומחפשט כפן שמאל דא"ח וד' חורתי אחרים הם בחי' מוח דעת ומחלקים לד' עיבר ומחפשט דרך אחורי הראש דא"ח עד רישא דז"א ומאלו הד' חורתי דמלך אחור ירתי לדיקויא ט' עלמין דכסופין דים בהם ד' יודין וכו"ח כלולה גוי' הרי ט' וכשמשכין ד' חורתי הנזכר עד רישא דז"א נעשים י"ג ה"ד דז"א כי אין בדיקתא דיליה רק ט' תיקונים וכשמשך ד' חורתי הנזכר דרך אחורי רישא דז"א מדין בעורפו ויוצא החרהם עד לד' פנים דיליה ונשלמים הי"ג ח"ד דיליה ע"י כשכקע יסוד דאימא ומתגלים כל הד' מוחין שהם חו"ב וחו"ג ונעשים כ"ח כלול מג' מוחין ה"ד הרי י"ב יע"ה י"ג. גם ה"ט ח"ד דז"א עם הד' חורתי הנזכר הרי הם י"ג :

לד סדר עמידת י"ם דיוצר דכל פרטוף הוא צאופן זה דהיינו הכתו בגלגלהא. חב"ד ג' מוחין. חג"ט ב' דרועין וגוף נה"י ב' שוקיים ואמה. מל' עטרת היסוד. ואח' הוא צפרטוף עוף' הדתה הוא צבחי' יסוד והבשר התפוח. הוא בחי' המלכות הרי דכל פרטוף המוחין הם בצורת סגול. סוף נוא"ח שכתב"ד שלו עמודין זה תחת זה דהיינו כתר הוא גולגלתיא ותחתיו מו"ם חכמה דא"ח ולכן נק' מו"ם דאין בה החתלקות ג' מוחין כשאר פרטופים ובינה שבו ירדה היא בצרופו ודעה שבו ירד בין ב' כהפין דיליה כשלים עליון דח"ט שלו והיא נבונה חו"ק :

לה דה חורתי המחפשט דרך פני ח"ח מימין ומשמאל בהתחברם עם ש"ע נהודין שהם כ"פ ח"ל מלאים העולים ש"ע דתיקון ז' דדיקתא דא"ח הנקרא אל הרי שפ"ח הם נמשכים כפני ז"א :

לו מאלו הב' הוי"ט שהם ב' ע"ב דחורתי הם מחפשט כבוד ש"ע נהודין דהיינו שהוי"ט זו ומילואה דע"ב ומילוי מילואה הרי מ"ב חוהיה בלד ימין וכן בלד שמאל והיא כלולה כל פן מו"ם והכ"ה מ"ב הרי י"פ מ"ב והחלק העליון הנקרא שער הן הוא ככתר ושאר המ"ח חלקים והם מ"ט שערים הם בע"ם וכ"ח כולל מ"ח שערים וע"פ מ"ח הרי ש"ע וכעד"ו כפן שמאל :

זו השער העליון שהוא חלק הח"ב כוגל כל הע"פ מ"ח הרי ש"ע וכן השער העליון כפן שמאל הרי ד"פ ש"ע ב' במ"ט שערים הכלולים כ"ח מט' פעמים מ"ח וב' בשער העליון שער החמשים :

לה ז"א אין בו רק ק"ן נהודין יען הוא מלבש לנ"ם נה"י דא"ח ובכ"ה מ"ח וי"פ מ"ח קב"ג וב' שלישי ת"ח י"ג ה"ד הרי ק"ן :

לט דה"ג ענין הם סוד אגודת הערות שיש בראש והם ג' ע"ב אחרים דוגמת החורתי ונעשו מאור חזור דנו"ה דעתיק המתלבשים בב' עיינין וב' אודנין ולכן מחלקים הנימין והחורתי לד' ד' כנגד הב' עיינין וב' אודנין המתלבש בהם ד' פרקין נו"ה דעתיק בא"ח ועברו דרך חו"ח דרך קרומא דאזירא דא"ח ששם מהלבש ח"ת דעתיק הנקרא וז"ל ולכן ילאו י"ג עימין כמספר הוא"ו הנזכר דח"ת דעתיק ויוצאים דרך הגלגלה ולכן השערות הם בצורת ו' יען ילאו מת"ת דעתיק הנקרא ו' ומנו"ה הנקרא ווי העמודים :

בגולגלתא דא"ח יש בו י"ם דכתר וי"ם דתכמה פנימי ומקוף הם מ' כפי' והם כסדרן כפי' הכתר עליונים ותחתם י"ם דתכמה וכן במקוף ומלכות דספירה הנזכר הם ב' פאות הראש והם ב' שמות מלפ"ן ומשם נמשך ה"ג ח"ד חו"ם ה' ה' אל רחום וכו' כי מהוי"ט הוי"ט

איחידתו חפי' לא"ח כי נשארנו למעלה מן הפרסא. הי"ם דעתיק הנזכר הם י' לחמשה שפ"ג כתר העליון שהוא ח"ח יעשם שנקרא לחמשה יען יש ספק אם יש בראשו לח' א' מכתרים דמ"ה וב"ן או חס עלו גם הכתרים דחו"ב דב"ן ונתקברו בראשו עם חו"ב דכתר דמ"ה והם ב' לחוה (ח) : בה עיקריות הם כח"ב חג"ת נה"ם והמל' לא נתגלית בח"ה ומילואת המל' הוא מרישא דל"ה שהוא עתיק ולכן המל' לעמ"ל היתה גדולה מן השמש ומחלקים ה"ט"ם הנזכר כח"ב שבהם צה"ח והם ג' רישין דיליה. חג"ת שבהם בז"ח והם ג' רישין דז"ח ולכן ז"ח נק' חג"ת. נה"י שבהם במוק' דז"ח והם ג' רישין דמוק' ולכן המוק' נקראה לפעמים נה"י וח"ח לא לקחו מהם יען חו"ח צמולא חתכלין ר"ל שהם מלוכסין ומנוסים בדיקתא דא"ח ונכללים בכלל ח"ח :

כט הזית דרדל"ח והוא עתיק מתלבשים בז' דגולגלתיא דא"ח דהיינו חסד דעתיק בגולגלתיא גבורה בעלה דגולגלתיא דביי' חכמה דא"ח ח"ת בקרומא דאזירא נו"ה בב' עיינין והרין אודנין ונקרא עמר נקא כי משם יוצאים צמיחה השערות ובב' אודנין מתלבש' ב' פרקין עילאין דנו"ה שהם ב' כולין וב' בישין דכורא ובב' עיינין מתלבשים שאר פרקין דנו"ה דעתיק ועיינין נקרא אבגהת פקיסא והיסוד דעתיק מתלבש במלח דא"ח והמל' צמיח ויסוד המתלבש במלח נק' רעוה דרעוה והמל' צמיח דא"ח נקרא פרדסקא והדעה דעתיק מאיר באזירא דא"ח המתגלה בצמוח דא"ח :

ל א"ח לקח דכורא דיליה י"ם דחכמה דמ"ה וביכר משם ב"ן ה' אחרונה דכתר דב"ן ונעשה מוק' דיליה יתפשטו לי"ם והלבישו לעתיק ומוק' גוף הז"ה שלהם כחוקי זה כח"ב דא"ח הלבשו לחג"ת דעתיק וחג"ת דא"ח לב"ב עילאין דנה"י דעתיק ונה"י דא"ח לב"ב חלמטיים דנה"י דעתיק יב"פ תהאין דנו"ה דעתיק מחפשט למטה בגבול הכריאה והם נקרא דדי בהמה וכל זה בדבורה דעתיק. חמס במוק' דעתיק חג"ת דילה מתלבשים בכת"ב דא"ח ונה"י דילה בחג"ת דא"ח ומנחמים יסוד דילה בחוה דא"ח והם כלולים מנו"ה וב"ן והמ"ה שבהם יעמוד בלד ימין דהיינו מ"ה דנו"ה לפניו וב"ן דנו"ה לחחרי והוא דכורה וכשמשאלו עומד הב"ן דהיינו מ"ה דב"ן לפניו וב"ן דב"ן לחחרי ונקרא עוף' דא"ח :

לא א"ח יש בו ג' רישין חוה מרישא עילאה דל"ח איחידע שהוא עתיק והם גולגלתיא ואזירא ומו"ם ונק' נר"ן ונקרא חו"מ עליון וחו"מ חזור וח"פ דהיינו הגלגלתיא ה"ה כתר דא"ח ונקרא נשמה וח"מ עליון. ואזירא היא צמיח מוח בגלגלתיא וגולגלה למוח ונקרא רוח וח"מ חזור. ומו"ם היא חכמה דא"ח ונקרא נפש וח"פ וכ"ח מהג' היא כלולה מכל ג' בחי' הנזכר דהיינו בגלגלתיא יש בה נר"ן ונקרא נר"ן דנשמה וח"מ עליון וח"מ חזור וח"פ דח"מ העליון והם ג' שמות ע"ב והם בחי' עלמות שלהם ועליהם ג' אחי"ה דיודין והם בחי' הכלים שלהם. וכמד"ו באזירא יש בה נר"ן דרוח וח"מ עליון וח"מ חזור וח"פ דח"מ חזור והעלמות הם ג' שמות ס"ג והכלים ג' אחי"ה דיודין ומו"ם יש בה נר"ן דנפש וח"מ עליון וח"מ חזור וח"פ דח"מ דא"פ והעלמות הם ג' הוי"ת דאלפי"ן והכלים הם ג' אחי"ה דאלפי"ן וחל"ה הן ח"י בחי' ולכן נק' ח"ח חי העולמים (ב) **לב מהג'** רישין הנזכר ילאו י"ג חורתי מהגולגלתיא וי"ג עימין מאזירא וי"ג ח"ד ממו"ם והחורתי הם סוד לבנונית הראש המפסיק בין שער לשער והם ג' שמות ע"ב שיש כשפועם י"ב חוהיות ובמילואים יש י"ב יודין כנגד י"ב חוה ומחורתי הי"ג כולל את כולם ויש בו ג' ע"ב אחרים :

הנהגות וביאורים (ה) ח"ה (הוא הכי אחת ליעקב וכן בכל מקום) עיין במערכת העיין חוה מ"ח כפי' (ונע"מ הוא שער פתיק סוף ס"ה) ביאור דברים י"ג דבא קמוס : (ב) ח"ס עיין במערכת כתיב ח"ס י"ח כפי' (ונע"מ הוא שער חו"ח ח"ד) דבא חסר עיין בקורות דלגו בשמות :

דח"א וע"י הארות הנזכר יש לו כח להזווג עם נוק' יען מקבל מהארת המלח שבחוכו הדעת (דח"א) [דח"א] ובחוכו היסוד דעתיק ובחוכו הדעת דעתיק ויסוד ודעת הם בחי' הזיווג :

טז אבא לקח ממ"ה לדכורא דיליה כתר ומכמה דבינה דמ"ה וביכר ממ"ן ו"ק דחכמה דב"ן והם נוק' דיליה והם נקראין או"א עילאין ומגבישים (לו"א) [לח"א] מלך ימינו מהגרונ עד החמה ומ"ה וב"ן עוזדים פב"פ ונקרא זוגא שלים דשלים ג"ר דג"ר פנים דפנים אל"י דאל"י ונקרא זוג דחכמה עם חכמה ונקרא זוג דנקודות ומיום חרבן בהמ"ק נפסק בעוה"ר ויחזור דב"א :

ג א"מא עילאה לקחה ממ"ה לדכורא דיליה בינה דבינה דמ"ה וביכרה משם ב"ן (ו"ק) [ה"ק] דבינה [שהם גבורה ח"ת נה"ן] דב"ן לנוק' דיליה ומלבישים לח"א מלך שחאלו מהגרונ עד החמה והם פב"פ ונקרא או"א עילאין ונקרא זוגא לא שלים ג"ר דג"ר חילוניות דפני' [בי"ע] דאל"י וזיווגיהו לפרקים להמשך מומין גדלות לזו"ן :

גא ינ"ס לקח ממ"ה לדכורא דיליה ו"ק דבינה דמ"ה וביכר מהב"ן מלכות דחכמה דב"ן לנוק' דיליה והלבישו לח"א מלך ימין מהחמה עד הטיבור ונקרא יסב"ס ונקרא זיווגא שלים דלא שלים ג"ר דו"ק פני' דחמ"ו אל"י דבי"ע וזיווגיהו סדיר ולא פסיק להחיות העולמות זיווג דבי"ע עם בינה זיווג דחיות :

גב תבונה לקחה ממ"ה לדכורא דיליה מלכות דבינה דמ"ה וביכרה לנוק' דיליה מלכות דבינה דב"ן והלבישו לח"א מלך שמאל מהחמה עד הטיבור ונקרא זיווגא לא שלים דלא שלים ו"ק דו"ק חילוניות דחילוניות ב"ע דבי"ע וזיווגיהו לפרקין להמשך מומין דיניקה לזו"ן זוג דבינה וחיות כנ"ל :

גד ז"א לקח ממ"ה לדכורא דיליה ז"א דמ"ה וביכר מב"ן לנוק' דיליה ז"א דב"ן ונקרא ישראל ולאה ונקראו שניהם ז"א ונק' חיות והלבישו לח"א מהטיבור עד רגלו מלך ימין ושמאל כהלכת עתיק לח"ק :

עד נוק' לקחה לדכורא דיליה מלכות דמ"ה וביכרה לנוק' דיליה מלך דב"ן ונק' יעקב ורחל ושיניהם נקראו נוק' דז"א והם בחי' מספר ומלבישים לז"א מהטיבור ולמטה כסדר הלכת ז"א לח"א :

גה שורש י"ב פרעופים חלו דאל"י הוא בגלגלתא ועינים והח"פ דח"ק דהיינו הגלגלתא שהיא יחודה הוא שורש עתיק ונוק' (ח) ונק' יחודה . והעינים שהם חיה הם שורש אבא (ויסב"ס) [ויס"ס] ונק' חיה . והאזנים שהם הם פגמה והם שורש צ"ג . והבונה . והחוטם נקרא רוח והוא שורש ז"א שהוא ישראל ויעקב . וקול ודיבור שפגה הוא נפש והם שורש לאה ורחל :

ע דע כי נקודה היא עשיר דחיות בחי' וספירה כשהיא כלולה מח"ק ואבי"ע שבה ופרעוף הוא כשהוא כלול מ"ס וכ"א כלולה מח"ק ואבי"ע נמלא כי עתיק שהיה קודם התיקון כבוד נקודה דהיינו חלי העליון דכתר עתה ע"י התיקון ניתוסף חלי החתון וגם ע"ס וכל ספירה כלולה מח"ק ואבי"ע ונפשה כבוד פרעוף שהוא י"ס כ"א כלולה מח"ק ואבי"ע ונפשה חלי בחוק חלו ונכללו חלו בחוק חלו והלבישו לח"ק מהטיבור עד רגלו כהשואה אחת :

זו ונקודת ח"א שהיה קודם התיקון חלי החתון דכתר ניתוסף צו ע"י החי' חלי עליון דכתר ושאר סט"ס כזכר בעתיק והלבישו י' פרט' ח"א לי' פרעופי עתיק כהשואה ח' :

זח נקודת החכמה שהיה קודם התיקון כבוד נקודת חכמה לבד ניתוסף צו ע"י התיקון שאר ספירות :

סו"ה שהם מתחלפים בח"ה צ"ם מלפ"ן נמש ילאו אל רחום וכו' שהם י"ג ת"ד :

סא פאה גימטריה חל"ה"ס ובגלוי יוד"ן גימט' ט"ן יוען שהיא בח"ה הוא רחמים ואין שם חל"ה"ס כמס"ה ואין חל"ה"ס עמודי ולכן במקום ב' שמונה חל"ה"ס דיוד"ן הם ב' שמונה מלפ"ן ובז"א ב' פחותיו הם ב' חל"ה"ס דיוד"ן :

סב כל הפשטות הספירות פנימי ומוקף דגלגלתא דכתר וחכמה הם עד הנגח ומשם ולמטה מחללים [ג"כ] י"ס פנימיים ומוקפים דכתר וחכמה שהם מ' סבי' הפנימית דחכמה הם לנעלה מ"ס דכתר . המנס בפרעות הם כסדרן דהיינו כתר דחכמה וכתר כך חכמה דחכמה וכו' עד מל' דחכמה והח"ך כתר דכתר וחכמה דכתר עד מל' דכתר חמולס המוקף הם ספירה דחכמה ע"ג ספירה דכתר וגם בפרעופי מל' דחכמה הח"ך יסוד דחכמה וכו' עד כתר דחכמה הח"ך מל' דכתר עד כתר דכתר :

סג אר"ן המוקפים לא נתגלו כולם כי מהחכמה לא נתגלו ספירת כתר וחכמה דחכמה רק מבינה ולמטה ומן הכתר לא נתגלו כח"ב דכתר ולא מל' דכתר רק מהסוד עד יסוד נמלא שבאו ח' מוקפים דחכמה כנגד ח' פנימים דחכמה רק שהפנימיות כסדרן והמוקפים להפך דהיינו מבינה עד מל' וממל' עד בינה וו' מוקפים דכתר כנגד ו' פנימים דכתר רק שהפנימים כסדרן מהסוד עד היסוד והמוקפים מיסוד עד הסוד :

סד אלו הח' מוקפים דחכמה וו' מוקפים דכתר עם פנימיות שלהם הם י"ג ח"ד דאל רחום וכו' כי מדה נולד חסד כוללים ב' ספי' דבינה דחכמה מקפת למל' דחכמה ויסוד דכתר מוקף לחסד דכתר :

סה דו"ג מדות דאל רחום ומתן הם השערות שהם הכלים והי"ג דמי אל כנווך הם אורות הפנים והם ב' חל"ה"ס דיוד"ן וג' חו"ה דע"ב דהיינו האורות הם ע"ב והכלים חל"ה"ס :

סו מול ח' הנק' נולד חסד כולל כל הי"ב חיקונים ולכן נקרא מולא גימטריא ג' חו"ה"ס שהם ג' ע"ב . המול הנזכר הוא דכורא וממנו יונק אבא והמול הי"ג ונקא גם הוא נקרא מולא ויש בו ג' חו"ה"ס דע"ב הכולל כל הי"ב חיקונים ויש בו ג' חל"ה"ס דיוד"ן ונקרא נוק' וממנו יונקת ח"מא :

סז הנולגרתא דח"א מהחלקת לי"ג בחינת והם הגלגלתא כתר וב' אודות ונולח חב"ד וב' עיינין ומוטע חנ"ה [ב] שפתיים והלשון נה"י מלכות פה ועם ב' תפוחים הם י"ג כי כן צבג פרעוף לר"ך שיהיה צו בחי' י' ובהי' י"ג העשר שבו מחלבת הו"ס של העליון כבוד שאין העליון מחלבת בחתון רק הו"ס והג"ר נשאר מגולים והג' היתרים הם כדי לקבל הארה בהם והג"ר של העליון שלא נתלכשו מהעתיק נמשך נר"ן ונשמה לנשמה לאר"ך דהיינו מו"ס המחלבת צו . מהמל' נמשך לו נפש . ומהו"ק רוח . ומדהעת דעה שנתלכש בלוי"ר ומתגלה בשומא נמשך לו נשמה ומהג"ר שנתלכשו מוקף עליו נמשך לו נשמה לנשמה וכן הוא בכל פרעופים :

סח החסד דעתיק מאיר ביסוד דעתיק שבדעת דח"א שבח"ך מלחא דח"א כי החסד גניו בשומא דחמה ולכן נקרא מלח הרלון ונקרא רעוא דכל רעיון יען הוא הרלון העליון שכלל פרעופי חלי' וכולל כל הרעיונות שלמטה ממנו והחסד והיסוד דעתיק הנזכר שהאירו במלחא דח"א משם מאירים במול הח' דדיקלא דח"א הנקרא נולד חסד לחיות רלון ומשם מאיר במלחא דח"א ומשם למלחא דח"א ומאיר עד עיינין דח"א ועי"ז יש בו כח להסתכל במלחא

דמל' שבה הדי מדרגות שיש בבינה דאבא . ובכח"כ דאומא
 מ"ב דקס"א ויש בו י"ב מדרגות כנזכר באבא ובזו"ן דאומא
 יש בהם המדרגה שיש בחו"ב דאומא כנזכר באבא וכן הם"ג
 וקס"א שביסוד"ת המ"ב שבהם בפרטוף כח"כ שלהם ובזו"ן
 שבהם הם כמו מדרגות החו"ב שלהם וכן בחו"ה וקמ"ג דזו"ן
 הגדולים וכן בז"ן וקל"א שביעקב ורחל ביוסף שכל בחו"
 מ"ב שכל שם הם בכח"כ דאומא פרטוף והזו"ן דכל פרטוף
 הז"א הוא כמו החכמה ועק' דז"א כמו הבינה :

סב פנים דאז"א הם ע"ב וקס"א שהם גימטריא זכור
 ואחור דאז"א הם קפ"ד וקמ"ג גימטריא
 תשכ"ח ומשם באה הבכחה ואלו הקפ"ד וקמ"ג שהם ריבוע
 ע"ב וקס"א אחוריים דאז"א נעשים פנים ליסוד"ת וכן לעולם
 כל בחו"ה אחור של העליון נעשה פנים לתחתון ובחו"ה חילוניות
 של העליון נעשה פנימיות לתחתון :

סג אימא יש לה פנים ואחור דהיינו חילוניות ופנימיות
 והפנימיות כולל ג"כ חילוניות ופנימיות וכן החילוניות.
 ובפנימיות וחילוניות דפנימיות הם בחו"ה שמות אלה"ה הנזכר אלא
 שצפנימיות הוא אלה"ה ובחילוניות הוא חילוף אלה"ה שהוא
 בוכ"ו וחילוניות ופנימיות דחילוניות הם שמות אלה"ה ויש
 בהם כל המדרגות הנזכר שבא"ה דהיינו פשוט ומלא ומלא
 דמלא ואותיות ומספר וכו"ה והק"ך לירופי אלה"ה הם
 מתגלים בד' ספרות תחתונות דבינה דהיינו בת"ת ובכ"ה
 ל' בכל ספירה גי' ק"ך :

פ ושם חילוף אלה"ה הנז' גי' דל' ד' פעמים ל' שהם
 ל' אלהים שיש בד' ספי' דבינה ובהבונה נותגלים
 הק"ך לירופים מנבונה שבה ולנוטה והם ה' ספרות נבונה
 ח"ת נה"י ומהחלקים הק"ך לירופים כ"ד אלה"ה בכל
 ספי' ה"פ כ"ד הרי ק"ך כנודע הרי דכללות כל הק"ך
 לירופים הם ה' אלה"ה גי' ת"ל ועם בוכ"ו הנזכר שהוא
 שורש גי' חבונה [עם הכולל] :

עא ז"א לך עיבור יניקה מוחין דהיינו שבעת המלכים לא
 היה לו רק ו' מלכות דחג"ת ונה"י דב"ן ובעת
 העיבור ביקרו אז"א אלו ז"מ אורות יעלוין כלים ונכללו
 חליים הימני באבא והשמאלי באומא וע"י הווג נהגו חלי
 הימני דאבא לאומא והלביבו ג' מלכות דנה"י לג' מלכות
 דחג"ת וז"מ ג' כלילין בג' וע"י המשך ימי העיבור ניתוסף ו'
 נה"י לכ"ה מו"ם מחג"ת ונה"י ע"י זוג אז"א שהמשך נה"י
 דחג"ת ונה"י דמה"ה וביקרו נה"י דחג"ת ונה"י דב"ן :

עב וע"י היניקה בלא מג"ת דחג"ת ונה"י דמה"ה וביקרו
 חג"ת דחג"ת ונה"י דב"ן ואח"ך בלו ג"ר דחג"ת
 ונה"י דמה"ה וביקרו ג"ר דחג"ת ונה"י דב"ן והוה נקרא גדלות
 דז"ק אח"ך ע"י הגדלות בלו ג"ר כ"א כלולה מו"ם דמה"ה
 וביקרו ג"ר כ"א כלולה מו"ם דב"ן ונקרא מוחין דג"ר :
עג הנוק' לא היה בה כ"א נקו' מל' דמל' וע"י העיבור
 ניתוסף בה נה"י דמל' וע"י היניקה חג"ת
 דמלכות וע"י הגדלות חב"ד דמל' באופן דכשהיה לו"ה ו"ק
 שלמים אז היה בה נקודה ח' שלמה ואח"ך כשבאו לו"ה
 מוחין דגדלות אז נחלקו י"ם דמל' הנז' דטק' ונעשו עשר
 מלכות ל"ם שבה ואז ניתוסף בה חב"ד הנז' נה"י דכל
 ספי' וז"ם אטב"ח דהיינו כל ספירה היה בה נקודה ח'
 וניתוסף ע' נקודות וזהו א"ע וכל מה שניתוסף באלו הנקודות
 הוא משם ב"ן וכעד"ז משם מ"ה כי בעיבור בלו נה"י
 דמה"ה והוסיפו נה"י דמל' דב"ן וכעד"ז בכל שאר הנקודות
 עד שגשמו י"ם דמה"ה ואח"ך י"ם דב"ן :

עד כשהיה הנול' בסוד נקודה אז היתה מלבשת לעשרת
 היסוד דז"א והיתה שיטור שלים יסוד
 ובעיבור נגדלה שיטור היסוד כולו וביניקה נגדלה שיטור
 הח"ת

ספירת החסדים ונעשית כבוד פרטוף כנזכר בעתיק וא"א
 והלביבו י"פ ל"פ ח"ה :

גב נקודת הבינה שהיתה קודם התיקון כלולה מנקודת
 בינה לבד ניתוסף עתה ע"י החי' שאר ספי'
 החסדים ונעשים כבוד פרטוף כנזכר והלביבו י"פ ל"פ אבא :
ס נקודת ז"א שהיתה קודם התיקון כלולה מו' נקודות
 שהם ו' מל' דחג"ת נה"י עתה ע"י התיקון
 ניתוסף ע"ם ח' דחג"ת נה"י וגם הג"ר שלמים באופן שנעשה
 בסוד בפרטוף כנז"ל והלביבו י"פ ל"פ הבינה שהיא חומא :
סא נקודת מל' שהיתה קודם התיקון כלולה מנקודה
 ח' שהיא מל' דמל' ע"י התיקון ניתוסף בה
 ע"ם ח' דמל' וע"ם שלימות ונעשית בסוד פרטוף כנזכר והלביבו
 י"פ ל"פ ז"א . באופן שכל הפרטופים מלבשים זל"ז בהשואה
 ח' ומתחיל מטיבור ח"ק ולמטה עד סיום דגליו :

סב ואעפ"י שאנו אומרים שא"א מלביש לו"ה דעתיק
 לבד ואז"א מלבישין לא"א מהגרון עד החזה
 וז"א מהעיבור עד יגליו וכן מה שאנו אומרים בכ"מ שזו"ן
 מלביש מהעיבור דאז"א וכן נוק' דז"א מלבשת לו"ה מן העיבור
 ולמטה כ"ו הוא בפרטוף כל ספי' וספי' בפר' אבל בערך
 הכולל כל ספירה מלבשת להצדקה בהשואה אחת (ח) :

גז אבא עילאה נקרא ע"ב ואומא עילאה נקרא קס"א .
 ויש"ם נק' ס"ג והבו' קס"א . וז"א הנק' ישראל
 מ"ה ולא קמ"ג . ויעקב ב"ן ורחל ק"א נמלא שקולם הם
 בסוד הוי"ה ואלה"ה והם סוד ד' אמות של הלכה כי אמ"ה
 גימטריא מ"ו ועם הכולל מ"ו גימטריא הוי"ה ואלה"ה :

גד בבר שם יש בו פשוט ומלא ומלא דמלא ויש ד'
 מדרגות בפשוט וכן במלא וכן במלא דמלא . וכל
 אלו האותיות פשוט ומלא ומלא דמלא הם מ"ב אותיות
 יבאה"ה מ"א וע"ה הרי מ"ב ומדע מ"ם בזה"ק כל מ"ב
 ברישא דהיינו ד' אותיות הפשוט בכתר וי' דמילוי בחכמה
 זכ"ח דמלא דמלא בבינה וד' מדרגות הכתר הם פנים ואחור
 דפ"ם ראשונות דכתר ופז"ה דמל' דכתר ופני הט"ם הראשונות
 הם ד' אותיות הוי"ה ואחורי הט"ם הנז"ל הם ו' אותיות הריבוע
 דהזו"ם פשוט ו' בכתר ו"ה בחו"ב יה"ו בחג"ת יהו"ה בנה"י
 וכן הפנים קון הי' כתר ו' חכמה ה' בינה ו' חג"ת נה"י ה'
 אחרונה מלכות ופני הנול' דכתר הם מספר הוי"ה שהוא כ"ו
 ואחור מל' דכתר הם מספר הריבוע שהוא ע"ב :

גה ד' מדרגות החכמה הם פנים ואחור דט"ם ח' דחכמה
 ופז"ה דמל' דילה דהיינו פני הט"ם דחכמה הם ו'
 אותיות המילוי דהיינו קון הי' בכתר וי"ד מלאה בחכמה הי'
 בב"ה וי"ו בחג"ת נה"י הי' בנול' . וכ"ו אותיות דריבוע
 ב"חוריהם וי"ד מלאה בכתר וי"ד הי' בחכמה ובינה וי"ד
 הי' וי"ו בחג"ת . וי"ד הי' וי"ו הי' בנה"י . ופני מלכות
 דחכמה מספר עשר אותיות דמלוי דהיינו ע"ב ואחורי הנול'
 דחכמה הם מספר כ"ו אותיות דריבוע גימטריא קפ"ד :

סו ד' מדרגות דבינה הם פז"ה דט"ם ח' ופז"ה דמל'
 דילה דהיינו פני הט"ם הם הכ"ח אותיות ואחורי
 הט"ם הם ע"ד אותיות דריבוע מלא דמלא כזה וי"ד וי"ז
 דל"ח . וי"ד וי"ז דל"ח הי' וי"ד . וי"ד וי"ז דל"ח הי' וי"ד
 וי"ז וי"ז וי"ז . וי"ד וי"ז דל"ח הי' וי"ד וי"ז וי"ז הי'
 יו"ד . ופני הנול' הוא מספר הכ"ח אותיות שהם גי' ית"ר
 ואחורי המלכות הוא מספר ע"ד אותיות שהם ב' אלפים
 קע"ב :

סז נמצא דכל י"ב מדרגות שבמ"ב דע"ב הם בכח"כ
 דאבא ונז"א דאבא יש צפ"ה דט"ם שלו
 ובפז"ה דמל' שבו ד' מדרגות שיש בחכמה דאבא והם ד'
 מדרגות המילוי ונוק' דאבא יש צפ"ה דט"ם שלה ובפז"ה

הגדרות וביאורים (ה) הדברים כללו הם מהורה רינו הקדוה פה"ש שיעדי זל"ה נכהונת כנכר ושיין זיאור דרננים בלונכה ככז עמן עמן ככזר מוחין
 זל"ה פ"ג אום ו' ובכזר מ"ן ופ"ד פ"ד אום כ' וכללנא חני"ע פ"ג אום ח' דף ע"ג פ"ג ז

כי ח"ק עומד במקום מ"ה וב"ן שהוא סוד חלי המלצות
 התחתון ולכן נקרא ז"ן בערך מה שלמעלה ממנו ולריך
 ע"מ להשלימו ומקבלס מג' מקומות שלמעלה ממנו והיינו
 מא"ק סתימאה עילאה נשמה ומאחור קדמון חיה וממלצות
 יחידה והמזבין יבין כי ח"א לדבר יותר. וכן נוק' דו"א
 דהלילות נקרא ז"ן בערך ז"א וחסרה נח"י ולריכא ע"מ
 להשלימה ומוקבלת חוהס מג' מקומות שלמעלה הנק' בערכה
 נח"י מו"א נשמה מיסוד"ת חיה מו"א עילאין יחידה. וכן
 בריאה אין בה רק נפש ורוח בערך נוק' דו"א דהלילות
 ומוקבלת נח"י מג' מקומות שלמעלה מאנה הקרא בערכה
 נח"י והיינו מנוק' דו"א דהלילות נשמה ומו"א חיה ונושבו"ת
 יחידה. וכן יצירה נקרא ז"ן בערך בריאה ומוקבלת נח"י
 מג' מקומות שלמעלה ממנו הנקרא בערכו נח"י והיינו
 מהבריאה נשמה ומוקבלת דו"א דהלילות חיה ומו"א דה"י
 יחידה. וכן עשיה נקרא ז"ן בערך יצירה ומוקבלת נח"י מג'
 מקומות הנקרא בערכה נח"י והיינו מילצה נשמה ומובריאה
 חיה ומנוק' דו"א דה"י יחידה :

באופן

שאין פרטוף בעולם שלם בכל בחי' עד שיעלה
 ג' מדריגות למעלה ממדרגתו ולכן במנחת שבת
 שאז נשלמים כל העולמות עולה ח"א דהלילות לה"א
 דח"ק ומו"א עילאין להו"א דח"ק ויסוד"ת ליסוד"ת דח"ק
 וז"א לה"א דהלילות ונוק' דו"א להו"א עילאין דח"י ובריאה
 ליסוד"ת דה"י הנקרא בריאה דהלילות ויצירה לז"א דהלילות
 הנק' יצירה דה"י ועשיה לנוק' דו"א דה"י הנקרא עשיה
 דה"י ואז נשלמו כולם בבחי' נרנח"י וזו היא מדרגתן
 האמיתית (ה) :

עו בבל

פרטוף ופרטוף יש בו כלים דאחור הנקרא
 חילוניות והס ו"ק דאוחו פרטוף והס כלולים
 מאחור ופנים חילוניות ופנימיות דחילוניות וכש"ן לז"ן רק
 הכלים הלו דאחור נקרא שהס עומדים אב"א ר"ל כלים
 דאחור דו"א עס הלים דאחור דנוק' ויש בו כלים דפנים
 נקרא פנימיות והס חב"ד דאוחו פרטוף והס כלולים מאחור
 ופנים חילוניות ופנימיות דפנימיות וכש"ן לז"ן הכלים
 דפנים [נקרא] שהס עומדים פב"פ ר"ל כלים דפנים דו"א
 עס כלים דפנים דנוק'. והאורות נתלקים להור ישר וזר
 חוזר כי הור ישר נקרא רחמים וזר וכו"א החיה ע"כ
 הס פב"פ ונמדדווגים וזו ע"כ דחיבת ויסע ויבא ויש וכו"א
 נקרא זוג דהולדה להוליד נשמות חדשות וזה הזוג הוא ביום
 וכל זה נקרא פנימיות וחור חוזר הוא דין והוא נקרא וכו"א
 נר"ן בינה ז"ן נקודין הנין והותיות וכו"א ג' ע"כ דסמ"ב
 והס רי"ז חותיות דויסע ויבא ויש וכש"ן יש בכל פרטוף רק
 נר"ן אז הס אב"א ונקרא זוג דאב"א וכו"א זיווג לעצמ
 כלי וזהו בליה לחדש הנשמות הישנות הנקרא כל זה היצירות
 וזהו בין בהש"א ואימא בין ביו"ן כי שניהם לריכוס ב' זיווגים
 ח' לכלי ונקרא רי"ז שהוא ג' ע"כ דסמ"ב נר"ן וזה נעשה
 בליה כלי דהו"א באחד וכלי דו"ן כשכמל"ץ וזוג ב'
 דהולדה וכו"א ע"כ דע"כ חיה וזה ביום. זוג חו"א כשמע
 זיווג ז"ן בשים שלום וטיפת ההולדה ננושכת מוסדים דעת
 דעתיק לחדש דעתיק שבכח ח"ו ונשם להו"א ומשם לכהנה
 דו"א ומשך העיפה גם כן מנוקף דחכמה דו"א שהוא ע"כ
 וטיפת הכלי נמשך מגבורה דדעת דעתיק דגניו ב"חירא
 דח"א כי חויר בנימטריא רי"ז ג' ע"כ ג' נבורה לנבורה
 דעתיק שבכחמה דח"א ומשם למזל הח' ומזדווג עס מזל הי"ג
 ומשך הג' פ"כ בגזכר שהס רי"ז עד אבא עד היסוד
 שבו ומזדווגים או"א ונתן אבא לאימא הג' ע"כ בגזכר שהס
 רי"ז וע"ז נעשית כלי וזה הרי"ו הס מוחין גמורים מחפשיים
 בכל פרטוף או"א. אח"ך מתלבשים המוחין עס נה"י דאימא
 בכל

הח"ס ואז נקרא מדה שלימה ובגדולה אז נעשה פרטוף
 והלבישה מהחיה דו"א עד סוף רגליו :

עו בל ז"ן דכל פרטוף הס חסדים ולריכוס ע"מ להשלימס
 אמנס כח"כ דכל פרטופים הס שלמים בערך ז"ן
 דאוחו פרטוף אבל בערך הכולל כל הה"פ חסדים כי הרי
 כל פרטופי האלילות הס ז"ן שהס ענפי מ"ה וב"ן דח"ק וכן
 ח"ק עלמו הוא נק' אדם גי' הי"ה דהלפ"ן מ"ה שהוא ז"א
 בערך מה שלמעלה ממנו ולכן בערך הכללות כלס לריכוס
 עיבור יניקה ומוחין להשלימס :

עו ז"א יש בו כ"ר שלמים כל בחי' כלולה מכ"ה בחי' דכן
 לריך להיות בכל בחי' כדי שהיה שלימה בכל בחי'
 לריך שיהיה בה ה' בחי' נרנח"י וכ"ה נהה' כלולה מנרנח"י
 הרי ה"פ ה' הס כ"ה בחי' וחסר לז"א כל הכ"ה בחי' דנשמה
 וכ"ה דחיה וכ"ה דחיה ובעמקבל המוחין נושבו"ת הנקרא
 נשמה דכללות האלילות ונכנסים בכלי הבינה דו"א אז יש
 לו הכ"ה בחי' דנשמה שלימה וכשמקבל המוחין מאו"א עילאין
 הנקרא חיה דכללות האלילות ונכנסים בכלי החכמה דו"א
 אז יש לו כ"ה בחינה דחיה שלימותא וכשמקבל המוחין מאו"א
 הנקרא יחידה דכללות האל"י ונכנסים בכלי הכתר דו"א אז
 יש לו כ"ה בחי' דחיה שלם. אמנס כ"י הוא בערך
 הכללות כי יסוד"ת גם כן נקרא ז"ן בערך או"א עילאין
 ואין בהם רק נפש ורוח ולריכוס עיבור יניקה ומוחין כדי
 להשלים להם נח"י וכשמקבלים מוחין מאו"א עילאין הנקרא
 בערכס נשמה אז יש להם נשמה שלימה ליסוד"ת וכשמקבלים
 המוחין מאו"א הנקרא בערכס חיה אז יש להם ליסוד"ת חיה
 שלימה וכשמקבלים המוחין מאח"פ דח"ק הנקרא בערכס
 יחידה אז יש להם ליסוד"ת יחידה שלימה כי מ"ש דייסוד"ת הס
 נק' נשמה והס ממשיך מוחין דגדלת לז"ן הוא בערך ז"ן
 אמנס בערך ענה שלמעלה מהס נקרא ז"ן וחסדים נח"י
 ולריכוס לקבלס מג' מקומות שלמעלה מהס דהיינו מאו"א
 עילאין ומו"א ומוח"פ דח"ק כי חלו נקראים נח"י
 בערך יסוד"ת. וכן או"א עילאין נקרא חיה בערך ז"ן
 ונשמה בערך יסוד"ת וז"ן בערך מה שלמעלה מהס וחסדים
 נח"י ולריכוס ע"מ כדי להשלימס ומוקבלים חוהס מג' מקומות
 שלמעלה מהס הנקרא בערכס נח"י דהיינו מו"א נשמה
 ומוח"פ חיה ומשערות הרשע ע"כ דח"ק יחידה. וכן ח"א
 נקרא יחידה בערך ז"ן וחיה בערך יסוד"ת וכשמה בערך
 או"א עילאין אמנס בערך ח"ק ח"א נקרא ז"ן ואין בו
 רק נפש ורוח וחסר נח"י ולריך ע"מ כדי להשלימו ומוקבלס
 מג' מקומות שלמעלה ממנו הנקרא בערכו נח"י דהיינו
 מה"פ דח"ק נשמה ומשערות דהיינו ע"כ דח"ק דהוא חכמה
 דח"ק חיה ומקון הי"ד ח"א דח"ק יחידה כי אח"פ הס
 נוס"ג ומשערות הרשע נע"כ ממוחין דח"ק והס יס"ת ומו"א
 יניאין דח"ק נמלא כי ח"א כשמקבל מייסוד"ת דח"ק אז יש
 לו נשמה וכשמקבל מאו"א עילאין דח"ק אז יש לו חיה
 וכשמקבל מאו"א דח"ק אז יש לו יחידה כי כמו שז"ן דה"י
 שהס ג"ר דכללות האל"י כן ח"א דהלילות שהס ז"ן דכללות
 ח"ק ואין בו רק ג"ר בערך כלולה ח"ק נשלמו בו הנח"י
 מייסוד"ת ואו"א וח"א דח"ק שהס נח"י דכללות ח"ק. וכן
 ח"ק עלמו נקרא יחידה בערך האלילות אמנס בערך שלמעלה
 הזמנו נקרא גם הוא ז"ן ואין בו רק כ"ר וחסר לו נח"י
 כי הרי כל הללות ח"ק עומד במקום חלי מלצוס התחתון
 כטודע כי כללות המלצוס הוא סוד עסמ"כ וכשמחלק המלצוס
 ונקבל חלי התחתון שהוא סוד מ"ה וב"ן והלביש לחלי העליון
 שהוא ע"כ ס"ג המקום הפני הנ"ל שהוא במקום שהיה חלי
 מלצוס התחתון נקרא חויר קדמון והכודר הנעשה בטטו
 שבווכו עומדים י"ס דח"ק נקרא טיכוד וע"כ הטחירו בין
 חויר קדמון למלצוס עומדים י"ס דח"ק עילאה סתימאה הרי

דברי חכמים (ה) ח"כ בקדמס ואס כפס יקדס ח"א פנימית וכל חסדים לא יסו כס לא יפרככו זככ וכסכ ובמכס ז' יח' יקד' יינעס חכמה נקבלס

קב הב"ב אופיות מחלקים ע"ו אופיות בא"א ונק' י"ה
 ו' בוי"ן ז"מ והם אופיות שעטנ"ז ג"ך והט"ו
 אופיות מחלקים בפי"א דהיינו אופיות מלאכ"ת סופ"ר הם
 בפנים ואופיות בד"ק ח"ה באחור :

קב הברת דנקודים שקבל אור האזן לכן לא נשבר
 ומסיבה שקבל הארת האזן בריחוק מקום
 והיינו בשיבולת לכן נפגמו אמו' נה"י וזה נקרא פגם . וא"א
 דנקו' שלא קבלו רק מחוטם פה בשיבולת הזקן אשר יש שם
 הארת האזן לכן נחבטל אחר דא"א ונפלו במקום זו"ן ולא
 בבו"ע ולכן נקרא ביעול . וזו"ן דנקודים שלא קיבלו אפי'
 הארת האזן כלל רק מחוטם ופה נשיבולת הזקן ולמטה לכן
 מהו ונשברו כליהם פו"א לבי"ע ולכן נקרא מיחה ולכן
 אופיות שעטנ"ז ג"ך הם בג' תנין כי האופיות הם הכלים
 והתנין הם האורות שנסחלקו מחוץ הכלים ולכן התנין כולם
 ע"ג האופיות משה"כ בנקו' וטעמים שיש מהם בתוך האופיות
 כי הם רומזים על האורות כשהם בתוך הכלים והג' תנין הם
 רמוז לחברון ג' אורות ח"פ משיבולת הזקן ולמעלה .
 ואופיות בד"ק ח"ה יש בהם סג' ח' לרמוז עג' מסרון אור
 האזן . ומוכ"ל מספר"ת בלי מג' כי אין מסרים דבר :

קי בעקודים יש סג"ת א"א אפי' שירד בתחילה מהפה
 דרך יוסר עד הטיבור הוא טעמים
 והוא א' דהוי"ה וכשחזר האור לפה כדי להשתלב בו ילאה
 בבחי' נפש וגם כדי שיאשר האור [היורד עב וגם שזן]
 להתגשם יוסר בחזרת האור [הודך] ויעשה כלי וגם כשהיה
 חוזר האור היה מאיר דרך אחריו לכלים וזה האור היורד
 דרך אחרים הוא דין ונקרא נקו' ה' רחובנה דהוי"ה וקודם
 שיחזרו אורות הנזכר השחירו רשימו בתוך הכלים מוק' ממל'
 שלא היתה רשימו וזה הרשימו נקרא תנין ו' דהוי"ה והכו ב'
 אורות היורד הנקרא נקו' והתנין [ז"ו] כי הם הפנינים זה
 ישר וזה חוזר זה דין וזה רחמים וילאו ניעולין מאור החוזר
 והיא אור ד' ונקרא אופיות כי על ידי זה נעמרו הכלים
 שהם האופיות והם כמו הרפ"ח ונקרא ב' אחרונה דהוי"ה
 ולכן פה ג' ס"ג וכ"ב כי באורות הפה היו כלים שהם
 הכ"ב אופיות משה"כ חוטם שהוא ג' ס"ג בלבד וכן און
 ג' נ"ח ועם ה' סירדה בחוטם הוא ס"ג כי הם אורות
 בלי כליה :

קה הנקודות שהם אורות העין הם ס"ג דהוי"ה
 דהיינו ג' אפי"ה ג' ס"ג ואח"פ הם
 ג' ס"ג דהוי"ה והוא סוד פקח עיניך וראה שוממוטו פק"ח
 ג' ג' ס"ג שהם ח"פ עיני"ך ג' אפי"ה דידו"ן שהם הנקו'
 היולאים מהעין וזהו וראה שוממוטו כי באורות העין היה
 שמות המלכים והתיקון הוא בהמשכת אורות ח"פ שהם
 גימטריא פק"ח :

קי בהנקודות יש גם כן עג"ת א"א כי האופיות הם הכלים
 ואורות דב"ן כשהיו בתוך הכלים נקרא
 נקודות ואורות דב"ן כשנסחלקו מחוץ הכלים כשצירה ושאלו
 ניעולין רפ"ח ע"ג הכלים כדי שיחיו בזמן התחייה נקרא
 תנין ואורות דמ"ה החדש נק' טעמים לכן הטעמים והנקודות יש
 להם הברה בקריאתם והם רומזים על אורות מ"ה וב"ן כהם
 בתוך הכלים שהם האופיות ועשים טעמה באופיות משה"כ
 בתנין כי הם אורות ב"ן כשנסחלקו מחוץ הכלים :

קז פיתת הנולכים היא כמו מיחה האדם כשמת שנסמה
 עולה לנועלה והנוף חוזר לעפר ונשאר הבלא
 דגרמי בתוך העלמות כדי שיוכל לחיות בזמן התחייה ועתיד
 להתחדש עוף כצראשונה בתוספת אור כן הוא מלכין מהו ונשברו
 שהם האורות עלו ונכללו בתוך כלי הכת"ב כמ"ש וגופם
 שהם הכלים ירדו ונקברו בעפר היא הבריאה הנק' עפר
 המשכן

בכהר ולא נשאר פנויים כ"א חב"ד דבריאה וכן בין האורות
 לכנים לא נשאר כ"א ג' ספי' פנויים שהם פה"ם דאילנות :
ק כבד ביהרנו כי בנייתם הנולכים דעת וח"ג וסל"פ ח"ת
 נפלו אחוריים דג"ר דא"א וכמנע ההסתכלות ונפל
 אחורי גופא דאב"א וחזרו א"א אחר בפנים ונפלו גופא דא"י
 וחזרו א"א חב"א ונפלו יסוד ומל' דא"א ונפלו כל הלו
 האחוריים עם אחורי נה"י דכתר במקום חו"ג וסל"פ ח"ת
 דז"ה ובניית ב"ש הפ"ת והנה"ם נפלו אחוריים דג"ר דישבו"ת
 וכמנע ההסתכלות ונפלו אחורי גופא דיש"ם וחזרו ישבו"ת
 אחר ופנים ונפלו אחוריים גופא דהצובה וחזרו ישבו"ת חב"א
 ונפלו יסוד (א) ומל' דישבו"ת וכל אלו האחוריים נפלו במקום
 פה"ת דנקו' דז"ה דהיינו מהתמוה ולמטה כל אלו הד' אחוריים
 דא"א וישבו"ת הם נקראים בינה הנקרא נקו' ליר"י וכל
 הפנים דא"א וישבו"ת נק' הכונה ונקו' פתח ולכן חנו אומרים
 שונקו' ליר"י ואילך כל הנקו' שהם גי' עי"ן נשברו ונקו'
 קמ"ן ופת"ח שהם כ"ה נחתימו ולכן קמ"ן ופת"ח הם ב'
 וזו"ן וזו"ר א' גי' כ"ב לרמוז שבכתר וכתמה לבד נשאר
 האורות בתוך הכלים :לא נשברו הכלים וגם מתבר וכתמה
 מהם נעשו כלים לכל שאר הנקו' ולכן כל הכ"ב אופיות
 שהם הכלים נרמוז בכתר וכתמה שהם קמ"ן ופת"ח ומבינה
 זאילך נקרא ליר"י נשברו ואעפ"י שנקודת בינה נחתימה זה
 בליר"י הוא פל אחוריים דח"ב הנקרא בינה ופנים דח"ב נק'
 פת"ח וכתמה :

קא דע כי אחרת מעלים מ"ן לזו"ן ועליות מ"ן הוא לברר
 מהכלים והרפ"ח יע"ו ומהאורות שגפלו לבי"ע כפי
 החלק הנוגע לאותה מלה או חפלה או מעלין אותם לזו"ן
 וזו"ן מעלין מ"ן לא"א ר"ל שמבררים [מאחוריים] דא"א
 שנפלו במקום זו"ן וכן א"א מעלין מ"ן לא"א דהיינו שמבררים
 אחרי נה"י שלו וכעד"ו מעלין מ"ן זל"ז עד למעלה
 ומזדווג הא"ק ע"ב וס"ג שלו יורדין המו' לעתיק ומזדווג
 פתיק וממשיכים לא"א וא"א מזדווג וממשיך לא"א וא"א
 מזדווג ויולאים המוחין והמוחין הן הנה הברורים הנה שנתבררו
 מאח"ך ומתלבשים בללמי המוחין דא"א וללמי המו' מאחורי
 א"א שברדו זו"ן וכן הוא לעולם שהברורים הם נעשים המו'
 ובידורי הזו"ן שהם אחוריים דא"א הם נעשים ללמי המו' דזו"ן
 ובחוכם מתלבשים המו' דזו"ן וכעד"ו בידורי זו"ן שמבררים
 לא"א הם המוחין דא"א ובידורי א"א שמבררים לא"א נעשים
 ללמי המוחין דא"א ובידורי א"א שמבררין לא"א הם המוחין
 לא"א ובידורי א"א שמברר לעתיק הם ללמי המו' דא"א
 ובהם מתלבשים המוחין וכעד"ו מקום לשאר באופן שהמו' של
 כל פר' הנעשים מהבידורי הנוגעים לאותו פר' מתלבשים
 בללמי המו' הנעשים מהאחוריים של הפר' שלמעלה ממנו דהיינו
 מוחין דז"ה בללמי המו' דאחורי א"א ומוחין דא"א בללמי
 המוחין דאחורי א"א ומוחין דא"א בללמי המוחין דאחורי עתיק
 ומוחין דעתיק בללמי המוחין דאחורי נה"י דא"ק כמלא שהמו'
 דז"ה הם נשמה פנימי תוך כל ללמי המוחין של כל הפר'ופים
 שלמעלה מנוטו שהרי (ב) מוחין דז"ה מלוכשים תוך ללמי
 המו' דא"א וללמי המוחין דא"א הן הן עלמם מו' דא"א
 והם מליכשים תוך ללמי המוחין דא"א וללמי המו' דא"א הם
 הם מוחין דא"א והם מלוכשים תוך ללמי המוחין דעתיק
 וללמי המוחין דעתיק הן הן עלמם מוחין דעתיק והם מלוכשים
 תוך ללמי המו' הנעשים מן החי' שלמעלה ממנו מה שאין
 עפ"י יכולה לדבר ולכן כשהזו"ן ביון בקומתם והם ב' מלכים
 מתחבשים בכתר א' או הנה"י דא"א עילאין נעשים ללמי
 המוחין דז"ה והם האחוריים דא"א עילאין שגפלו במקום ז"ה
 ונה"י דישבו"ת נעשים ללמי המוחין דנקו' והם האחוריים
 דישבו"ת שגפלו במקום הנקו' כמ"ש :

הידות ובידורים (א) זל ופלו גם יחד ומלטה וכן ככתר שנינו כלי' סופ"ל : (ב) עיין נחובנה כנסר דף ו' ע"ד דף פ' פ"ה ונע"ת שער הפסוק
 ג' וס' ט"ז :

מק' הם ת"ק וכן הה"ג הם ת"ק הרי אלף ומחמ"ג הנו' ילאו הב' פחות שבח"ש דפחה גימט' אלה"ם והם דכ"ו זה מהחסד וזה מהגבו' וגם הם סוד המלכות ד"ם פנימי ומקוף דגלגלת דסדרת' ועילת לתתא ומשם מתחיל ה"ם דמות פנימי ומקוף וסדרם מתתא לעילא נמנה התי' א' הוא המל' וז"ם א"ן מל' נוגעת בחברתא וכו' (א"ה עיין במערכת התי"ו אות כ"ד) [ובפ"ח שער ה"ה פ' י"א] וז"ם ה' ה' אל רחום כי ה' הם סוד ב' פחות דה"א ומשם נמשך כל הי"ג ח"ד ונק' אלהים יען כי המל' נק' אלה"ם וגם כי שורשם הוא הגבורה דעתיק הנקרא אלה"ם ימה שקראש הכתוב ה' ה' כי ע"י שגמ"ך שם הח' חוורתי ד מלך ימין וד' מלך שמאל ולכן נעשו הוי"ו"ת ומחמת ששורשם הם אלה"ם לב' הענינים הנו' לכן אינם נקראים הוי"ו"ת גמורים רק מופ"ך שהוא חילוף הוי"ו"ת ומהפירו אלה"ם דיודי"ן להורות נתן דשורשם אלה"ם וע"י הגבורה הנו' דעתיק המתלבש במו"ס דה"א ע"י מתבררו הג' מלכים שהם בלע ויוצב ומשם שבלע הוא סוד הרעת הכולל מו"ג הוק' יללה ויבבא' . וכל העשם כי יבב"ה ג' י"ט מילוי דנו"ה כוד החסד וילל"ה ג' אדנ"י עם ד' אותיות הפשוטים וי"ג אותיות המילוי כוד הגבורה והרעת כולל ב' ולכן נקרא בלע גם בל"ע ג' כמספר יבב"ה וילל"ה עם ח' אותיות גם הוא מס' ג' מילוי עם"ו סוד יולכי חג"ת הכלולים בדעת והם ג' ק"ב והם סוד ק"ב מרובין כי גואלו המל' יונקים המילונים ויש ב' קבין א' מג' מילויים הנו' וא' מאחורי ד' הוי"ו"ת דעסמ"ב שיש בהם כ"ו אותיות בכ"ה ג' קב . (א"ה בשם ב"ן לא יש כ"א כ"ד וכן מוס' הק"ב ג"פ כ"ו וכ"ד) וז"ם הקטע יולא בק"ב שלו לרה"ר כי רה"ר הוא הקל' הנקרא בלשון רבים אלהים אמרים והקדושה היא רה"י כמש"ה וידבר אלהים וכו' וקט"ע ג' ג' שמונה עם"ו שהוא סוד הו"א ובשבה נק' כן הו"א כי הנה"י שבו עלו לחג"ת בסוד עליית העולמות והוא יולא לרה"ר שה"ם הקל' לפרנס את הגולמים ואינו משפיע בהם רק בק"ב שהם מילוי השמות כי מילוי ג' אלה"ם שהוא דין ולכן נק' קטע דעי"ב נשאר השמות נוקטעים (ה) וז"ם ה' אלהינו כי ה' הם ההוי"ו"ת פשוטות ואלהינו ג' ק"ב שהם הג' מילויים הנו' ובשולשמו הביכורים להתברר ויחשברו המילויים הנו' עם האותיות הפשו' שהם סוד ה' אלהינו"ו אז יהיה ה' אחד היות שלמות ומתייחדות אותיות הפשו' עם אותיות המילוי משא"כ עתה שהם נפרדים ומה המ"ם ומהח"ג דדעת שבה ומסוד הגבו' דעתי' שכלם הם סוד אל"ף ילאו בחי' קדושה דדיקנא הנעשים מנותחי מוחא הנהו ג' עלמין והא' נק' אלף אלפין מארי חריסין וטעם קריאתו אלף אלפין הוא בכוד האלף שמשם חולצ וגם כי זה העולם א' הוא צבריאה שהוא אל שד"י ובהיותו במילוי ע"ה גימ' אלף . וגם כי אלו הג' עלמין הם ג' אלה"ם שבבינה וגבו' ומל' וכולם כלולים בעולם הא' שהו"ם הבינה ובהיות כ"א במילוי ההי"ן ג' רז"ה עם ה' אותיות ג' ש' ושלשתן ג' תח"ק וגם כי בזה העולם כלולים ג"כ הב' אל' דעסיה וי"ל' שהם אל הוי"ו"ת אל אדנ"י ומשם ילאו אל' קוץין ואל' עלמין ועלמותו הוא אלף אלפין (ב) וג' אל ג' מג"ן ולכן נק' מארי חריסין ומגן עם ו' אותיות דג' אל והכולל או עם או' אלה"ם אל' ג' ק' ועם הפ"ק ג' אלף וטעם קריאתו אלף אלפין הוא כי שד"י במי' וצריבשו ג' אלף הפקס"ט ובהתחב' עמו שם אל' יהיה ב' אלפים וזהו טעם חסד להלפ"ס כי עם שם אל שהוא בתוס' נשלמו ב' אלפים :

ועורם

העולם הוא כנגד ז"א וילידיה הנקרא הוי"ו"ת וגם שהוא בחסד שהוא המלך הב' הנק' יוצב ולכן נק' מארי דיבבא

הגדולים נכן עלתה למעלה ונעשית מהחזה דז"א ולמעלה ומגרעון פני חיונה לכן לא נעשית רק מאחורי דמל' דחימא ולא נעשית רק באחורי ז"א (פב"ח) [אב"פ] פני לאה באחורי ז"א מדרגה ב' הנו' שהסר בא"א :

קמו וכשנתקנו חו"ג דעתיק אז נתקנו ב' רישין דה"א כתר וחכמה דיליה וחזרו או"א פב"פ ונחזרו נקו' ז"ן שהיו אב"ח ונעשו אב"פ מדריגה ב' :

קיו וכשנתקן ח"ס דעתיק נתקנה בינה דה"א וחזרו נקודות ז"ן פב"ח מדריגה ג' . וכשנתקנו נה"י דעתיק נתקן חג"ת דה"א ונתקנו כח"ב דהו"א המולבישים לחג"ה דה"א וזה התיקון דהו"א הוא שנעשים בסוד פרלוף וחזרו נקו' ז"ן פב"פ מדריגה ד' . וכשנתקנו נה"י דה"א נתקנו ז"ת דהו"א והתחילו להתקן נקו' ז"ן בסוד פרלוף כי הם מולבישים לנה"י דה"א :

קיו החסד דעתיק מתלבש בגלגלתה כתר דה"א והוא נקרא אוירא דכ"ה והגבורה במוחא סתינאה חכמה דה"א ונקרא בזויעא דקרדיוותה ומהם נוקבלים אח"ך או"א דהיליות מהסד הכלול מגבו' לאב"ה ומגבורה הכלולה מהחסד לחימא וגם כל כללות הו"ת דרדל"ה מאירים בו' דגלגלתא שהם ענפי הכתר וכן ג"כ כלם מאירים [בדיקנא] כי הרי החסד מאיר ביסוד דעתיק שבמלחא דה"א ומשם מאיר בדיקנא במול הח' וכן הסוד כולל מהגלה מאיר בדיקנא וכן כל כללות הו' אלו מאירים בדיקנא שהיא נעשית ממותרות האוחא ולכן או"א הנשפעים ומקבלים מגלגלתא ומוחה הם כחדא נפקין וכחדא שריין ומהו אוירא שהוא החסד דעתיק המהלכש בכתר דה"ה נפק חד רוחא והיא י' דנפיק מהויר ואשתאר אור והוא סוד החסד ואשתגו באב"ה המולביש לחסד דה"ה הנק' גם הוא אוירא דכ"ה וכן מוזויעא דקרדיוותא שהיא הגבורה דעתיק הגוזה במוחא דה"א נפק חד יולולא והו"ם הגבורות ואשתגו במעו דחיונה המלכשה לגבורה דה"א הנק' גם הוא בזויעא דקרדיוותא וכן נק' בשם זה כל חו"ג שבשולם בשם אוירא ובזויעא חמנס עיקר שם אוירא ובזויעא הם בחו"ג הנו' דרדל"ה המתלבשים בכתר וחכמה דה"א והאי בזויעא דקרדיוותא היא שורש כל הגבורות והיא ממתקת כל הדינין החסותים כי חין הדין נמנה אלף בסורשו והיא המזכרת כל הביכורים דז"מ ע"י התלבשות במ"ם דכבר ידעה דבמחשבה אישכר כולל וזה הגבו' היא נקראת אלף עלמין דחתיים בעוקא דכ"ה דכליל כל עוקין כי הגבו' היא שם אלה"ם בהיותו צריבוע במילוי ההי"ן ג' אלף ולכן נקרא אלף עלמין דחתי' ר"ל המתלבשים בעוקא דכ"ה הוא סוד החכמה מ"ם דה"ה הכלולה מד' מו' חו"ב חו"ג . והם סוד ד' ווי"ן בצורת ה' שמונה והיא לורת העצבת שהיא בעוקא ולכן נק' ג"כ עלה דבדולחא כי על ג' יהו"י דאלפ"ן שהם סוד חב"ד הכלולים במוח החכמה הנו' ולהיפיה חכמה דה"א נק' עוקא דכ"ה כי הבינה דה"ה הנק' עוקא רבחה ירדה לגרון דה"א ונקרא עוקא דכליל כל עוקאן יען ע"י החכמה הנו' מתבררו כל בחי' הנו' של כל הפרלופים שחתייהם ולכן היא כוללת כל המוחין שחתייהם וטעם קריאתה בזויעא דקרדיוותא הוא נר החוק שהו"ם גבו' עילאה אלא שהין הדינין נגלים כאן רק כחומר טב דיתבי על דורדייה ולא נתגלה הדינין רק עילאה נמנה סוד הדיקנא הנעשים מהביכורים המתבררים במוחה ומשוריו הביכורים נעשים הדיקנא ובחי' הא' ילאו הנהו ג' עלמין ושם התחילו להתגלות הדינין וגם כי הגבו' היא הנותנת מדה וקלבה לאורות שלא יתפשטו יותר מדאי כי זה הוא חיקוקם דריבוי האורות גרם מיתת המל' וגם הם אלף יען החו"ג הנו' הכלולים במ"ם הם ה"ח כ"א כלולה

הגרות וביאורים (ה) כי הכתובים נשלמו (נעלה) ויוליאם יורדין (נפסו) : (ב) כן הוא נמנו"ש דמוס' שלוניק דף ע"ז פ"ה ונפ"ס קול נכנס דף ע"ב פ"ד :

הה הה הה הה
הה
הה הה הה הה
הה
הה הה הה הה
הה (ג)

הי הי הי הי
הי
הי הי הי הי
הי
הי הי הי הי
הי (ה)

הי הי הי הי
הי
הי הי הי הי
הי
הי הי הי הי
הי
הי הי הי הי
הי (ז)

הה הה הה הה
הה
הה הה הה הה
הה
הה הה הה הה
הה
הה הה הה הה
הה (ז)

גי' ט' וטניה גי' כח"ף

גי' ר' וטניה גי' כח"ף

י י ו ד ד י ה ה י

י י ו ד ד י ה ה י

נקודות השמאל גי' ק"ל
כנוספר ה' הויות

נקודות הימין גי' ע'
ויסלבו עם סס ע"ב והוא לאבא

יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה

סילוב כחף ימין בשם
ע"ב

ויסלבו עם סס ק"סא והוא
לאימא

י י ו ד ד י ה ה י

דו הי הו יה

יאילוף והדי די הו
הד הדי יי

הי (ה)

מספר נקודות ימין ושמאל גי' ר' כמספר ריבוע אלה"ס
וכמספר י"ה דהי"ן בהכאה כנ"ל :

א אל אלה אלהי אלהים

צבאות ע"ה גי' צבאות ע"ה נימטריא

כח"ף

כח"ף

והוא הוד דעתיק

והוא ללח דעתיק

סילוב ע"ב וקס"א נימטריא זכו"ר ומסס ימין להמשך הזכירה
יד אלהי הי וי יוד הי הי

קב מוהי"ן דעיבור סס ב' ללמים מלובשים צי"ס דמל'
דיססו"ת והם מתלבשים בכלי החילון דו"א
זכוכו מלובש נרנח"י דכפס ובתחילה נמשך הכפס דכפס
ומתלבשת בכלי הראשון של הכבוד ומסס מהכפס ע"י הנידין
המלאים דס כנה"י לכלי החילון ובהמשך ט' חדשי העיבור
נמשך הרנח"י דכפס ומתלבש הרוח בכלי חילון של הלב ומסס
מחפשט ע"י העורקין הדופקין כנה"י לכלי חמלע והנח"י
מתלבשים

שהוא צנבו' דעתיק כי מסס שורש אלו המו"ג גם סס מוס'
ה"ח כ"א כלול מומחה גי' ת"ק והס כוד עץ המיים מהלך
ת"ק שנה כי סס ה"ח ומהשטעים בחג"ח כ"ה דו"א וכן הוא
ג"כ לוקח גם הת"ק דגבו' והס גי' אל"ף והו האל"ף לך
שלמה שהוא הו"א דלוקח המו"ג ואח"ך הוא נוסן ע"י את
הגבורות לטוק' ומאחיס למוטרים את פרוי סס הנקו' שמס'
ר' וגם הוא מס' י"ה דההי"ן בהכאה וגם הוא מספר ריבוע
אלה"ס פשוט וכל אלו הנח"י סס ר' והס נוטרים את הפרי
שהוא כללות הד' י"ה בהכאה שהס חלף ר"ת 'לנוטרים' את
פרוי וגם הפרי הוא ה"ה דויד"ן והוא אבא והוא מתלבש
הוד חימא שהוא י"ה דההי"ן גם כל כללות הריבוע אלה"ס
במילוי שהוא חלף הוא הפרי ונוטר אותיות הפשוטות שהס
מספר ר' והכתף שמאל יסלבו בשס קס"א בלי נקוד שהוא
חימא וע"ב קס"א מספרס זכו"ר ומסס ימין להמשך החי"ב
הנוכר לו"ן : ודע כי שורש אלו החלת עלמין הוא צבניה
שהיא ארץ הדוס דמונה נפקו הו"מ לכן נרמוזו אלו הג' בשס
אה"ה דאלפ"ן שצבניה כי האלף הוא רומז לעולם הא'
שהוא אל' שד"י מלא גי' חלף וכל האותיות דסס הנו' חוץ
מנ' אותיות אחרונות כזה אל' הו"ה גי' כ"ז כמס' אל'
הו"ה ושאר האותיות פאר"ה גי' פ"י כמנין אלה"ס כי כאן
הוא חוקק הדייטס ועס יו"ד אותיות הנו' גי' ל"ז כמס' אל'
אדנ"י גם קמ"ג עם י' אותיות גי' קנ"ג כמנין אל' הוי"ה
אל אדנ"י דב' עולמות התחתונים . (א"ה) ענין זה הובא
במ"ס שג"ב ח"ב פט"ו וי"ו וי"ז ורוב ככל הקדמות אלו כבר
הבנתים לעיל במ"ב במט' הכח"ף אות ג' ובמט' העי"ן אות
ס' ומה שכתב' הוא נמסס חידוש שנחמדס בה כנ"ל ומה גם
משום היחוד לזכירה שכתוב אח"כ כמו שאכתוב בע"ה ולריך
שהיו כתובים לפנין הקדמות אלו כדי להבין היחוד גם במשנת
חסידים כתוב שיש לכונן היחוד הזה ציוס ר"ה בעלות השחר .
ובכה"כ יסן כתב- לכוין אותו גם בזה"כ במוסף ובנעילה
בזוה"ב היה מקוס כבודו יע"ס . ועין בשער רוח הקדש
ביחוד הזכירה שכתוב עם ב"הוד"ך) :

ק"ט יוד הזכירה החילה ימין צנבו' דעתיק שהיא
בולגה דקרדינותא והיא אלה"ס
דהי"ן צריבוע המלובשת במוחא סתימחה חכמה דא"א .
ומסס ימין להמשך הו"ה והס"ג של הדעת דמוחא סתימחה
בין סריין כחפין ימשך הכחף ימין לאבא והכתף שמאל לאימא
וכל א' מהס סס ב' י"ה דויד"ן ודההי"ן בהכאה והכתר הוא
גי' י"ה דויד"ן ודההי"ן ודאלפ"ן בהכאה גי' כתר . וכן ימשך
להס הארה נוהג"ה דעתיק שהס סס לזאות ואו"ה סס ע"ב
קס"א ומסס ימין לו"ן . אלה אלה לומר אלה
למד הה אלה למד הה יוד אלה למד
הה יוד סס :

יוד הי יוד הה גי' אדני ובהכאה יו"ד פ' ה"ה גי'
ס' ויו"ד פסס ה"ה גי' ר' ימין :
יוד הה יוד הי גי' אדני ובהכאה יו"ד פ' ה"ה גי'
ר' ויו"ד פסס ה"ה גי' ס' שמאל וסטיסס
דהיינו ס' ור' גי' ת"ק כמנין כח"ף ו"ס ב' כחפות :

כחף ימין
יוד הי יוד הה
אדני
הי הי הי הי
הי

הנהוה וביאורים (ה) ומכנה חובב כאן פתרים פסס כ"י שהוא כהלך דויד' פסס ה"י וכו' א"א כהלך דויד' פסס
כ"ה וכו' גי' ר' : (ג) חובב בלן פתרים פסס ה"ה וכו' א"א כהלך דויד' פסס ה"ה וכו' א"א כהלך דויד' פסס
דויד' פסס כ"י דכחף שמאל : (ס) קוד כשילוב הוא כחף ימין אות חתם מויד' כ"י דויד"ן וזאת חתם מויד' כ"י דכח"ף וזאת חתם מויד'
גלגל' חתם מויד' כ"י דויד"ן וזאת חתם מויד' כ"י דכח"ף וזאת חתם מויד' כ"י דכח"ף וזאת חתם מויד' כ"י דכח"ף וזאת חתם מויד'
הוא יוד' כ"י דכח"ף וזאת חתם מויד' כ"י דכח"ף וזאת חתם מויד' כ"י דכח"ף וזאת חתם מויד' כ"י דכח"ף וזאת חתם מויד'

חכמות וחסדים דאבא וממיה דבין סהס חכמות וחסדים דאומא ושמעו עשה לכינה וגבורה דיליה ואלו הם המוחין המלוכשים בנה"ל דאבא ואומא נעשית מבין דמ"ה שהם בינה וגבורה דאבא ששמשו לה עשה לחכמה וחסדים ומבין דבין הם בינה וגבורות דידה ואלו הם ד' מוחין מלוכשים בנה"ל דאומא :

אח"כ כל הב' ללמים הנזכר יתניס לז"א כי הבן יורש אביו ואמו והוא טוען לבס ומאיר לנקודת הנקבא מהמוחין שבנה"ל דאומא שהם ב"ן דבין ובין דמ"ה ויולתים ההארות הנזכר דרך החוה דז"א ומתפשטים בנקודות סטוק' שחלקה ל' נקודות וע"י הארה הנזכר נבנית ונעשית פרטוף נמור מהחמה דז"א ולמטה אב"ל כי ניתוסף לה ט"ס בכל נקודות מה"י נקודות הנזכר והוא ע"י הכפל של שלש ההחתון של ת"ת וב' חסדים דמ"ה והארות פרקין תחתון דמוחין דמ"ה המלבישים בפרקין תחתון דמ"ה דאומא שבנה"ל דז"א פדלים הבח"ב דילה וע"י בה' גבורות (6) דיסוד דז"א נחקן הדעת נוק' ומל' דילה וכל האורות הנזכר עולים בדרך ה' עד סיומאם כלם מהחמה ונעשים ללם ע"ג רישא דטק' ואח"כ מתפשט הללם הנזכר בכל י"ם דטק' כי לשלם כל בנין פרטוף הטוק' הוא ע"י אהור :

אח"כ בעת הגבורה (3) משתלקים הב' ללמים הנזכר מו"א ואלו החכמות והחסדים שהם הללם דה"ל דהיינו מ"ה דמ"ה ומ"ה דבין נשאר מקיף ע"ב רישא דז"ה . והצטוות והגבורות עם ללם דאומא שהם ב"ן דמ"ה ובין דבין נכנסים בטק' שלא ע"י ז"א וע"כ נגמרת שאינה לריכה לו וגם נכסרו אחרי המל' דמ"ה דז"א שהם הם הט"ס דילה שטלו בז"א והיא נשארה נקודה אחת ועשה נגדלה בכל אחורי ז"א ואז עולים למקום אבא ואומא ושם הם מקבלים המוחין דפנים ואלו מזדווגים ביחה ראשונה ונותן לה מ"ה דבין וזה נקרא רוחא דשדי בנווה ולפעמים נקרא חסדים ולפעמים נקרא גבורות פעם זכר ופעם טק' פעם מ"ה ופעם ב"ן כי ע"י הרוחא שהוא ביורוי הבין של חלק הנקרא עלמה שהיא מלך סו' פ"ה מהבדרין כל שאר ביורוי הנשמות דבין כי הוא שורש שם ב"ן וכל חילופים הנזכר כלם לודקים כפי מש"ש וזה הוונג נקרא וזוג אב"ל יפן דאם היו במקומם לא היו יטלים או עדין לקבל המוחין דפנים והיו פומדים אב"ל :

אח"כ נמשך לז"א המוחין דפנים ומזדווגים שיתם ונותן לה מ"ה דמ"ה חס נקרא וזוג דפכ"פ טיפת ההורטה מ"ד והראשון הוא לעשותה כלי וכל זה הוא בזוג יעקב ורחל אז עם לאה לו ז"א ולאה שאו ז"א ונוק' אינס שוין בקומתם חמס בזוג ישראל [ורחל] שהוא כשוין בקומתם שומדים שזה בשוה כגון בתוספי שבת וי"ט אז הוא באופן אחר כי החילה נבנית פרטוף [הנקבא] ע"י הארת ב"ן דבין כי הארת מ"ה דבין שהוא חלקה מהבין' הכולל לא יכלה לקבל כי חמוס הוא חוק' נה"י דאבא ובגמרה ח"י ללם דז"א מ"ה דמ"ה ובין דמ"ה נשאר מקיף ע"ג ז"א ובגמ' וגבורה דז"א שהם ב"ן דבין ומ"ה דבין ח"י השמאל דב' הללמים נכנסו בטוק' שלא ע"י ז"א ונגמרת וחורה לפנים וזווג נותן לה הז"א ב"ן דמ"ה ומ"ה דמ"ה וטעם שלא היה כן בעקב ורחל הוא כי יעקב אין בו רק מוחין דנה"י דאבא וא"כ אם היתה מקבלת חחילה בנב"ל ב"ן דבין ומ"ה דבין אח"כ היתה לרין לקבל ע"י יעקב ב"ן דמ"ה ומ"ה דמ"ה ויעקב אין לו ב"ן דמ"ה כי הוא בנה"ל (דאומא) [דאבא] חמס ז"א יש לו מוחין מאו"א ויטל הוא ליתן לה על ידו גם כן דמ"ה :

מתלבשים בכלי החילוף דמות ומסס והתפשטים ע"י הגידין הלבינים בנה"ל דכלי הפנימי דז"א נמלא דגם בשיבור יש בז"א ע"י מתלבשים במל"ך ומסס משתלח פארוהיהם ע"י הגידין כנזכר בכל ג' כלי הז"א ולכן גם השובר יש לו כל רמ"ה איברים בכל פרטיון ואח"כ בייקה נמשכים ב' ללמים אחרים מלוכשים בז"ק דיסו"ת ובחוכם מלוכשים הנרנח"י דרות ונכנסה כסוד הנזכר בפסג ומתלבשים בכלים אמלעים דמל"ך ומסס מתפשטים בחג"ת דג' כלי הז"א וכל אלו הב' ללמים דשיבור ויניק' הם נמשך מחילוניות דיסו"ת ונקרא מוחין דאחור או אפשר שכל ח' מב' ללמים אלו כולל ב' ללמים דחילוניות ופנימיות שהם אחר ופנים אלו שגם הפנים והפנימי' נק' אחר וחילוניות :

אח"כ בגלות נמשך ג' ללמים מלוכשים ב"ה דג' פרט' כח"ב דיסו"ת ובחוכם הנרנח"י ונכנסים על סוד הנזכר בט"ר ומתלבשים בכלים הפנימיים דמל"ך ומסס מתפשטים בחג"ד דג' כלי ז"א נמלא שיש לז"א גללמים דע"ת מלוכשים בג' כלים חילון אמלעי ופנימי דיסו"ת הנקרא יסו"ת ובינה מלוכש חוק כלים חילוניים אחר ופנים דכללות דמ"ה איברי הז"א חמס בפרטיות כל ללם נהם סולל כל הנזכר דנשיבור יש בו ע"י מלוכשים טוק' ג' כלי יסו"ת דהייט נה"י תג"ת הב"ד דמל' דיסו"ת ומתפשטים בנה"י דג' כלי הז"א והייקה כוללת ע"י מלוכשים טוק' נה"י תג"ת חב"ד דז"ק דיסו"ת ומתפשטים בחג"ה דג' כלי הז"א והמוחין דגלות כוללן כנזכר ע"י מלוכשים טוק' נה"י תג"ת חב"ד דג' פרטופים כח"ב דיסו"ת ומתפשטים בחב"ד דג' כלי הז"א

באופן דכשאו אומרים שהשיבור בנה"ל ונכנסה הפסג ועיקר גילוייה בכבד ומתפשטת בכלים החילוניים והייקה בחג"ת ונכנסה הרות ועיקר גילויין בלב ונגדל הלב וכל כלים אמלעיים והגלות בחב"ד ונכנסה הנשמה ועיקר גילוייה במות ונגדל המוח וכל כלים הפנימיים אינו מדבר בכללות כי הם בפרטיות דהיינו עיבור דכל ח' מהם וכן יעקה דכל ח' מהם וכן גדלות דכל ח' דג' בחי' הכוללים הנזכר : **ודע** דכל ה' ללמים הנזכר עם ה' בחי' נרנח"י הנזכר דיסו"ת הנקרא קטנות אחד וגדלות אחד שהם כ"ה בחי' דנשמה כלם מתפשטים בכ"ה פרטופי בינה דז"א ואח"כ לוקח ה' ללמים דז"א עילאין והם קטנות ב' וגדלות ב' והם כ"ה בחינות דחיה ומתפשטים בכ"ה פרטופי קמחה דז"א . ואח"כ לוקח ה' ללמים דז"א והם כ"ה בחי' דחיה ומתפשטים בכ"ה פרטופי כתר דז"א כי הו"ק כבר סו' שלמים מאליהם שהם כ"ה בחי' דנפש וכ"ה בחי' דרות וכל הנזכר הוא ע"י יסו"ת כי א"א שטלה ז"א למעלה מיסו"ת דקודם שטלה הז"א כבר יסו"ת עלו למעלה ממנו אלא כשמקבל המוחין מיסו"ת במקומם נקרא מוחין דיסו"ת וכשמקבל המוחין מיסו"ת כשהם במקום הז"א עילאין נקרא מוחין דז"א וכשמקבל המוחין מיסו"ת כשכבר עלו למקום הז"א נקרא מוחין דז"א דכבר ידעת כי הכלים הם העולים והעלמות נשאר במקומו וכל הללמים הנזכר הם דחילוניות הנקרא אחר וזו נקרא שוין שומדים אב"ל רחרי עדין לא באו רק אחר דיליה ודילה . ואח"כ לוקח ע"י ללמים אחרים דפנימיות הנק' פנים מיסו"ת ומאו"א וא"א ע"ד הנזכר באחור ואלו מתפשטים בפנים . דפנים דכח"ב דז"א ואלו שומדים ז"א פכ"פ :

ודע דכל ללם כולל מ"ה ובין אלא דללם דאבא הוא מ"ה דמ"ה ובין דמ"ה וללם דאומא הוא מ"ה דבין ובין דבין ובעת הזוג נחלשו ולקח אבא המ"ה דבין ונתן לאומא הבין דמ"ה ונעשה אבא מ"ה דמ"ה (שהם

הגדרות וכיארדים (ה) מ"ה ומ"ה הכ"ז כי דמס ונקבא ומלכות כ"י נלפני' כי חסר כאן הכנס וכמ"ה בעיני' כלהכנס נשאר מקיף טוקה ס"ז ונשאר סוד פ"ה ר' ונפ"ה מסכה קטנות רחל : (3) כל פתי' זה הוא כשטר המוחין מ"ה ויש דברים לחוכים נוס' למאד כשדס :

תם ונשלם קונטרס חסרי דוד הנאמנים והנהמדים מזהב ונופת צופים. תהלות לאל זוקף כפופים .

